MARGARITA SOTO VISO

MARCIAL DEL ADALID

Mélodies pour chant et piano
Cantares viejos y nuevos de Galicia

Fundación «Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa»

MUS- Caixa 2

In memoriam
María Luisa Nache,
gran artista que
creéu neste meu
traballo sendo
intérprete de
Marcial del Adalid.

Imprime: División de Artes Gráficas de «La Voz de Galicia, S. A.». La Coruña

ISBN: 84-85728-48-3
Depósito Legal: C. 1.040-1985

Dibuxo musical:
E. CLIMENT - Córsega, 619 - 08025 BARCELONA

MARGARITA SOTO VISO

MARCIAL DEL ADALID

Mélodies pour chant et piano
Cantares viejos y nuevos de Galicia

Fundación «Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa»

R. 18007

Presentación

Aparece hoxe, na serie da Real Academia Galega «Galicia Histórica» que a *Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa* facilita, unha primeira colleita na importante obra de Marcial del Adalid. É a que corresponde ó cabido de «mélodie». Unha grande parte andaba inédita e agora ve a luz pública. Outra, xa en tempos imprentada, non era de doado alcance. Por outra banda, o que tes nas mans, lector, resulta do traballo tenaz, paciente e sabidor, dunha musicóloga tan merecente de creto como é a Profesora Margarida Soto.

Facía falla suliña-lo interés deste libro por dúas razóns básicas, a saber, porque nós os galegos somos poseedores dunha certa tradición musical culta, de matiz europeo, que é facedeiro presentar ante calquera auditorio entendido. Desa tradición forma parte, e parte sobranceira, o compositor coruñés Marcial del Adalid.

A outra motivación esencial que deu lugar ó que hoxe se edita, consiste en que se trata dunha obra levada a cabo con coñecemento serio dos problemas que ela plantexa tanto na elección das variantes musicáis dalgunhas composicións, como na decisión de dar aquelas que, por razóns estrictamente técnicas, se consideren como as máis axeitadas. Margarida Soto é a persoa indicada para o labor dito. E non ten volta que logróu o que se propuña con eficacia e rigor simultáneos.

De agora en diante os entendidos, ou sinxelamente os aficionados á boa música, disporán duns textos fiables, ben valorados e seriamente transcritos. Desexamos, de todo corazón, que eles sirvan para espallar entre nós o amor á música importante, da que dispoñemos, como no caso de Marcial del Adalid, de nomes, senon demasiado numerosos, ó menos sí sensiblemente fundamentantes.

Fundamentantes, ¿de qué? Pois nin máis nin menos que de certa fartura sonora, melódica e rítmica, da que abonda en valores significativos a nosa arte popular. Mais esa arte popular é preciso soerguela ás alturas cultas, compre dicir, ás alturas da producción europea que, desde o romanticismo, ven arrequecendo a capacidade musical da cultura de Occidente. Estamos en bó vieiro. E nel teremos de proseguir. Evidentemente que non se trata dun camiño doado, simple e elemental. Trátase, pola contra, dun camiño complicado, difícil, árduo. Pero por él transitan, hoxe en día, as máximas posibilidades creadoras da música do noso tempo. Convén, pois, primeiro de nada, afirmar. E, despois, suscitar formas novas. O caderno do noso autor decimonónico é, denantes de cousa algunha, eso: unha afirmación. Como tal, gozosamente, sereamente debe ser tomada. E debe ser espallada. Despois virá o outro, a elaboración complexa e requintada que os novos tempos esixen. Pero sen este vello perpiaño —e outros que, sen dúbida, irán aparecendo— ningún edificio estable pode ser imaxinado.

Así, pois, teremos de lle agradecer a Margarida Soto o seu esforzo. É un esforzo que aclara e, ó tempo, abre portas ata o de agora apenas abertas. A claridade expositiva

da escoliasta cumple, dese xeito, unha tarefa de entendemento histórico para creacións vindeiras. Creacións que, sen este actual traballo, apenas serían imaxinables na súa necesaria continuidade cronolóxica. Decía Mauriac que «o que simplifica, calumnia». Margarida Soto clarexóu sen simplificar. E neste labor déixanos sospeitar, déixanos albisca-las posibilidades de futuras reviravoltas —¡oxalá aparezan!— da producción musical de nós.

Así é como se recuperan os valores da nosa cultura e tamén cómo, quéirase ou non, se posibilitan as nonnadas realidades da música de raiceira galega, que é tanto como dicir universal.

DOMINGO GARCIA SABELL
Presidente da Real Academia Galega

Fontes, materiais orixinais e planificación desta edición

Na Real Academia Galega consérvase o legado da biblioteca musical do compositor Marcial del Adalid y Gurrea (A Coruña 1.826-Lóngora 1.881) que podemos dividir en dúas seccións: Obras de outros compositores e obras do propio Adalid. A pesares de seren muito numerosas as obras orixinais do compositor que alí se conservan é posibel que non se trate da obra completa deste autor, o bagaxe máis importante e delicado non obstante atópase alí. Refírome aos autógrafos e manuscritos que corresponden aos seus inéditos.

Adalid escriveu unha numerosa obra para piano pro tamén o capítulo de mélodie recibíu deste compositor atención preferente. Do que poderíamos calificar coma ciclo de mélodie topámonos con 3 fontes autógrafas e 3 editadas. Con esto o capítulo de música pra voz e piano non se pecha no compositor galego xa que neste mesmo fundo musical consérvanse os autógrafos de varias escenas dramáticas, concretamente 7 números (cuios títduos son: *Invocation, La prière de femme, Apparition, La poesie sacrée, Laus tibi domine, Salve Regina Mater e Douce brise*). As razós de non telas incluidas nesta edición son varias. En primeiro lugar caen fora do ciclo de mélodie por perteneceren a un xénero distinto —a escena dramática—. En segundo lugar por seren dunha época primeriza —as datas van de xullo do 51 a abril do 54—. En terceiro, por formaren entre sí e coas que obviamente se perderon un ciclo aparte. E en último lugar por ser pouco relevante a cifra das conservadas frente ao bagaxe que presenta esta edición.

Feita esta salvedade pasemos á descripción propiamente dita dos orixinais dos que me valín pra realizar a presente edición. O primeiro autógrafo corresponde a un livro encuadernado en tecido verde (a signatura que lle corresponde na sección musical da biblioteca da Real Academia Galega é o 400) e vai datado, na primeira páxina, en febreiro de 1.871 en Lóngora e comprende 36 canciós. O segundo son dous tomos autógrafos encuadernados en tecido violeta (as súas signaturas son respectivamente 396 e 397) e parez dividido en 10 cadernos de 6 canciós cada un e van marcados con números de opus: 10, 11, 12, 13, 14, 15, 18, 19, 22 e 23. O terceiro é un livro autógrafo encadernado en tecido muito oscuro, negro, que contén 71 canciós; ven datada a súa revisión en Lóngora no setembro de 1.880 (correspóndelle a signatura 390). O cuarto é a edición de Antonio Romero de 6 *«Melodías para canto con acompañamiento de Piano»*. (nº de prancha da edición AR 3406-3411). A quinta corresponde á edición de Canuto Berea na Coruña e Pablo Martín en Madrid dos *«Cantares viejos y nuevos de Galicia»* (sen nº de prancha) divididos en catro cadernos de 6 canciós cada un excepto o derradeiro que leva 7. Esta edición vai adicada «A mi María», a filliña do compositor, e o livro negro leva o seu nome a xeito de títduo. A sexta e última corresponde á canción *«Mondariz»* editada por Canuto Berea nun solto (nº de prancha da edición C.B. y C.ª 162).

A cronoloxía dos 6 orixinais estabelécese por si soia tras do examen e comparación de canciós —a meirande parte delas— que Adalid «repite» unha e outra vez en varios destos 6 orixinais. Poucas veces se da a repetición da mélodie senón unha reelaboración da mesma. Non é difícil averiguar por comparación cal foi a primixénia e cal a segunda ou terceira versión. De partida temos dous datos

inequivocos: a data do livro verde —1.871— e a do livro negro —1.880—. O terceiro autógrafo —o livro violeta— é fácil observar que perteñece a unha data interméia— os números de opus non poden servir de orientación xa que neste compositor son muito confusos e repítense muitas veces— seguindo o método antedito. Polo que respecta ás ediciós temos referéncia de que os *«Cantares»* escomenzáronse a publicar no 1.877 —cada série é publicada por separado— e que a finais do 80 a terceira série era ainda inédita. Mesmo é posibel que a súa publicación rematara despois da morte do ilustre compositor coruñés —16 de outubro de 1881—. O quinto orixinal, a edición de Antonio Romero, é posíbel que sexa levemente posterior ao livro violeta xa que ten tódalas trazas —sigo a emplear o método de investigación enriba aludido— de ser unha edición feita a partires deste autógrafo. O que é claro e que é anterior ao livro negro —estas mesmas canciós parecen muito más elaboradas en *«María»*—. E respecto a *«Mondariz»* trátase da mesma melodía que *«La tour enchanté»* —nº 3 desta edición— cun novo texto galego de Fanny Garrido, e posibelmente foi editada nos últimos anos da vida do compositor ou posteriormente á súa morte. Esta canción curiosamente non parez na biblioteca musical de Adalid e dín con ela dun xeito fortuíto nun anticuário.

Dado que gran parte das canciós áchanse en máis dun orixinal e muitas veces constituien dúas versiós distintas, nesta edición presento todas as versiós de cada canción. En total contamos 87 canciós diferentes, gran parte delas presentando varias versiós.

A planificación desta edición fixose en base a un orde cronolóxico —é de supor que a primeira canción de cada volumen autógrafo sexa anterior á segunda, ésta á terceira, etc.— así que seguín o orde dos autógrafos facendo caso omiso do orde das ediciós —que non ten porque ser o orde cronolóxico.

Ademáis dividín o groso das canciós en dous: as *«Mélodies pour chant et piano»* e os *«Cantares viejos y nuevos de Galicia»*. As razós son as seguintes: Existen canciós escritas en diversos idiomas como francés, castelán, italián, latín, alemán e galego, pero hai unha parte muito numerosa en francés que corresponde ás primeiras épocas. Adalid sempre as engloba baixo o títduo de *«Mélodies»*, as canciós en castelán forman un pequeno grupo no que algunhas delas parecen noutro lugar en francés, as canciós en italián, latín e alemán preséntanse en casos esporádicos, e as 25 canciós en galego (excluído *«Mondariz»*) —a pesares de se toparen en algunha ocasión noutro idioma algunha delas— foron editadas coma ciclo baixo o títduo xenérico de *«Cantares»*. Por esta razón o meu traballo vai dividido entre *«Mélodies pour chant et piano»* e *«Cantares viejos y nuevos de Galicia»*. Na primeira série englóbanse as canciós francesas, casteláns, italiáns, latinas ou alemáns conforme a un orde cronolóxico, e na segunda o ciclo galego segundo un orde cronolóxico que non coincide en absoluto co da edición do pasado século. O ciclo galego non é totalmente posterior ao francés xa que algunhas —poucas— das canciós déste son posteriores a algunhas das galegas. Non obstante foi un ciclo escrivído a finais da vida do compositor, probabelmente é posterior á súa ópera sobre temas —musicais e argumentais— galegos da que colle algún tema musical para as canciós, e por eso vai colocado tras do outro que en conxunto é anterior. Incluío *«Mondariz»* no ciclo de *«Mélodies»* por non ter sido concebida polo seu autor no ciclo de *«Cantares»* e non presentar ningunha variación musical relevante respecto á primixénia *«La tour enchanté»*.

Nas miñas notas sobre das canciós galegas fago referéncia ao cancioneiro de Inzenga. Esto é debido a que estes dous músicos tiñan relación, a lo menos profesional, i é posíbel que o madrileño tomara algún tema popular galego de Adalid pra o seu cancioneiro publicado pouco despois da morte do galego.

Os números de opus son en Adalid confusos —posibelmente reordenou a súa propia obra varias veces ao longo da súa vida— atopando opus anteriores nas obras publicadas na década dos sesenta ás escritas na década dos cincuenta, repítense números de opus e faltan muitos outros. Por esto decidínme a lle dar á obra de Adalid unha catalogación segundo o xénero. Por razós prácticas comenzo pola música vocal xa que é ésta a primeira que se publica segundo a miña revisión. As siglas empregadas son as iniciais do compositor, **M.A.** As *«Mélodies»* levan o **M.A.1,** sendo a primeira *«Mignone»* **M.A.1, nº 1a** ou **M.A. 1, nº 1b** (segundo a versión a ou b escollida), a segunda *«Les primesaults»* **M.A.1, nº 2,** e así sucesivamente. Os *«Cantares»* levan o **M.A.2,** sendo a primeira *«Amour»*, **M.A.2, nº 1a** ou *«Bágoas e sonos»* **M.A.2, nº 1b** (segundo a versión a ou b escollida), a segunda *«Lágrimas fecundas»* **M.A. 2, nº 2a** ou *«A Bordo»* **M.A. 2, nº 2b** (segundo a versión escollida), a así sucesivamente.

M. SOTO VISO

FANNY GARRIDO E MARCIAL DEL ADALID (Reproducción por cortesia de Maria del Carmen Rubin).

MÉLODIES POUR CHANT ET PIANO

Nº 1a

Mignone*

Poesie d'Armand Silvestre

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Moderato M.M. ♩ = 72

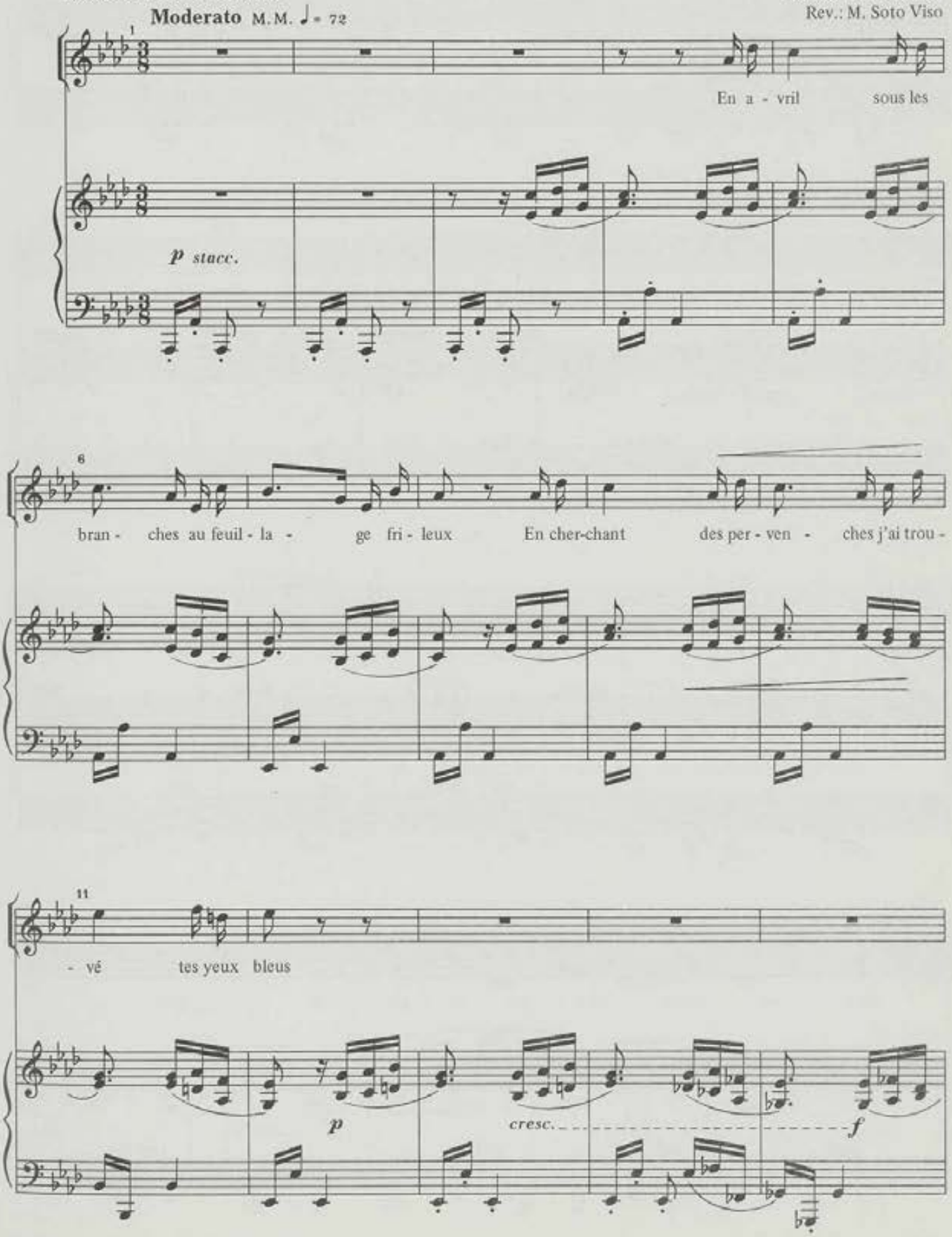

*Nº 1 do livro verde, nº 1 do 4º caderno do livro violeta.

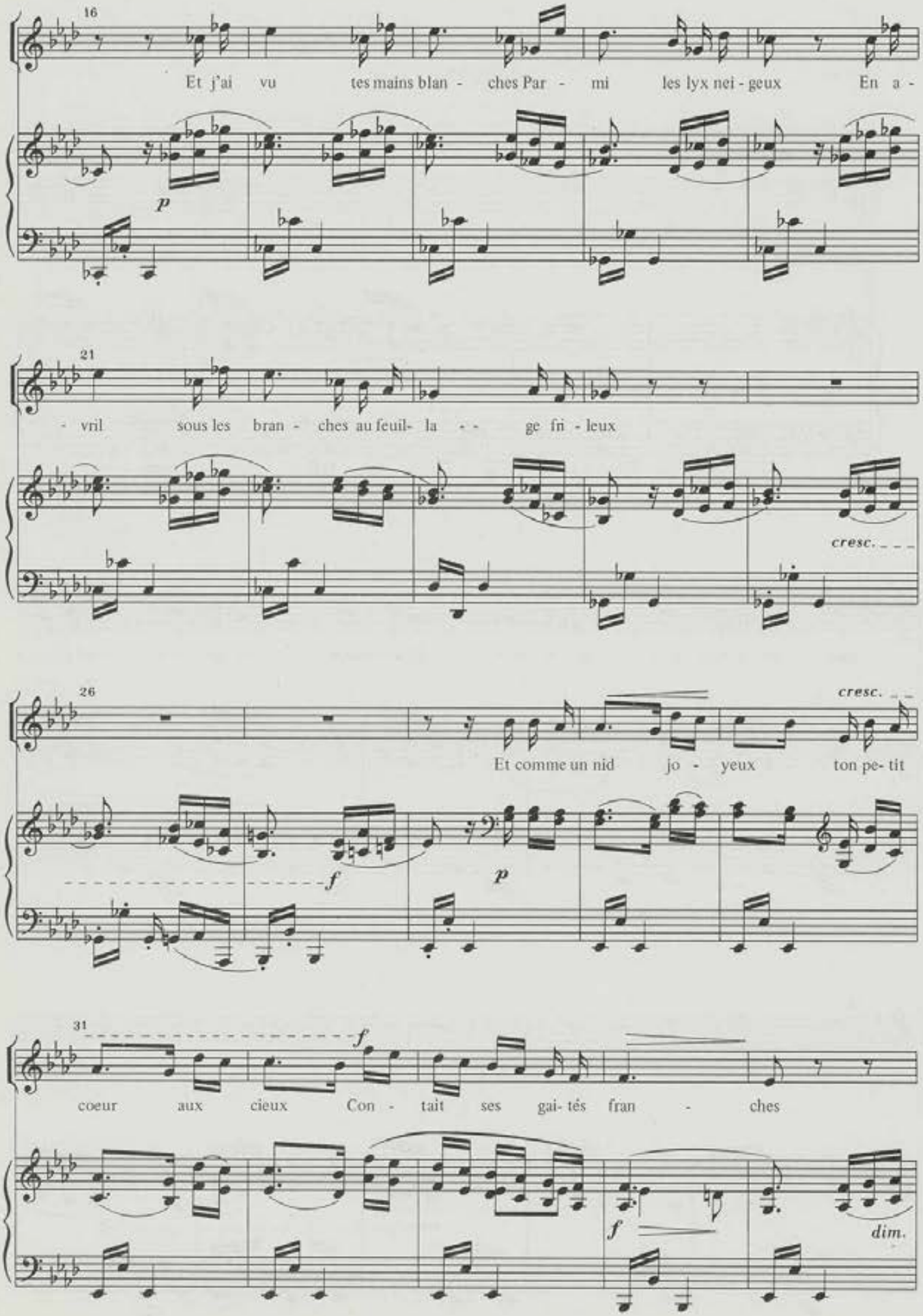
16
Et j'ai vu tes mains blan - ches Par - mi les lyx nei - geux En a -
p
21
- vril sous les bran - ches au feuil- la - - ge fri - leux
cresc.
26
cresc.
Et comme un nid jo - yeux ton pe- tit
f
p
31
f
coeur aux cieux Con - tait ses gai- tés fran - ches
f
dim.

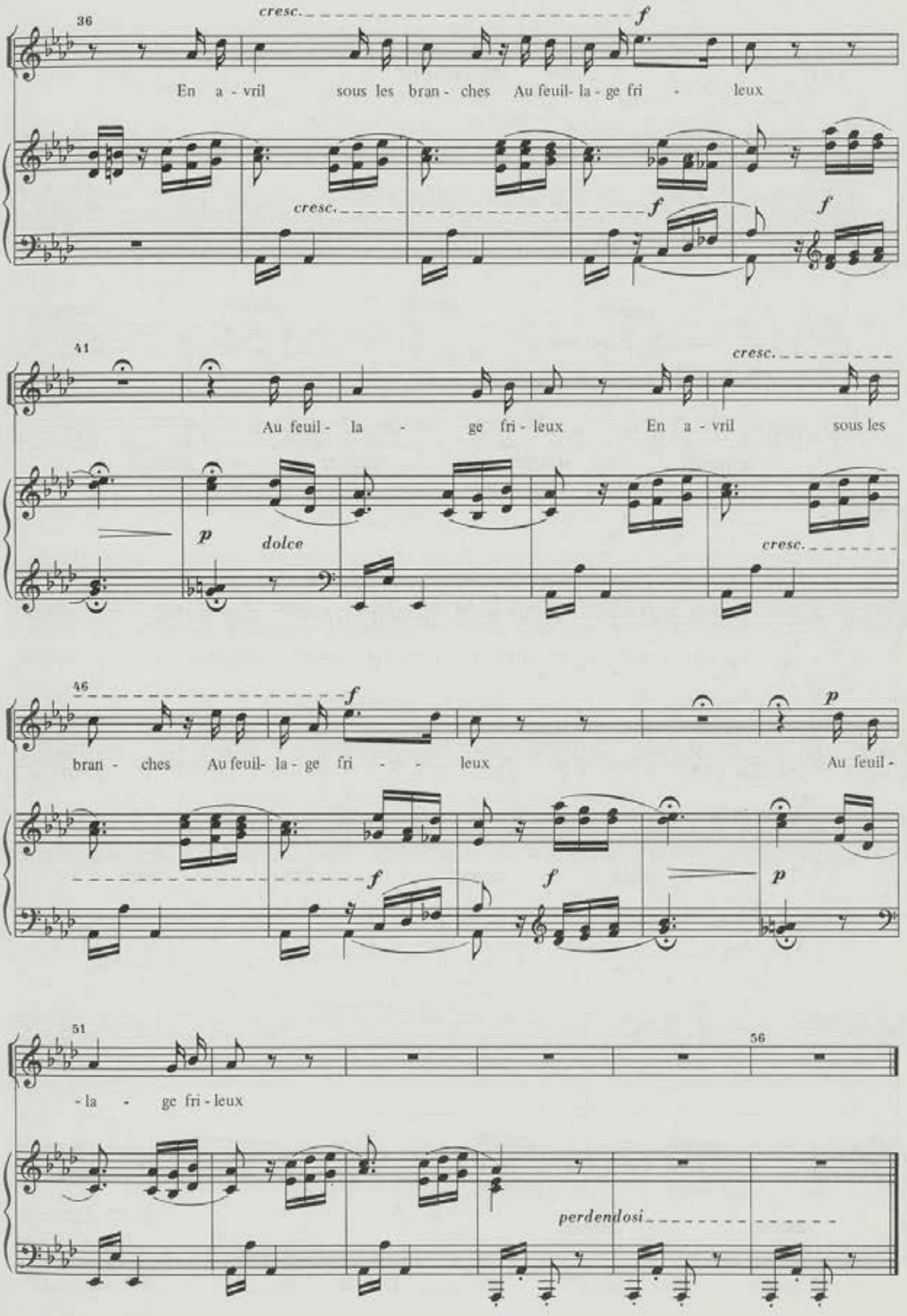
36
cresc.
f
En a - vril sous les bran - ches Au feuil- la - ge fri - leux
cresc.
f
f
41
cresc.
Au feuil - la - ge fri - leux En a - vril sous les
p
dolce
cresc.
46
f
bran - ches Au feuil- la - ge fri - - leux Au feuil -
f
f
p
51
56
- la - ge fri - leux
perdendosi

Nº 1b

Mignone*

Chanson

Poesie d'Armand Silvestre

Andantino quasi Allegretto

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

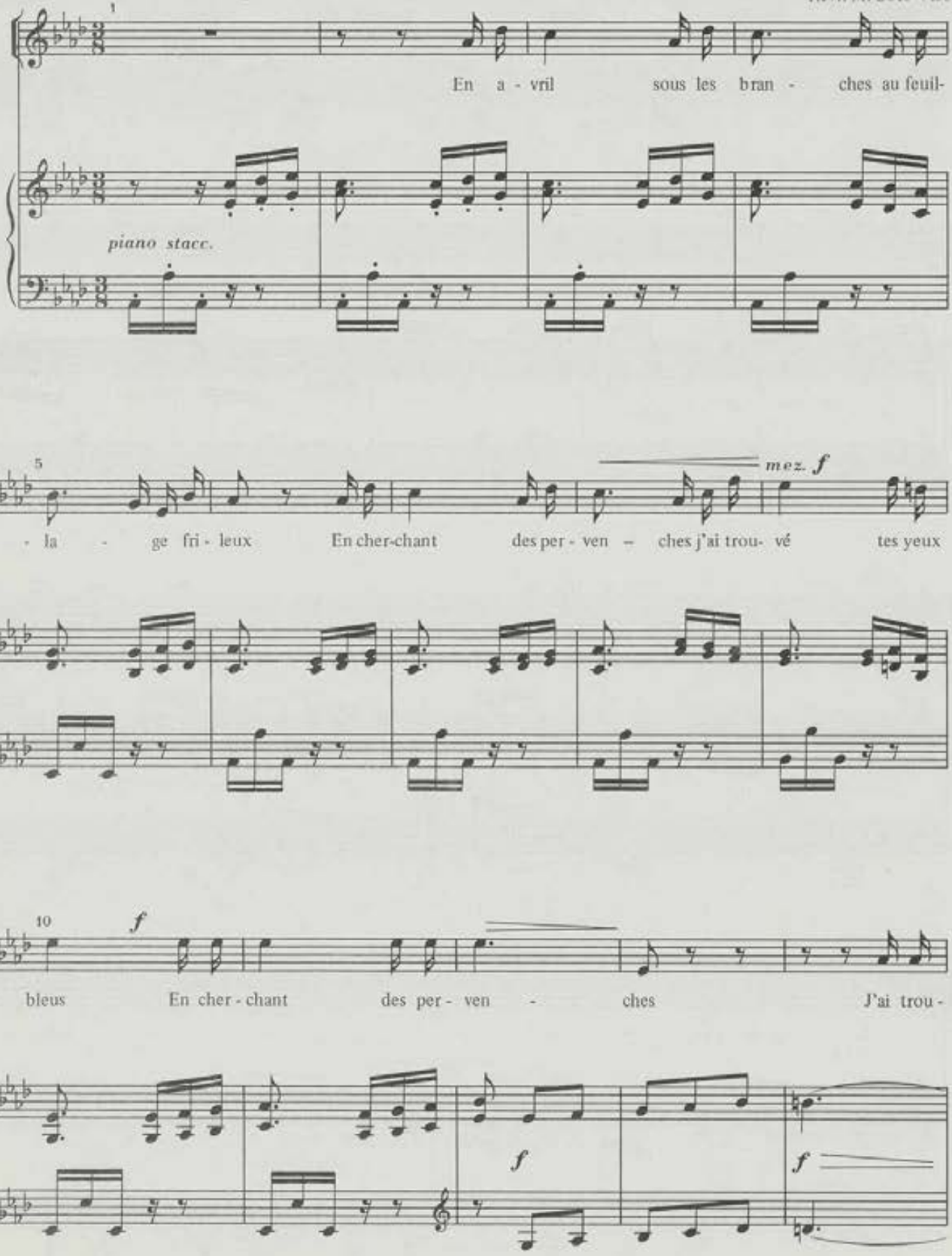

* Nº 2 do livro negro.

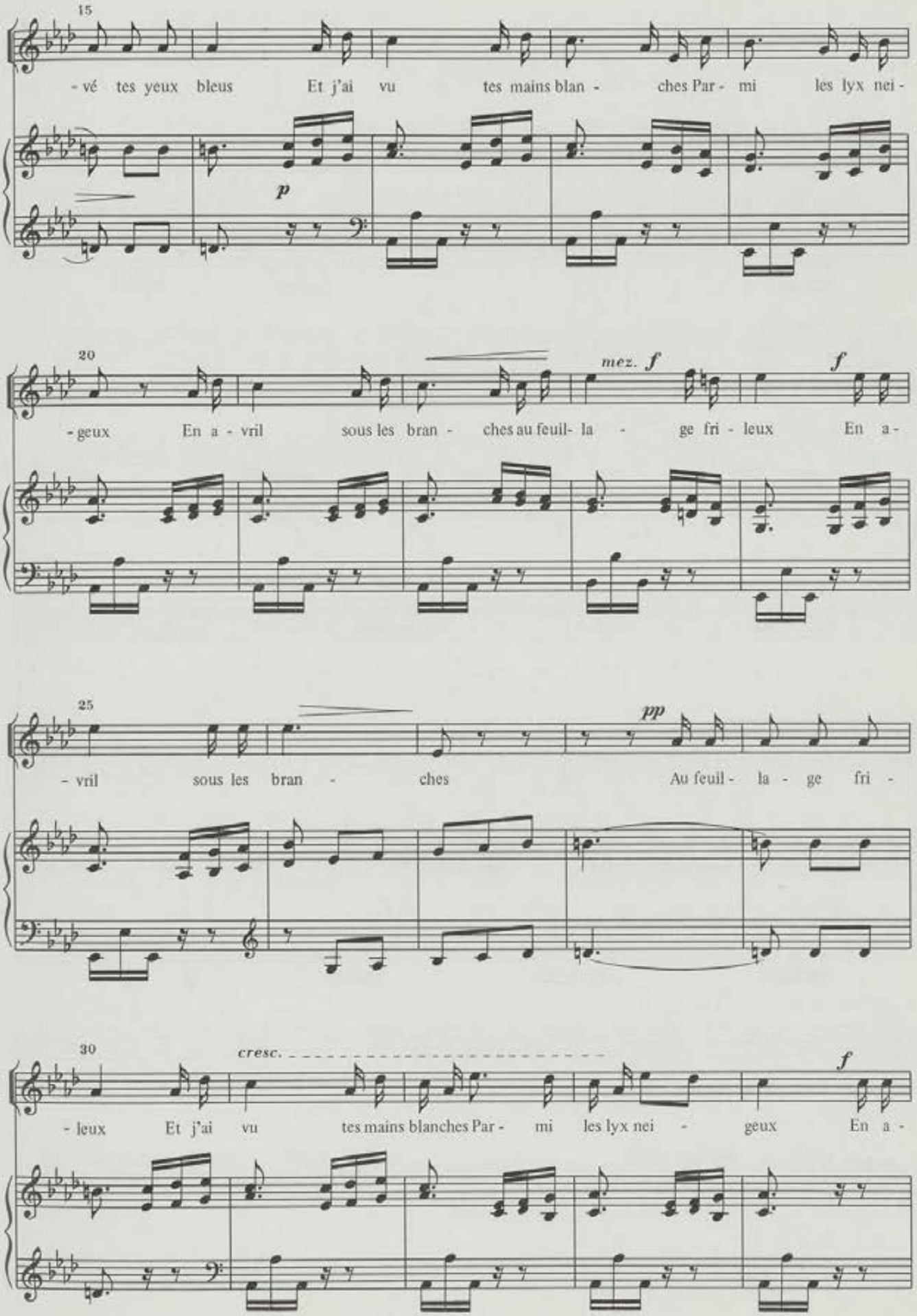
15
- vé tes yeux bleus Et j'ai vu tes mains blan - ches Par - mi les lyx nei -
p
20
- geux En a - vril sous les bran - ches au feuil- la - ge fri - leux En a -
mez. f
f
25
- vril sous les bran - ches Au feuil - la - ge fri -
pp
30
- leux Et j'ai vu tes mains blanches Par - mi les lyx nei - geux En a -
cresc.
f

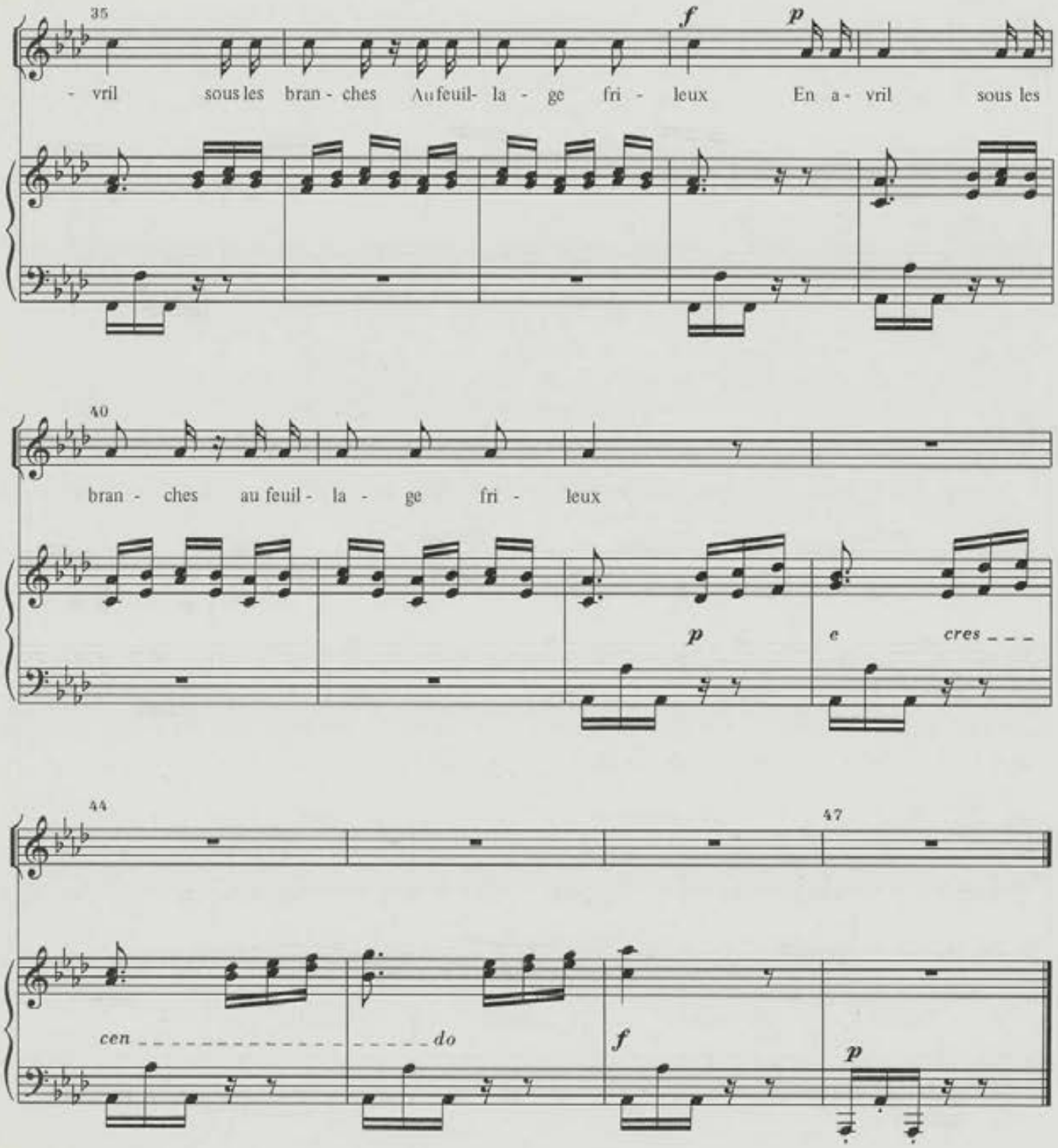
35
- vril sous les bran - ches Au feuil- la - ge fri - leux En a - vril sous les
f
p
40
bran - ches au feuil - la - ge fri - leux
p
e cres _ _ _
44
47
cen _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ do
f
p

Nº 2

Les primesaults*

Poesie d'Armand Silvestre

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

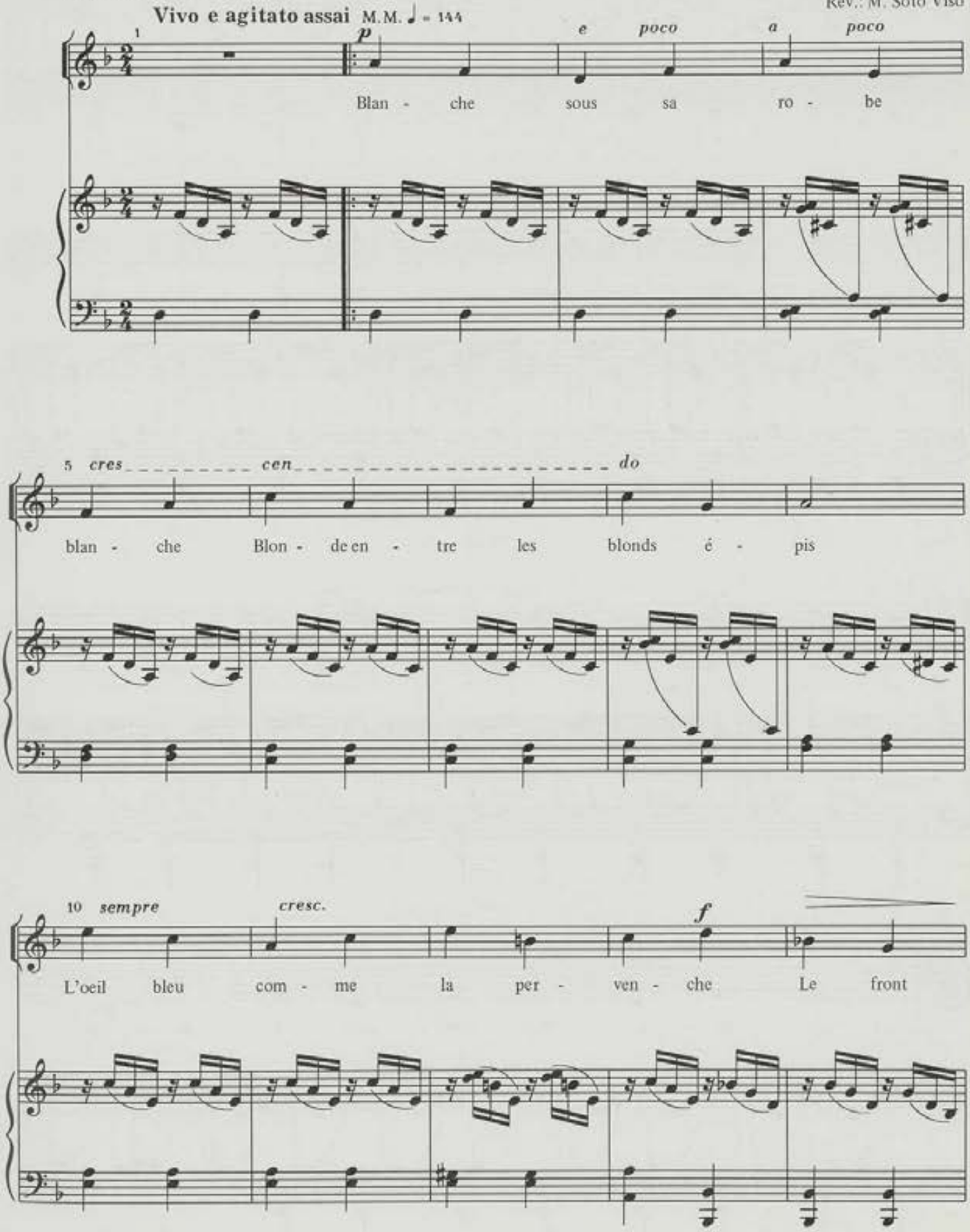

* Nº 2 do livro verde, nº 5 do C. 3º do livro violeta, nº 31 do livro negro.

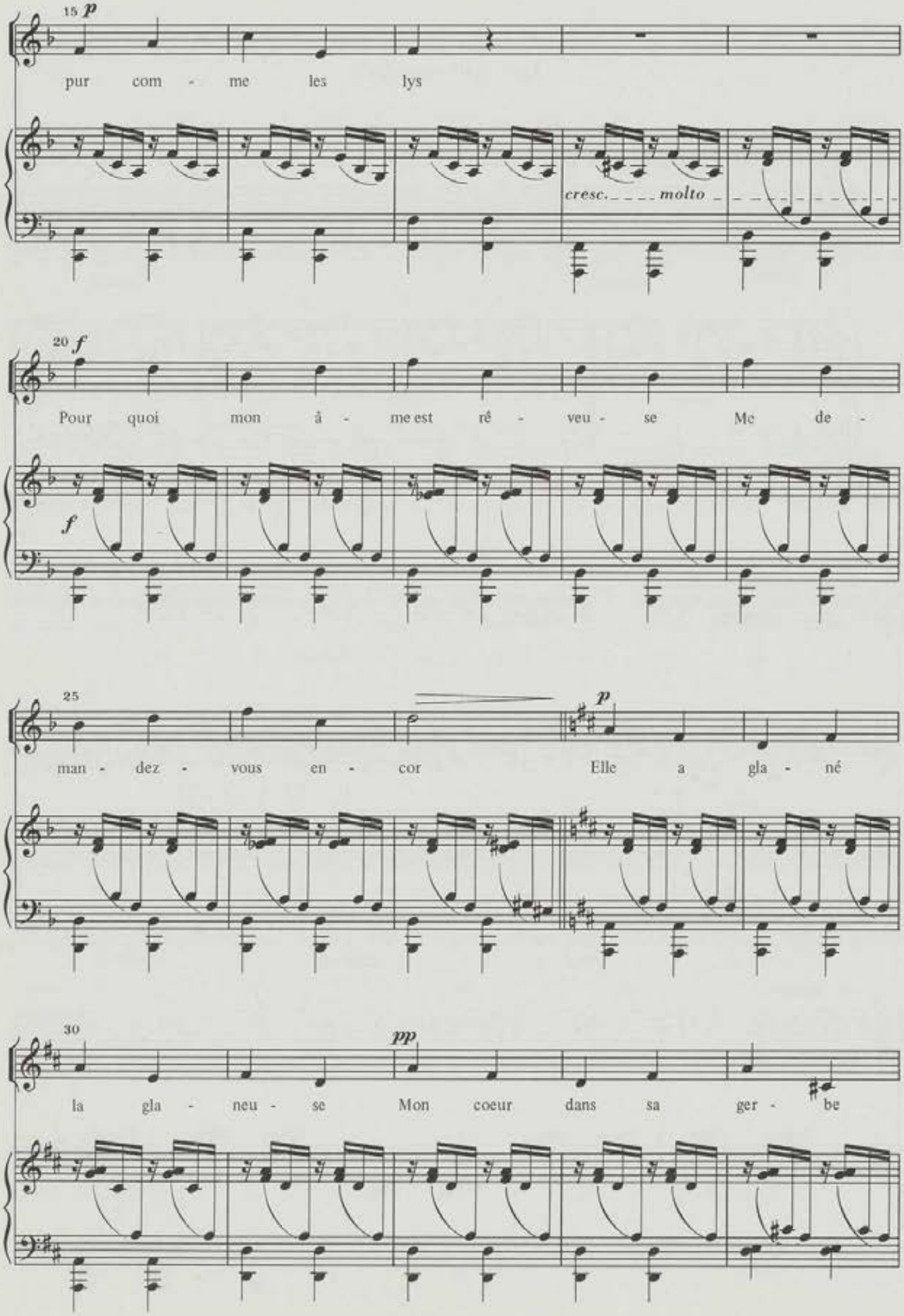
15
p
pur com - me les lys
cresc. molto
20
f
Pour quoi mon â - me est ré - veu - se Me de -
f
25
man - dez - vous en - cor
p
Elle a gla - né
30
pp
la gla - neu - se Mon coeur dans sa ger - be

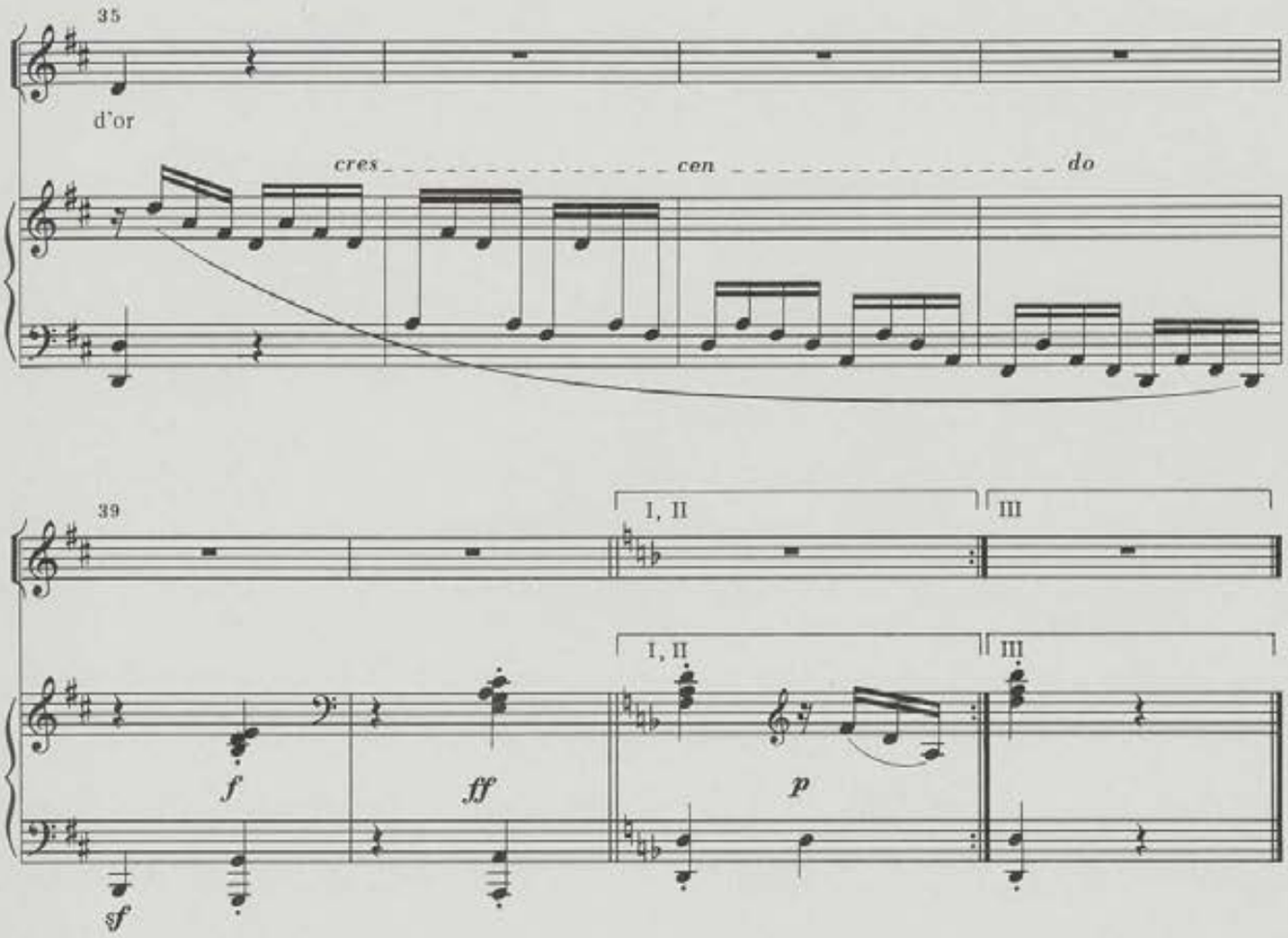

2. Pieds nus sur la grêve nue
Pure auprés du pur ruisseau
Des jardins d'amour venue
Comme les zephirs sur l'eau

Pourquoi mon âme est reveuse
Ne demandez vous encor
El a peché la pecheuse
Mon coeur dans son filet d'or

3. Rose dés l'aube rosée
Fleur à sa fênetre en fleur
Hirondelle au toit posée
Cigale au foyeur conteur

Pourquoi mon âme est reveuse
Me demandez vous encor
Elle a filé la fileuse
Mon coeur dans sa trame d'or

Nº 3a

Dieu qui sourit et qui donne*

Poesie de V. Hugo

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Quasi Andante

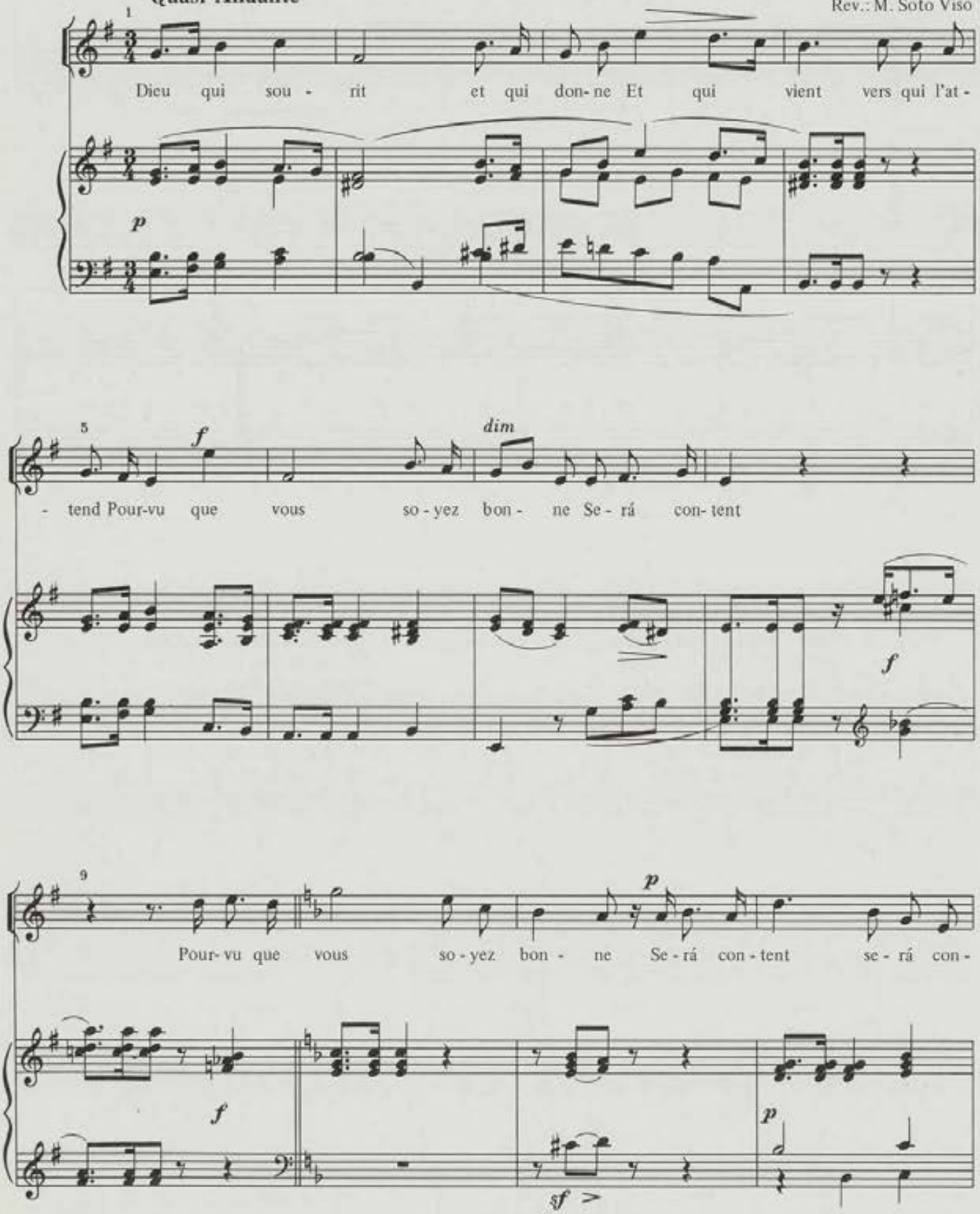

* Nº 3 do livro verde, nº 5 do caderno 2º do livro violeta.

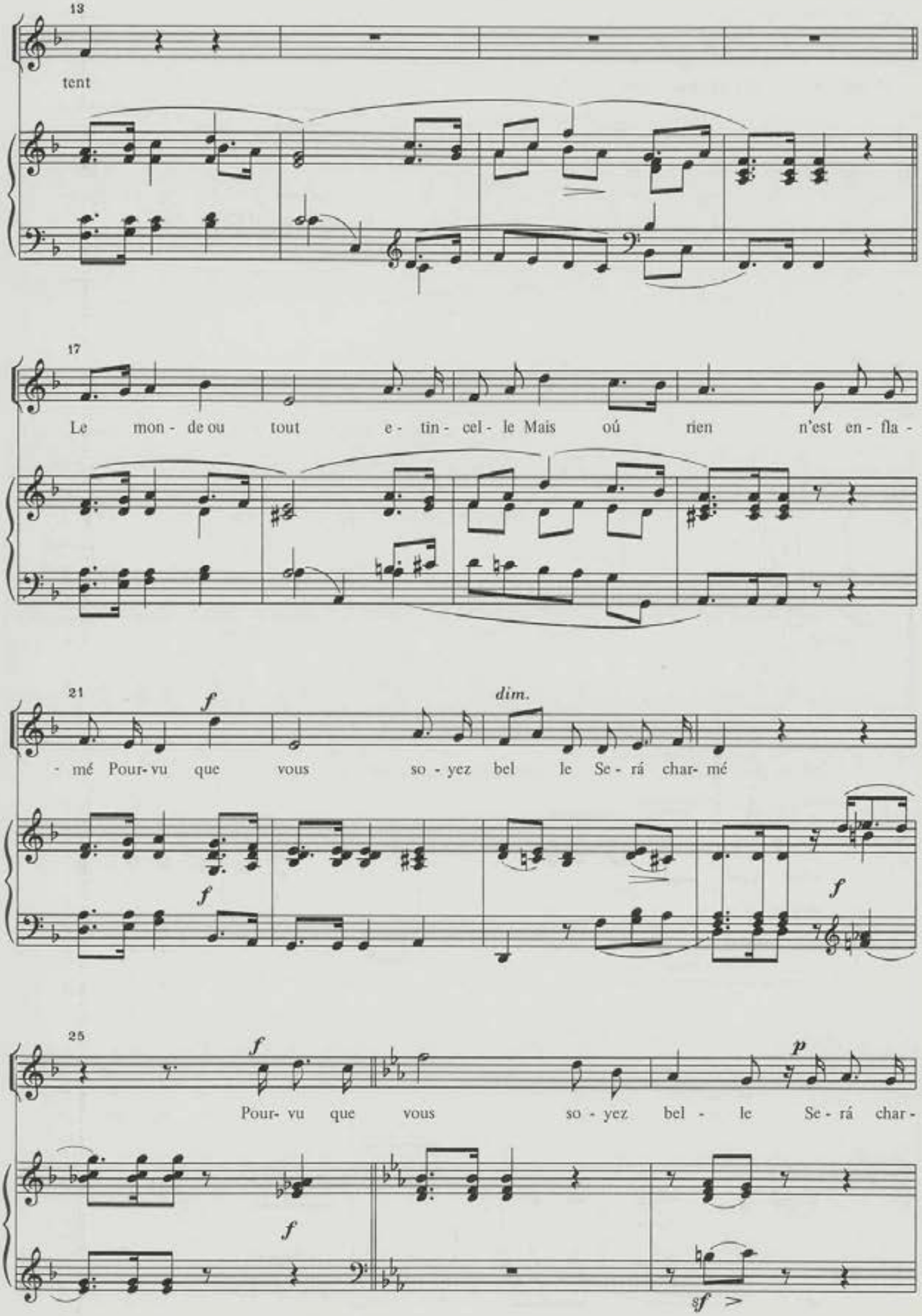
13
tent
17
Le mon - de ou tout e - tin - cel - le Mais oú rien n'est en - fla -
21
f
dim.
- mé Pour- vu que vous so - yez bel le Se - rá char- mé
f
f
25
f
Pour- vu que vous so - yez bel - le Se - rá char -
f
p
sf

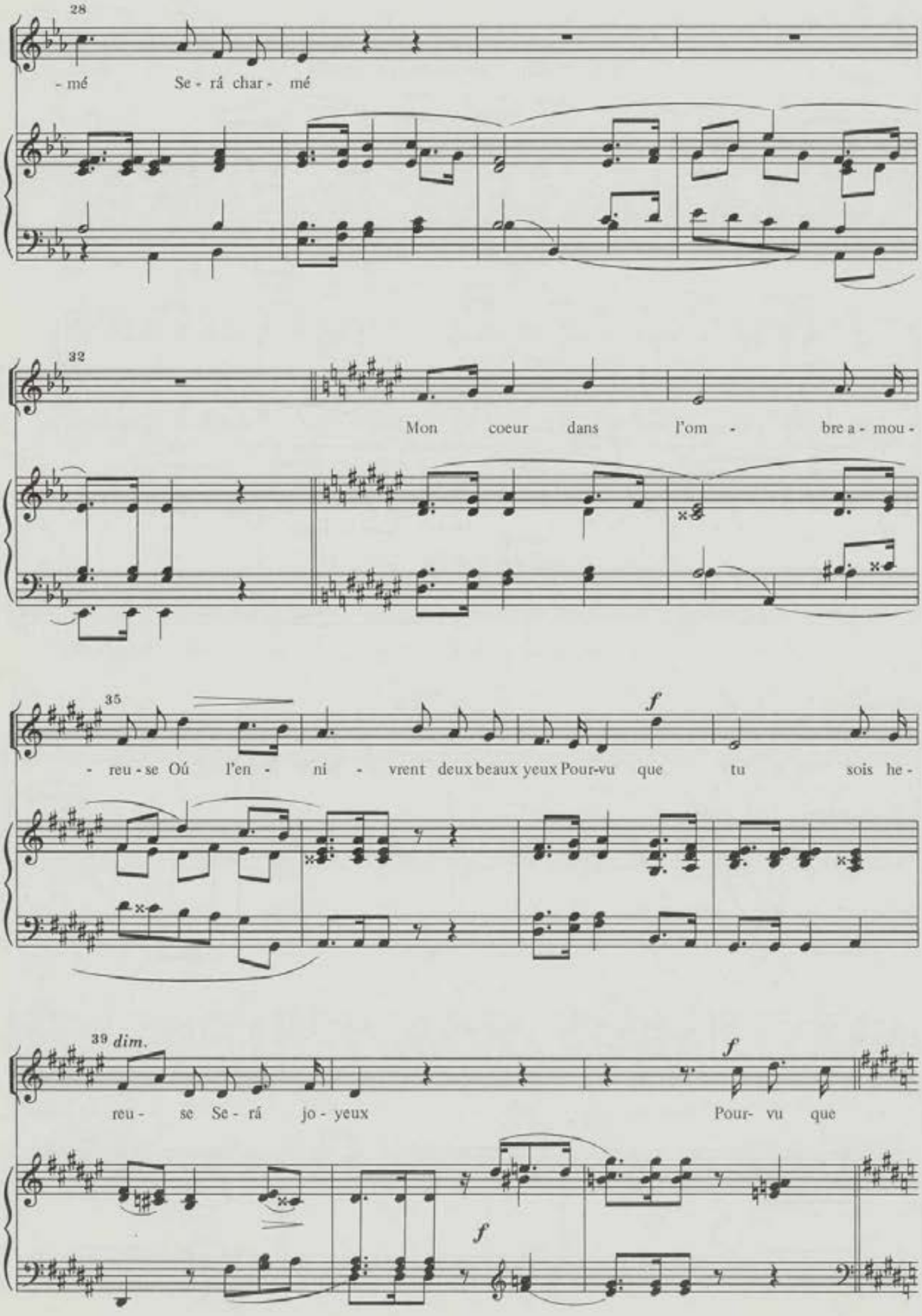
28
- mé Se - rá char - mé
32
Mon coeur dans l'om - bre a - mou -
35
- reu - se Oú l'en - ni - vrent deux beaux yeux Pour-vu que tu sois he -
39 dim.
reu - se Se - rá jo - yeux
Pour- vu que
f
f
f

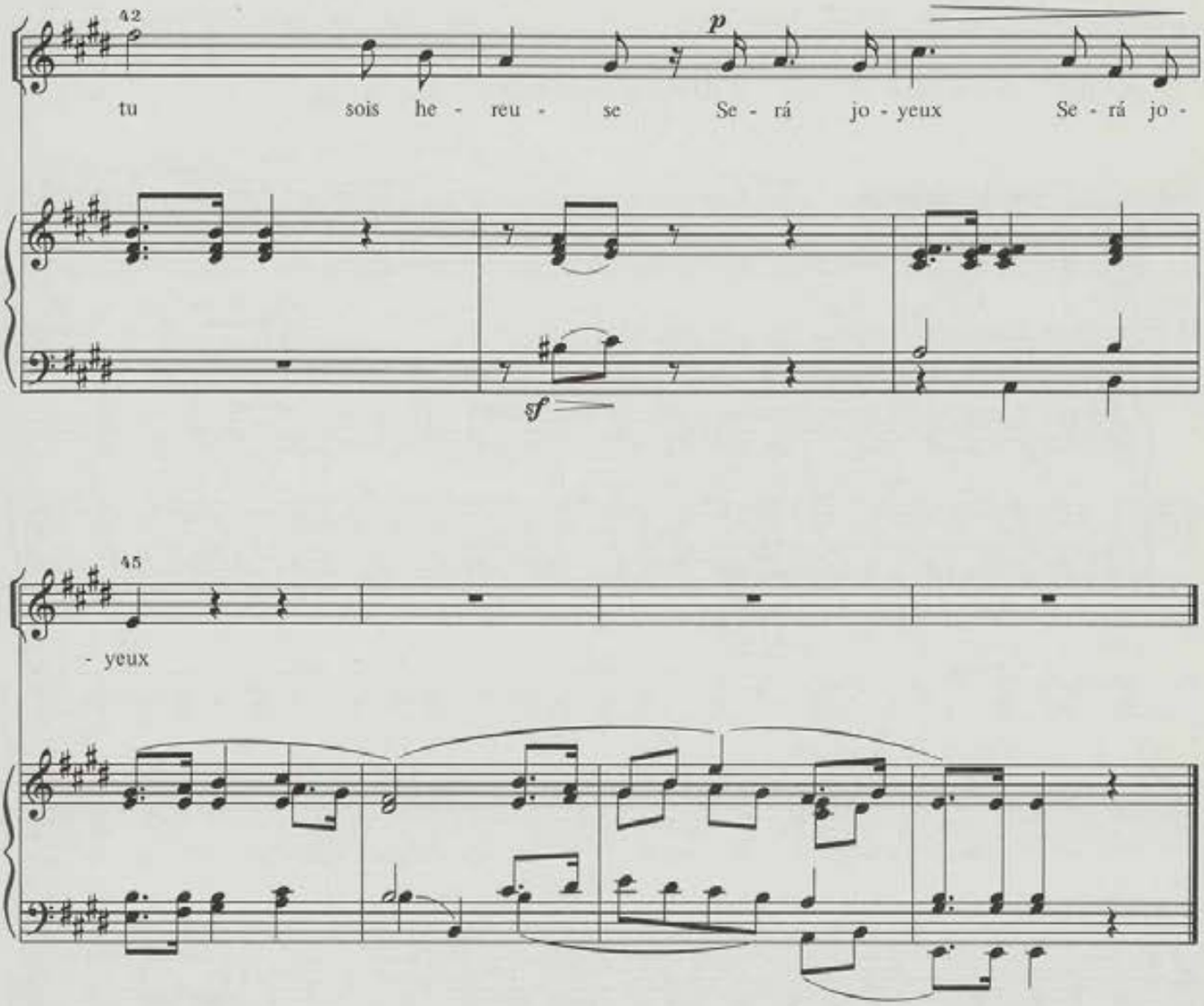
42
tu sois he - reu - se
p
Se - rá jo - yeux
Se - rá jo -
sf

45
- yeux

Nº 3b

La Tour enchanté*

Ballade

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Quasi Andante

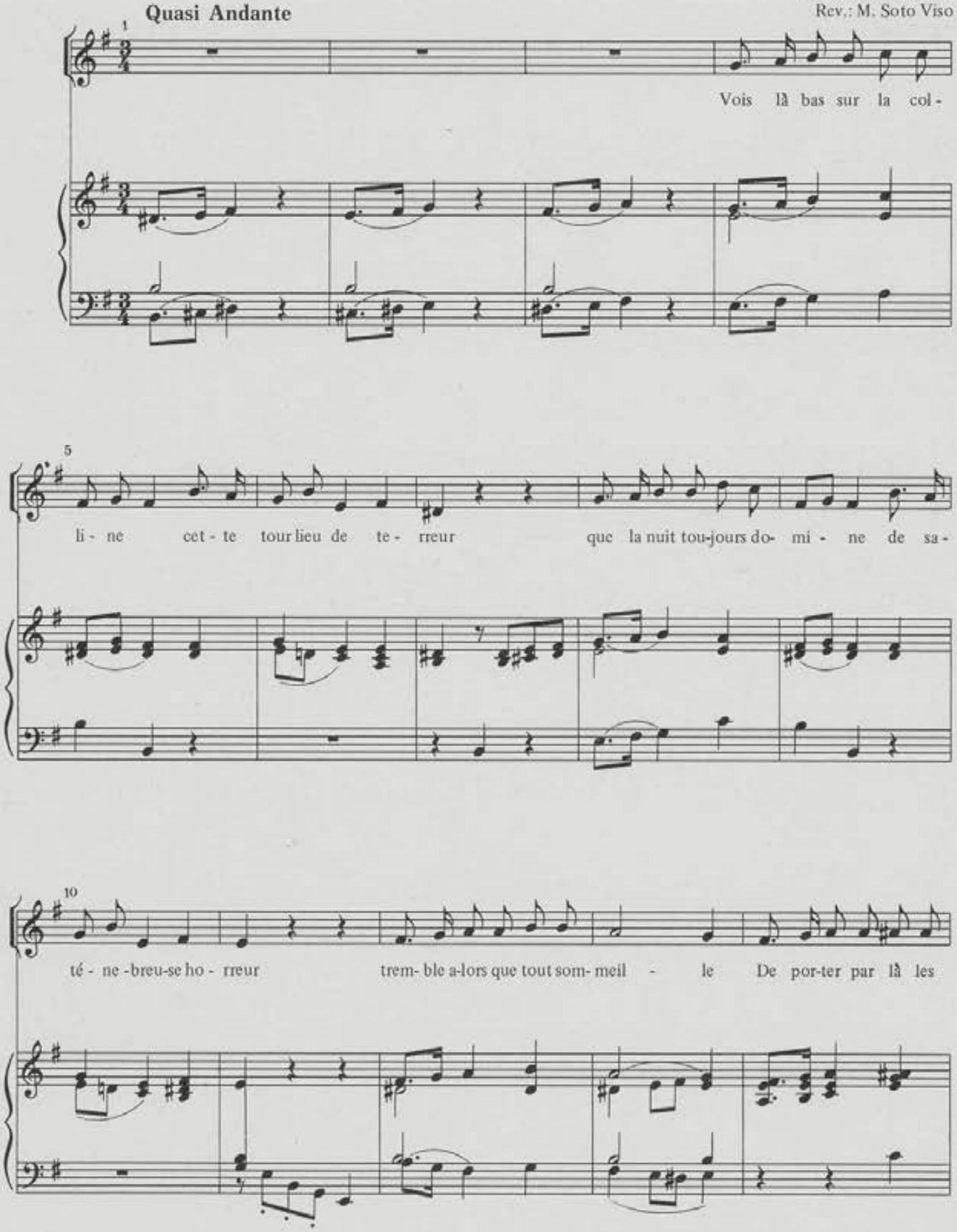

* Nº 30 do livro negro.

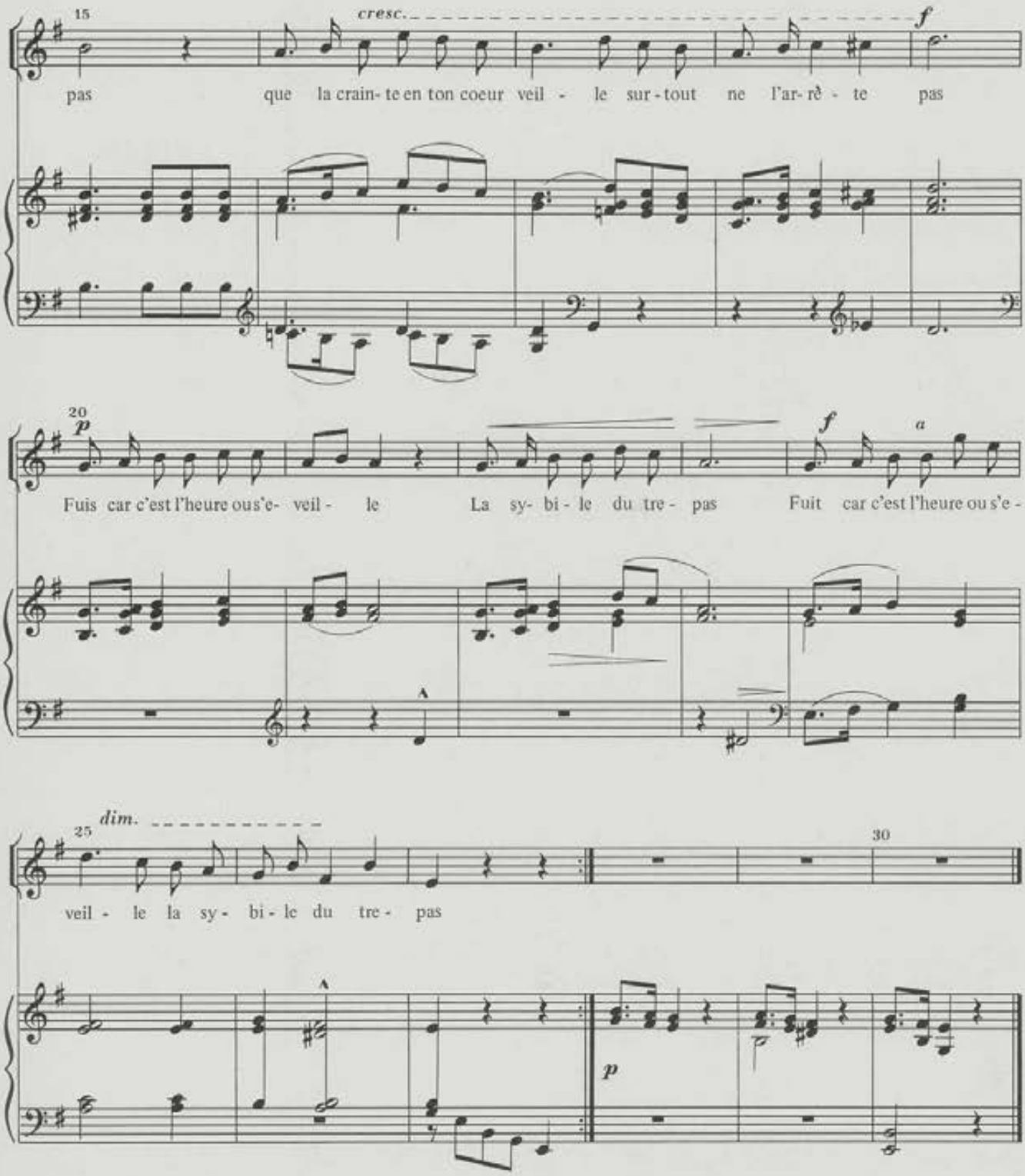

Quand parfois la fraîche aurore
Brille sur ses noirs crineaux
A l'entour on voit éclore
Un crain d'affreux corbeaux

Puis soudain mugit l'orage
Et parmi les cieux ouverts
Apparait en blanc corsage
Une fée aux yeux pervers
Qui dans un sanglant nuage
Se plonge au sein des éclairs

Oh je ne suis point timide
Dit un jour un vieux guerrier
J'ai fait voeu d'etre intrépide
Je suis noble chevalier

Mais à peine dans l'enceinte
L'imprudent portant ses pas,
Qu'au fond d'un noir labyrinthe
Il rencontre le trépas
Il pria la Vierge Sainte
Mais ce fut en vain ¡hélas!

Nº 4

Le moulin de Milly*

Poesie de Lamartine

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

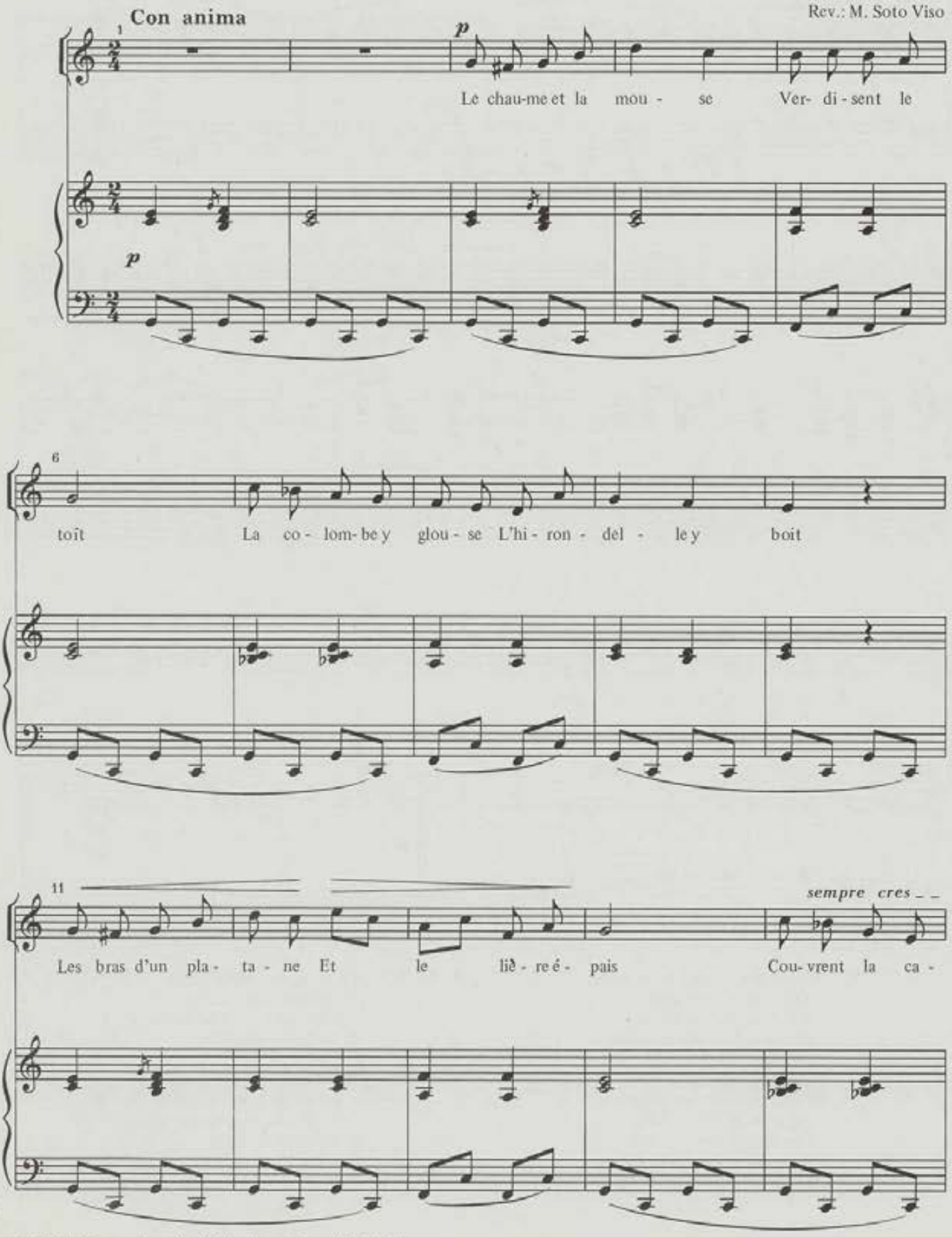

* Nº 4 do livro verde, c. 1º, nº 4 do livro violeta, nº 16 do livro negro.

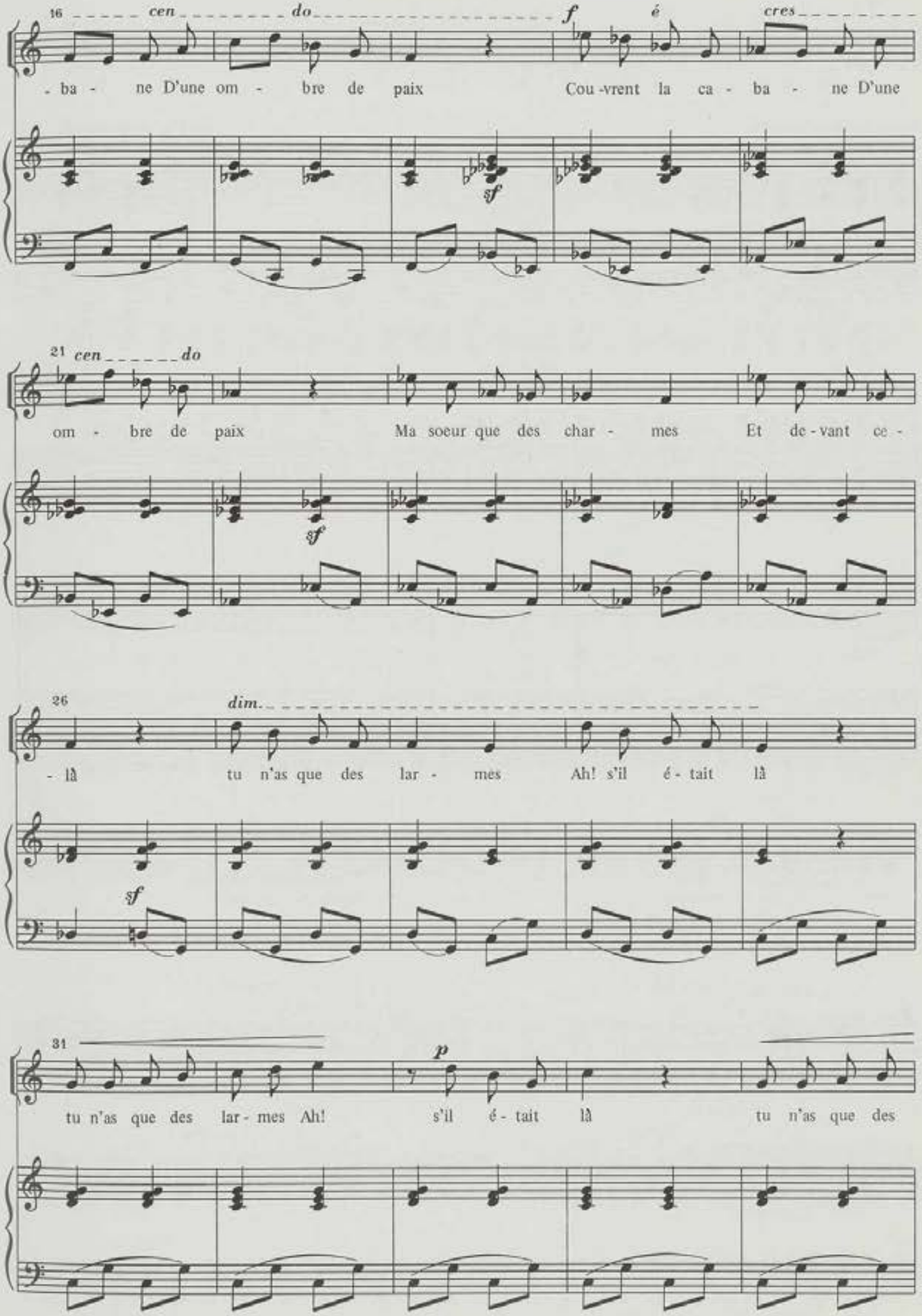
16
cen
do
f
é
cres
- ba - ne D'une om - bre de paix Cou-vrent la ca - ba - ne D'une
sf
21
cen
do
om - bre de paix Ma soeur que des char - mes Et de-vant ce -
sf
26
dim.
- là tu n'as que des lar - mes Ah! s'il é - tait là
sf
31
p
tu n'as que des lar - mes Ah! s'il é - tait là tu n'as que des

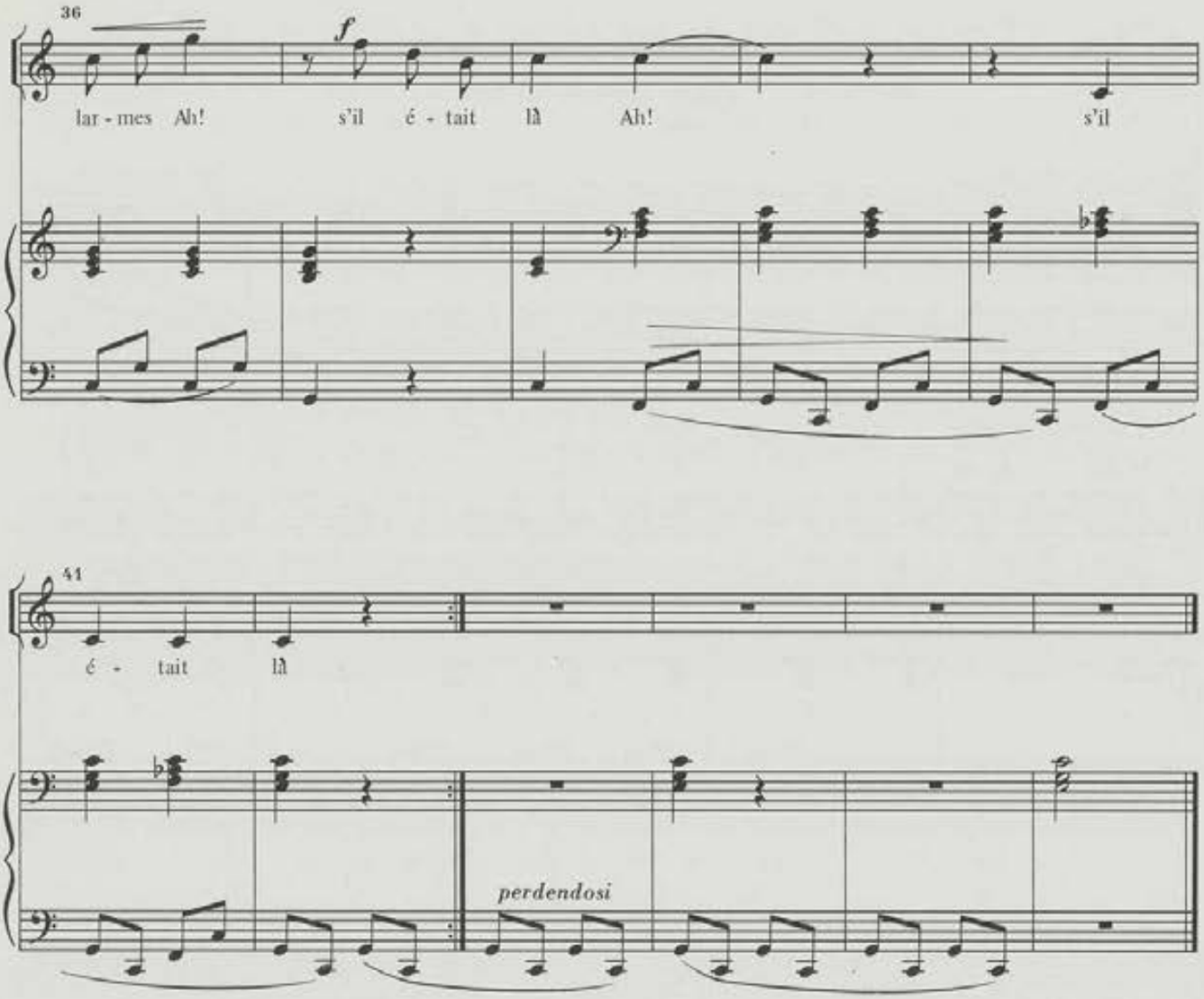

2. Une verte pente
Trace les sentiers
Du flot qui serpente
Sous les noisetiers

L'ecluse champêtre
L'arrête au niveau
Et de la fenêtre
La main touche l'eau *bis*

Ma soeur que des charmes
Et devant celà
tu n'as que des larmes
Ah! s'il etait là *bis*

3. L'onde qui s'elance
Egale et sans fin
Fait battre en cadence
Le pont du moulin

A chaque mesure
On croit ecouter
Sous cette nature
Le coeur palpiter *bis*

Ma soeur que des charmes
Et devant celà
tu n'as que des larmes
Ah! s'il etait là *bis*

Nº 5

Oh! Quand je dors*

Poesie de V. Hugo

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Andante non troppo M.M. ♩ - 63

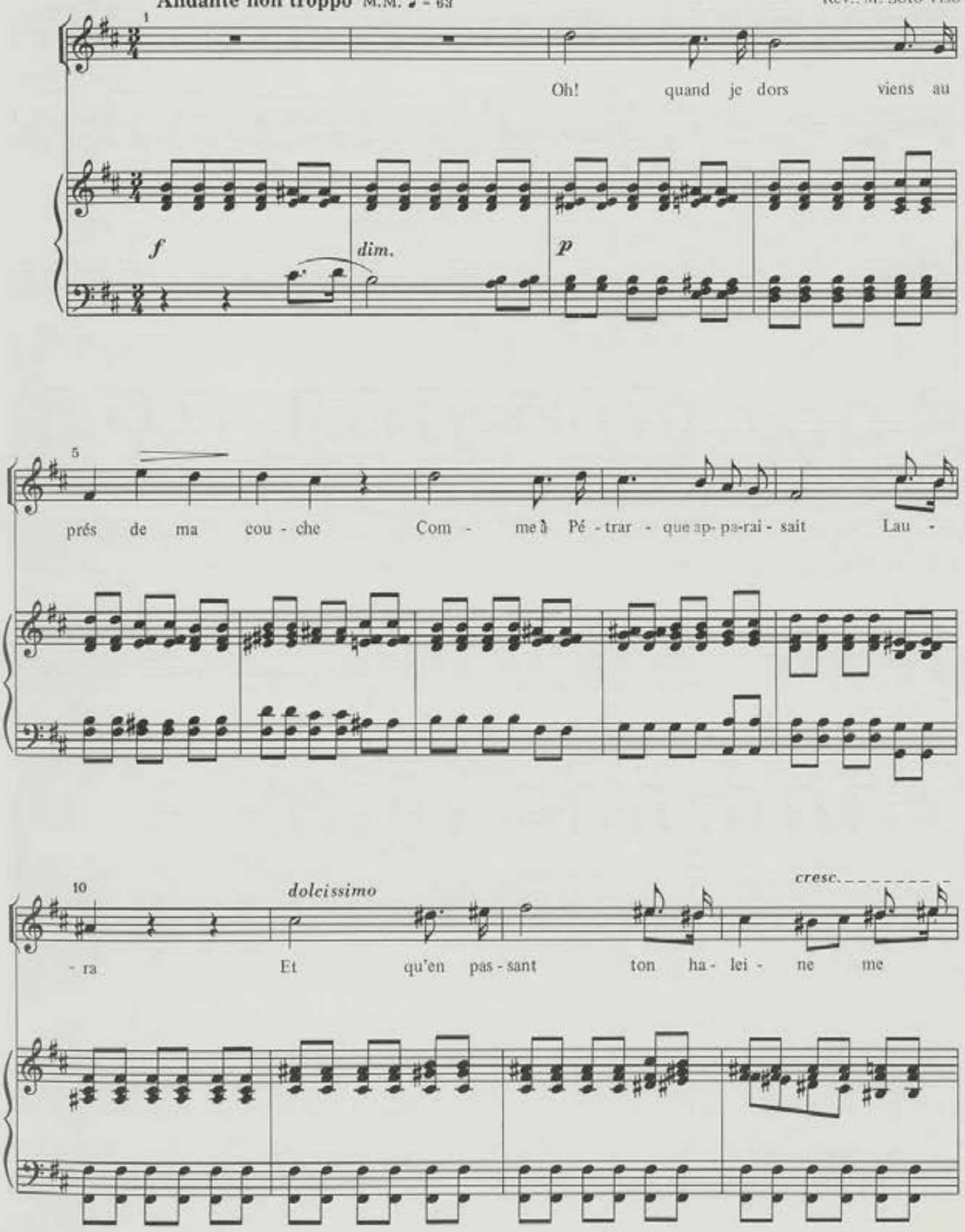

* Nº 5, e mais nº 13 do livro verde, nº 1 do primeiro caderno do livro violeta, nº 45 do livro negro.

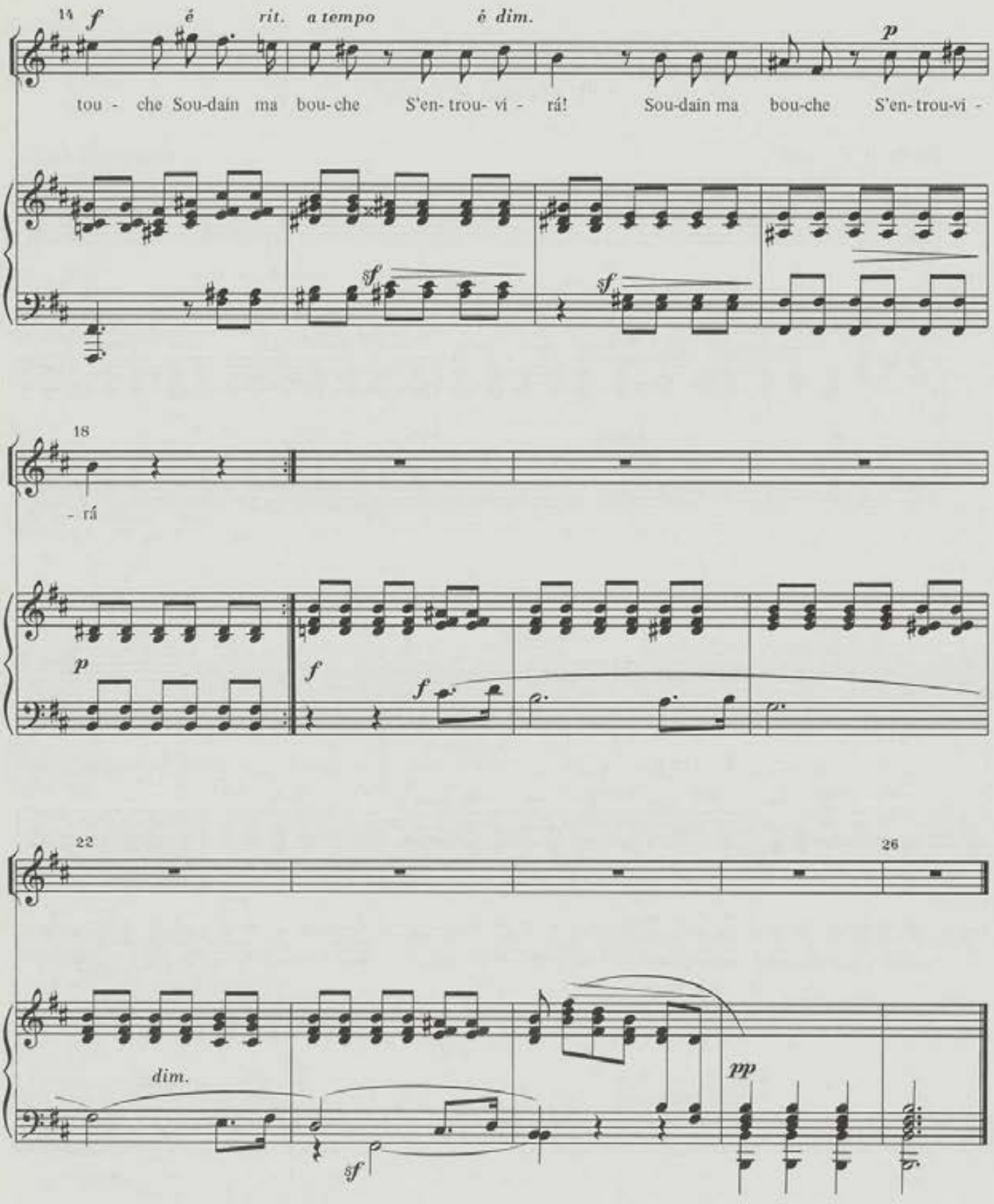

2. Sur mon front morne peut être s'acheve
Un songe noir qui trop longtemps dura
Que ton régard comme un astre se lève

Soudain mon rêvé,
Rayonnera
bis

3. Puis, sur ma lêvre ou voltige une flamme
Eclair d'amour, que Dieu même épura,
Pose un baiser et d'ange déviens femme

Soudain mon âme
S'eveillerá
bis

Nº 6a

Guitarre*

Poesie de V. Hugo

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Vivo assai M.M. ♩ = 88

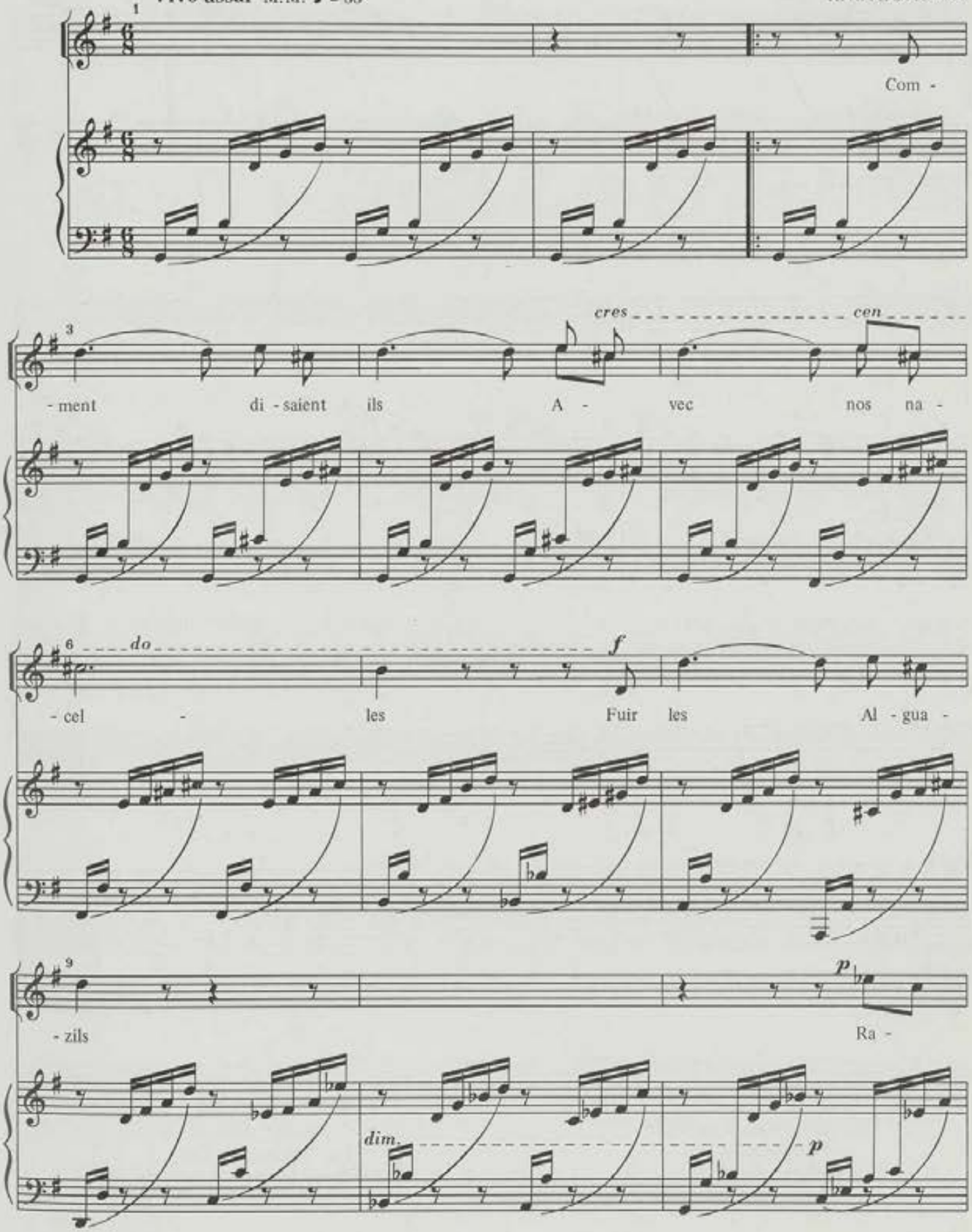

* Nº 6 do livro verde, nº 6 do primeiro caderno do livro violeta.

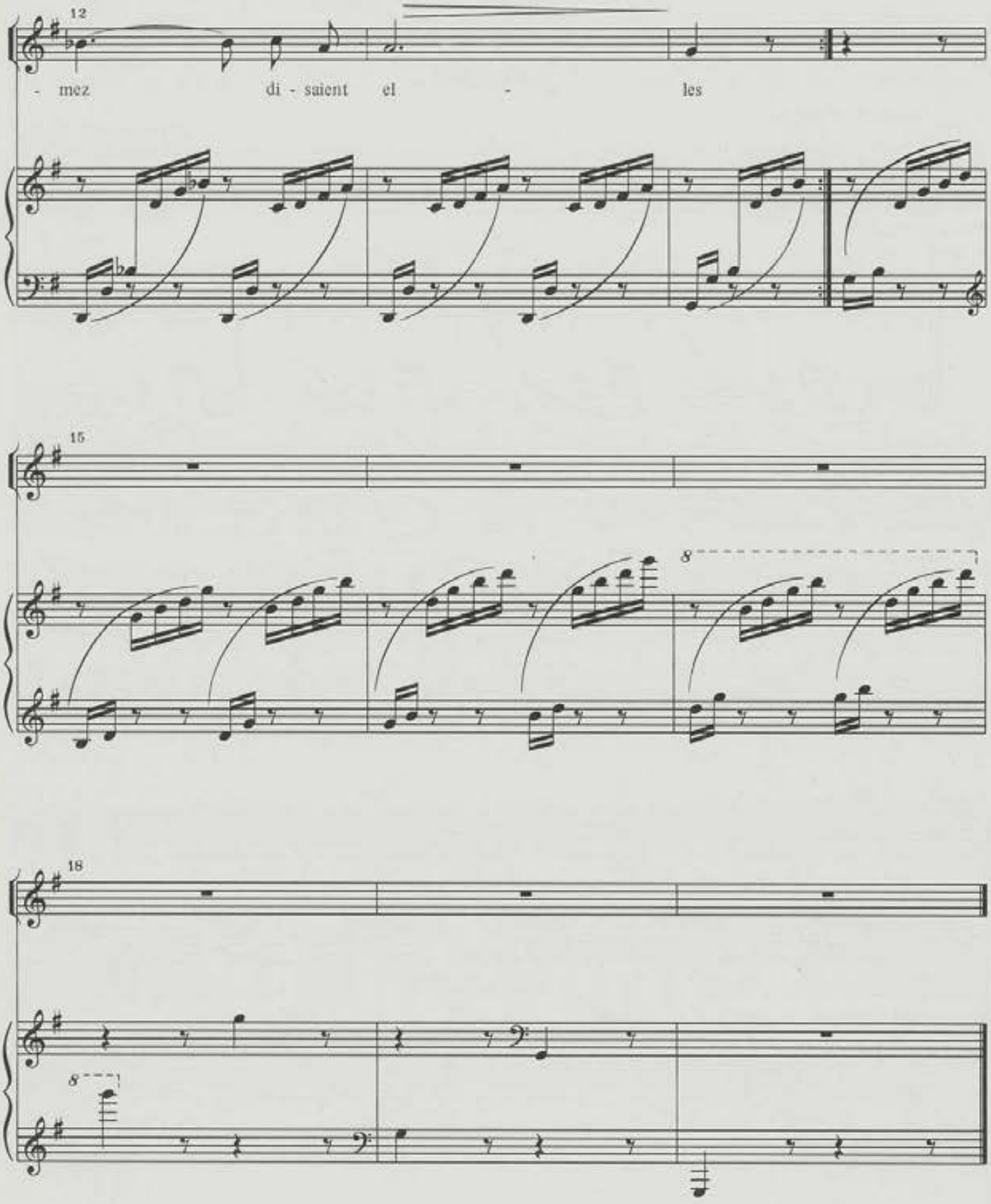

2. Comment, disaient ils,
Oublier querelles
Misère et perils
Dormez, disaient elles.

3. Comment, disaient ils
Enchanter les belles
Sans philtres subtils
Aimez, disaient elles

Nº 6b

Guitarre*

Chanson

Poesie de V. Hugo

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Vivo assai

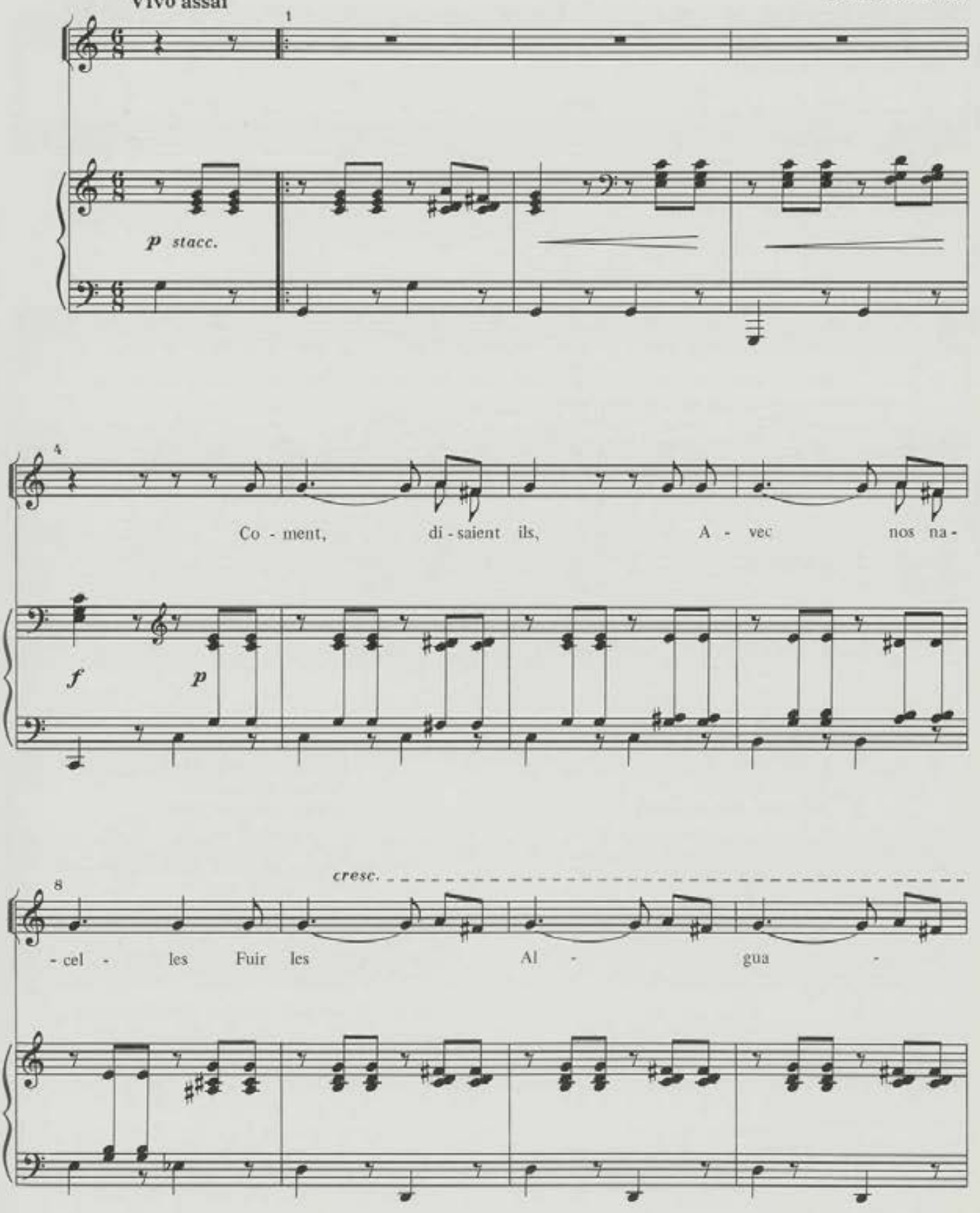

* Nº 8 do livro negro.

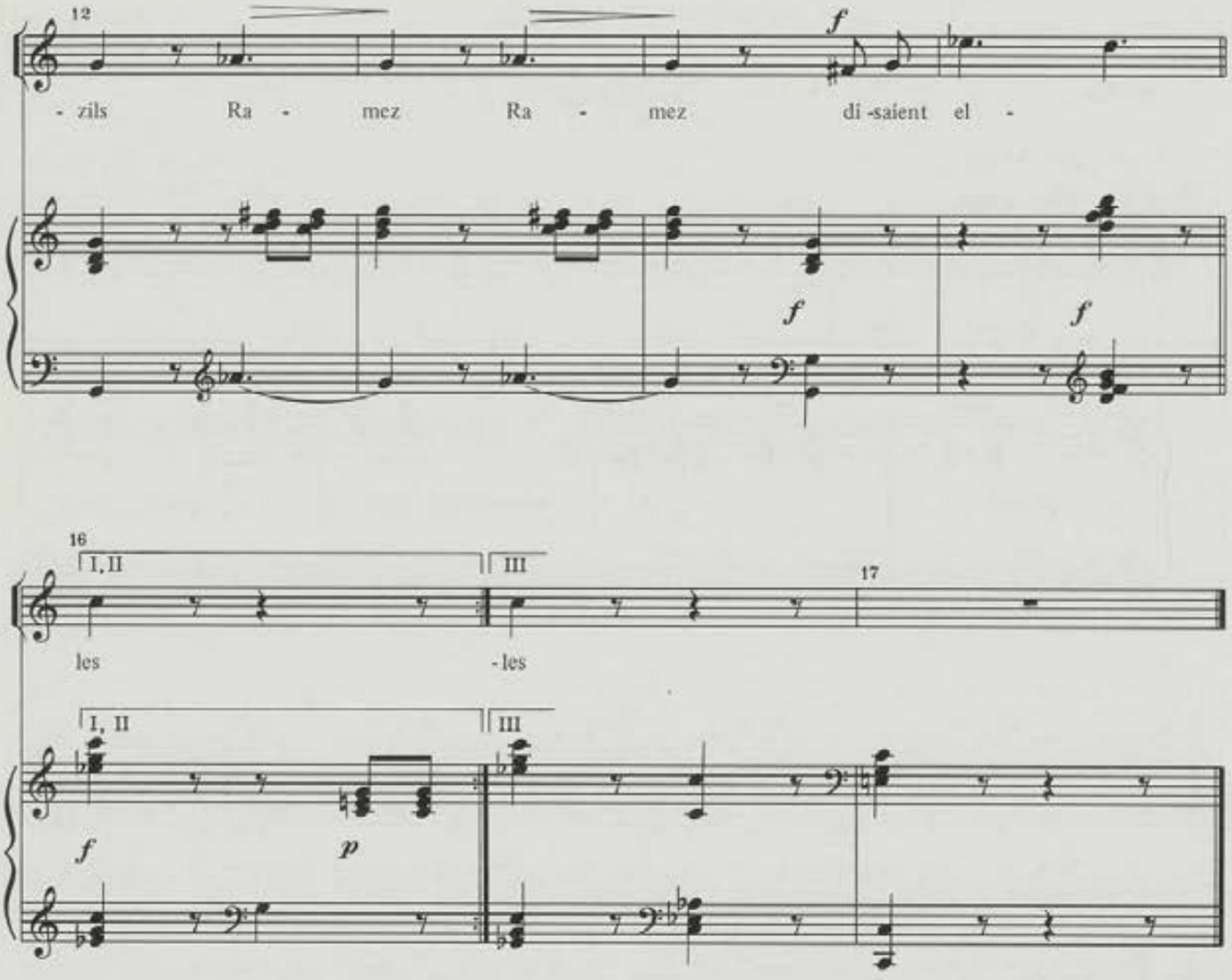

2. Comment, disaient ils
Oublier querelles
Misère et perils
Dormez, disaient elles.

3. Comment, disaient ils
Enchanter les belles
Sans philtres subtils
Aimez, disaient elles.

Nº 7a

Sur des roses sous la neige*

Poesie de Lamartine

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Molto moderato M.M. ♩ = 80

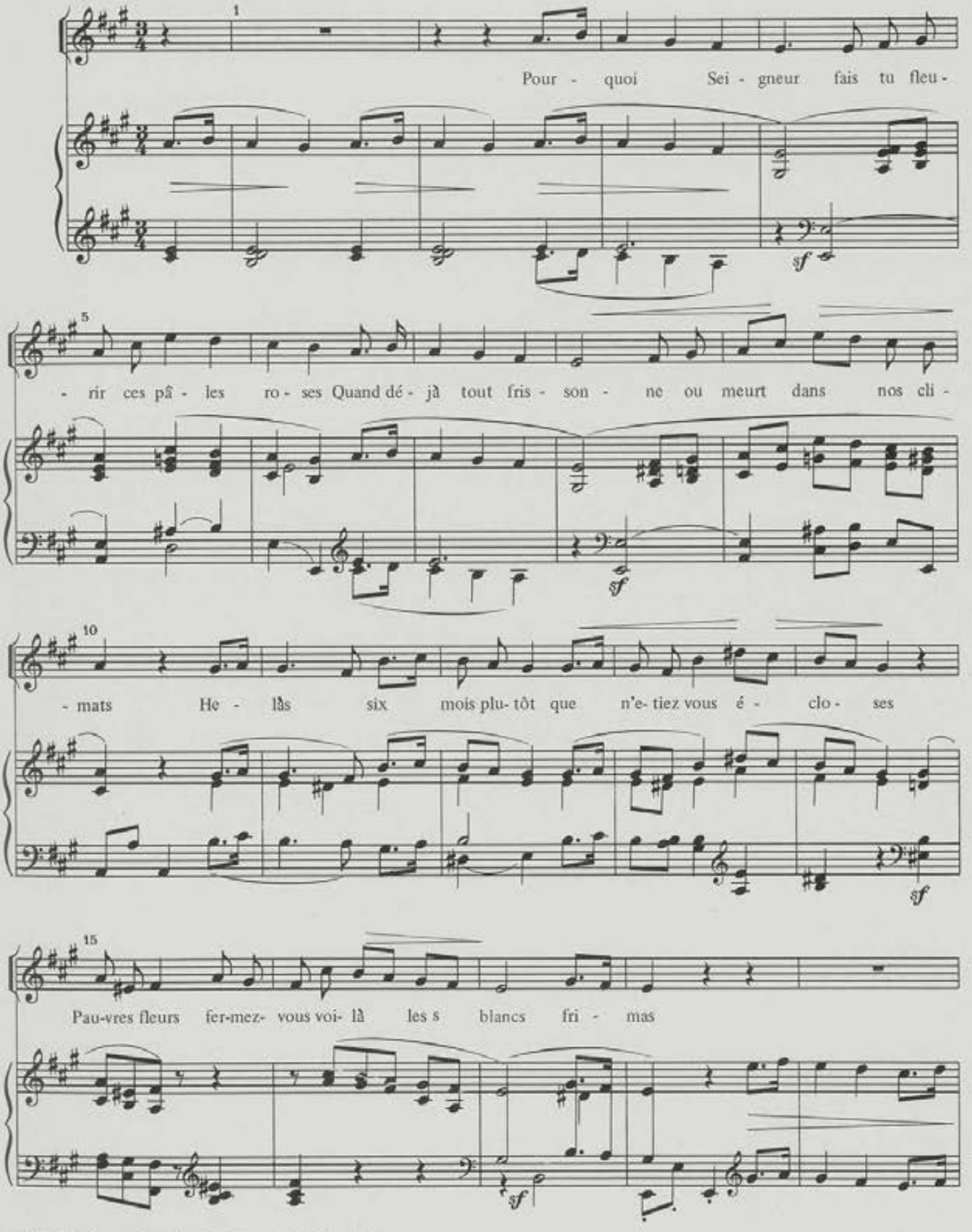

* Nº 7 do livro verde, nº 4 do caderno 4º, do livro violeta.

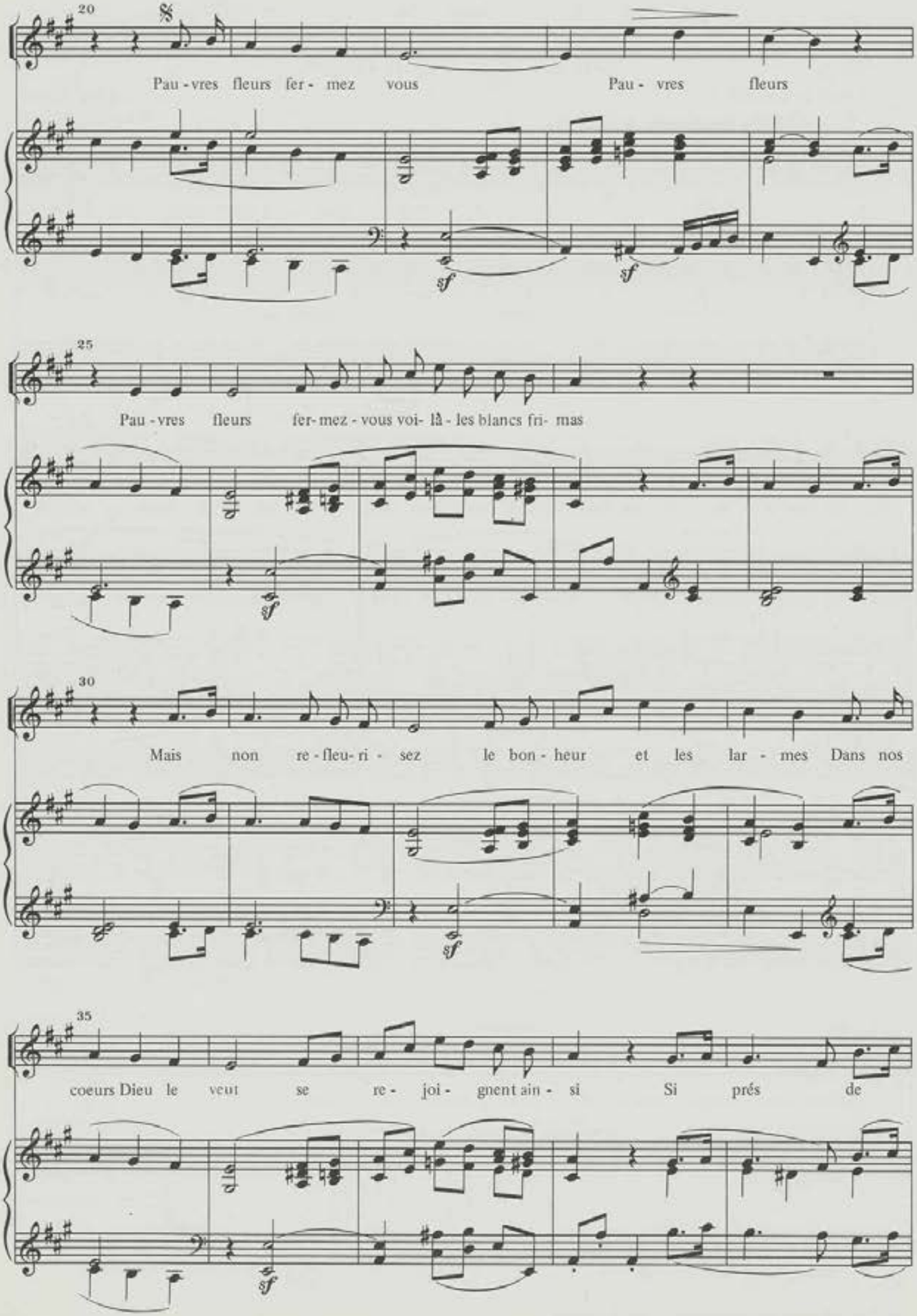
20
Pau - vres fleurs fer - mez vous Pau - vres fleurs
25
Pau - vres fleurs fer - mez - vous voi- là - les blancs fri- mas
30
Mais non re - fleu- ri - sez le bon - heur et les lar - mes Dans nos
35
coeurs Dieu le veut se re - joi - gnent ain - si Si prés de

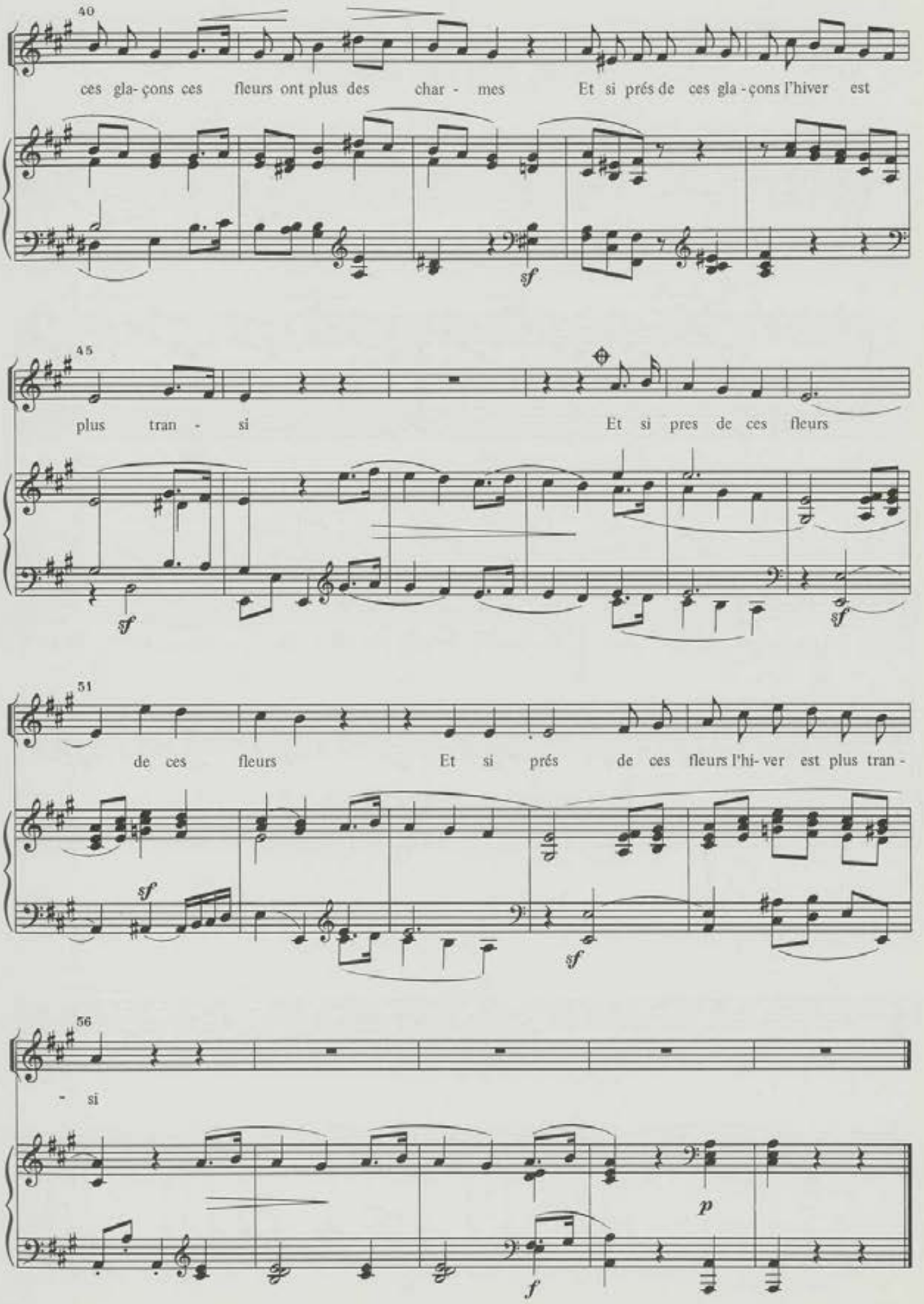
40
ces gla- çons ces fleurs ont plus des char - mes Et si prés de ces gla - çons l'hiver est
45
plus tran - si Et si pres de ces fleurs
51
de ces fleurs Et si prés de ces fleurs l'hi- ver est plus tran -
56
- si

Nº 7b

Sur des roses sous la neige*

Poesie de Lamartine

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Quasi Andante

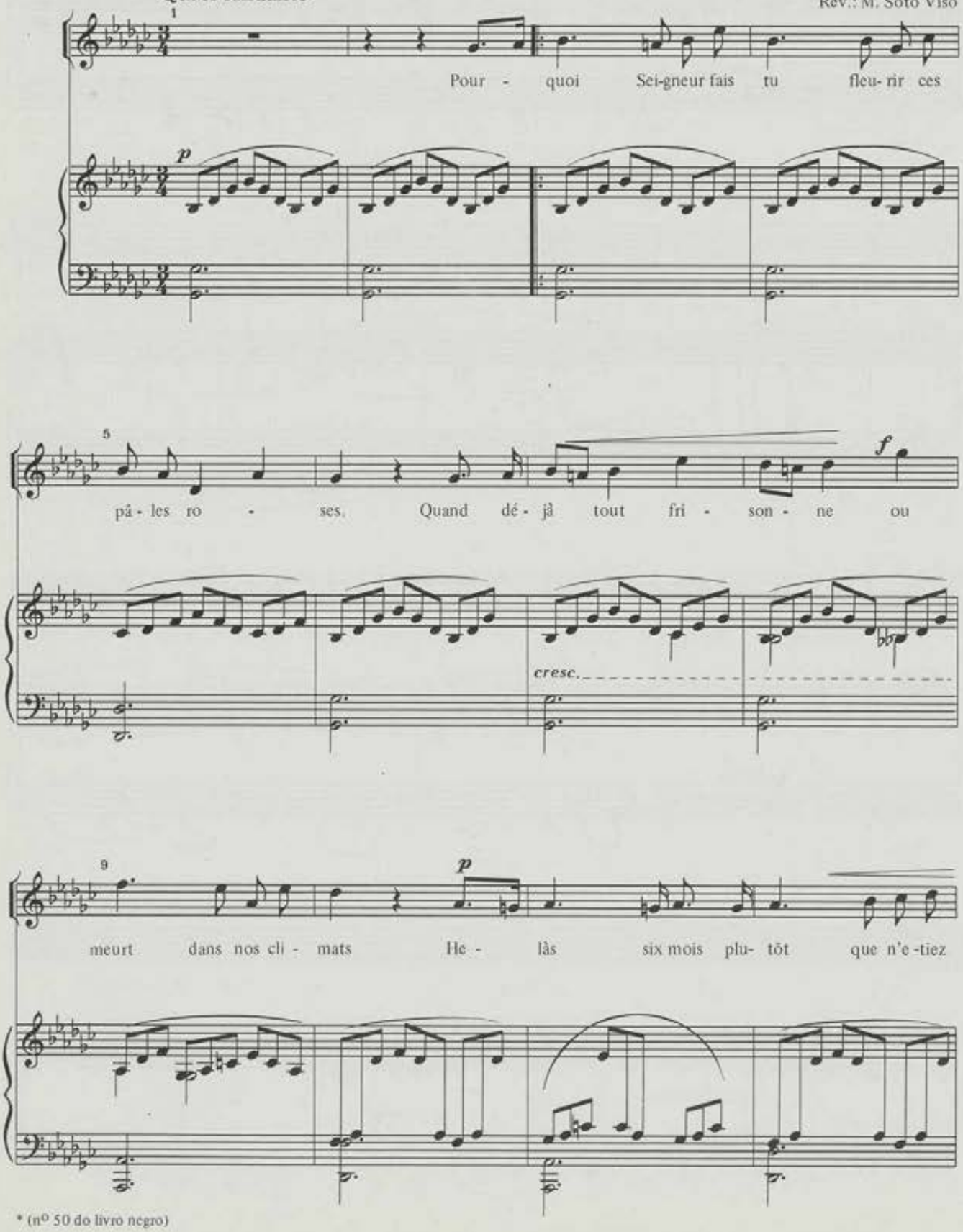

* (nº 50 do livro negro)

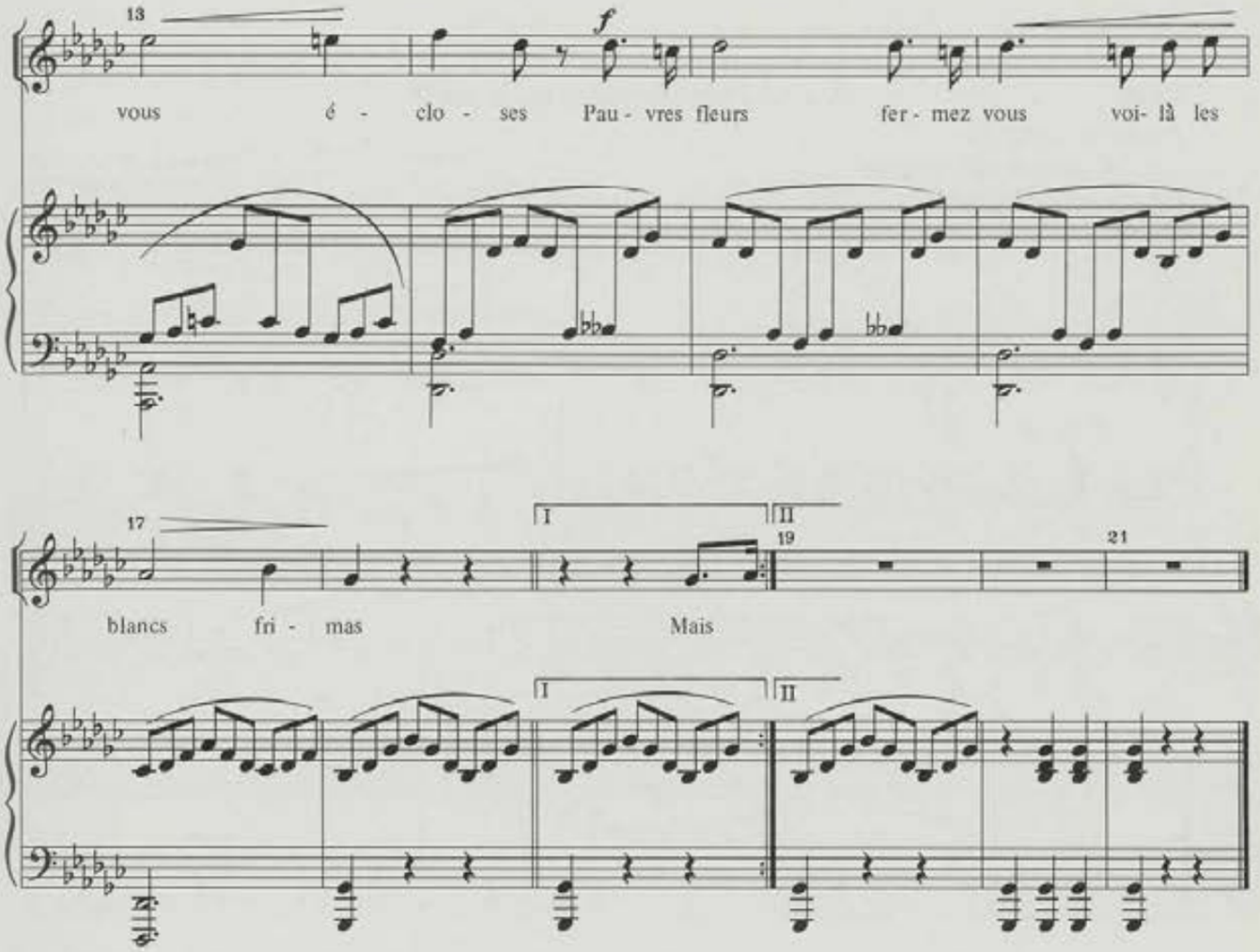

2. Mais non refleurisez le bonheur et les larmes
Dans nos coeurs Dieu le veut se rejoignent ainsi
Si près de ces glaçons ces fleurs ont plus de charmes
Et si près de ces fleurs l'hiver est plus transi.

Nº 8a

A une fiancée de quinze ans*

Poesie de Lamartine

Vivo ma non troppo

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

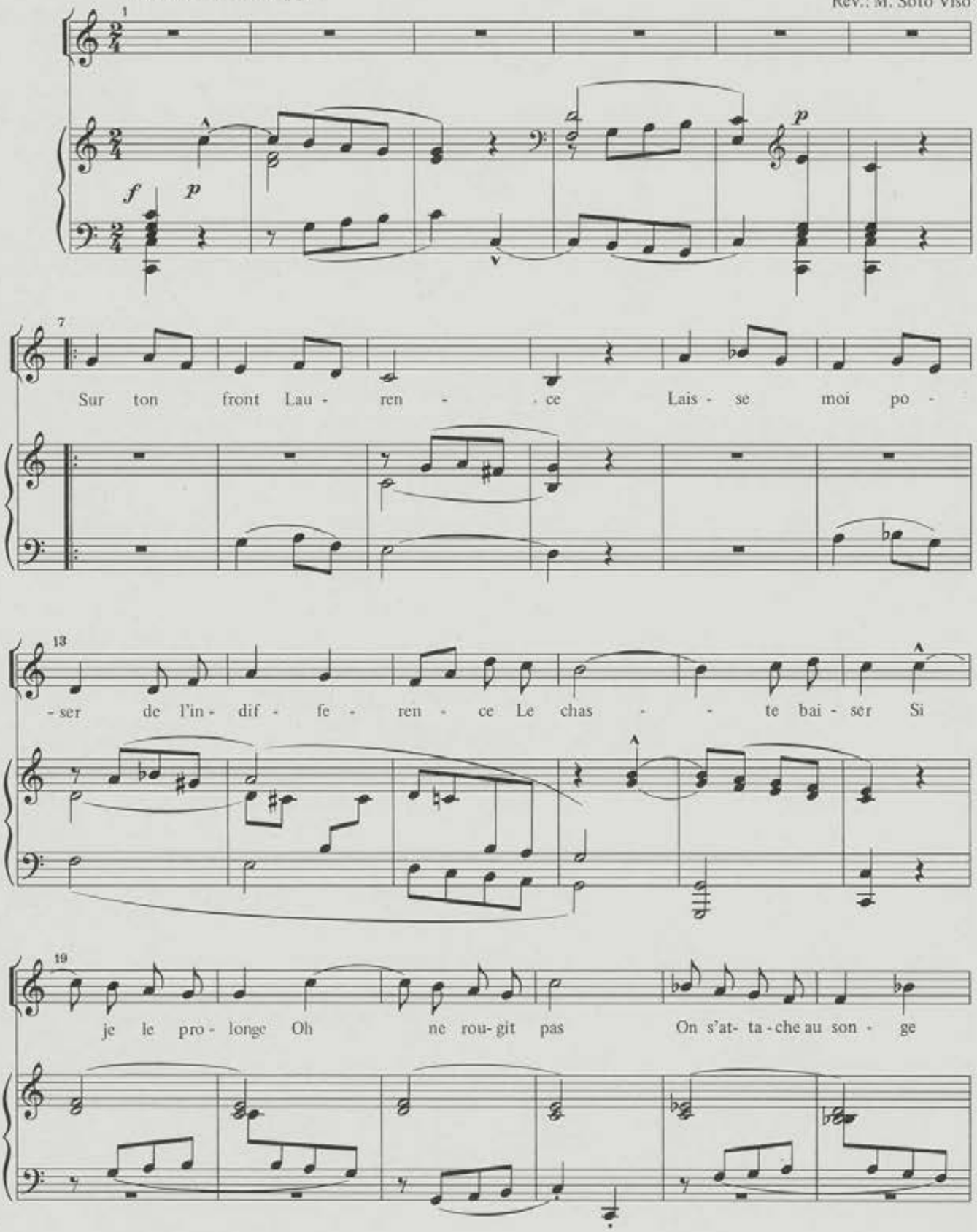

* Nº 8 do livro verde e nº 3 do caderno 4º de livro violeta.

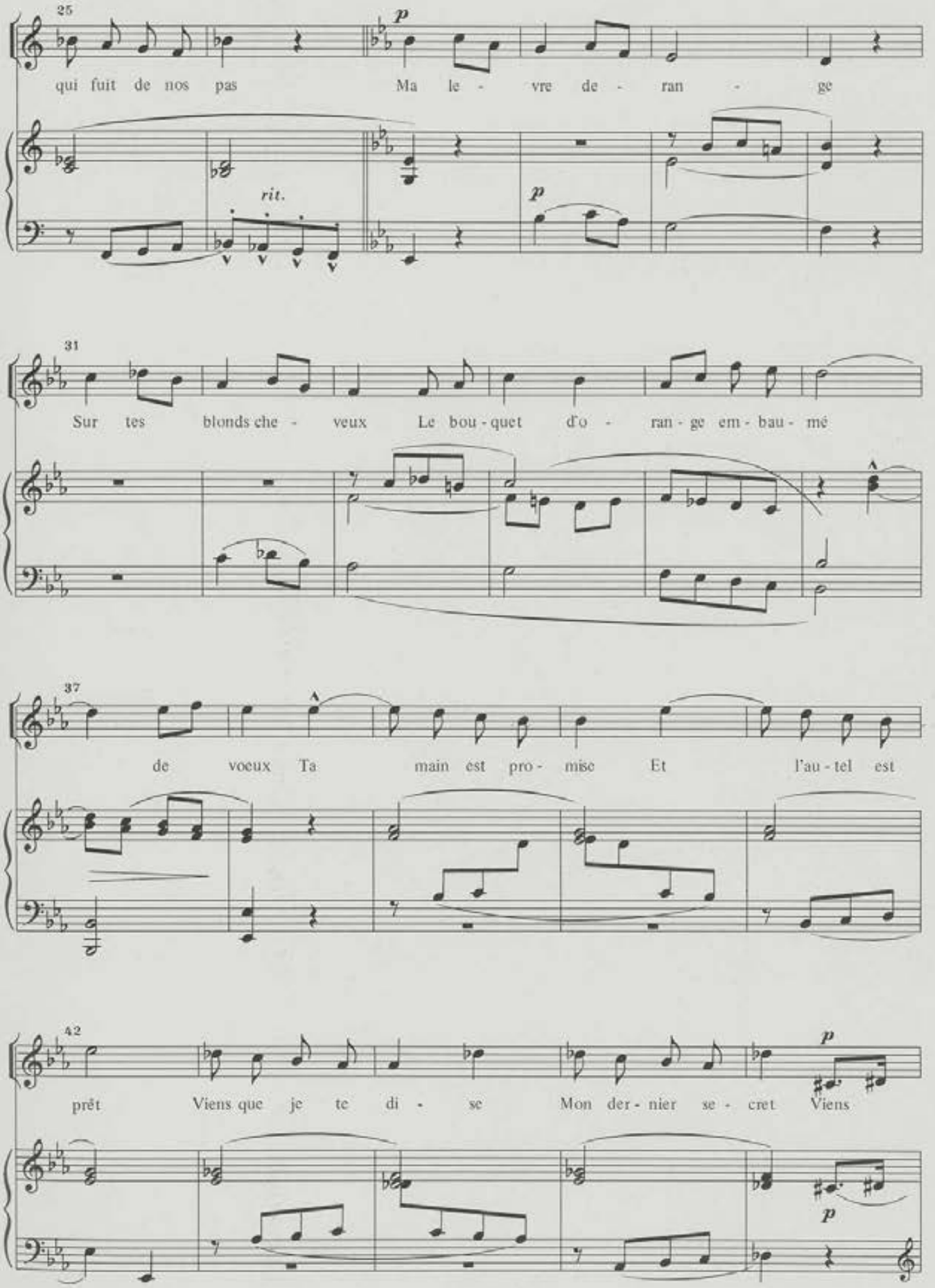
25
p
qui fuit de nos pas
Ma le - vre de - ran - ge
rit.
p
31
Sur tes blonds che - veux
Le bou - quet d'o - ran - ge em - bau - mé
37
de voeux
Ta main est pro - mise
Et l'au - tel est
42
p
prêt
Viens que je te di - se
Mon der - nier se - cret
Viens
p

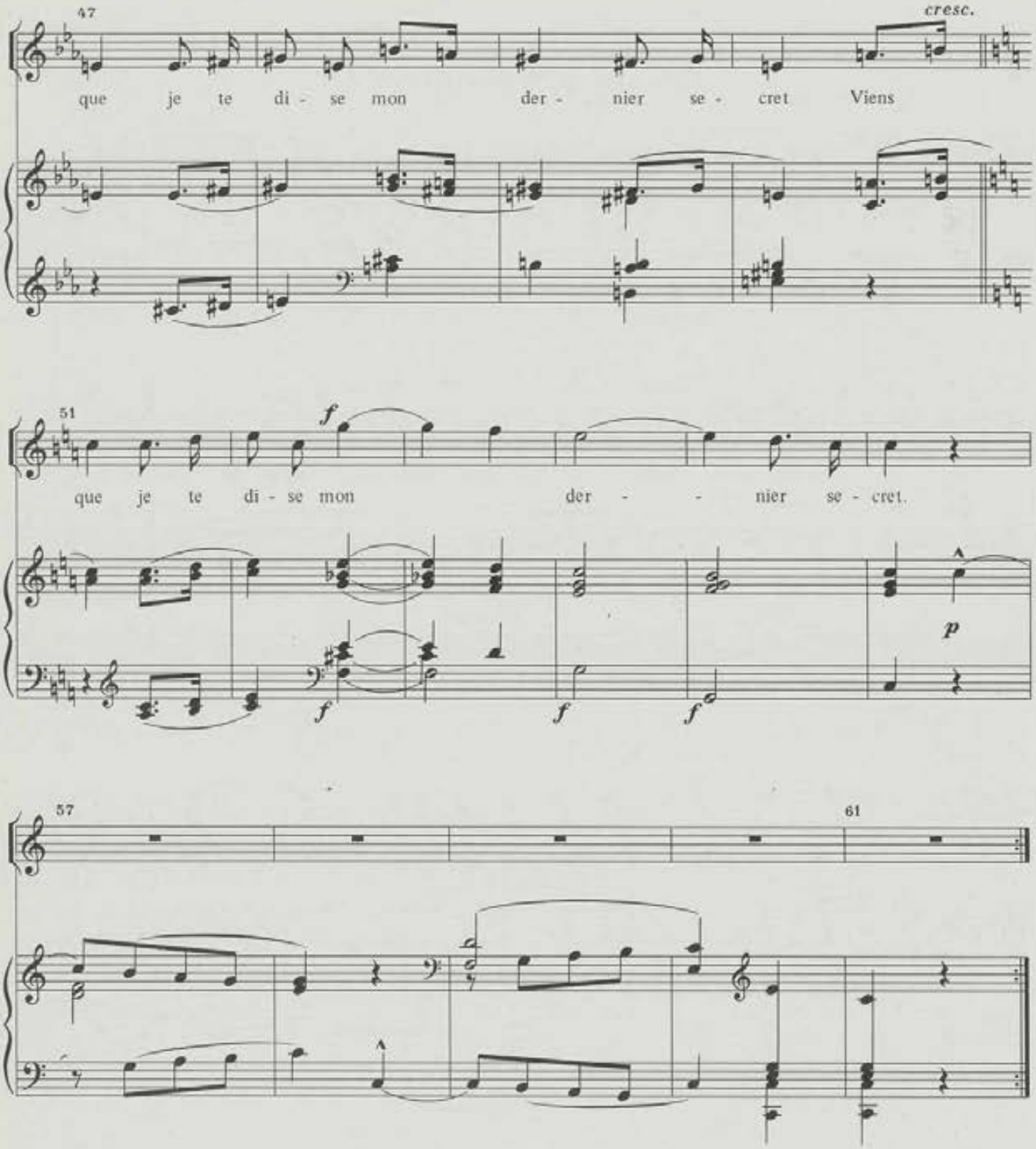

2. Les mots de caresse
Que tu m'épelais
Les noms de tendresse
Dont tu m'appelais
Ennui dans l'absence
Et joie au retour
C'etait l'innocence
Mais c'etait l'amour

Au rayon d'automme
Trop prompt à fleurir
L'amandier couronne
Son front pour mourir
Tu fus o mon rêve
Le printemps d'un jour
Mon coeur c'est la sève
La fleur mon amour

Nº 8b

A une fiancée de quinze ans*

Poesie de Lamartine

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

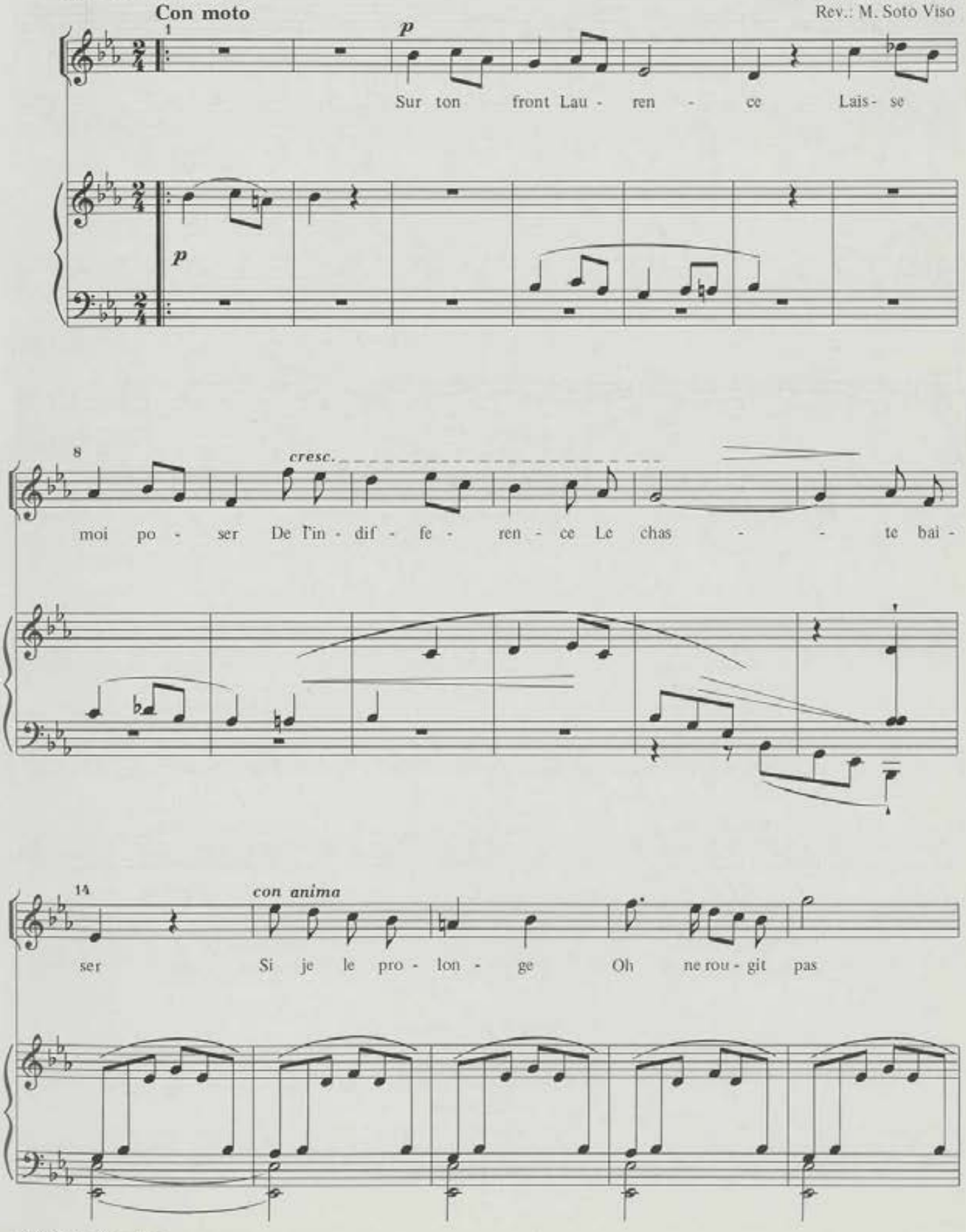

* Nº 67 do livro negro.

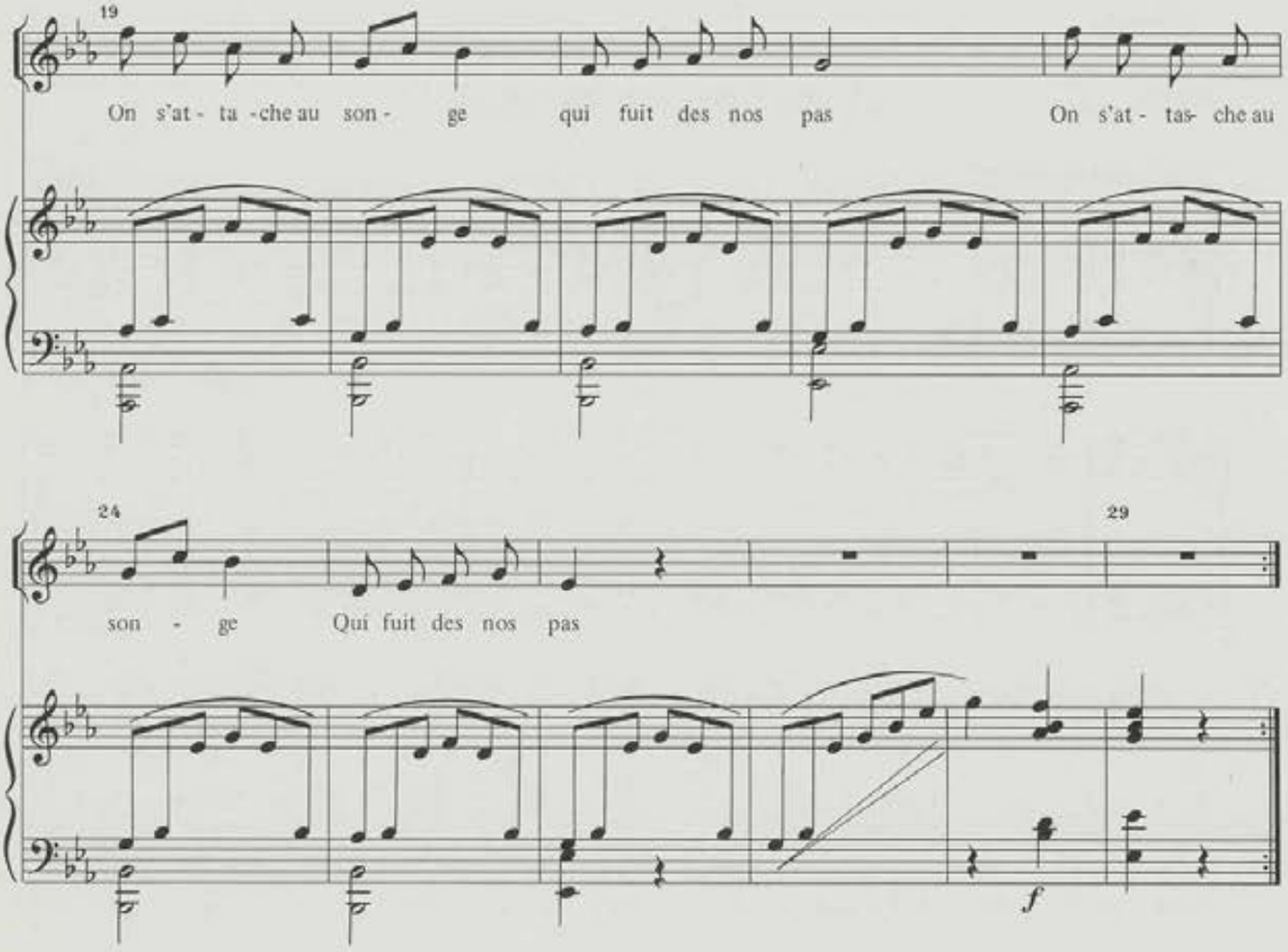

2. Ma lèvre derange
Sur tes blonds cheveux
Le bouquet d'orange
Embaumé de voeux
Ta main est promise
Et l'autel est prêt
Vient que je te dise
Mon dernier secret.

3. J'ai deux fois ton âge
Ta joue est en fleur
Mais ta jeune image
Rajeunit mon coeur
Toi dans ma paupière
J'avais dis en temps:
Je la vois derrière
Marche, je l'attends

4. Les mots de caresse
Que tu m'epelais
Les noms de tendresse
Dont je t'appelais
Ennui dans l'absence
Et joie au retour
C'etait l'innocence
Mais c'etait l'amour.

5. Le bonheur qu'on seme
Helàs! n'eclot pas
Un plus hereux t'aime
Va, cours dans ses bras
Cette larme pure
Qui brûle ton front
O triste parure
Ses doigts la boiront.

6. Au rayon d'automne
Trop prompt a fleurir
L'amandier couronne
Son front pour mourir
Tu fus o mon rêve
Le printemps d'un jour
Mon coeur c'est la sêve
La fleur, mon amour.

Nº 9

La tombe dit a la rose*

Poesie de Victor Hugo

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Lento assai M. M. ♩ = 72

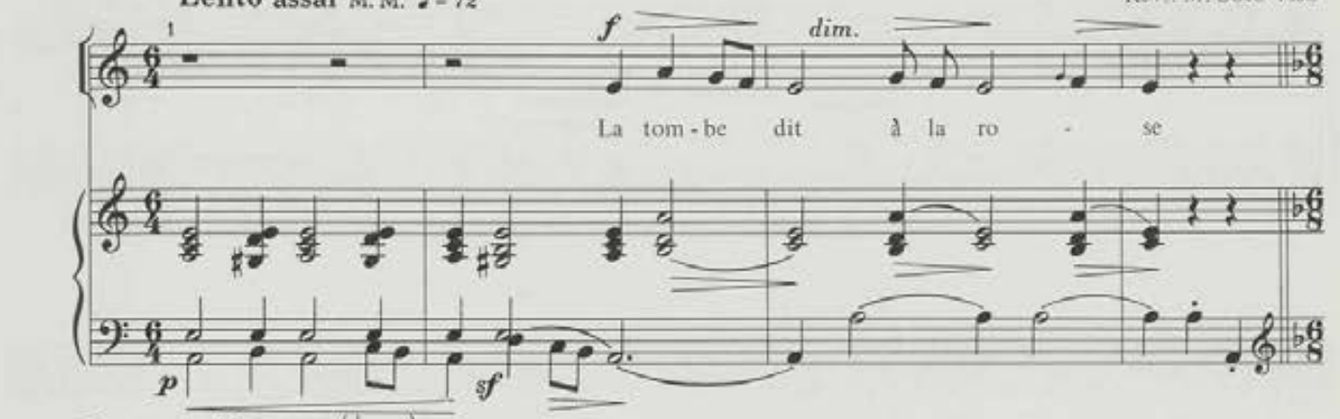

Un poco più mosso (♩ = 50)

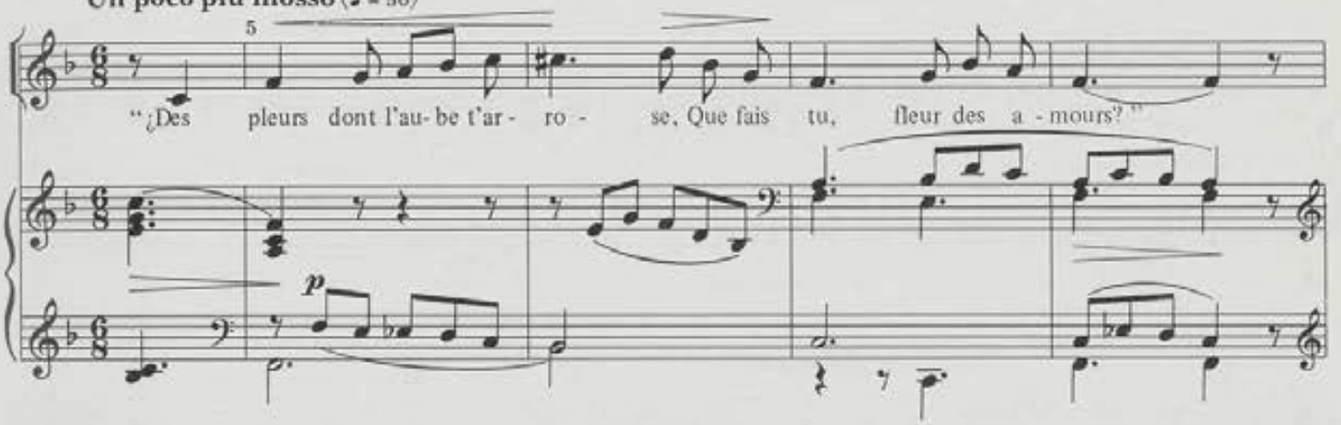

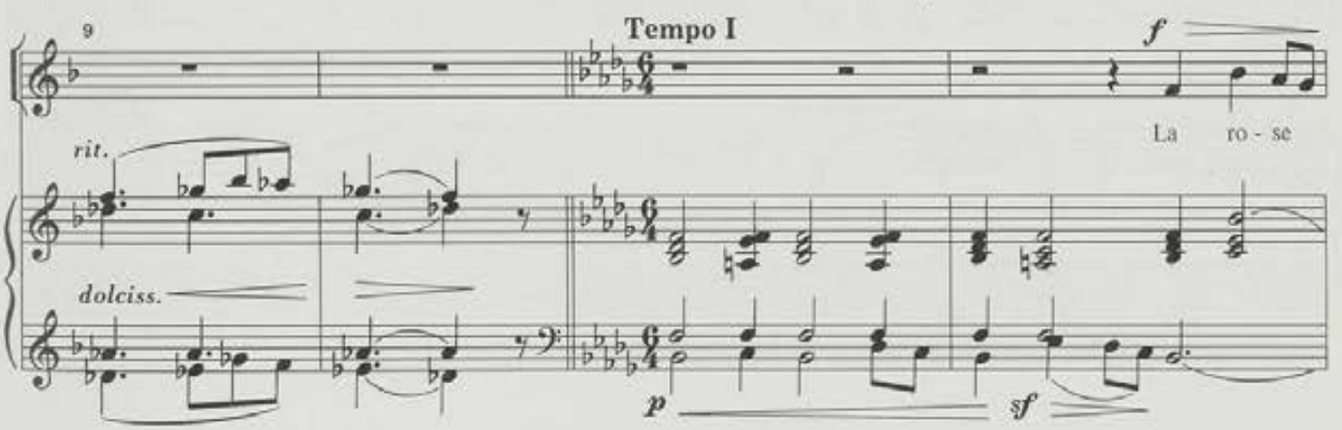

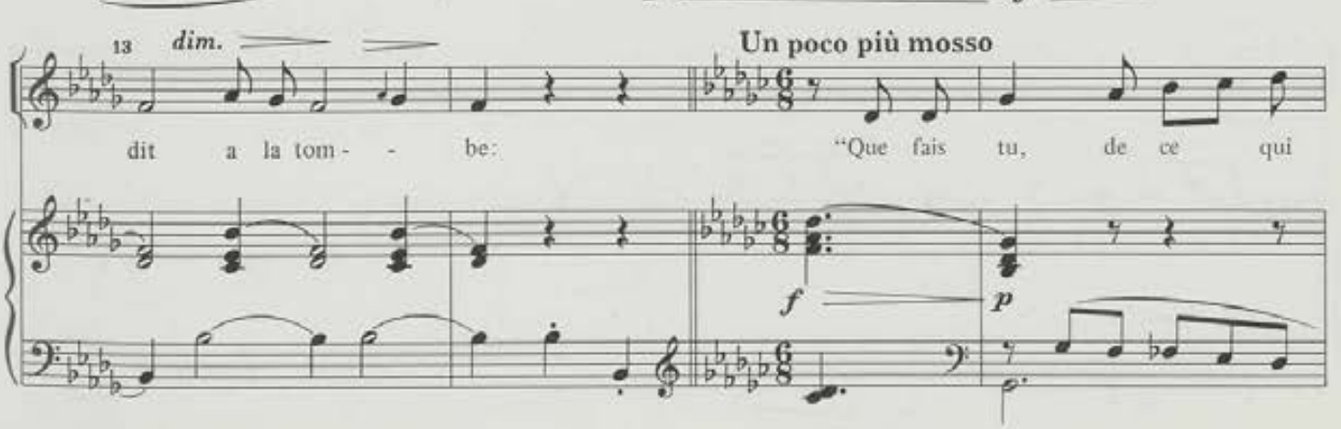

Nº 47 do livro negro, nº 3 da edición de Antonio Romero.

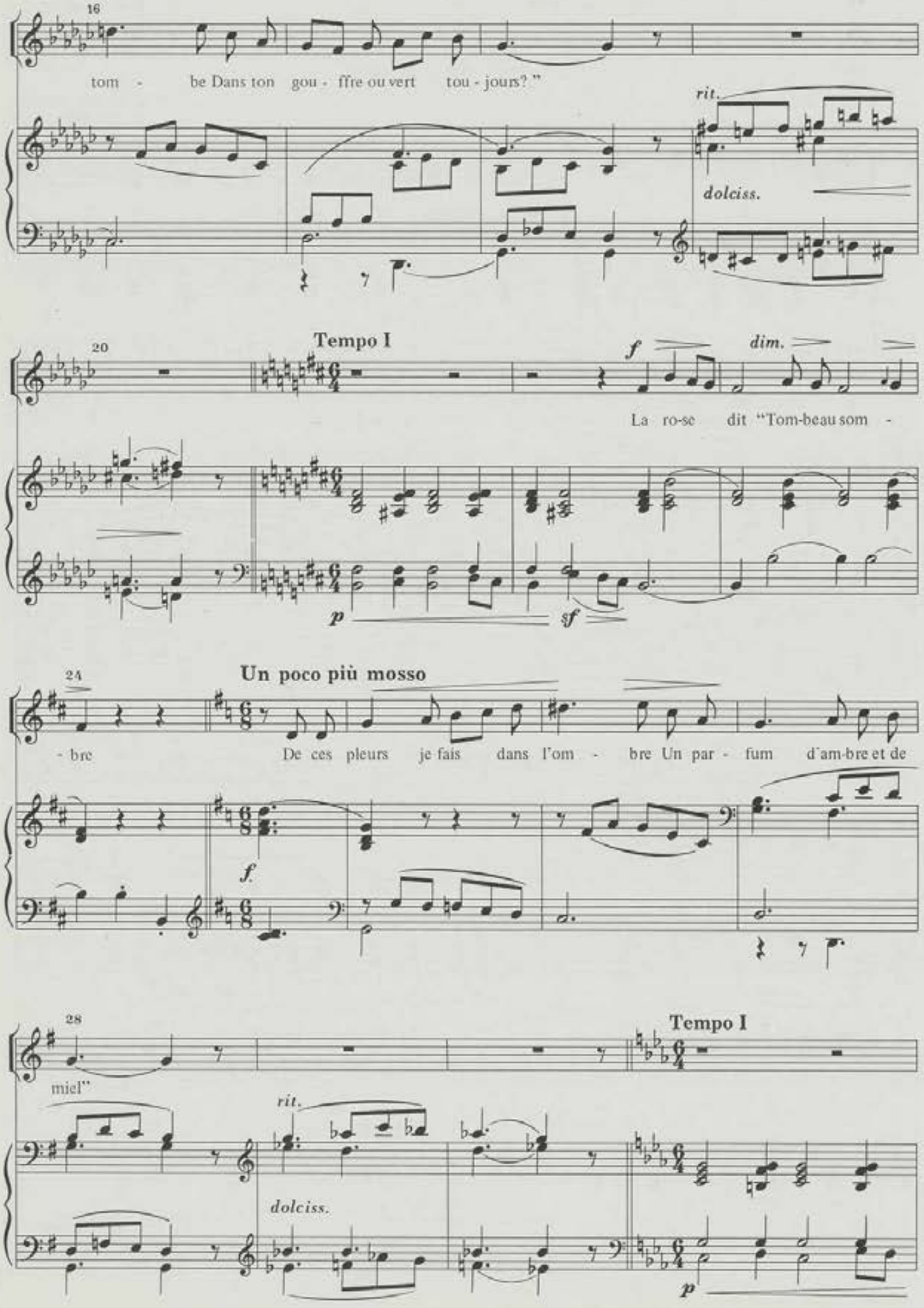
16
tom - be Dans ton gou - ffre ou vert tou - jours? "
rit.
dolciss.
20
Tempo I
f
dim.
La ro-se dit "Tom-beau som -
p
sf
24
Un poco più mosso
- bre
De ces pleurs je fais dans l'om - bre Un par - fum d'am-bre et de
f.
28
Tempo I
miel"
rit.
dolciss.
p

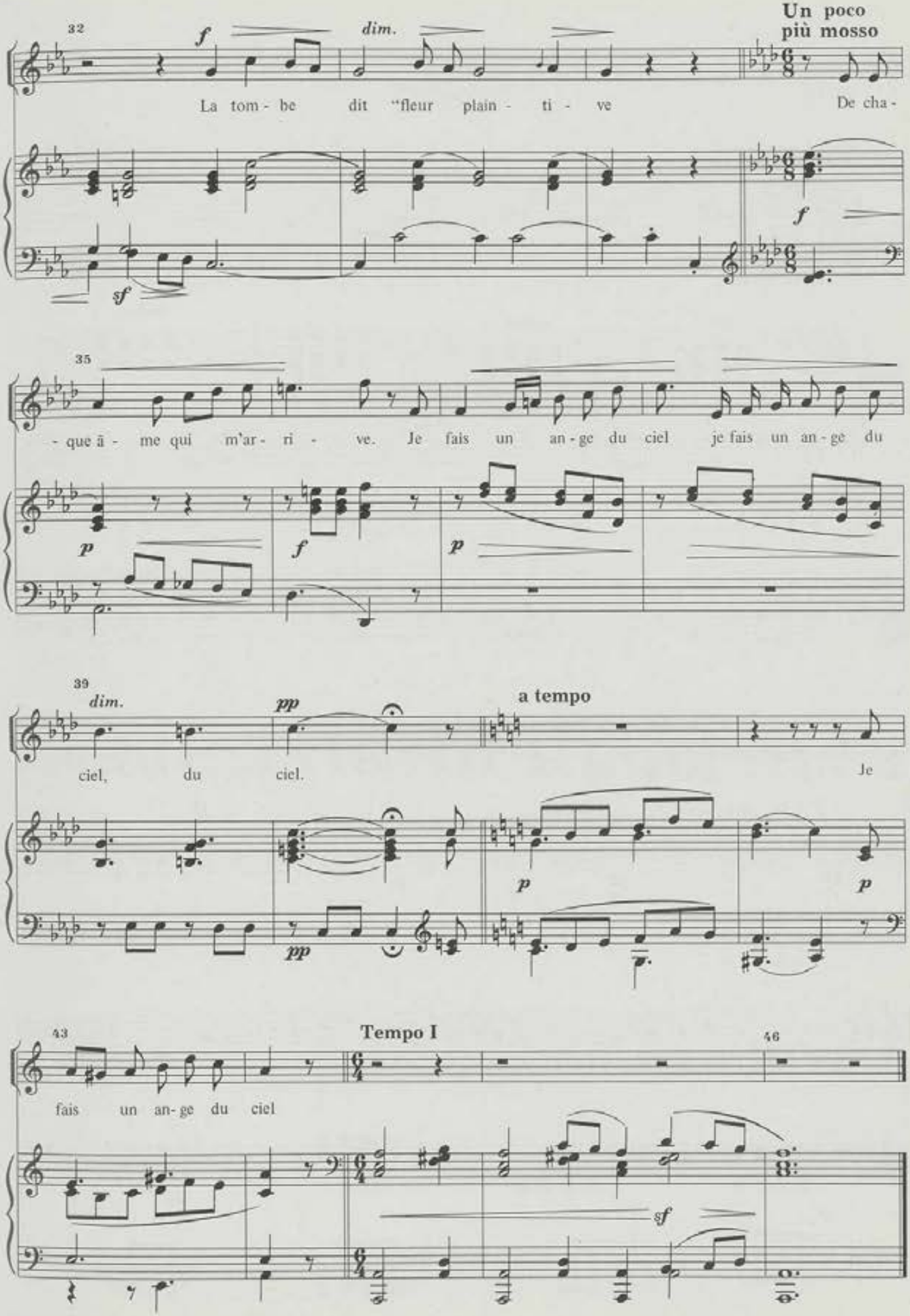
32
f
dim.
Un poco
più mosso
La tom - be dit "fleur plain - ti - ve De cha -
sf
f
35
- que â - me qui m'ar - ri - ve. Je fais un an - ge du ciel je fais un an - ge du
p
f
p
39
dim.
pp
a tempo
ciel, du ciel. Je
p
p
pp
43
Tempo I
46
fais un an - ge du ciel
sf

Nº 10

Souvenir*

Poesie de Lamartine

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Tempo rubato. Moderato

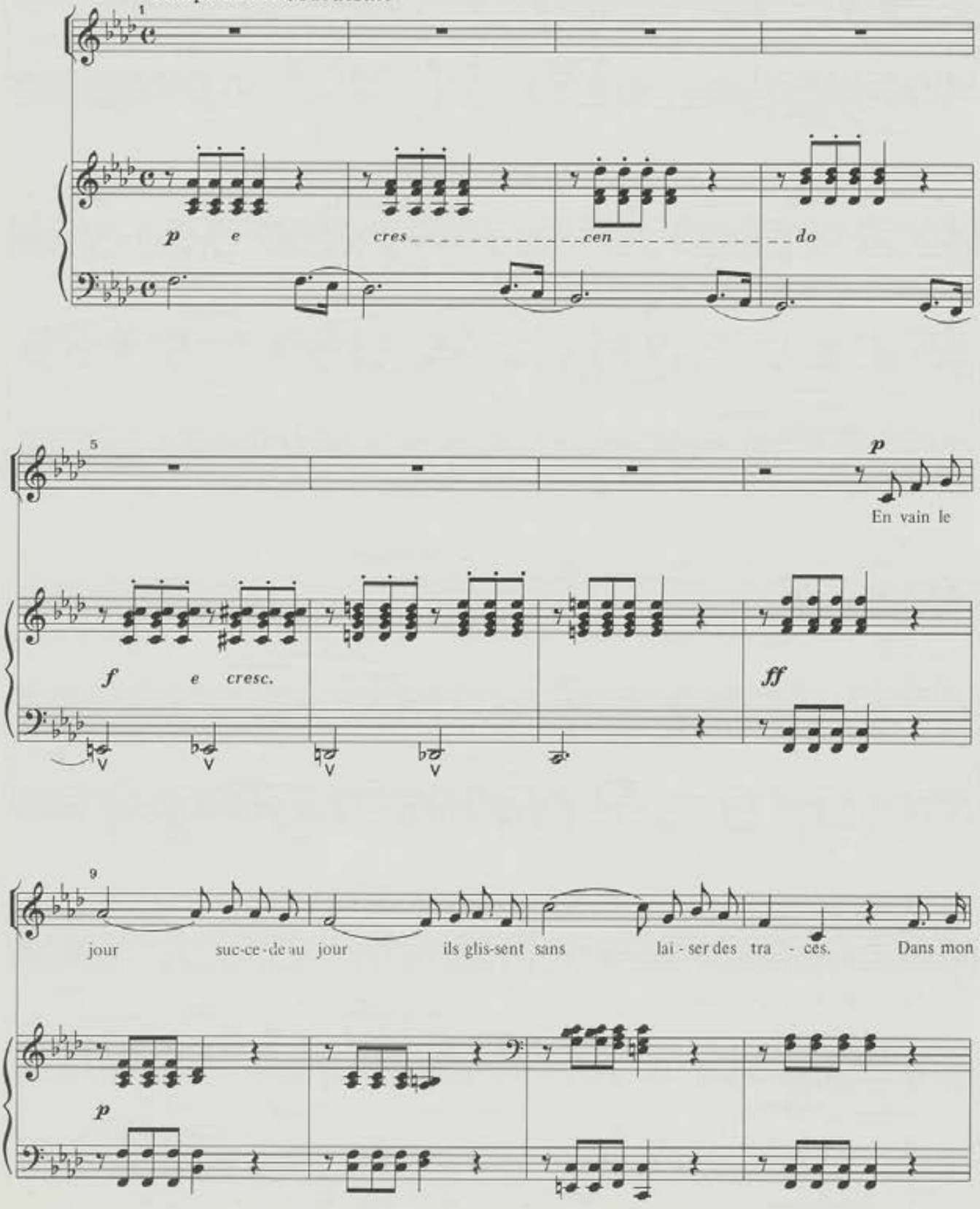

* Nº 3 do caderno 8º do livro violeta, nº 38 do livro negro.

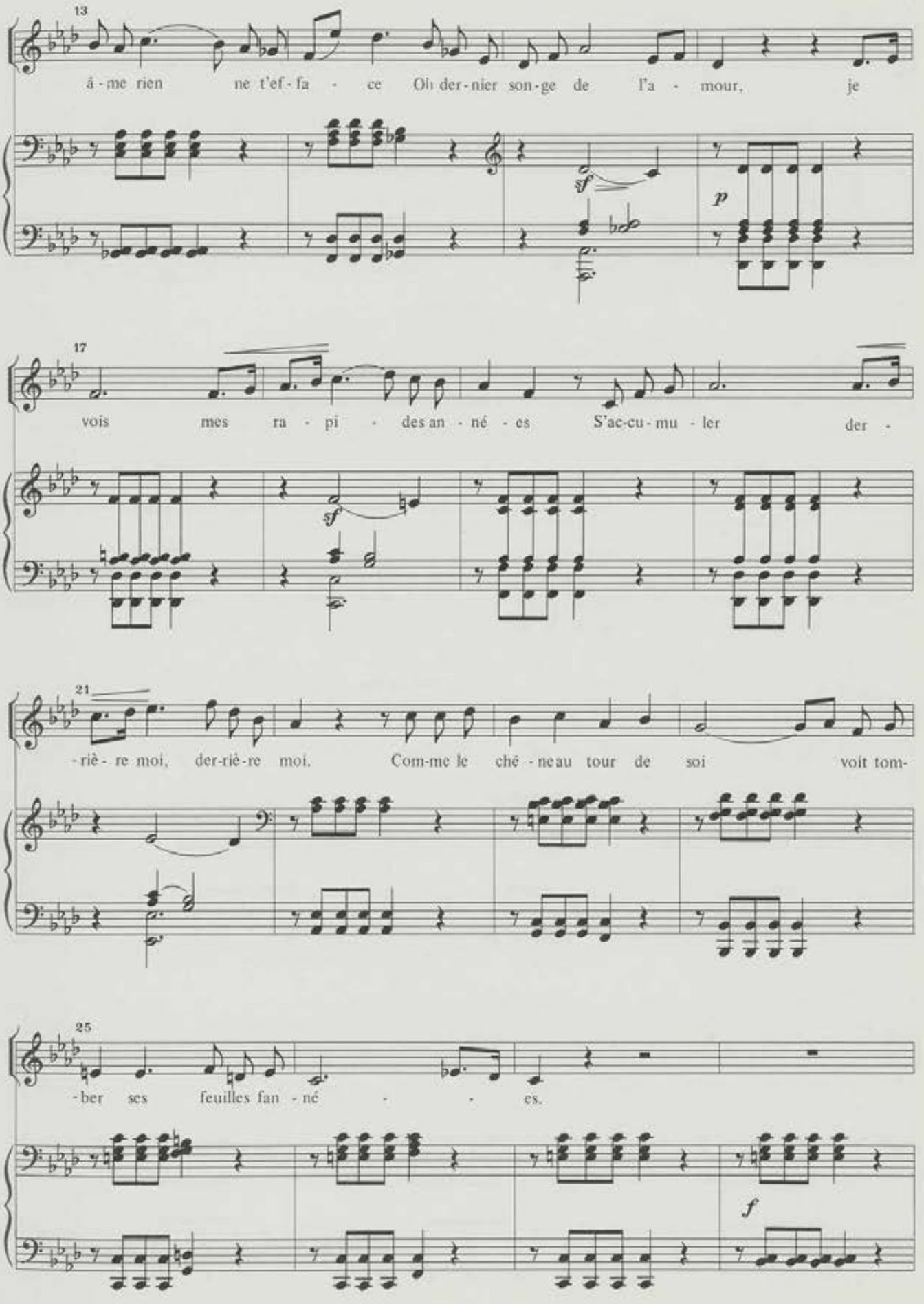
13
â - me rien ne t'ef - fa - ce Oh der - nier son - ge de l'a - mour, je
sf
p
17
vois mes ra - pi - des an - né - es S'ac-cu - mu - ler der -
sf
21
- riè - re moi, der-riè-re moi. Com-me le ché - neau tour de soi voit tom-
25
- ber ses feuilles fan - né - - es.
f

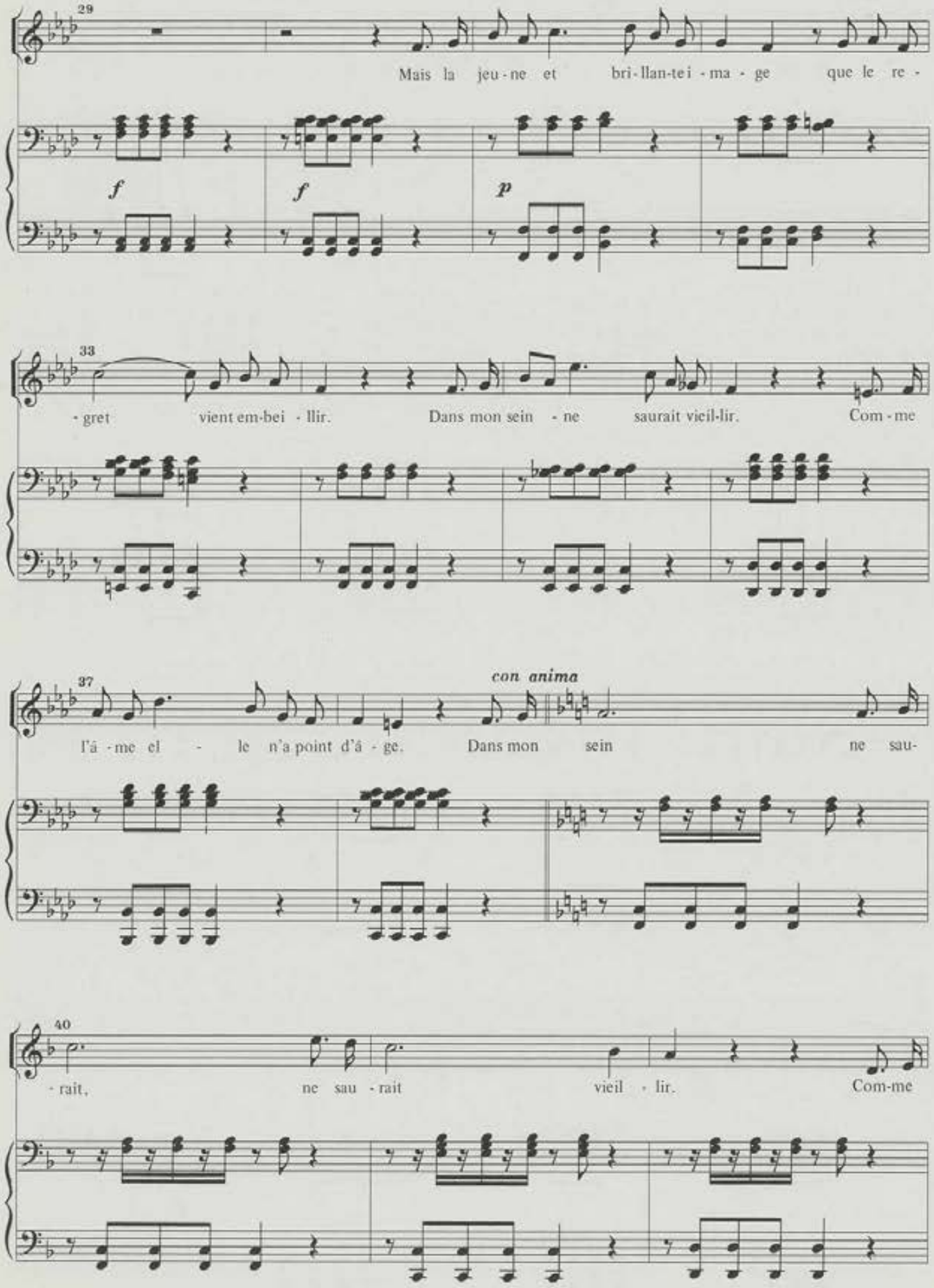
29
Mais la jeu - ne et bri - llan-te i - ma - ge que le re -
f
f
p
33
- gret vient em-bei - llir. Dans mon sein - ne saurait vieil-lir. Com - me
37
con anima
l'â - me el - le n'a point d'â - ge. Dans mon sein ne sau-
40
- rait, ne sau - rait vieil - lir. Com-me

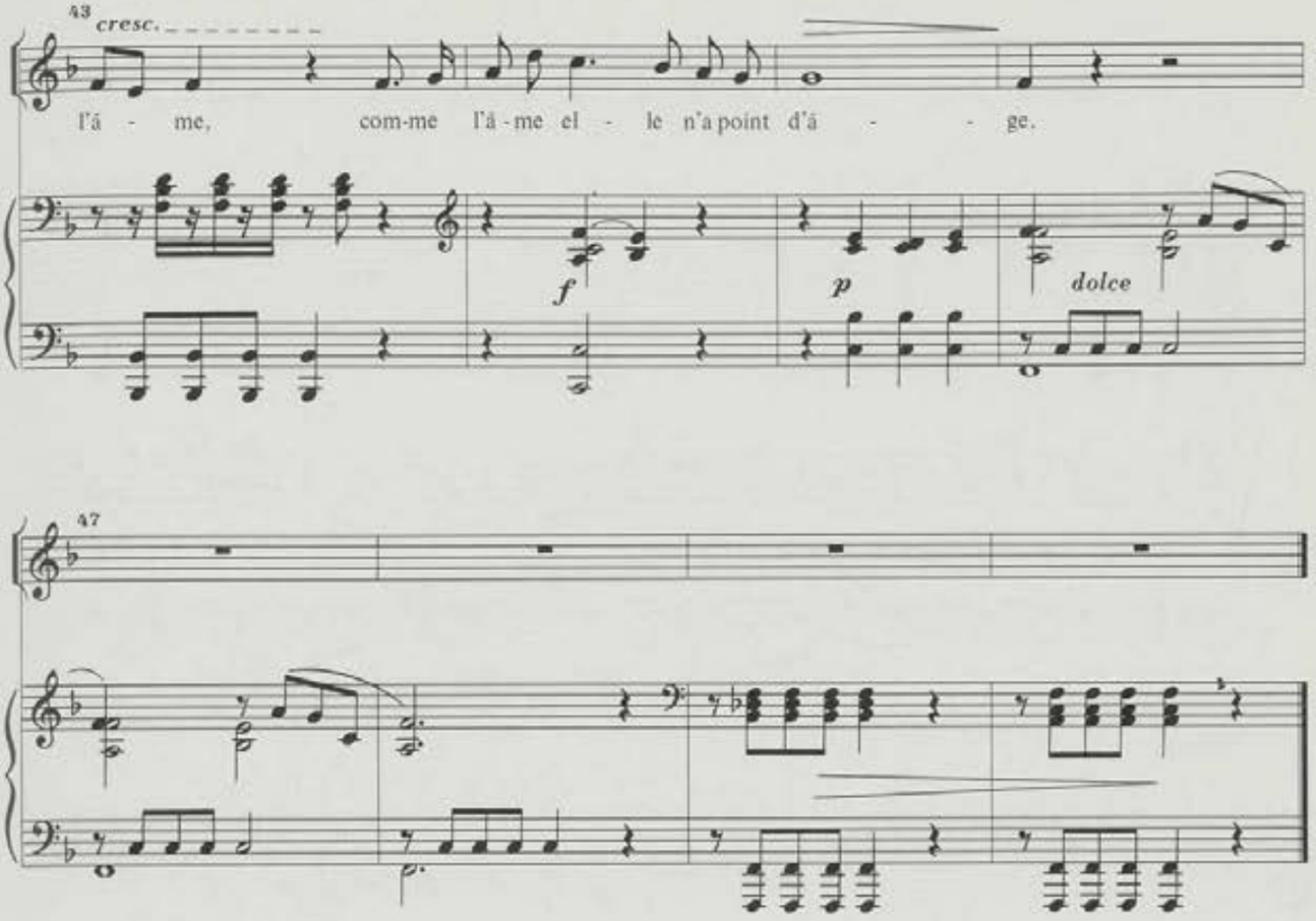
43
cresc.
l'â - me, com-me l'â-me el - le n'a point d'â - ge.
f
p
dolce

47

Nº 11

Le grillon*

Poesie de Lamartine

Marcial del Adalid
Rev.:M. Soto Viso

Allegretto Vivo ♩ = 126

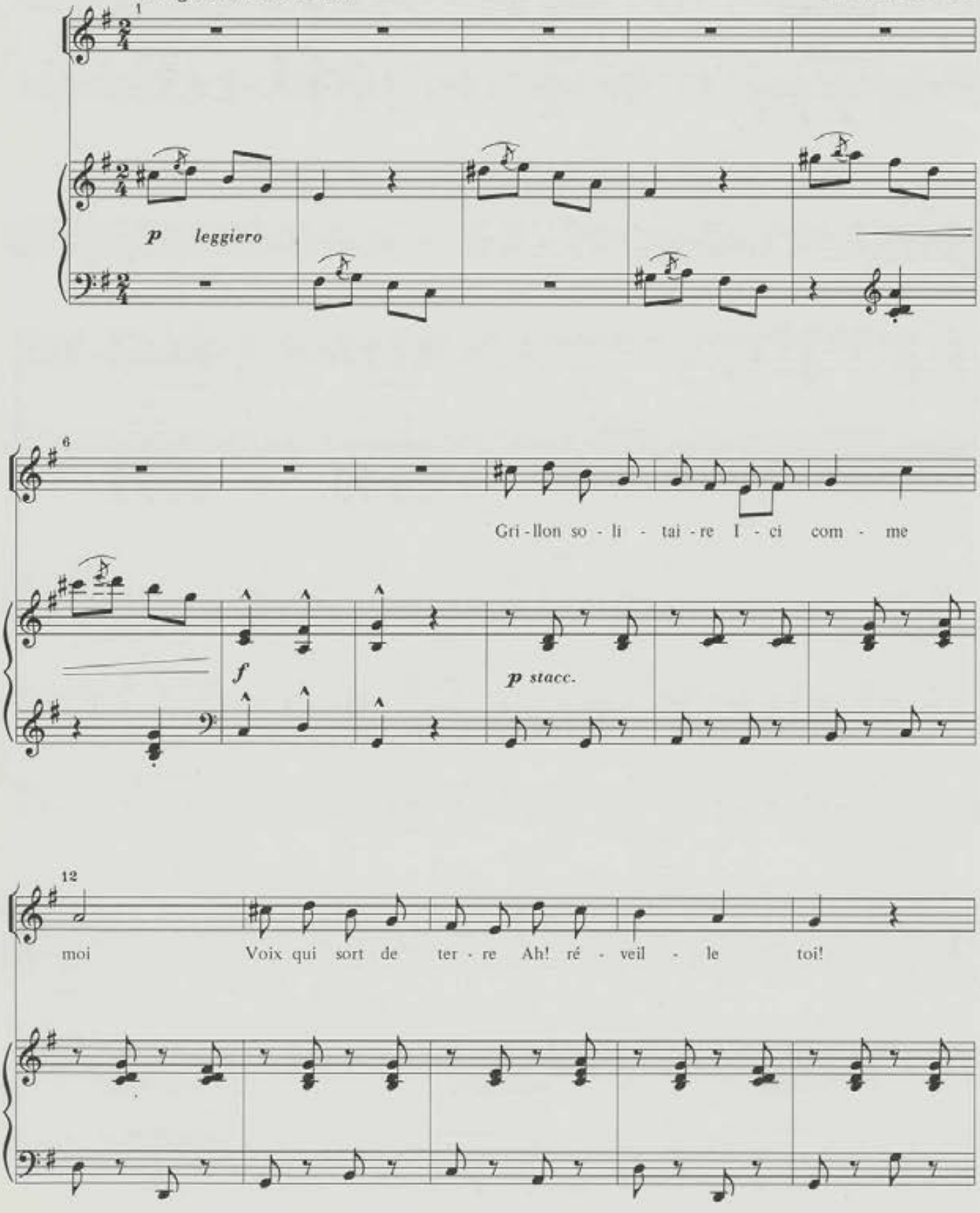

* Nº 46 do livro negro, nº 2 da edición de Antonio Romero.

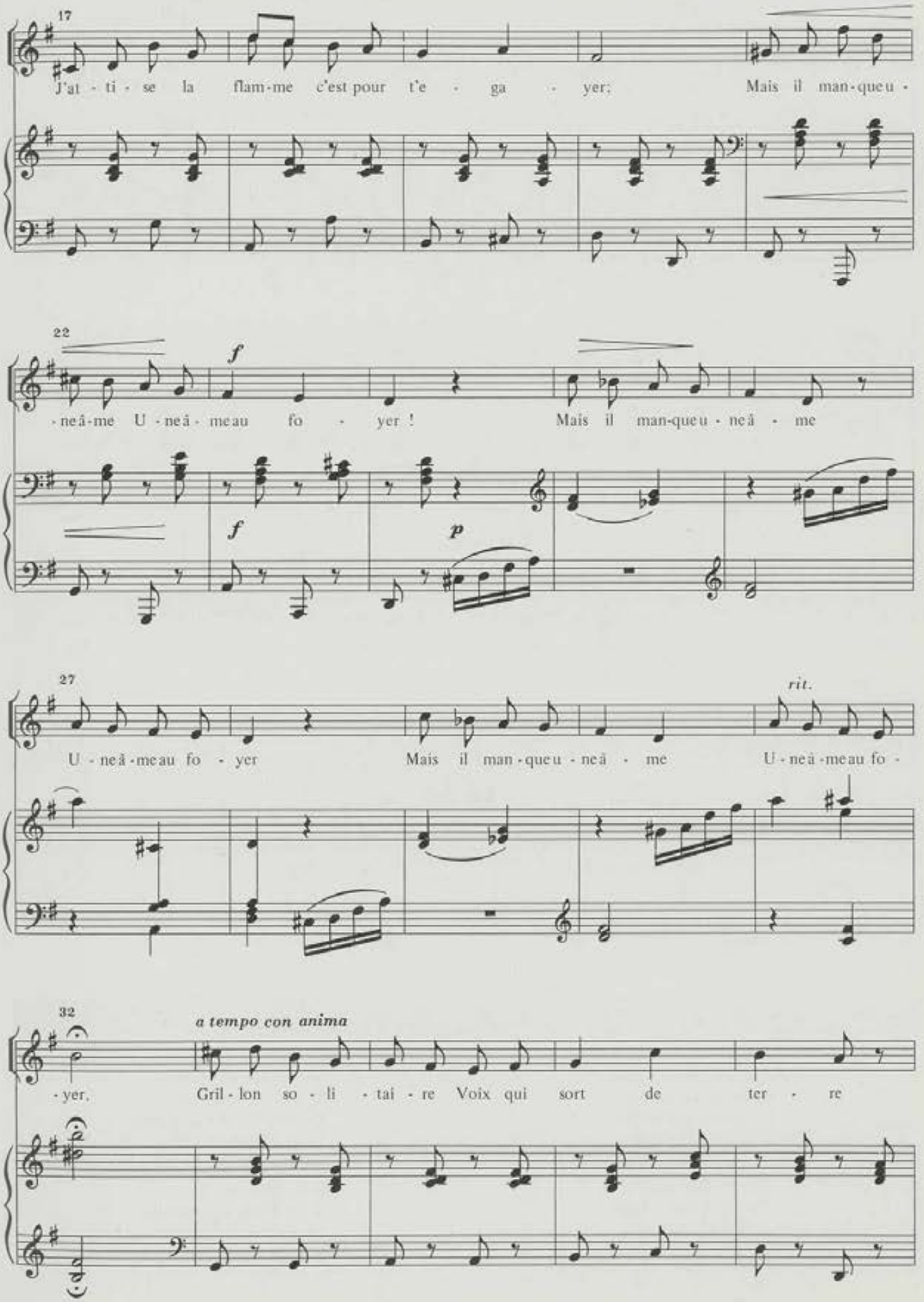
17
J'at - ti - se la flam-me c'est pour t'e - ga - yer; Mais il man-queu -
22
f
-neâ-me U -neâ - meau fo - yer ! Mais il man-queu - neâ - me
f
p
27
rit.
U - neâ -meau fo - yer Mais il man -queu - neâ - me U - neâ -meau fo -
32
a tempo con anima
-yer. Gril - lon so - li - tai - re Voix qui sort de ter - re

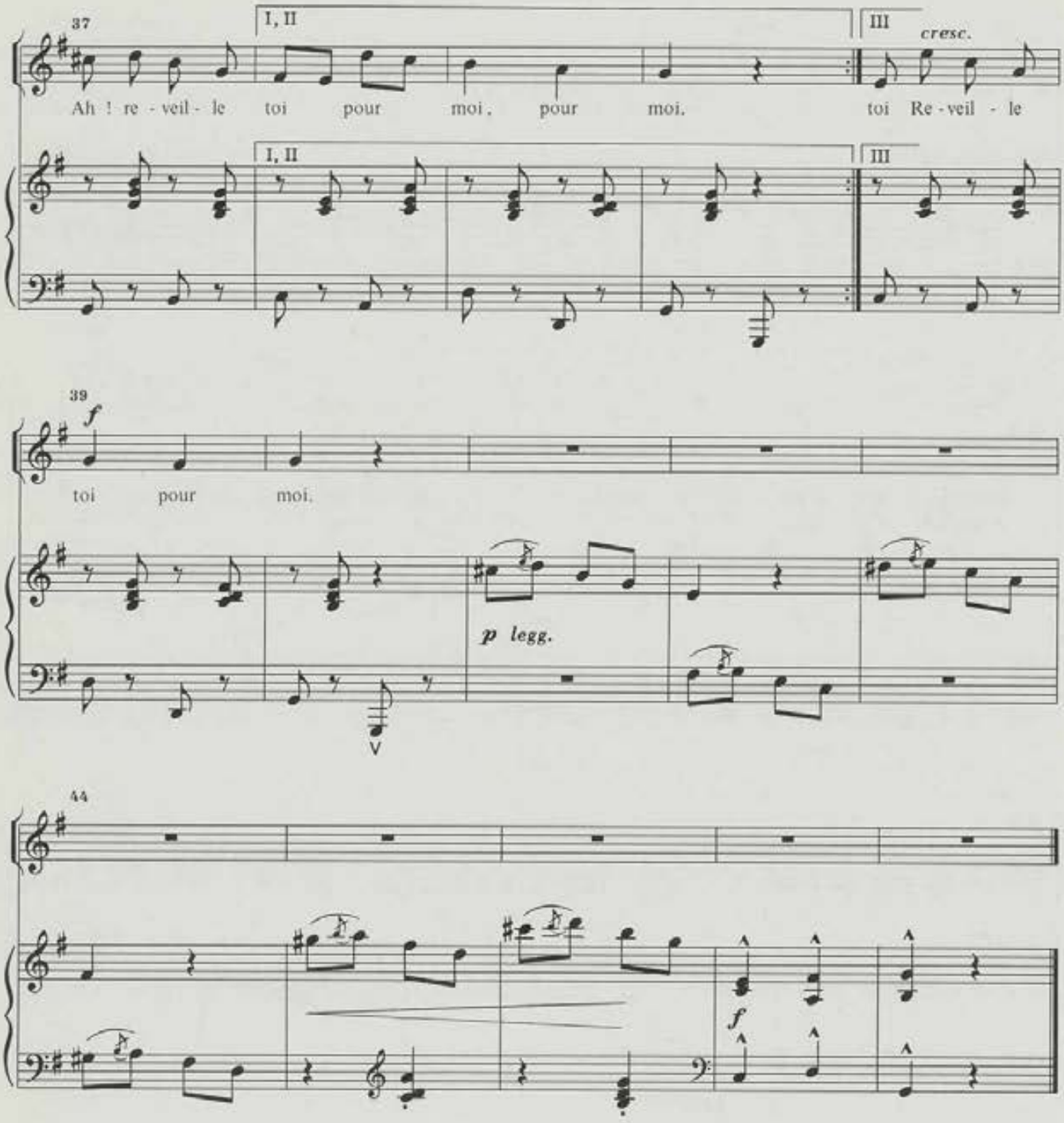

2. Quand j'ètait petite
Comme ce berceau
Et que Marguerite
Filait son fuseau

Quand le vent d'automne
Fasait tout gémir
Ton crit monotone
M'aidait a dormir

Grillon solitaire . . .

3. Tu me dis des choses
Des choses au cœur
Comme en dit aux roses
Leur oiseau rêveur
qu'il chante pour elles

Ses notes au vol
Voix triste et sans ailes
Sois mon rosignol

Grillon solitaire . . .

Nº 12a

Puis qu'ici bas toute âme*

Poesie de V. Hugo

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

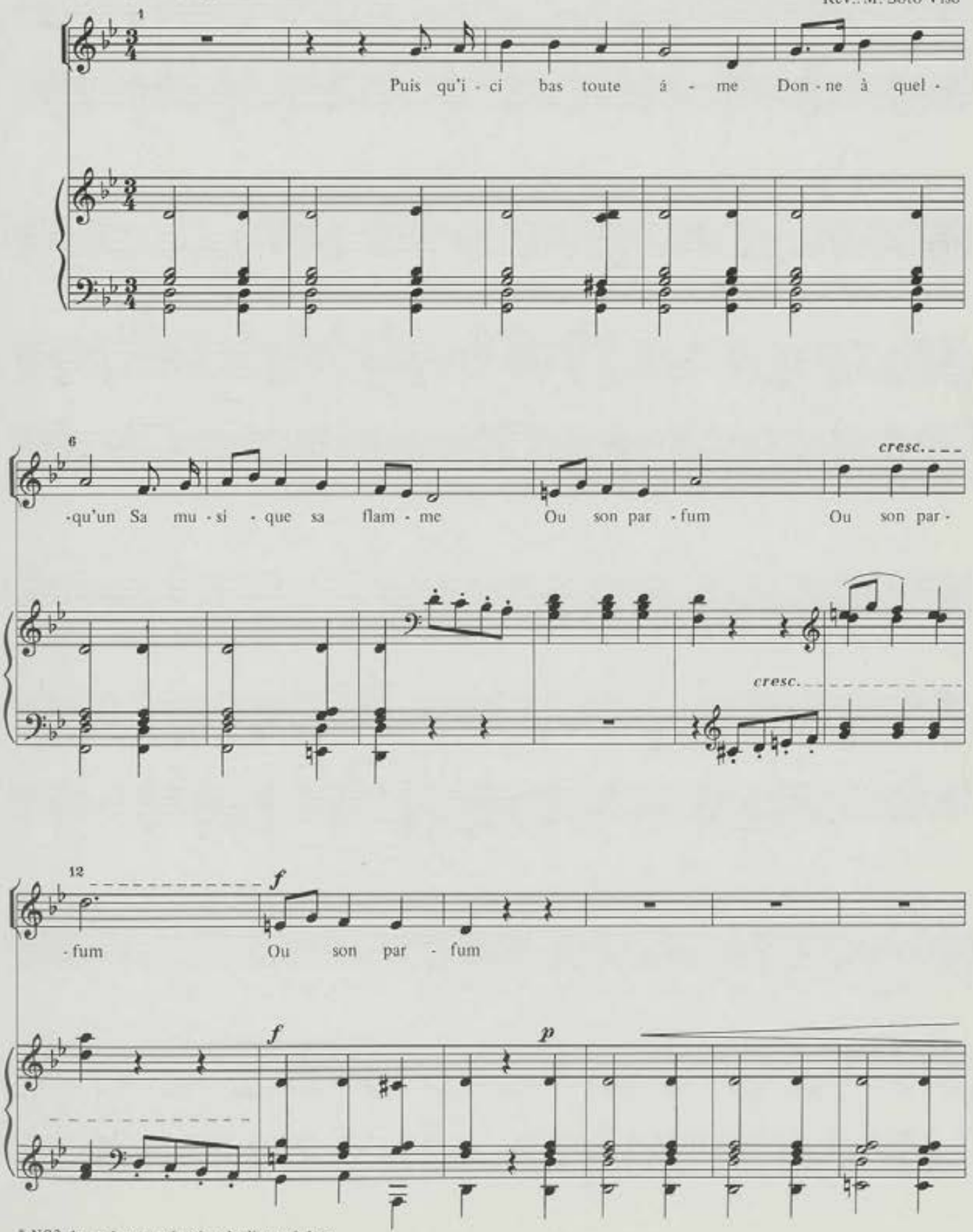

* Nº3 do caderno primeiro do livro violeta.

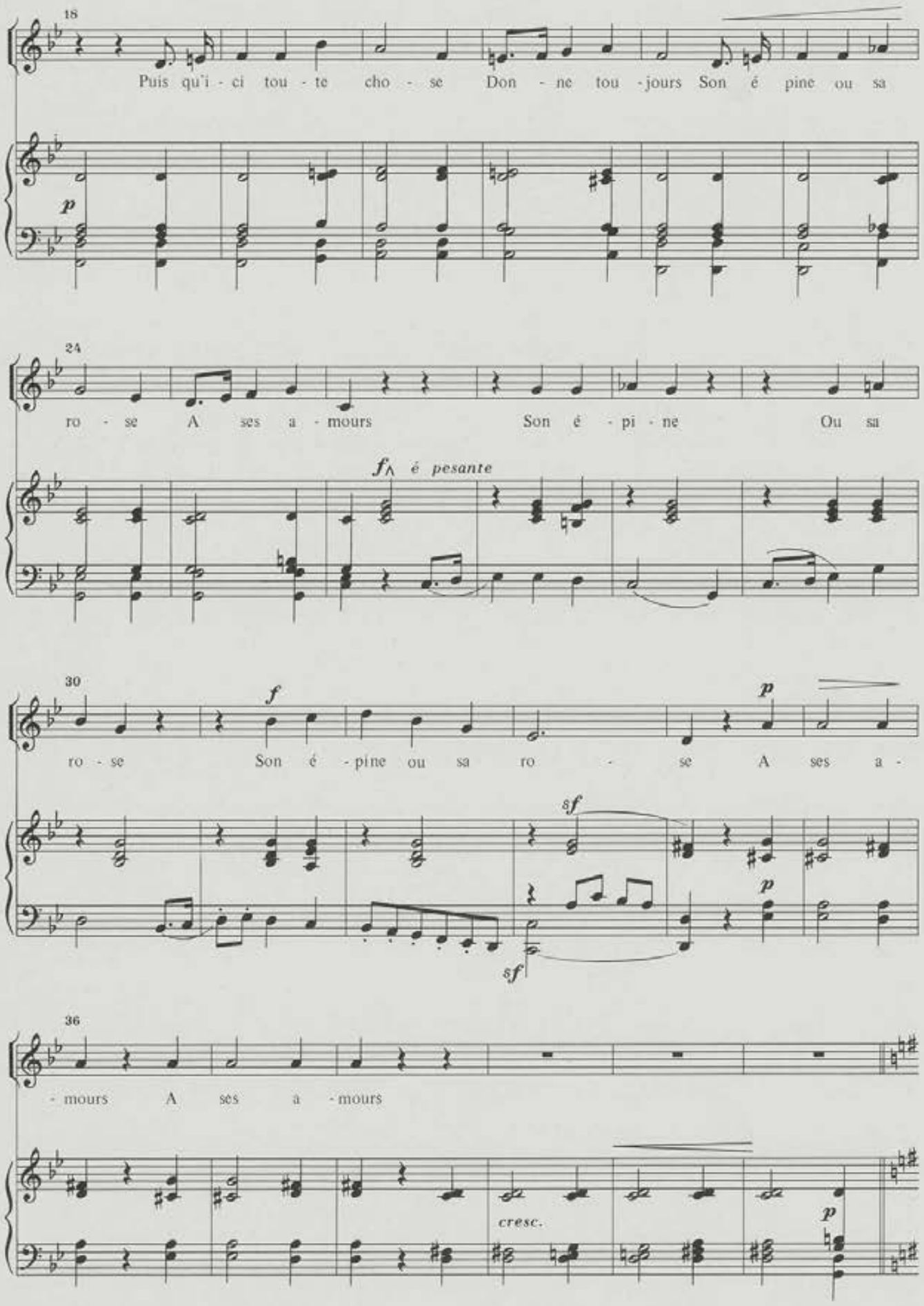
18
Puis qu'i - ci tou - te cho - se Don - ne tou - jours Son é pine ou sa
p
24
ro - se A ses a - mours Son é - pi - ne Ou si
f∧ é pesante
30
ro - se Son é - pine ou sa ro - se A ses a -
f
p
sf
sf
p
36
- mours A ses a - mours
cresc.
p

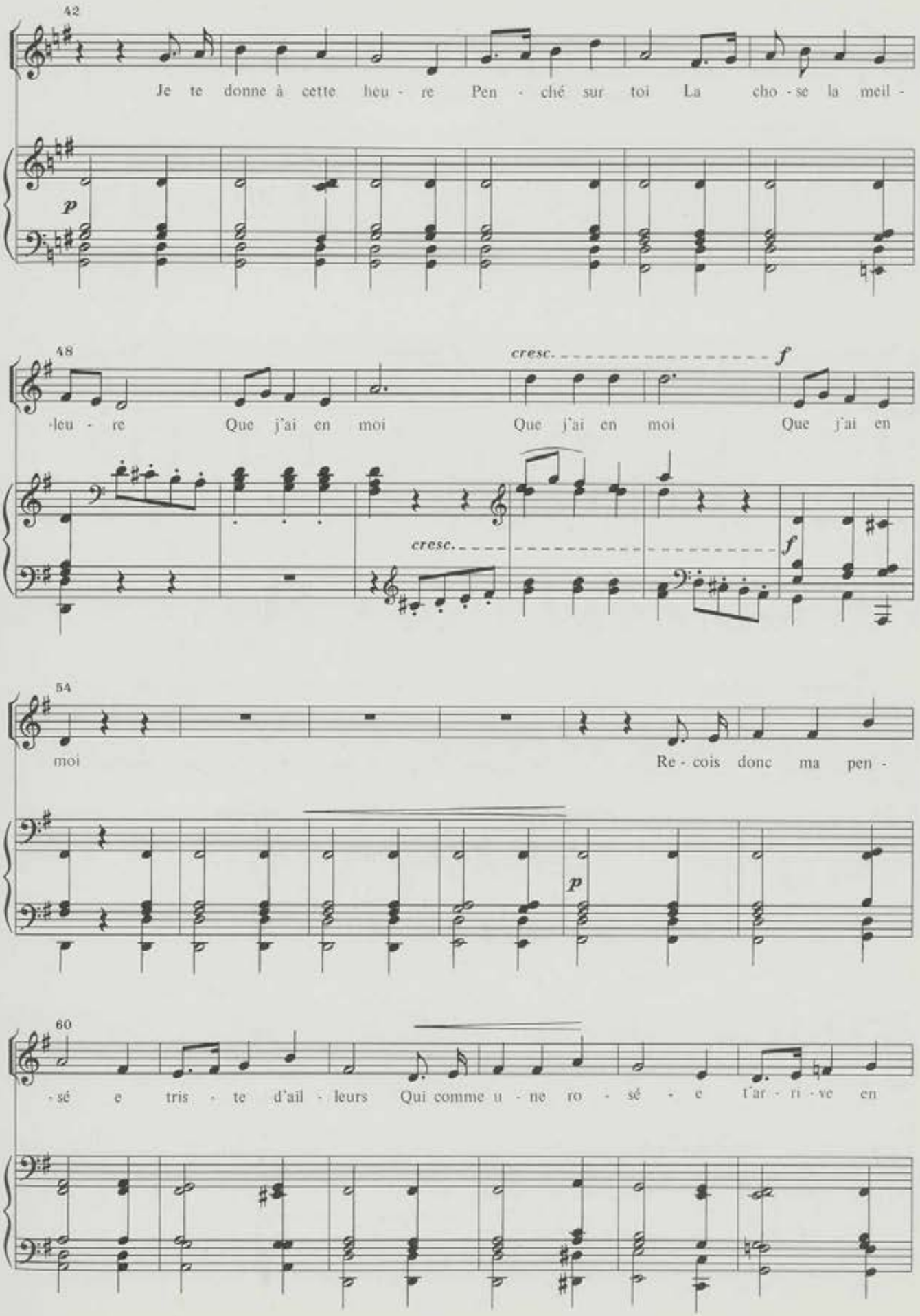
42
Je te donne à cette heu - re Pen - ché sur toi La cho - se la meil -
p
48
cresc.
f
-leu - re Que j'ai en moi Que j'ai en moi Que j'ai en
cresc.
f
54
moi
Re - cois donc ma pen -
p
60
- sé e tris - te d'ail - leurs Qui comme u - ne ro - sé - e t'ar - ri - ve en

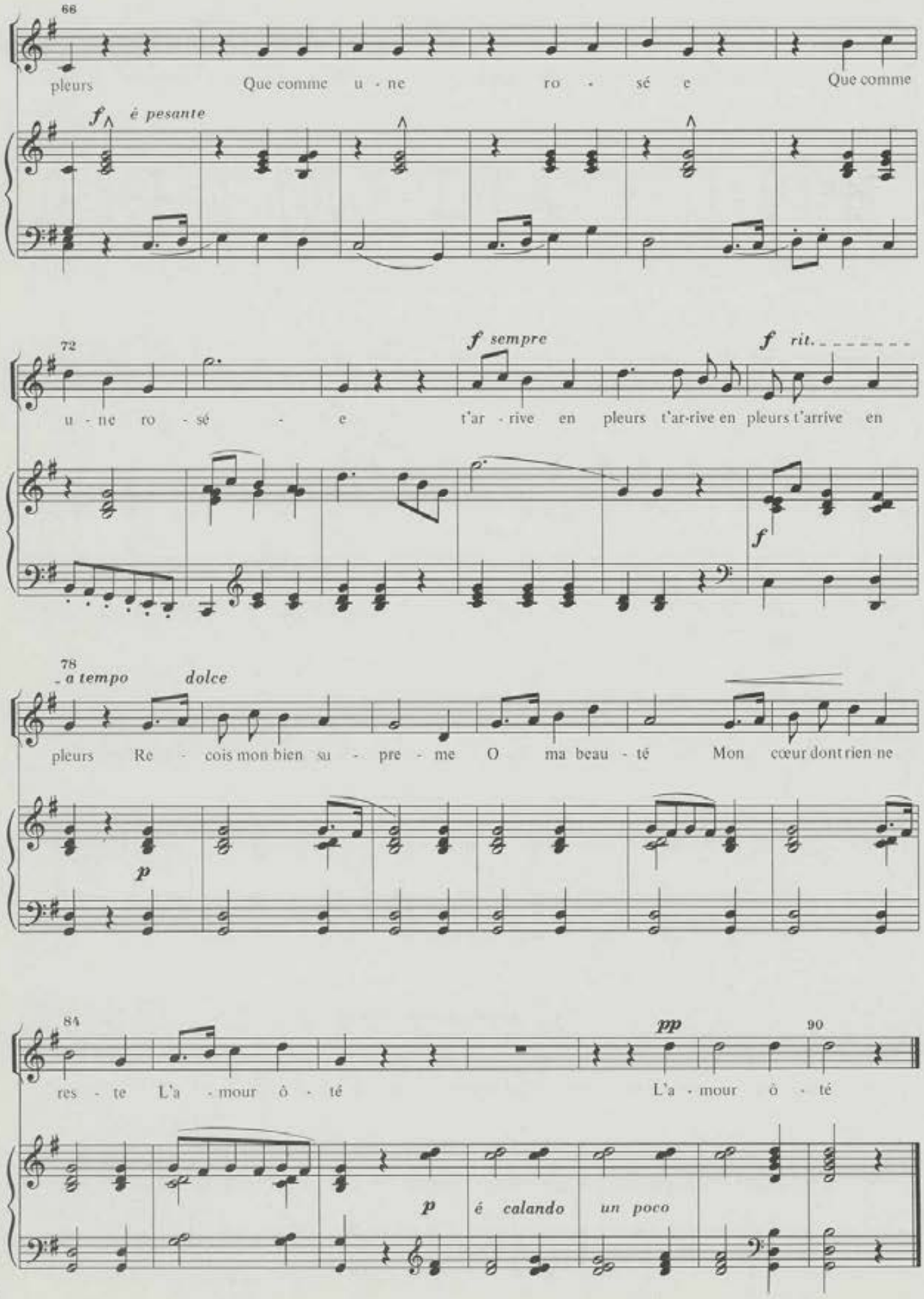
68
pleurs Que comme u - ne ro - sé e Que comme
f é pesante
72
u - ne ro - sé - e t'ar - rive en pleurs t'ar-rive en pleurs t'arrive en
f sempre
f rit.
78
a tempo
dolce
pleurs Re - cois mon bien su - pre - me O ma beau - té Mon cœur dont rien ne
p
84
res - te L'a - mour ô - té
pp
90
L'a - mour ô - té
p
é calando un poco

Nº 12b

Puis qu'ici bas toute âme*

Poesie de V. Hugo

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

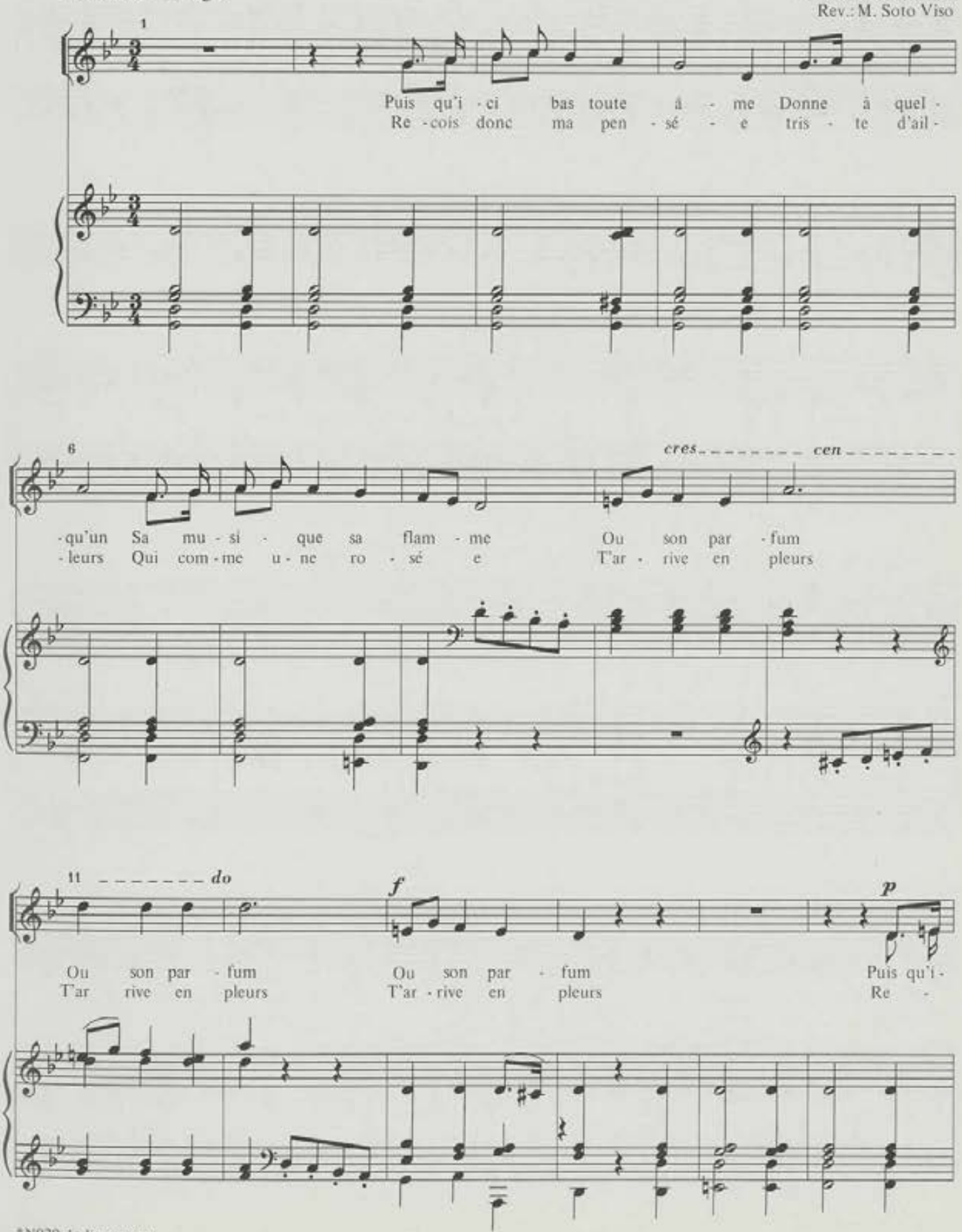

*Nº29 do livro negro.

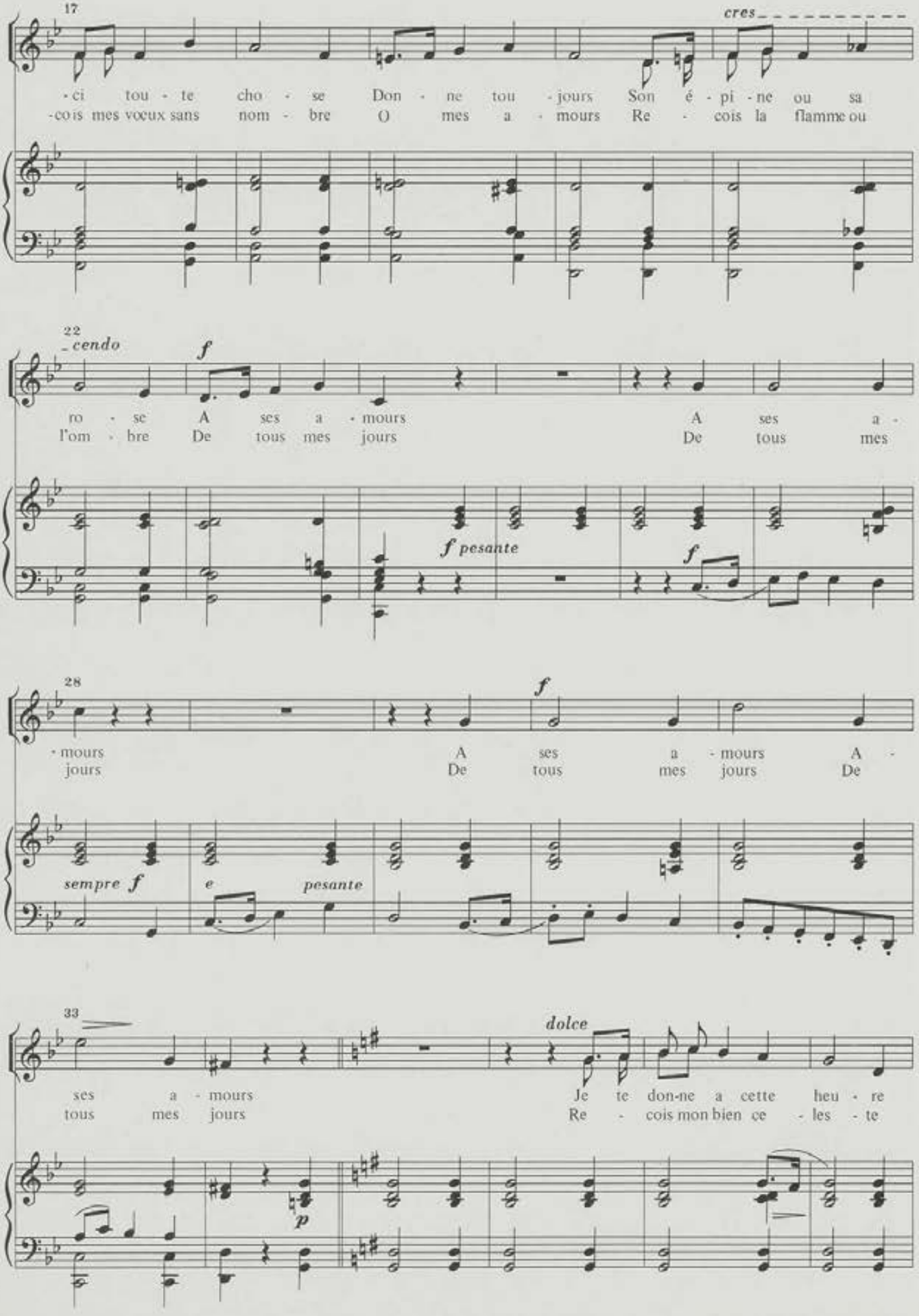
17
cres
-ci tou - te cho - se Don - ne tou - jours Son é - pi - ne ou sa
-co is mes voeux sans nom - bre O mes a - mours Re - cois la flamme ou
22
cendo
f
ro - se A ses a - mours A ses a -
l'om - bre De tous mes jours De tous mes
f pesante
f
28
- mours A ses a - mours A -
jours De tous mes jours De
sempre f
e
pesante
33
dolce
ses a - mours Je te don-ne a cette heu - re
tous mes jours Re - cois mon bien ce - les - te
p

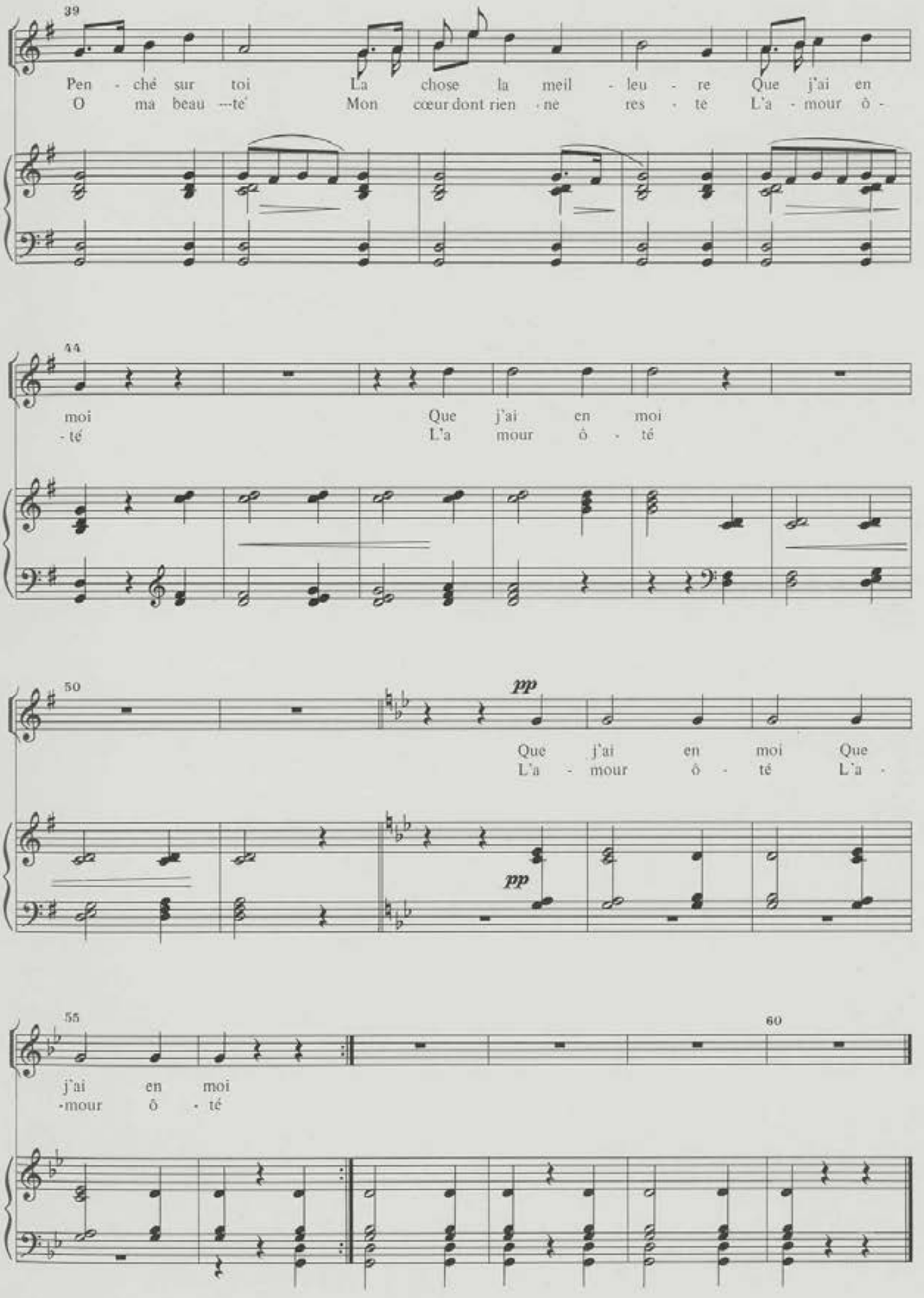
39
Pen - ché sur toi La chose la meil - leu - re Que j'ai en
O ma beau --té Mon cœur dont rien - ne res - te L'a - mour ô -
44
moi Que j'ai en moi
- té L'a mour ô - té
50
pp
Que j'ai en moi Que
L'a - mour ô - té L'a -
pp
55
60
j'ai en moi
-mour ô - té

Nº 13

La fleur des eaux*

Poesie de Lamartine

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

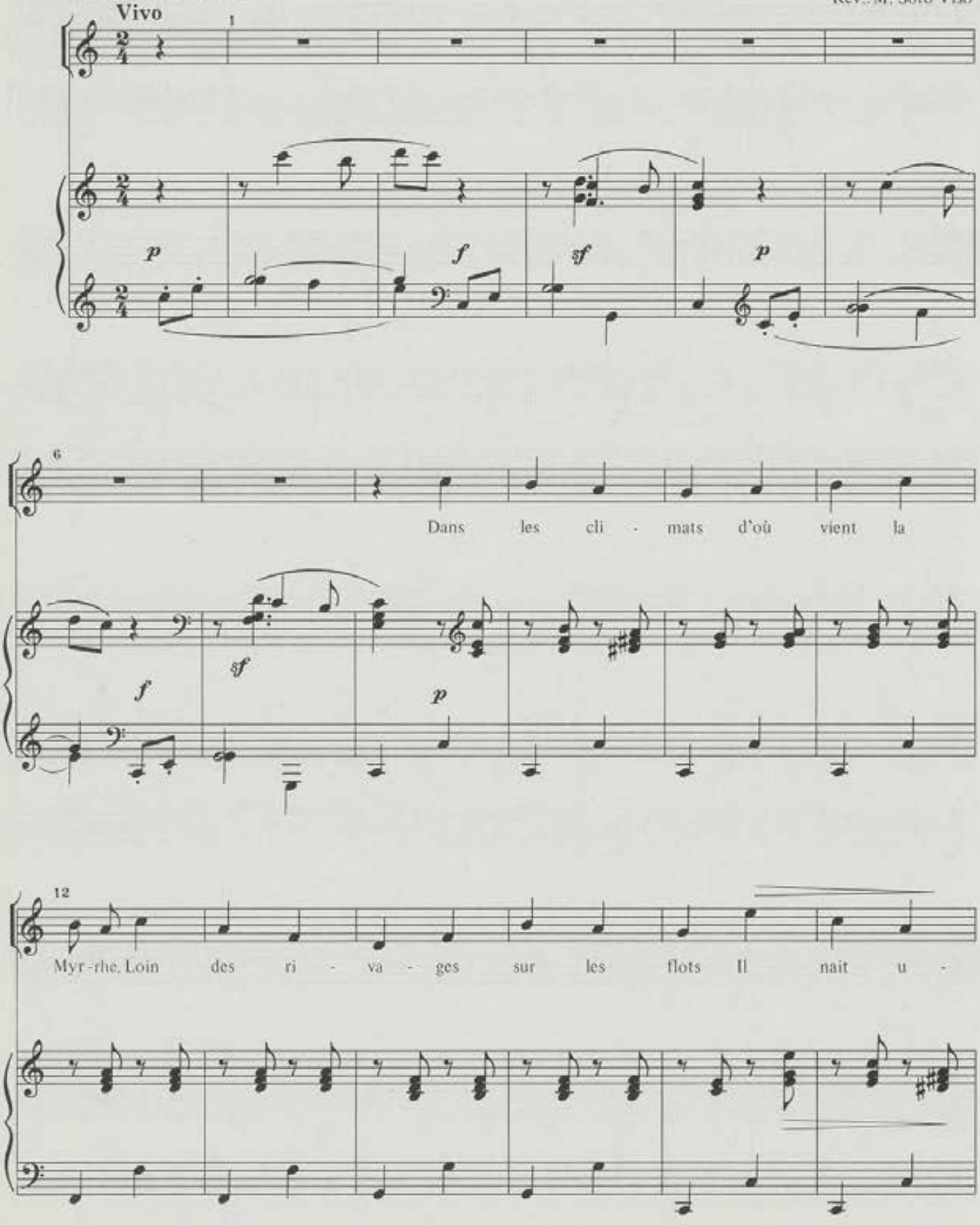

*Nº 2 do segundo caderno do livro violeta.

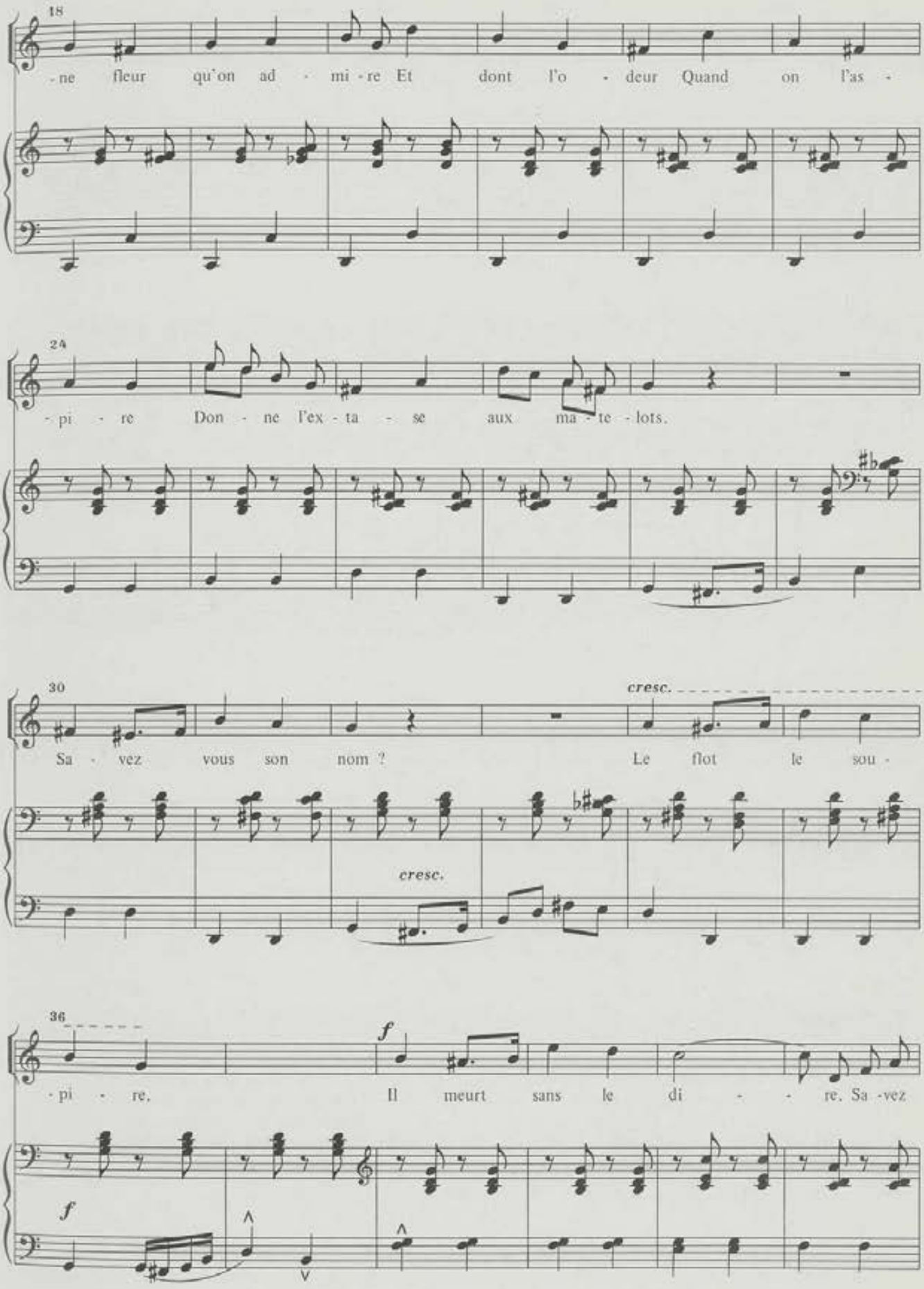
18
-ne fleur qu'on ad - mi - re Et dont l'o - deur Quand on l'as -
24
- pi - re Don - ne l'ex - ta - se aux ma - te - lots.
30
cresc.
Sa - vez vous son nom ? Le flot le sou -
cresc.
36
f
- pi - re. Il meurt sans le di - - re. Sa - vez
f

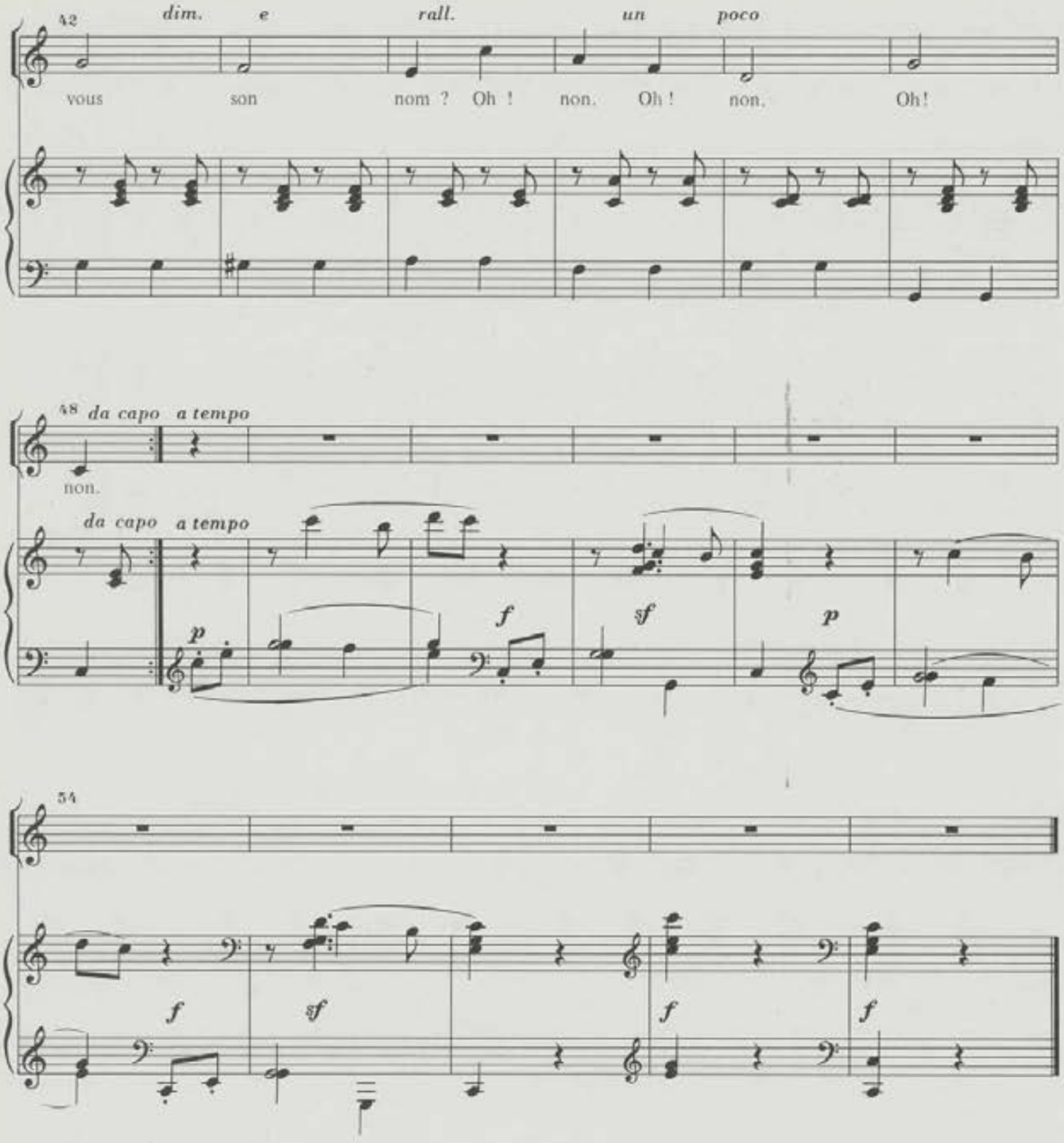

2. Fleur tout prodige et tout mystère
L'abime amer est son berceau
Nul fil ne l'attache à la terre
Nulle main ne la saltère
Nulle ancre ne la tient sous l'eau

Savez vous son nom . . .

3. Le secret de la fleur marine
Je le sais par une autre fleur
Plante sans tiege et sans racine
Chacun cherche Et nul ne divine
Que sa sêve sort d'un seul cœur

Savez vous son nom . . .

Nº 14a

L'heure du Mystère*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

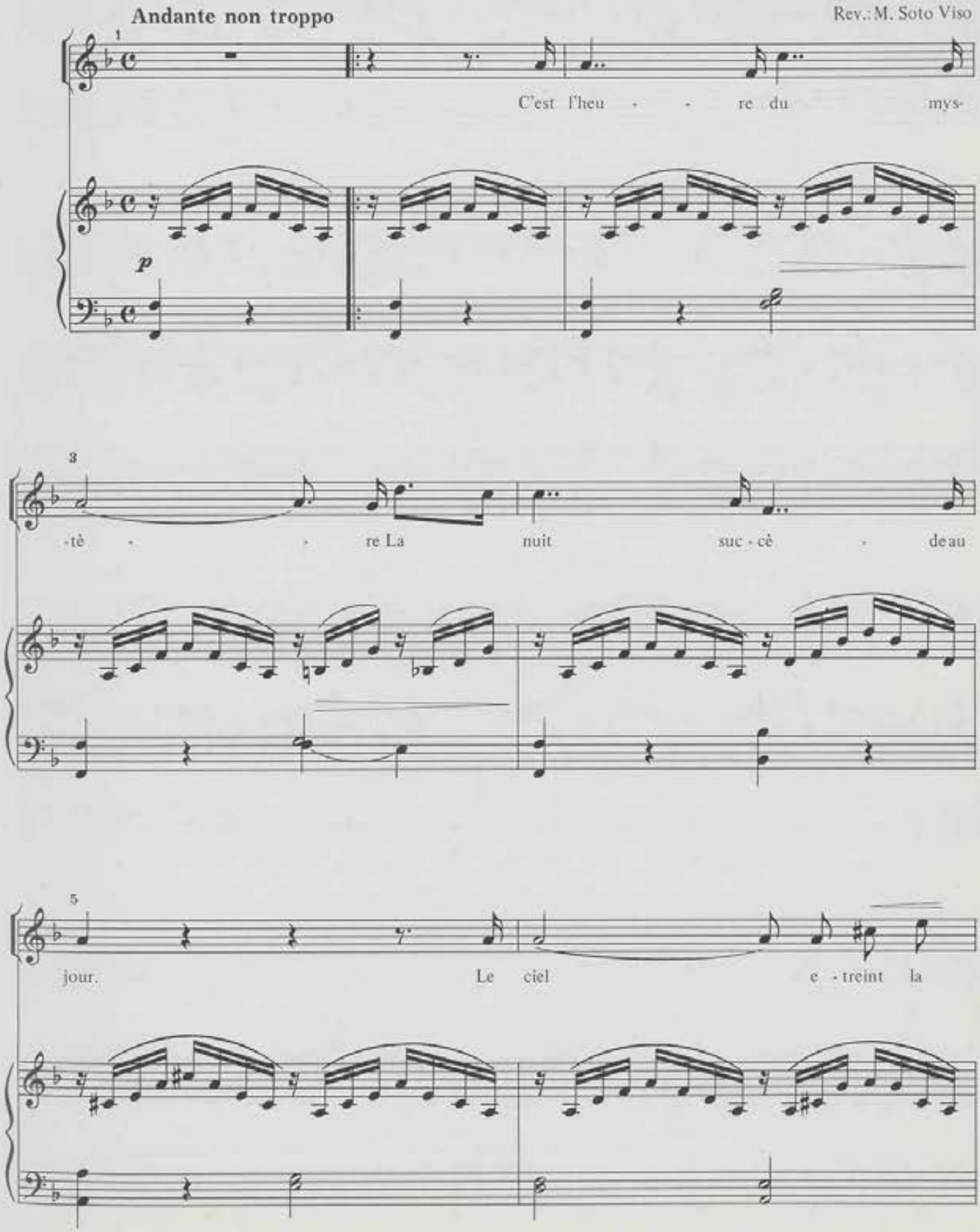

*Nº6 do caderno 3º do livro violeta.

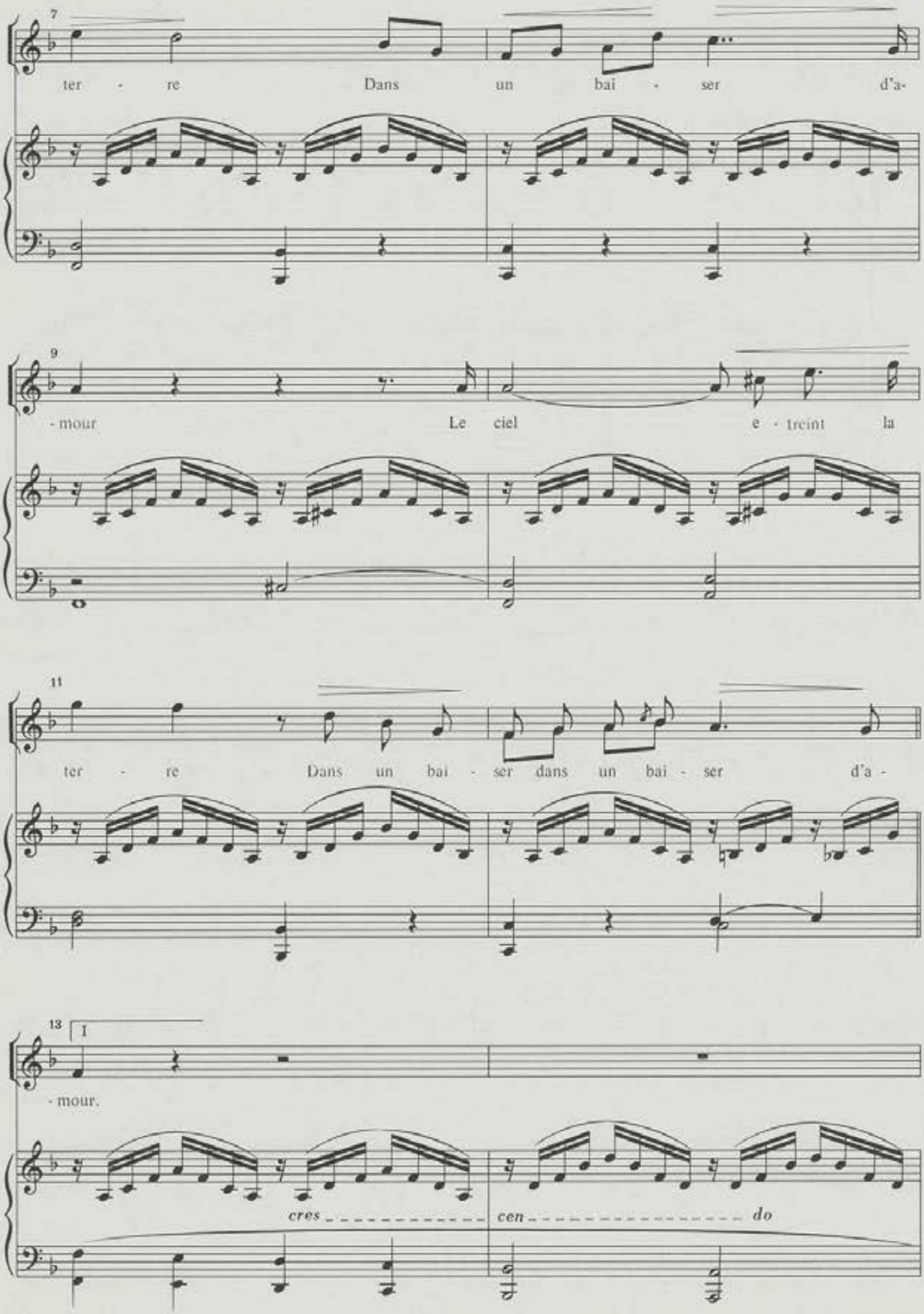
7
ter - re Dans un bai - ser d'a-
9
- mour Le ciel e - treint la
11
ter - re Dans un bai - ser dans un bai - ser d'a -
13
I
- mour.
cres - - - - - - - - - - - - cen - - - - - - - - - - - - - - - - - do

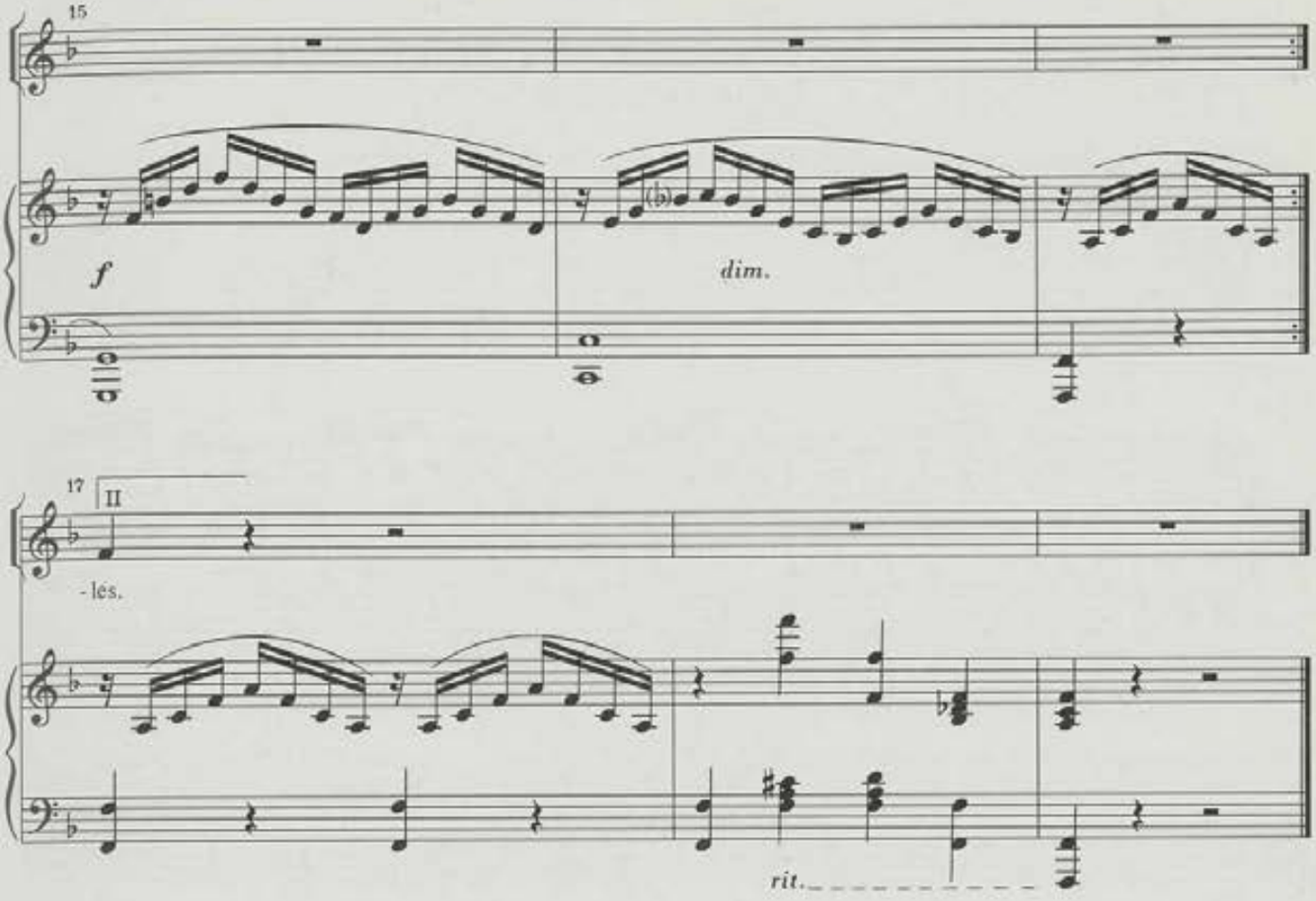

2. La brise tiède et pure
Souspire dans le bois
Le bois rêveur murmure
Le cieux son étoilés (bis)

Nº 14b

Le declin du jour*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Andante non troppo

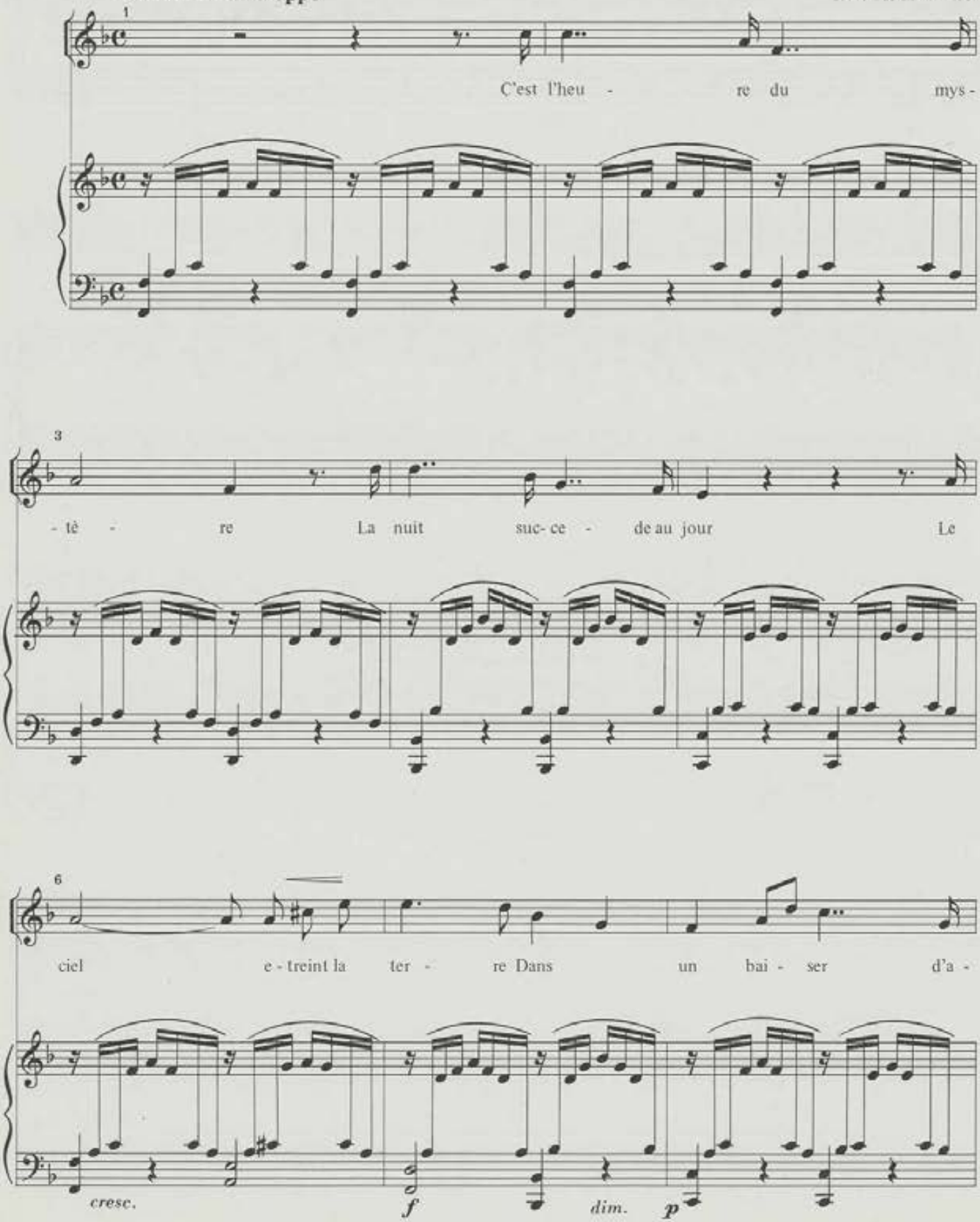

* (Nº 32 do livro negro)

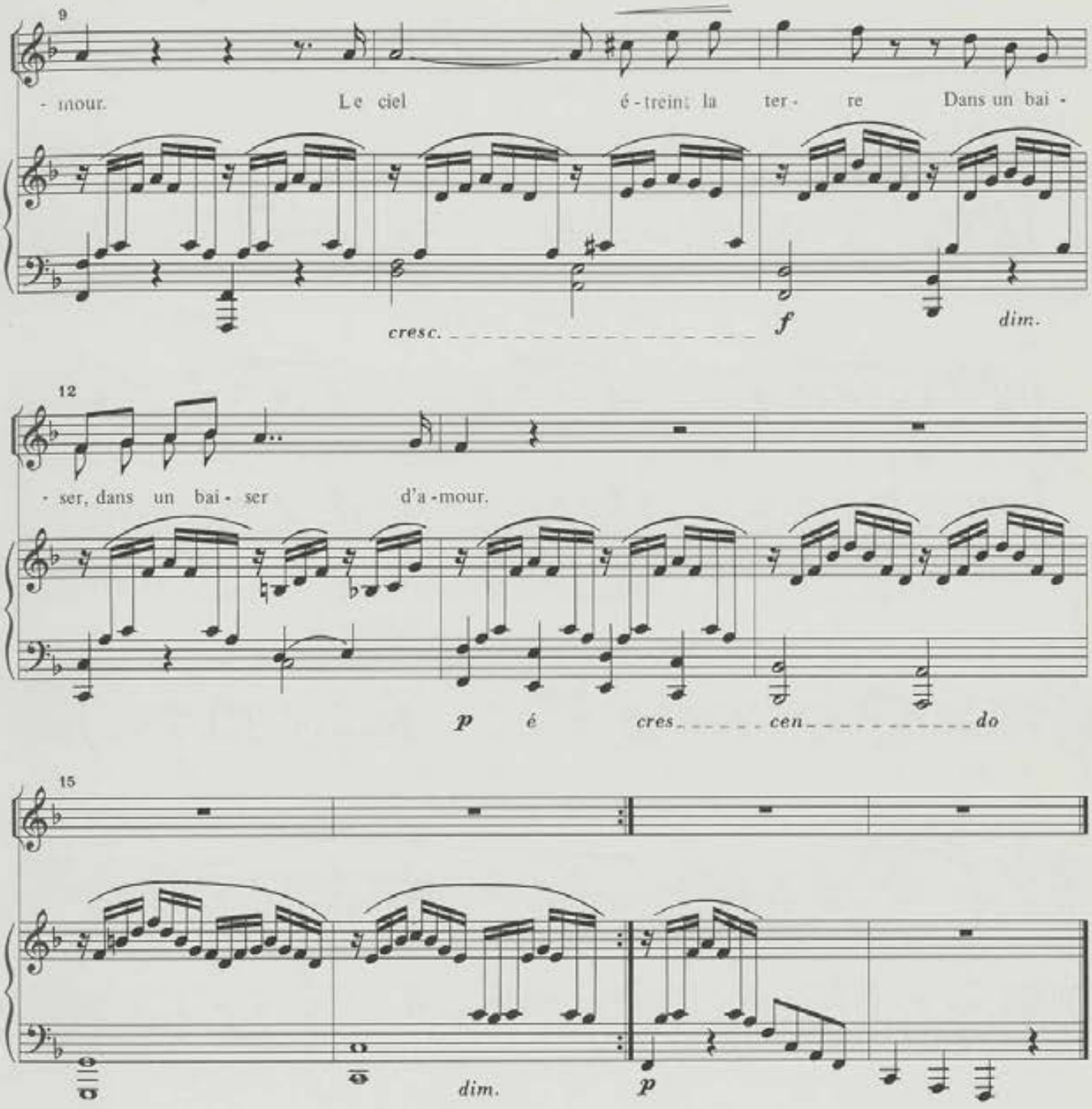

La brise tiède et pure
Soupire dans les blés
Le bois rêveur murmure
Les cieux sont etoilés (bis)

Nº 15a

Berceuse*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Tempo comodo

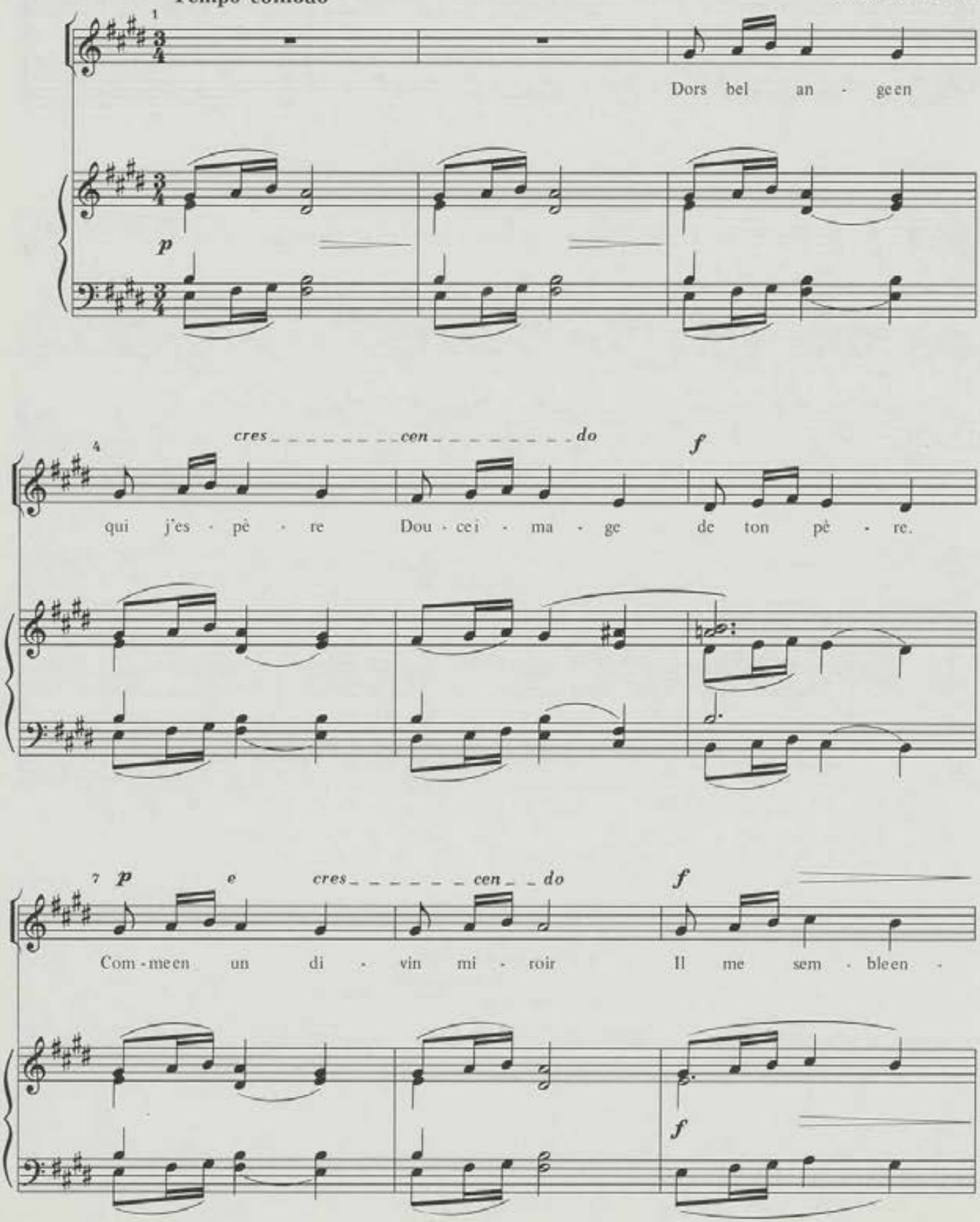

*(Nº 16 do livro verde, nº2 do caderno 1º do livro violeta)

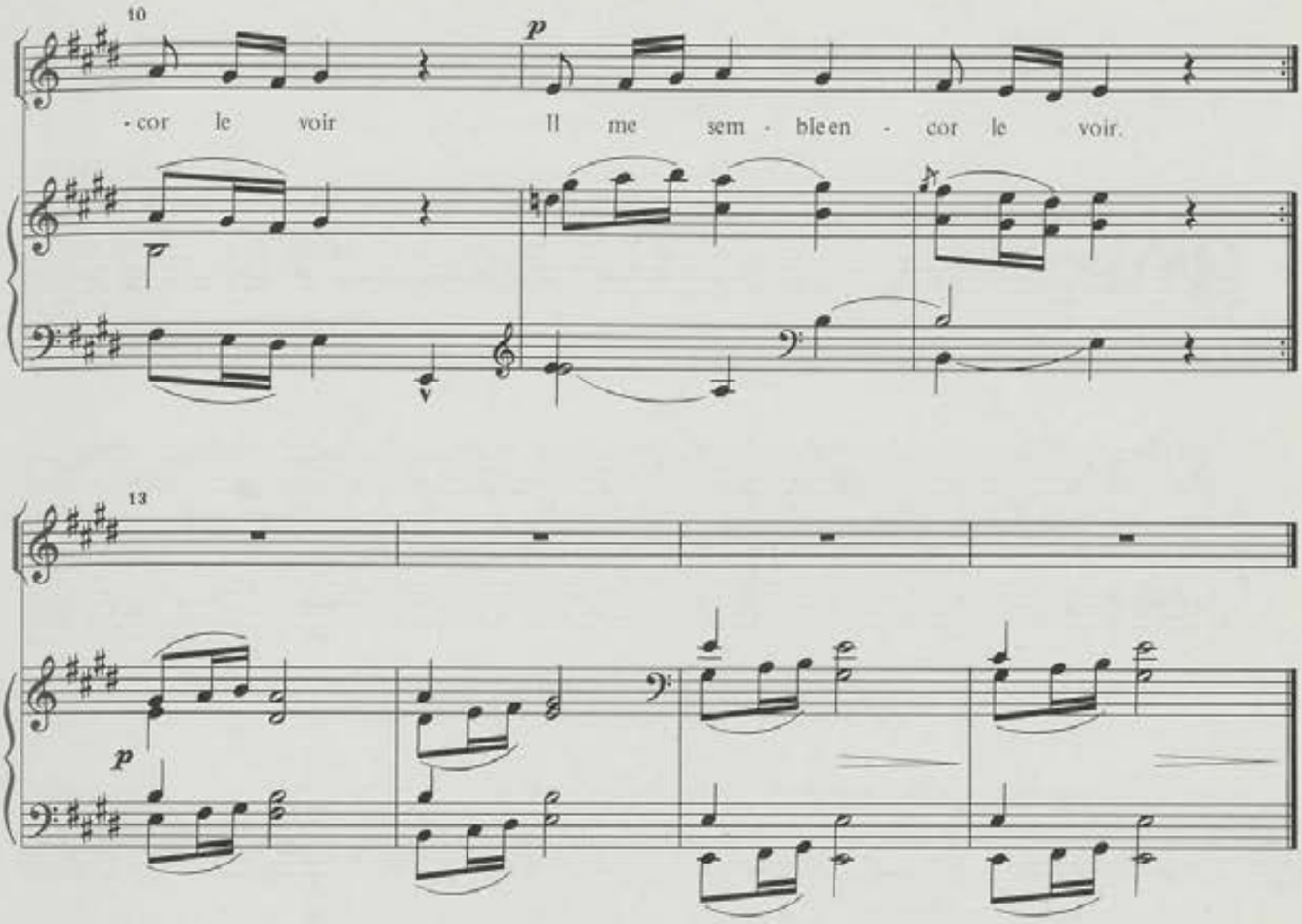

2. Mon rayon vermeil se joue
Sur ta lèvre et sur ta joue
J'ai seché tes yeux en pleurs
En t'offrant ces belles fleurs (bis)

3. Et tandis qu'en ton sourire
L'innocente paix respire
Perle humide en tes cils d'or
Une larme brille encor (bis)

Nº 15b

Berceuse*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

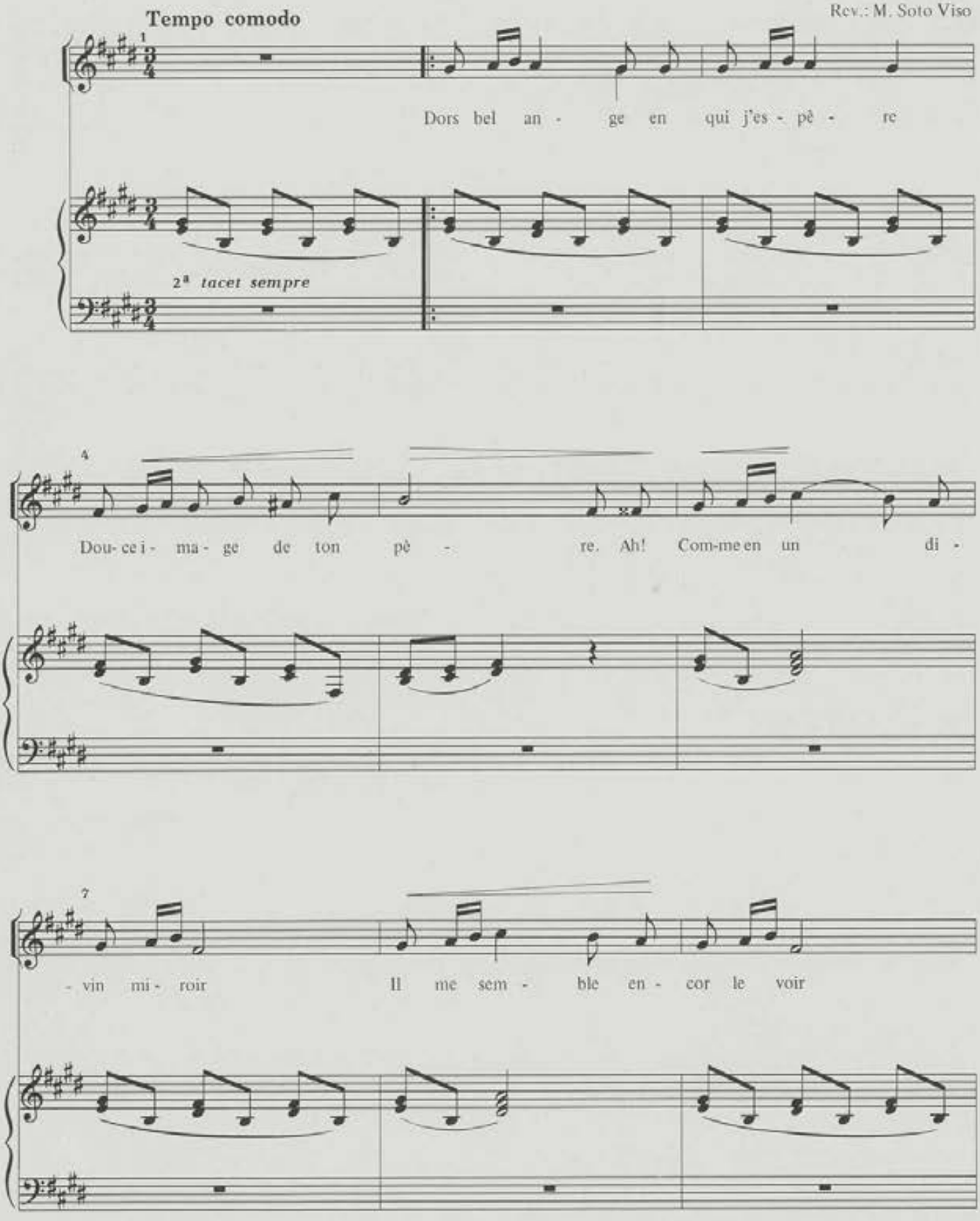

* Nº 9 do livro negro

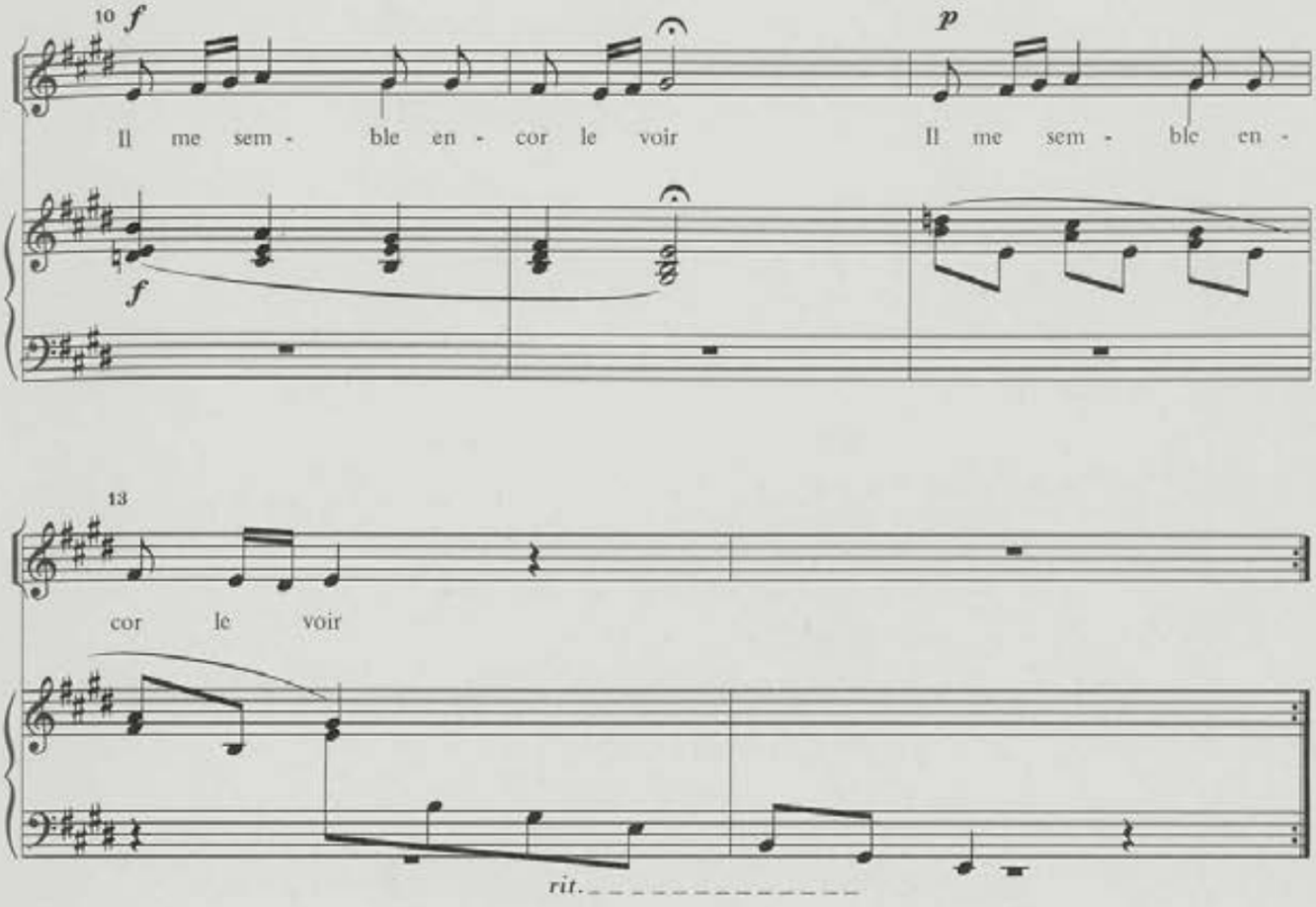

2. Un rayon vermeil se joue
Sur ta lèvre et sur ta joue, Ah!
J'ai seché tes yeux en pleurs
En t'offrant ces belles fleurs (bis)

3. Et tandis qu'en ton sourire
L'innocente paix respire, Ah!
Perle humide en tes cils d'or
Une larme brille encor (bis)

Nº 16

Venise*

Poesie d'A. de Musset

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Animato assai

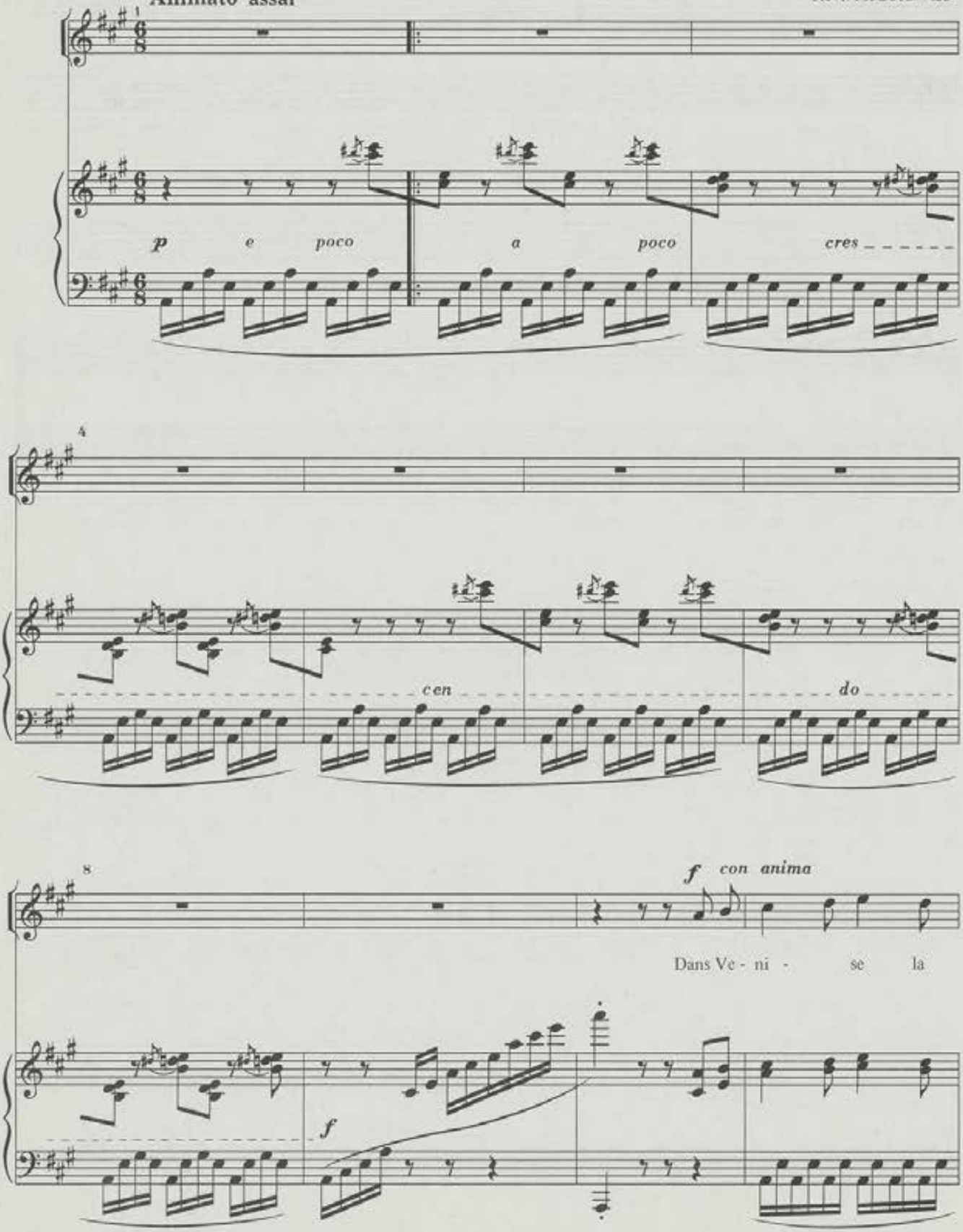

*Nº 17 do livro verde, nº 4 do caderno 2º do livro violeta.

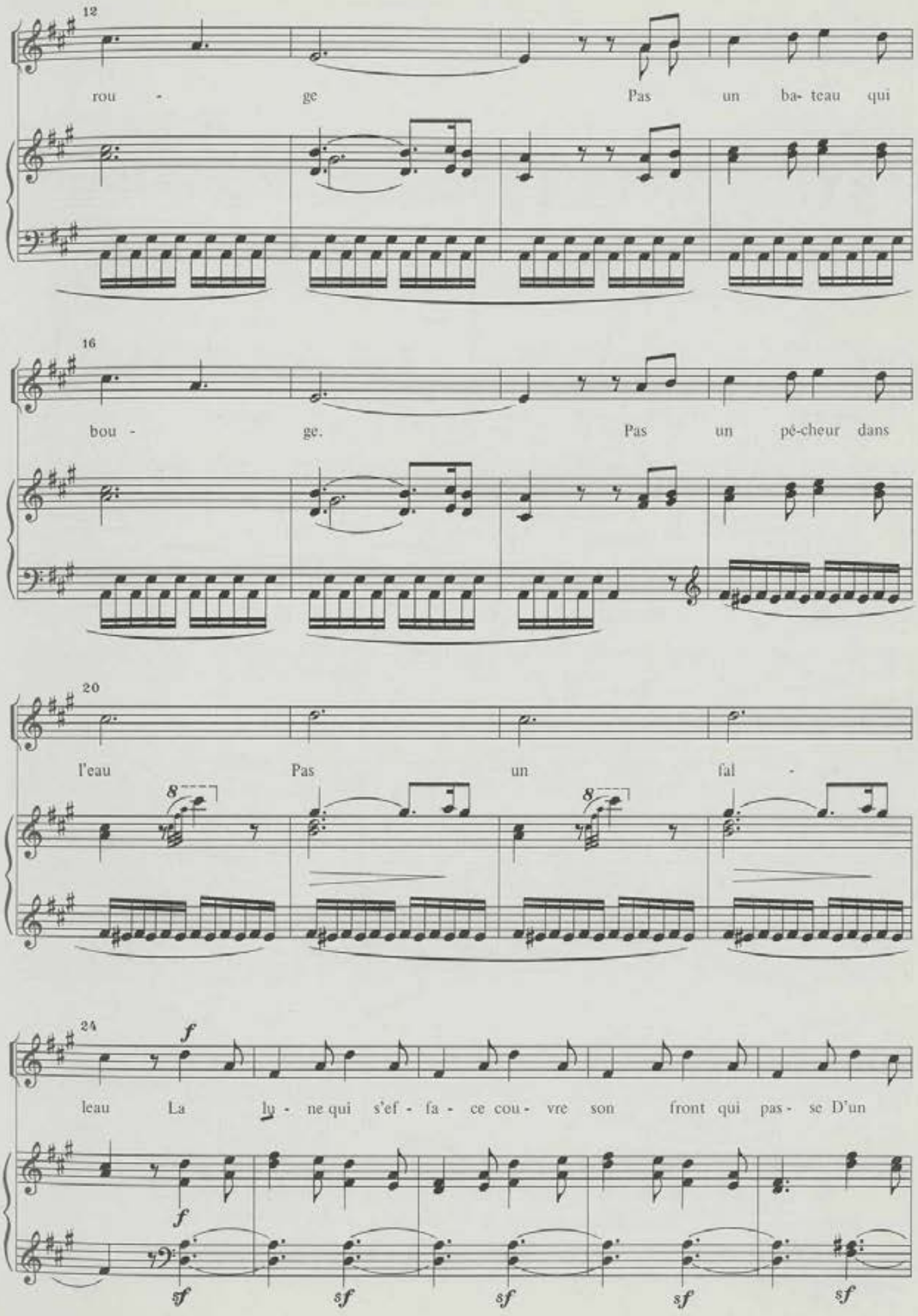
12
rou - ge Pas un ba- teau qui
16
bou - ge. Pas un pé-cheur dans
20
l'eau Pas un fal -
8
8
24
f
leau La lu - ne qui s'ef - fa - ce cou - vre son front qui pas - se D'un
f
sf
sf
sf
sf
sf

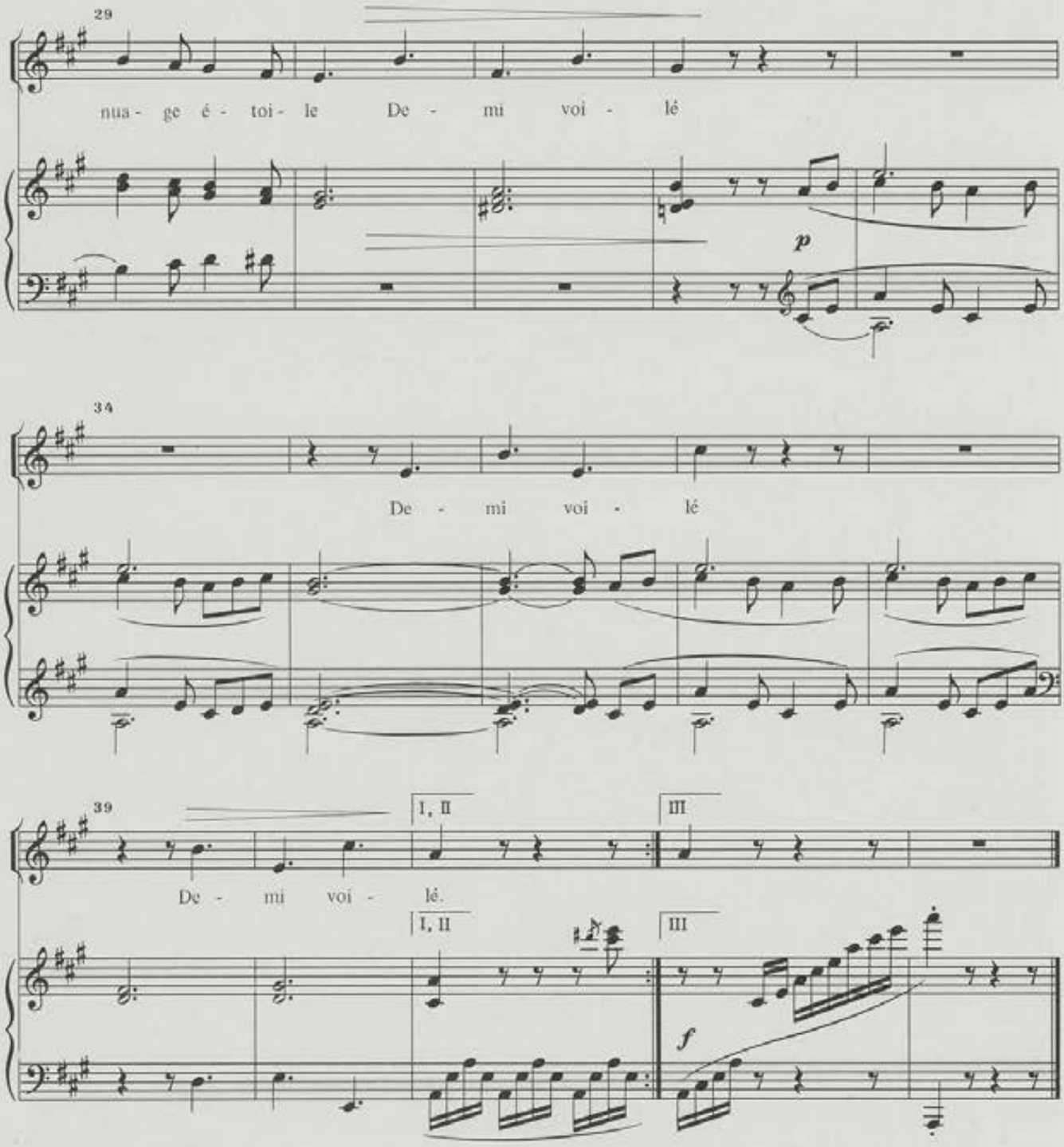

2. Sous la brise amoreuse
La Venise reveuse
Dans son berceau flotant
Passe enchantant
Tandis que pour la fête
Narcissa qui s'apprette
Met d'avant son miroir
Le masque noir (bis)

3. Sur sa mer non chalante
Venise l'indolente
Ne compte ni ses jours
Ni ses amours
Car Venise est si belle
Qu'une chaine sur elle
Semble un collier jété
Sur la beauté (bis)

Le vallon*

Nº 17

Poesie de L amartine

Andantino

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

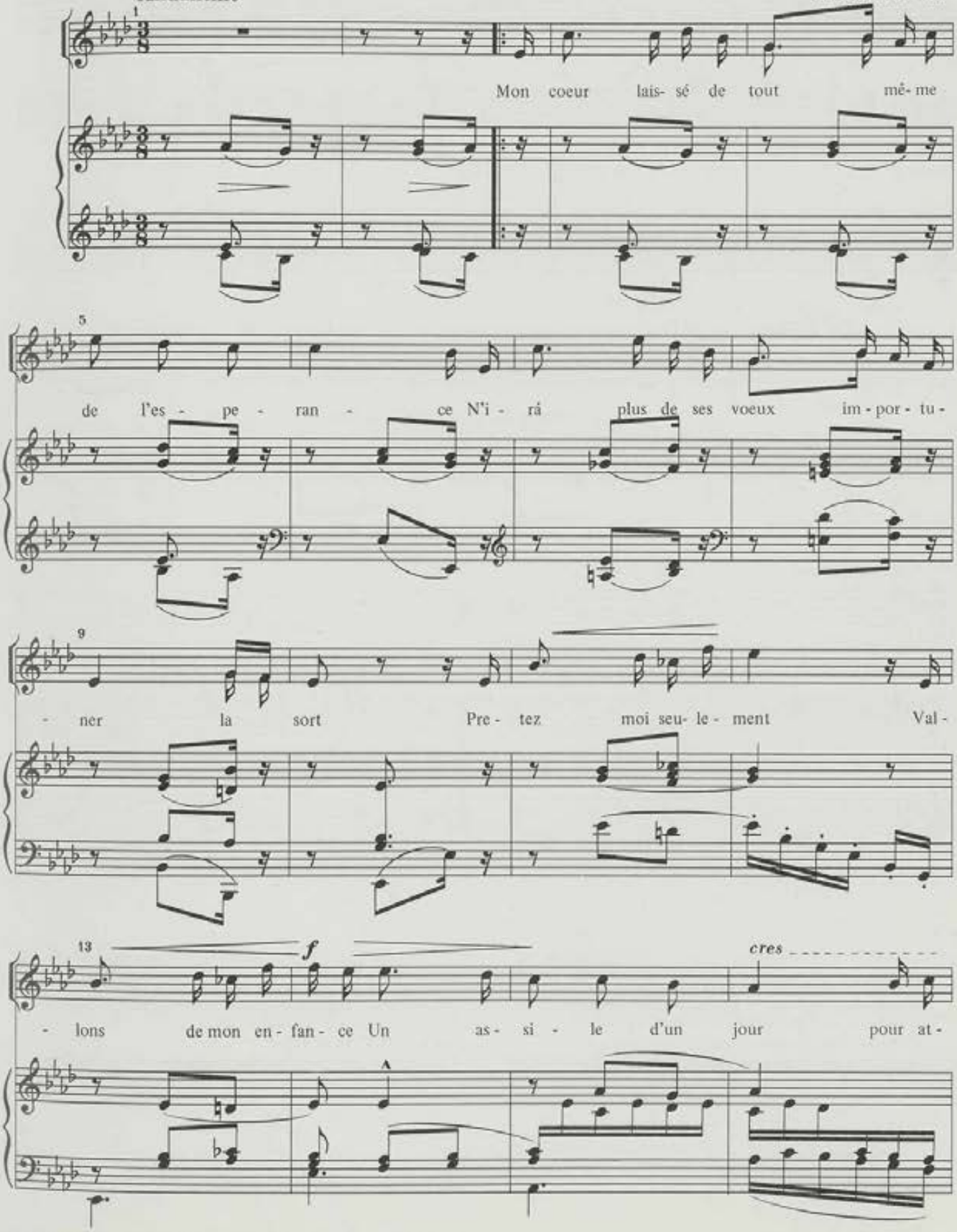

*Nº 18 do livro verde, nº 1 do caderno 2º do livro violeta, nº 36 do livro negro

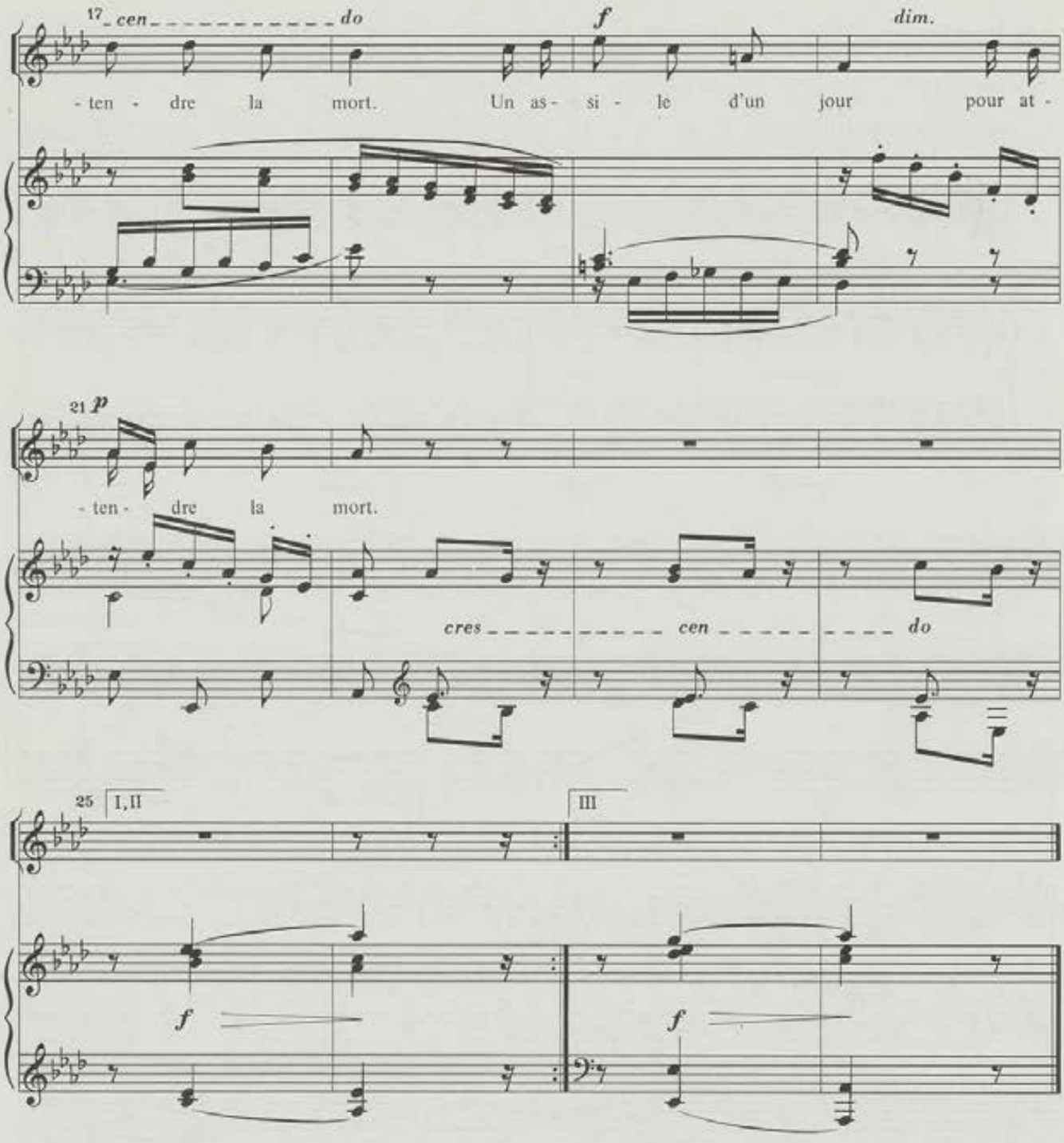

2. D'ici je vois la vie á travers un nuage
S'evanouir pour moi dans l'ombre du passé
L'amour seul est resté
Comme une grande image
Sourit seule au reveil dans un songe effacé (bis)

3. Repose toi mon âme en ce dernier assile
Ainsi qu'un voyageur qui le cœur plein d'espoir
S'assied avant d'entrer
Aux portes de la ville
Et respire un moment l'air embaumé du soir (bis)

Nº 18a

Le lever*

Poesie de Lamartine

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

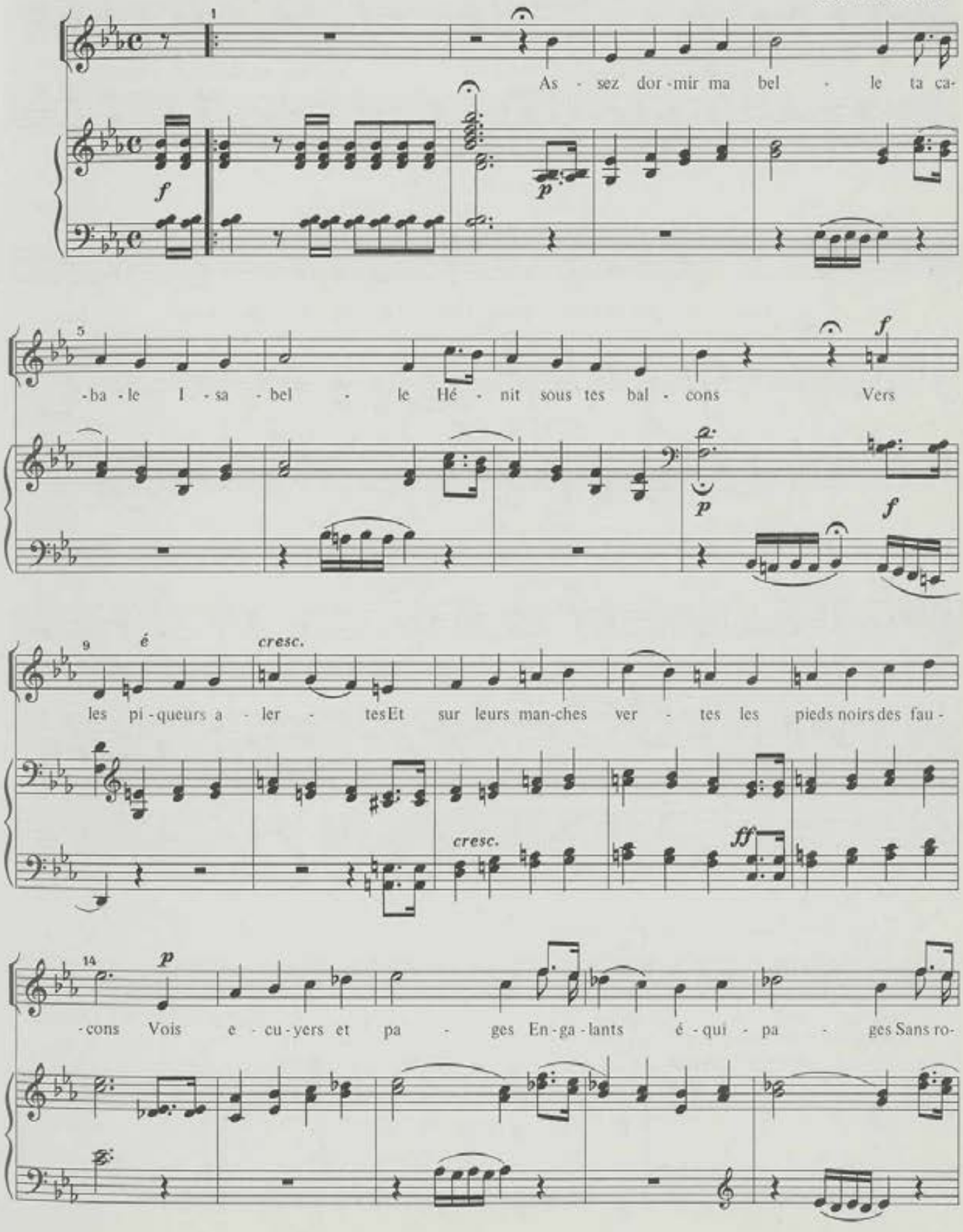

*Nº 19 do livro verde, nº 3 do caderno 6º do livro violeta.

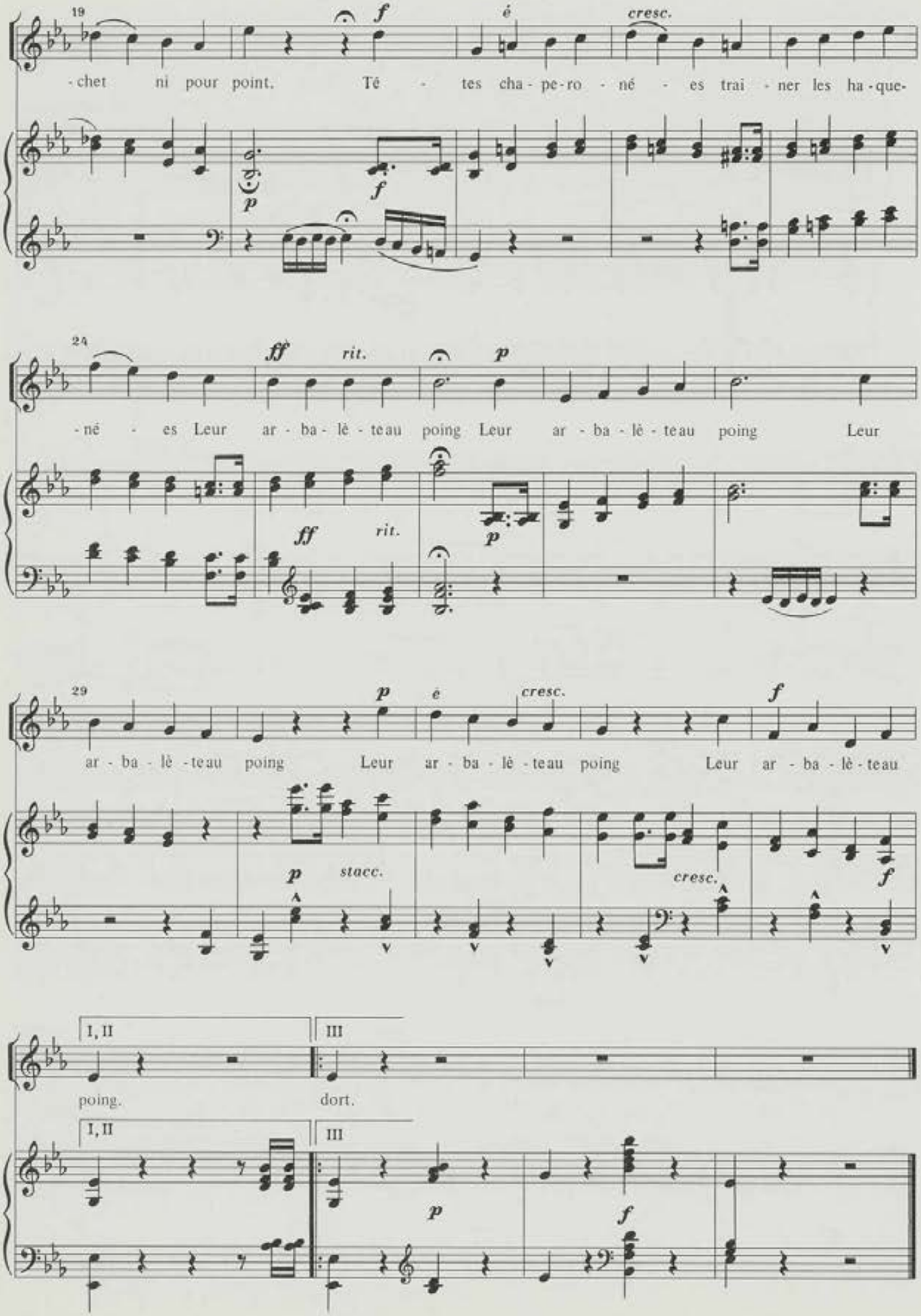
19
f
é
cresc.
-chet ni pour point. Tê - tes cha - pe - ro - né - es trai - ner les ha - que -
p
f
24
ff
rit.
p
-né - es Leur ar - ba - lè - teau poing Leur ar - ba - lè - teau poing Leur
ff
rit.
p
29
p
e
cresc.
f
ar - ba - lè - teau poing Leur ar - ba - lè - teau poing Leur ar - ba - lè - teau
p
stacc.
cresc.
f
I, II
III
poing.
dort.
I, II
III
p
f

2. Vois bondir dans les herbes s
Les levriers superles
Les chiens trapus crier
En chasse et chasse hereuse
Allons mon amoureuse
Le pied dans l'étrier
Ah sur ton front qui pendre
J'ansie avoir la main blanche
Peigner tes cheveux noirs
Beaux cheveux qu'on ressemble
Le matin et qu'ensemble
Nous defaisons le soir (bis)

3. Allons mon intrepide
Ta cavale rapide
Frappe du pied le sol
Et bon bouffon balance
Comme un soldat sa lance
Son joyeux parasol
Mets ton écharpe blonde
Sur ton épaule ronde
Sur ton corsage d'or
Et je viens ma charmante
T'emporter dans ta mante
Comme un enfant qui dort (bis)

Nº 18b

Le lever*

Poesie d'A. de Musset

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Allegro ma non troppo

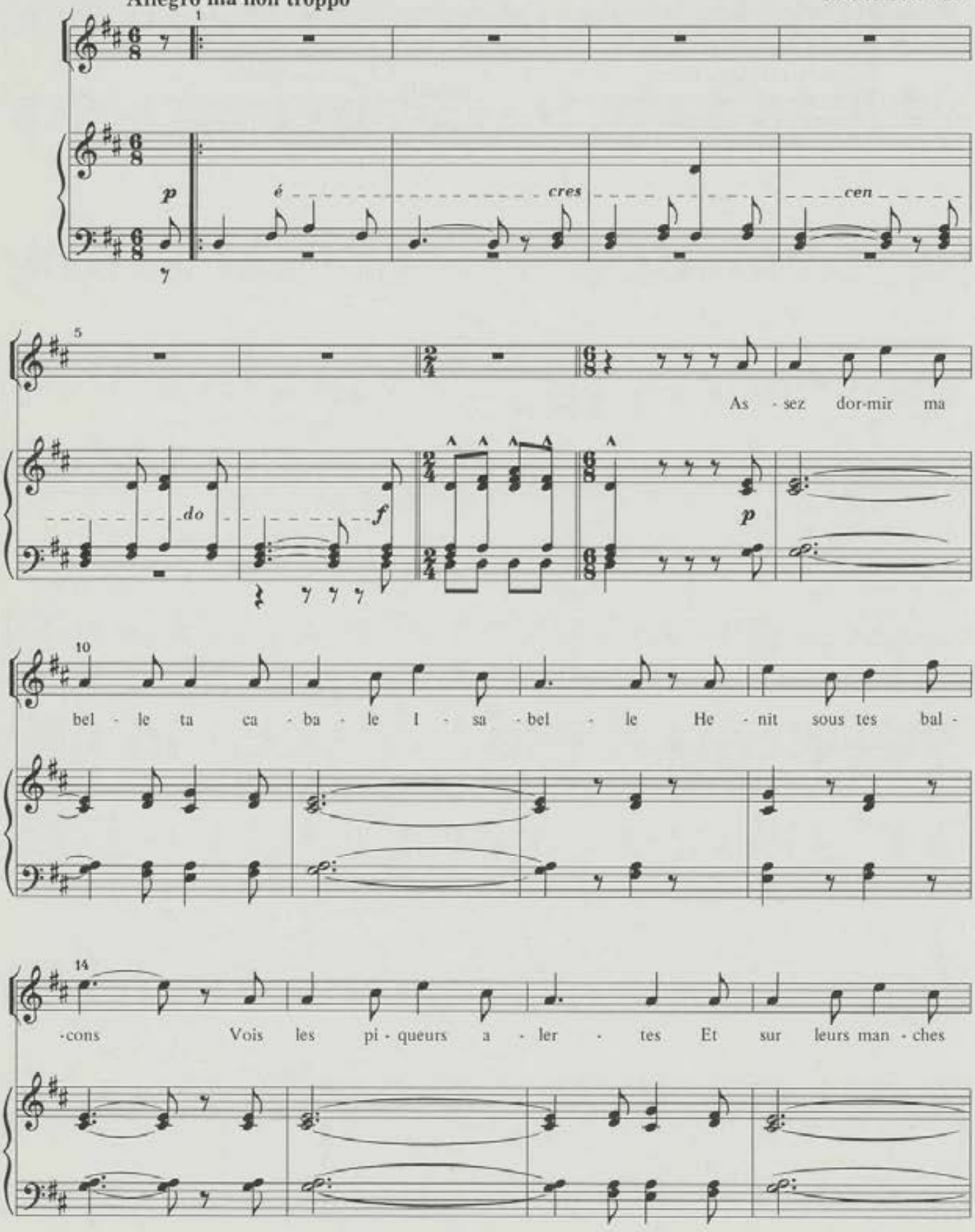

*Nº 18 do livro negro

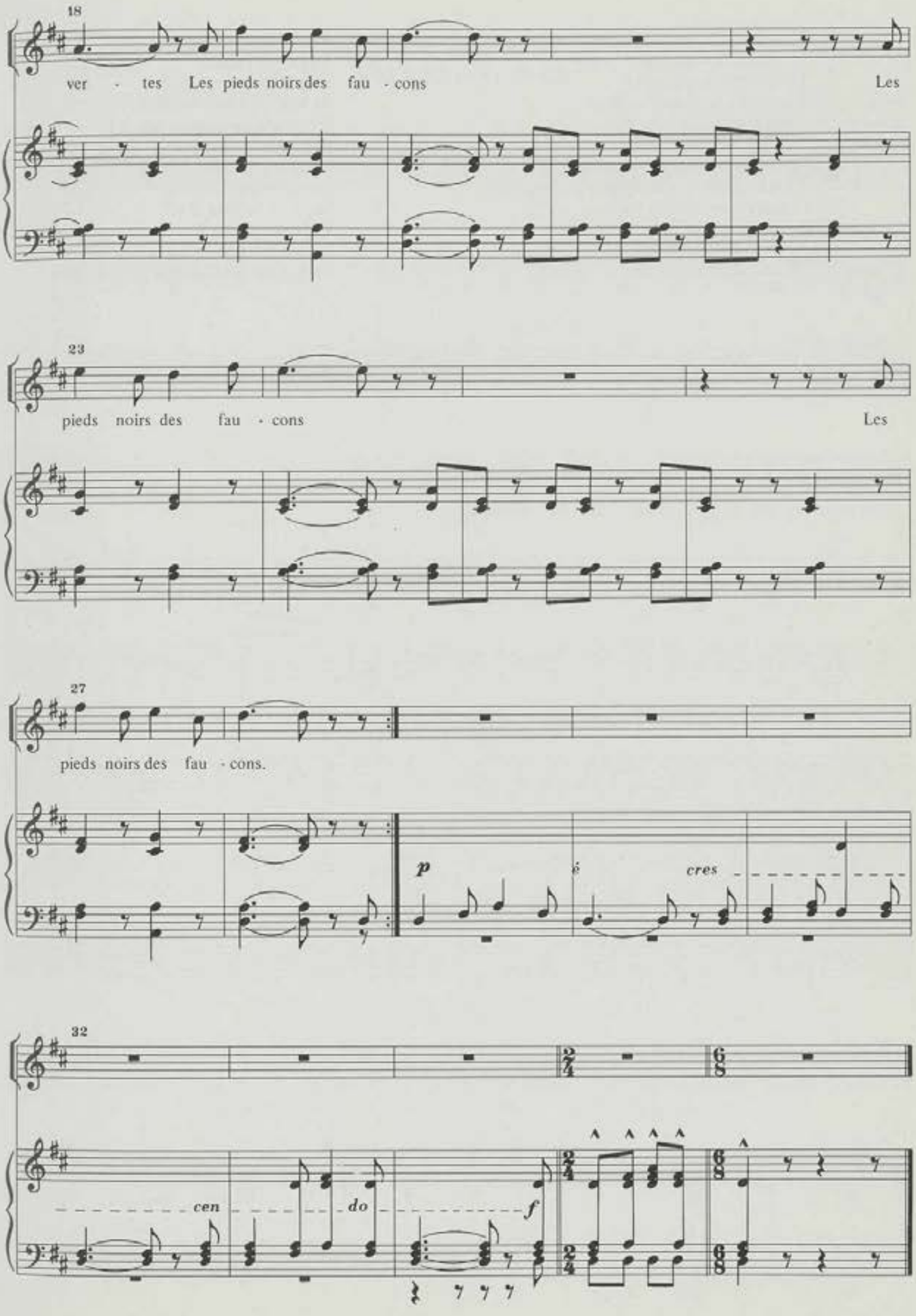
18
ver - tes Les pieds noirs des fau - cons Les
23
pieds noirs des fau - cons Les
27
pieds noirs des fau - cons.
p
cres
32
cen
do
f

2. Vois bondir dans les herbes s
Les levriers superles
Les chiens trapus crier
En chasse et chasse hereuse
Allons mon amoureuse
Le pied dans l'étrier
Ah sur ton front qui pendre
J'ansie avoir la main blanche
Peigner tes cheveux noirs
Beaux cheveux qu'on ressemble
Le matin et qu'ensemble
Nous defaisons le soir (bis)

3. Allons mon intrepide
Ta cavale rapide
Frappe du pied le sol
Et bon bouffon balance
Comme un soldat sa lance
Son joyeux parasol
Mets ton écharpe blonde
Sur ton épaule ronde
Sur ton corsage d'or
Et je viens ma charmante
T'emporter dans ta mante
Comme un enfant qui dort (bis)

Nº 19a

Les adieux de la vie*

Dernier poésie d'A. de Musset

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

A tempo rubato

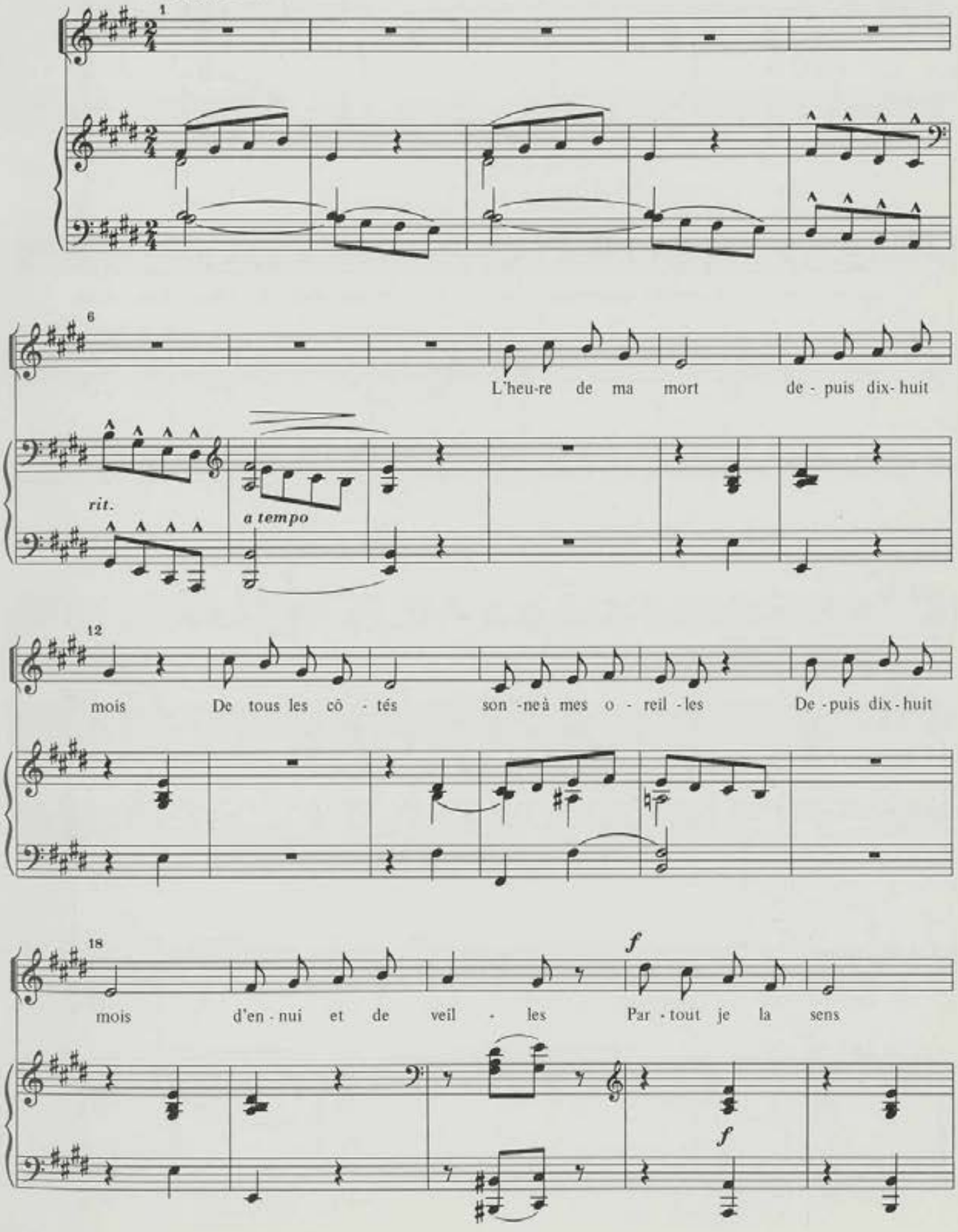

*Nº 20 do livro verde.

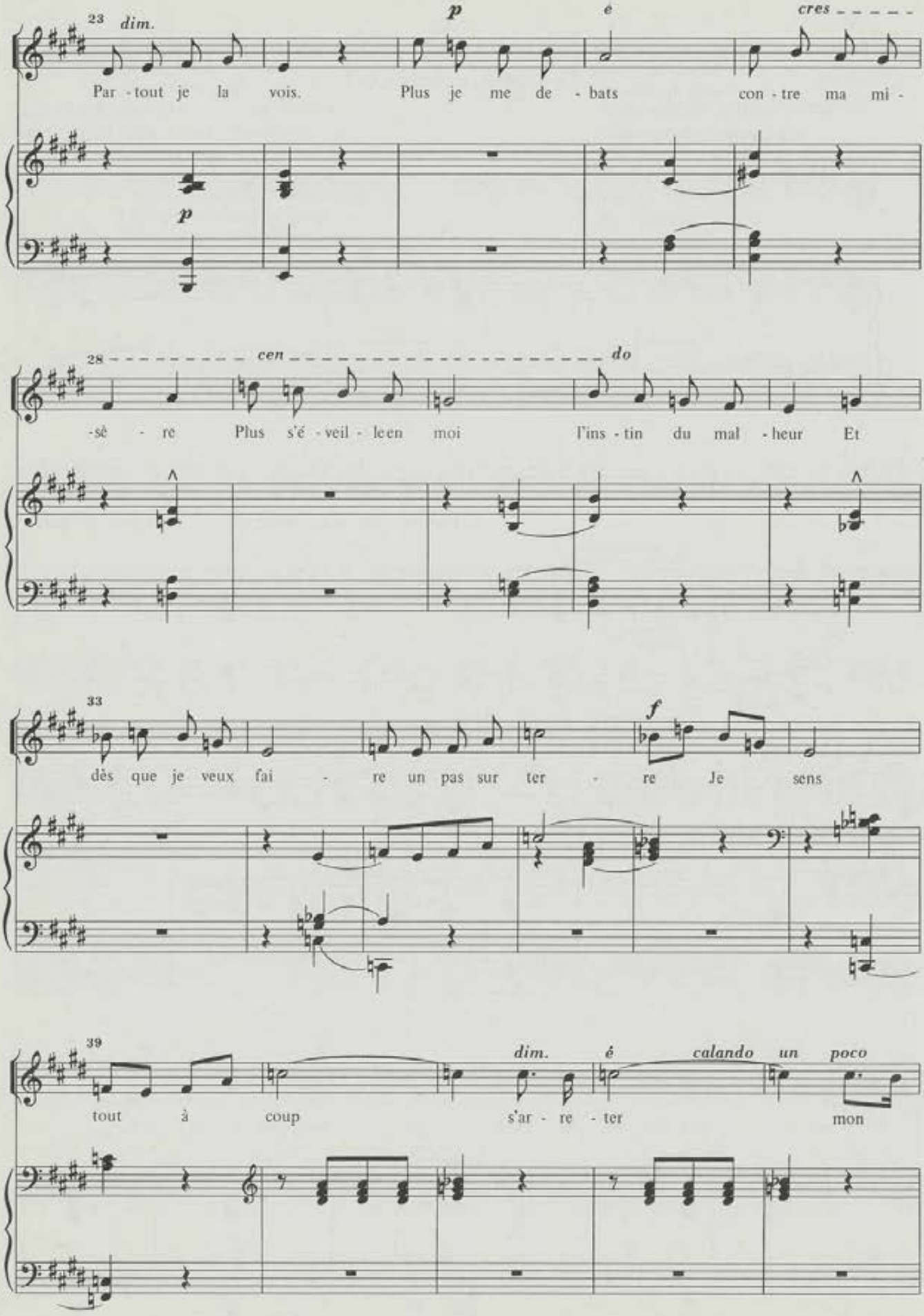
23
dim.
p
é
cres
Par - tout je la vois. Plus je me de - bats con - tre ma mi -
p
28
cen
do
-sè - re Plus s'é - veil - le en moi l'ins - tin du mal - heur Et
33
f
dès que je veux fai - re un pas sur ter - re Je sens
39
dim.
é
calando un poco
tout à coup s'ar - re - ter mon

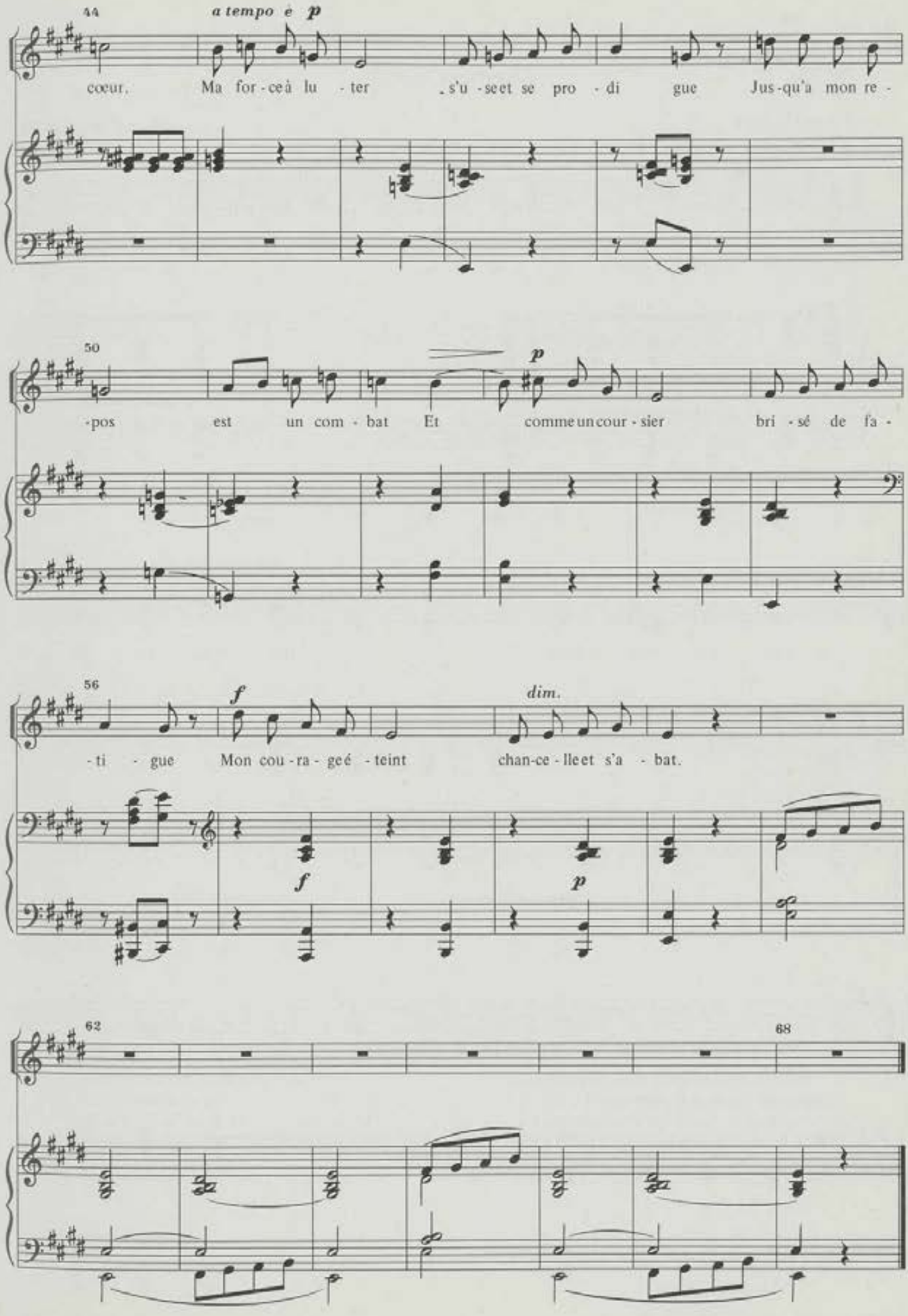
44
a tempo e p
cœur. Ma for - ce à lu - ter s'u - se et se pro - di gue Jus - qu'a mon re -
50
p
- pos est un com - bat Et comme un cour - sier bri - sé de fa -
56
f
dim.
- ti - gue Mon cou - ra - ge é - teint chan - ce - lle et s'a - bat.
f
p
62
68

Nº 19b

Derniers vers*

d'A. de Musset

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Tempo rubato

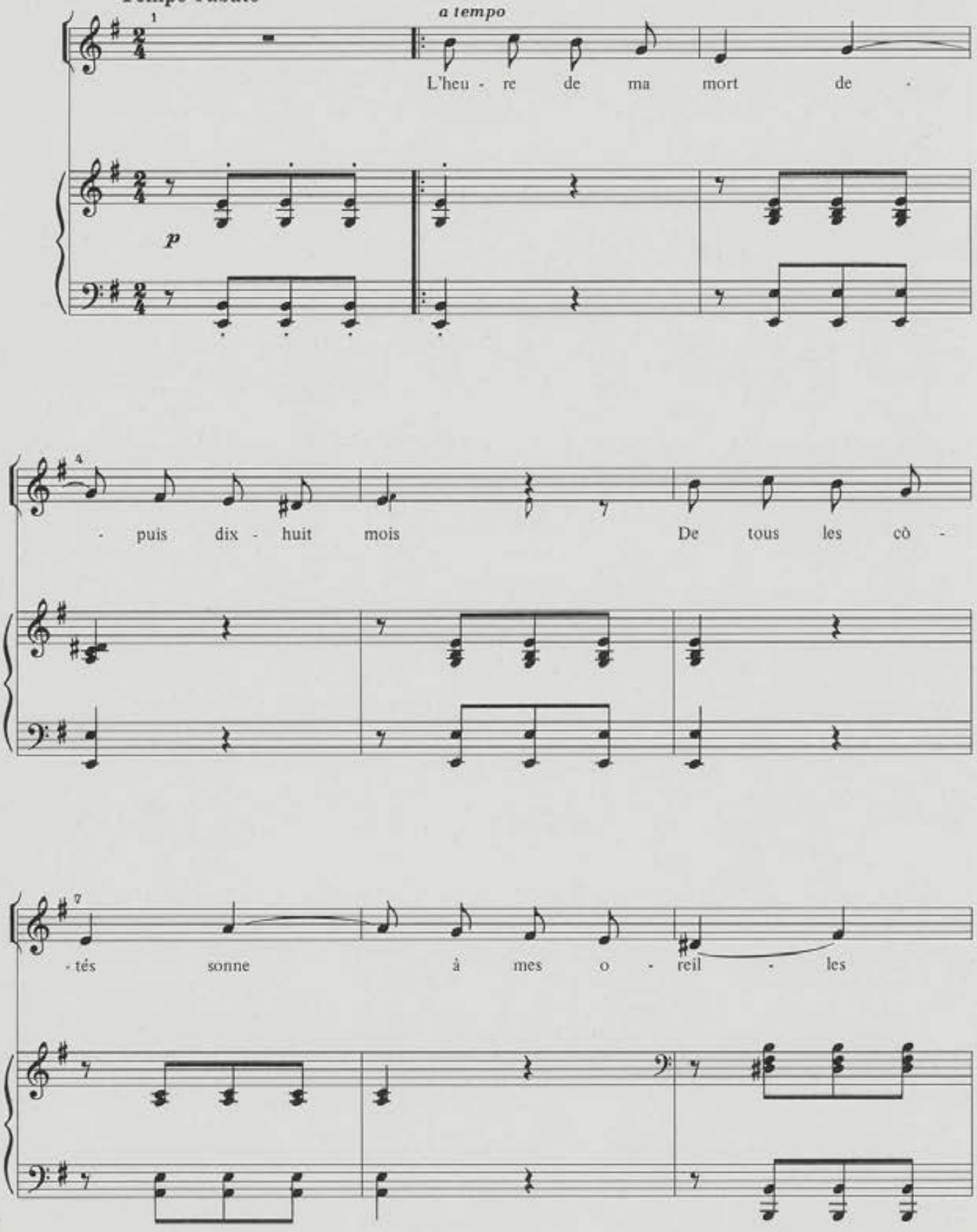

* Nº 5 do caderno 5º do livro violeta.

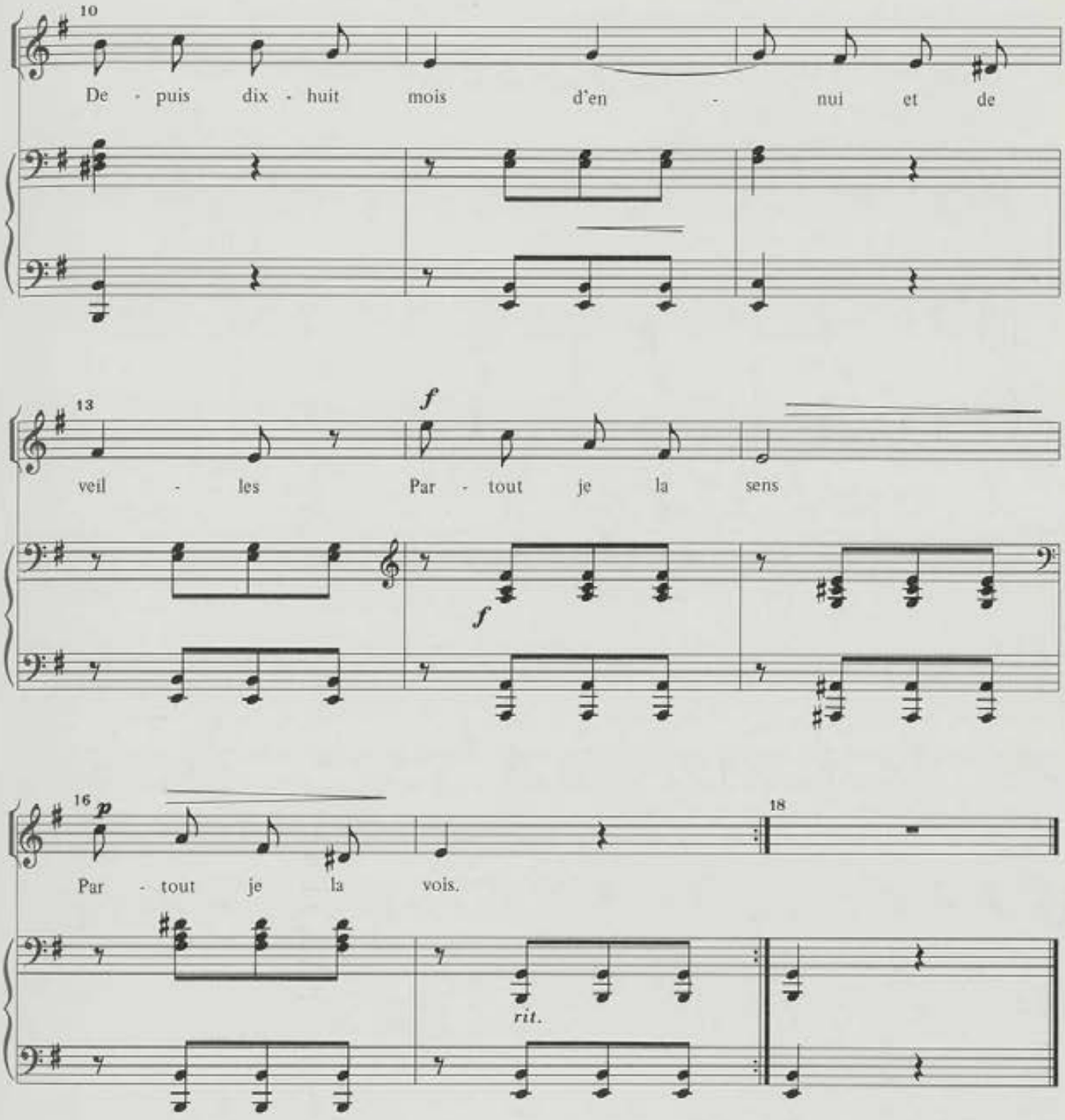

2. Plus je me débats contre ma misère
Plus s'éveille en moi l'instin du malheur
Et dès que je veux faire un pas sur terre
Je sens tout à coup s'arreter mon cœur

3. Ma force à luter s'use et se prodigue
Jusqu'a mon repos même est un combat
Et comme coursier brisé de fatigue
Mon courage éteint chancelle et s'abat

Nº 19c

Les adieux de la vie*

Dernier poésie d'A. de Musset

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Agitato é quasi ad libitum

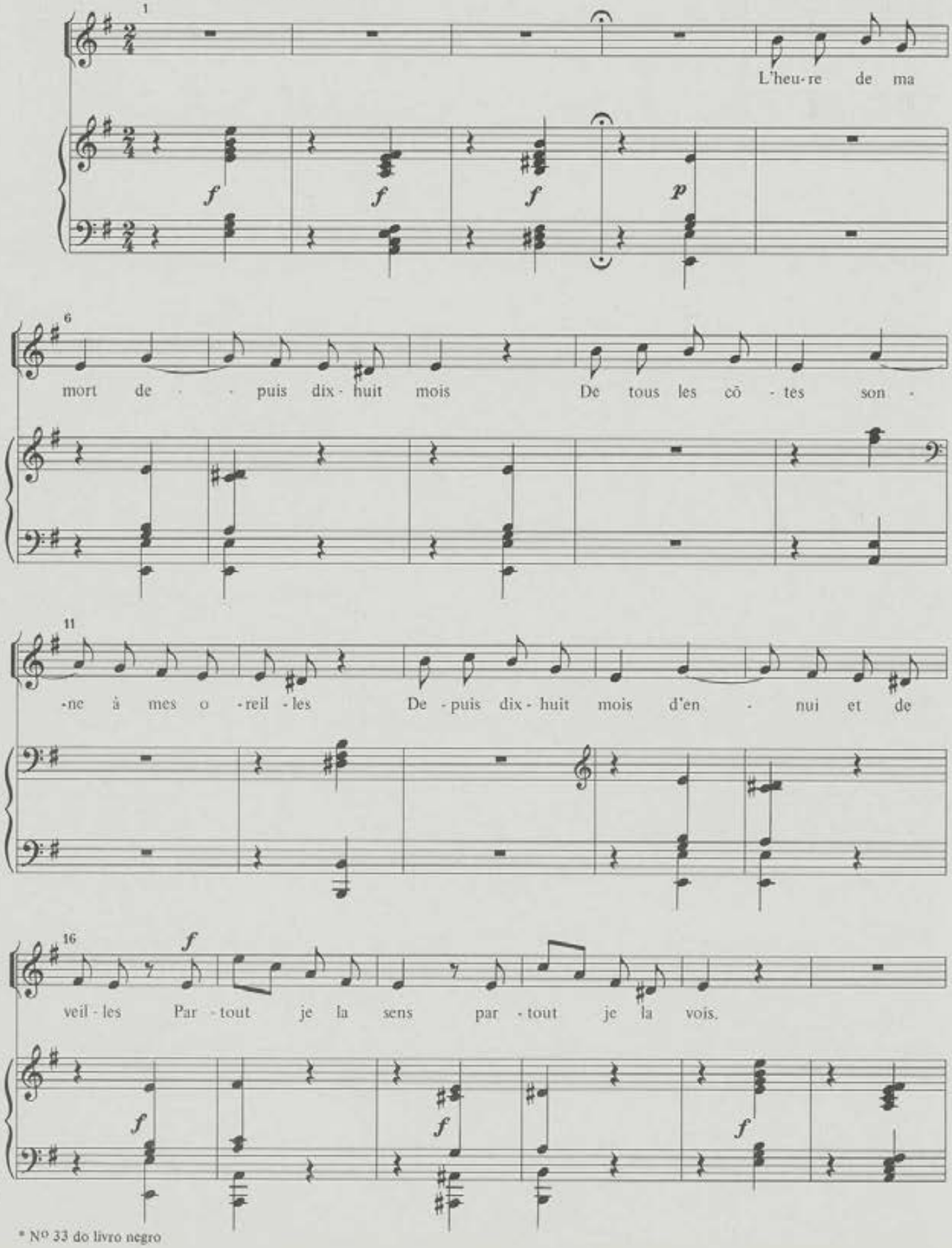

* Nº 33 do livro negro

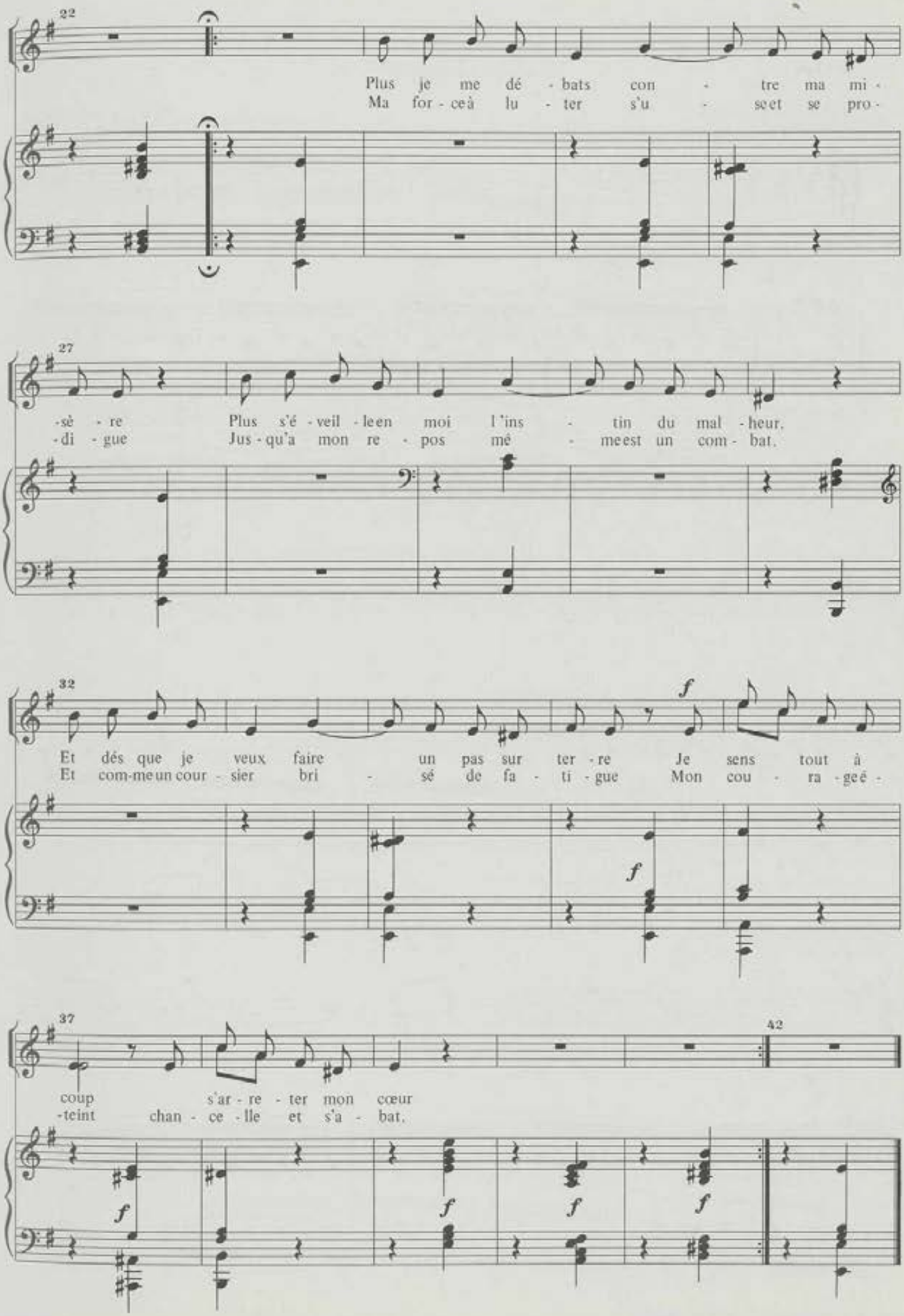
22
Plus je me dé - bats con - tre ma mi -
Ma for - ce à lu - ter s'u - se et se pro -
27
-sè - re Plus s'é - veil - le en moi l'ins - tin du mal - heur.
-di - gue Jus - qu'a mon re - pos mé - me est un com - bat.
32
Et dés que je veux faire un pas sur ter - re Je sens tout à
Et com-me un cour - sier bri - sé de fa - ti - gue Mon cou - ra - ge é -
37
42
coup s'ar - re - ter mon cœur
-teint chan - ce - lle et s'a - bat.

Nº 20a

Les champs*

Poesie de Beranger

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Vivo assai

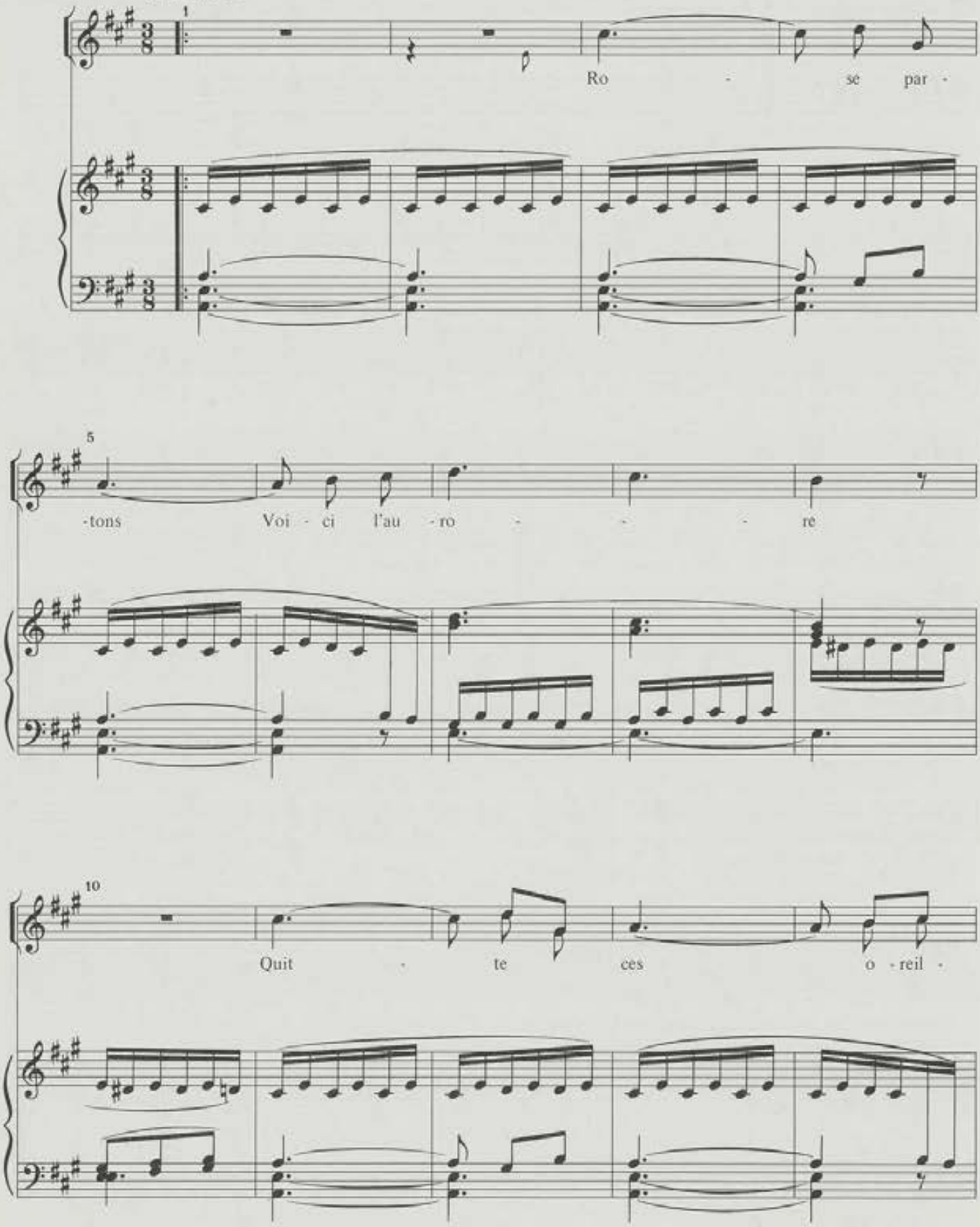

* Nº 4 do caderno nº5 do livro violeta.

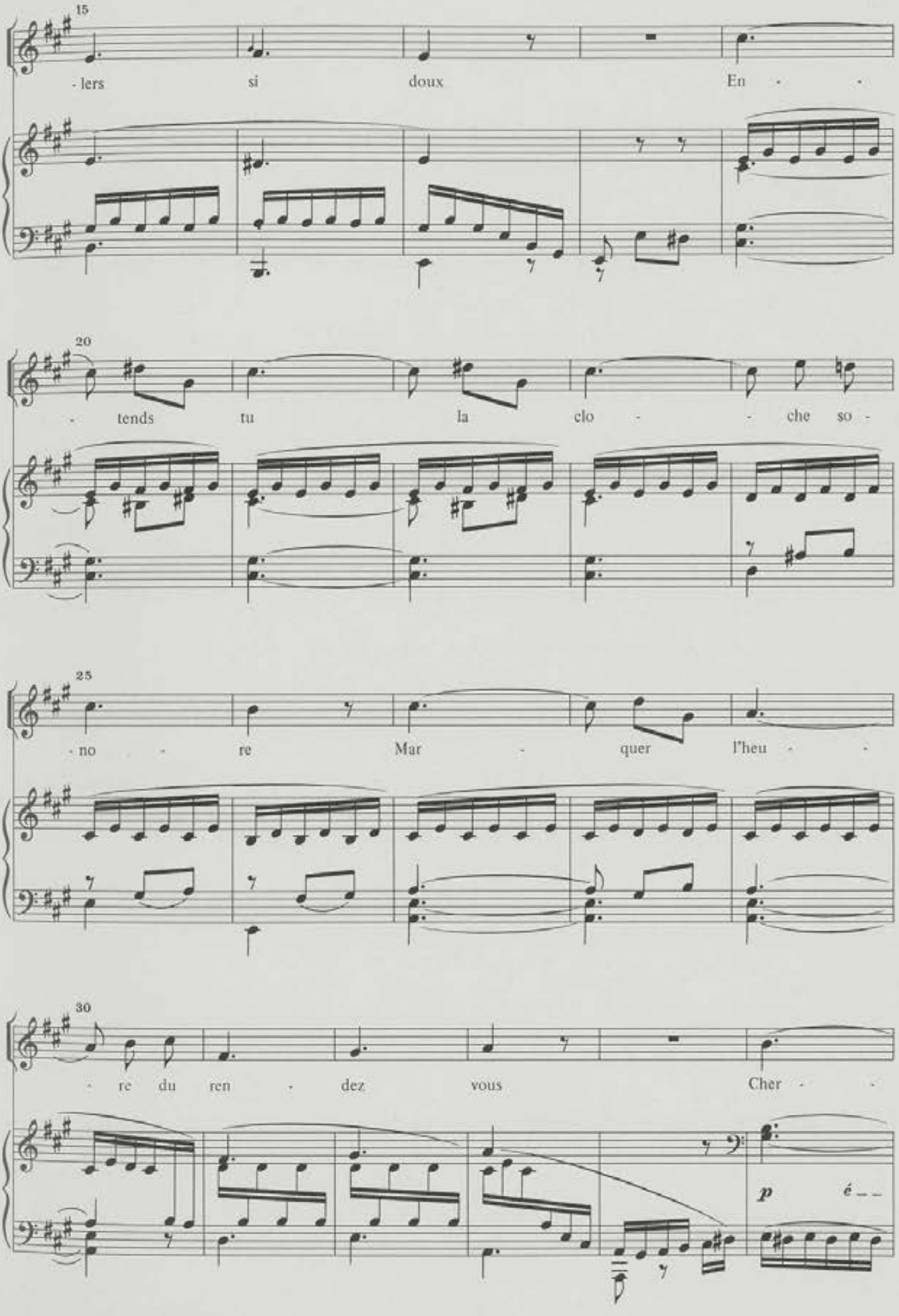
15
- lers si doux En - -
20
- tends tu la clo - - che so -
25
- no - re Mar - quer l'heu - -
30
- re du ren - dez vous Cher - -
p
é _ _

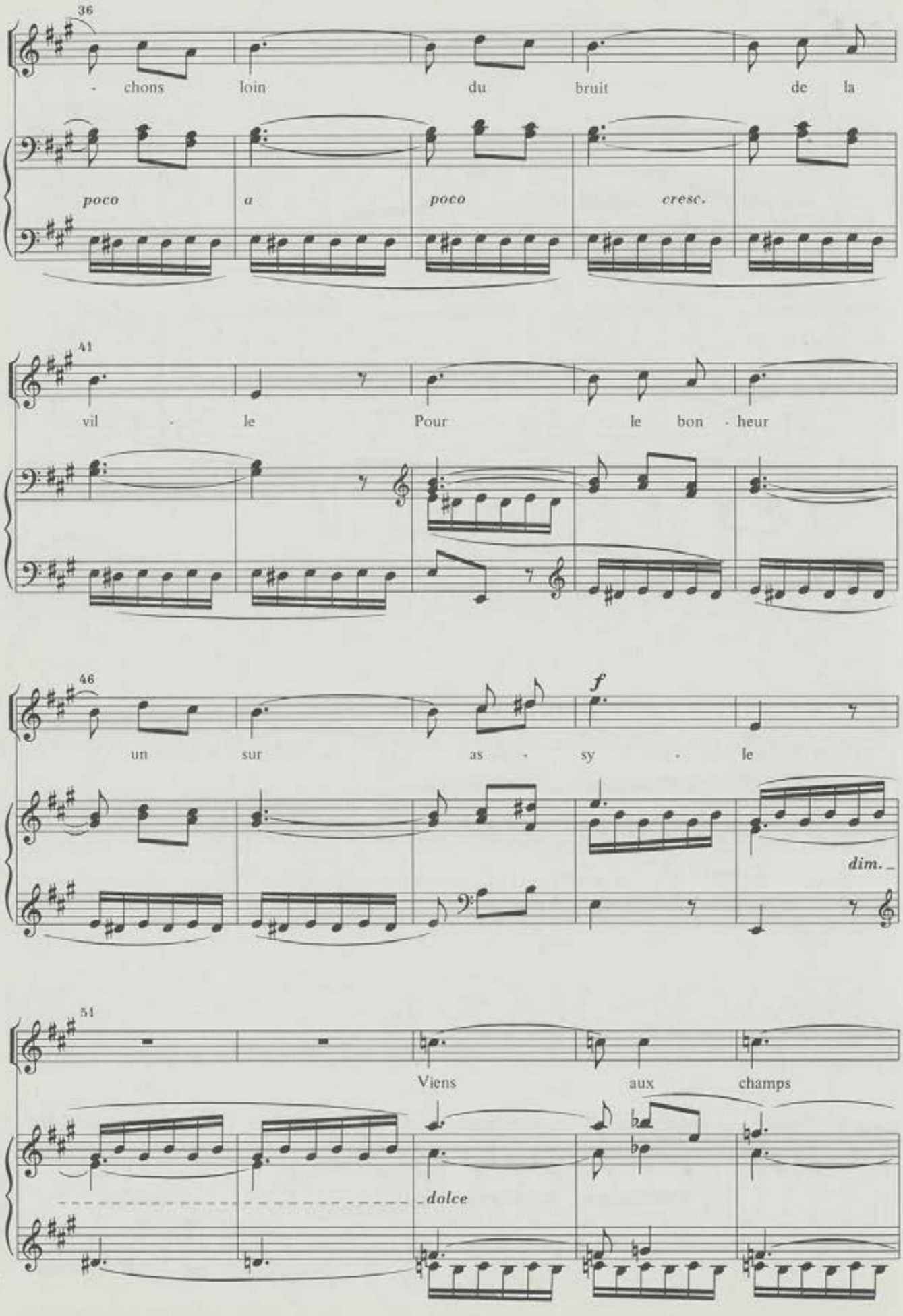
36
- chons loin du bruit de la
poco a poco cresc.
41
vil - le Pour le bon - heur
46
un sur as - sy - le
f
dim.
51
Viens aux champs
dolce

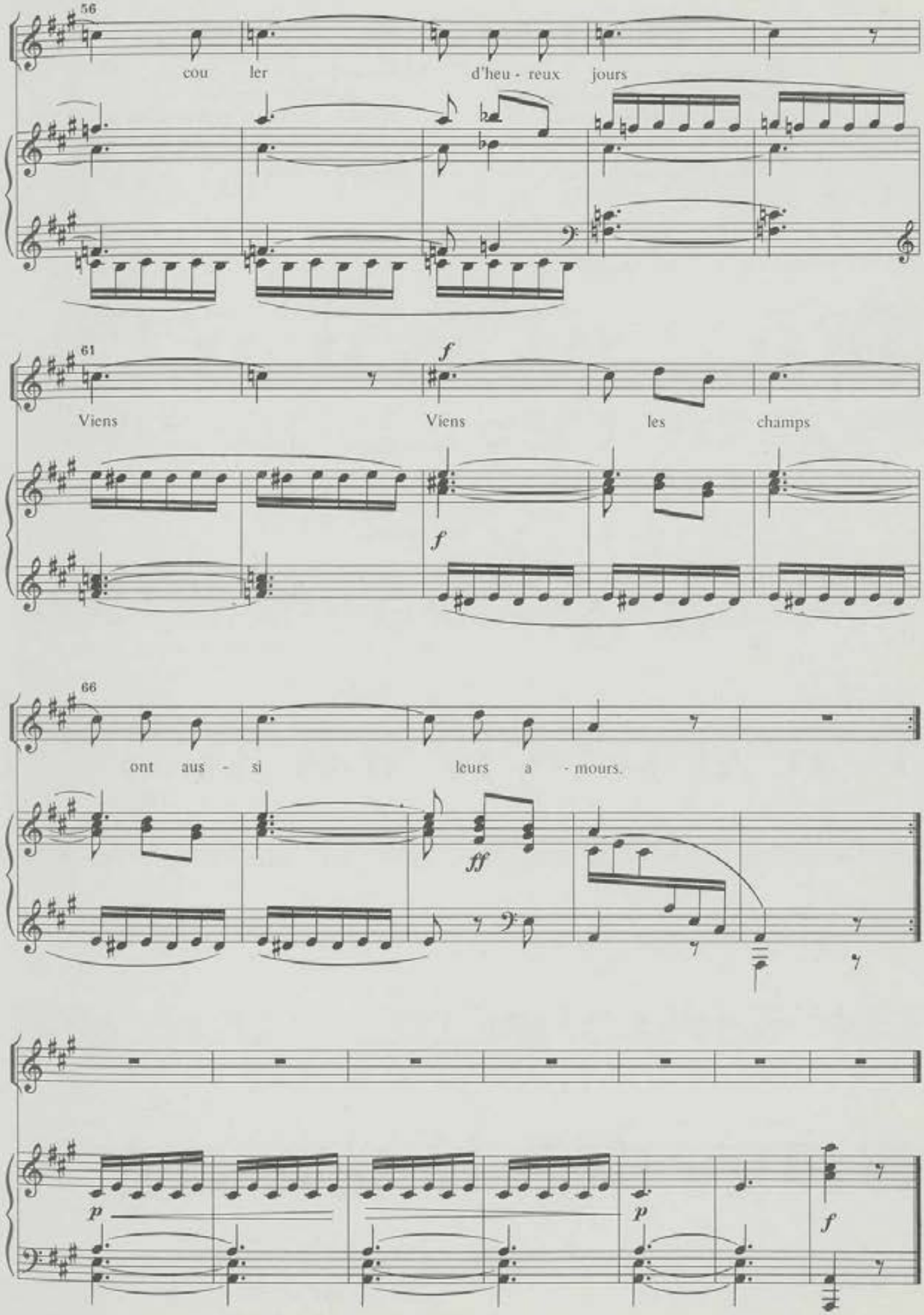
56
cou ler d'heu - reux jours
61
f
Viens Viens les champs
f
66
ont aus - si leurs a - mours.
ff
p
p
f

2. Viens aux champs fouler la verdure e
Donne le bras à ton amant
Rapprochons nous de la nature
Pour nous aimer plus tendrement
Des oiseaux la troupe eveillée
Nous appelle sous la feuillée

Viens aux champs . . .

3. Allons visiter des rivages
que tu croiras des bords lontains
Je verrai sous d'epais ombrages,
Tes pas devenir incertains
Le desir cherche un lit de mousse
Le monde est loin l'herbe est si douce

Viens aux champs . . .

Nº 20b

Les champs*

Poesie de Berenger

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

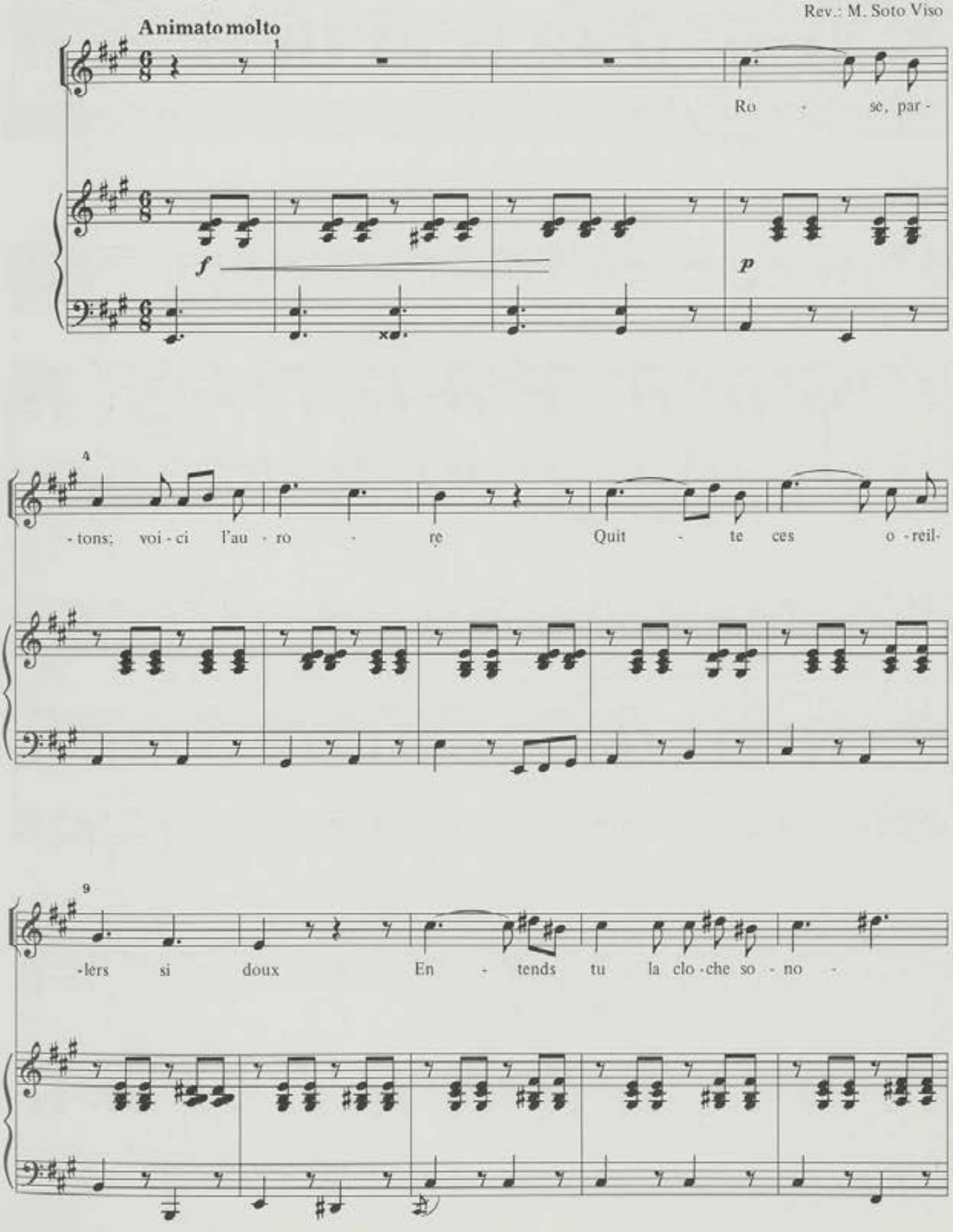

* Nº 28 do livro negro.

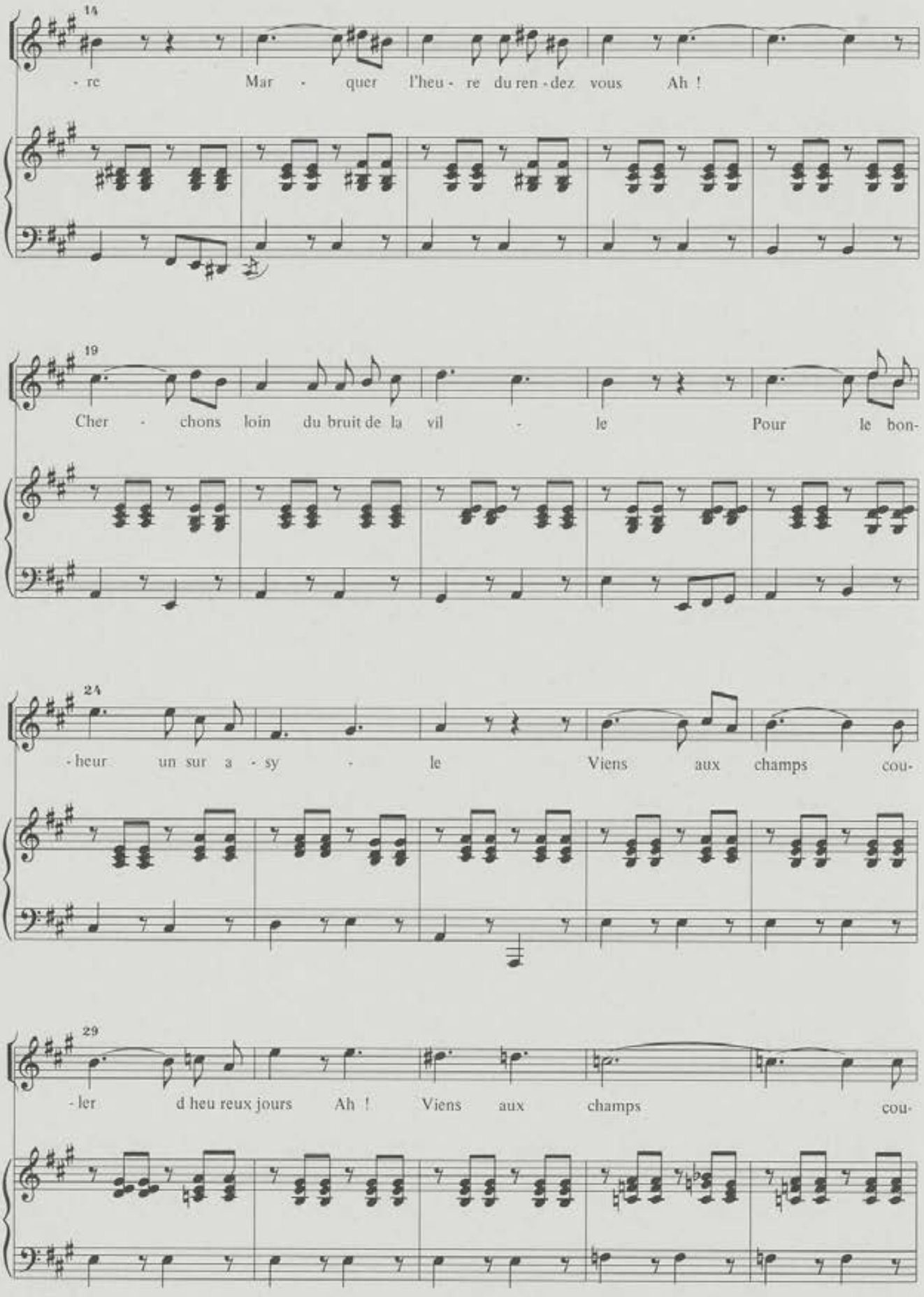
14
- re Mar - quer l'heu - re du ren - dez vous Ah !
19
Cher - chons loin du bruit de la vil - le Pour le bon-
24
- heur un sur a - sy - le Viens aux champs cou-
29
- ler d heu reux jours Ah ! Viens aux champs cou-

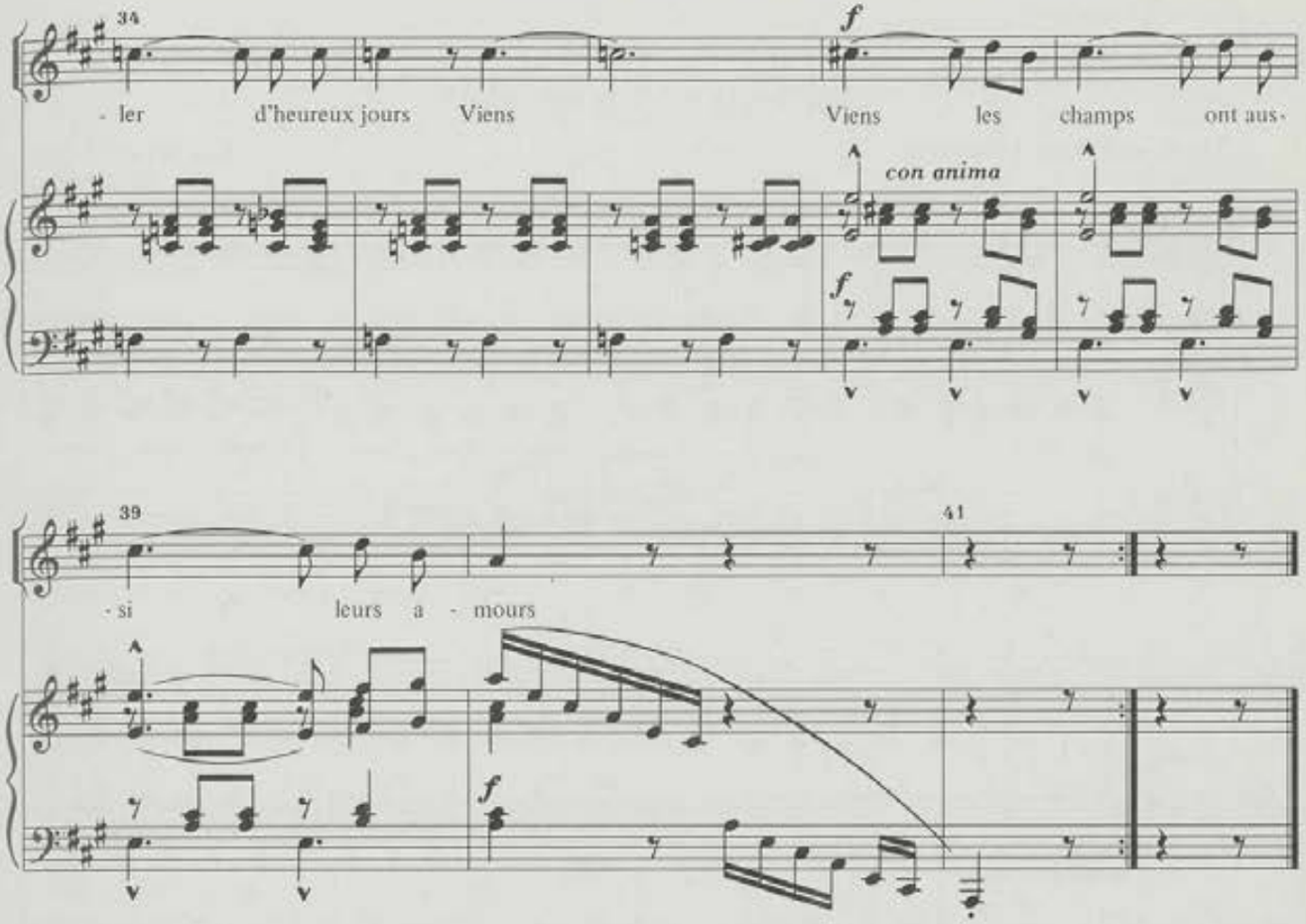

2. Viens aux champs fouler la verdure
Donne le bras à ton amant
Rapprochons nous de la nature
Pour nous aimer plus tendrement
Des oiseaux la troupe eveillée
Nous appelle sous la feuillée

Viens aux champs...

3. Allons visiter des rivages
que tu croiras des bords lontains
Je verrais sous d'epais ombrages
tes pas devenir incertains
Le desir cherche un lit de mousse
Le monde est loin l'herbe est si douce

Viens aux champs...

Nº 21

Sur les bords du ruisseau*

Poesie de Clement Caraguel

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

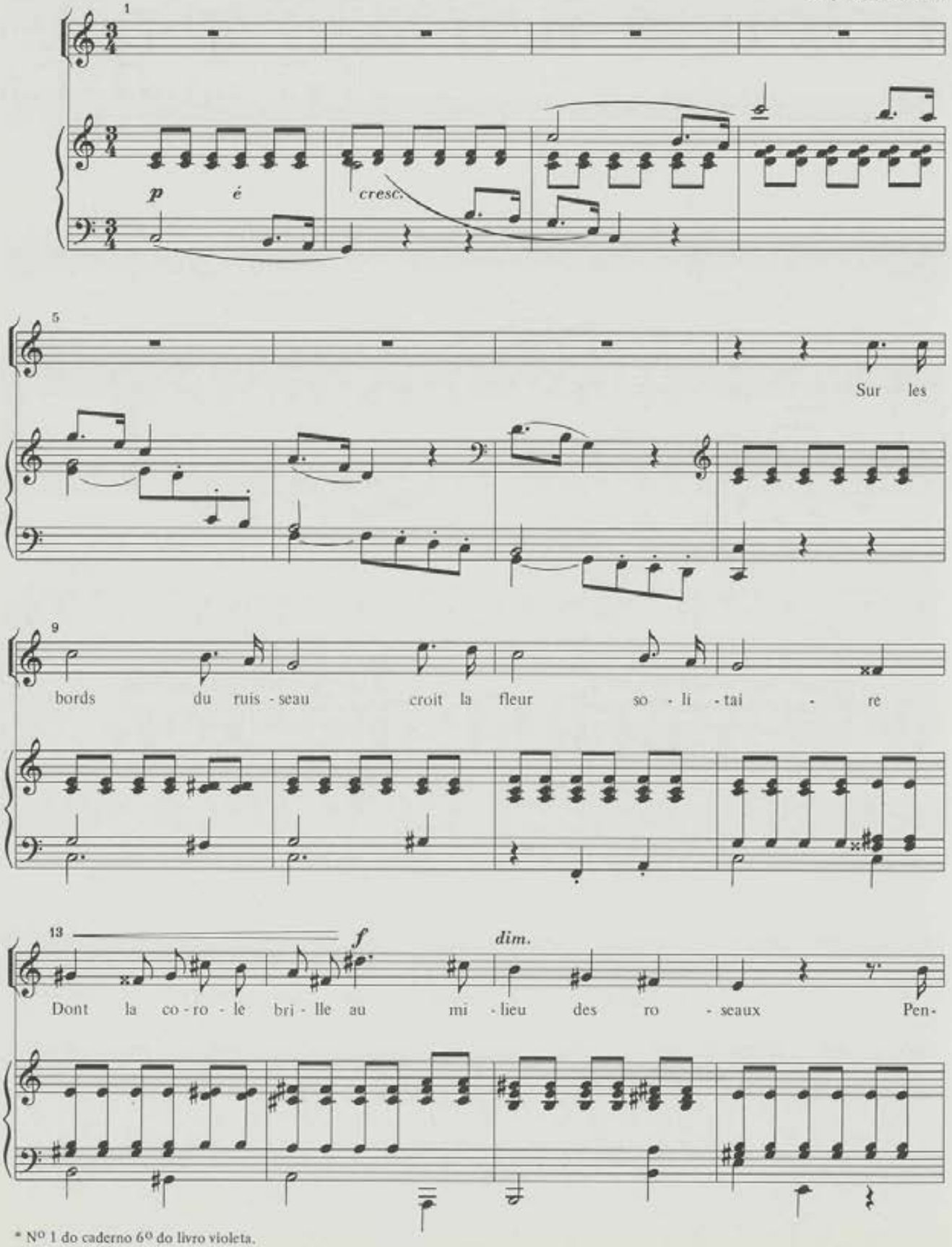

* Nº 1 do caderno 6º do livro violeta.

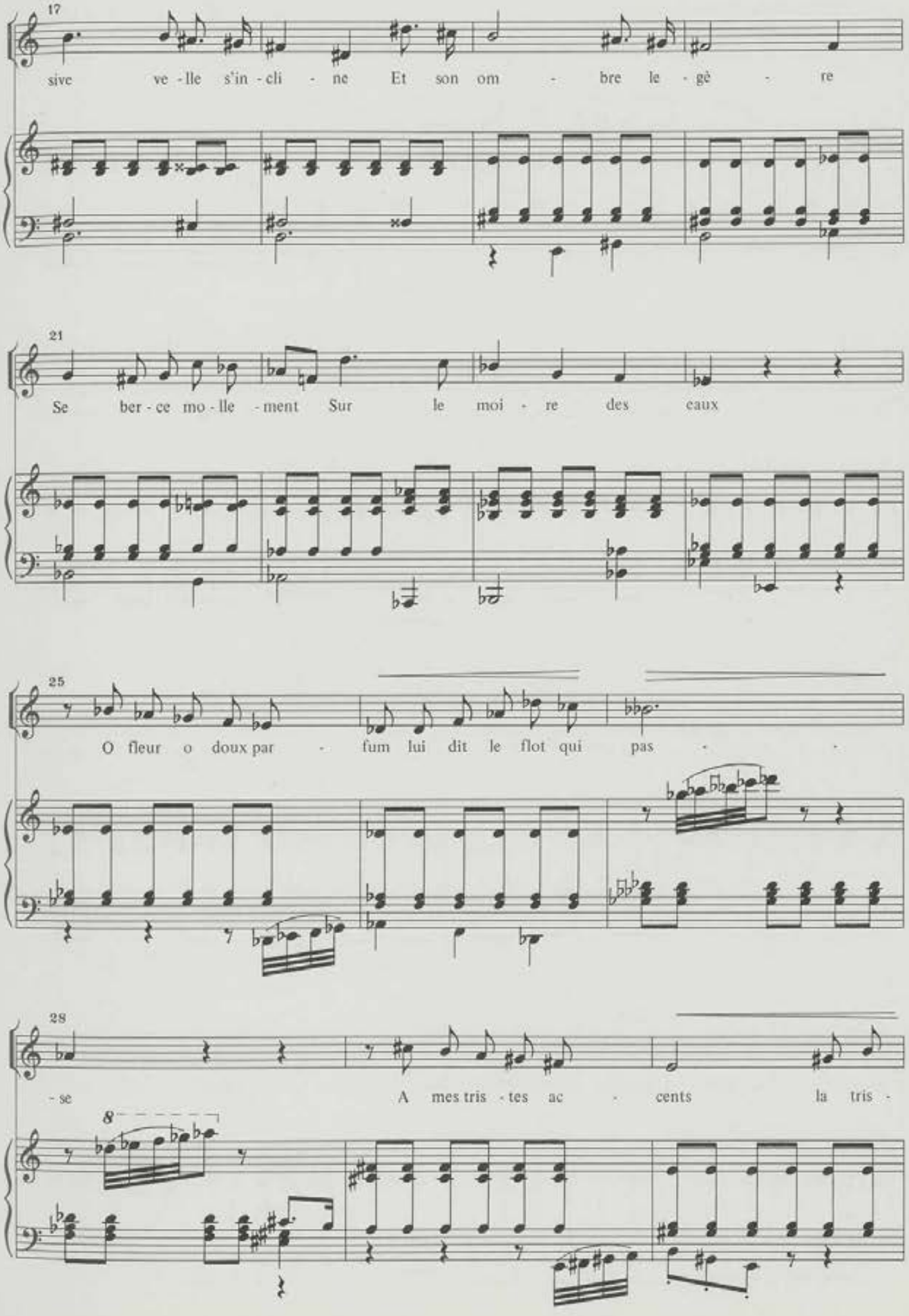
17
sive ve - lle s'in - cli - ne Et son om - bre le - gè - re
21
Se ber - ce mo - lle - ment Sur le moi - re des eaux
25
O fleur o doux par - fum lui dit le flot qui pas - -
28
- se A mes tris - tes ac - cents la tris -
8

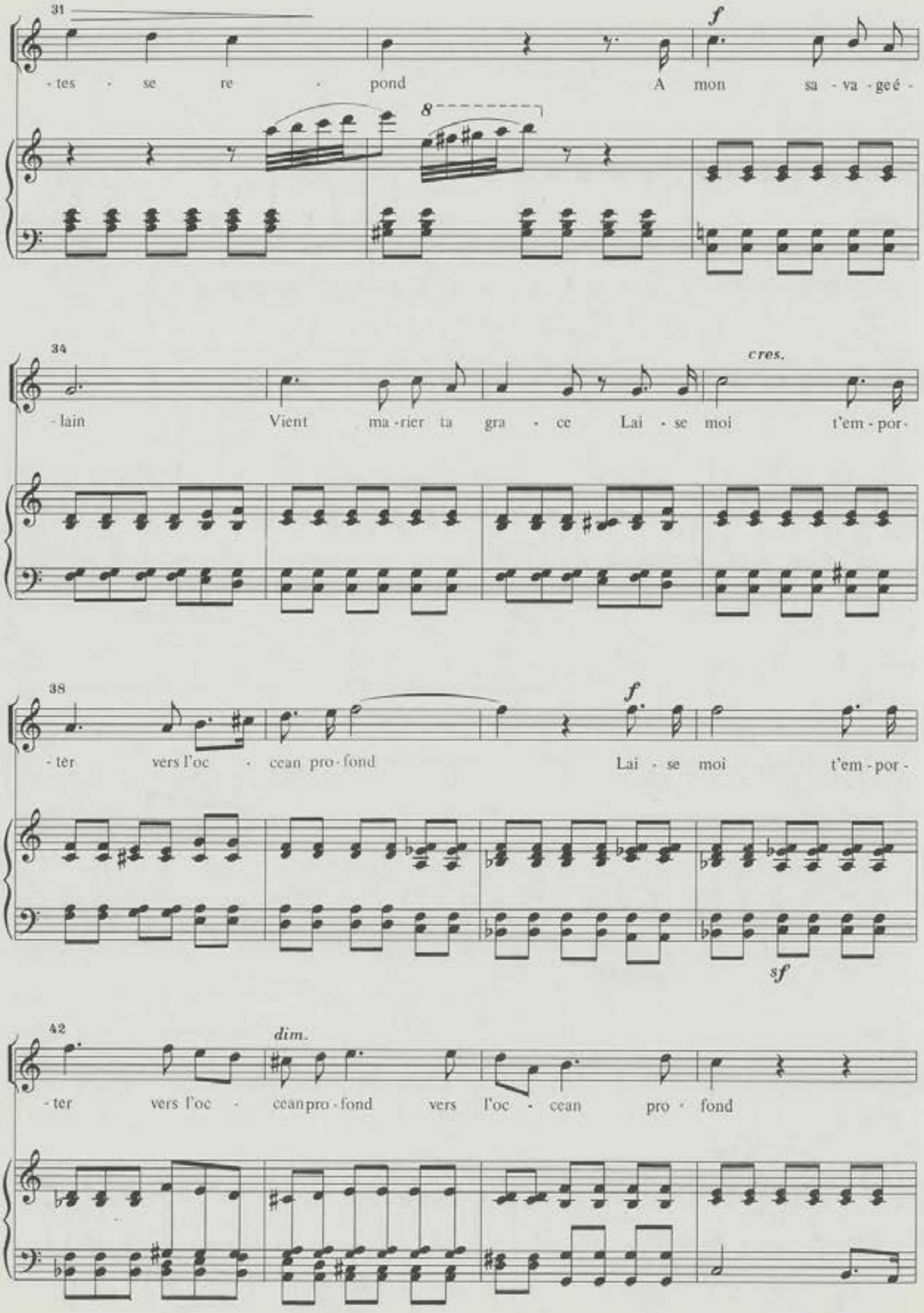
31
f
-tes - se re - pond A mon sa - va - ge é -
8
34
cres.
- lain Vient ma - rier ta gra - ce Lai - se moi t'em - por -
38
f
- ter vers l'oc - cean pro - fond Lai - se moi t'em - por -
sf
42
dim.
- ter vers l'oc - ceanpro - fond vers l'oc - cean pro - fond

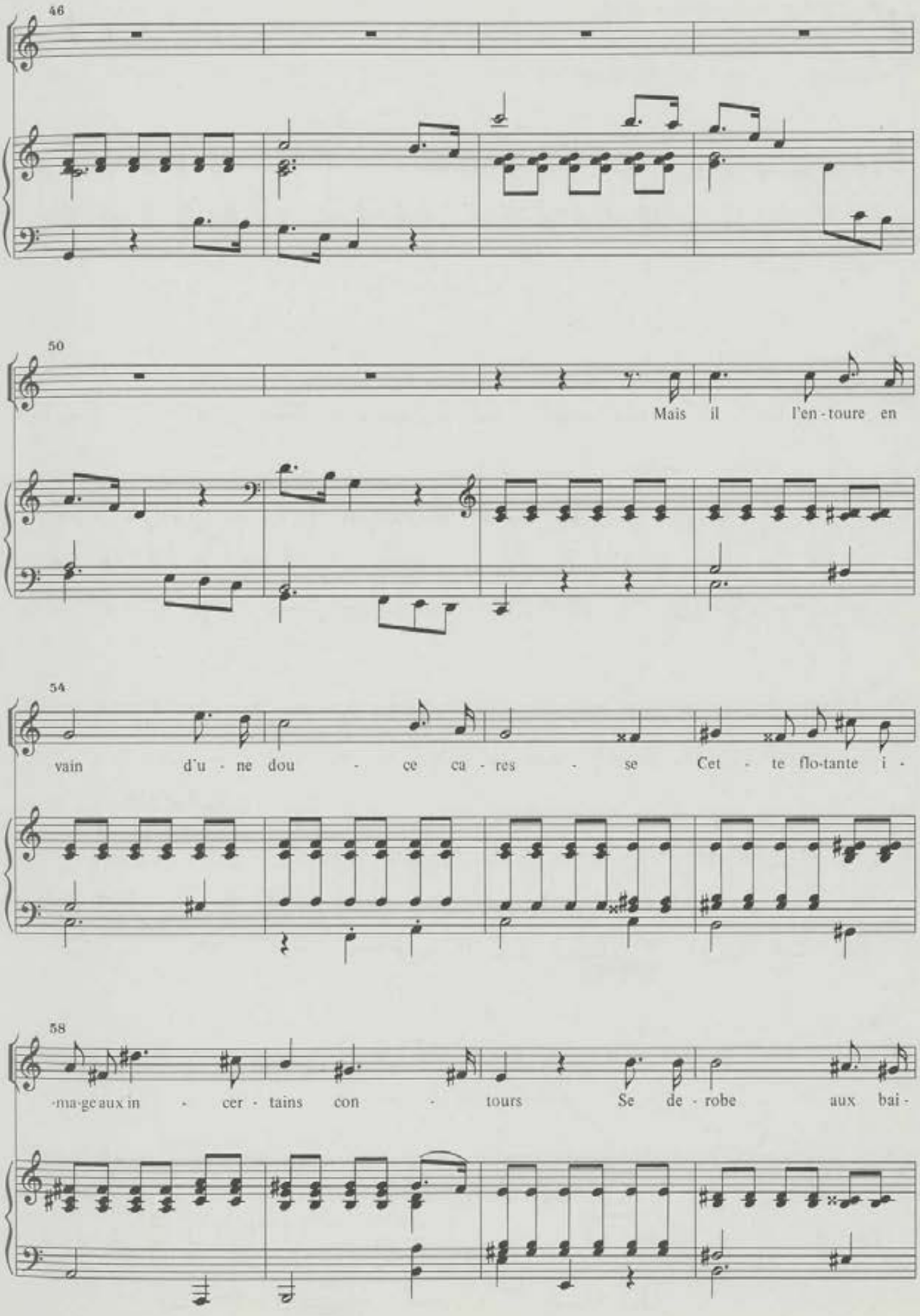
46
50
Mais il l'en - toure en
54
vain d'u - ne dou - ce ca - res - se Cet - te flo-tante i -
58
-ma-ge aux in - cer - tains con - tours Se de - robe aux bai -

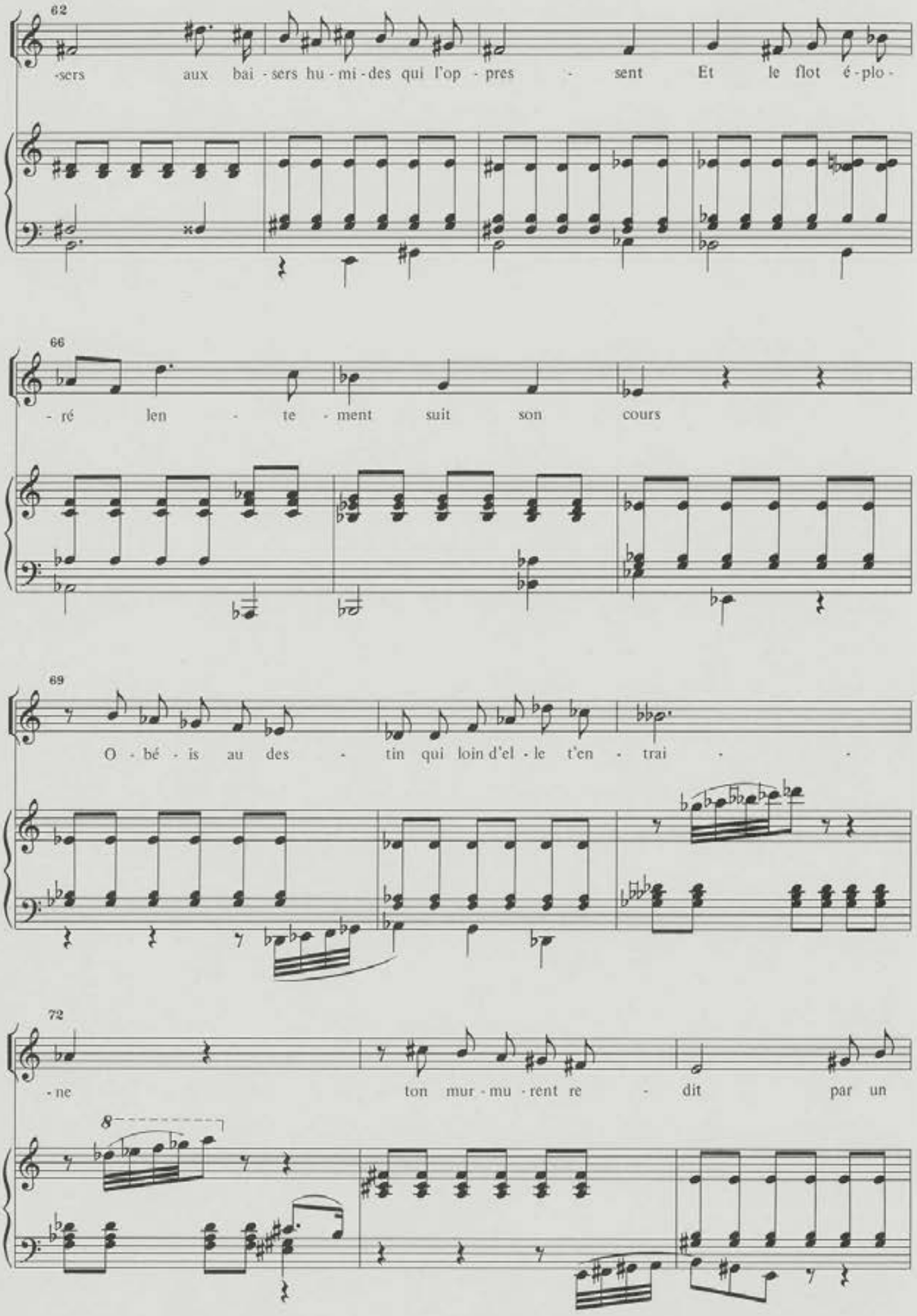
62
-sers aux bai - sers hu - mi - des qui l'op - pres - sent Et le flot é - plo -
66
- ré len - te - ment suit son cours
69
O - bé - is au des - tin qui loin d'el - le t'en - trai -
72
- ne ton mur - mu - rent re - dit par un
8

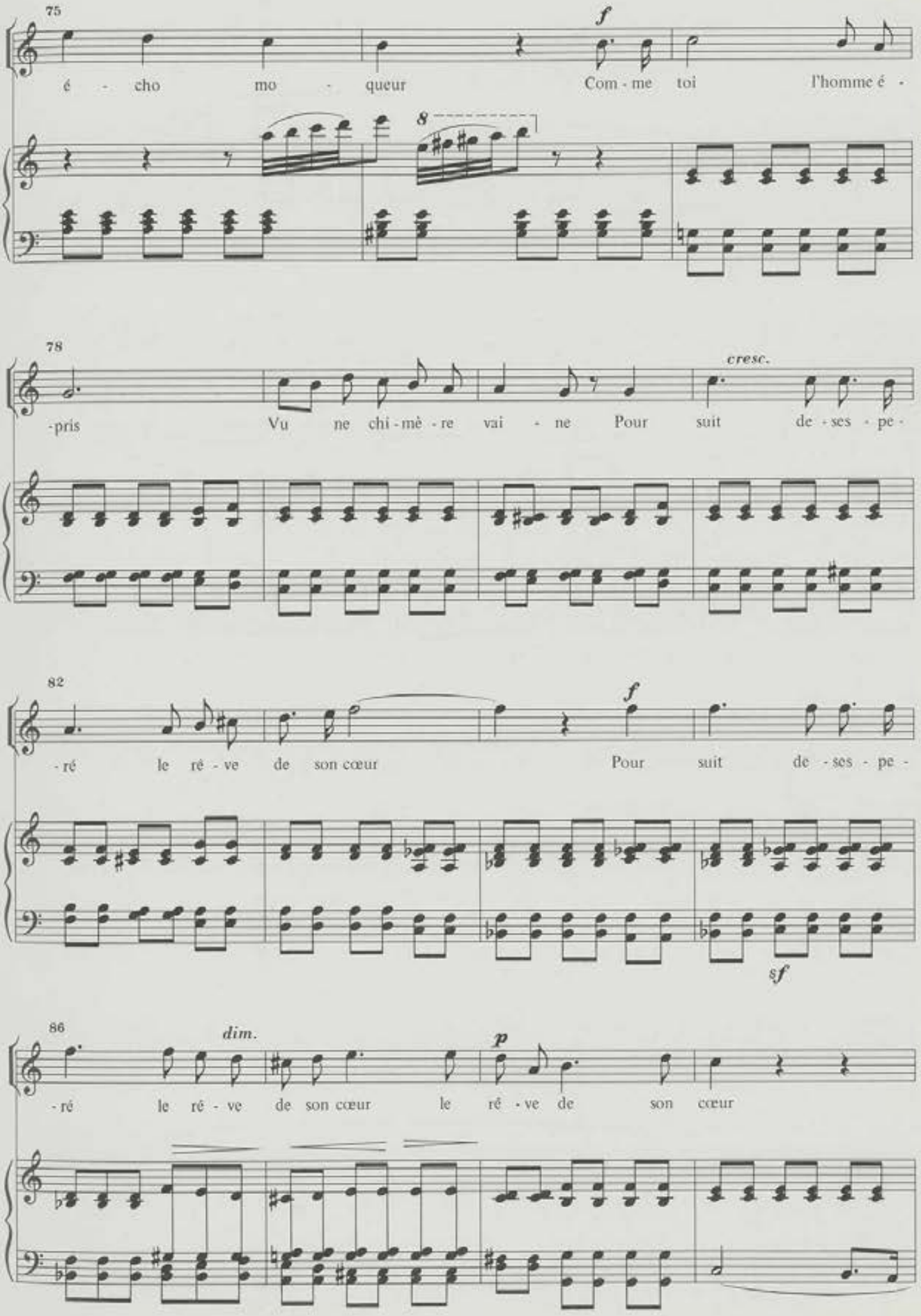
75
f
é - cho mo - queur Com - me toi l'homme é -
8
78
cresc.
-pris Vu ne chi - mè - re vai - ne Pour suit de - ses - pe -
82
f
- ré le ré - ve de son cœur Pour suit de - ses - pe -
sf
86
dim.
p
- ré le ré - ve de son cœur le ré - ve de son cœur

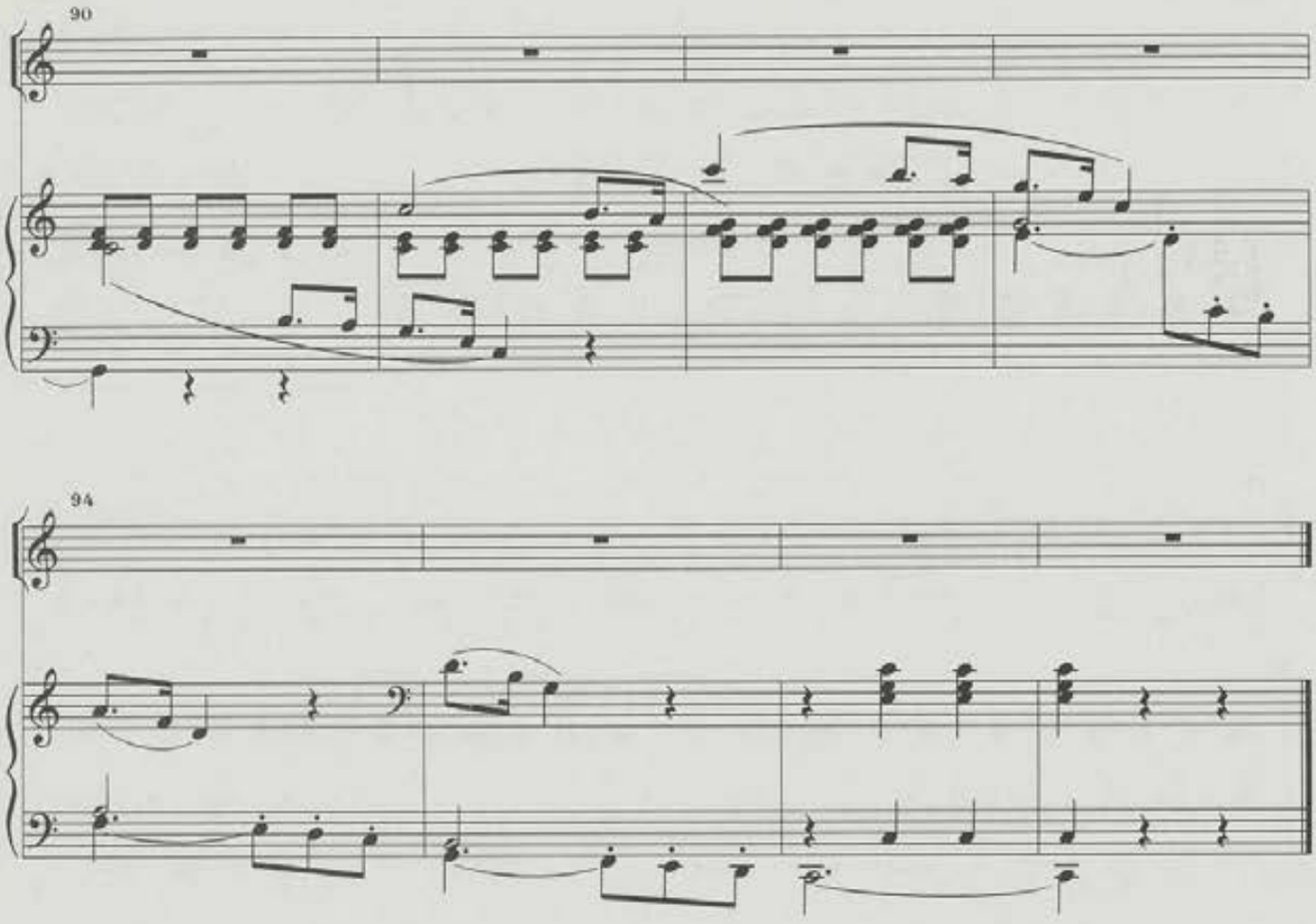
90
94

Nº 22

Pour une quête*

Poesie de Lamartine

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Vivo assai

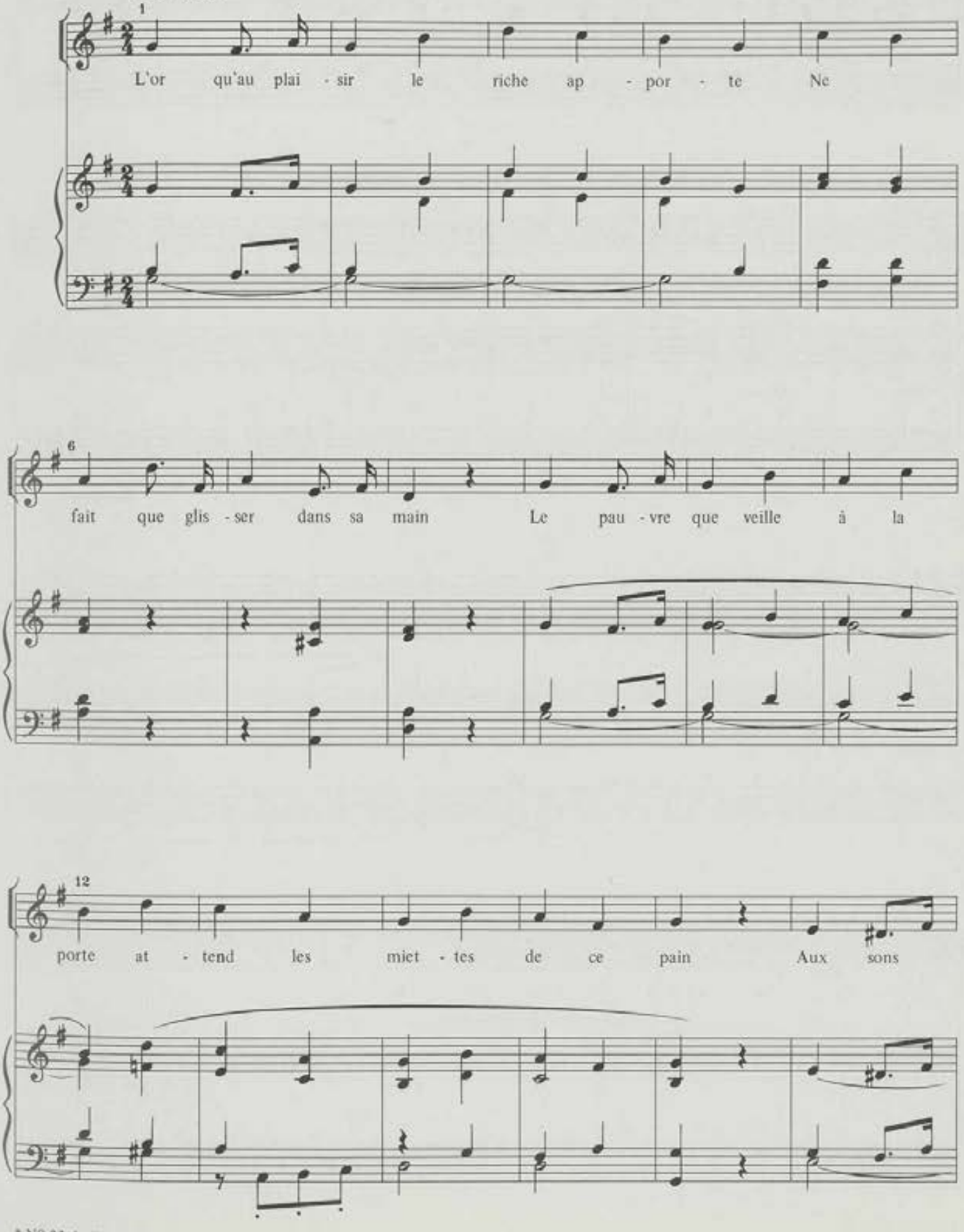

* Nº 23 do livro verde.

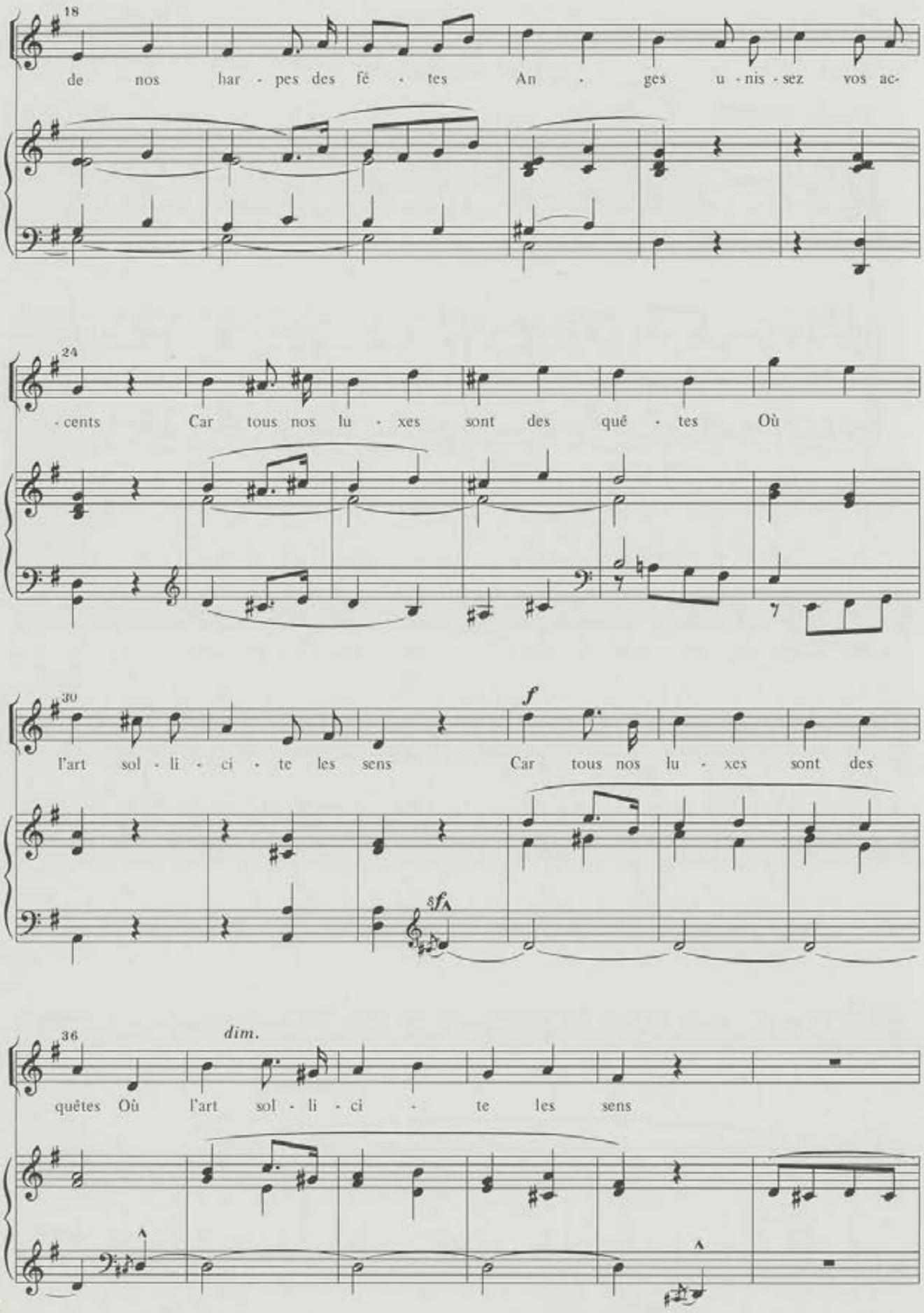
18
de nos har - pes des fê - tes An - ges u - nis - sez vos ac-
24
- cents Car tous nos lu - xes sont des quê - tes Où
30
l'art sol - li - ci - te les sens
f
Car tous nos lu - xes sont des
8fA
36
dim.
quêtes Où l'art sol - li - ci - te les sens

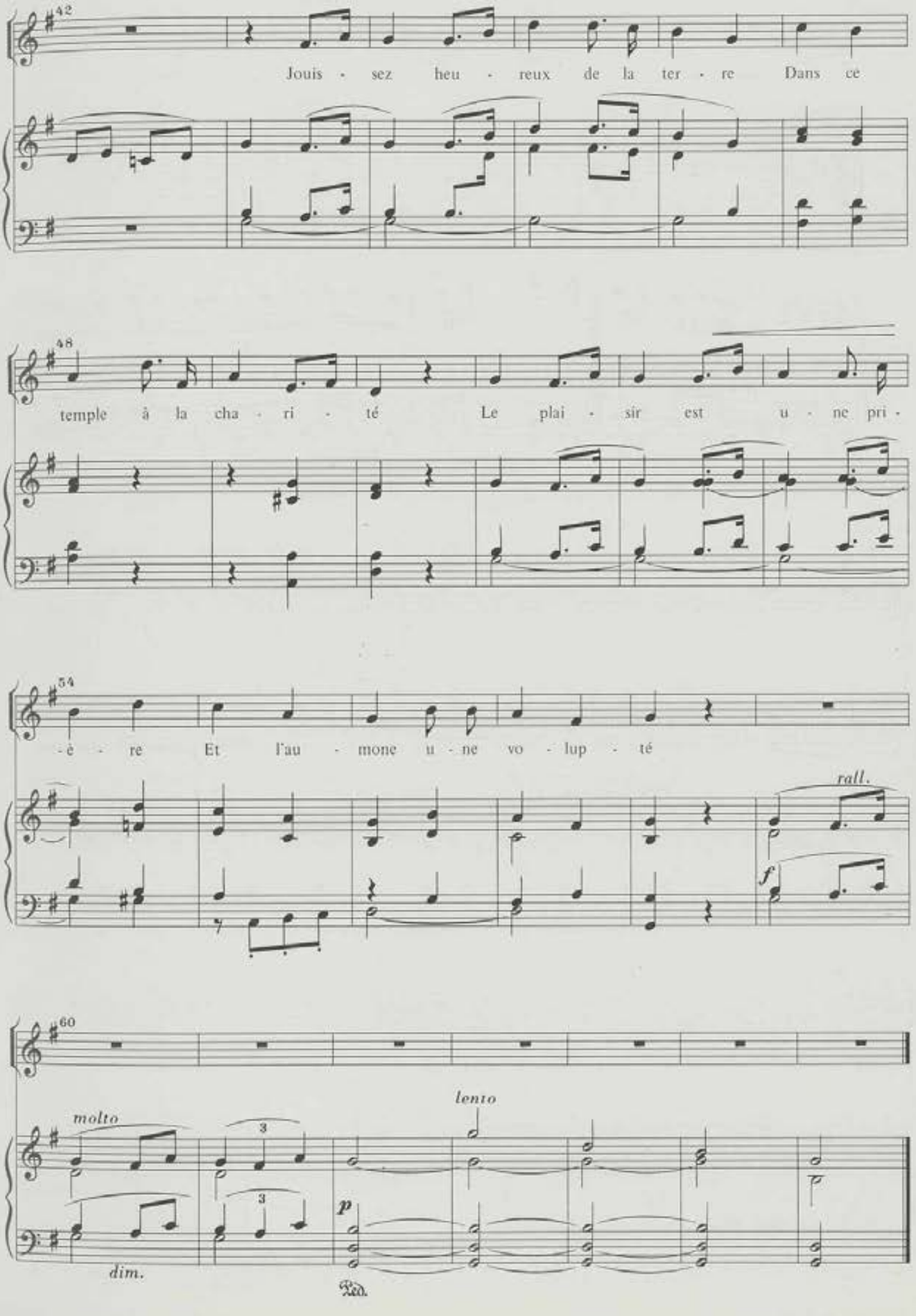
42
Jouis - sez heu - reux de la ter - re Dans ce
48
temple à la cha - ri - té Le plai - sir est u - ne pri -
54
- è - re Et l'au - mone u - ne vo - lup - té
rall.
f
60
molto
lento
3
3
p
dim.
Ped.

Nº 23a

Aubade*

Poesie de V. Hugo

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

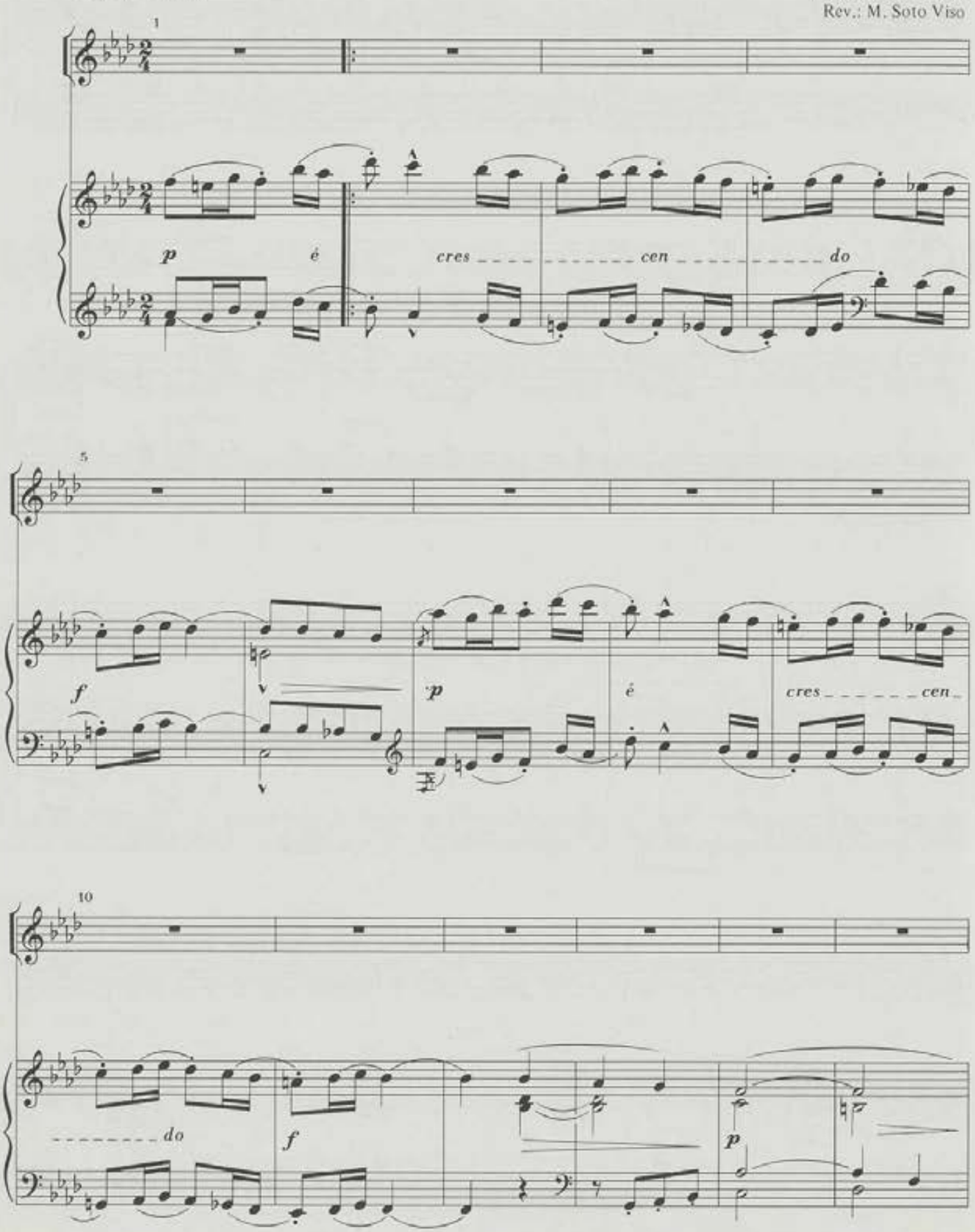

* Nº 24 do livro verde.

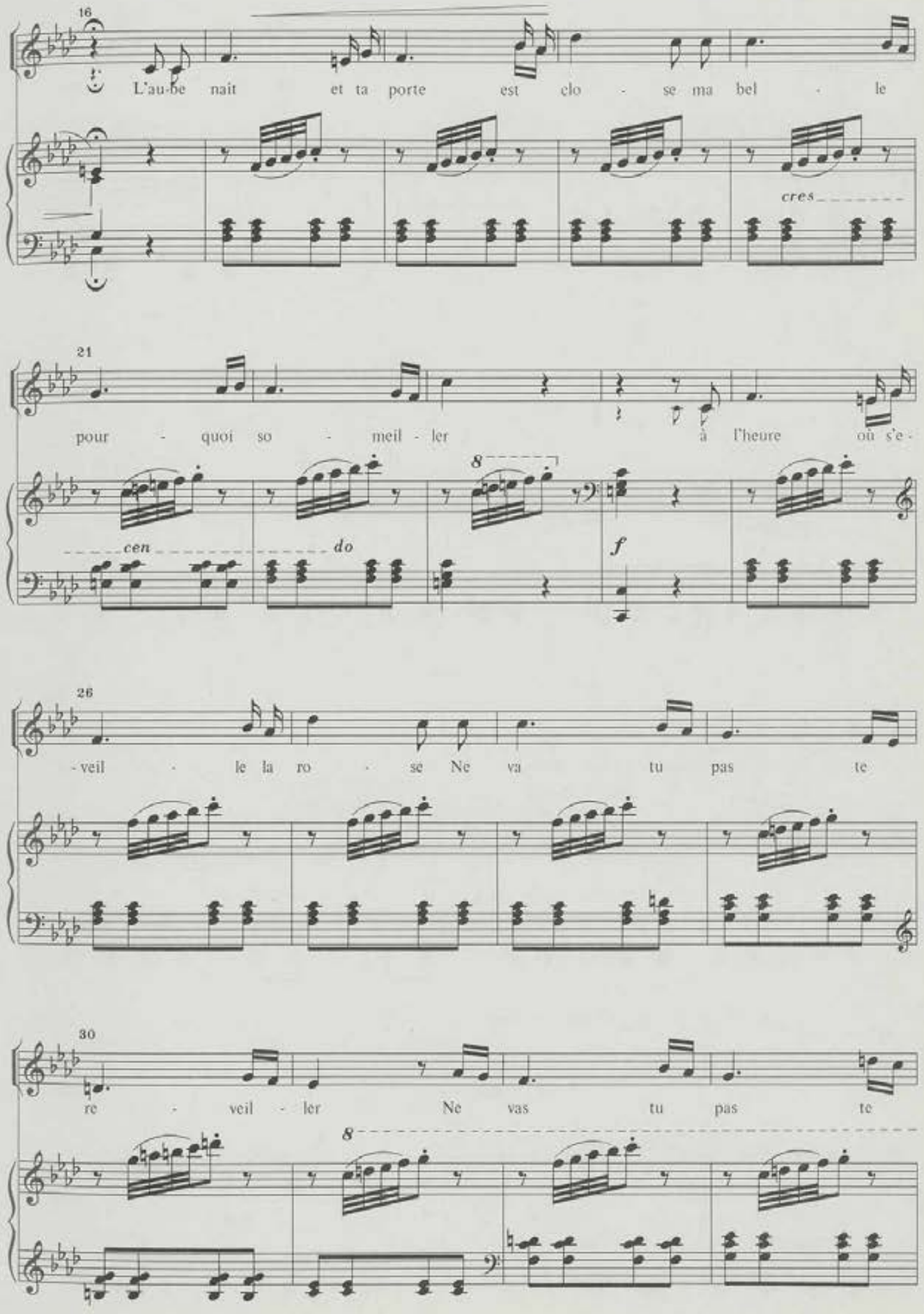
16
L'au-be nait et ta porte est clo - se ma bel - le
cres
21
pour - quoi so - meil - ler à l'heure où s'e -
cen
do
8
f
26
- veil - le la ro - se Ne va tu pas te
30
re - veil - ler Ne vas tu pas te
8

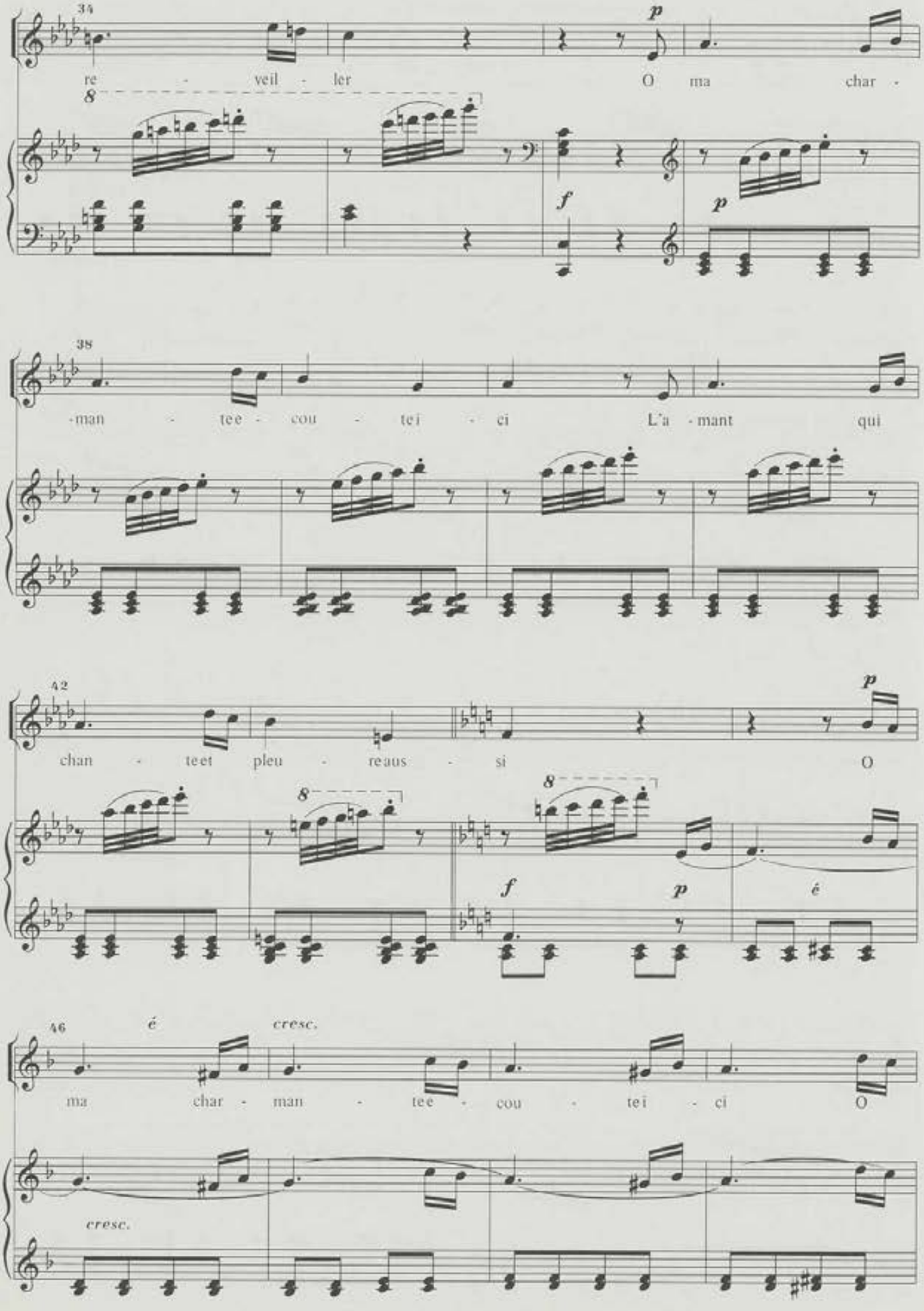
34
re - veil - ler O ma char -
38
-man - tee - cou - tei - ci L'a - mant qui
42
chan - teet pleu - reaus - si O
46
ma char - man - tee - cou - tei - ci O
cresc.
cresc.

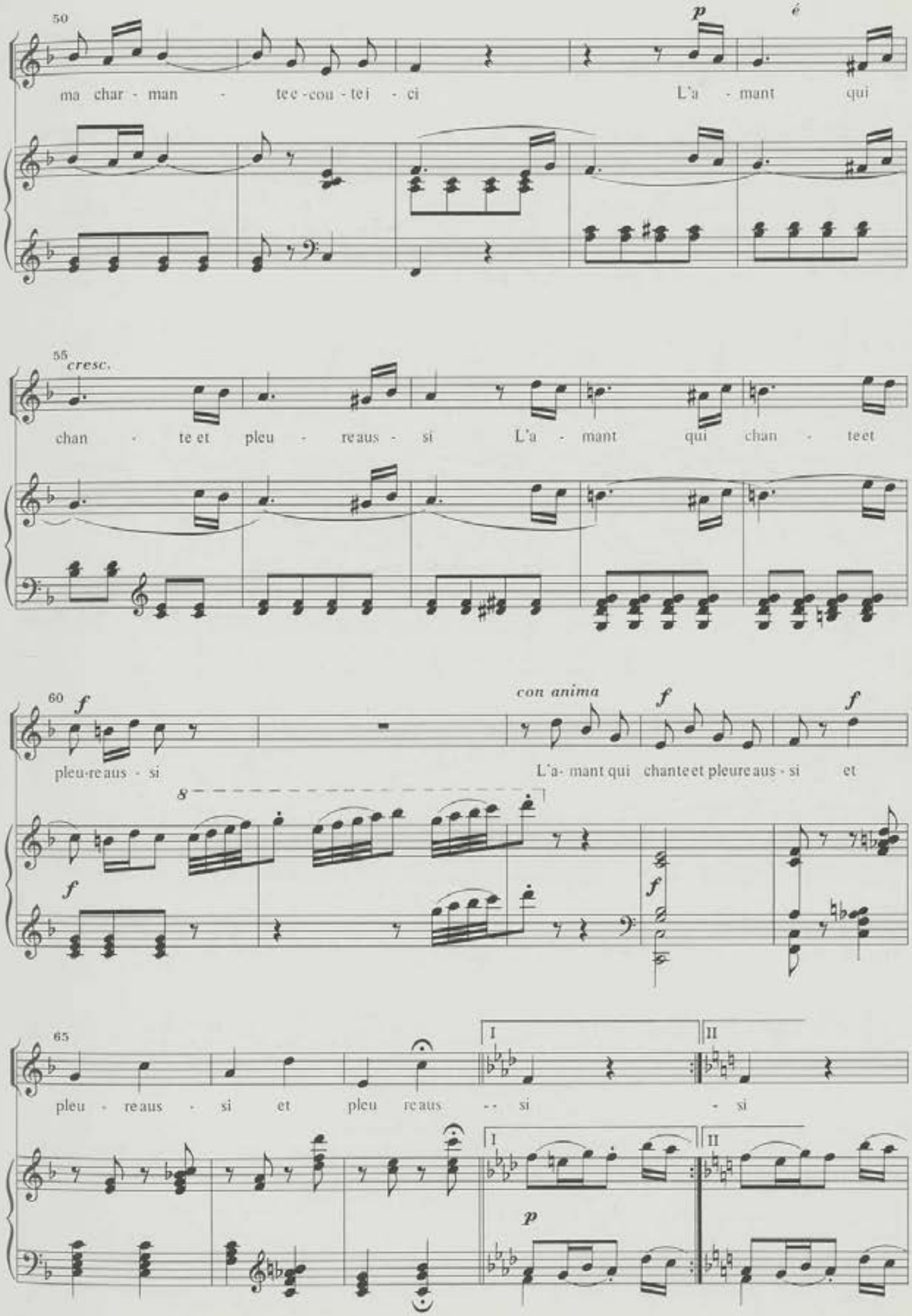
50
p
é
ma char - man - te e - cou - te i - ci
L'a - mant qui
55
cresc.
chan - te et pleu - reaus - si
L'a - mant qui chan - te et
60
f
con anima
f
f
pleu-reaus - si
L'a- mant qui chante et pleureaus - si et
8
f
f
65
I
II
pleu - reaus - si et pleu reaus - si
- si
I
II
p

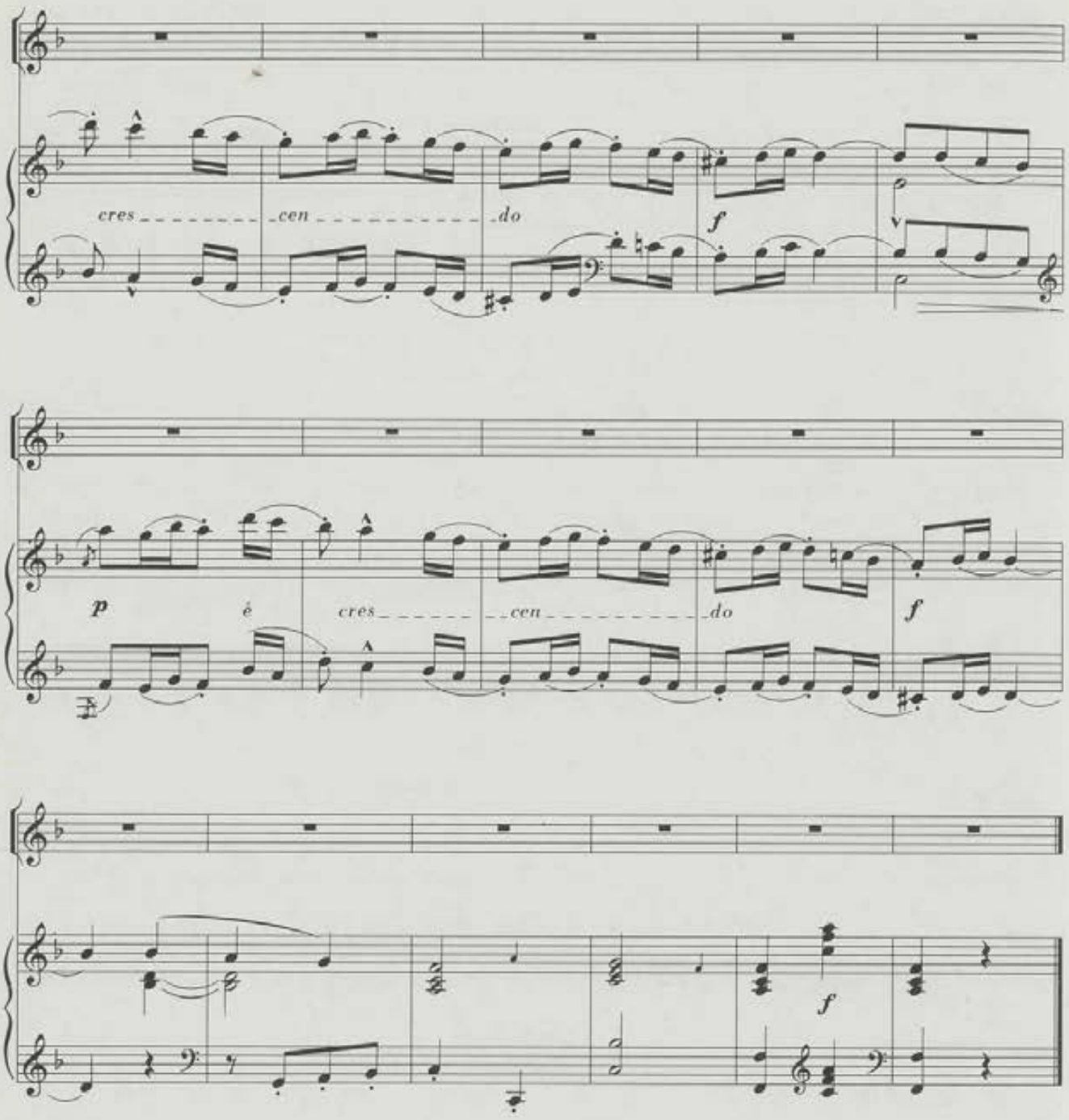

2. Tout frappe à ta porte bonie
L'aurore dit, je suis le jour
L'oiseau dit, je suis l'harmonie
Et moi je dis, je suis l'amour (bis)

O ma charmante ecoute ici
L'amant qui chante et pleure aussi (bis)

Nº 23b

Misterios del amor*

Poesie de Selgas

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

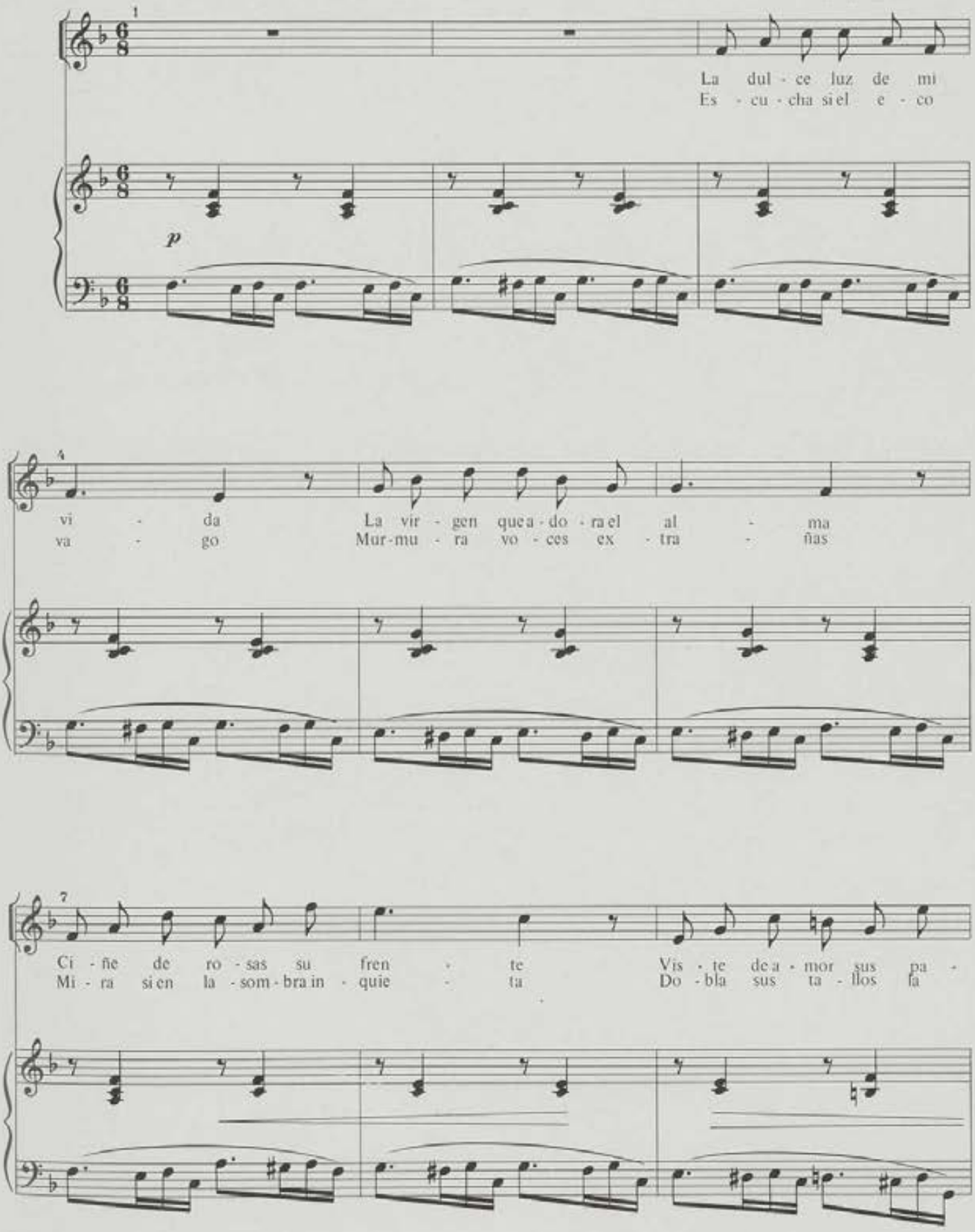

* Nº 2 do caderno nº10 do livro violeta.

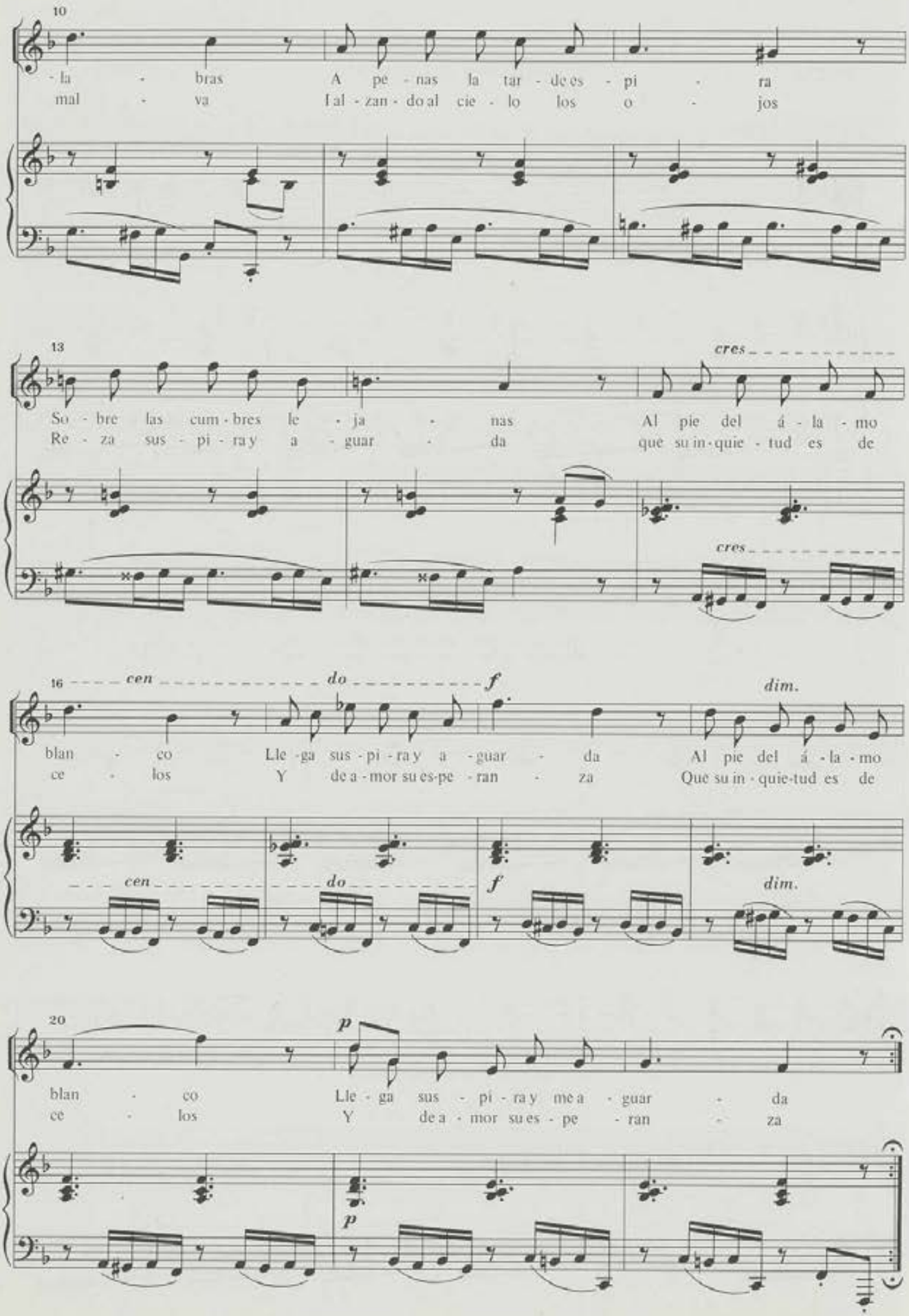
10
-la - bras A pe - nas la tar - de es - pi - ra
mal - va Al - zan - do al cie - lo los o - jos
13
cres
So - bre las cum - bres le - ja - nas Al pie del á - la - mo
Re - za sus - pi - ra y a - guar - da que su in - quie - tud es de
cres
16
cen do f dim.
blan - co Lle - ga sus - pi - ra y a - guar - da Al pie del á - la - mo
ce - los Y de a - mor su es - pe - ran - za Que su in - quie - tud es de
cen do f dim.
20
p
blan - co Lle - ga sus - pi - ra y me a - guar - da
ce - los Y de a - mor su es - pe - ran - za
p

Nº 23c

Aubade*

Poesie de V. Hugo

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Tranquillo

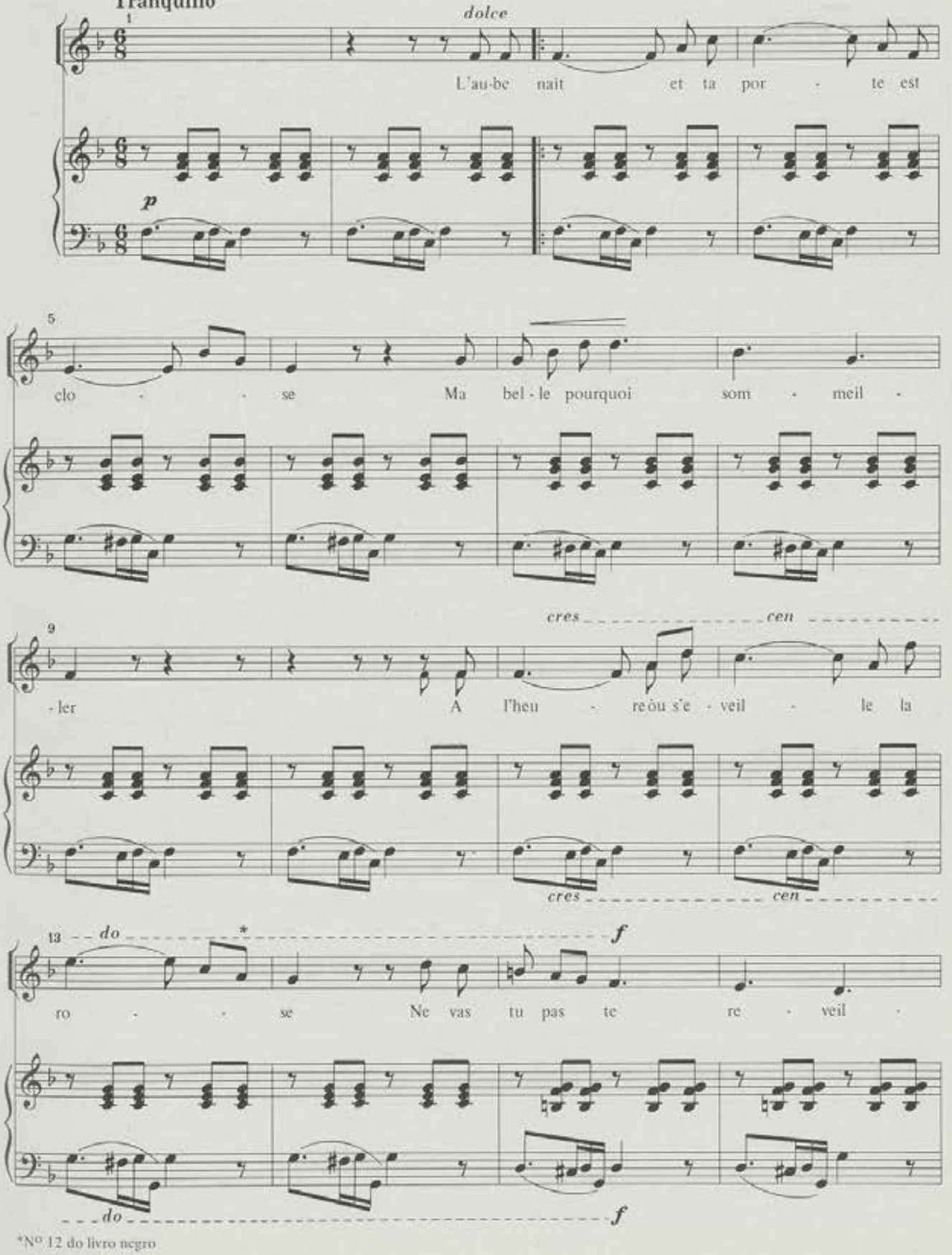

*Nº 12 do livro negro

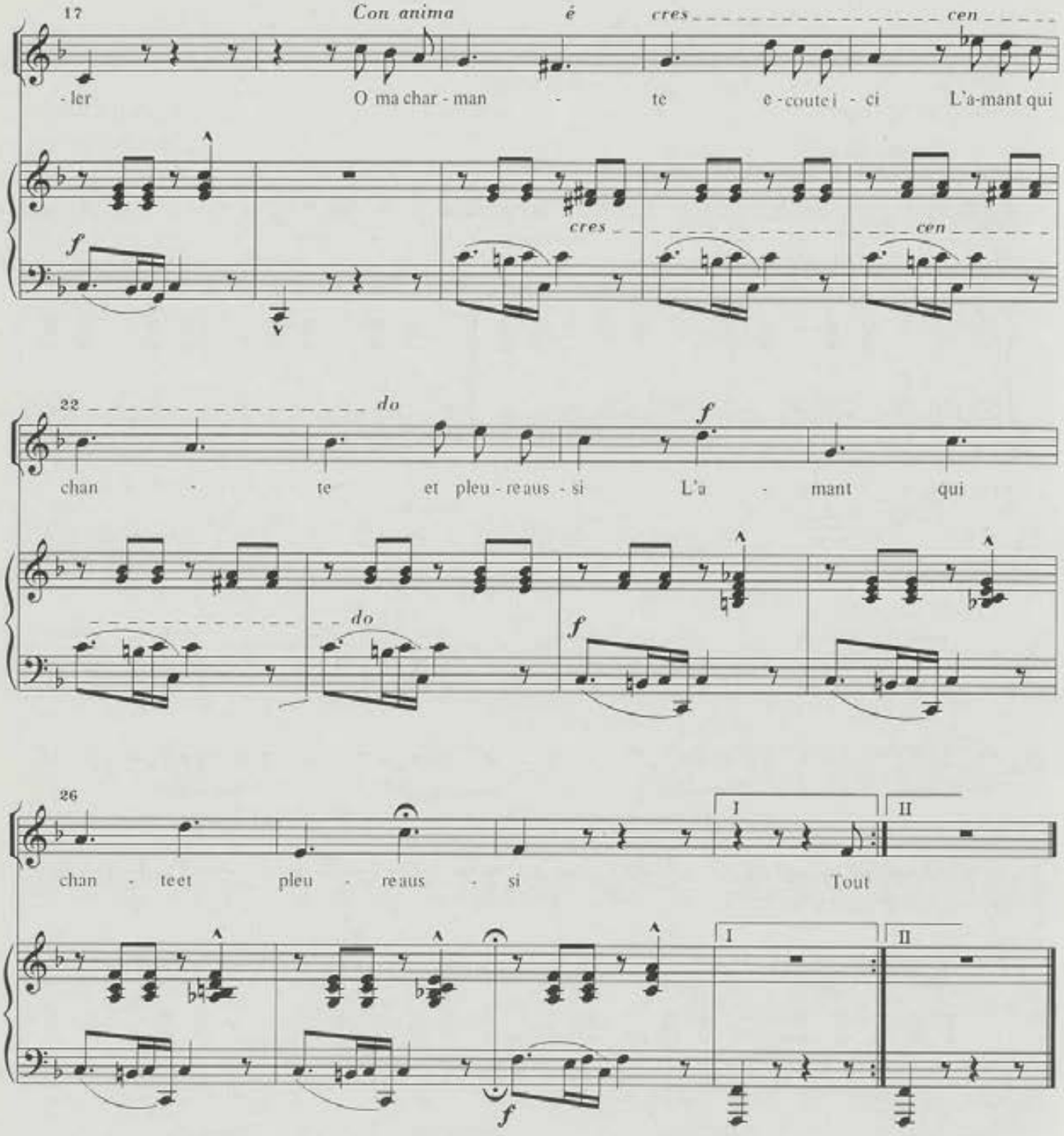

2. Tout frappe à ta porte benie
L'aurore dit, je suis le jour
L'oiseau dit, je suis l' harmonie
Et moi je dis, je suis l'amour

O ma charmante...

Nº 24a

Le desespoir*

Poesie de Lamartine

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Agitato

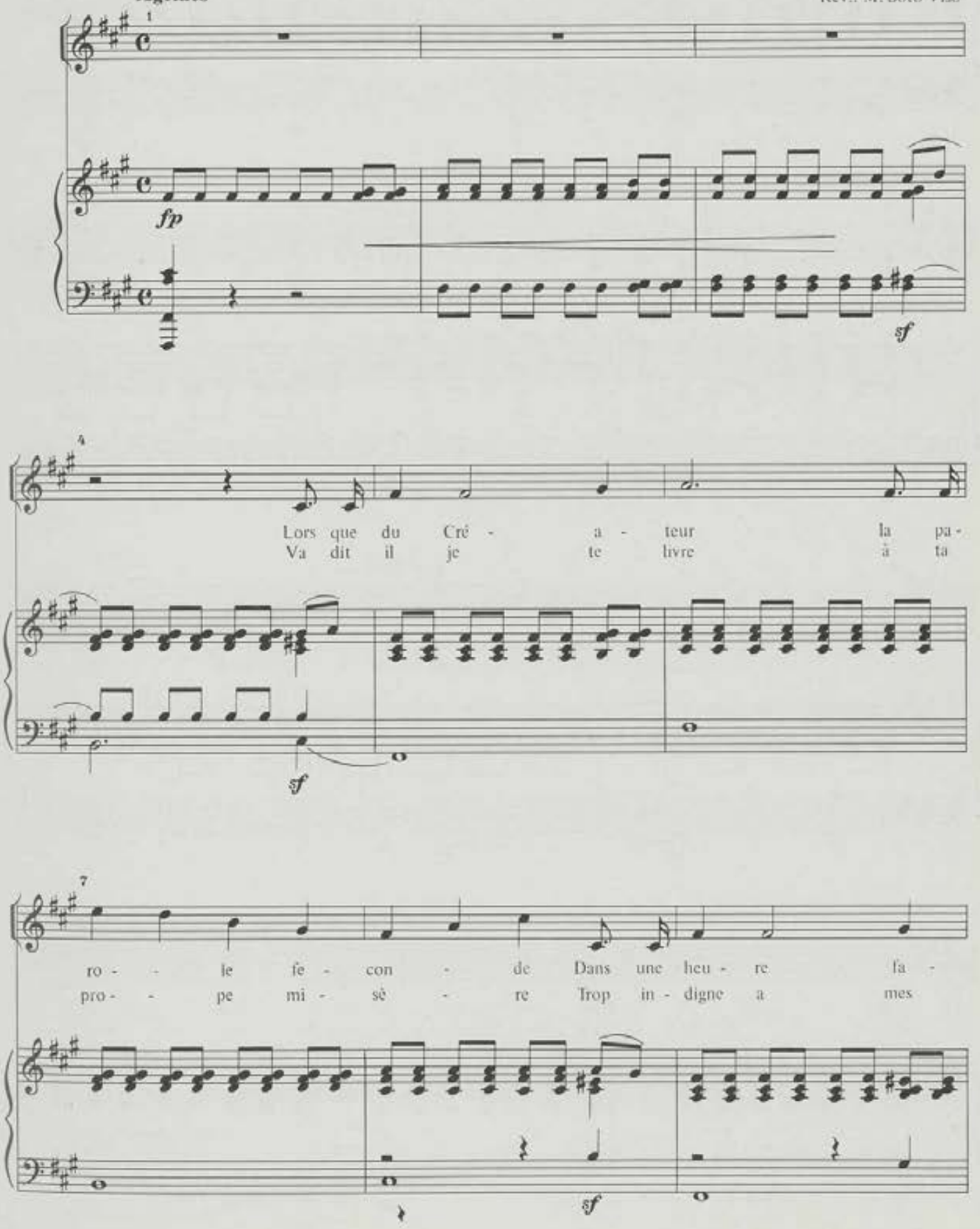

* Nº 25 do livro verde.

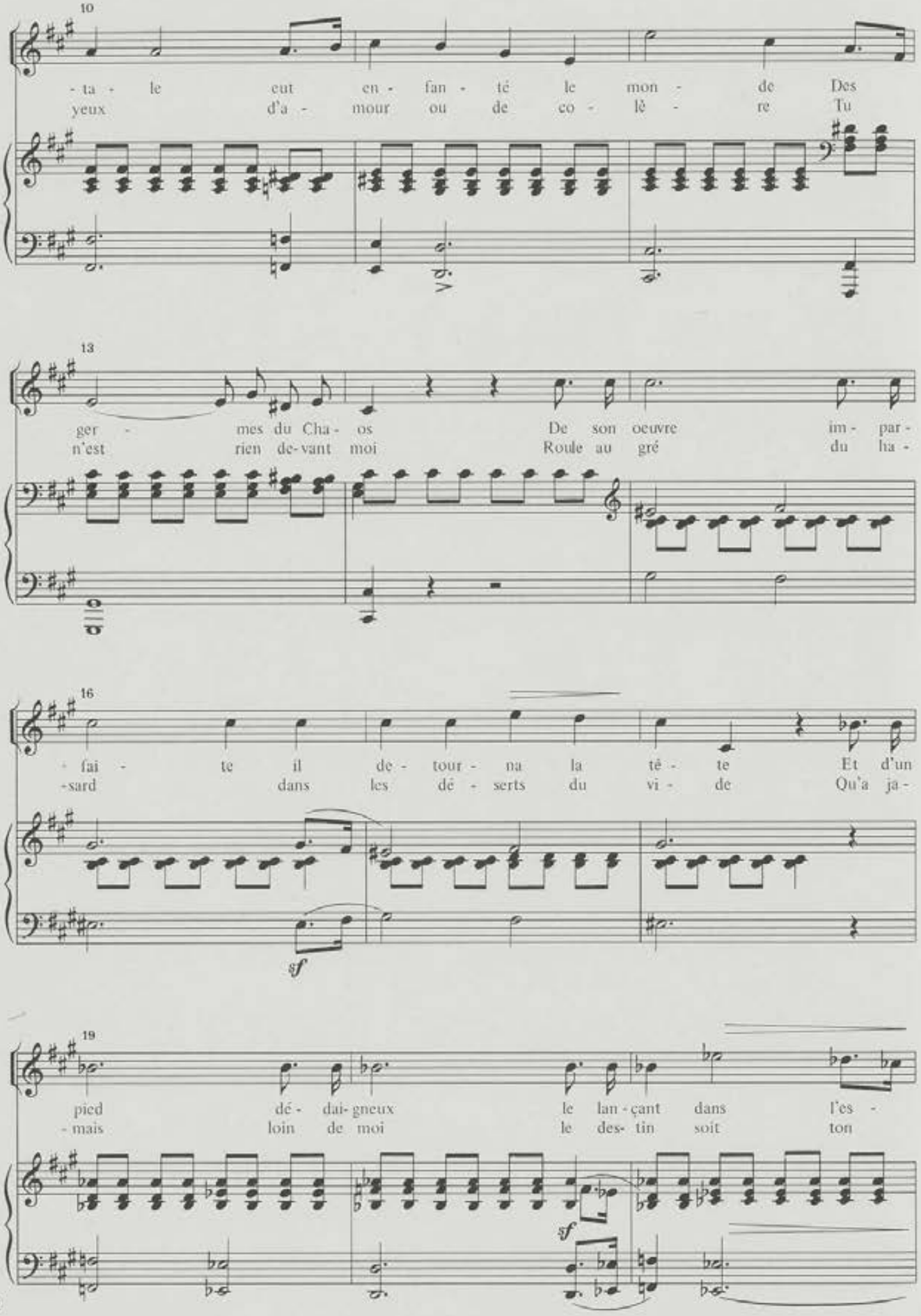
10
-ta- le eut en- fan- té le mon- de Des
yeux d'a- mour ou de co- lè- re Tu
13
ger- mes du Cha- os De son oeuvre im- par-
n'est rien de-vant moi Roule au gré du ha-
16
-fai- te il de- tour- na la tê- te Et d'un
-sard dans les dé- serts du vi- de Qu'a ja-
sf
19
pied dé- dai- gneux le lan- çant dans l'es-
-mais loin de moi le des- tin soit ton
sf

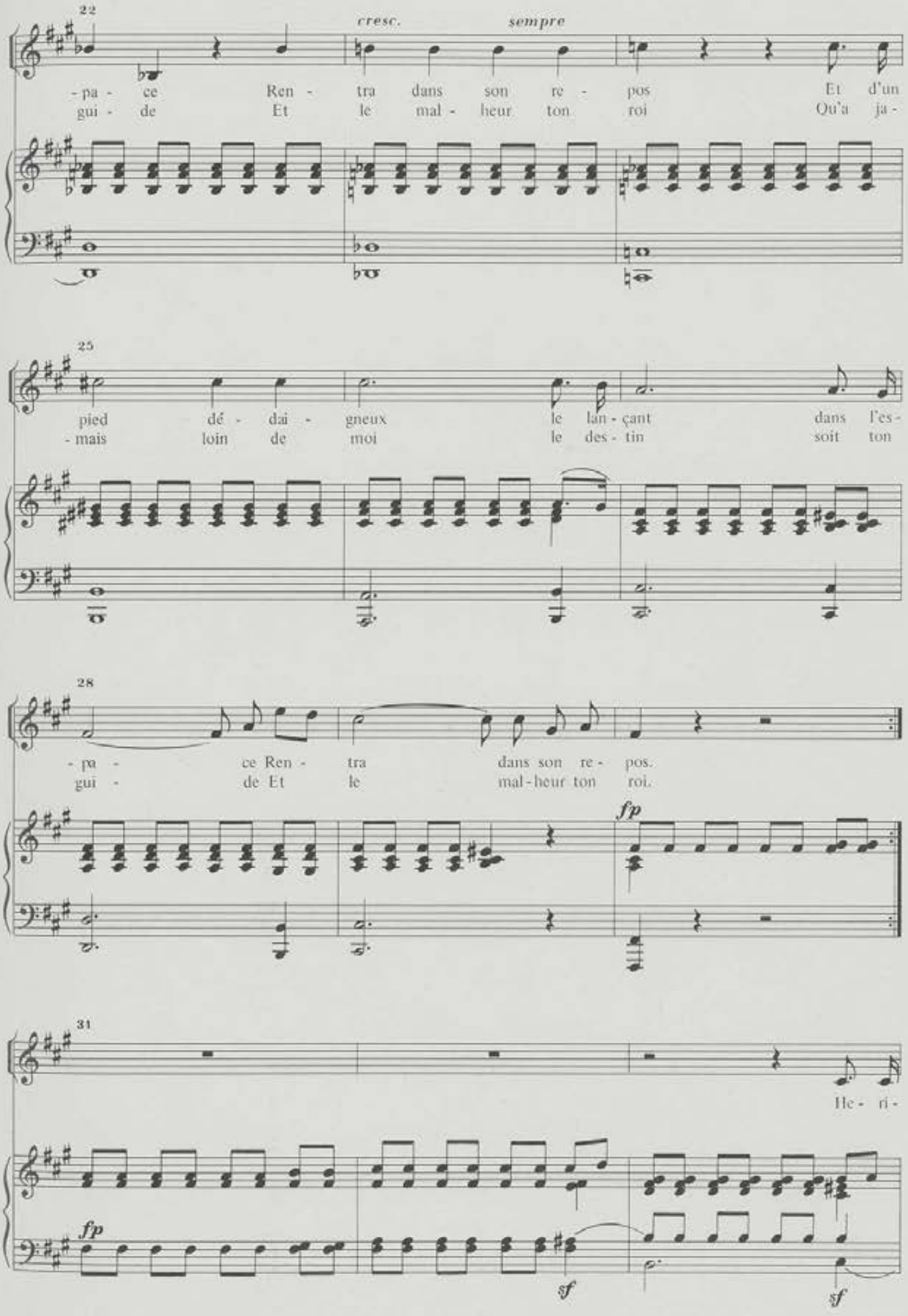
22
cresc.
sempre
-pa - ce Ren - tra dans son re - pos Et d'un
gui - de Et le mal - heur ton roi Qu'a ja -
25
pied dé - dai - gneux le lan - çant dans l'es -
- mais loin de moi le des - tin soit ton
28
- pa - ce Ren - tra dans son re - pos.
gui - de Et le mal - heur ton roi.
fp
31
He - ri -
fp
sf
sf

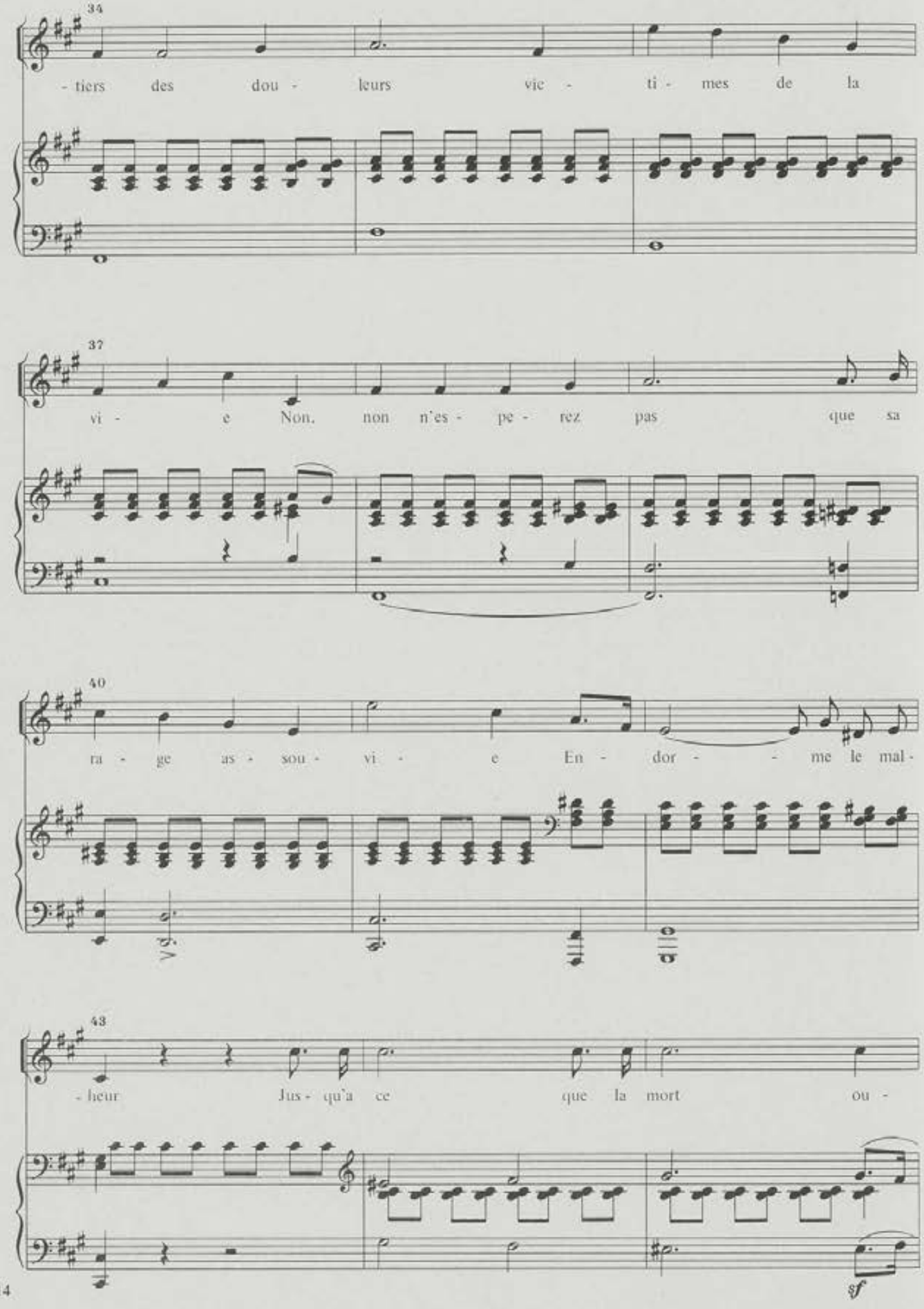
34
- tiers des dou - leurs vic - ti - mes de la
37
vi - e Non, non n'es - pe - rez pas que sa
40
ra - ge as - sou - vi - e En - dor - - me le mal -
43
- heur Jus - qu'a ce que la mort ou -
sf

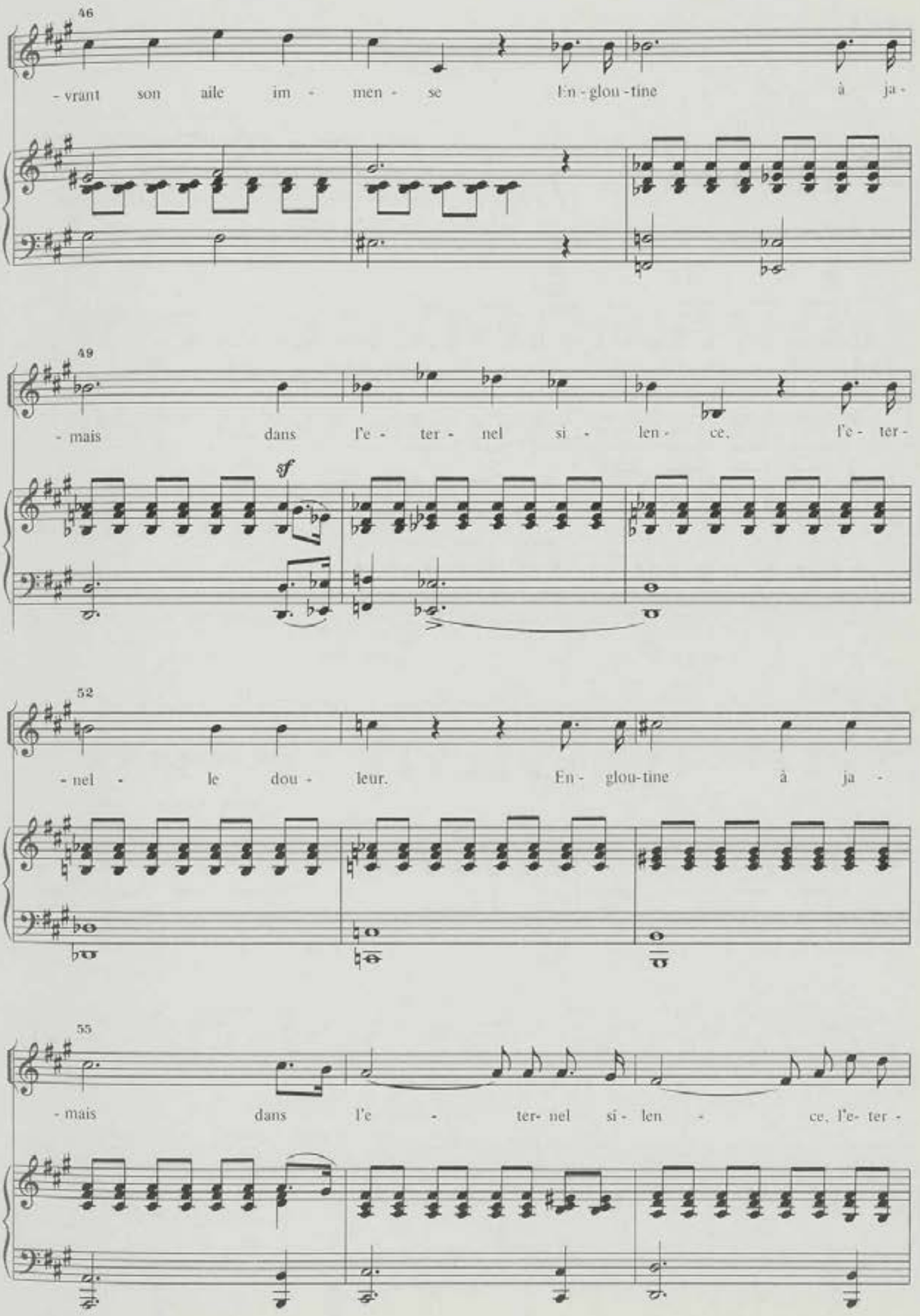
46
- vrant son aile im - men - se En - glou - tine à ja -
49
- mais dans l'e - ter - nel si - len - ce, l'e - ter -
sf
52
- nel - le dou - leur. En - glou-tine à ja -
55
- mais dans l'e - ter- nel si - len - ce, l'e- ter -

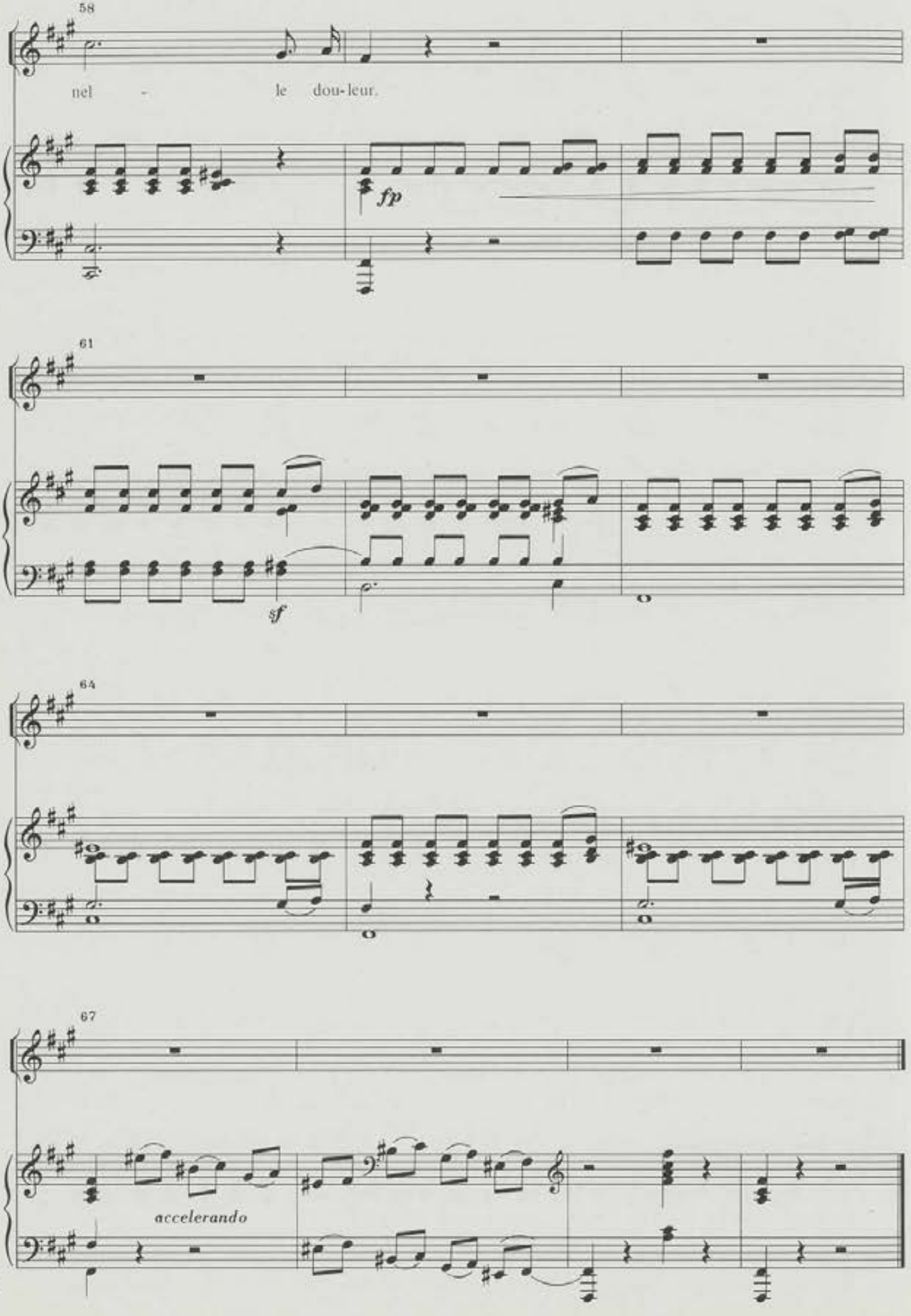
58
nel - le dou-leur.
fp
61
sf
64
67
accelerando

Nº 24b

Rapelle toi*

Poesie d'A. de Musset

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Agitato e con pasione

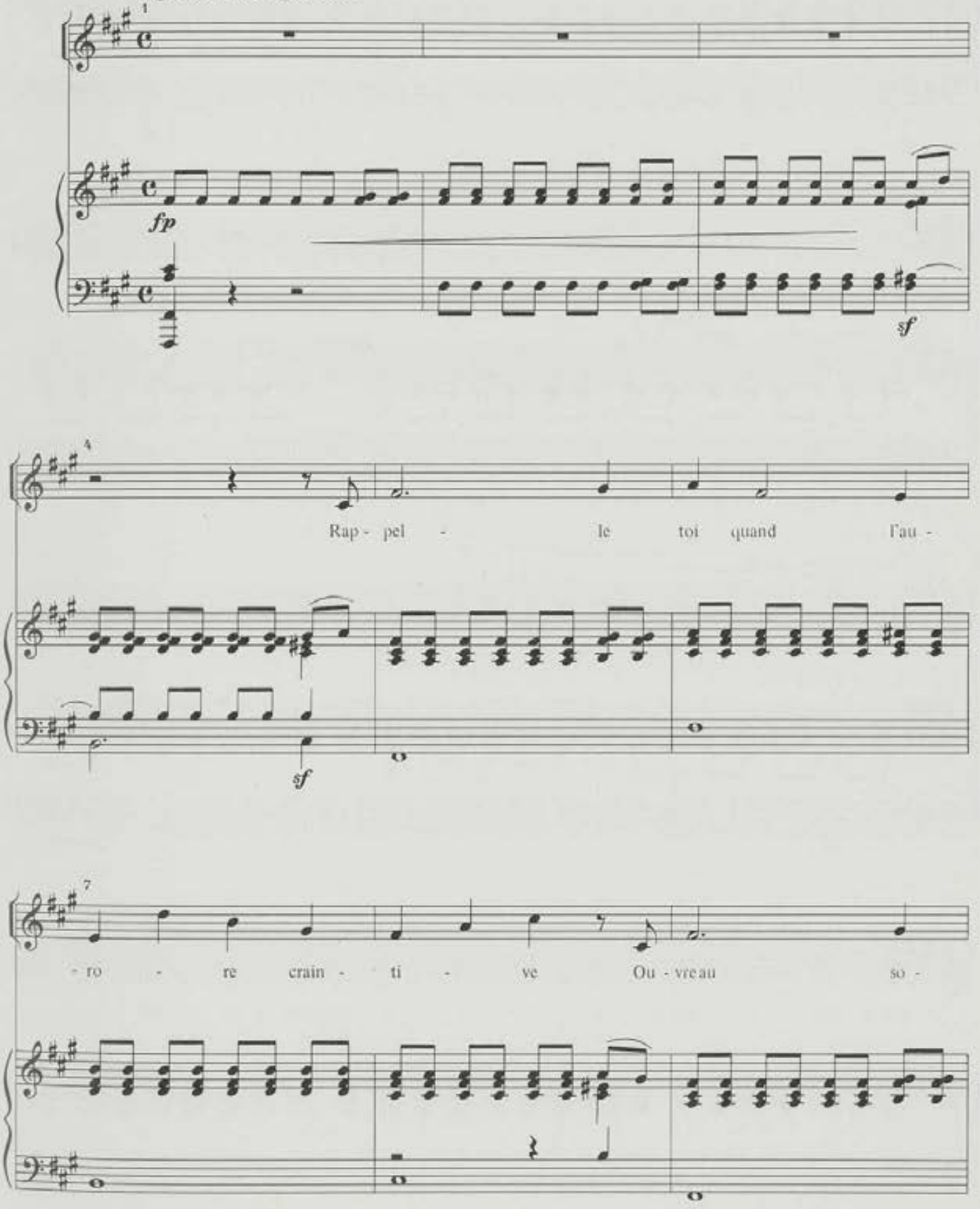

* Nº5 do caderno nº6 do livro violeta.

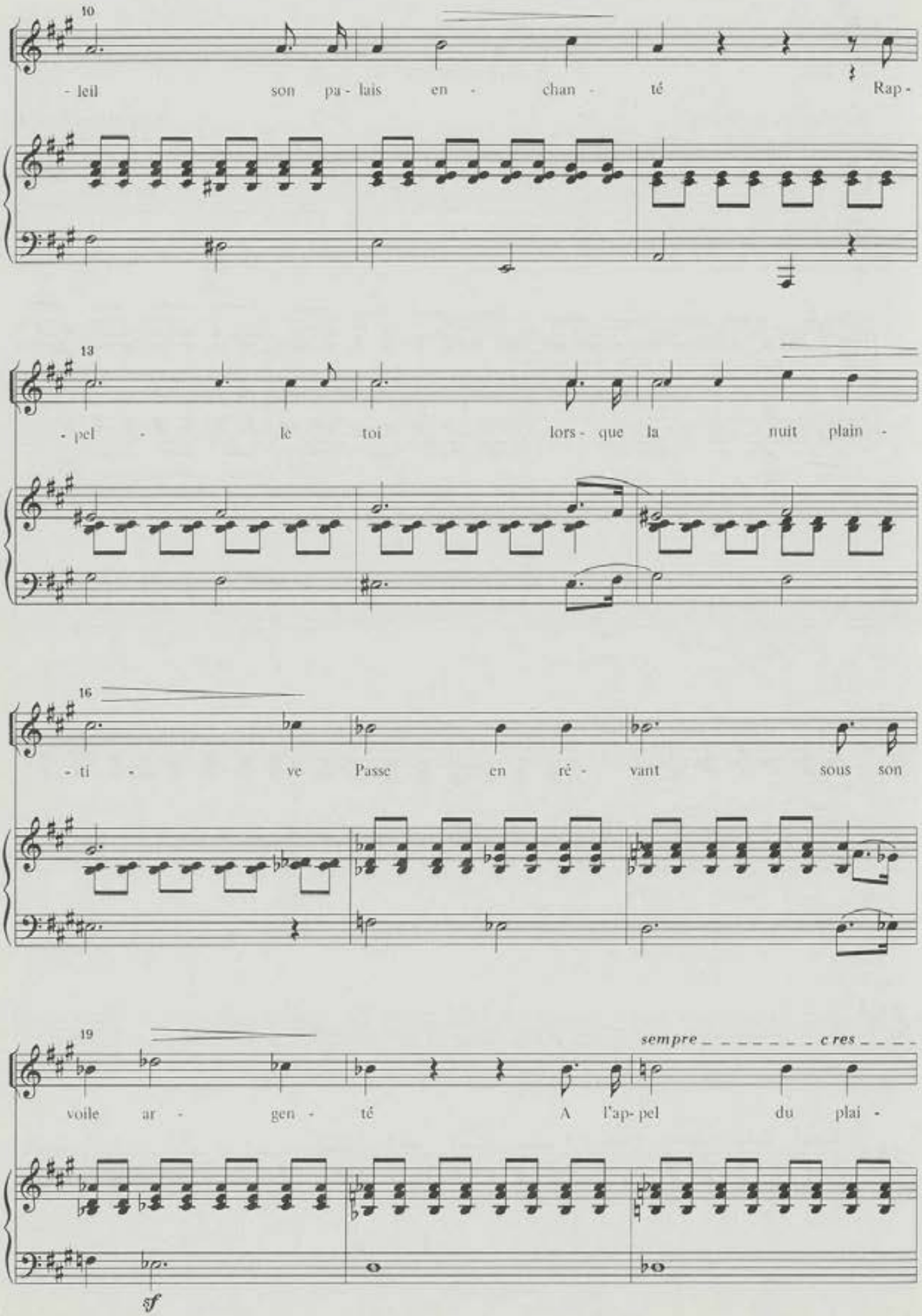
10
- leil son pa - lais en - chan - té Rap -
13
- pel - le toi lors - que la nuit plain -
16
- ti - ve Passe en ré - vant sous son
19
sempre _ _ _ _ _ _ _ cres _ _ _ _
voile ar - gen - té A l'ap- pel du plai -
sf

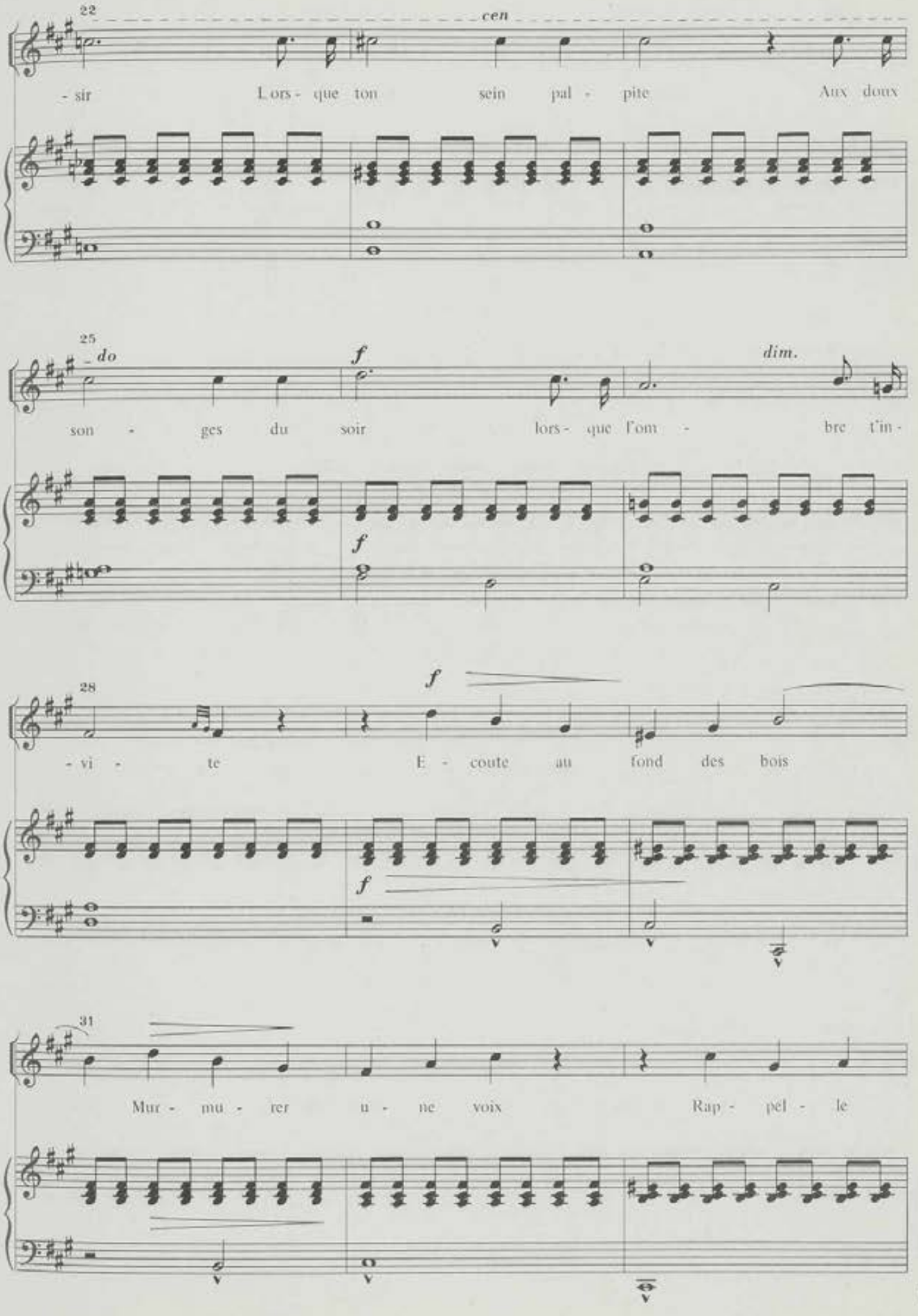
22
cen
- sir Lors - que ton sein pal - pite Aux doux
25
- do
f
dim.
son - ges du soir lors - que l'om - bre t'in -
f
28
f
- vi - te E - coute au fond des bois
f
31
Mur - mu - rer u - ne voix Rap - pel - le

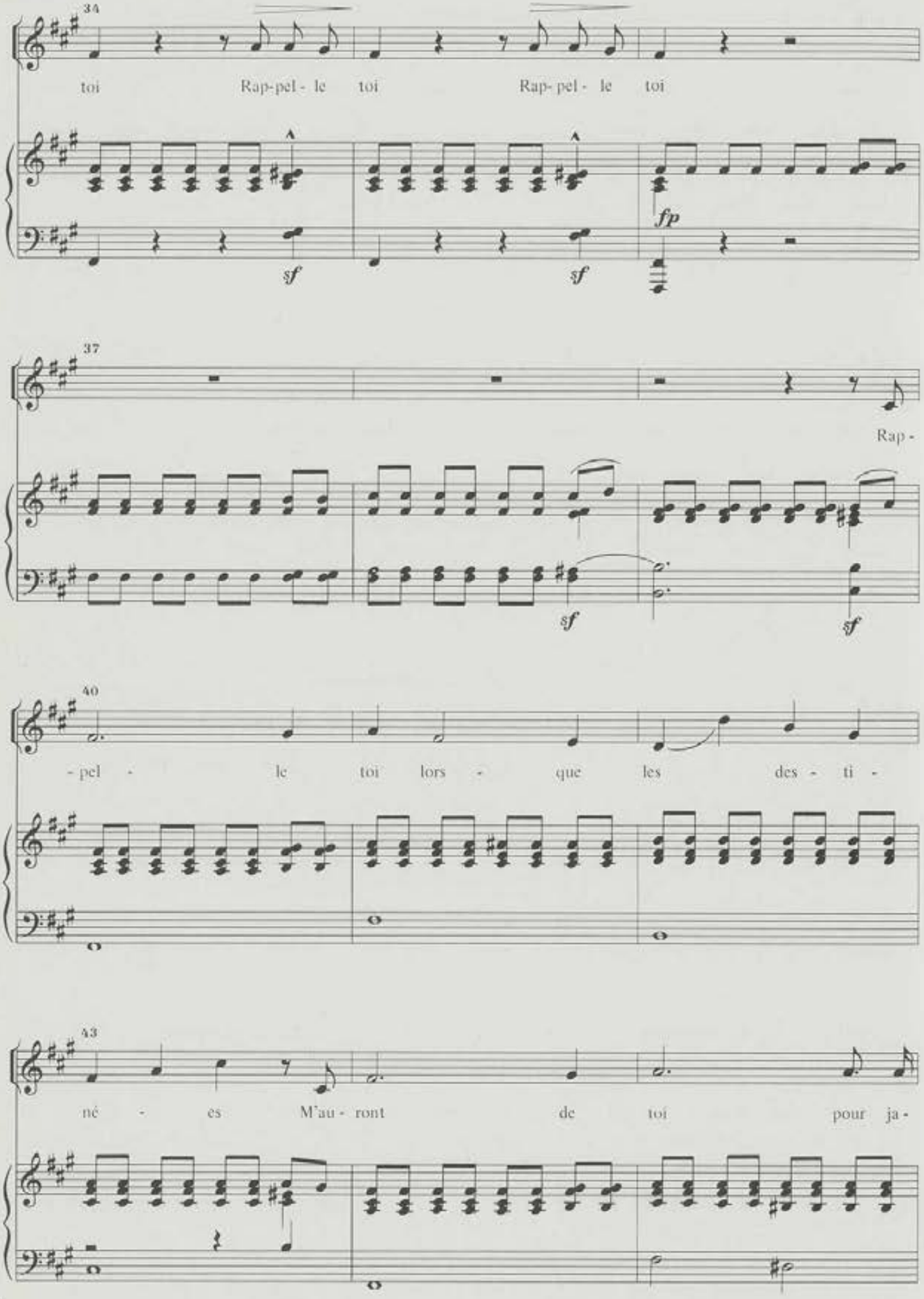
34
toi Rap-pel - le toi Rap- pel - le toi
sf sf fp
37
Rap -
sf sf
40
- pel - le toi lors - que les des - ti -
43
né - es M'au - ront de toi pour ja -

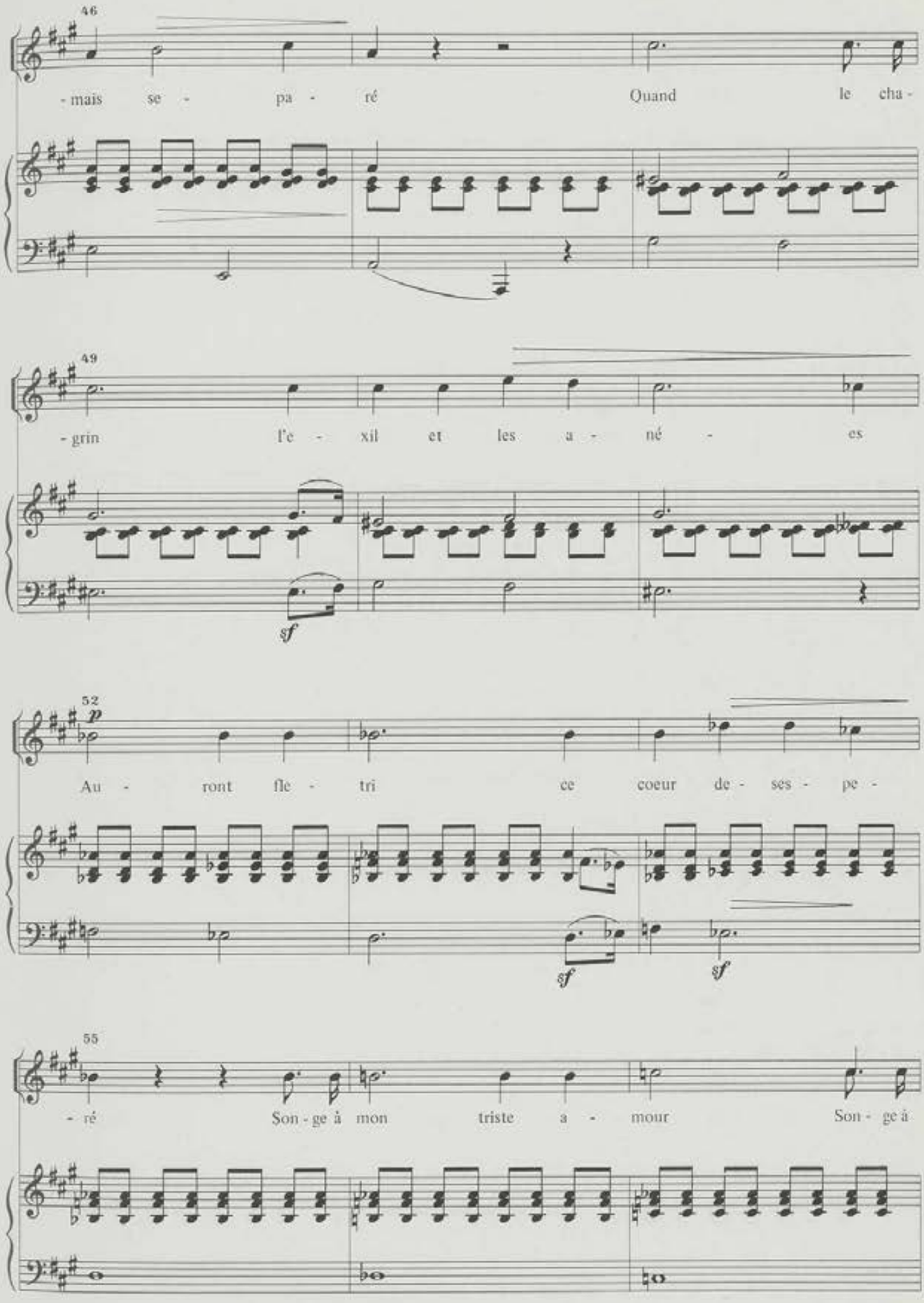
46
- mais se - pa - ré Quand le cha -
49
- grin l'e - xil et les a - né - es
sf
52
p
Au - ront fle - tri ce coeur de - ses - pe -
sf
sf
55
- ré Son - ge à mon triste a - mour Son - ge à

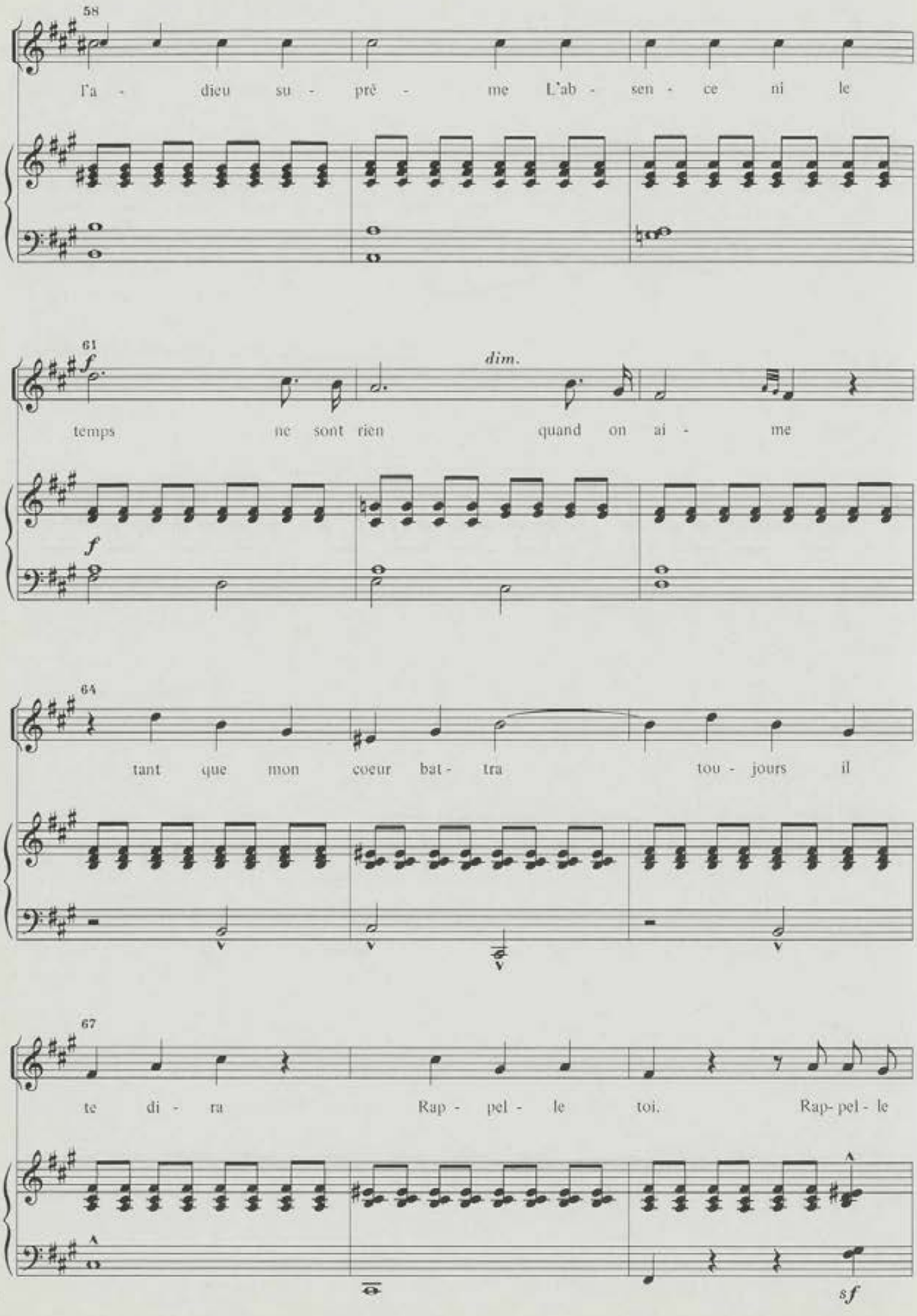
58
l'a - dieu su - prê - me L'ab - sen - ce ni le
61
f
dim.
temps ne sont rien quand on ai - me
f
64
tant que mon coeur bat - tra tou - jours il
67
te di - ra Rap - pel - le toi. Rap- pel - le
sf

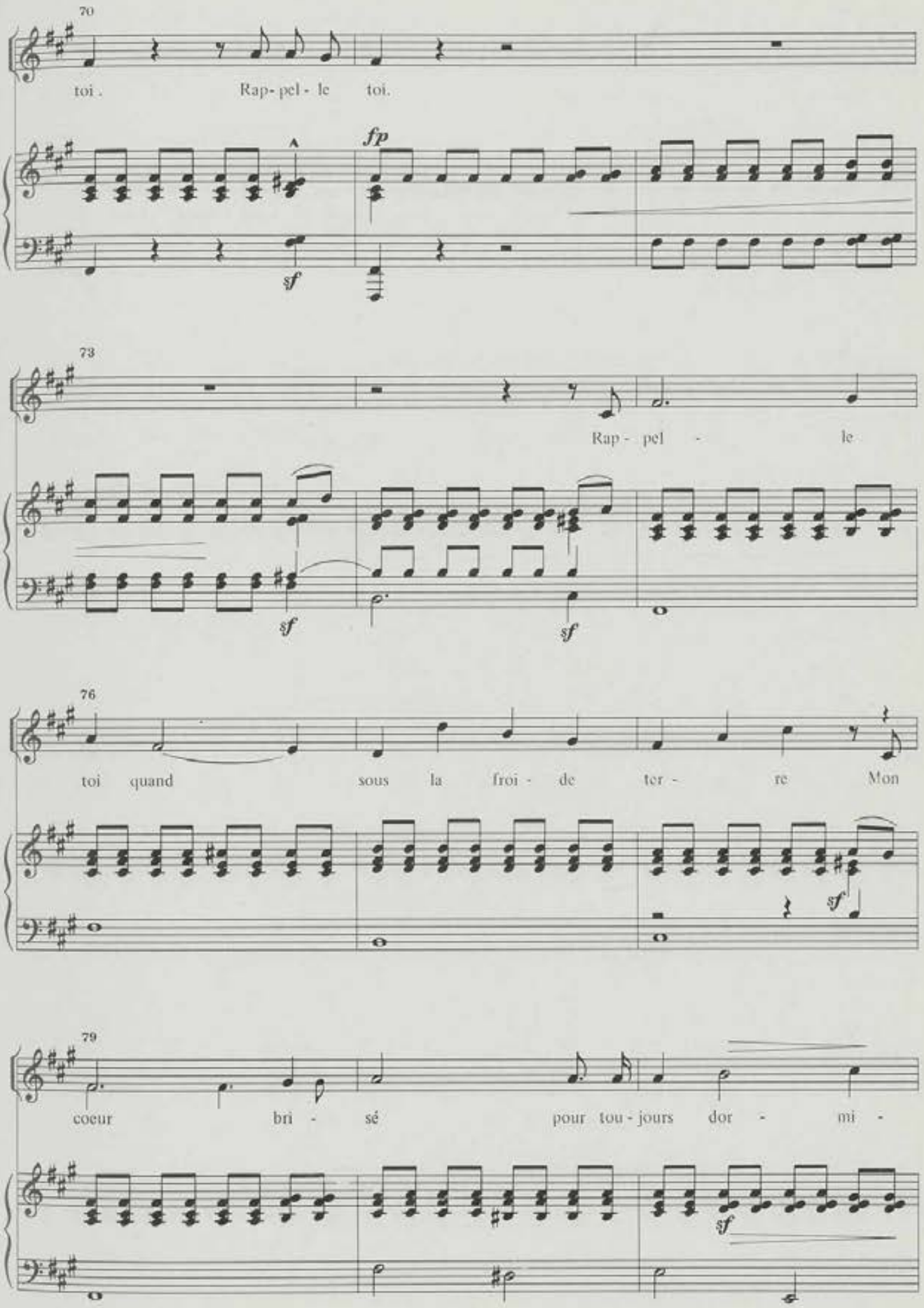
70
toi. Rap- pel - le toi.
A
fp
sf
73
Rap - pel - le
sf
sf
76
toi quand sous la froi - de ter - re Mon
sf
79
coeur bri - sé pour tou - jours dor - mi -
sf

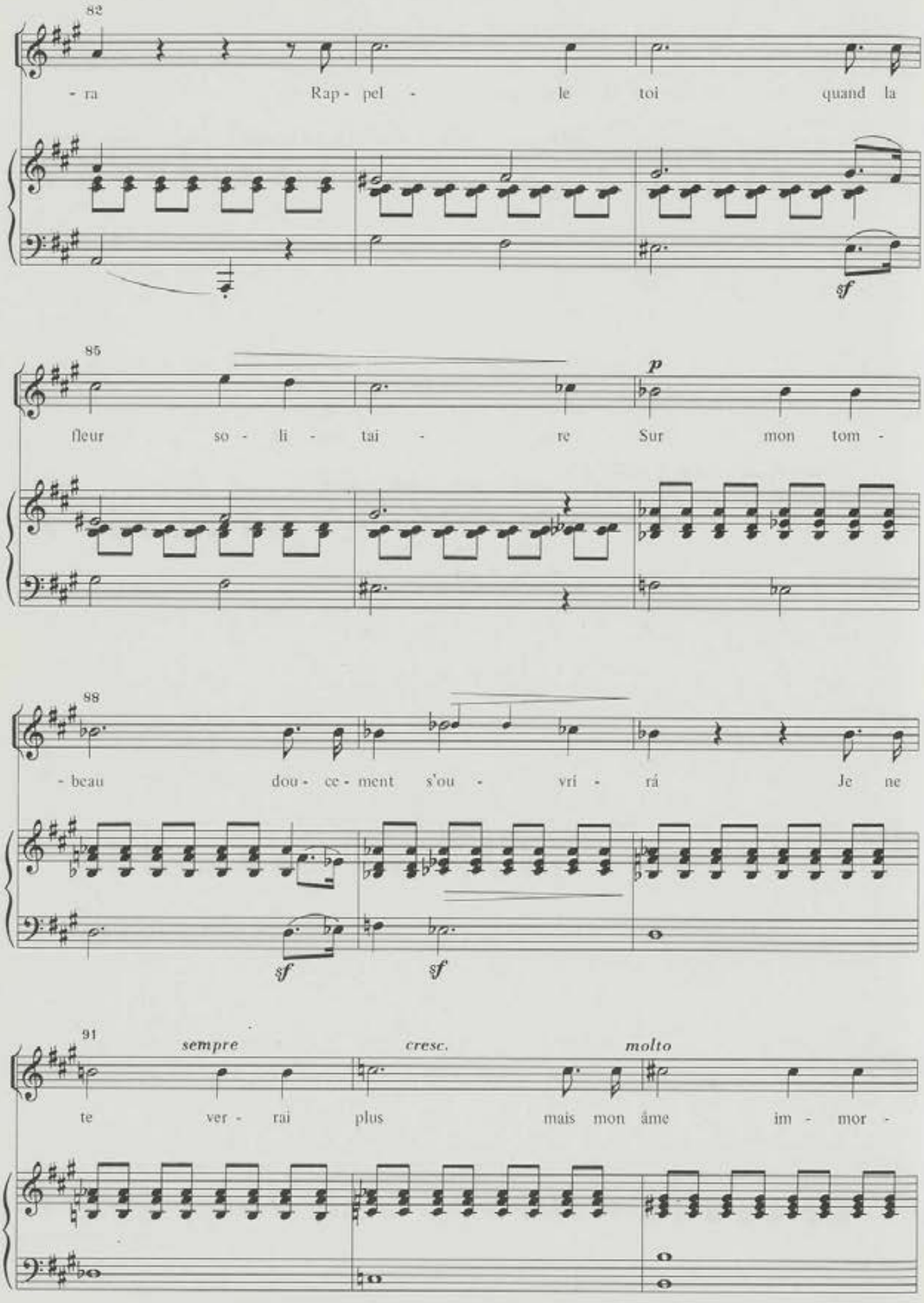
82
- ra Rap - pel - le toi quand la
sf
85
fleur so - li - tai - re Sur mon tom -
p
88
- beau dou - ce - ment s'ou - vri - rá Je ne
sf
sf
91
sempre
cresc.
molto
te ver - rai plus mais mon âme im - mor -

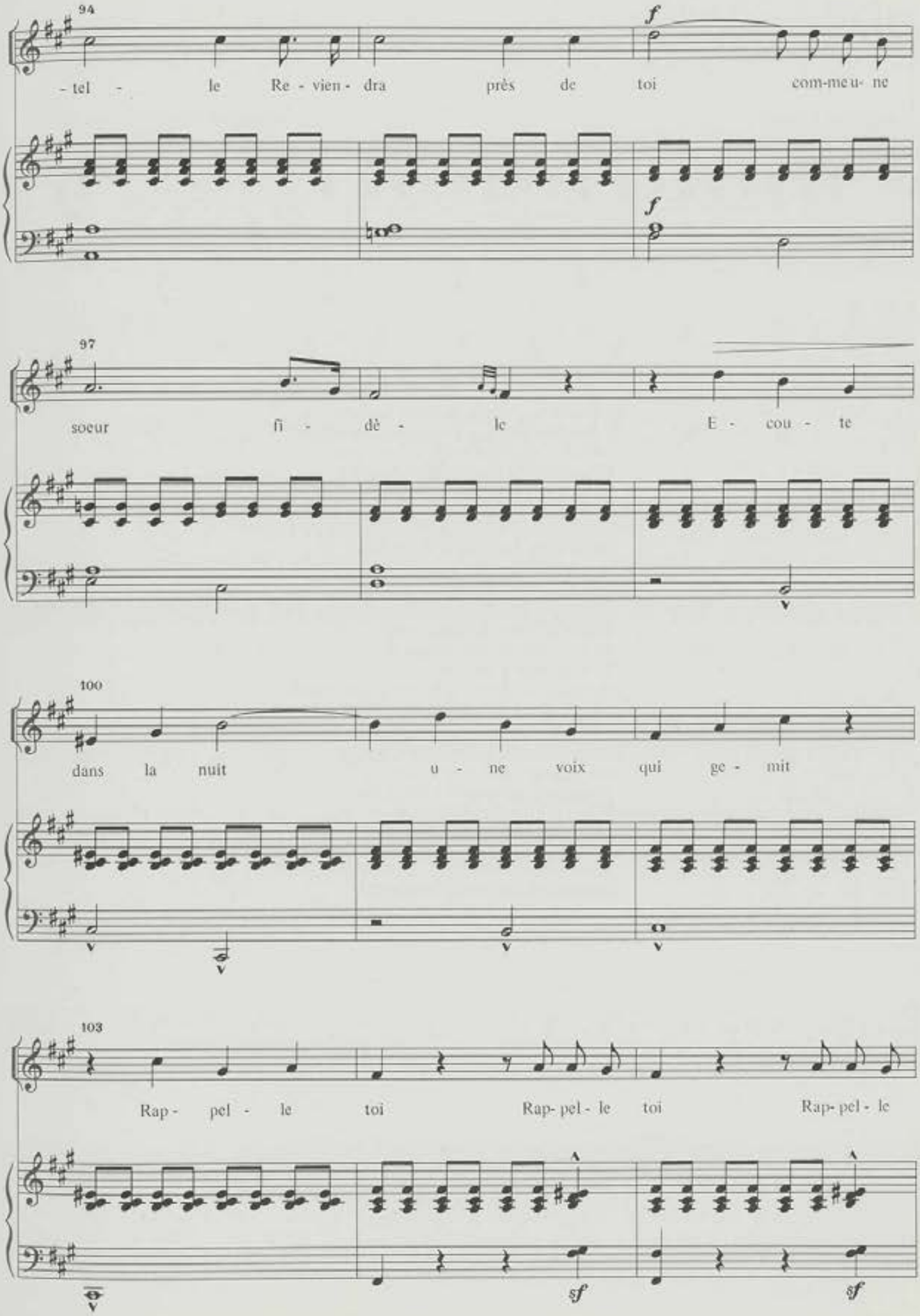
94
-tel - le Re - vien - dra près de toi com-me u- ne
f
f
97
soeur fi - dè - le E - cou - te
100
dans la nuit u - ne voix qui ge - mit
103
Rap - pel - le toi Rap- pel - le toi Rap- pel - le
sf
sf

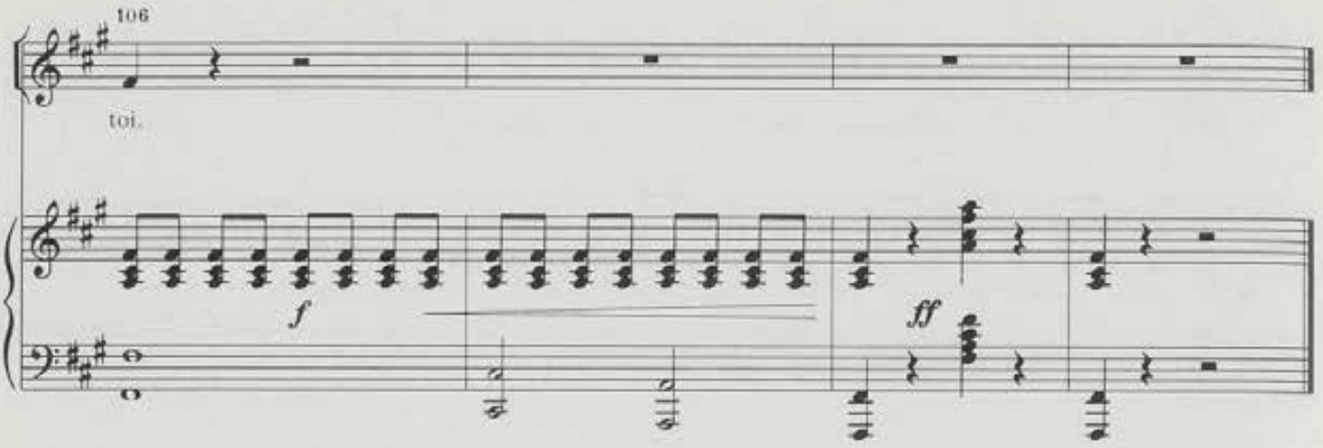

Acuerdate cuando la casta aurora
Franquea al sol su encantada mansión
Cuando la noche triste y soñadora
Pasa cubierta de argenteo crespón
Al latir del placer si tu pecho se agita
Dulce sueño a gozar si tu sombra te invita
Del bosque en el fragor oye cuento de amor
Acuerdate Acuerdate Acuerdate

Acuerdate cuando el destino airado
Ordene al fin nuestra separación
Cuando la edad habrá del desterrado
secado al fin el pobre corazón
Piensa en mi inmenso amor
Y en la suprema hora
Ausencia ni dolor nada son al que adora
Mientras vida tendrá constante te dirá
Acuerdate Acuerdate Acuerdate

Acuerdate cuando la tierra helada
Mi corazón roto al fin dormirá
Acuerdate cuando flor olvidada
Sobre mi tumba el cáliz abrirá
Yo no te veré más pero el alma inmortal
A tu lado vendrá como hermana leal
Voz cantarte has de oir en la noche gemir
Acuerdate Acuerdate Acuerdate

Nº 25

Mignone*

Poesie d'Armand Silvestre

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

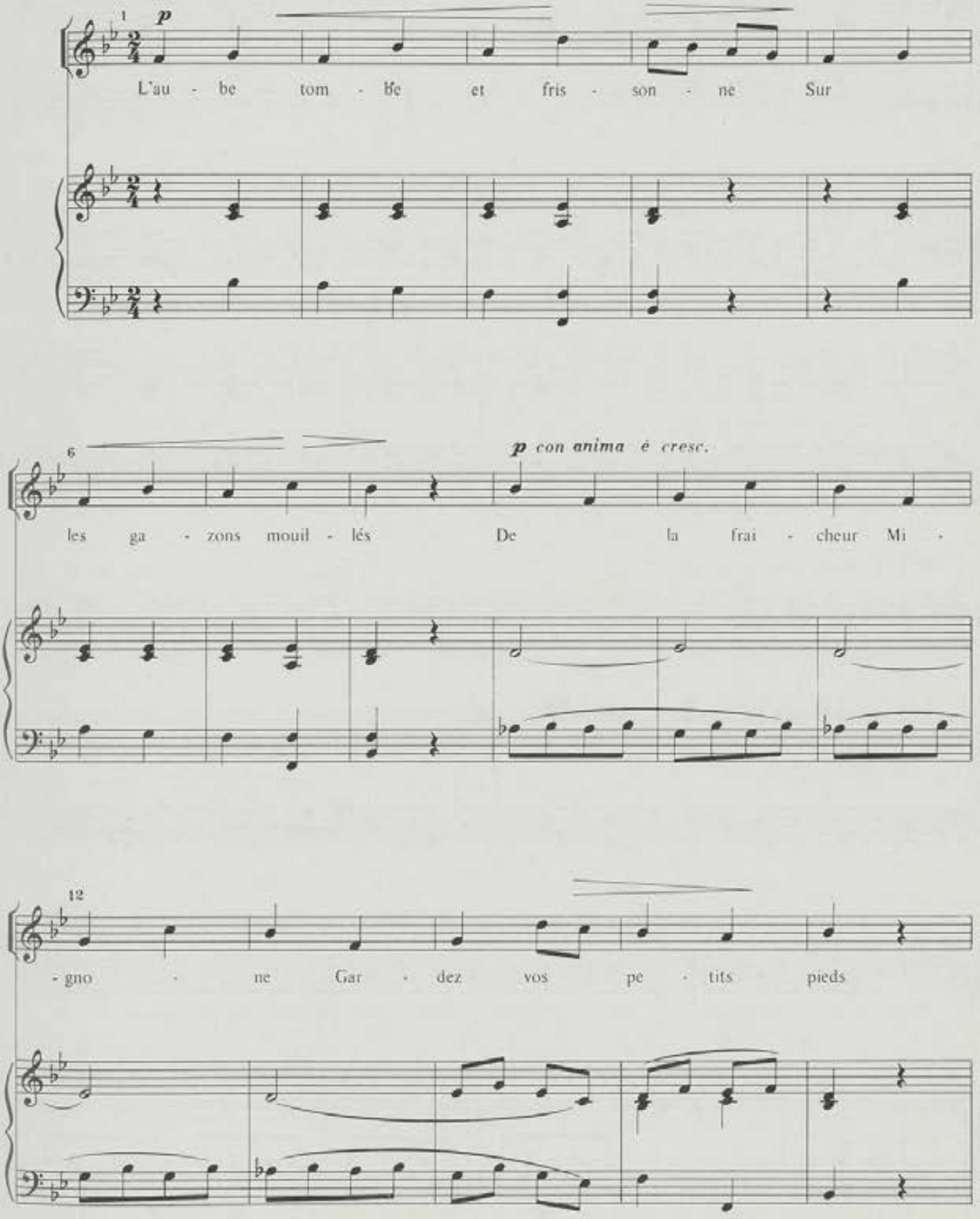

* Nº 5 do caderno, nº 1 do livro violeta

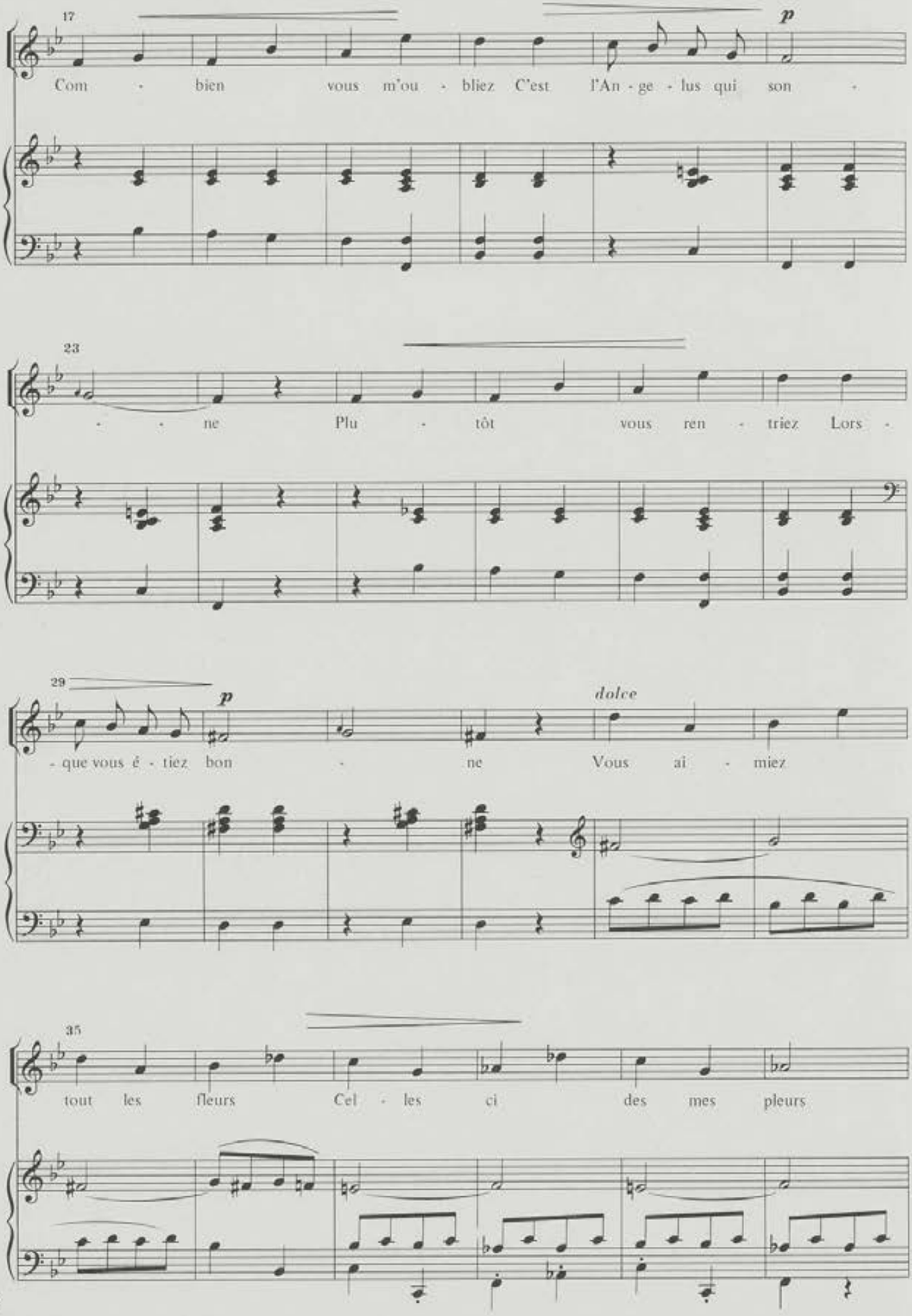
17
p
Com - bien vous m'ou - bliez C'est l'An - ge - lus qui son -
23
- - ne Plu - tôt vous ren - triez Lors -
29
p
dolce
- que vous é - tiez bon - ne Vous ai - miez
35
tout les fleurs Cel - les ci des mes pleurs

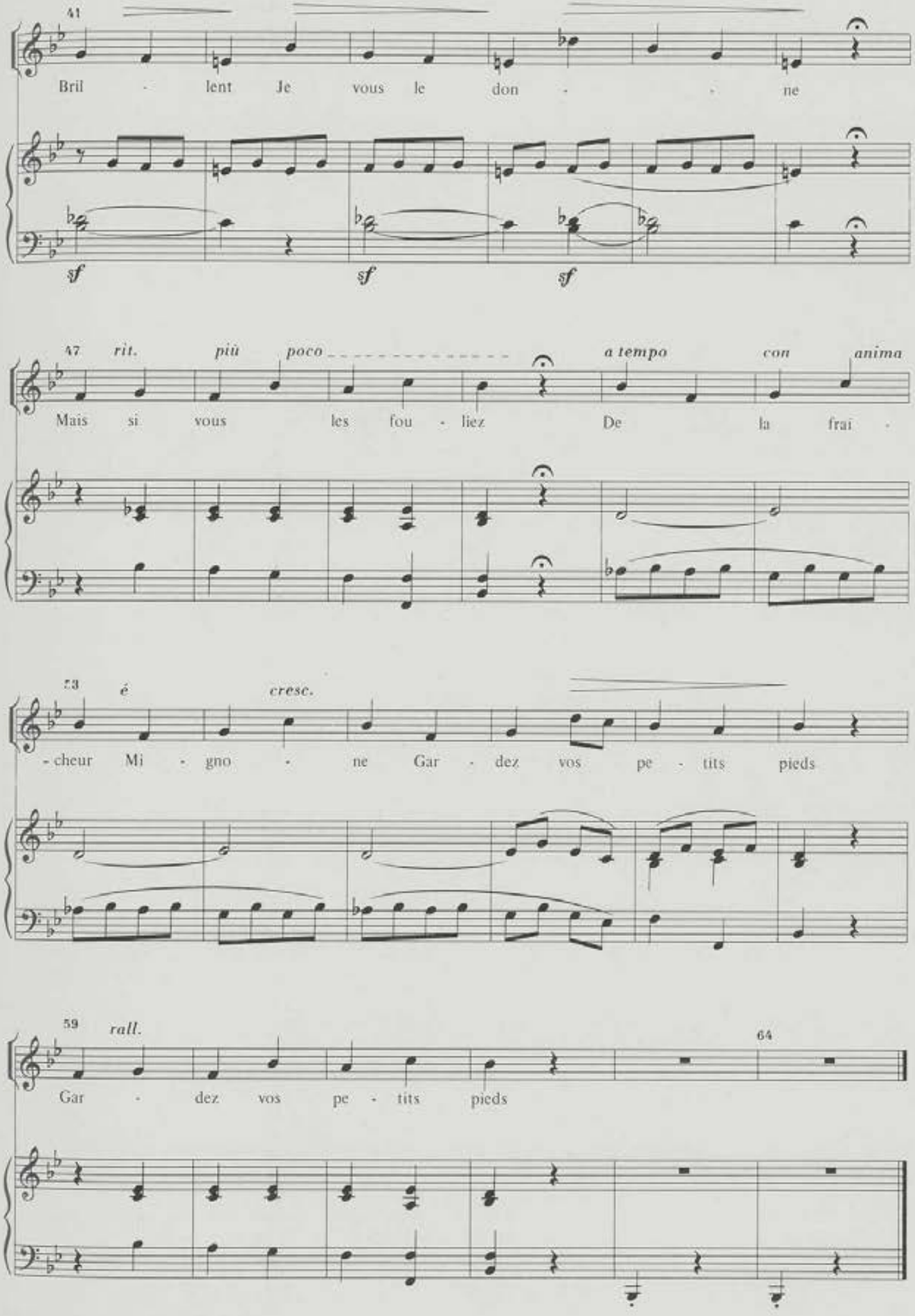
41
Bril - lent Je vous le don - - ne
sf sf sf
47 rit. più poco a tempo con anima
Mais si vous les fou - liez De la frai -
53 é cresc.
- cheur Mi - gno - ne Gar - dez vos pe - tits pieds
59 rall. 64
Gar - dez vos pe - tits pieds

Nº 26

La source*

Poesie d'Armand Silvestre

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Animato ma non troppo

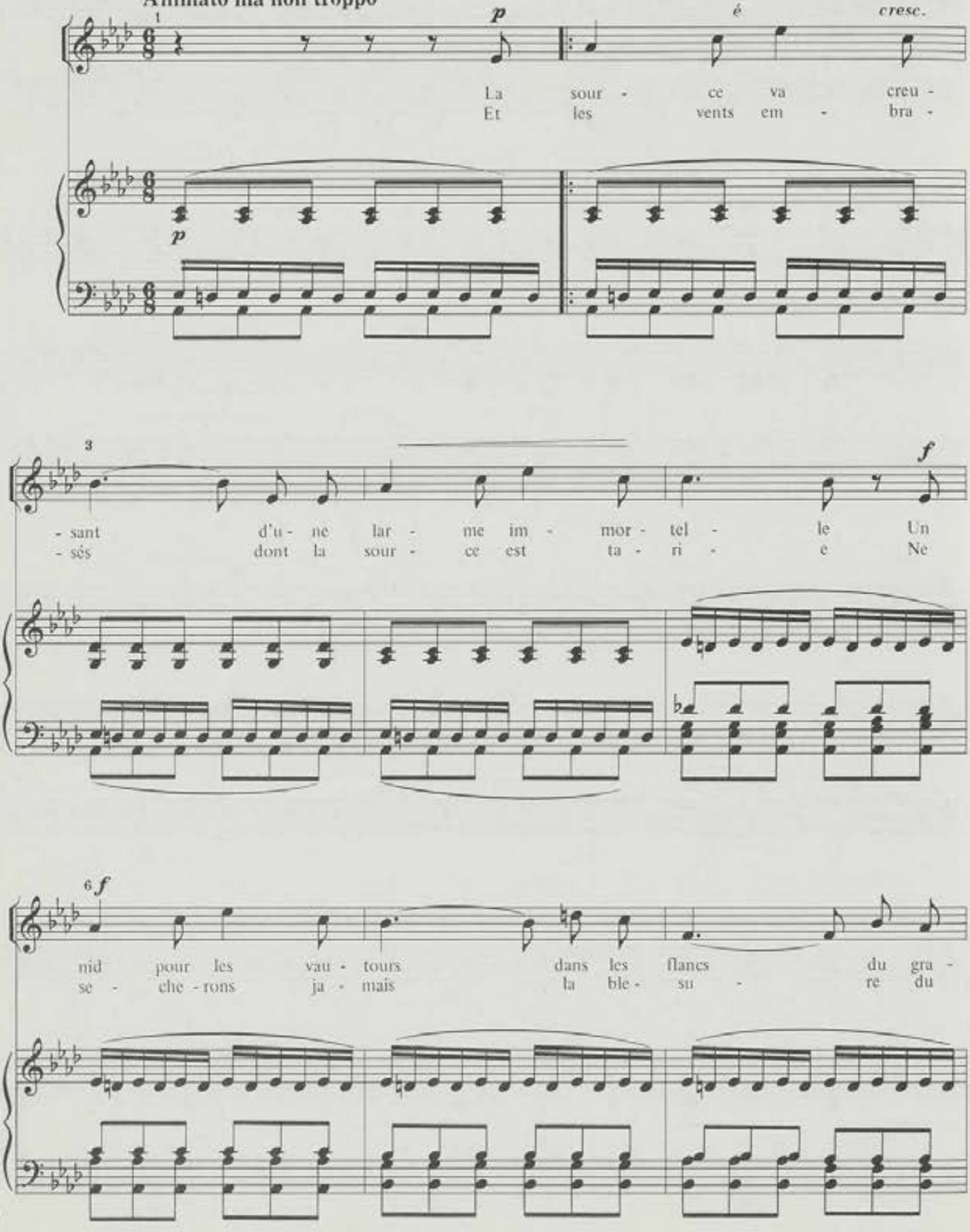

* Nº 39 do livro negro.

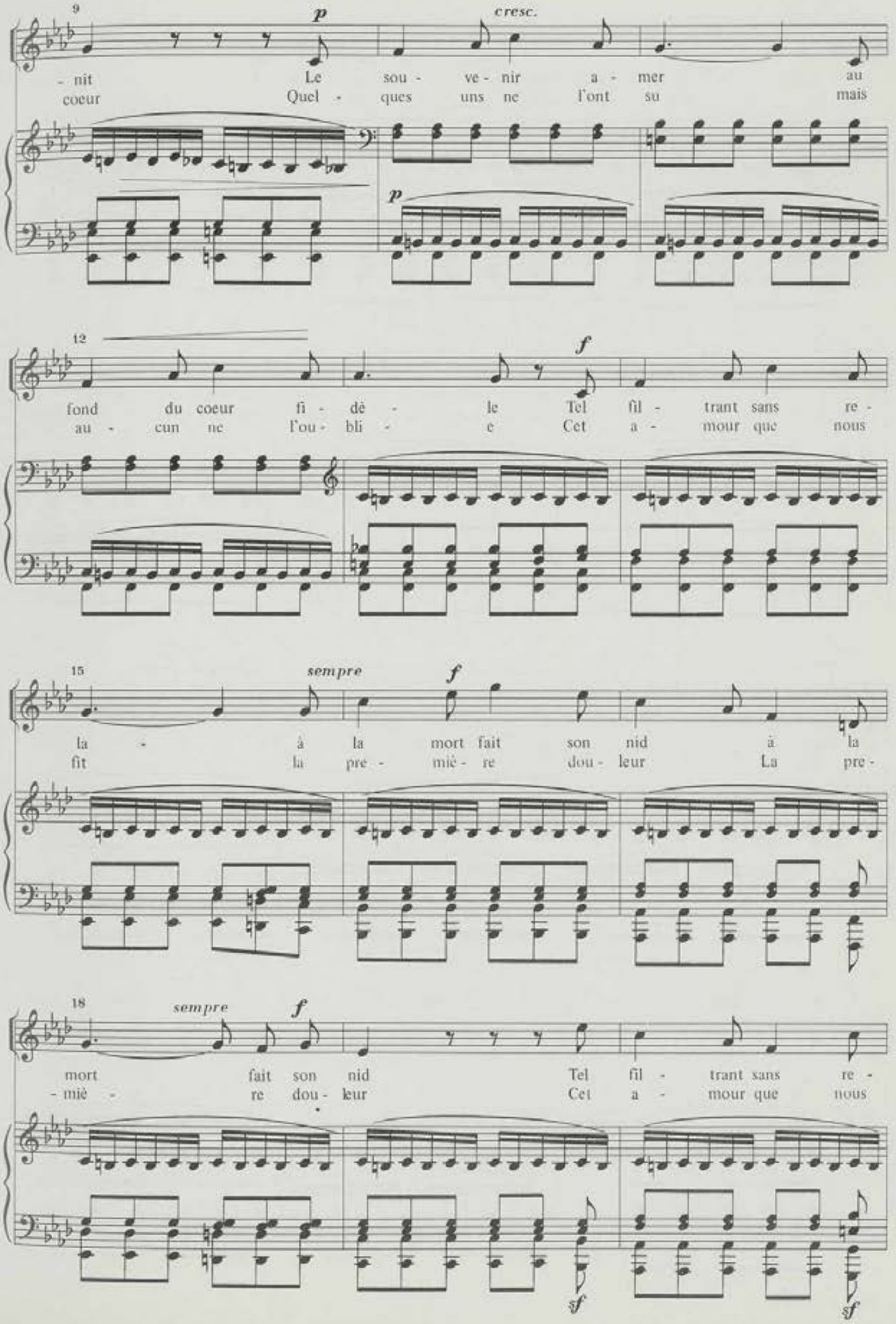
9
p
cresc.
- nit Le sou - ve - nir a - mer au
coeur Quel - ques uns ne l'ont su mais
p
12
f
fond du coeur fi - dè - le Tel fil - trant sans re -
au - cun ne l'ou - bli - e Cet a - mour que nous
15
sempre
f
la - à la mort fait son nid à la
fit la pre - miè - re dou - leur La pre -
18
sempre
f
mort fait son nid Tel fil - trant sans re -
- miè - re dou - leur Cet a - mour que nous
sf
sf

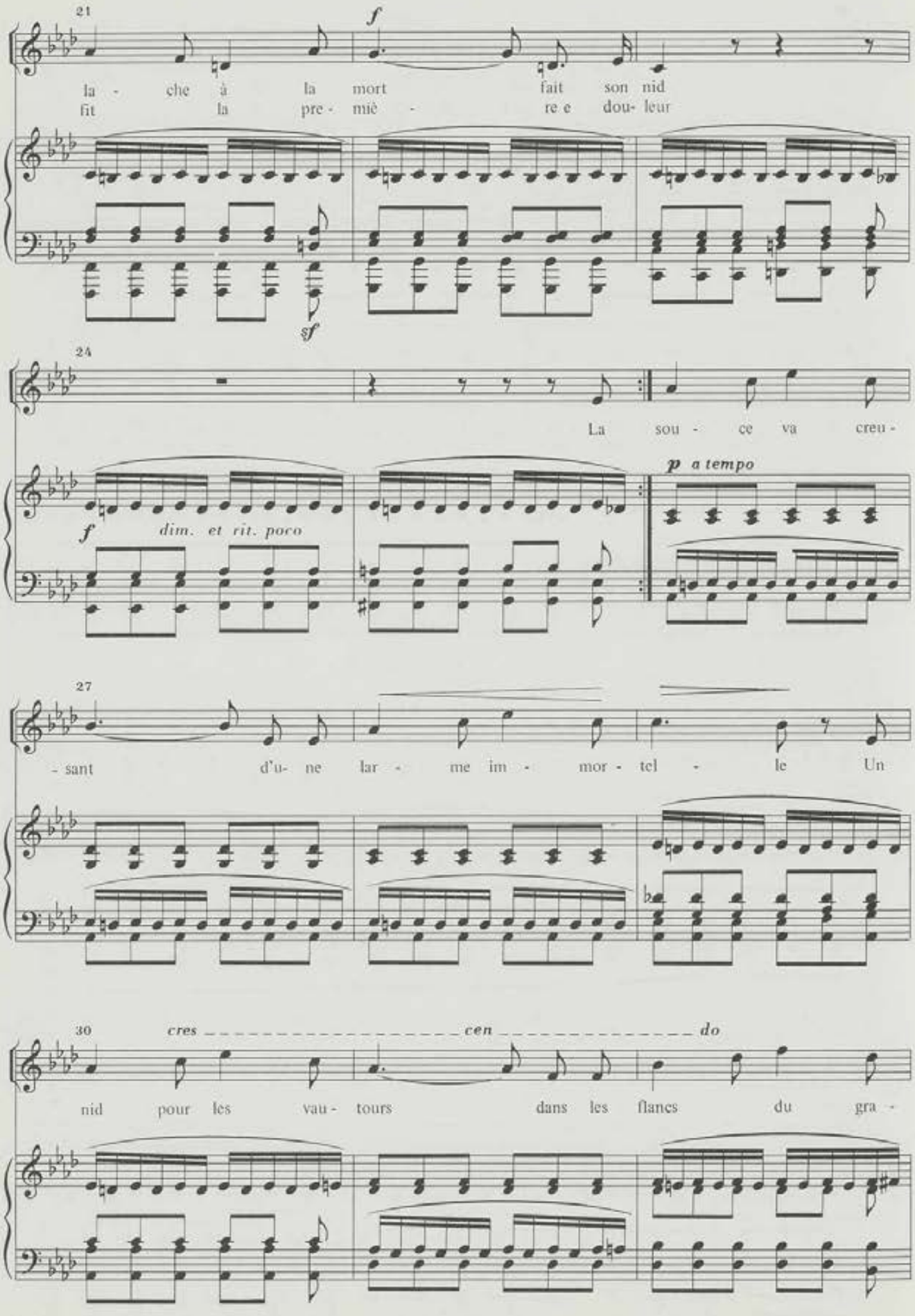
21
f
la - che à la mort fait son nid
fit la pre - miè - re e dou- leur
sf
24
La sou - ce va creu -
f
dim. et rit. poco
p a tempo
27
- sant d'u- ne lar - me im - mor - tel - le Un
30
cres
cen
do
nid pour les vau - tours dans les flancs du gra -

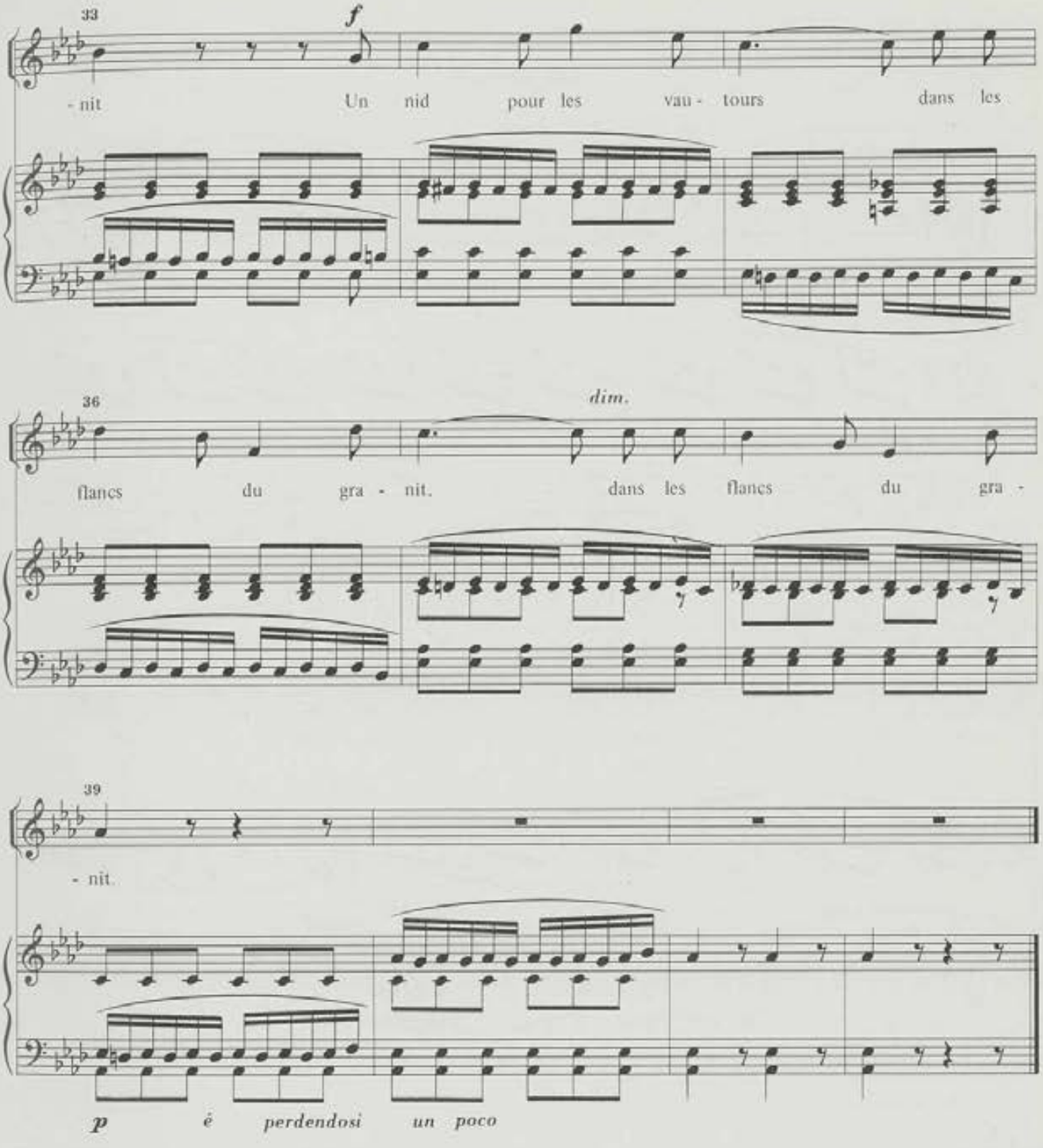
33
f
- nit
Un nid pour les vau - tours dans les
36
dim.
flancs du gra - nit, dans les flancs du gra -
39
- nit.
p ê perdendosi un poco

Nº 27a

Mignone*

Poesie d'Armand Silvestre

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Quasi andante

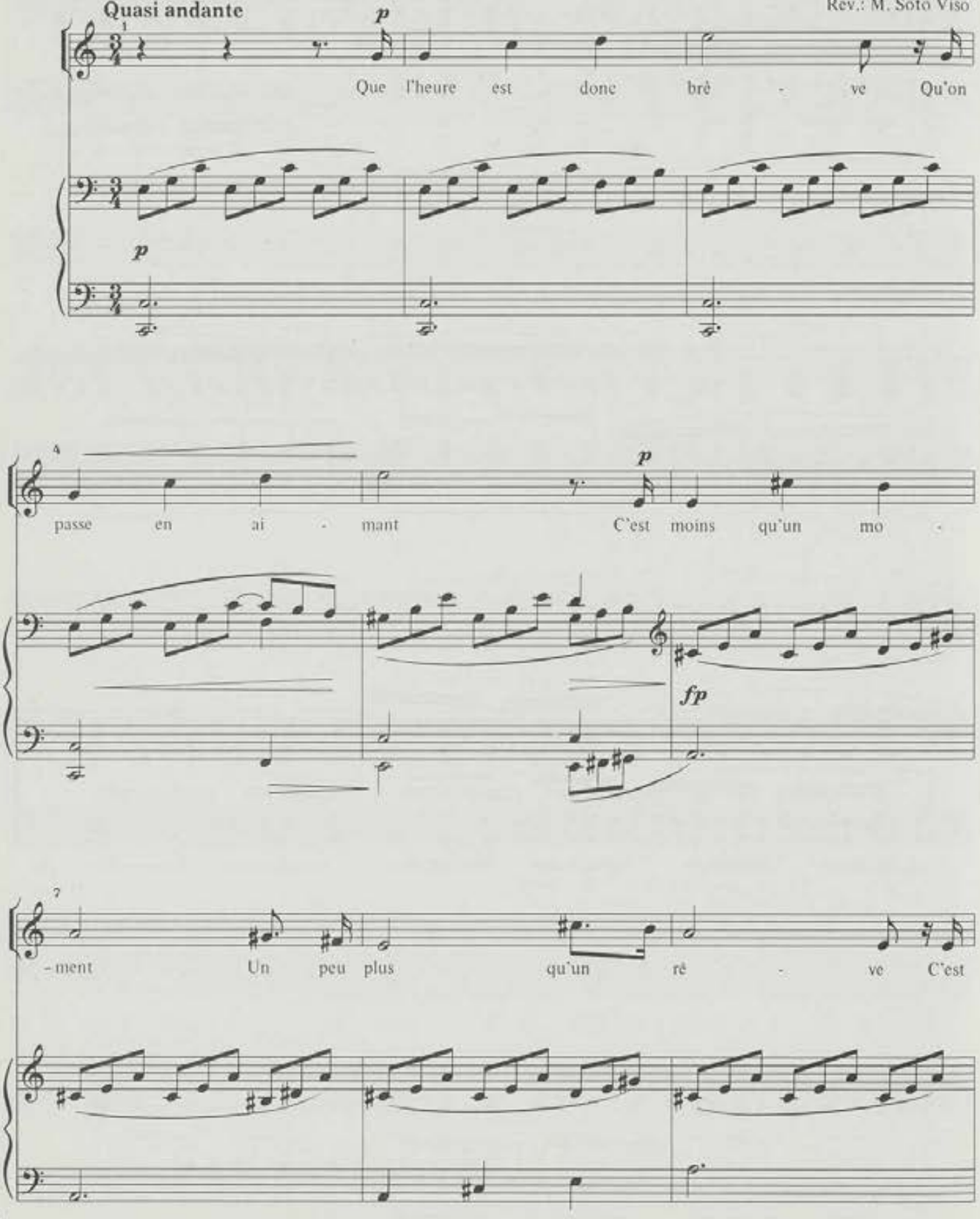

* Nº 28 do livro verde.

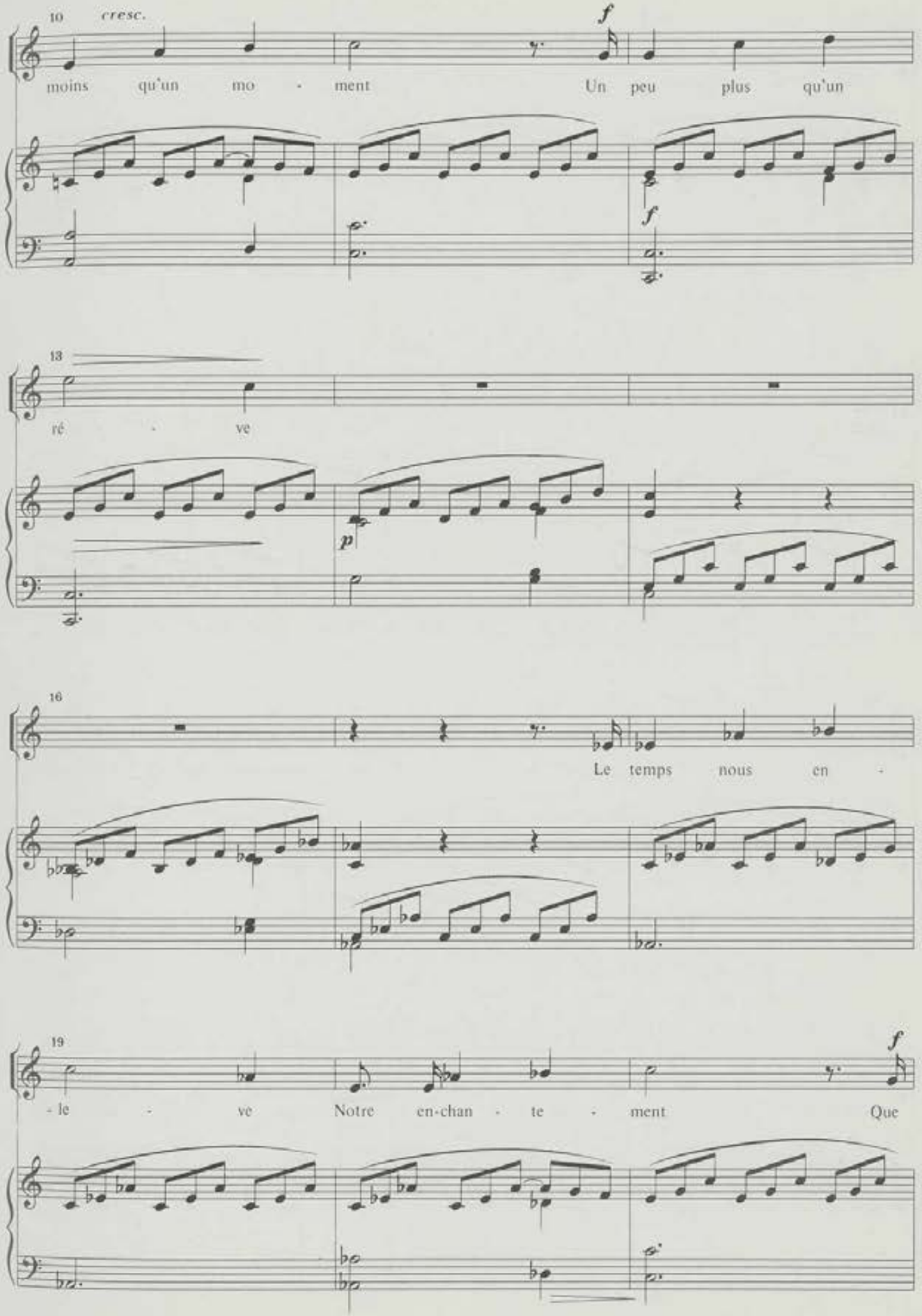
10
cresc.
f
moins qu'un mo - ment Un peu plus qu'un
f
13
ré - ve
p
16
Le temps nous en -
19
f
- le - ve Notre en-chan - te - ment Que

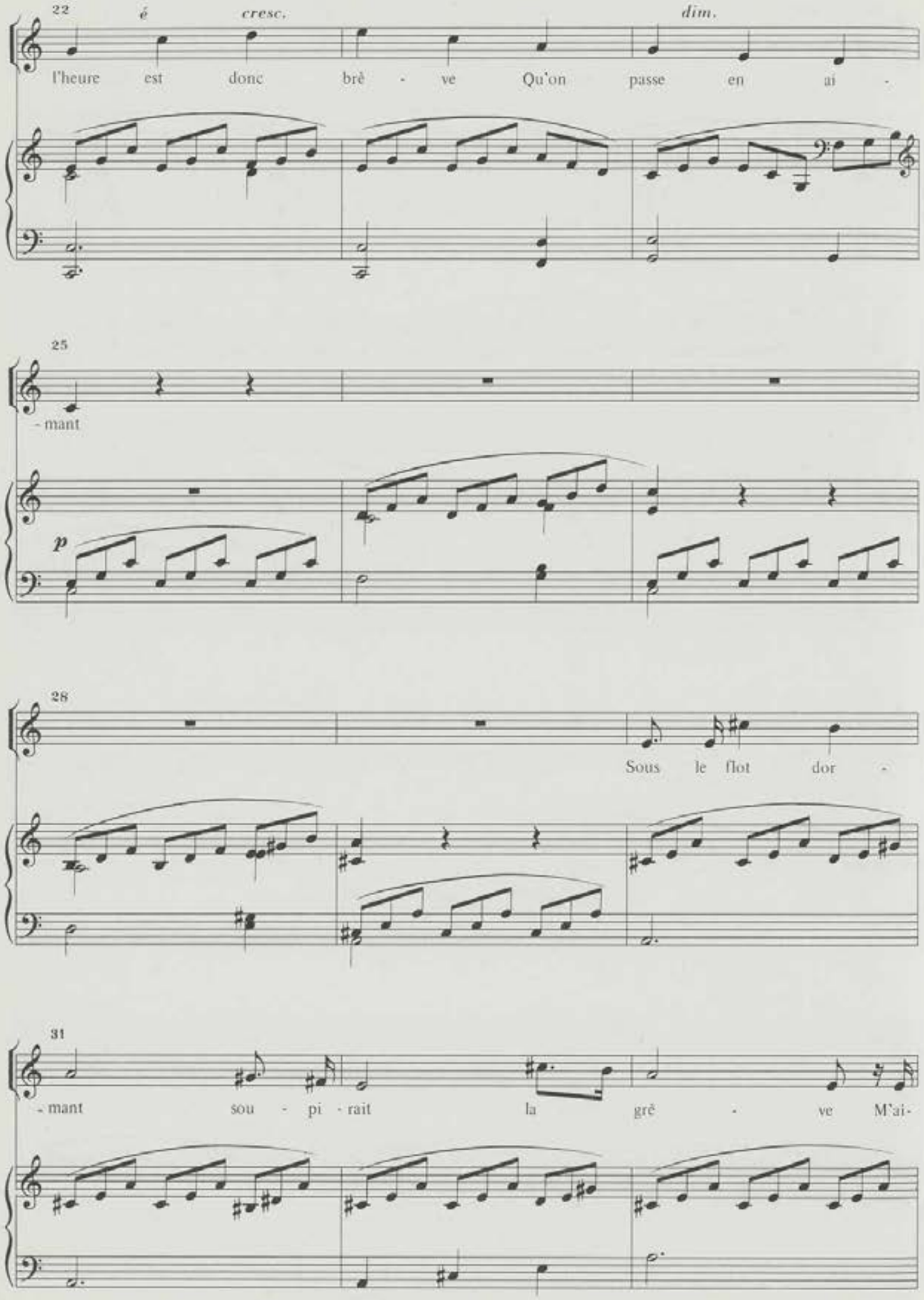
22
é
cresc.
dim.
l'heure est donc brè - ve Qu'on passe en ai -
25
- mant
p
28
Sous le flot dor -
31
- mant sou - pi - rait la grè - ve M'ai-

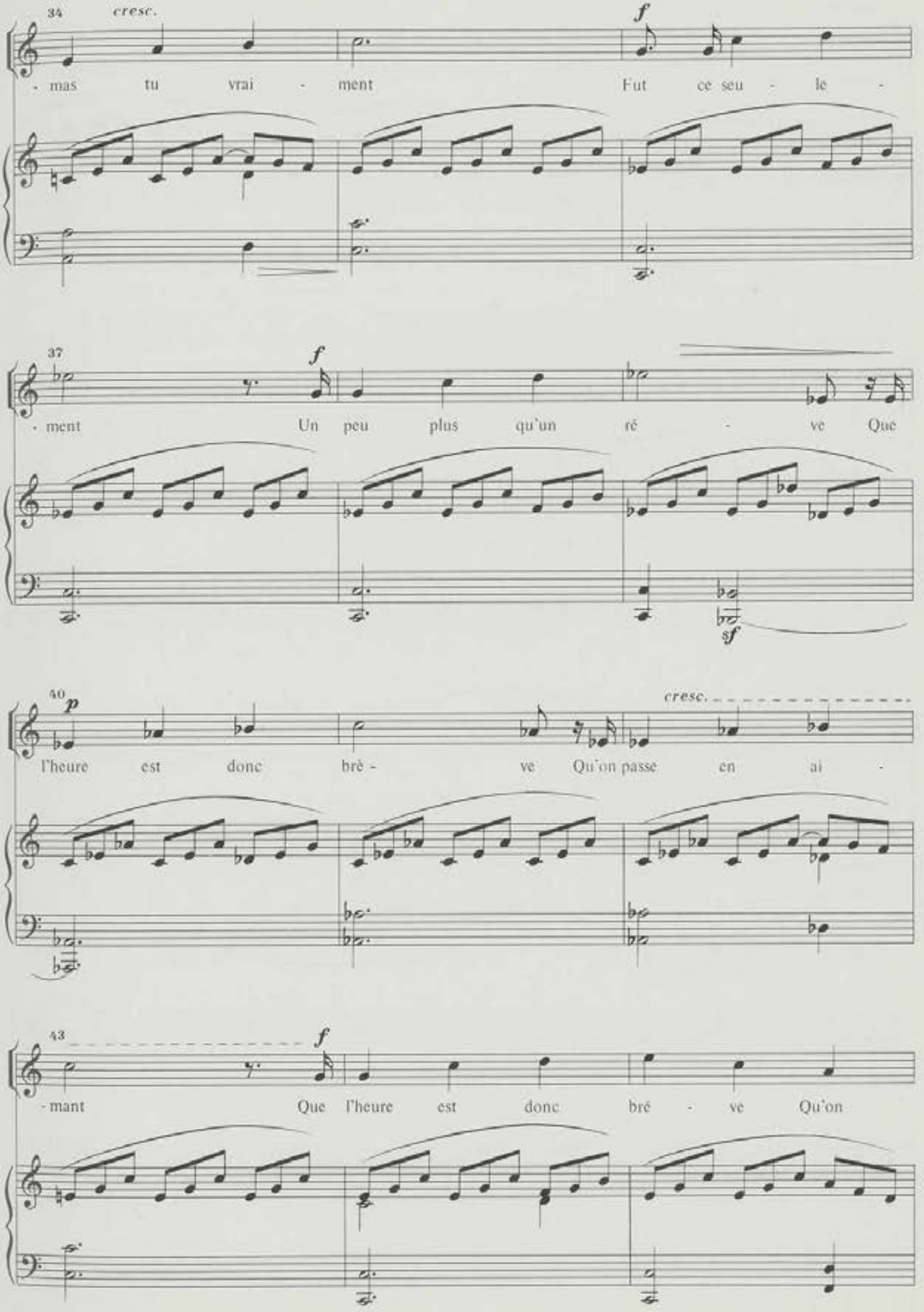
34
cresc.
f
- mas tu vrai - ment Fut ce seu - le -
37
f
- ment Un peu plus qu'un ré - ve Que
sf
40
p
cresc.
l'heure est donc brè - ve Qu'on passe en ai -
43
f
- mant Que l'heure est donc bré - ve Qu'on

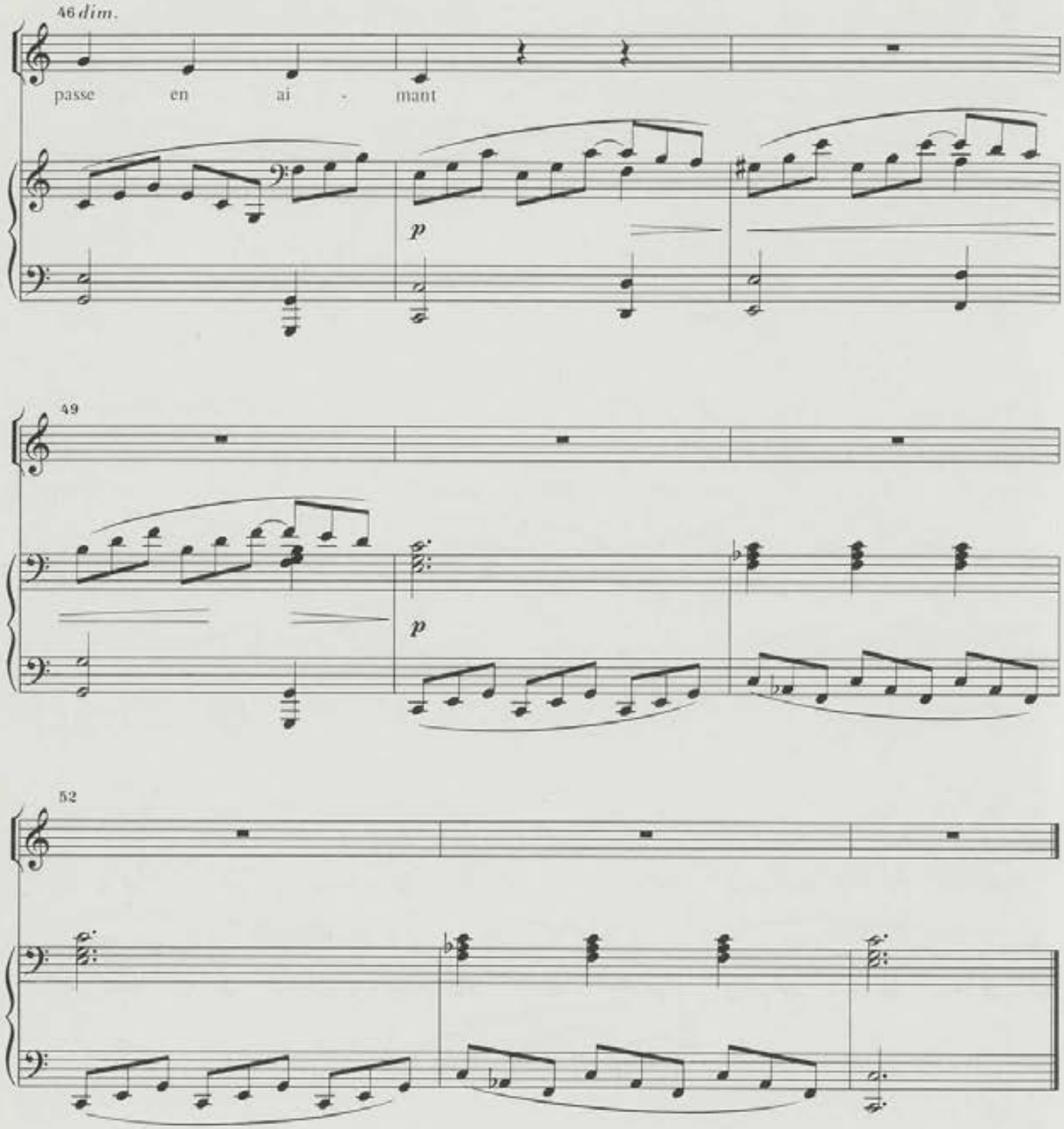
46 dim.
passe en ai - mant
p
49
p
52

Nº 27b

La virtud*

Poesie de Selgas

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

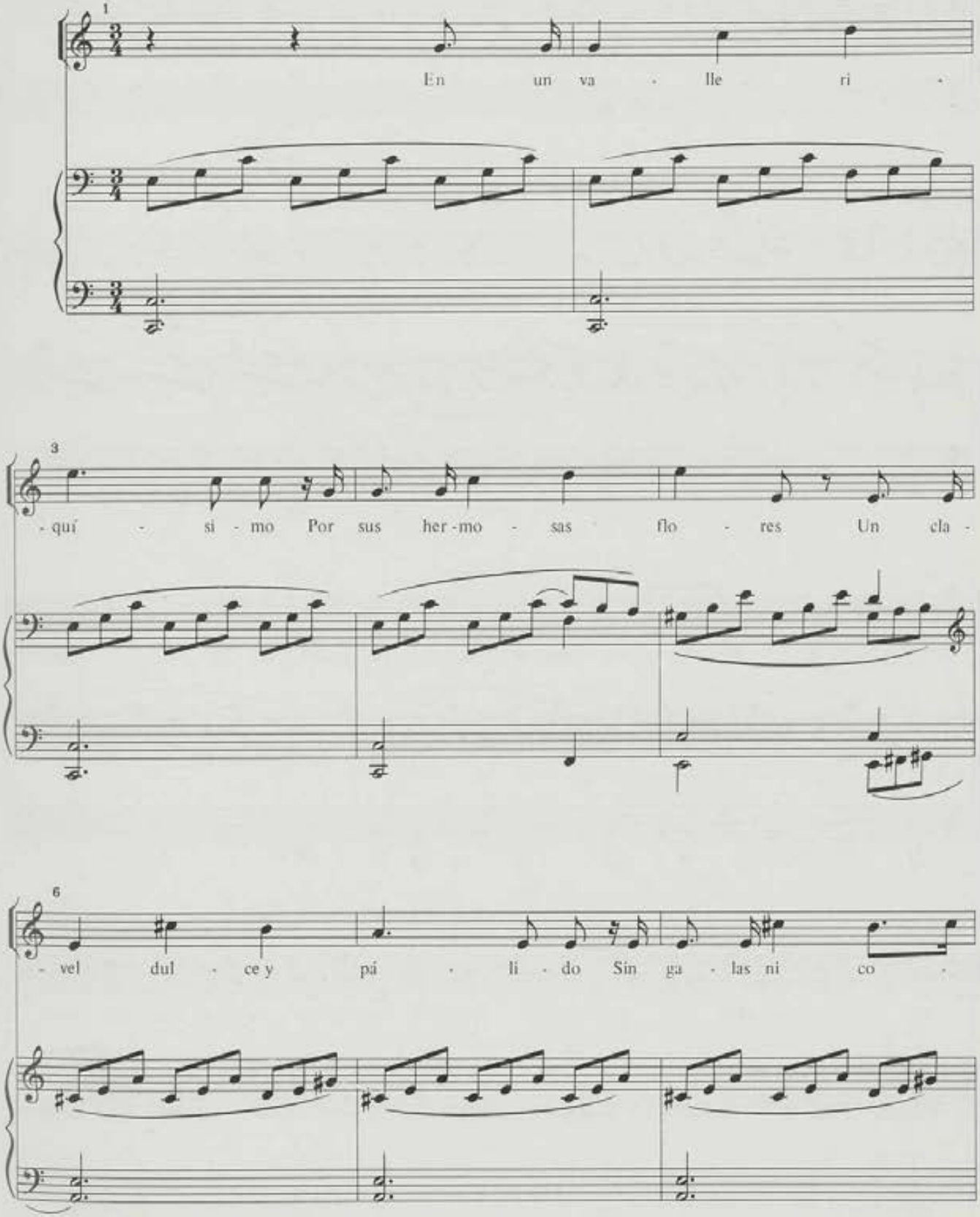

* Nº 5 do caderno nº 7 do livro violeta.

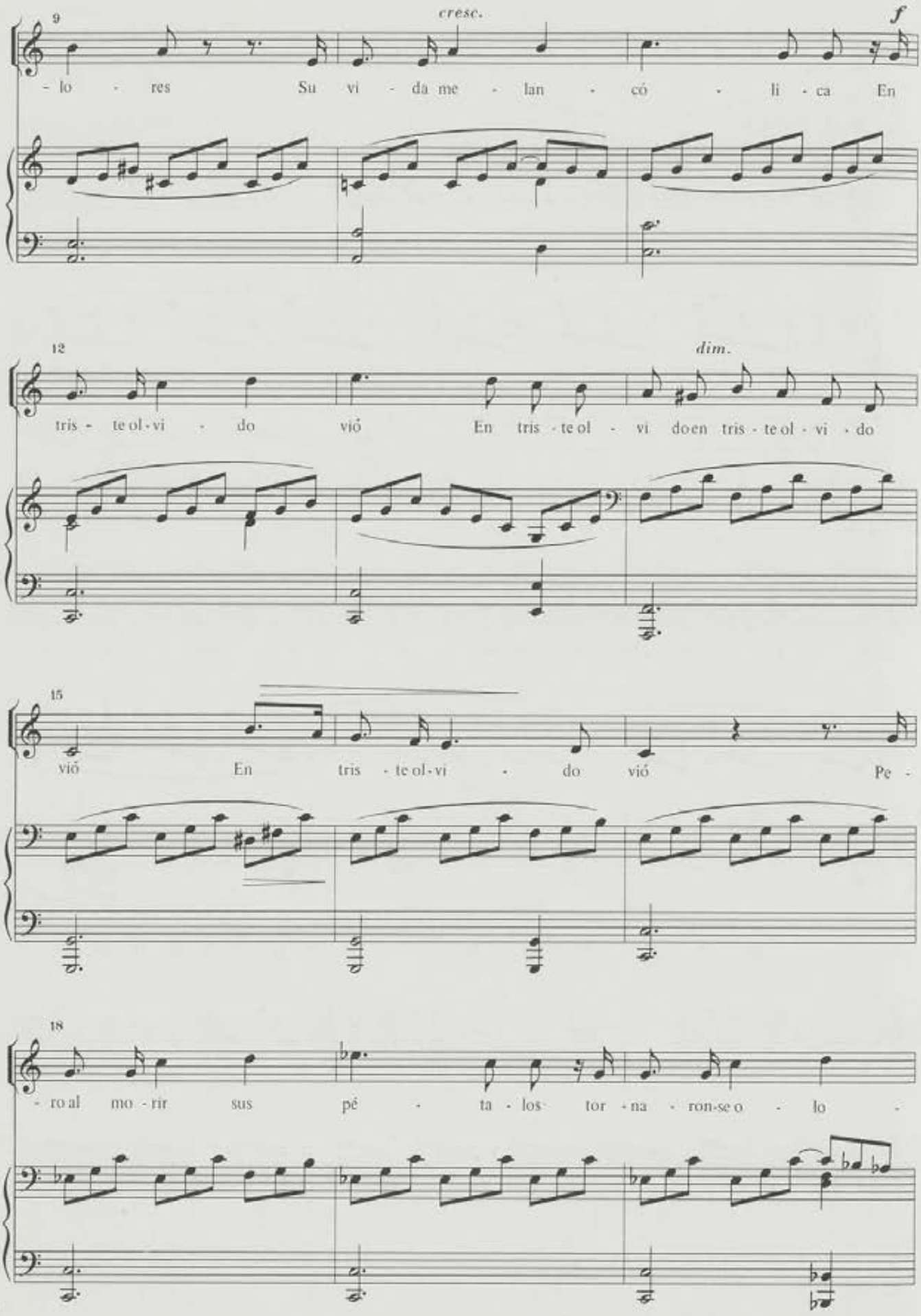
9
cresc.
f
- lo - res Su vi - da me - lan - có - li - ca En
12
dim.
tris - te ol - vi - do vió En tris - te ol - vi do en tris - te ol - vi - do
15
vió En tris - te ol - vi - do vió Pe -
18
- ro al mo - rir sus pé - ta - los tor - na - ron - se o - lo -

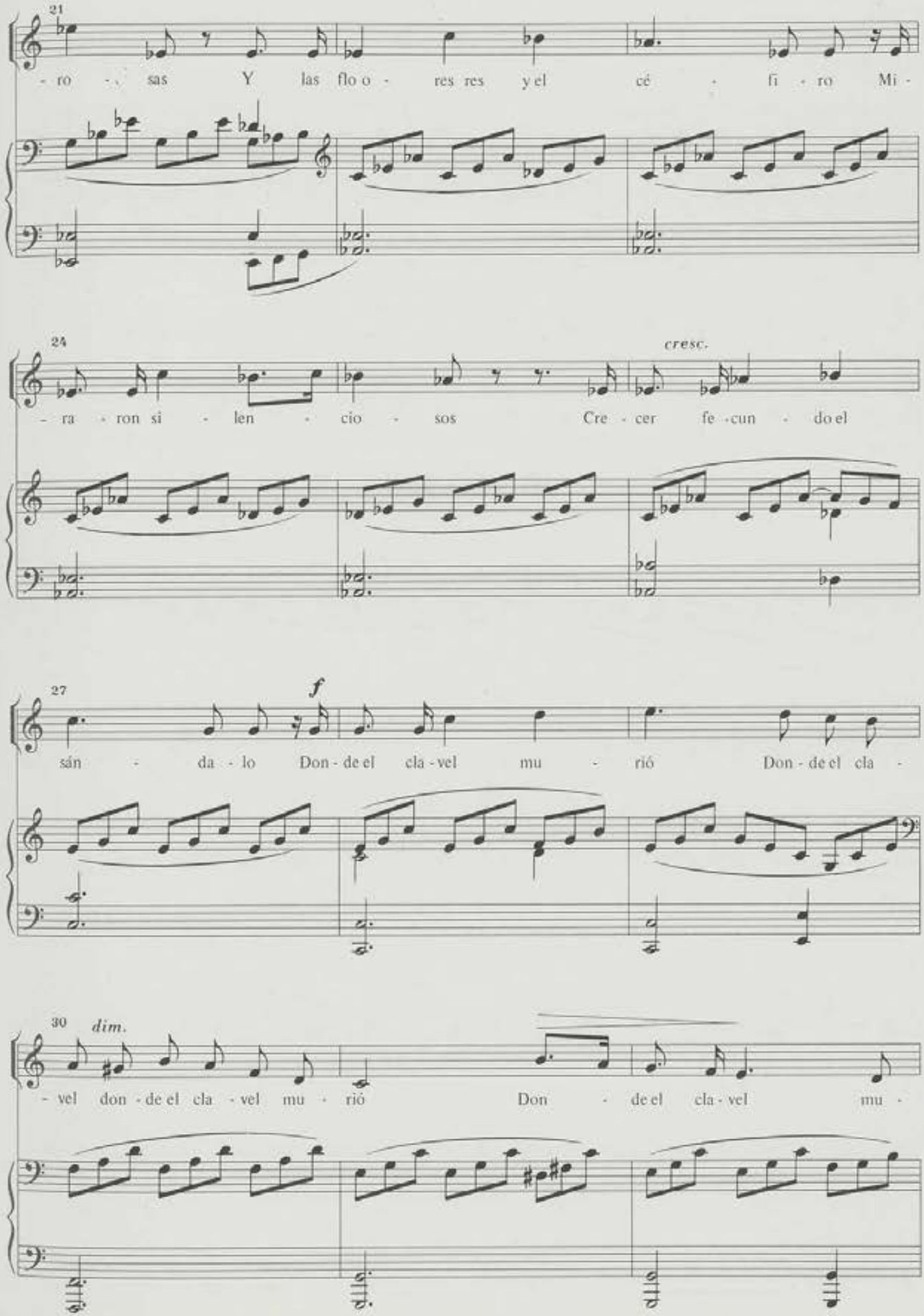
21
- ro - sas Y las flo o - res res y el cé - fi - ro Mi -
24
cresc.
- ra - ron si - len - cio - sos Cre - cer fe - cun - do el
27
f
sán - da - lo Don - de el cla - vel mu - rió Don - de el cla -
30
dim.
- vel don - de el cla - vel mu - rió Don - de el cla - vel mu -

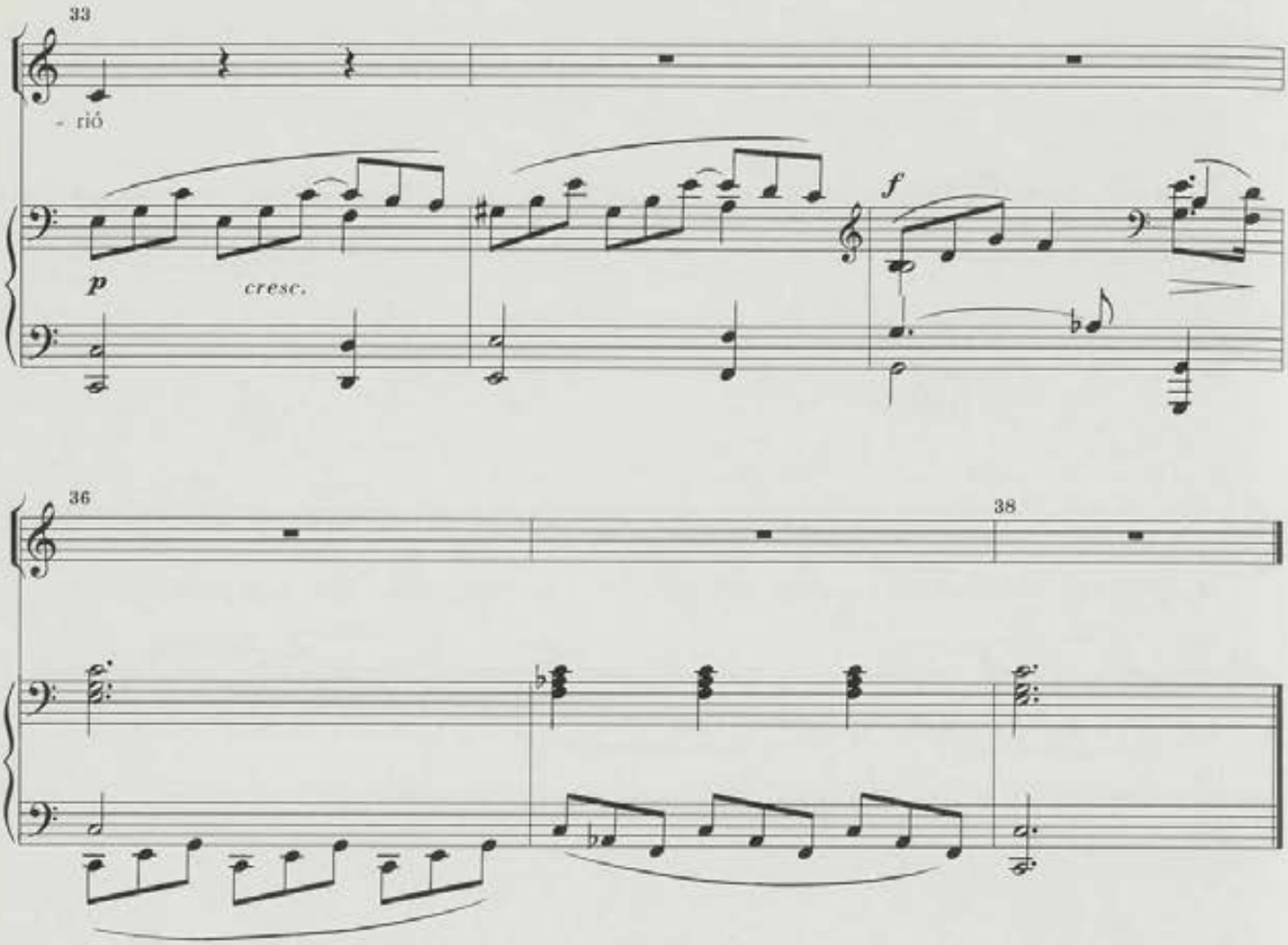
33
- rió
p
cresc.
f
36
38

Nº 28

Les primesaults*

Poesie d'A. Silvestre

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Tranquillamente ♩ = 66

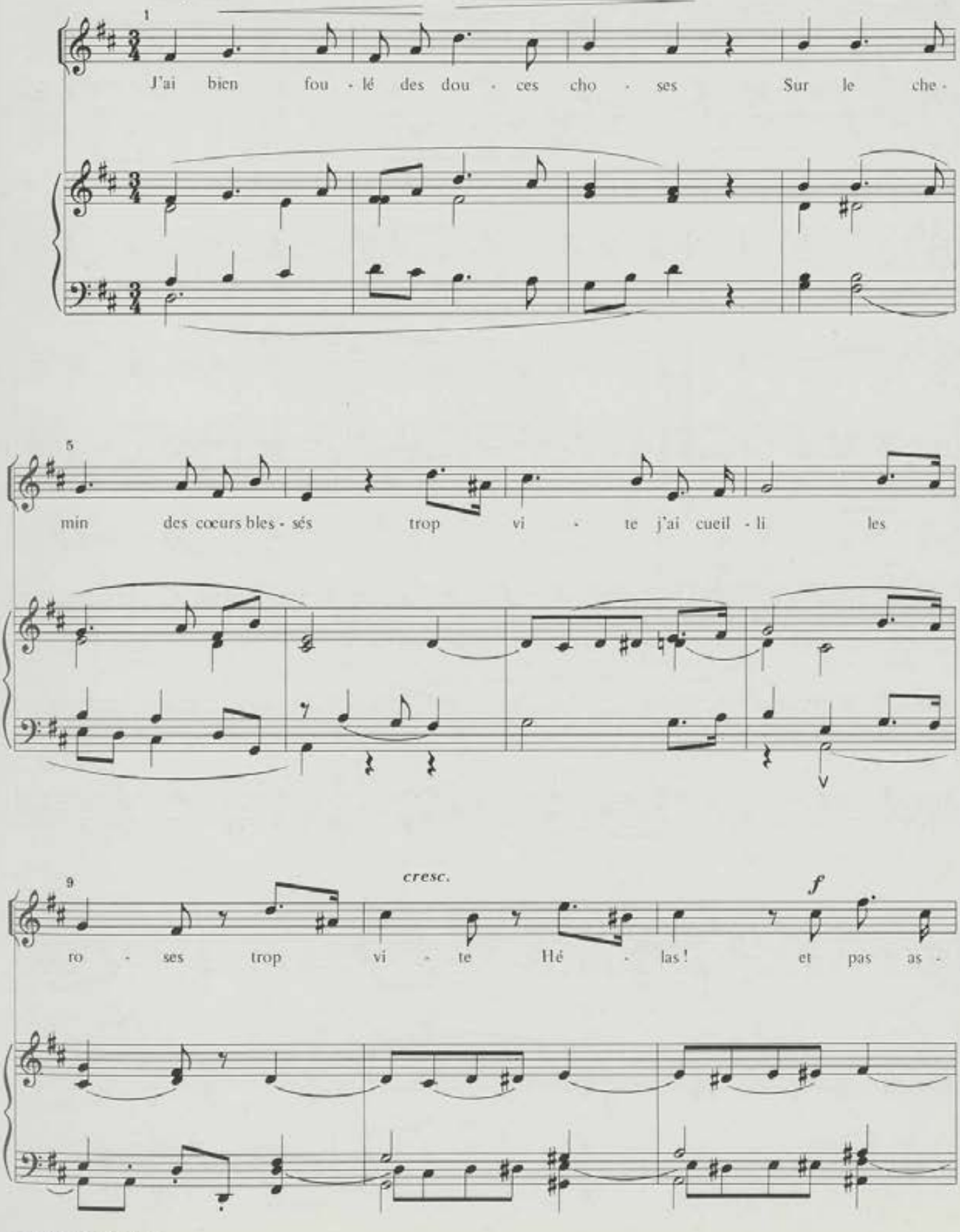

* Nº 40 do livro negro.

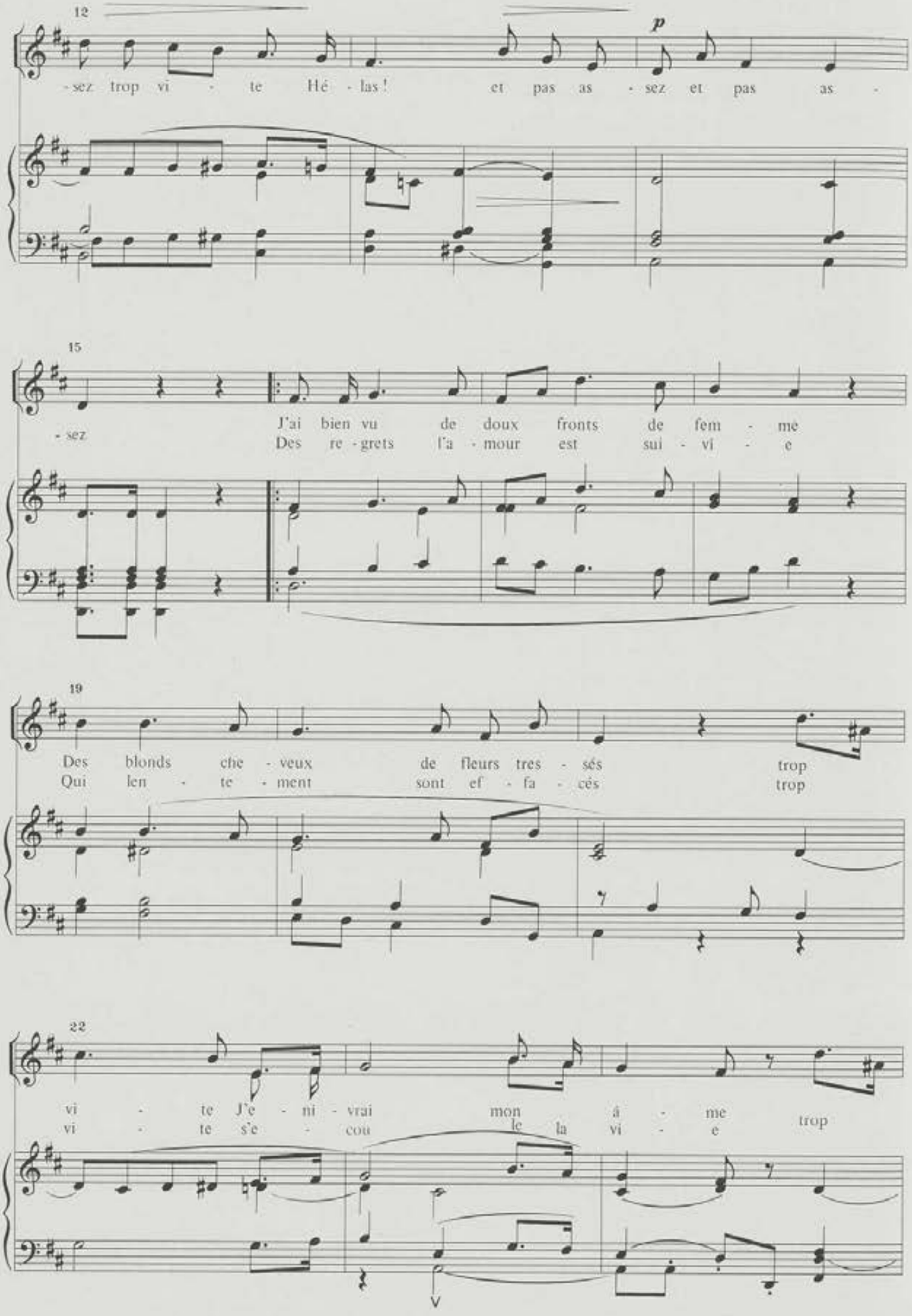
12
p
-sez trop vi - te Hé - las ! et pas as - sez et pas as -
15
- sez J'ai bien vu de doux fronts de fem - me
Des re - grets l'a - mour est sui - vi - e
19
Des blonds che - veux de fleurs tres - sés trop
Qui len - te - ment sont ef - fa - cés trop
22
vi - te J'e - ni - vrai mon â - me
vi - te s'e - cou le la vi - e trop

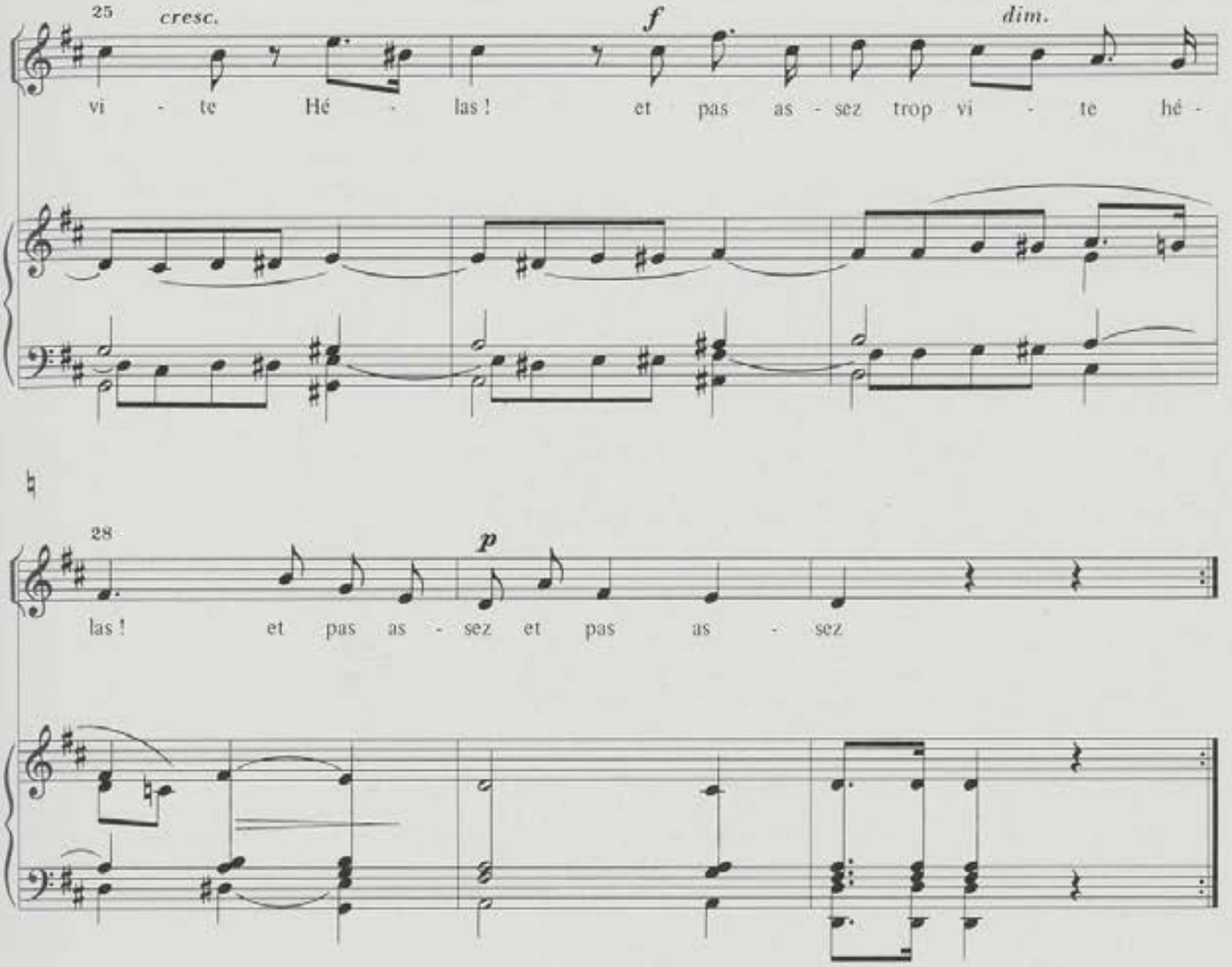
25
cresc.
f
dim.
vi - te Hé - las ! et pas as - sez trop vi - te hé -
28
p
las ! et pas as - sez et pas as - sez

Nº 29a

Triste esperance enfant*

Poesie de Victor Hugo

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Andante quasi Adagio

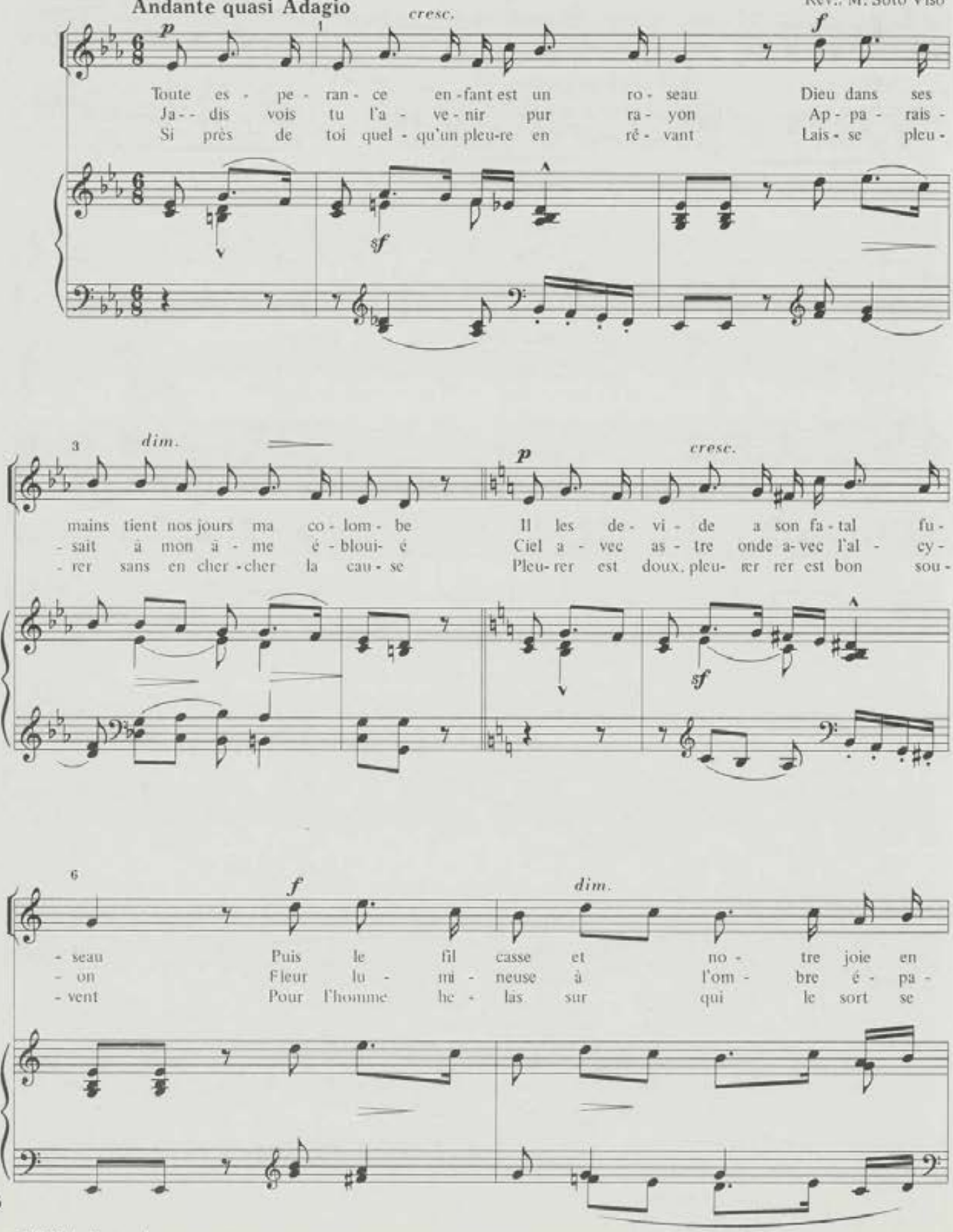

* Nº 30 do livro verde.

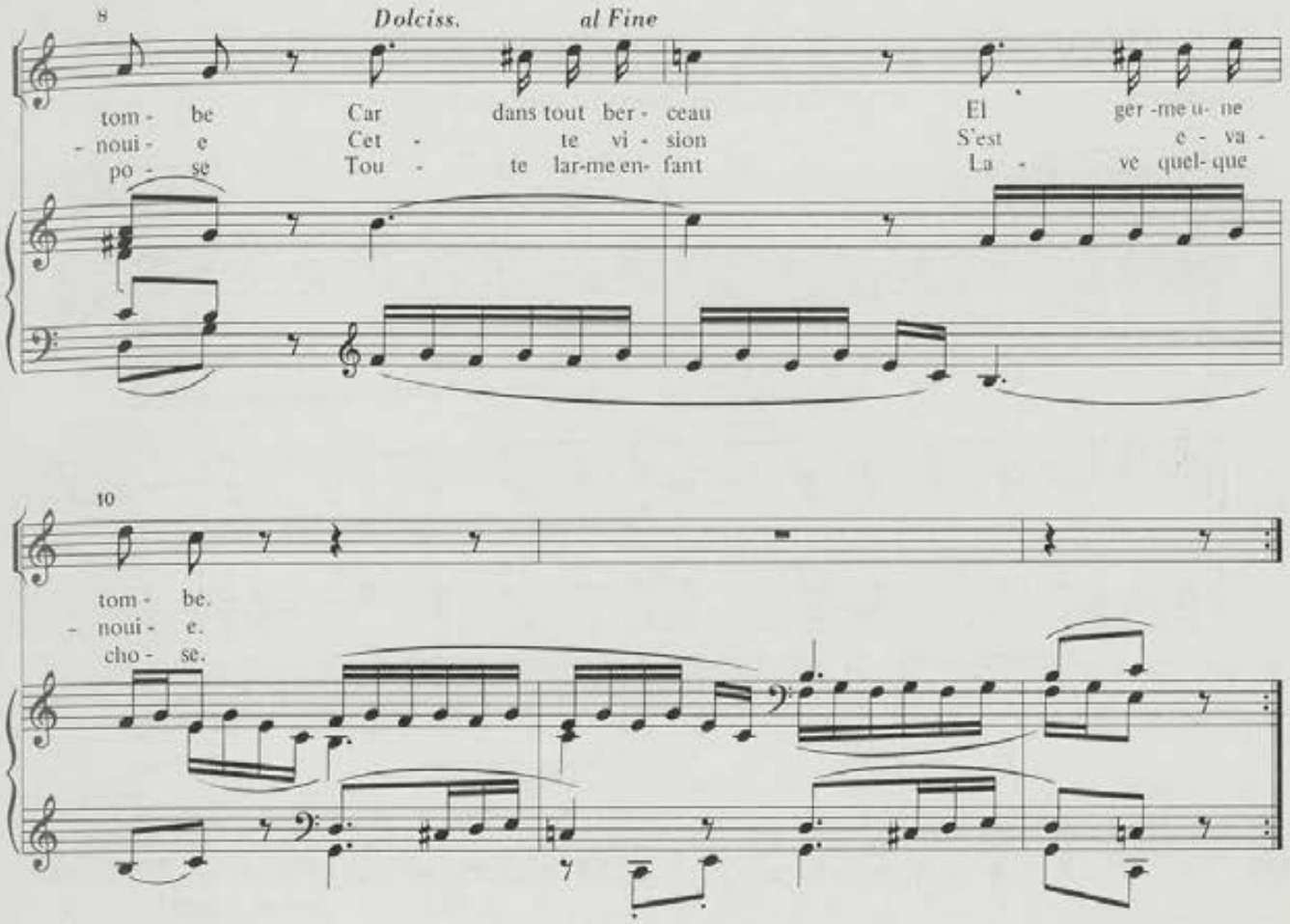
8
Dolciss.
al Fine
tom - be
- noui - e
po - se
Car
Cet -
Tou -
dans tout ber - ceau
te vi - sion
te lar-me en- fant
El
S'est
La -
ger -me u- ne
e - va -
ve quel- que
10
tom - be.
- noui - e.
cho - se.

Nº 29b

Triste esperance enfant*

Poesie de V. Hugo

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Lento molto

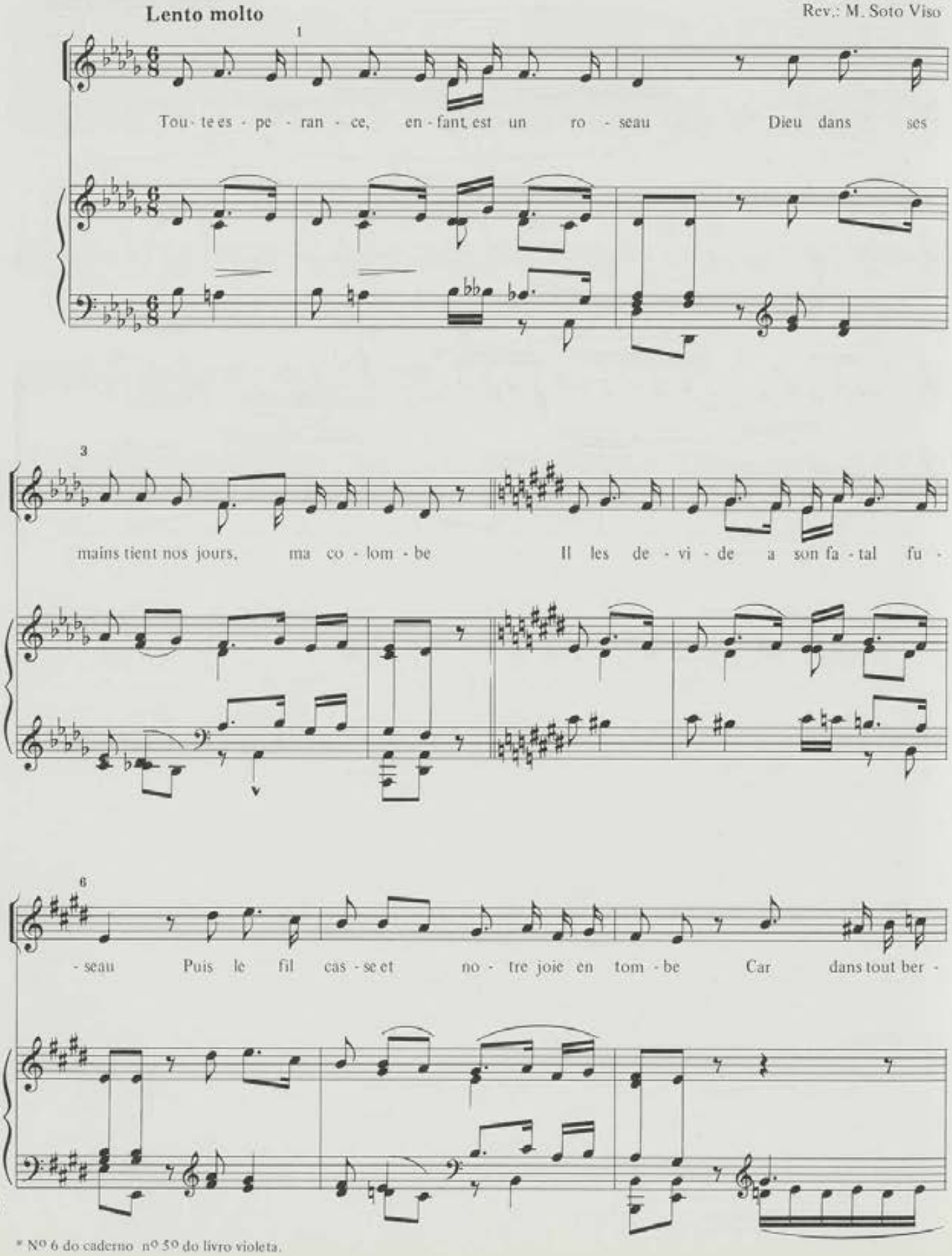

* Nº 6 do caderno nº 5º do livro violeta.

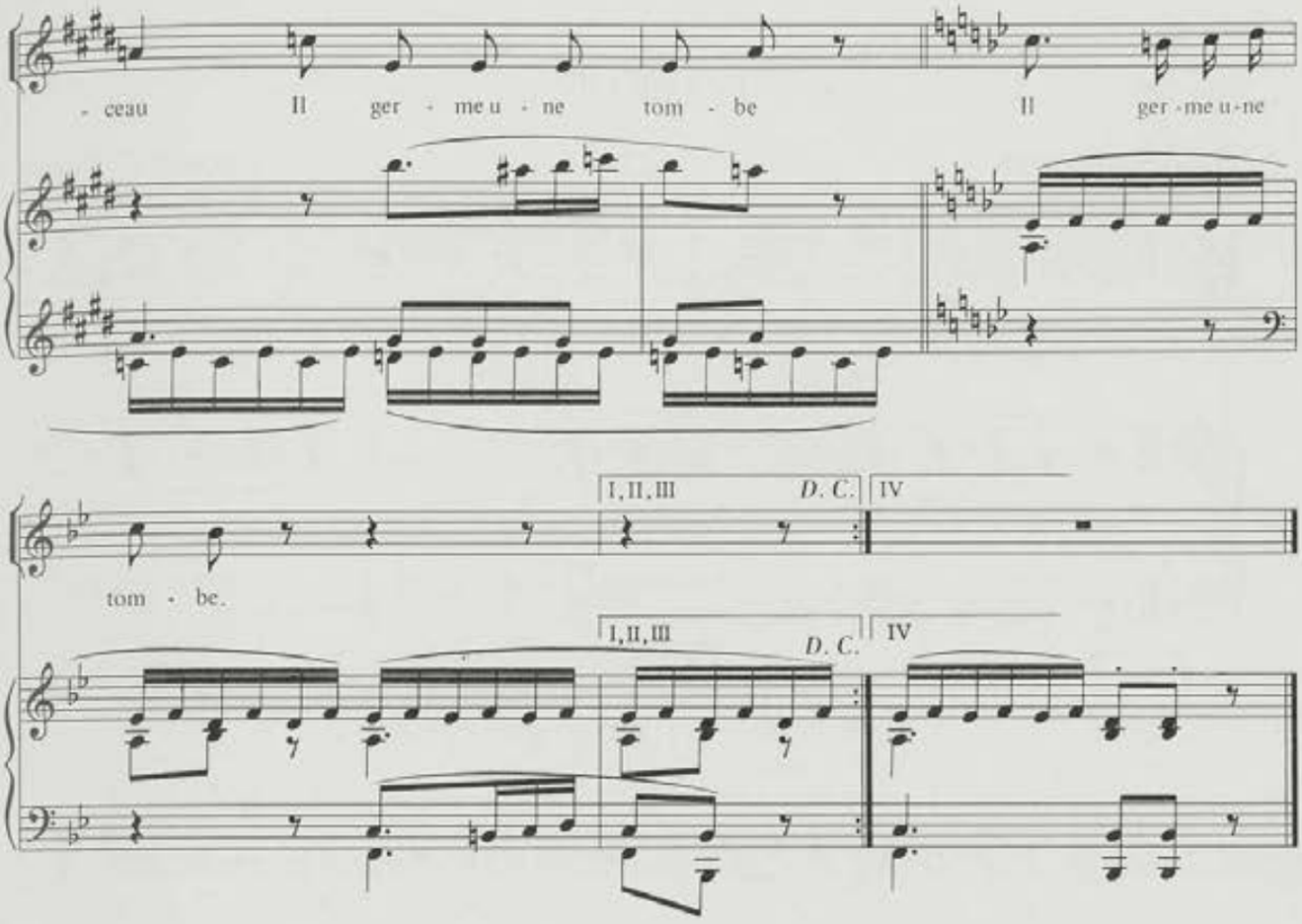

2. Jadis vois tu l'avenir pur rayon
Apparaisait à mon âme éblouie
Ciel avec astre, onde avec l'alcyon
Fleur lumineuse à l'ombre épanouie
Cette vision
S'est evanouie (bis)

3. Si près de toi quelqu'un pleure en rêvant
Laisse pleurer sans en cherchant la cause
Pleurer est doux, pleurer est bon souvent
Pour l'home helás sur qui le sorte se pose
Toute larme enfant
Lave quelque chose (bis)

Nº 30a

Le papillon*

Poesie de Lamartine

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

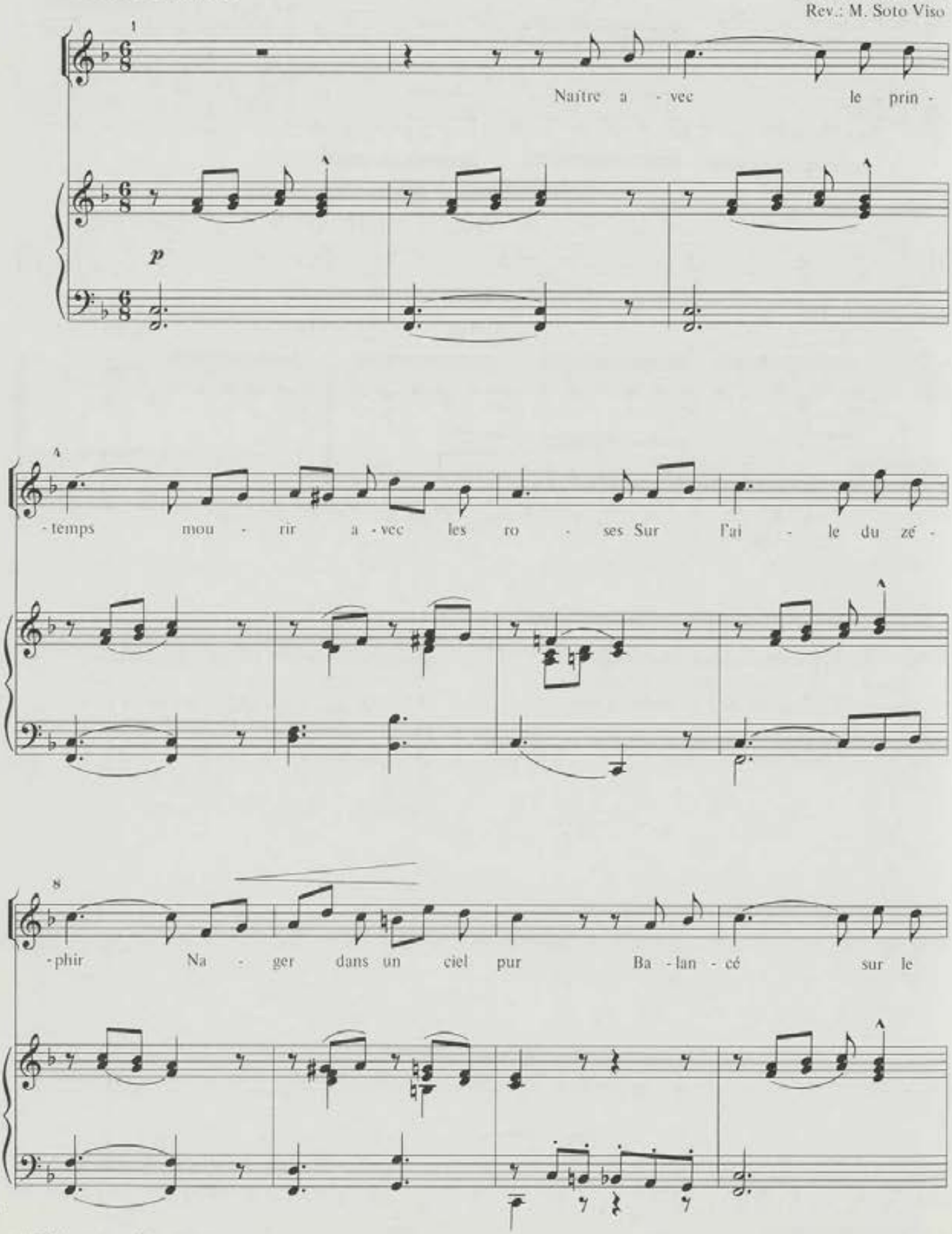

* Nº 4 do caderno 3º do livro violeta.

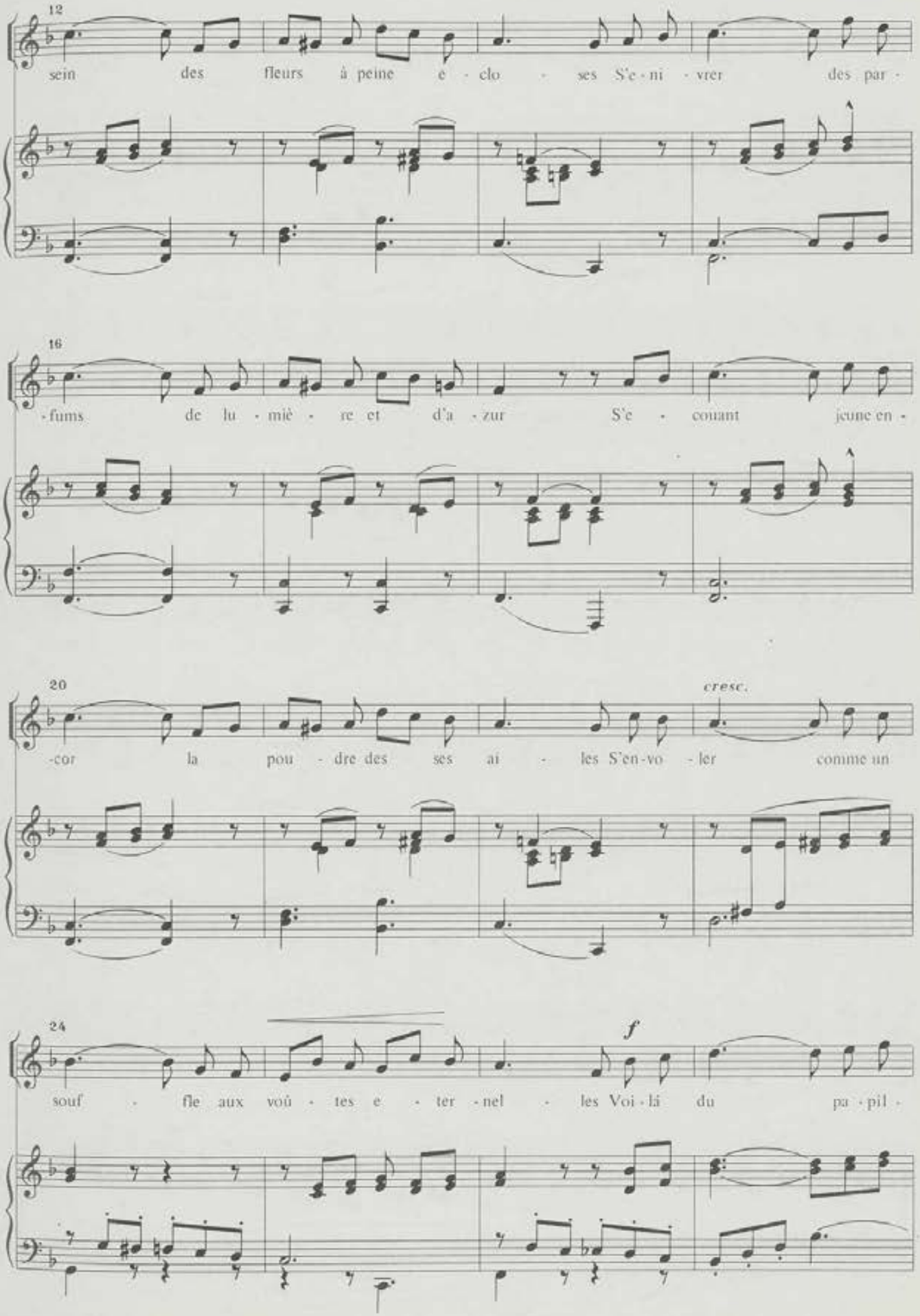
12
sein des fleurs à peine é - clo - ses S'é - ni - vrer des par -
16
-fums de lu - miè - re et d'a - zur S'é - couant jeune en -
20
cresc.
-cor la pou - dre des ses ai - les S'en-vo - ler comme un
24
f
souf - fle aux voû - tes é - ter - nel - les Voi - là du pa - pil -

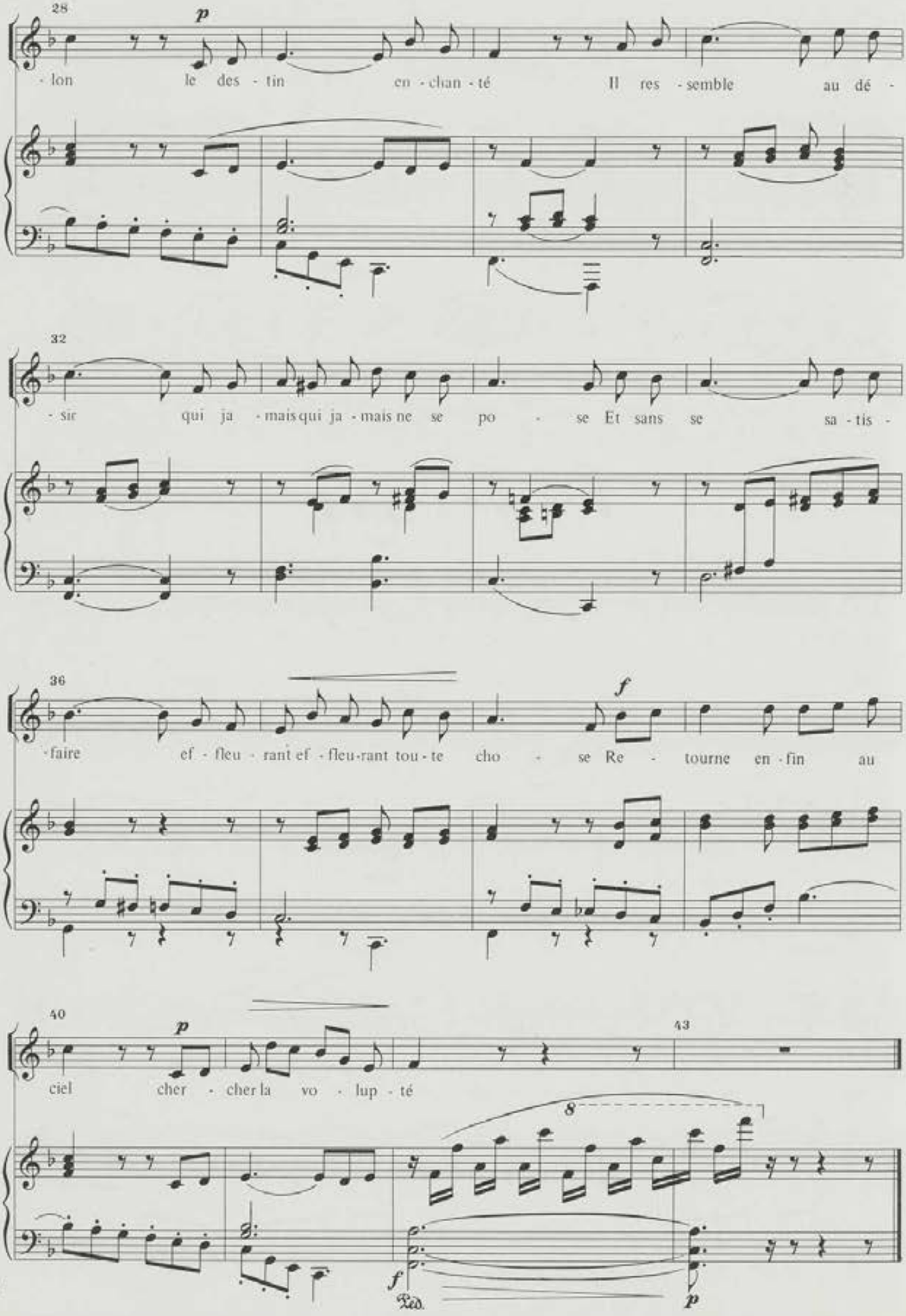
28
p
- lon le des - tin en - chan - té Il res - semble au dé -
32
- sir qui ja - mais qui ja - mais ne se po - se Et sans se sa - tis -
36
f
- faire ef - fleu - rant ef - fleu - rant tou - te cho - se Re - tourne en - fin au
40
p
43
ciel cher - cher la vo - lup - té
8
f
p
Ped.

Nº 30b

Le papillon*

Poesie de Lamartine

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Tranquillamente

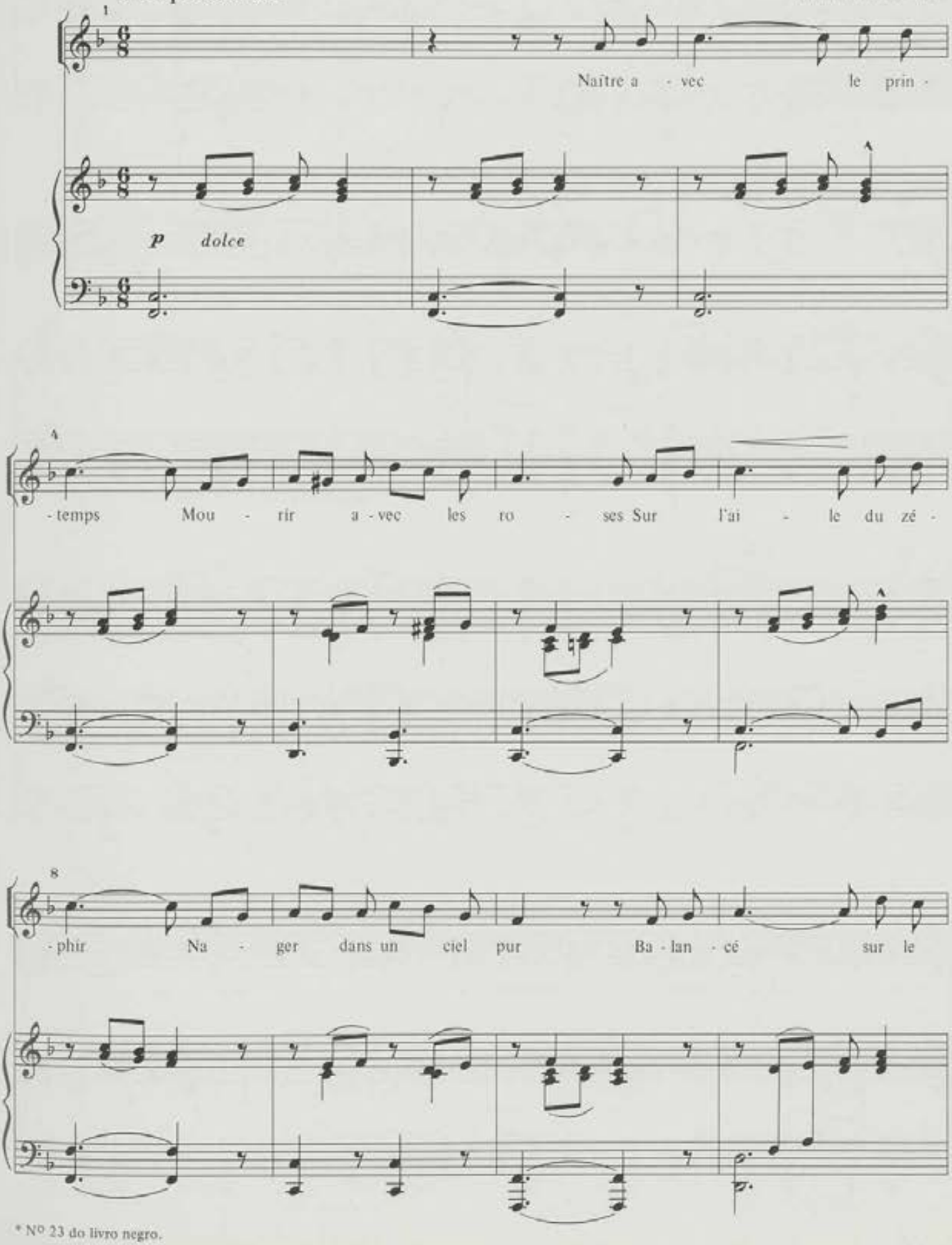

* Nº 23 do livro negro.

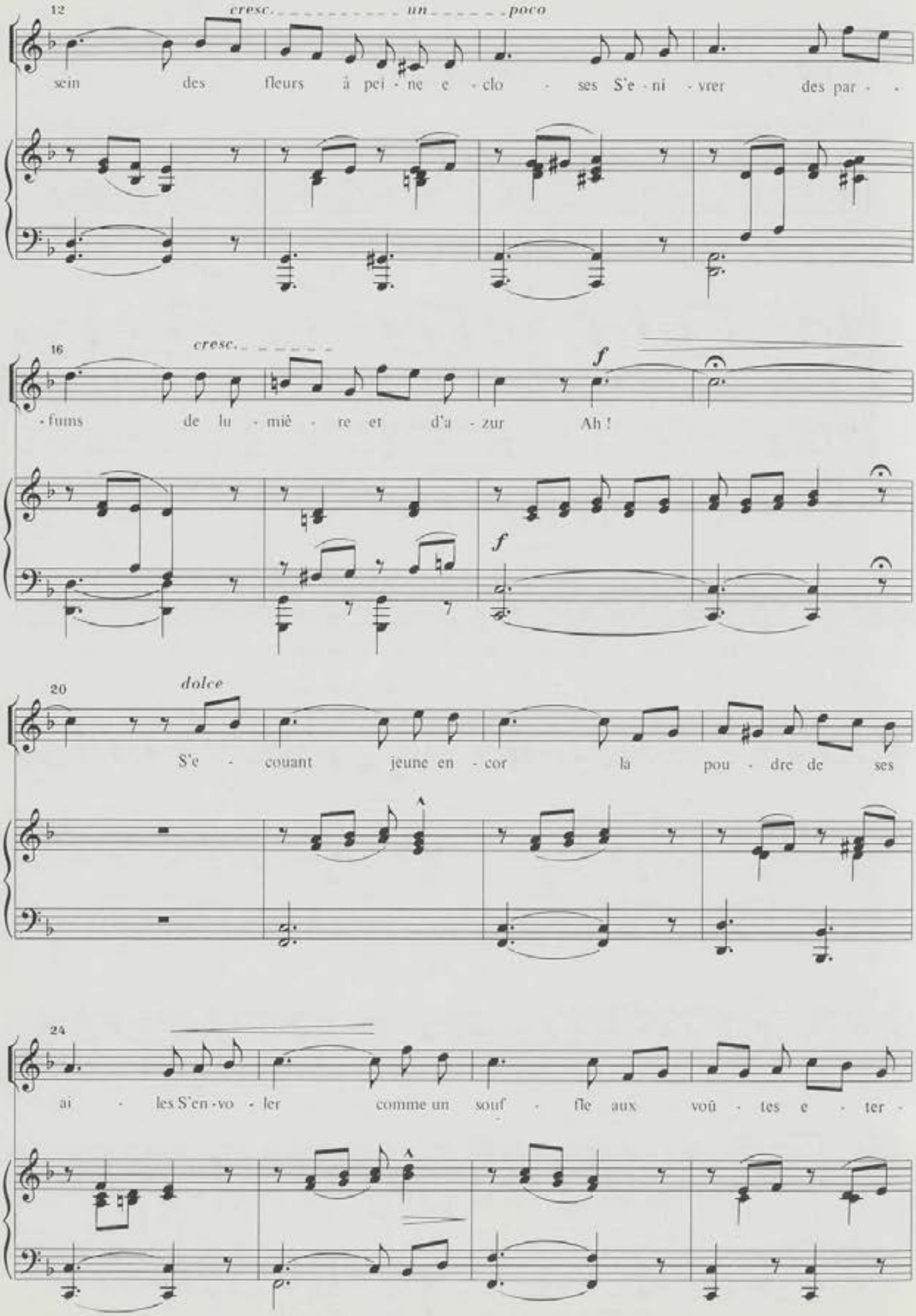
12
cresc. un poco
sein des fleurs à pei - ne e - clo - ses S'e - ni - vrer des par - -
16
cresc.
f
- fums de lu - miè - re et d'a - zur Ah !
f
20
dolce
S'e - couant jeune en - cor la pou - dre de ses
24
ai - les S'en - vo - ler comme un souf - fle aux voû - tes e - ter -

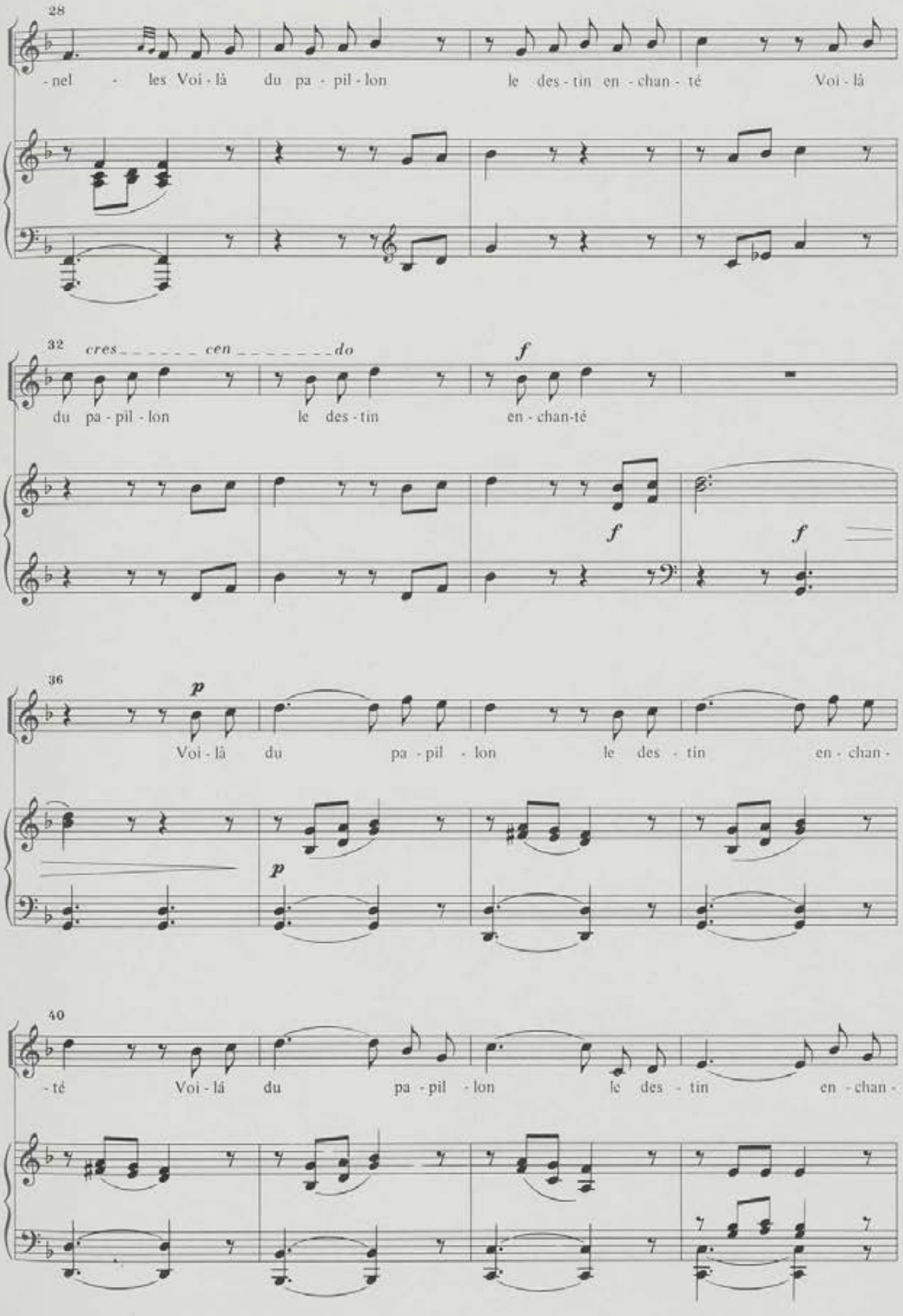
28
-nel - les Voi-là du pa-pil-lon le des-tin en-chan-té Voi-là
32
cres cen do
f
du pa-pil-lon le des-tin en-chan-té
f
f
36
p
Voi-là du pa-pil-lon le des-tin en-chan-
p
40
-té Voi-lá du pa-pil-lon le des-tin en-chan-

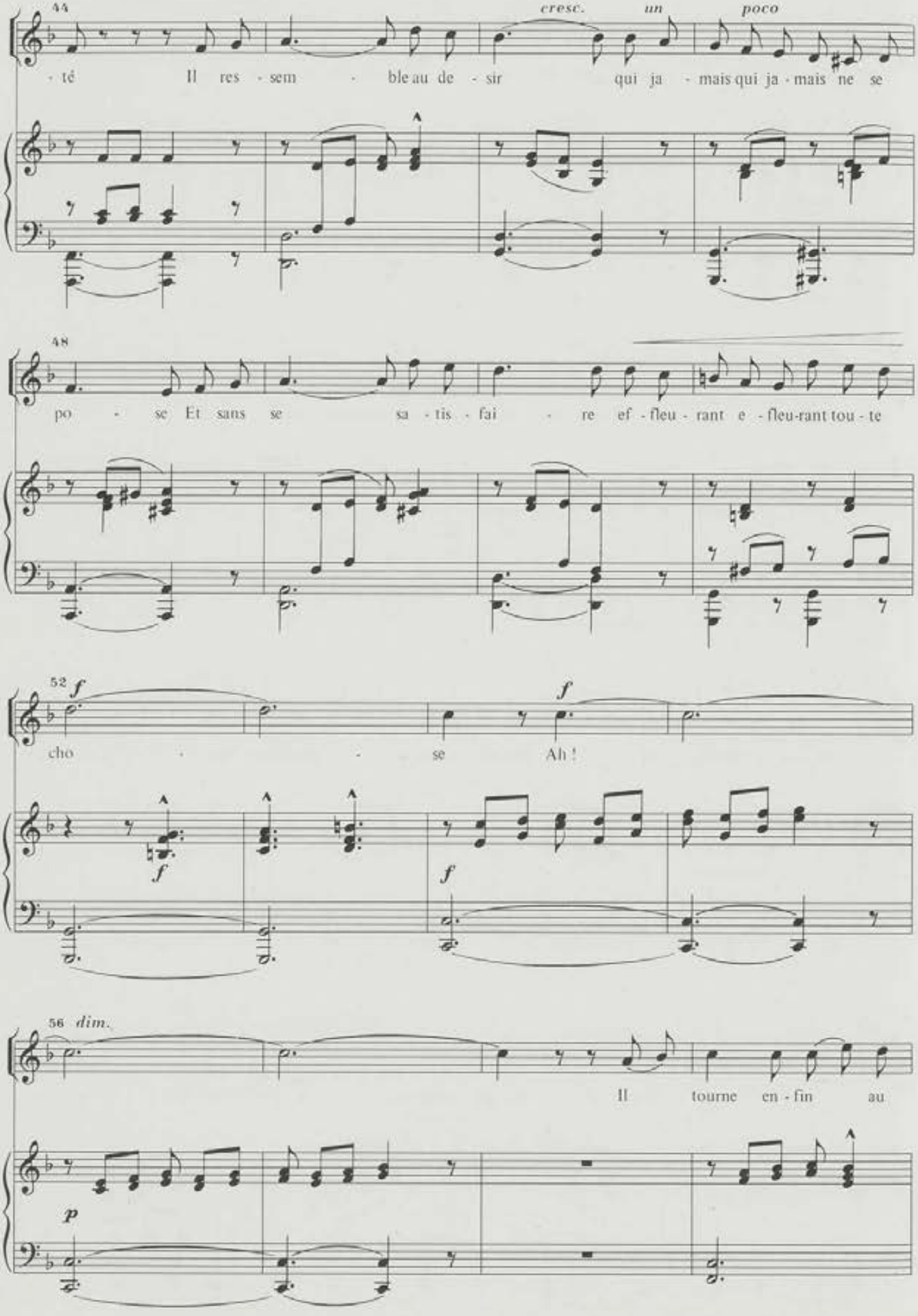
44
cresc. un poco
- té Il res - sem - ble au de - sir qui ja - mais qui ja - mais ne se
48
po - se Et sans se sa - tis - fai - re ef - fleu - rant e - fleu-rant tou - te
52 f
cho - se Ah !
f
f
f
56 dim.
Il tourne en - fin au
p

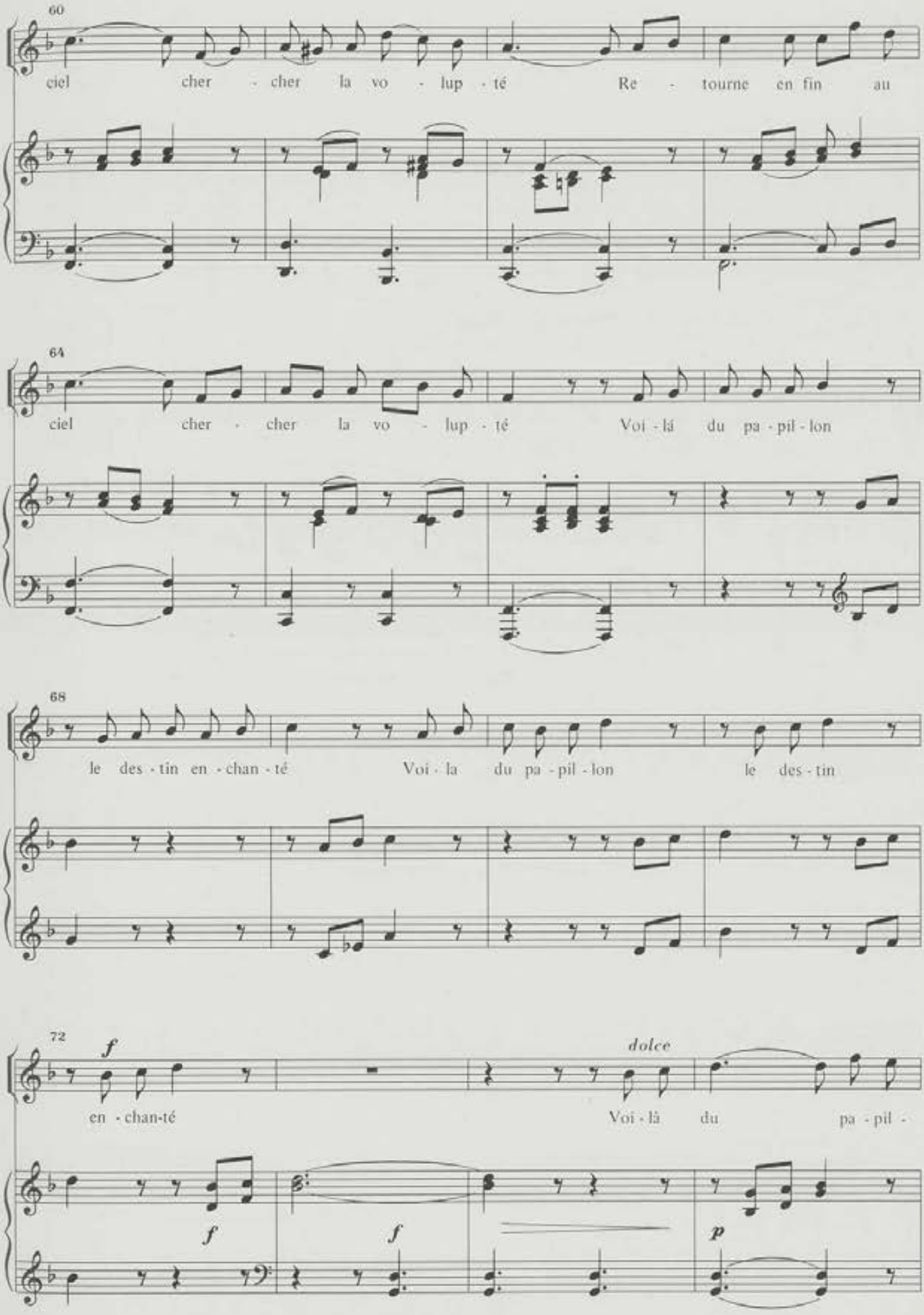
60
ciel cher - cher la vo - lup - té Re - tourne en fin au
64
ciel cher - cher la vo - lup - té Voi - lá du pa - pil - lon
68
le des - tin en - chan - té Voi - la du pa - pil - lon le des - tin
72
f
en - chan-té
dolce
Voi - là du pa - pil -
f
f
p

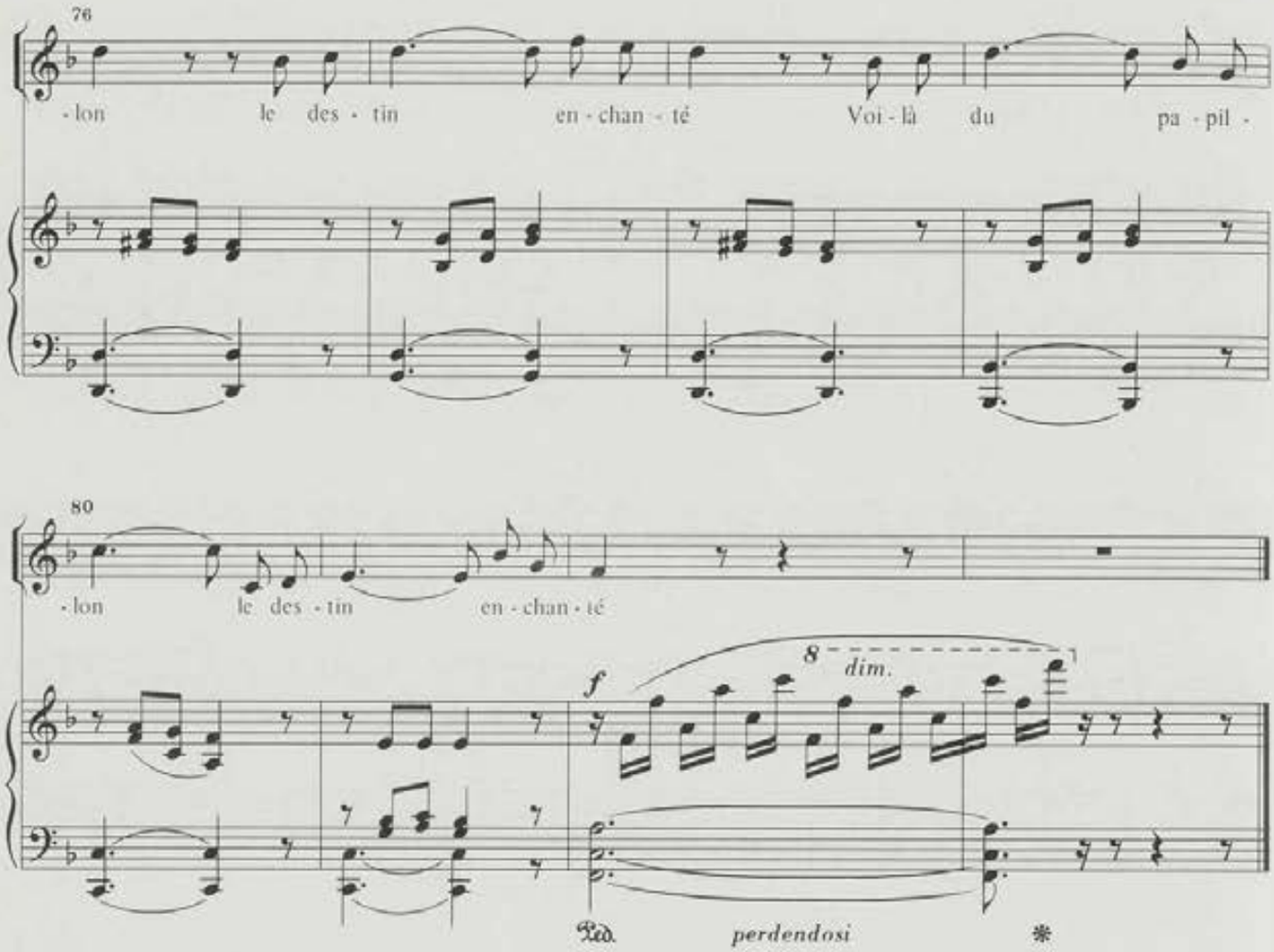
76
-lon le des - tin en - chan - té Voi - là du pa - pil -
80
-lon le des - tin en - chan - té
f
8
dim.
Ped.
perdendosi
*

Nº 31

Pensée des morts*

Poesie de Lamartine

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

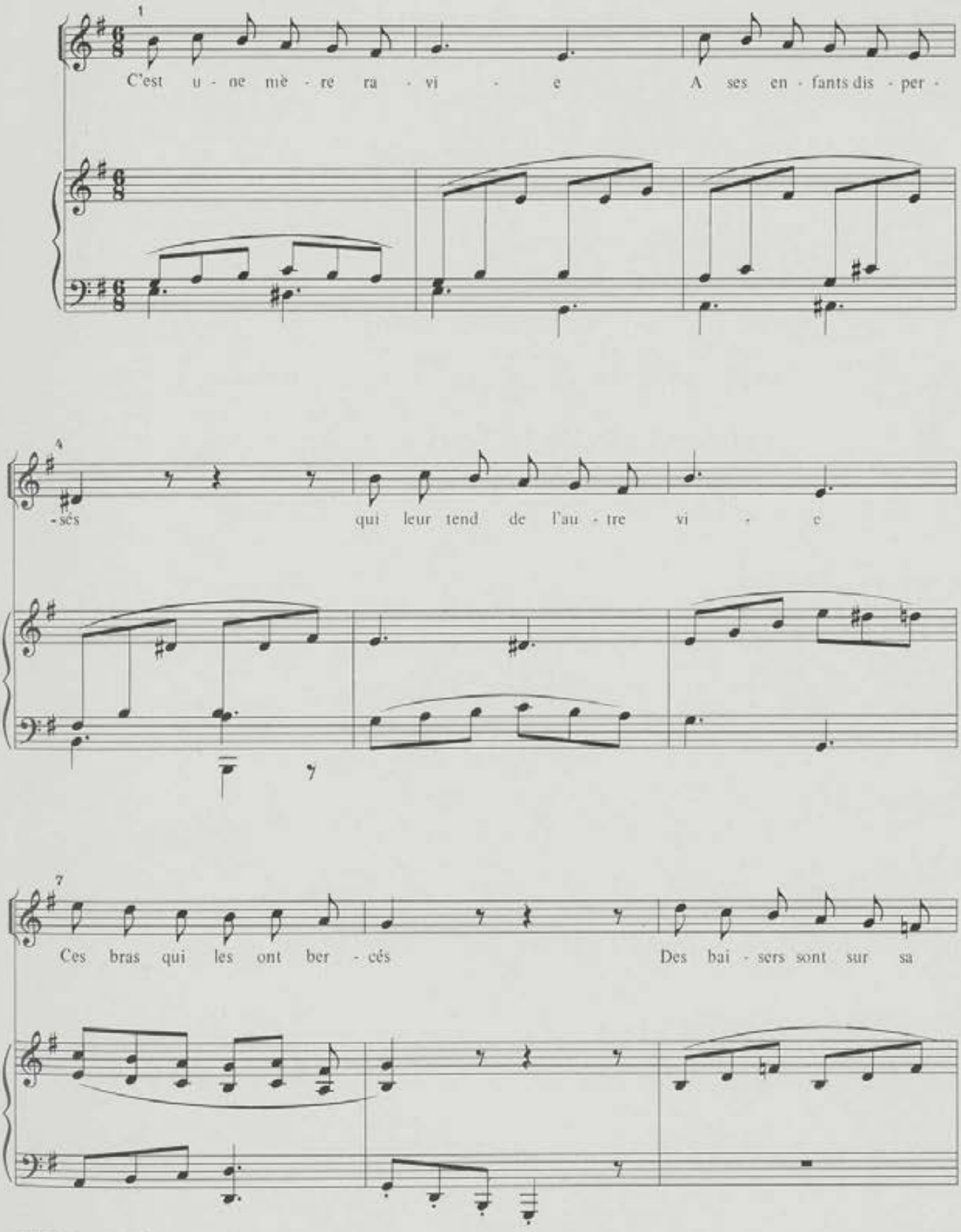

* Nº 3 do caderno 2º do livro violeta.

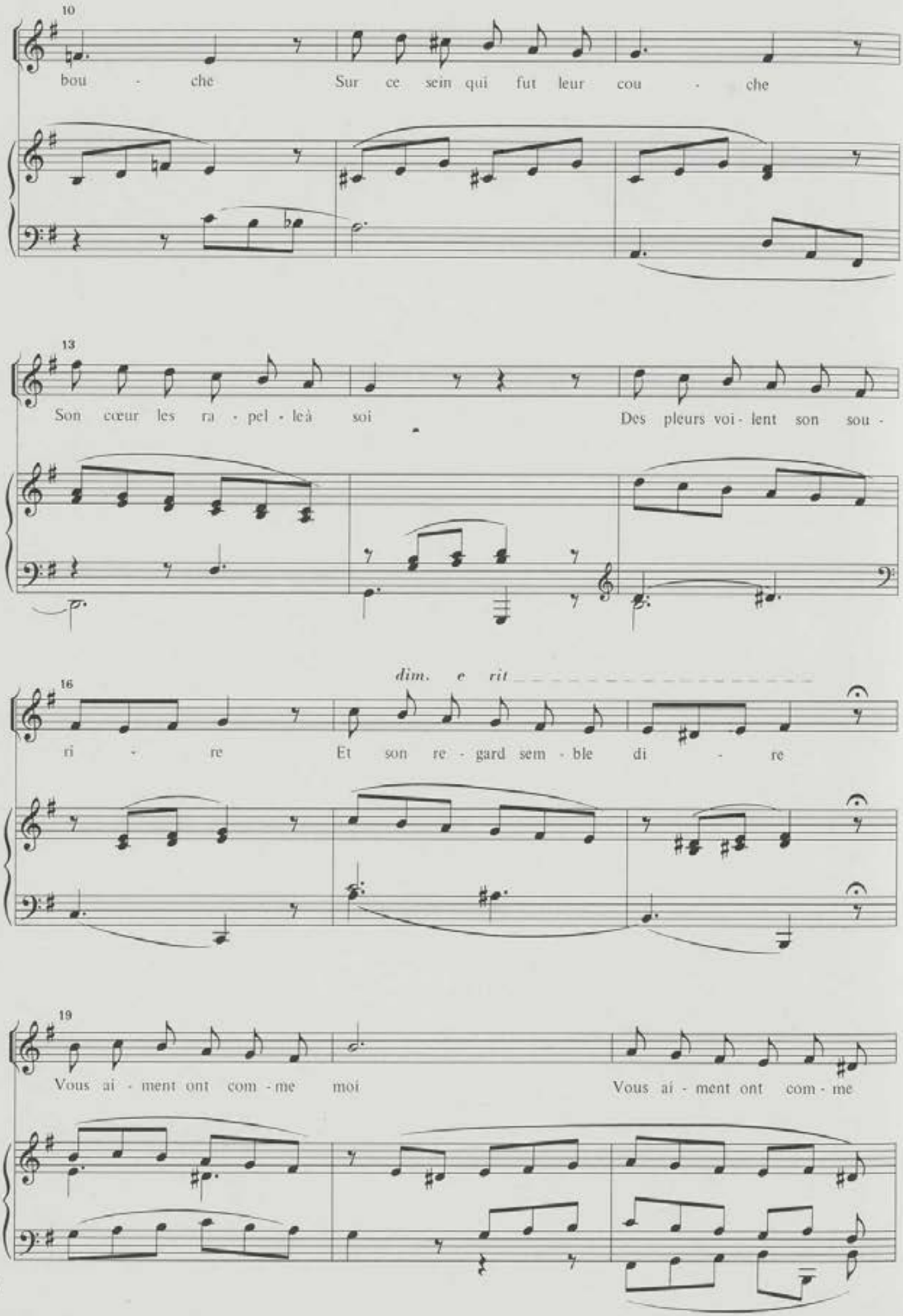
10
bou - che Sur ce sein qui fut leur cou - che
13
Son cœur les ra - pel - leà soi Des pleurs voi - lent son sou -
16
dim. e rit
ri - re Et son re - gard sem - ble di - re
19
Vous ai - ment ont com - me moi Vous ai - ment ont com - me

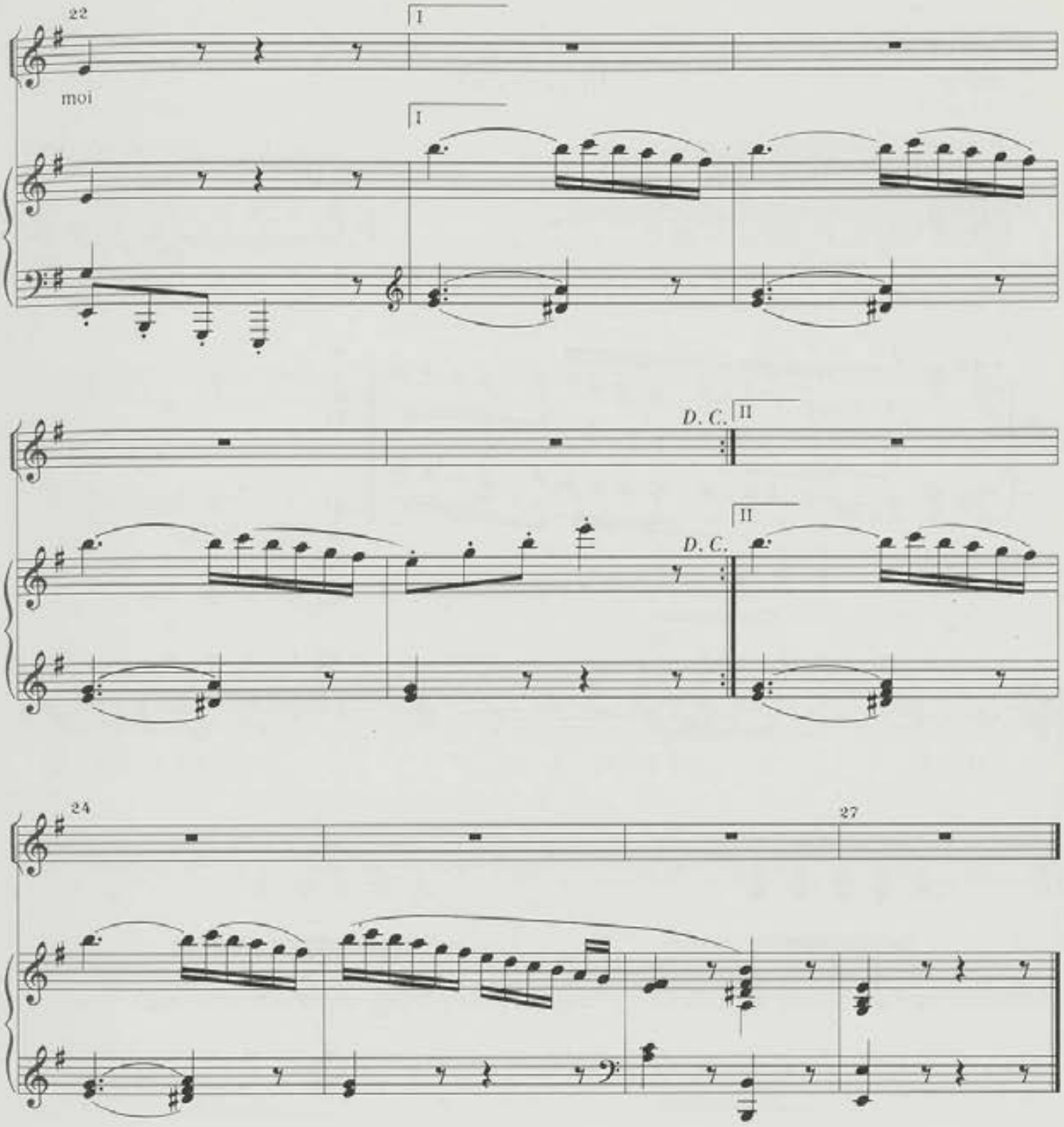

2. C'est une jeune fiancée
Qui le front ceint du bandeau
N'emporte qu'une pensée
De sa jeunesse au tombeau
Triste helás dans le ciel même
Pour recevoir celui qu'elle aime
Elle revient sur ses pas
Et lui dit ma tombe est verte
Sur cette terre deserte
Qu'atends tu, je ne suis pas (bis)

Nº 32

Invocation*

Poesie de L amartine

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Agitato ma non tanto

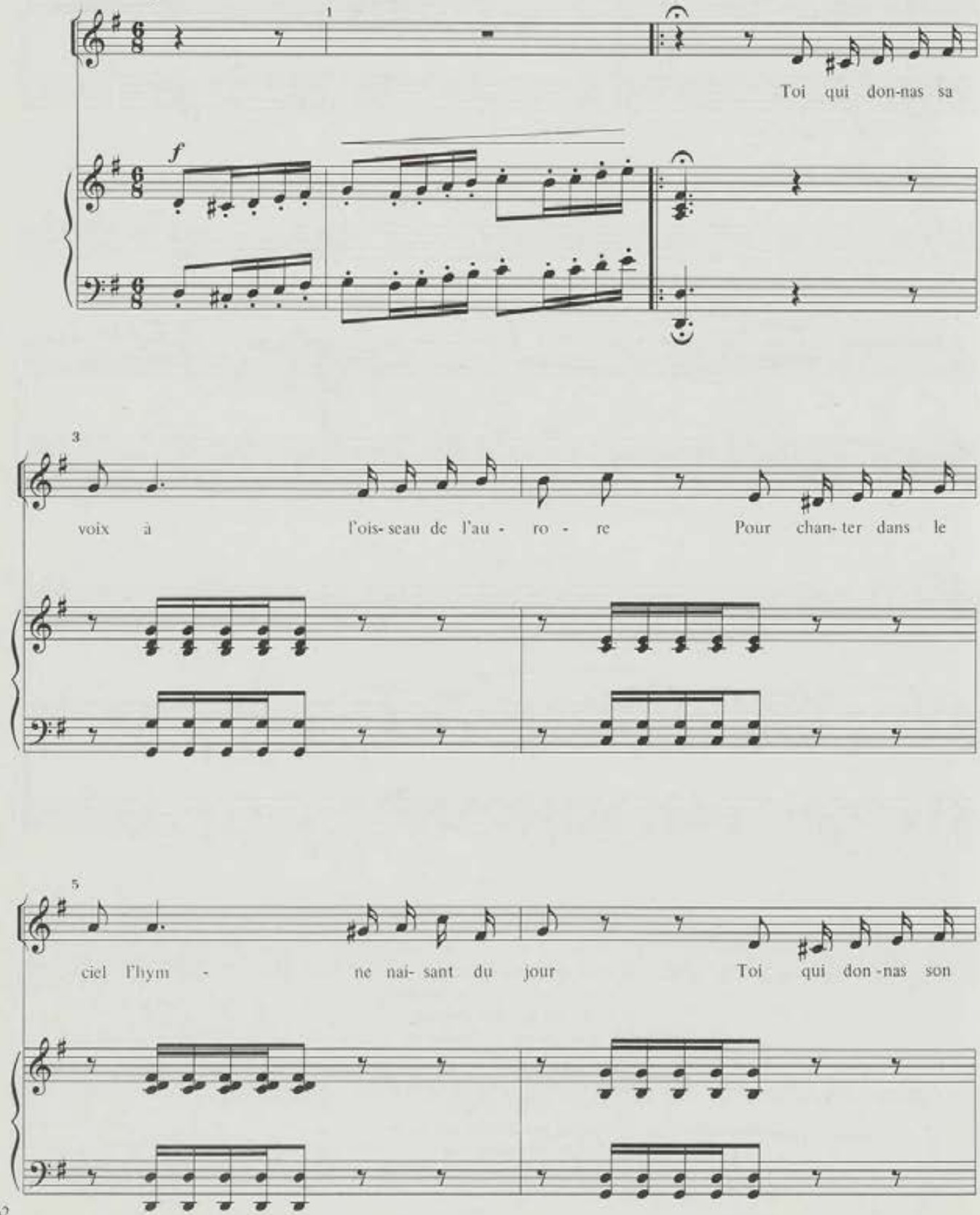

* Nº 6 do caderno 6º do livro violeta.

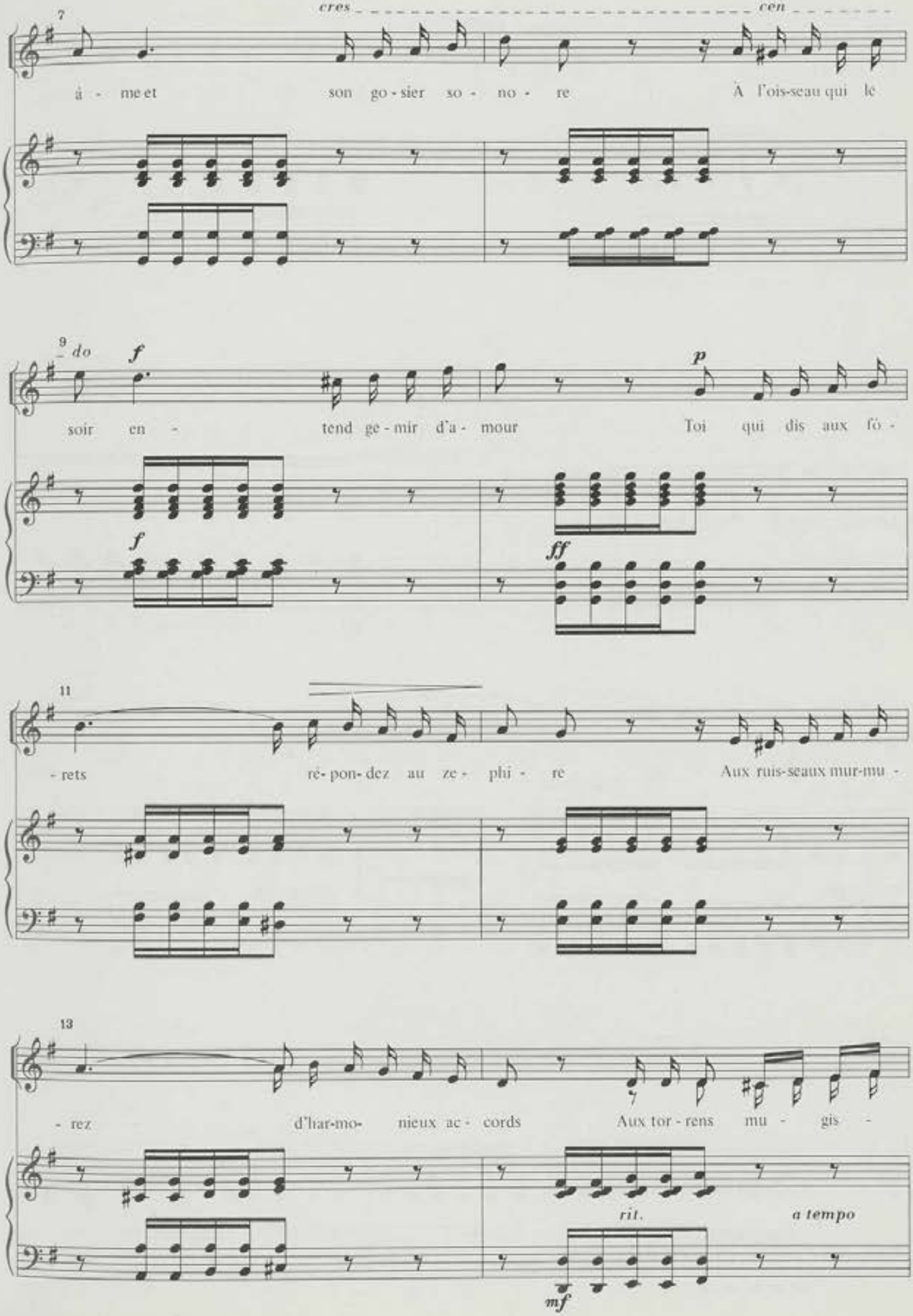
cres
cen
7
á - me et son go - sier so - no - re À l'ois-seau qui le
9
do
f
p
soir en - tend ge - mir d'a - mour Toi qui dis aux fo -
f
ff
11
- rets ré- pon- dez au ze - phi - re Aux ruis-seaux mur-mu -
13
- rez d'har-mo- nieux ac - cords Aux tor - rens mu - gis -
rit.
a tempo
mf

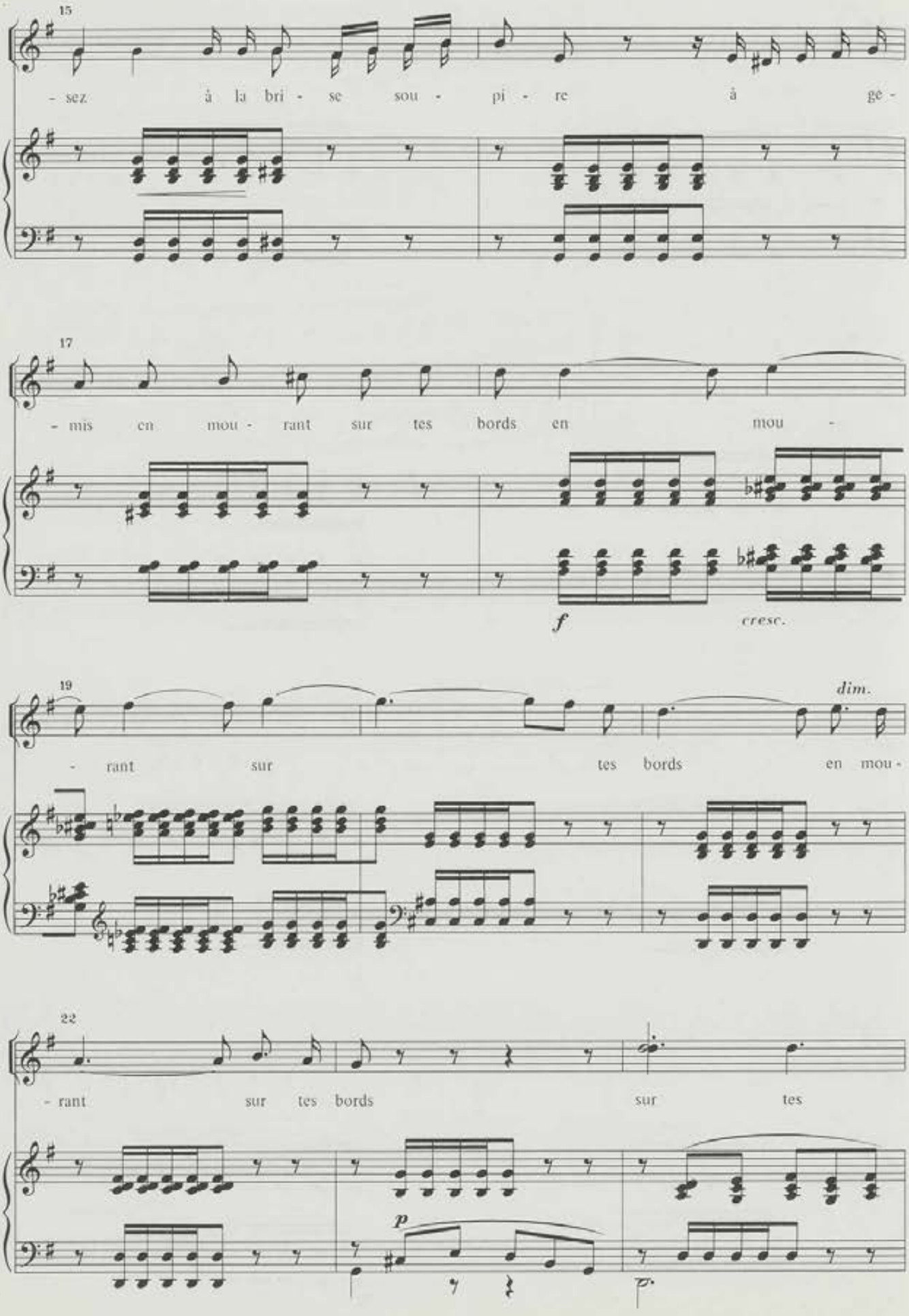
15
- sez à la bri - se sou - pi - re à ge -
17
- mis en mou - rant sur tes bords en mou -
f
cresc.
19
dim.
- rant sur tes bords en mou -
22
- rant sur tes bords sur tes
p

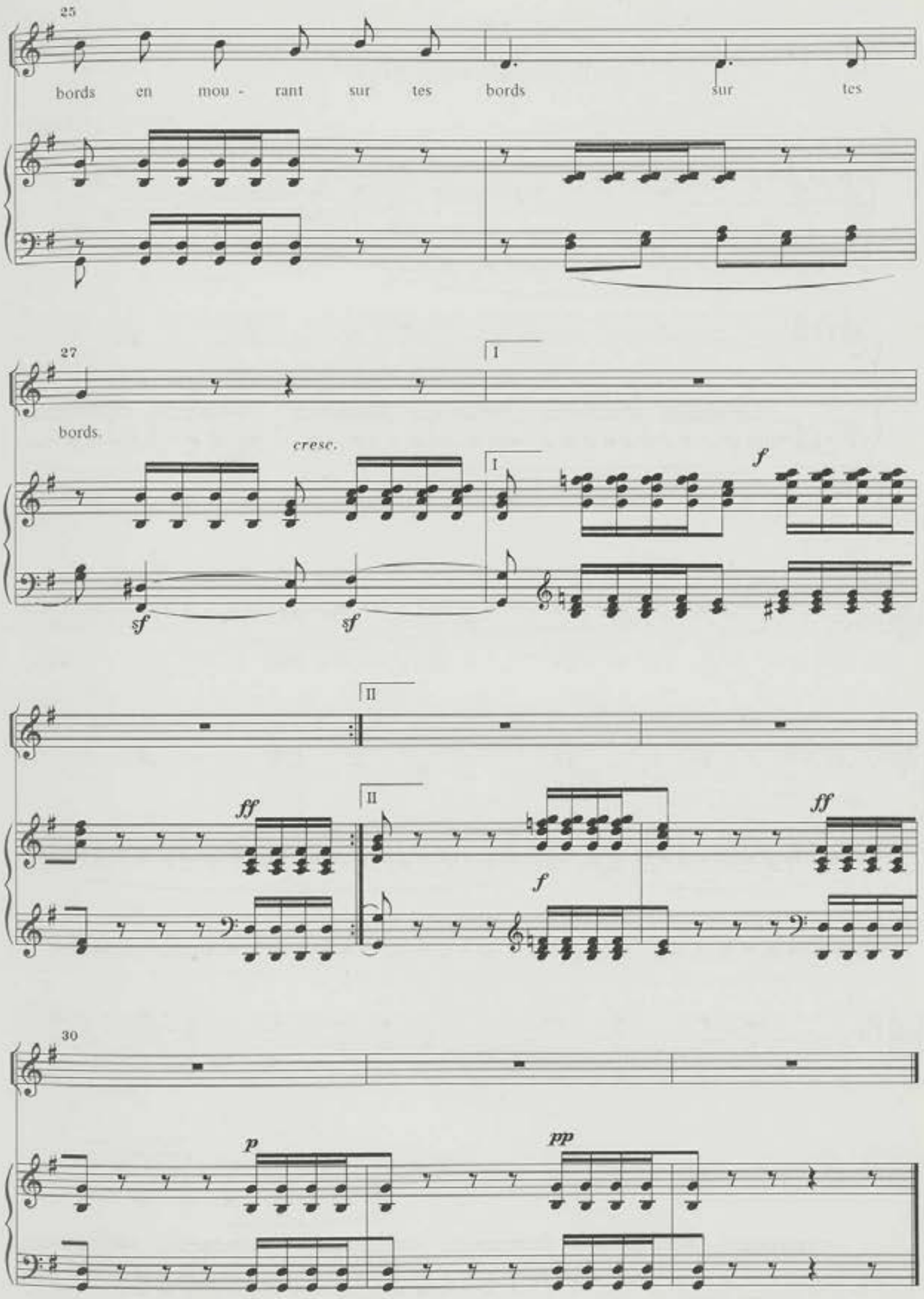
25
bords en mou - rant sur tes bords sur tes
27
I
bords.
cresc.
I
f
sf
sf
II
II
ff
f
ff
30
p
pp

Nº 33

Barcarolle romantique*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

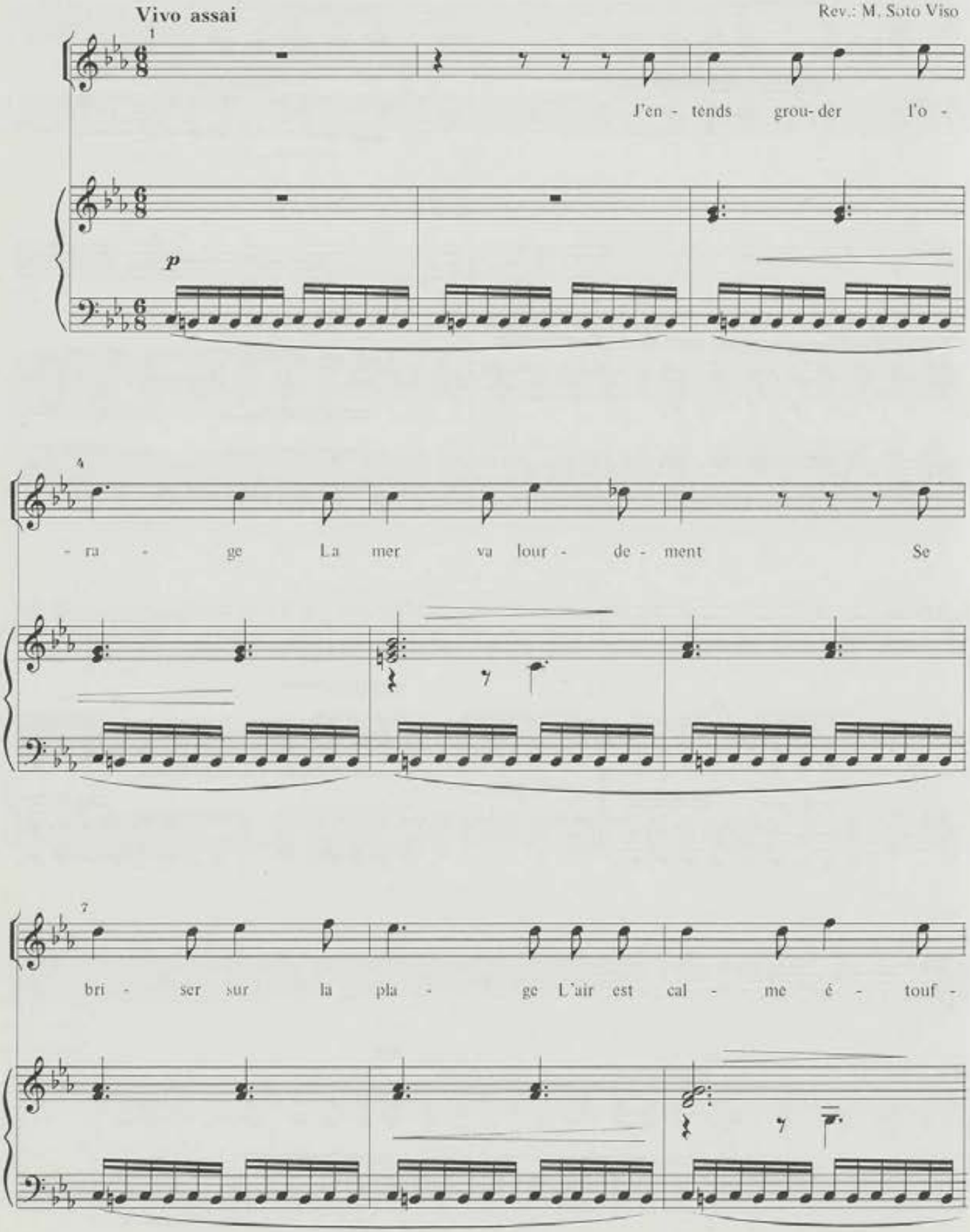

* Nº 26 do livro negro.

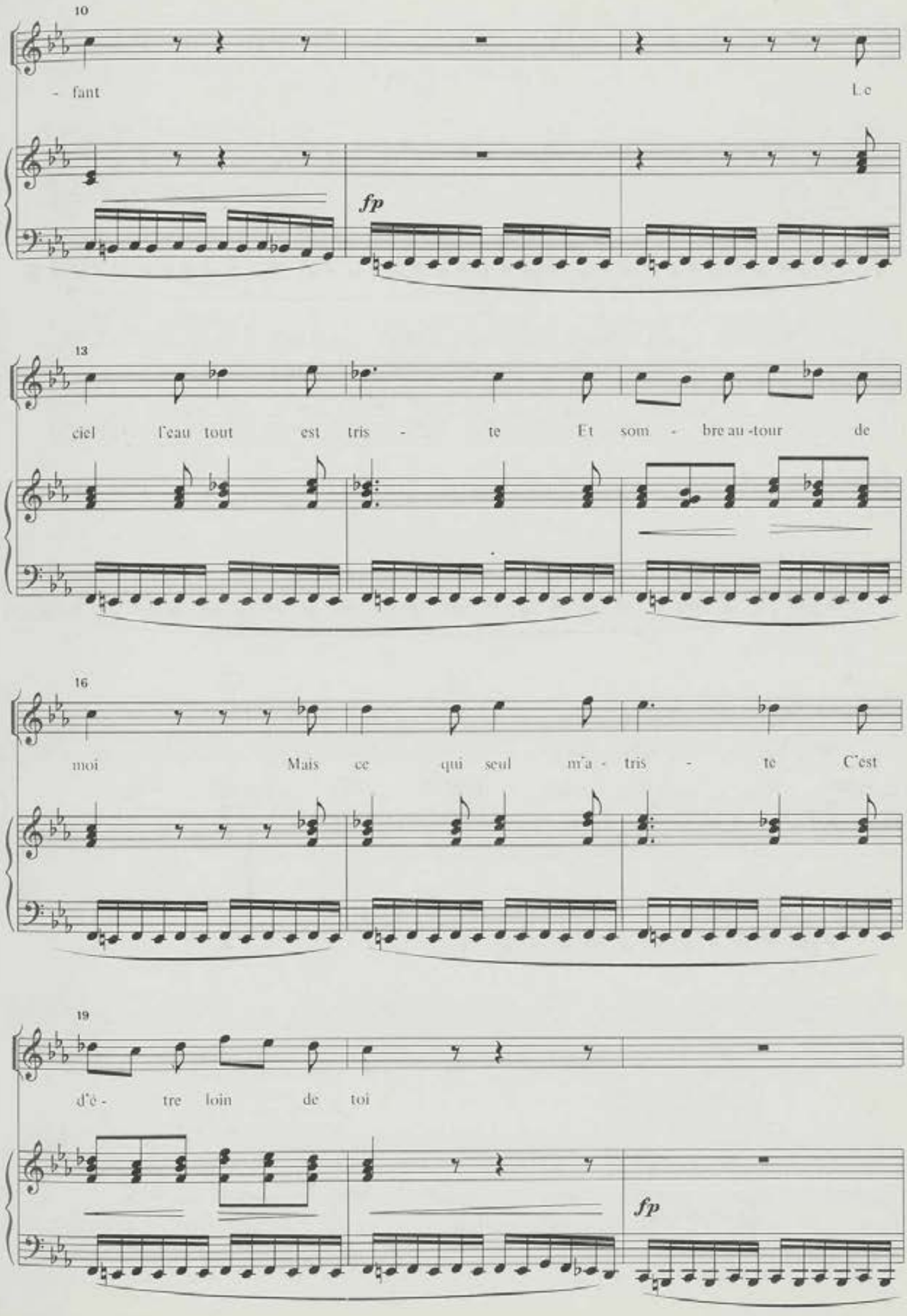
10
- fant
Le
fp
13
ciel l'eau tout est tris - te Et som - bre au -tour de
16
moi Mais ce qui seul m'a - tris - te C'est
19
d'ê - tre loin de toi
fp

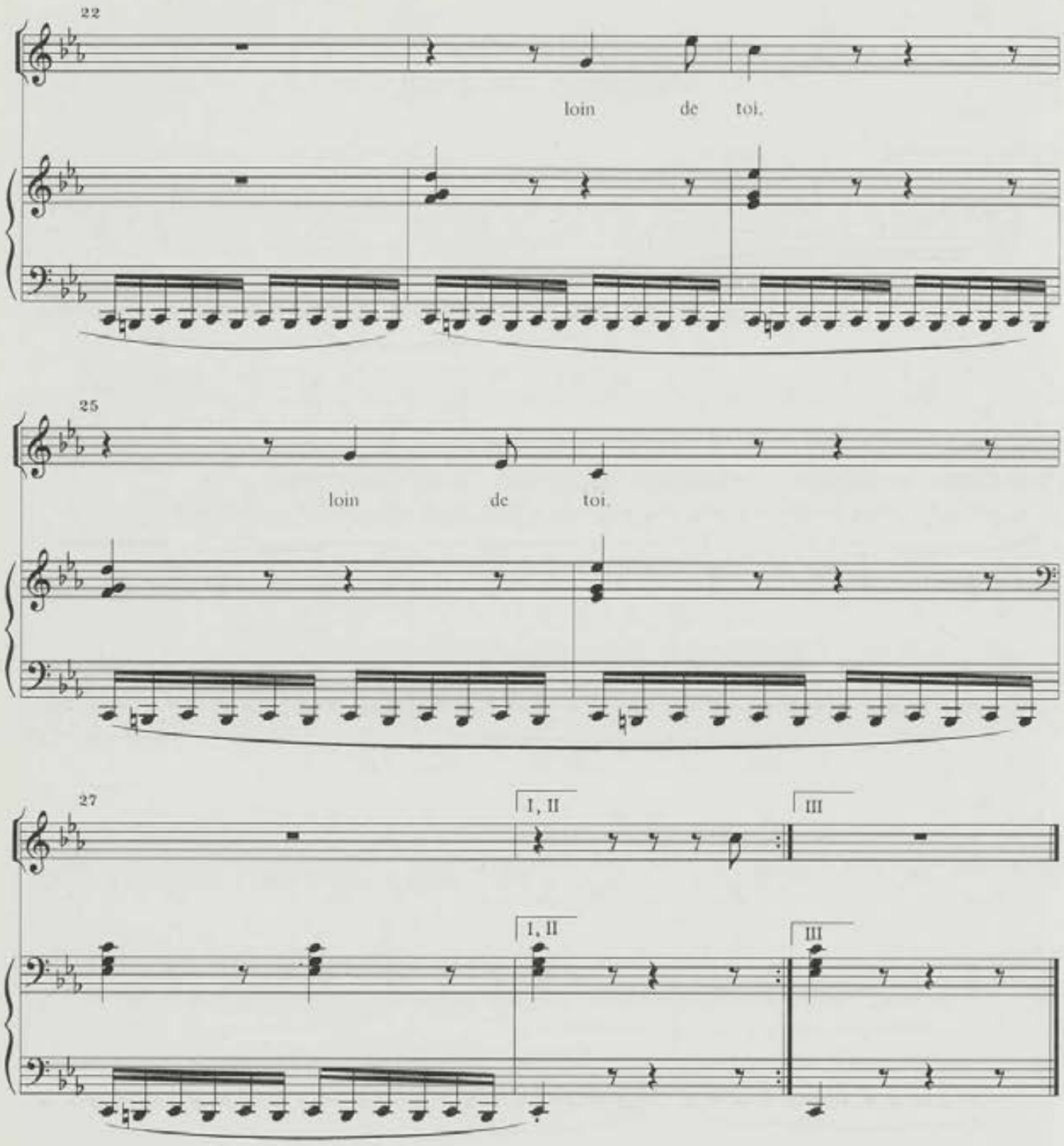

2. Que m'importe l'orage
Que me fait l'ouragan
Si ma barque naufrage
Au souffle du fier autant

3. Rien a la mort resiste
C'est du destin la loi
E t ma vie est si triste
N'etant pas près de toi

4. Mais si te voir t'entendre
C'est mon plus gran bonheur
Sans ton regard si tendre
Qui calmera mon coeur

5. Près de toi seul j'existe
E n ton amour j'ai fois
Tout me parait bien triste
Quand je suis loin de toi

Nº 34

Chant d'amour*

Poesie de L amartine

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

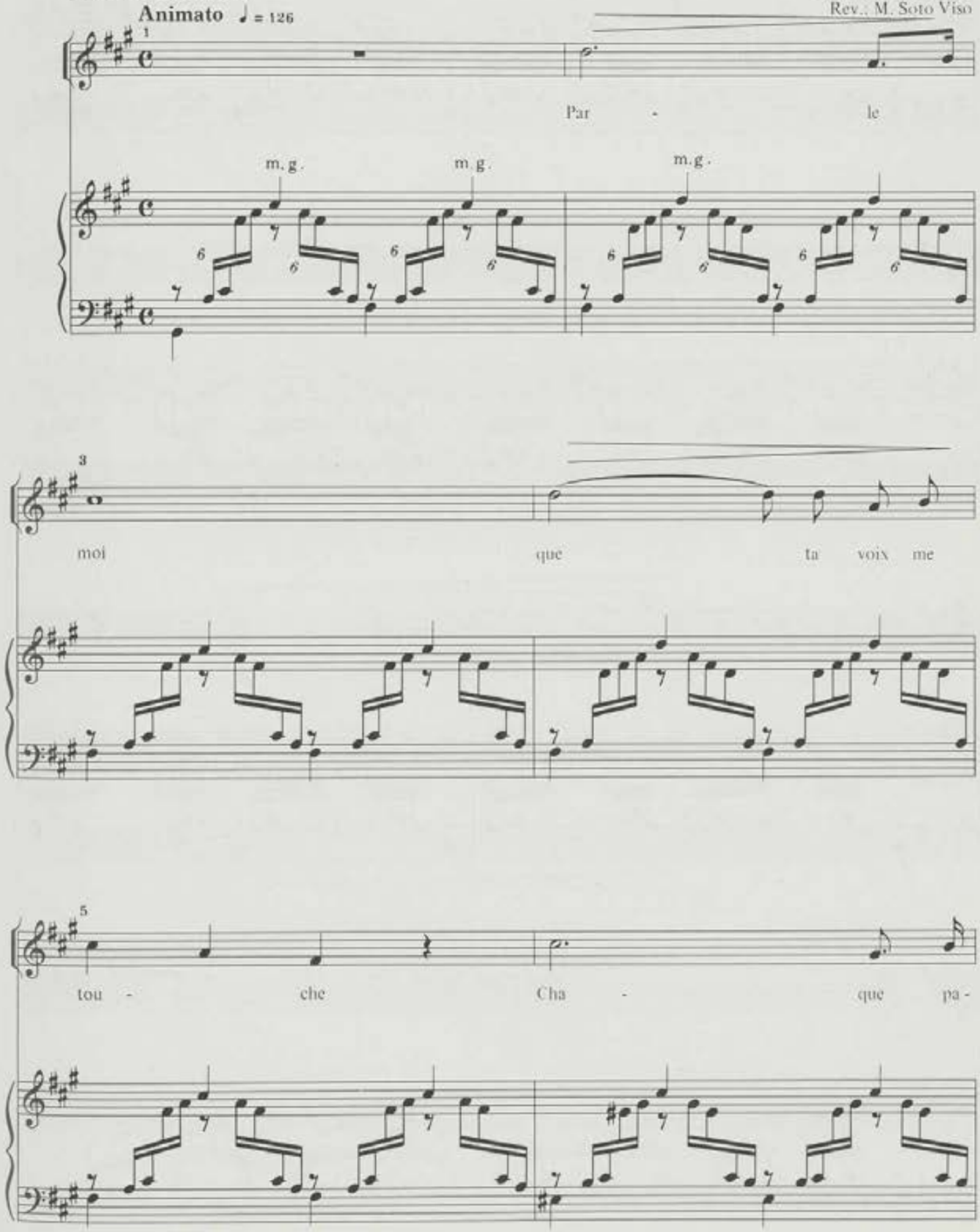

* (Nº 5 do caderno 4º do livro violeta).

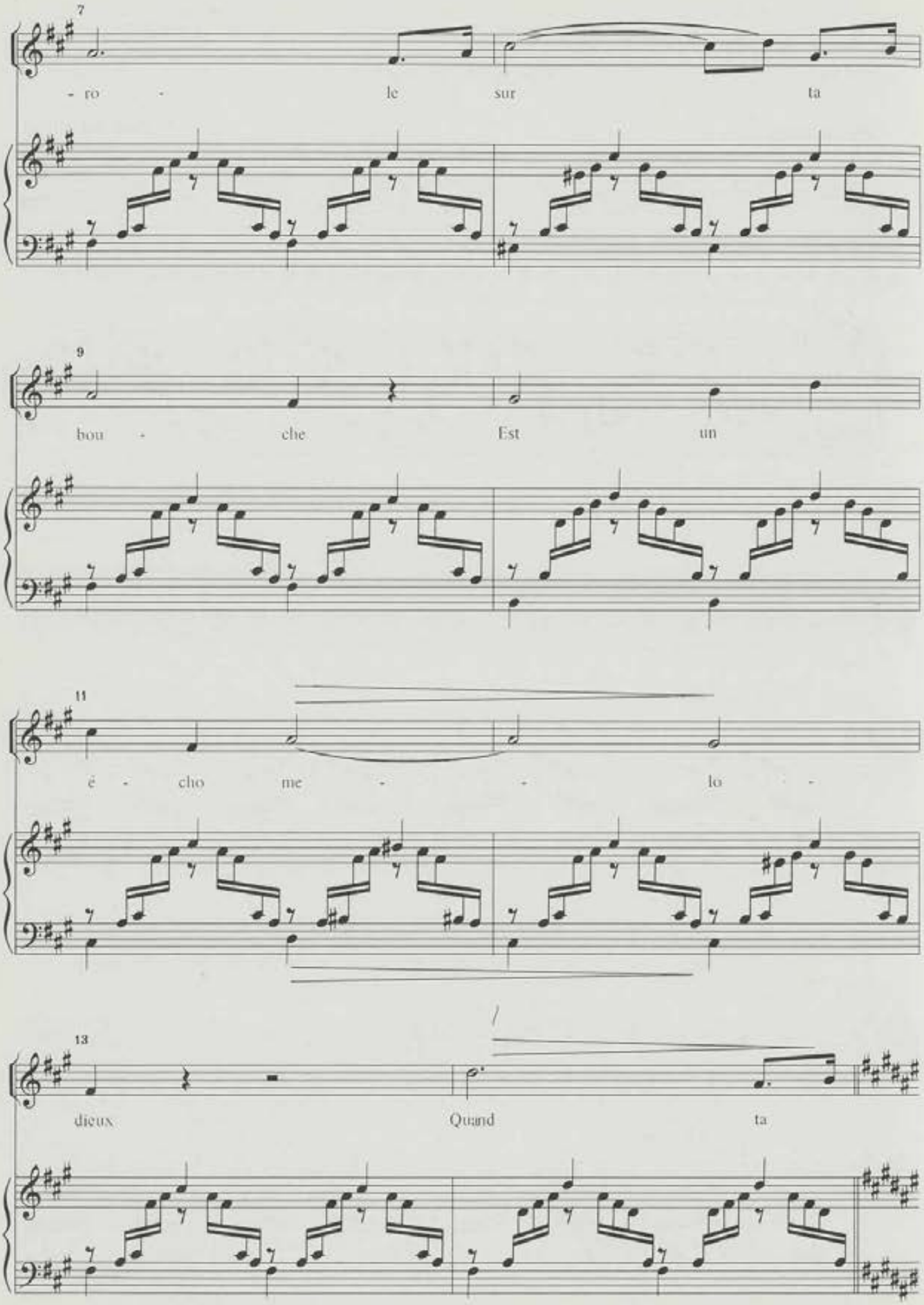
7
- ro - le sur ta
9
bou - che Est un
11
ë - cho me - - lo -
13
dieux Quand ta

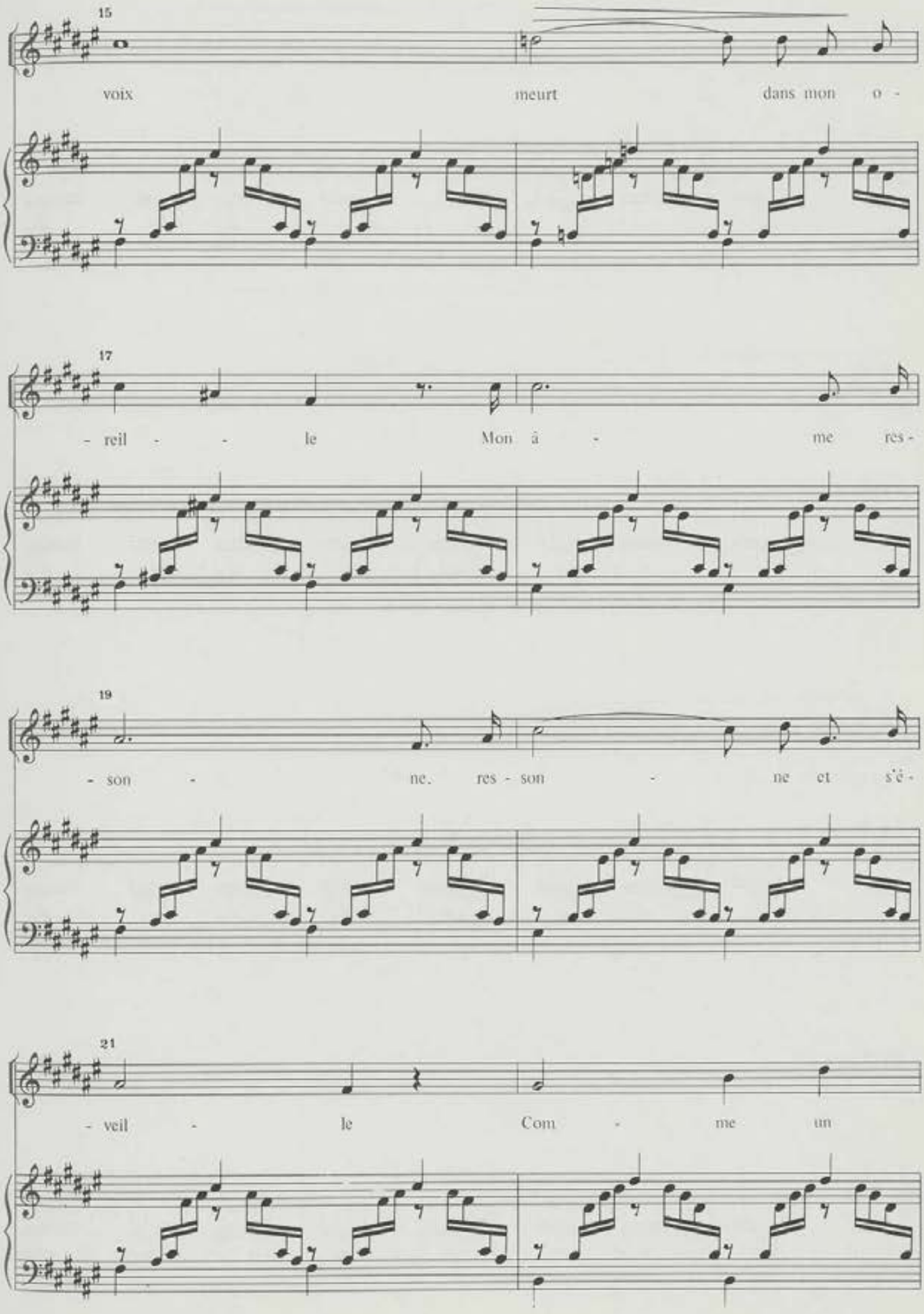
15
voix meurt dans mon o -
17
- reil - - le Mon â - me res -
19
- son - ne. res - son - ne et s'é -
21
- veil - le Com - me un

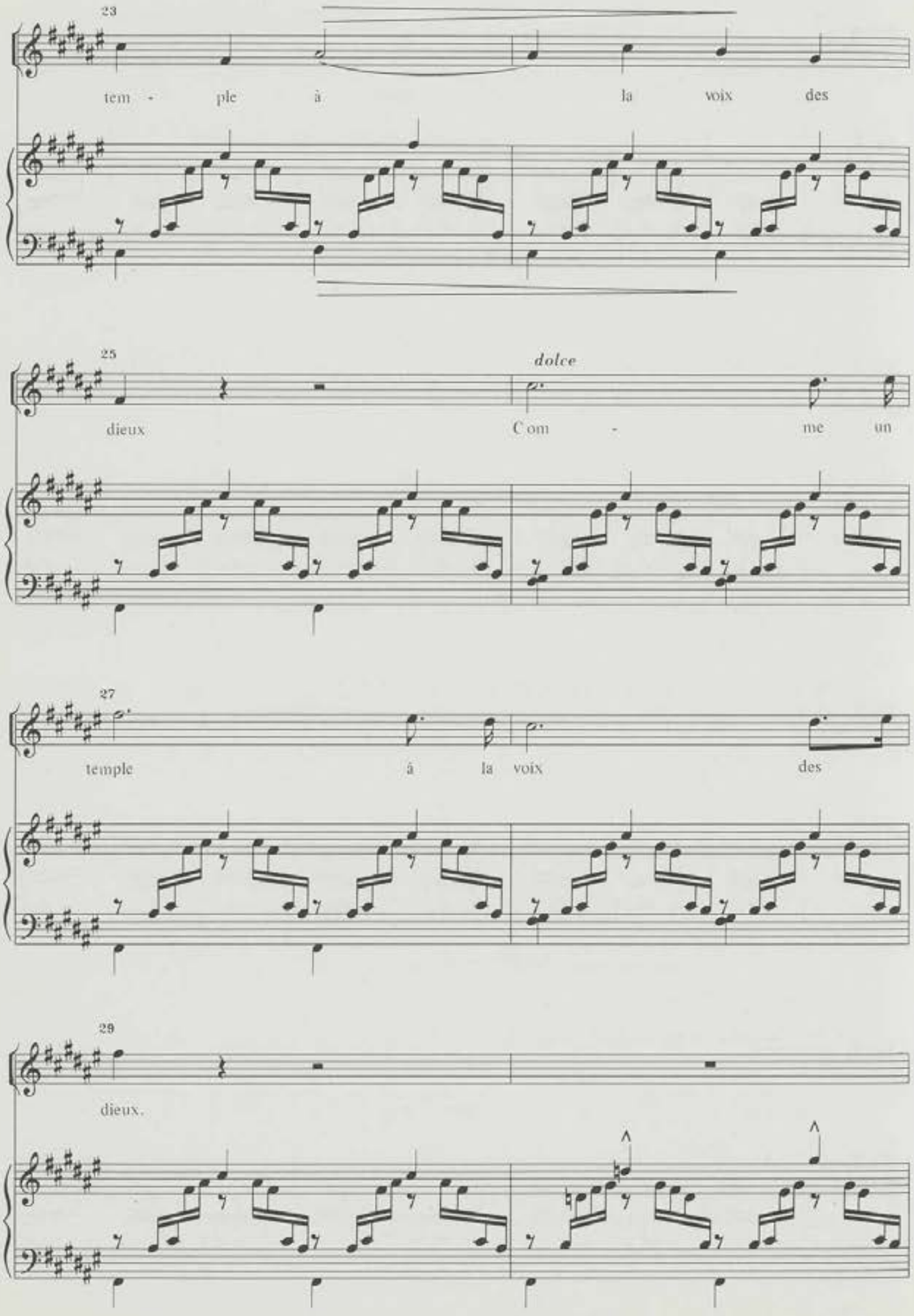
23
tem - ple à la voix des
25
dolce
dieux Com - me un
27
temple à la voix des
29
dieux.

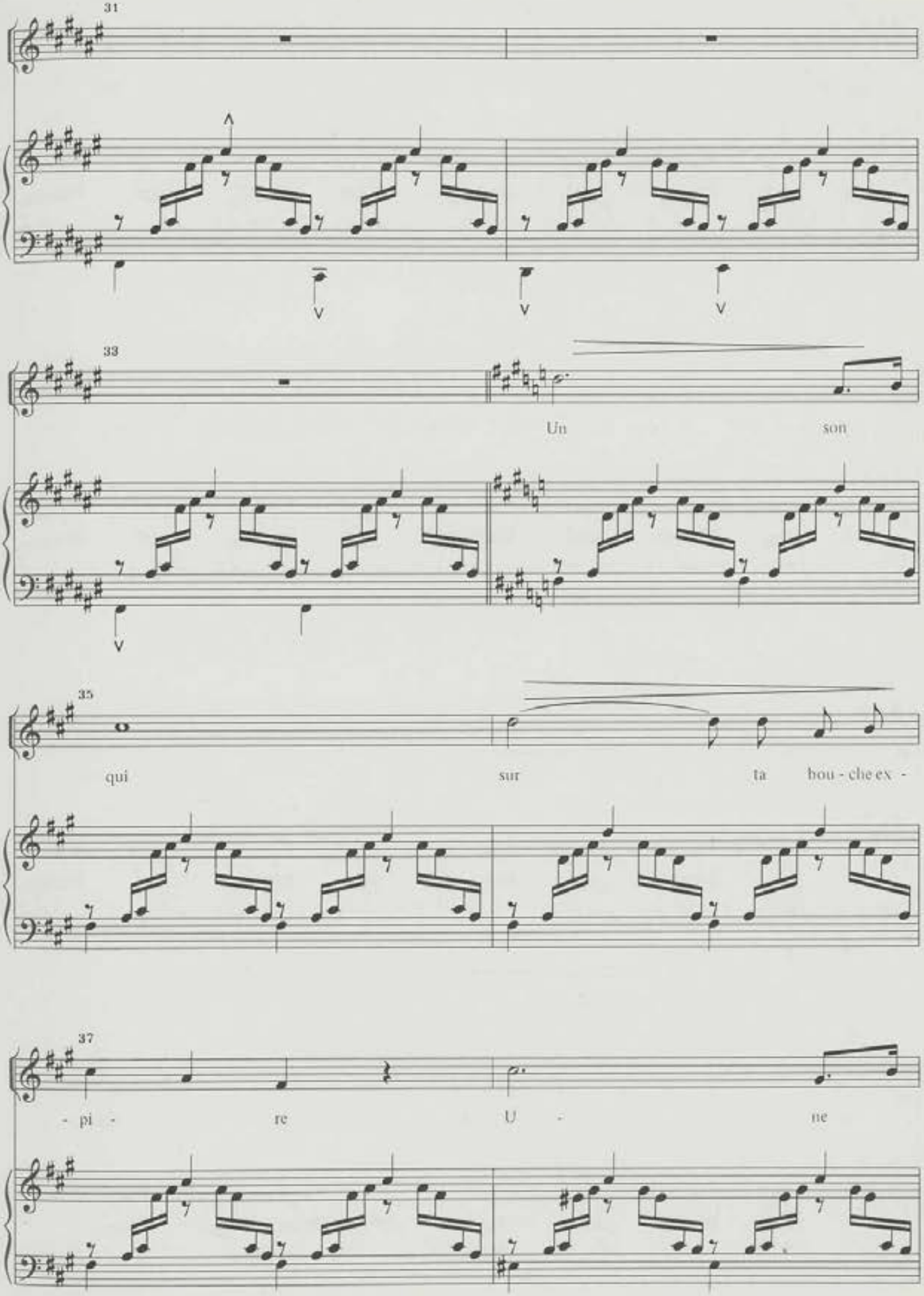
31
33
Un son
35
qui sur ta bou - che ex -
37
- pi - re U - ne

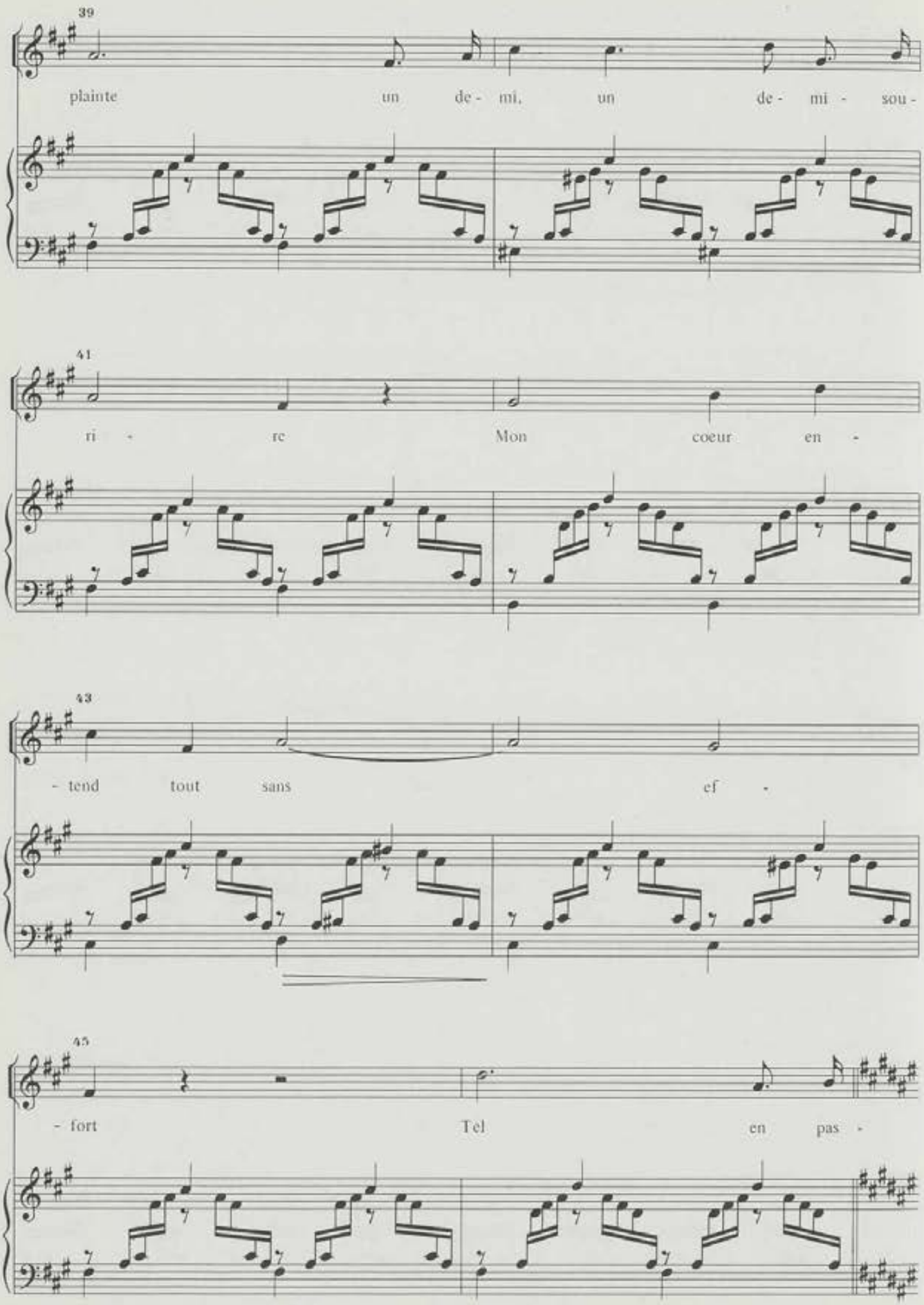
39
plainte un de - mi, un de - mi - sou -
41
ri - re Mon coeur en -
43
- tend tout sans ef -
45
- fort Tel en pas -

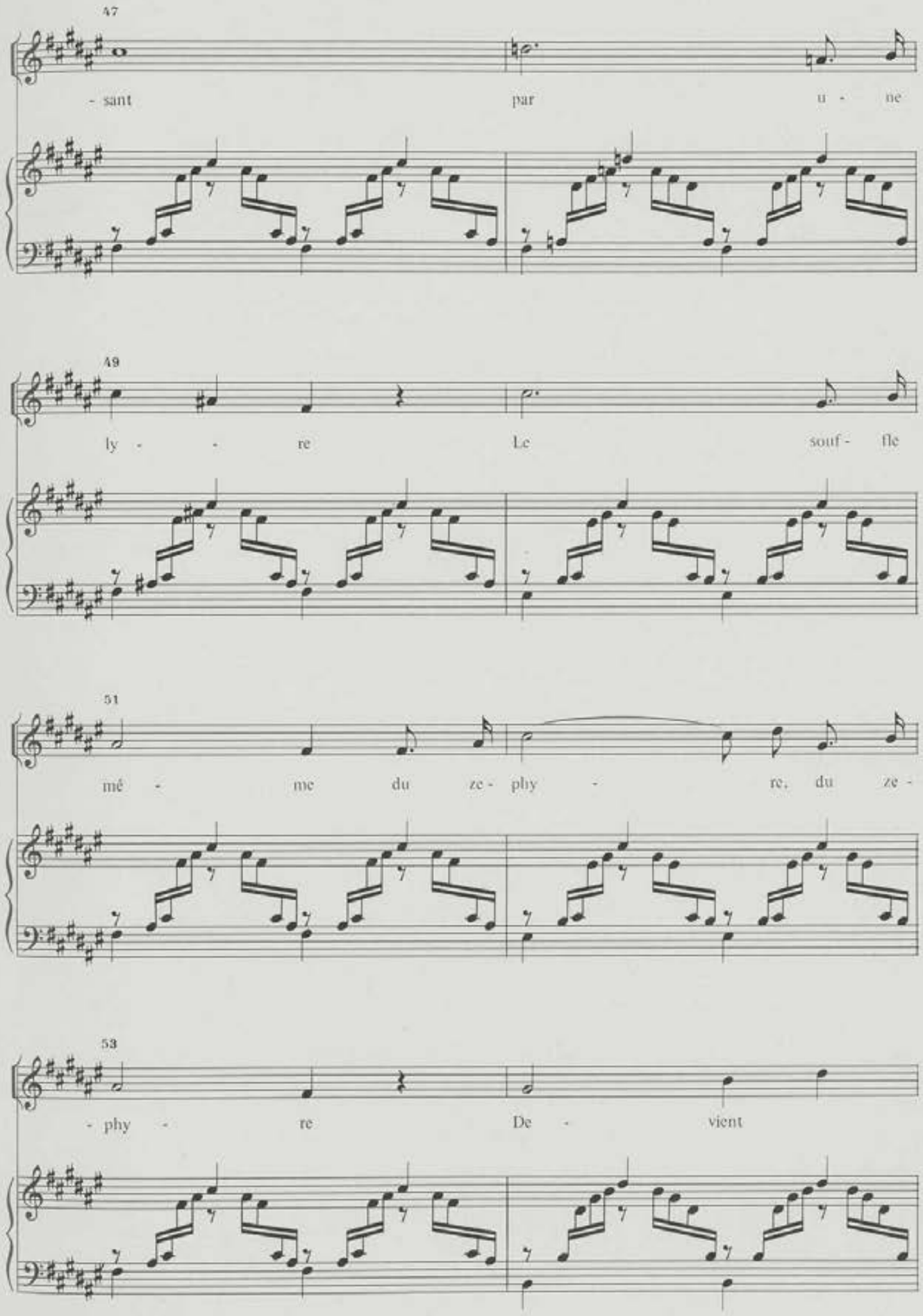
47
- sant par u - ne
49
ly - - re Le souf - fle
51
mé - me du ze - phy - re, du ze -
53
- phy - re De - vient

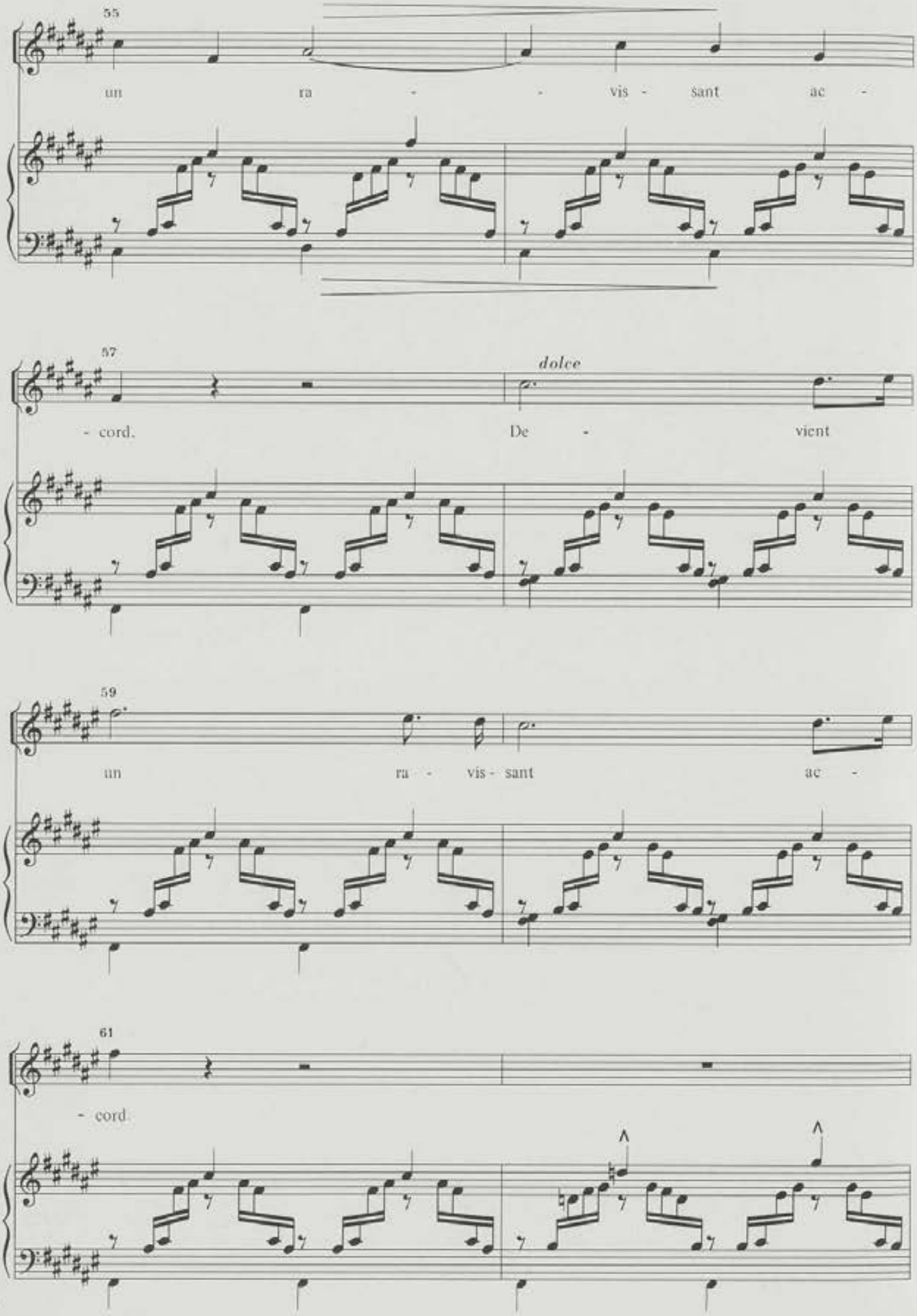
55
un ra - - vis - sant ac -
57
dolce
- cord. De - vient
59
un ra - vis - sant ac -
61
- cord.

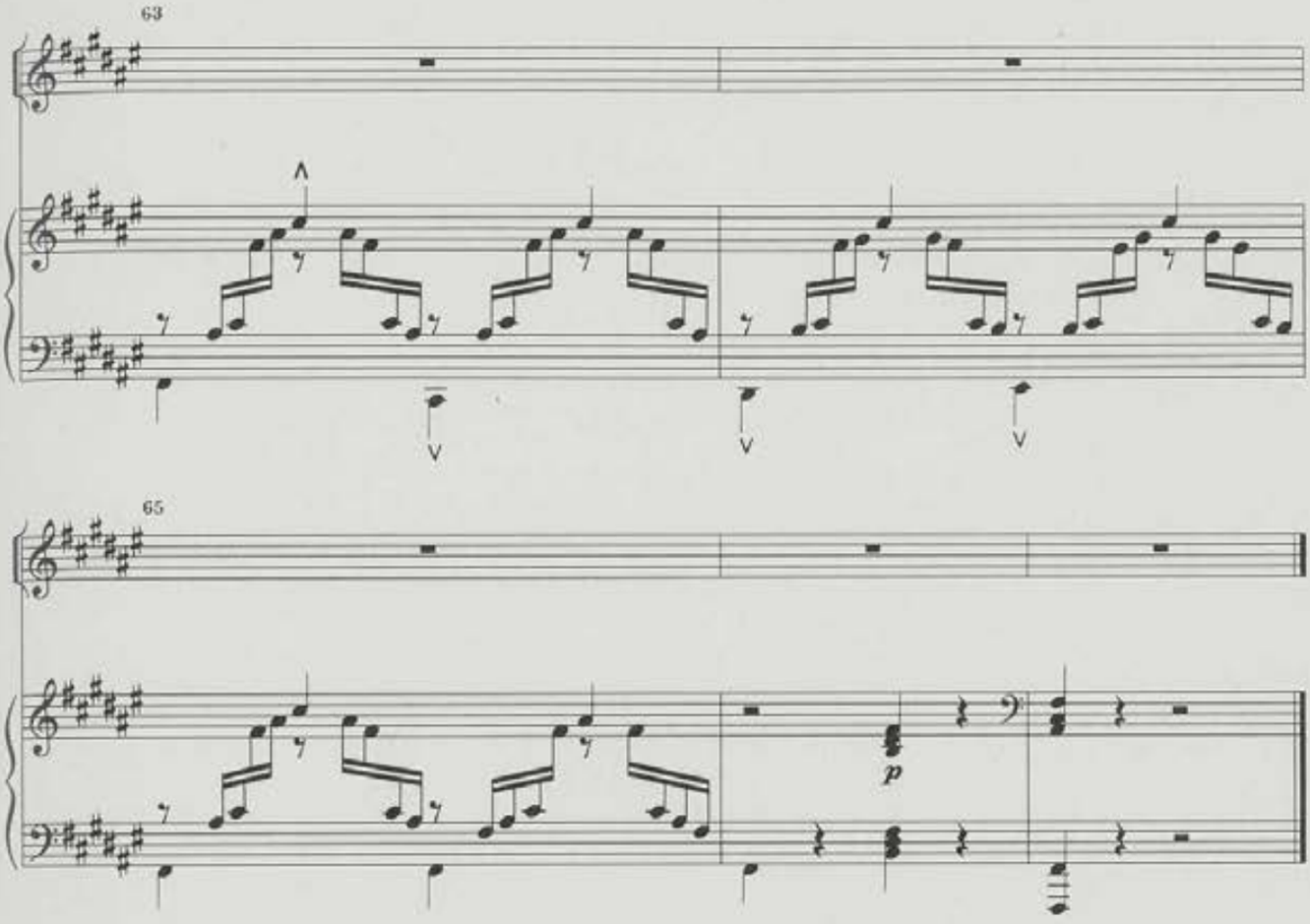
63
65
p

Nº 35a

Les preludes*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Poesie de Lamartine

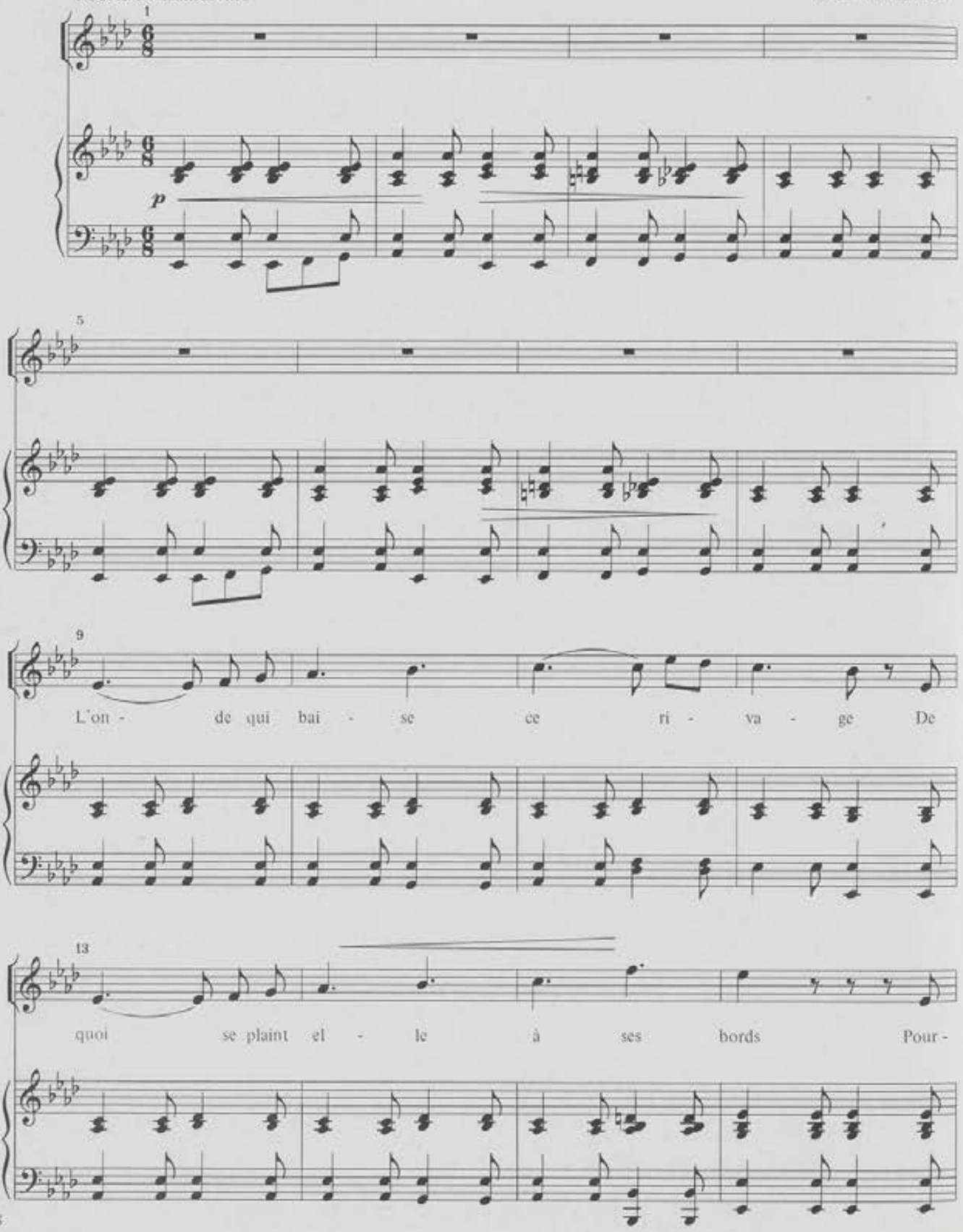

* (Nº 1 do caderno 3º do livro violeta).

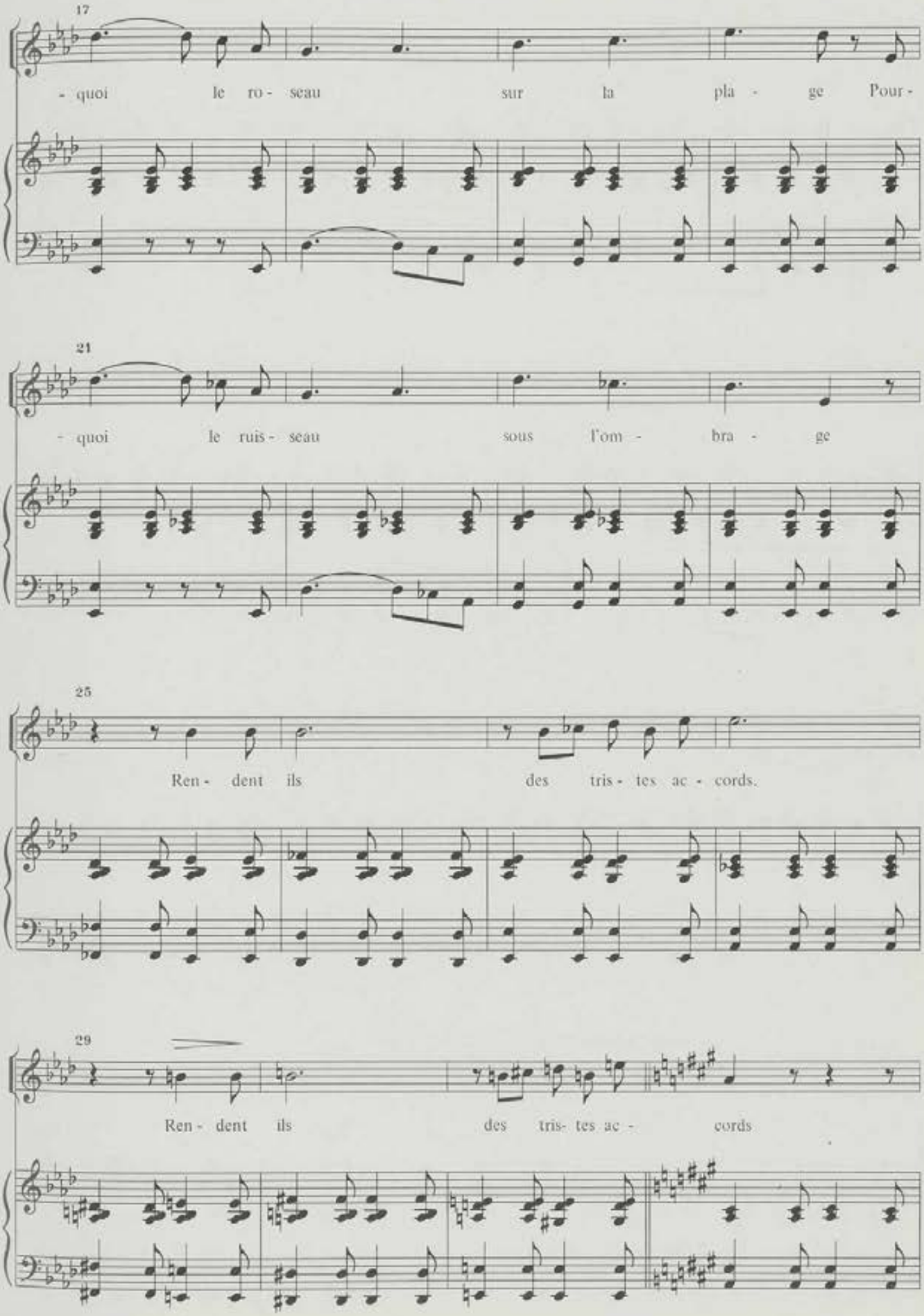
17
- quoi le ro - seau sur la pla - ge Pour -
21
- quoi le ruis - seau sous l'om - bra - ge
25
Ren - dent ils des tris - tes ac - cords.
29
Ren - dent ils des tris- tes ac - cords

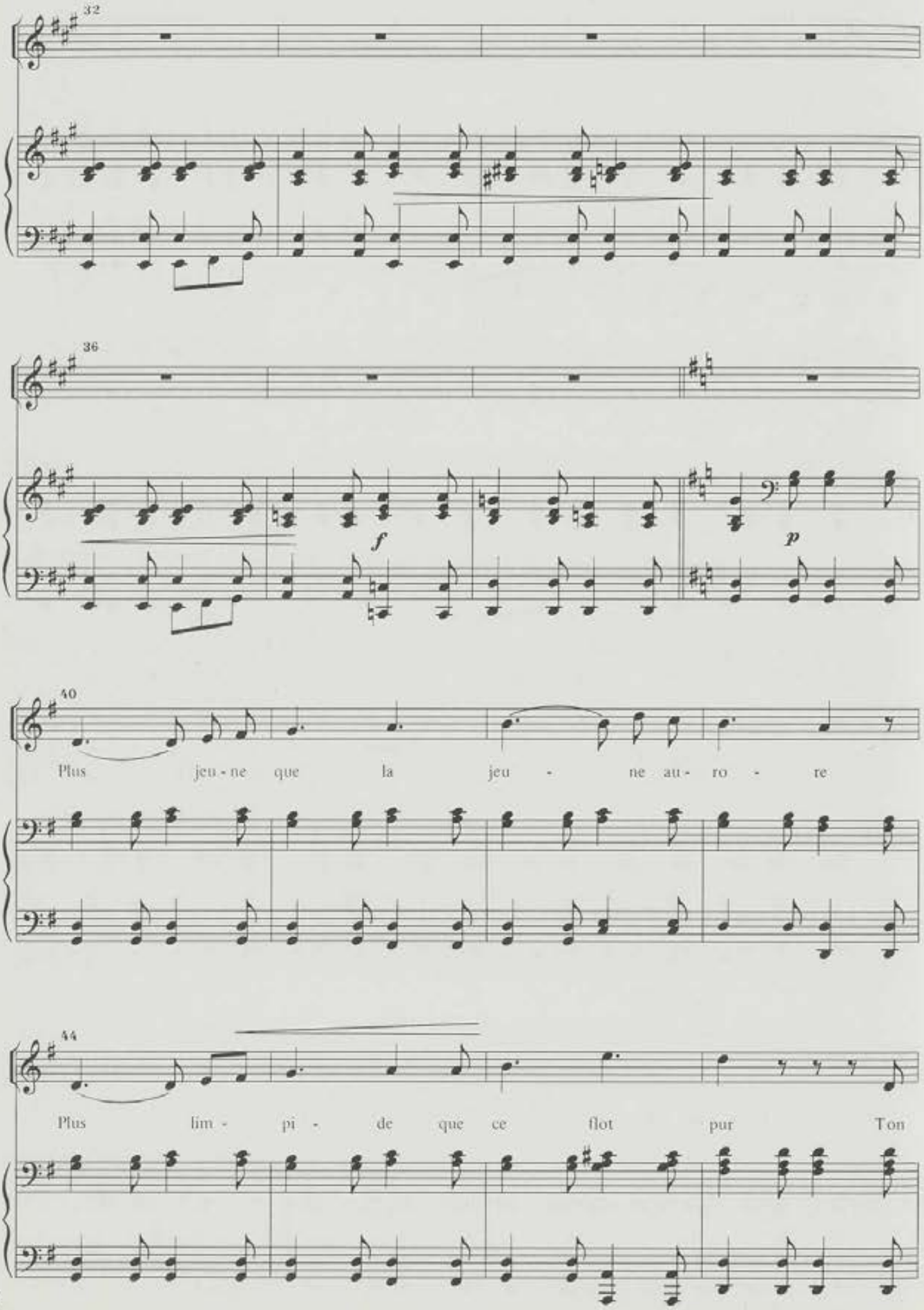
32
36
f
p
40
Plus jeu - ne que la jeu - ne au - ro - re
44
Plus lim - pi - de que ce flot pur Ton

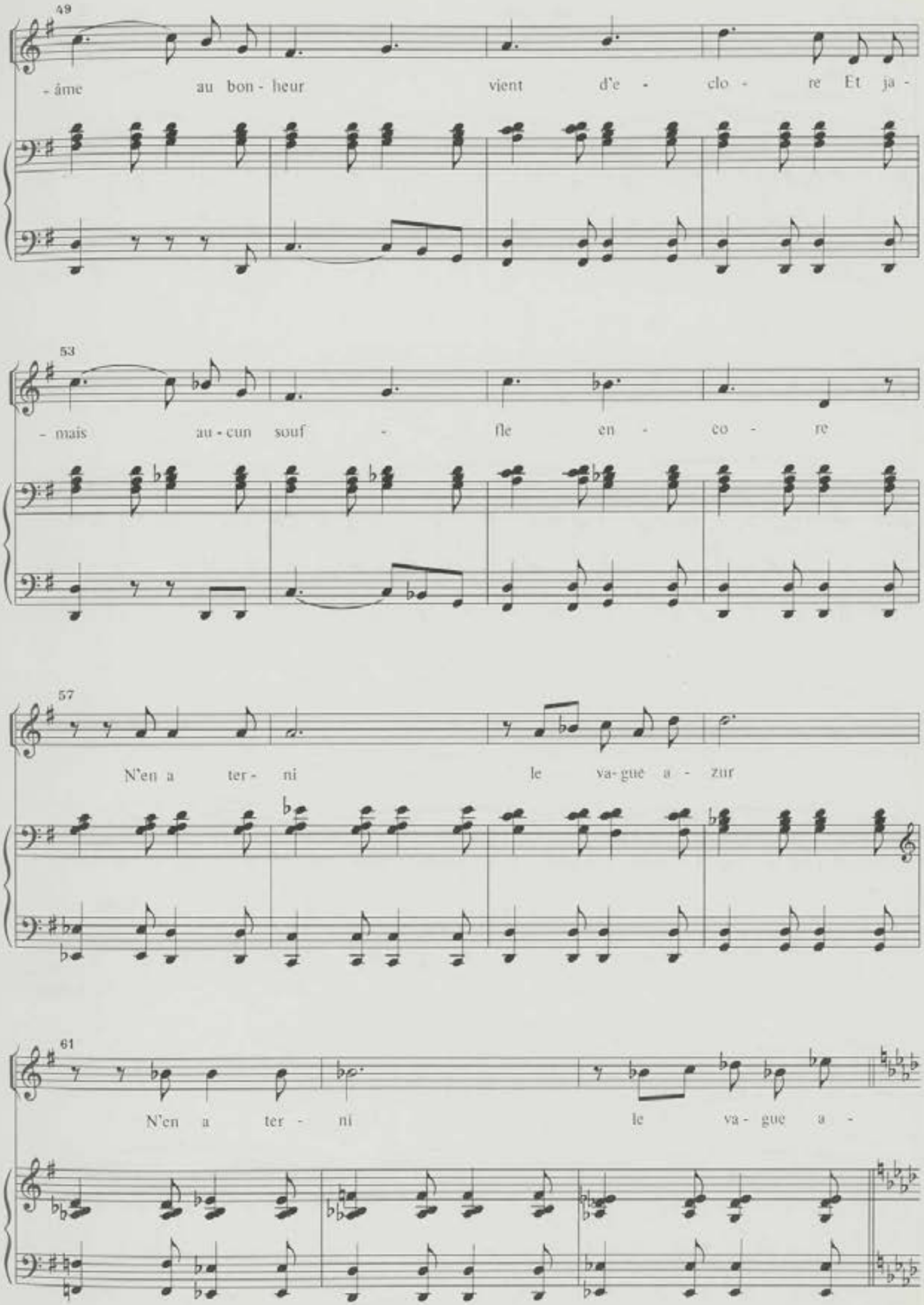
49
- âme au bon - heur vient d'e - clo - re Et ja -
53
- mais au - cun souf - fle en - co - re
57
N'en a ter - ni le va - gue a - zur
61
N'en a ter - ni le va - gue a -

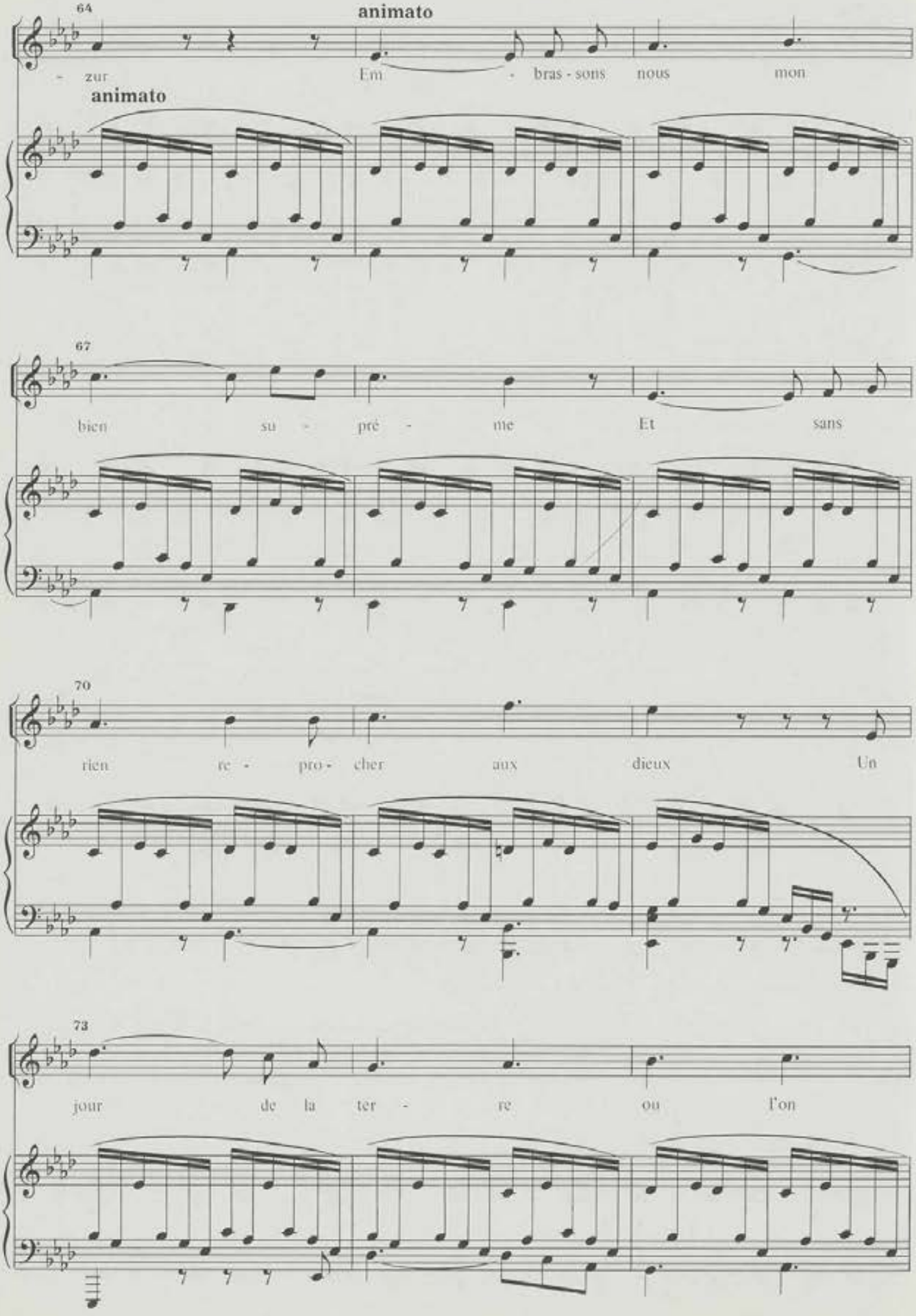
64
animato
- zur
Em - bras - sons nous mon
animato
67
bien su - pré - me
Et sans
70
rien re - pro - cher aux dieux
Un
73
jour de la ter - re ou l'on

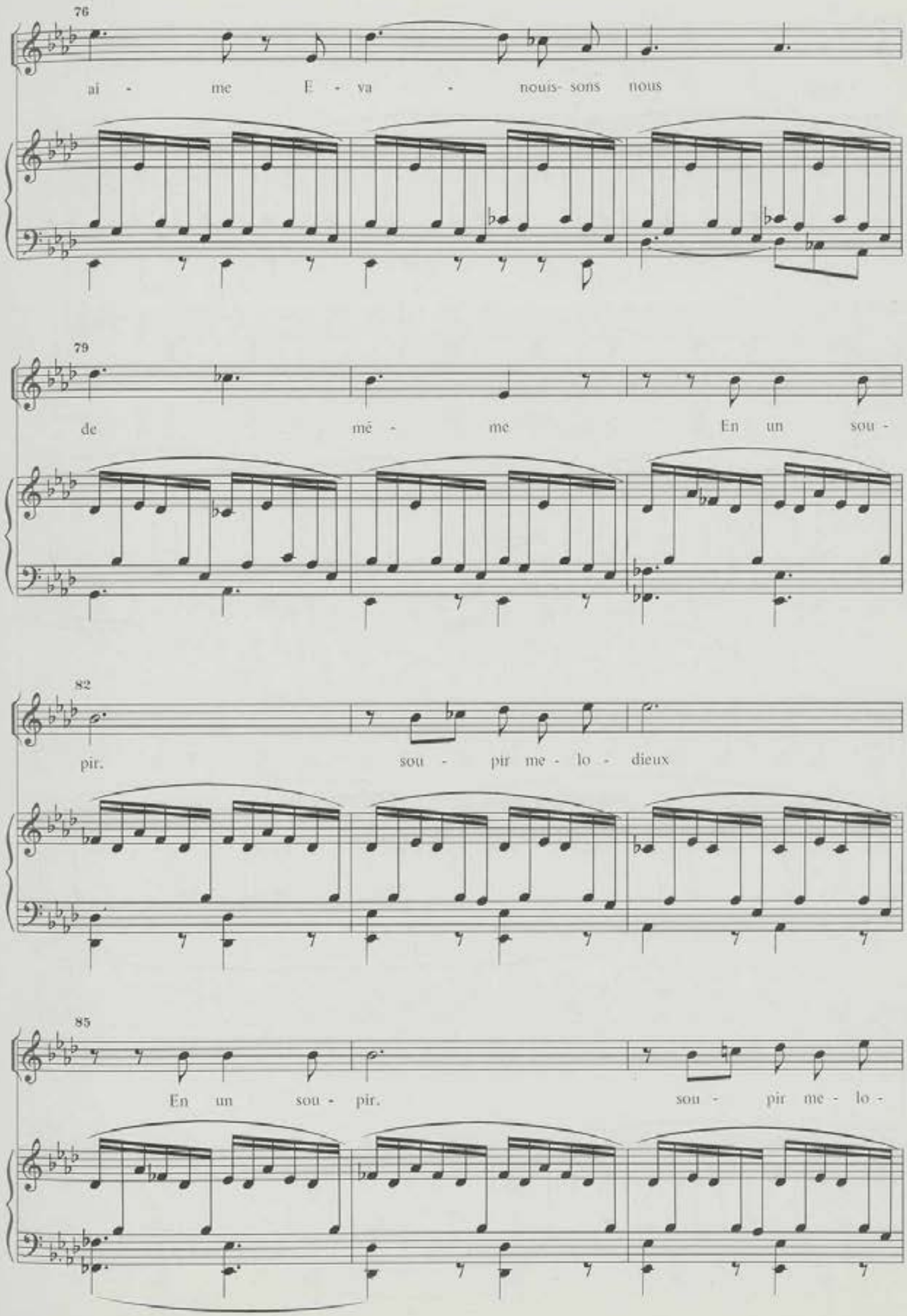
76
ai - me E - va - nouis- sons nous
79
de mé - me En un sou -
82
pir. sou - pir me - lo - dieux
85
En un sou - pir. sou - pir me - lo -

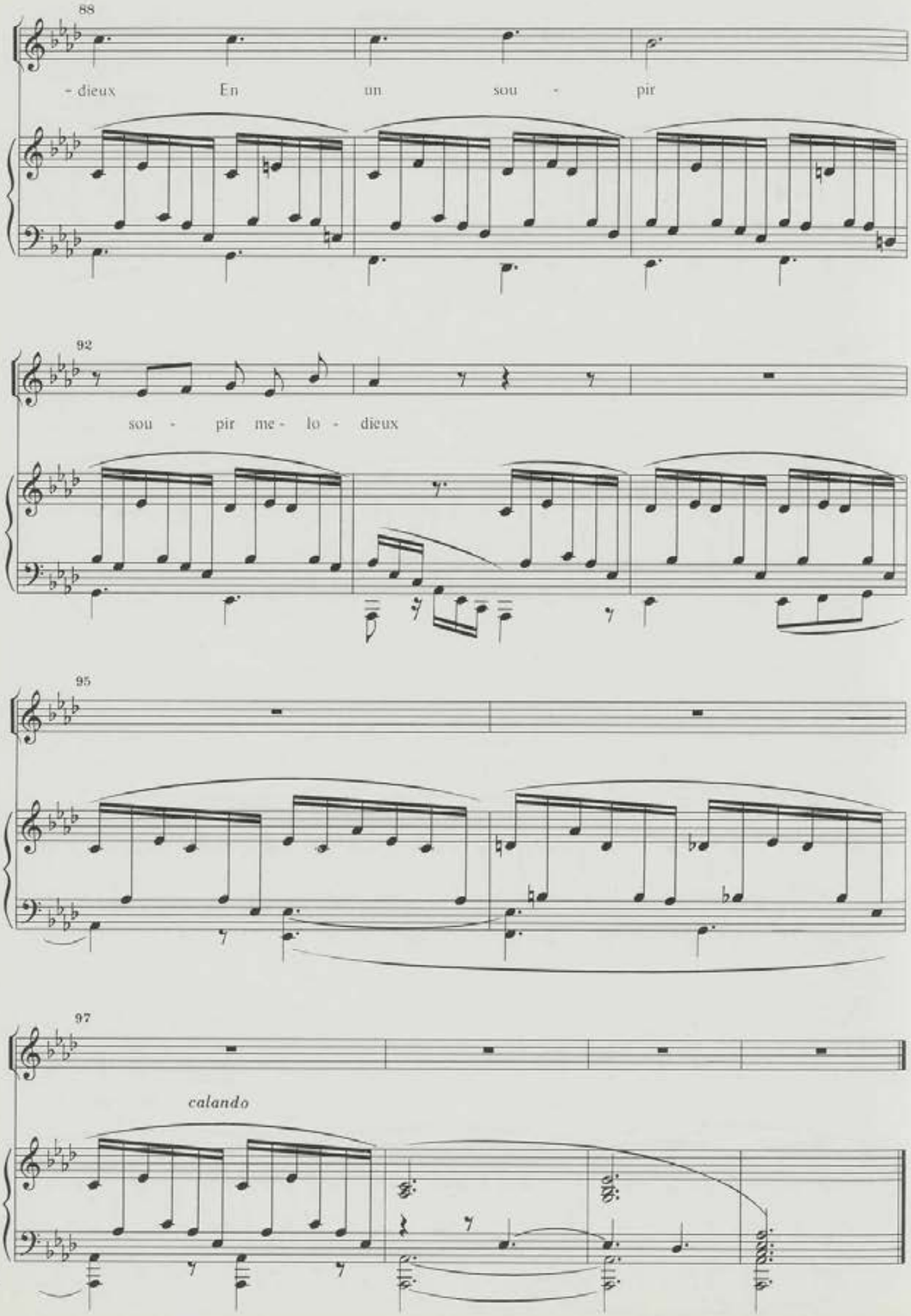
88
- dieux En un sou - pir
92
sou - pir me - lo - dieux
95
97
calando

Nº 35b

I gondolieri*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

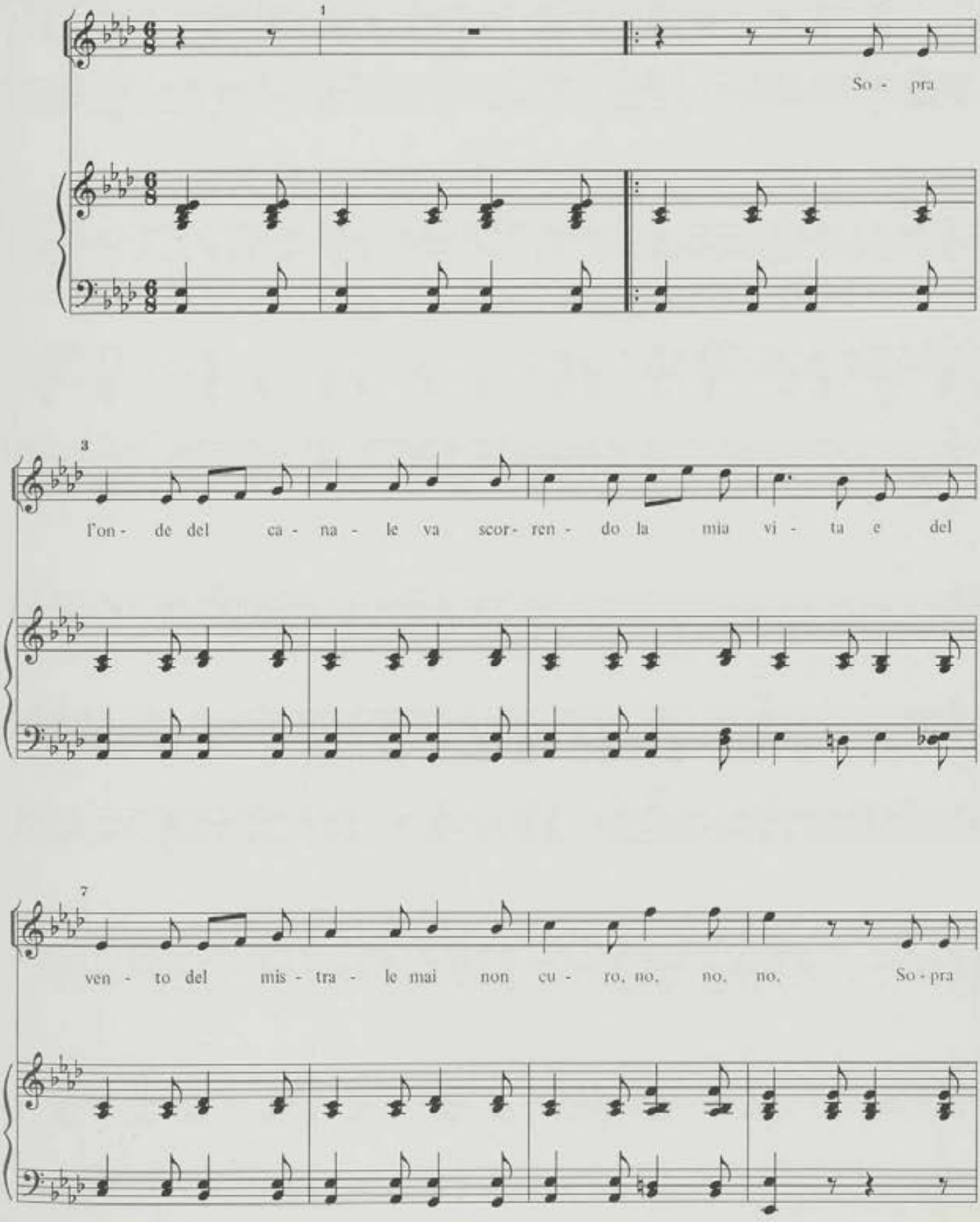

* (Nº 20 do livro negro).

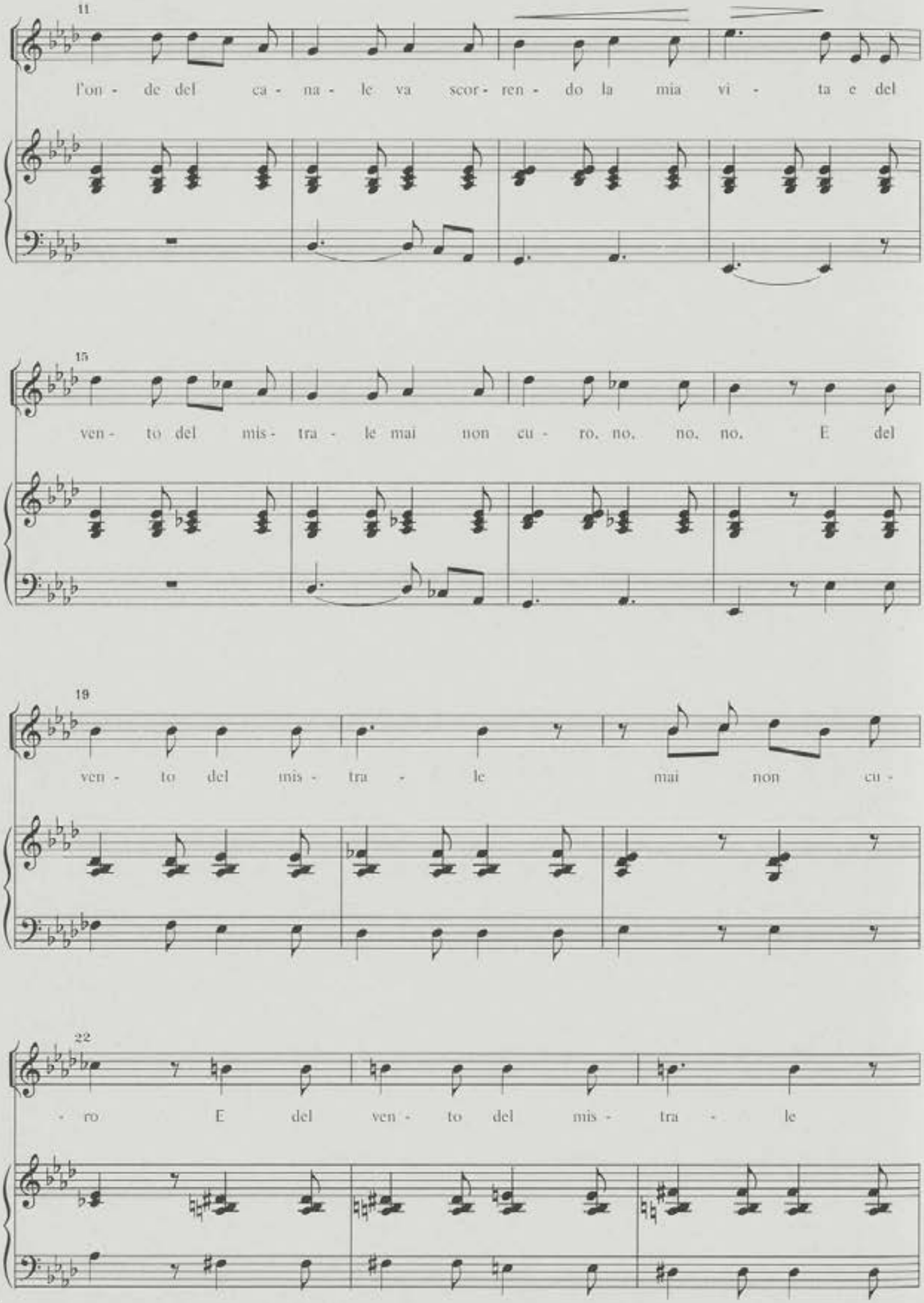
11
l'on - de del ca - na - le va scor - ren - do la mia vi - ta e del
15
ven - to del mis - tra - le mai non cu - ro, no, no, no, E del
19
ven - to del mis - tra - le mai non cu -
22
- ro E del ven - to del mis - tra - le

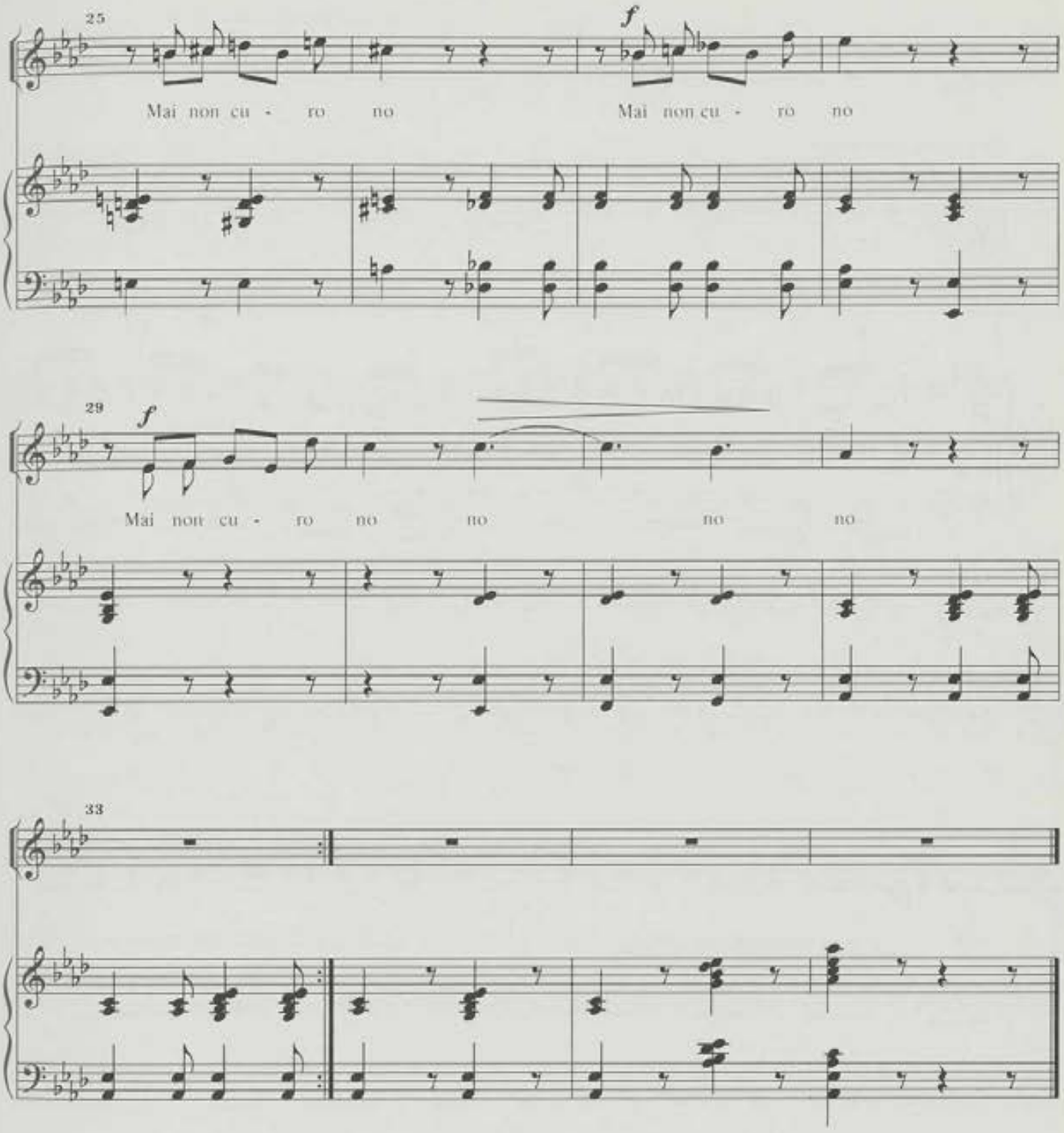

2. Sorgi al fine pura estella
Dolce ben che adora l'alma
Vedrai che del vento bella
Mai non curo, no, no, no.

3. Vedrai come il sol giocondo
Ogni giorno qui mi trova
E del vento e mair profondo
Mai no curo, no, no, no.

E del vento e mar profondo

Nº 36

S'eveiller le coeur pur*

Poesie de Lamartine

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Moderato ma non troppo

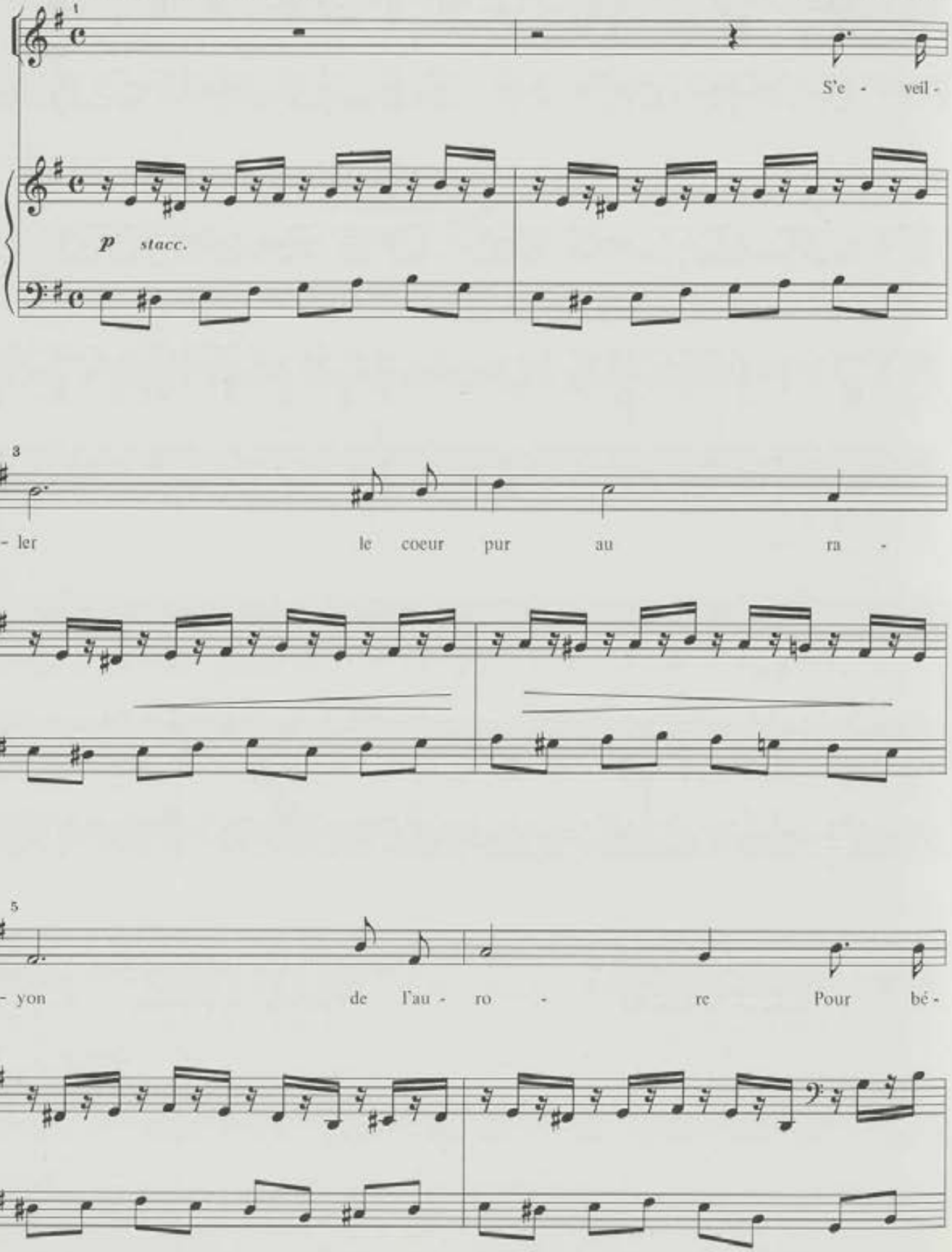

*(Nº 2 do caderno nº 4 do livro violeta).

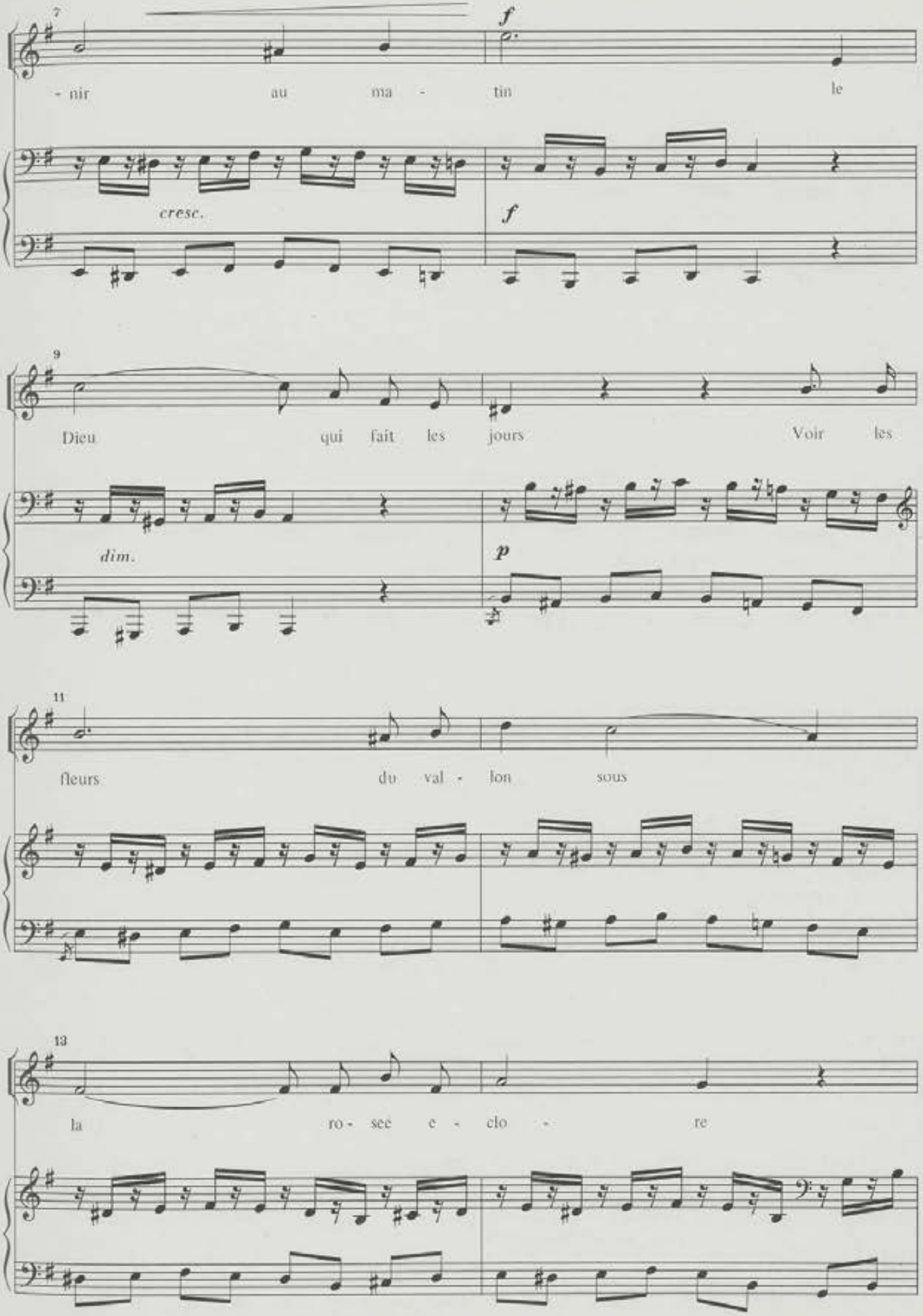
7
f
- nir au ma - tin le
cresc.
f
9
Dieu qui fait les jours Voir les
dim.
p
11
fleurs du val - lon sous
13
la ro - see e - clo - re

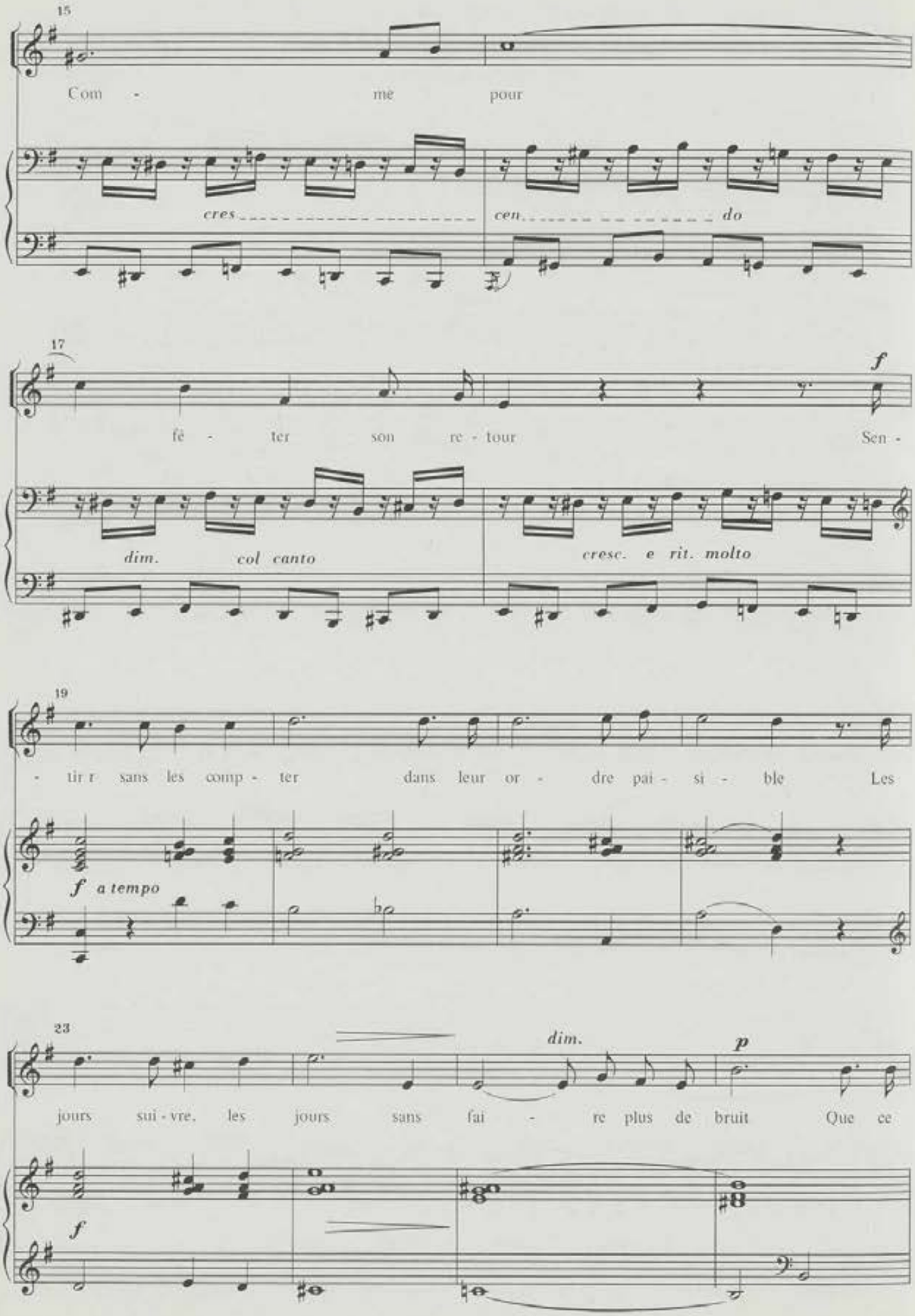
15
Com - me pour
cres - cen - do
17
fê - ter son re - tour
f
Sen -
dim. col canto
cresc. e rit. molto
19
- tir r sans les comp - ter dans leur or - dre pai - si - ble Les
f a tempo
23
dim.
p
jours sui - vre, les jours sans fai - re plus de bruit Que ce
f

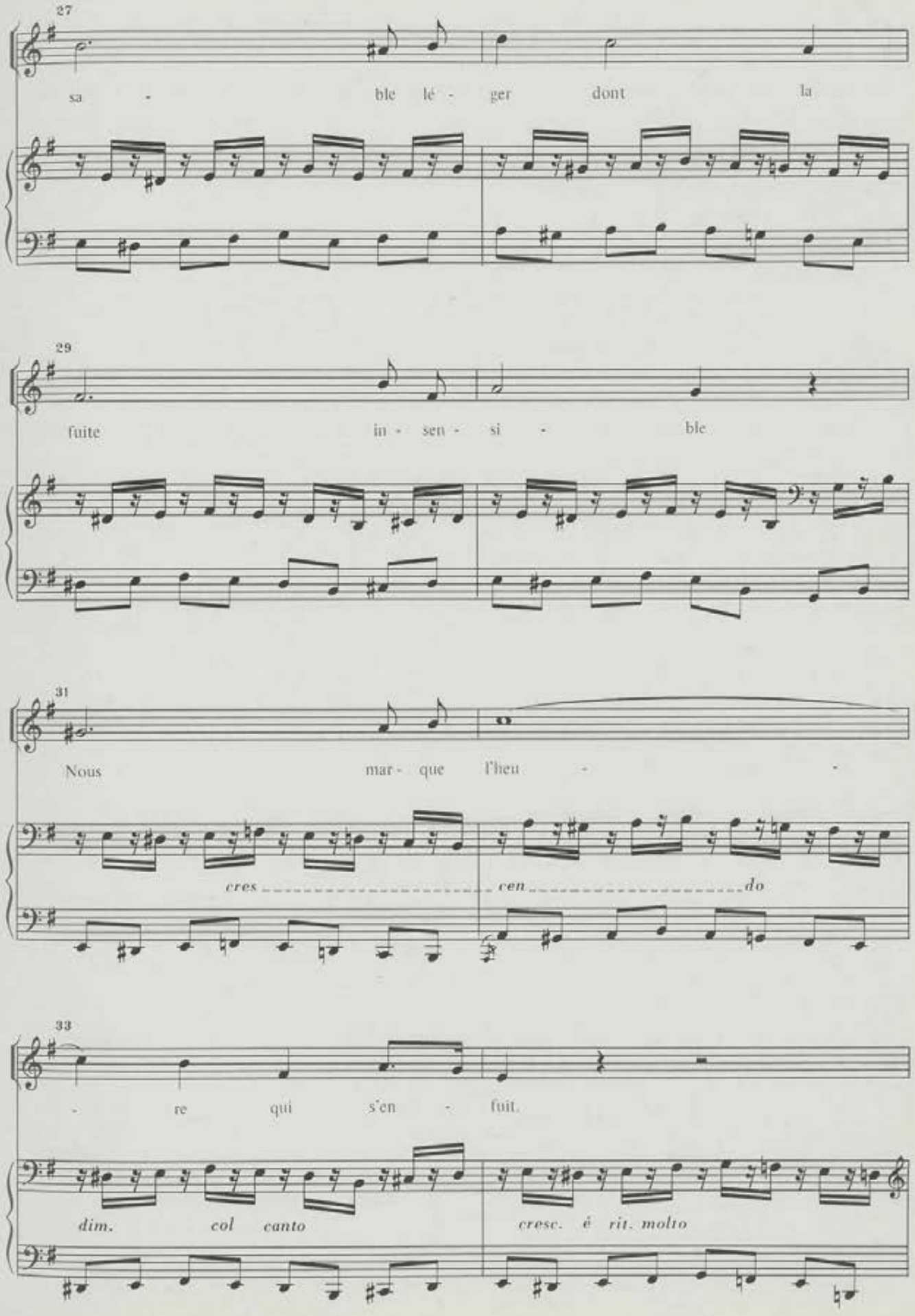
27
sa - ble lé - ger dont la
29
fuite in - sen - si - ble
31
Nous mar - que l'heu - -
cres cen do
33
- re qui s'en - fuit.
dim. col canto
cresc. é rit. molto

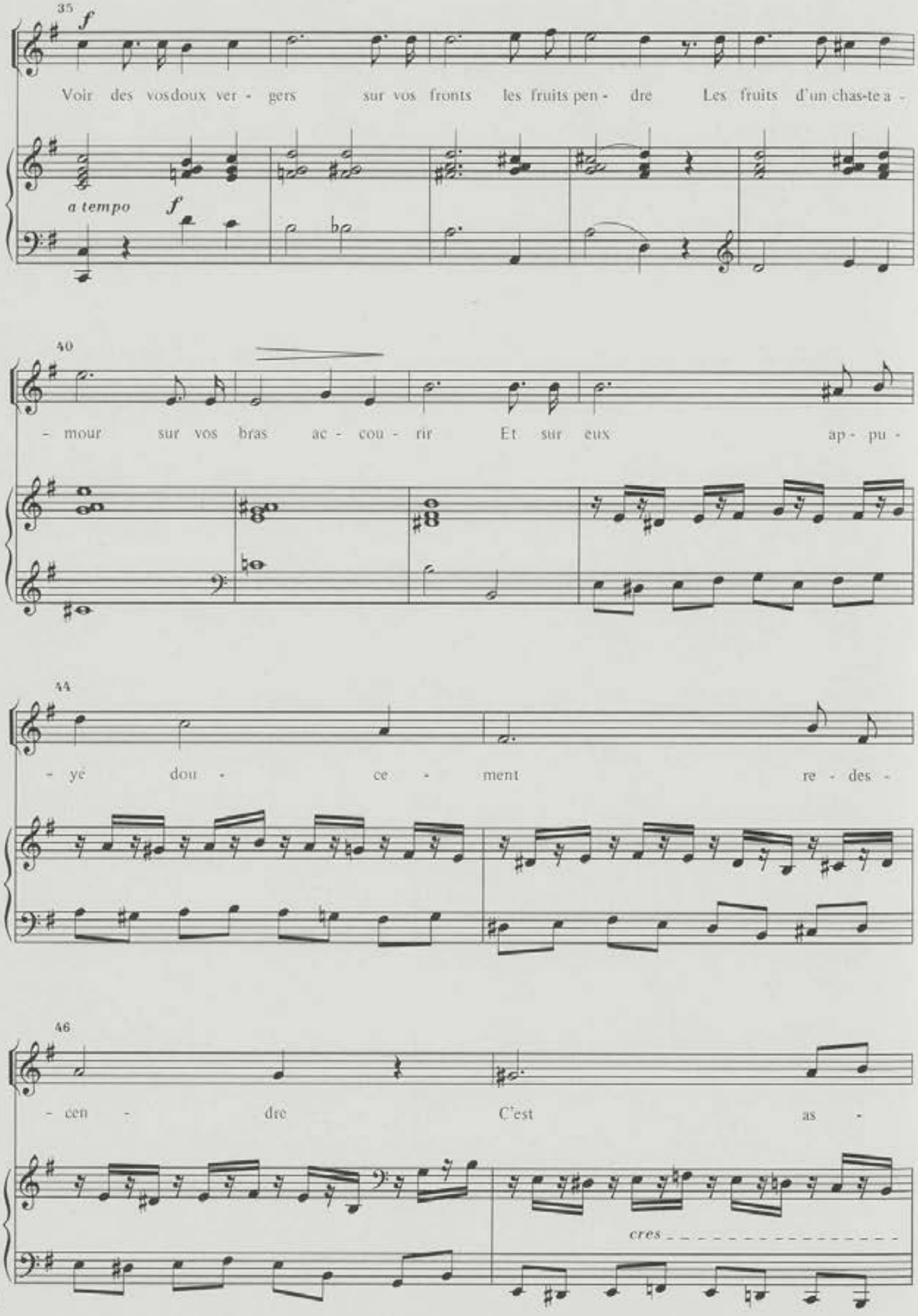
35
f
Voir des vos doux ver - gers sur vos fronts les fruits pen - dre Les fruits d'un chas-te a -
a tempo
f
40
- mour sur vos bras ac - cou - rir Et sur eux ap - pu -
44
- ye dou - ce - ment re - des -
46
- cen - dre C'est as -
cres

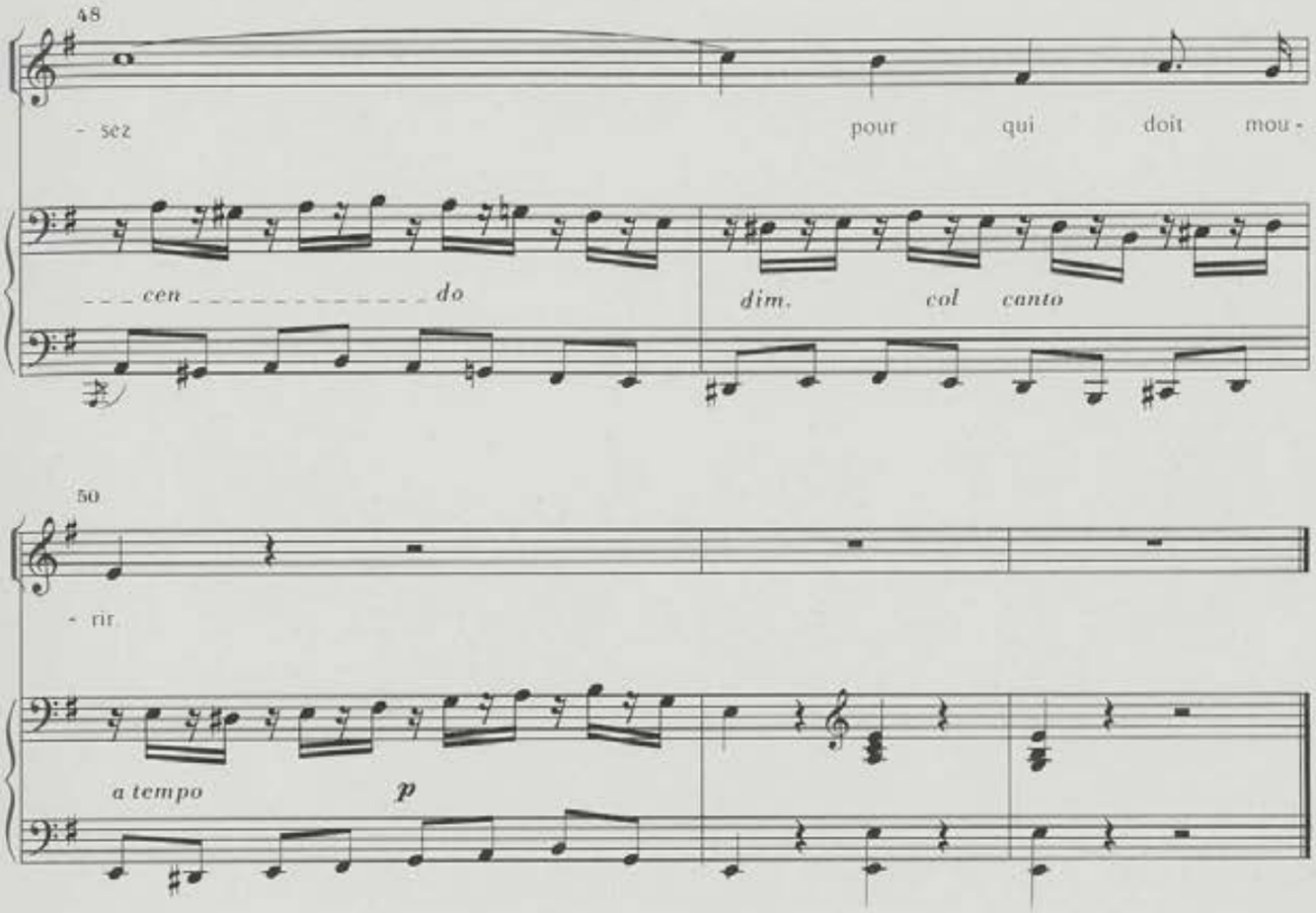
48
- sez
pour qui doit mou -
cen do
dim. col canto
50
- rir.
a tempo
p

Nº 37a

La double chasse*

Poesie de Beranger

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

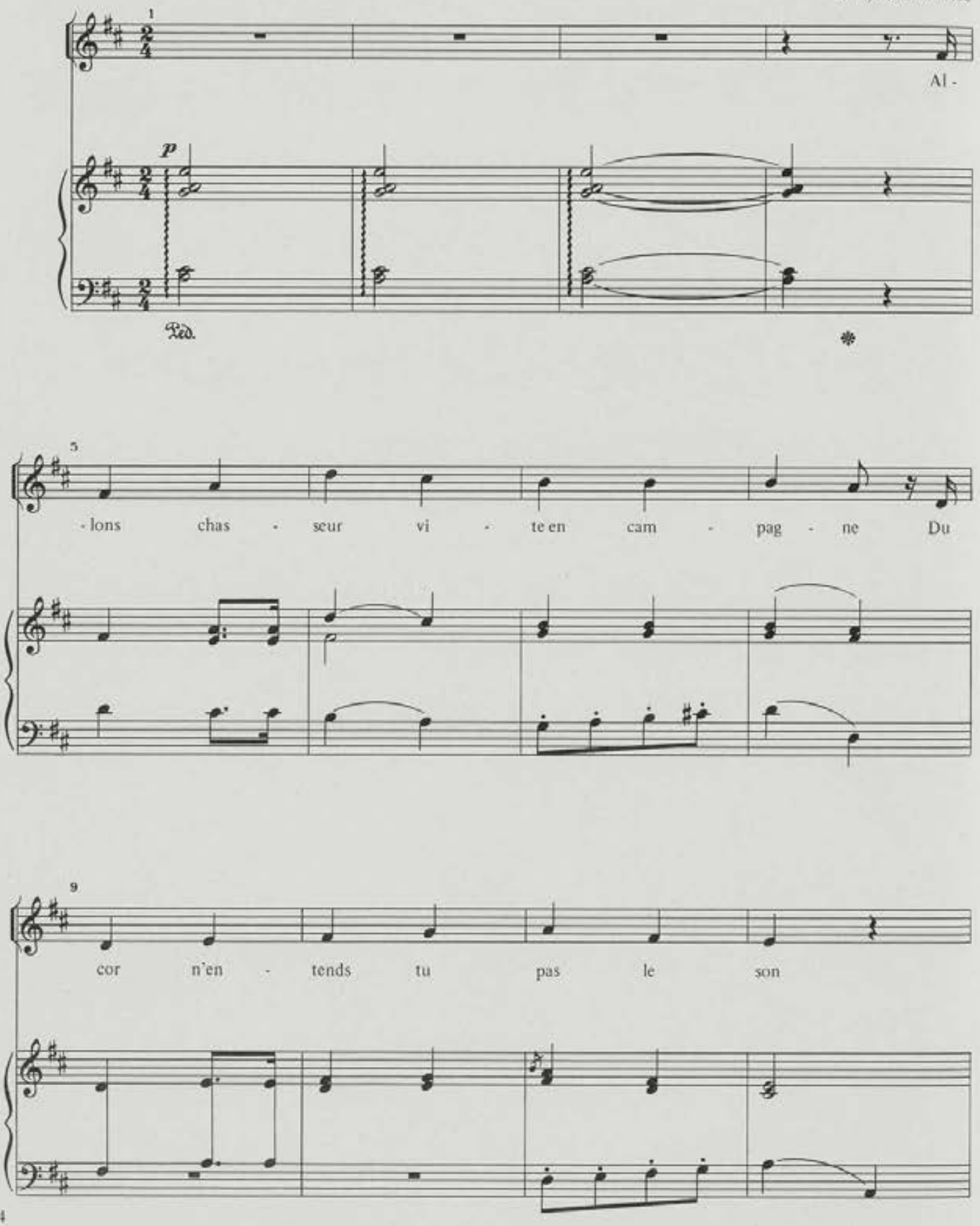

*Nº 3 do caderno 5º do livro violeta

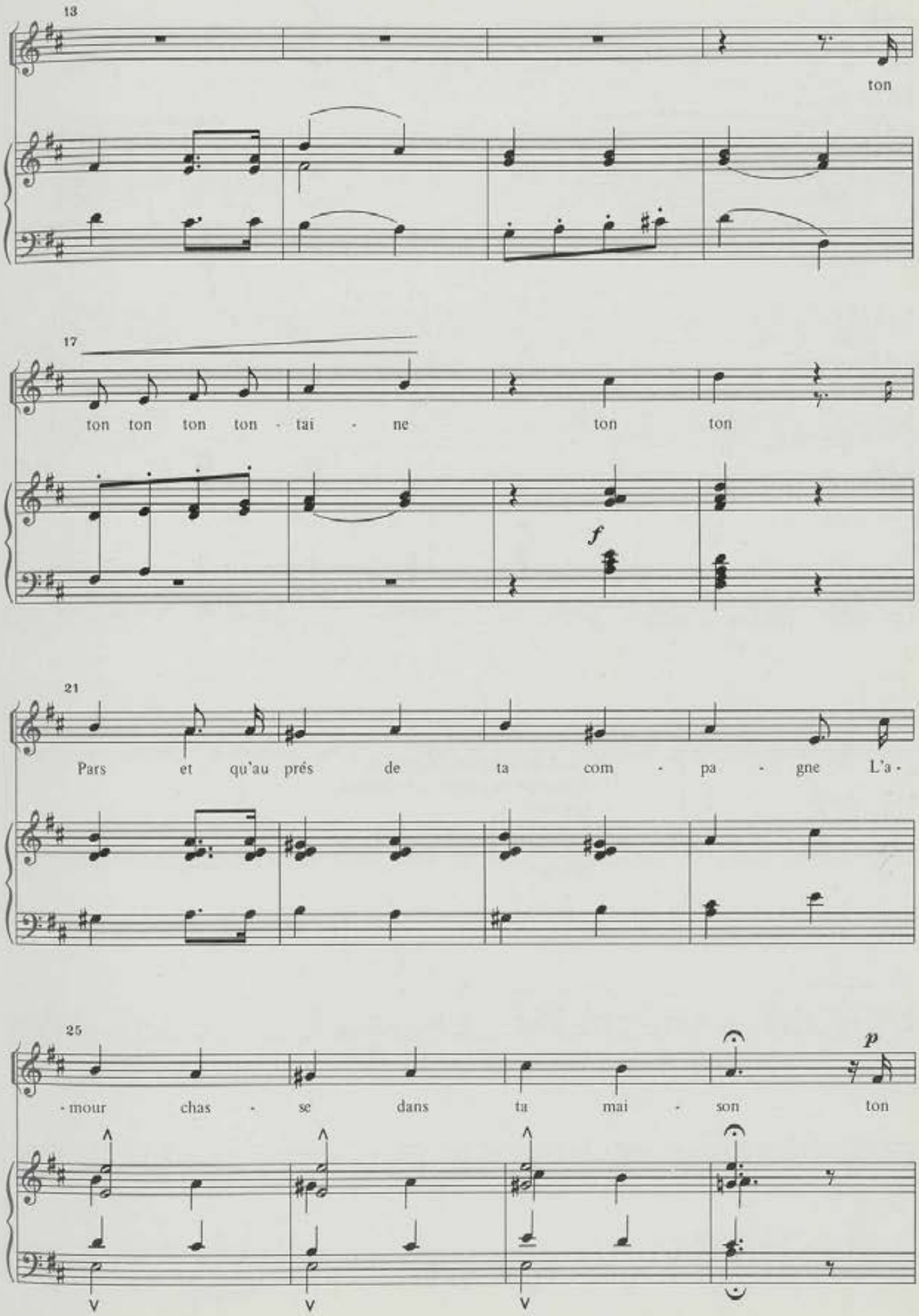
13
ton
17
ton ton ton ton - tai - ne ton ton
f
21
Pars et qu'au prés de ta com - pa - gne L'a -
25
- mour chas - se dans ta mai - son ton
p

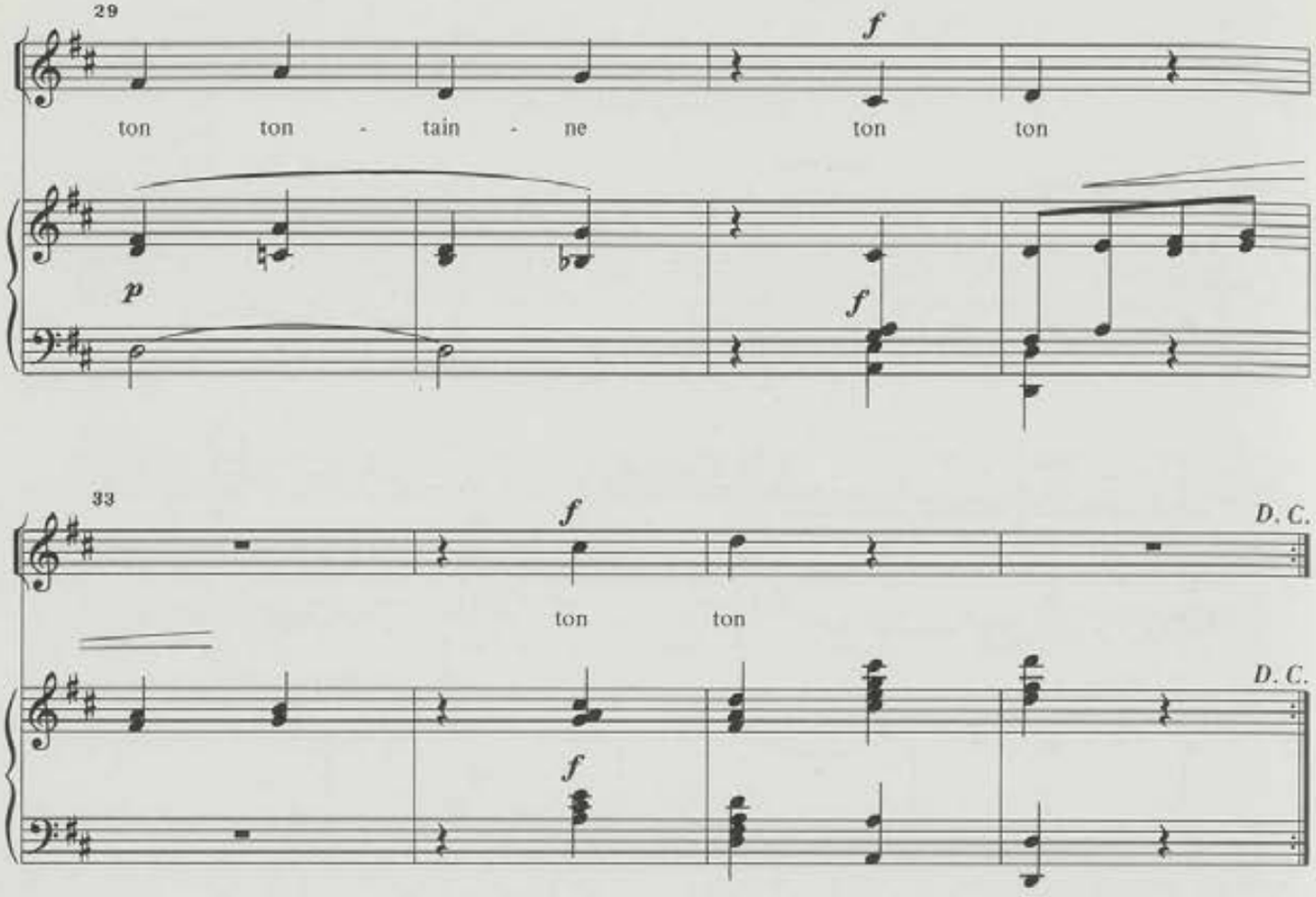

2. Avec nombreuse compagnie
Chasseur tu parcours le canton
ton ton . . .
Au prés de la femme cherie
Combien de braconniers voit on
ton ton . . .

Nº 37b

La double chasse*

Chansonnette

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Poesie de Beranger

Allegro moderato

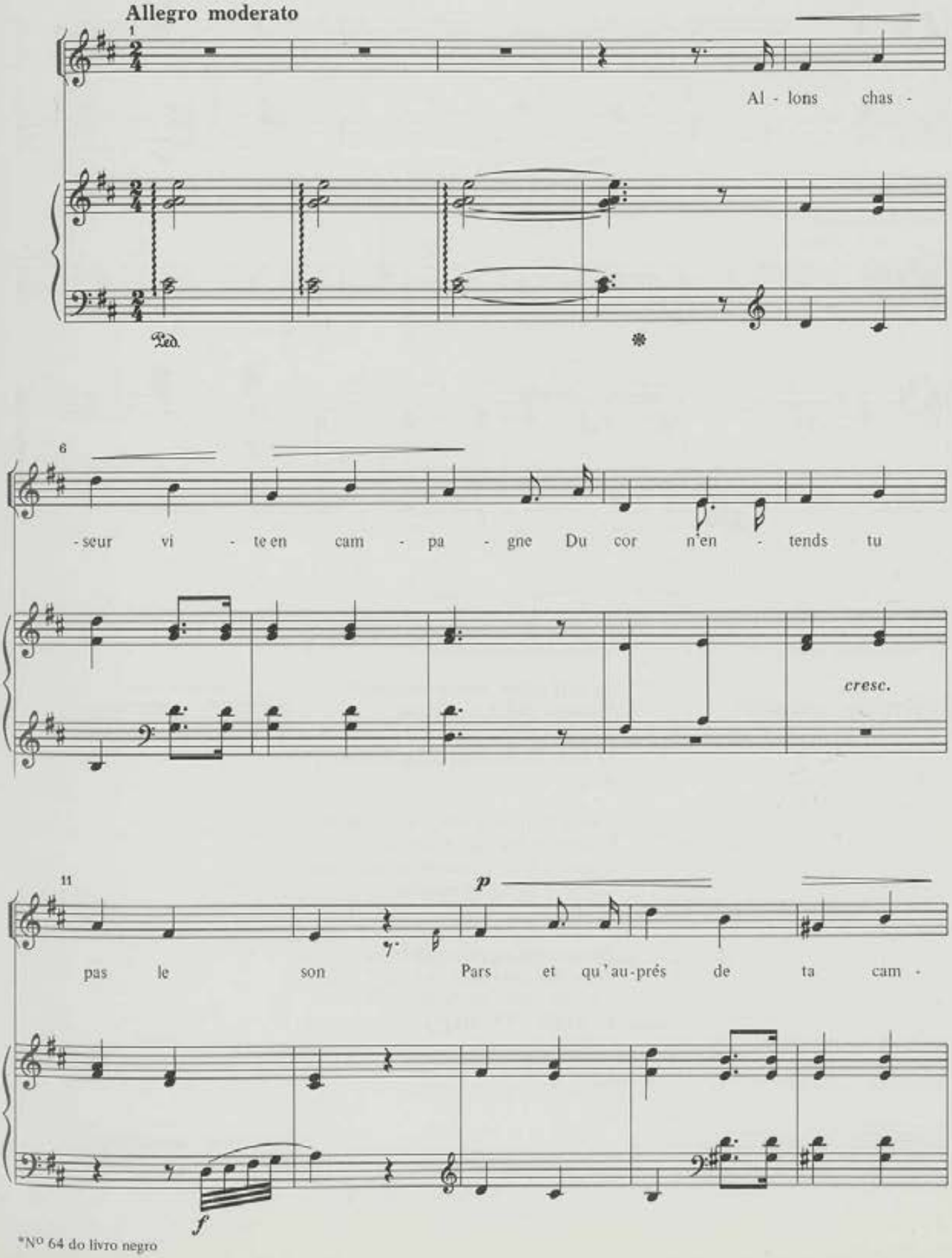

*Nº 64 do livro negro

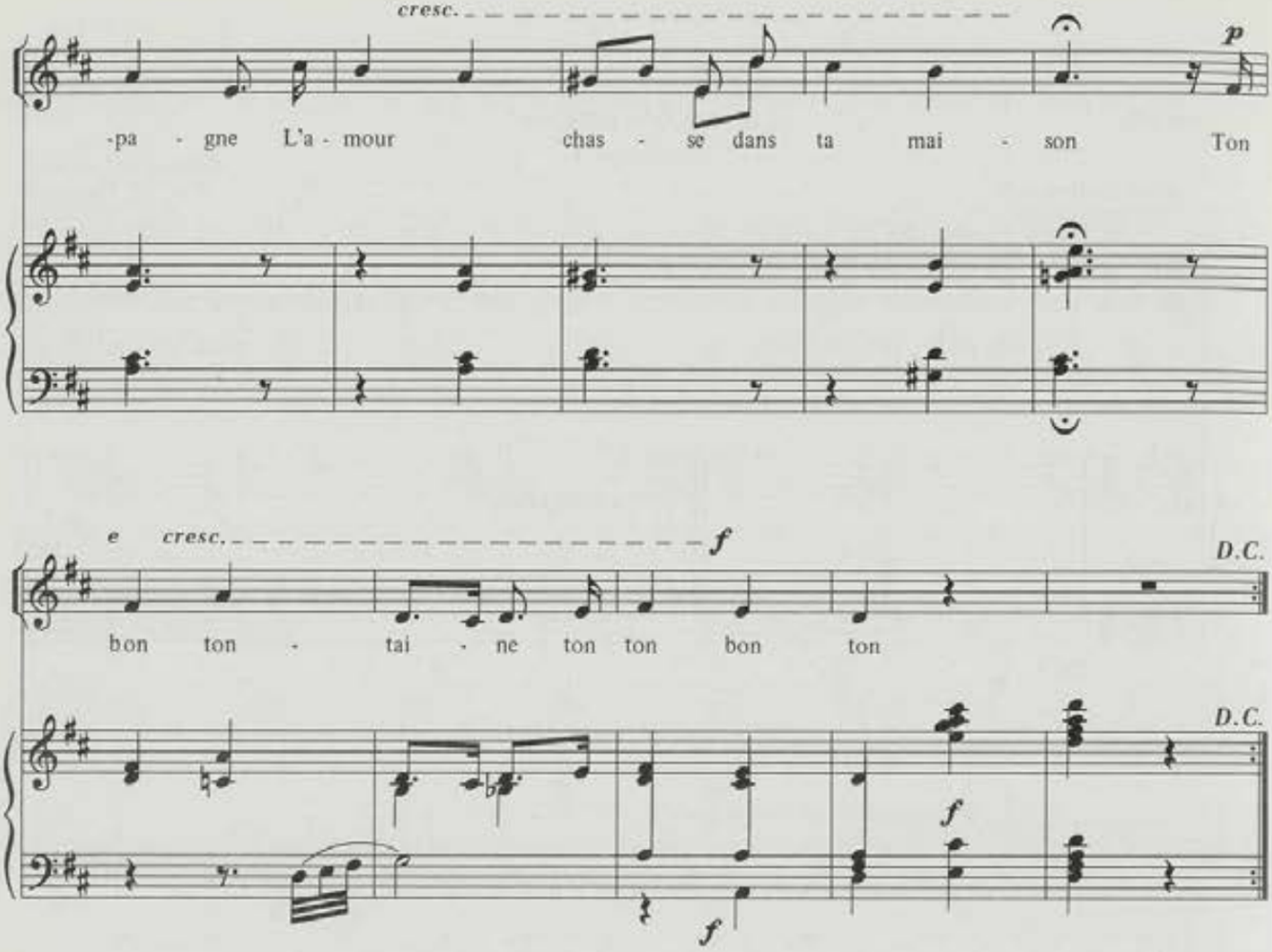

Du cerf prêt a foncer l'enceinte
Chasseur tu fas le fanfaron
Auprés de ta femme sans crainte
Se glisse un chasseur franc luron
ton ton . . .

Chasseur un seul coup de ton arme
Met bas le cerf sur le gazon
L'amant pour ta moitié qu'il charme
Use de la puodre à poison
ton ton . . .

Chasseur tu rapportes la bête
Et de ton cor enfles le son
L'amant quitte alors sa conquête
Et le cerf entre à la masion
ton ton . . .

Nº 38a

Chanson pastorale*

Paroles de V. Hugo

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

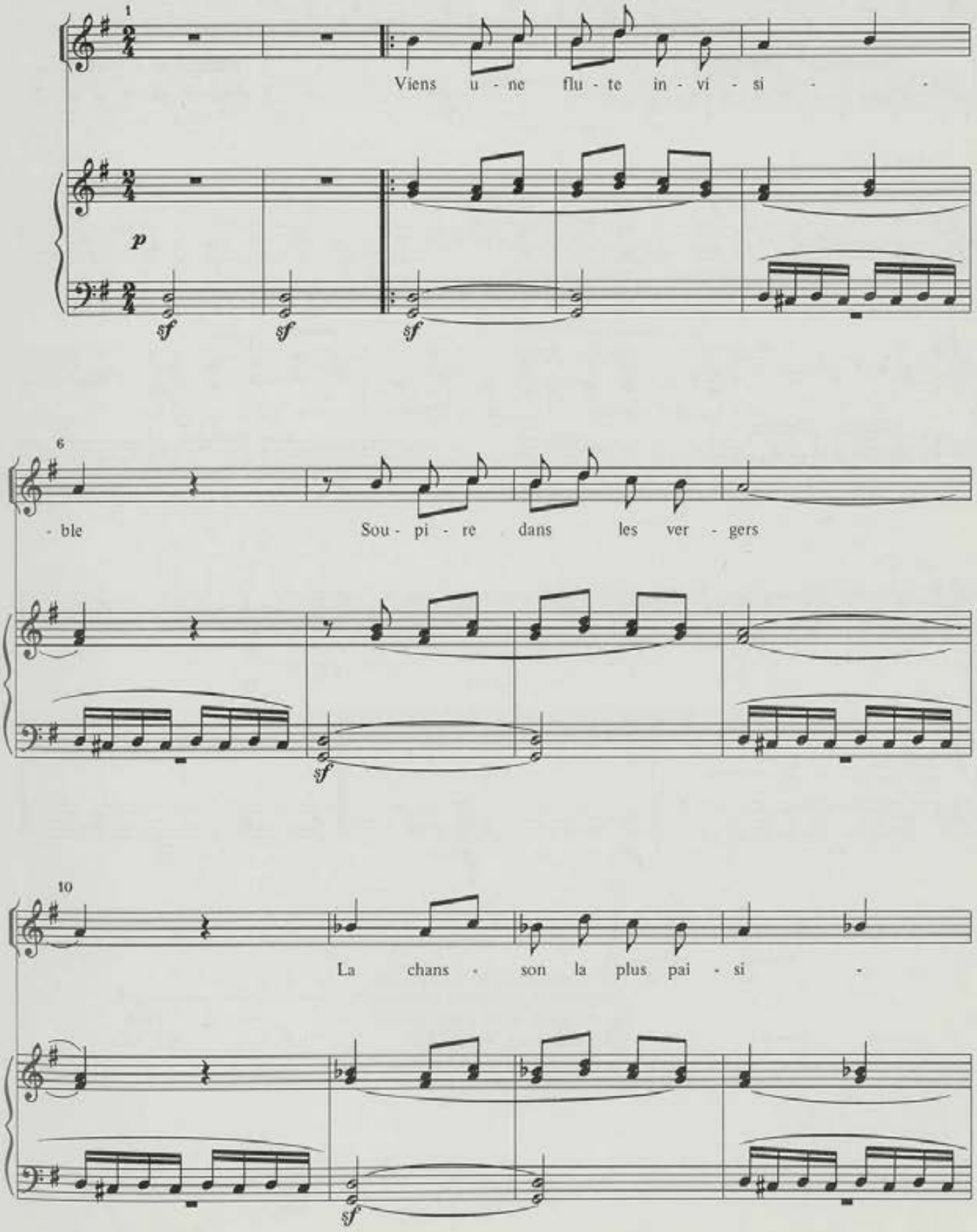

*Nº 4 do caderno 6º do livro violeta

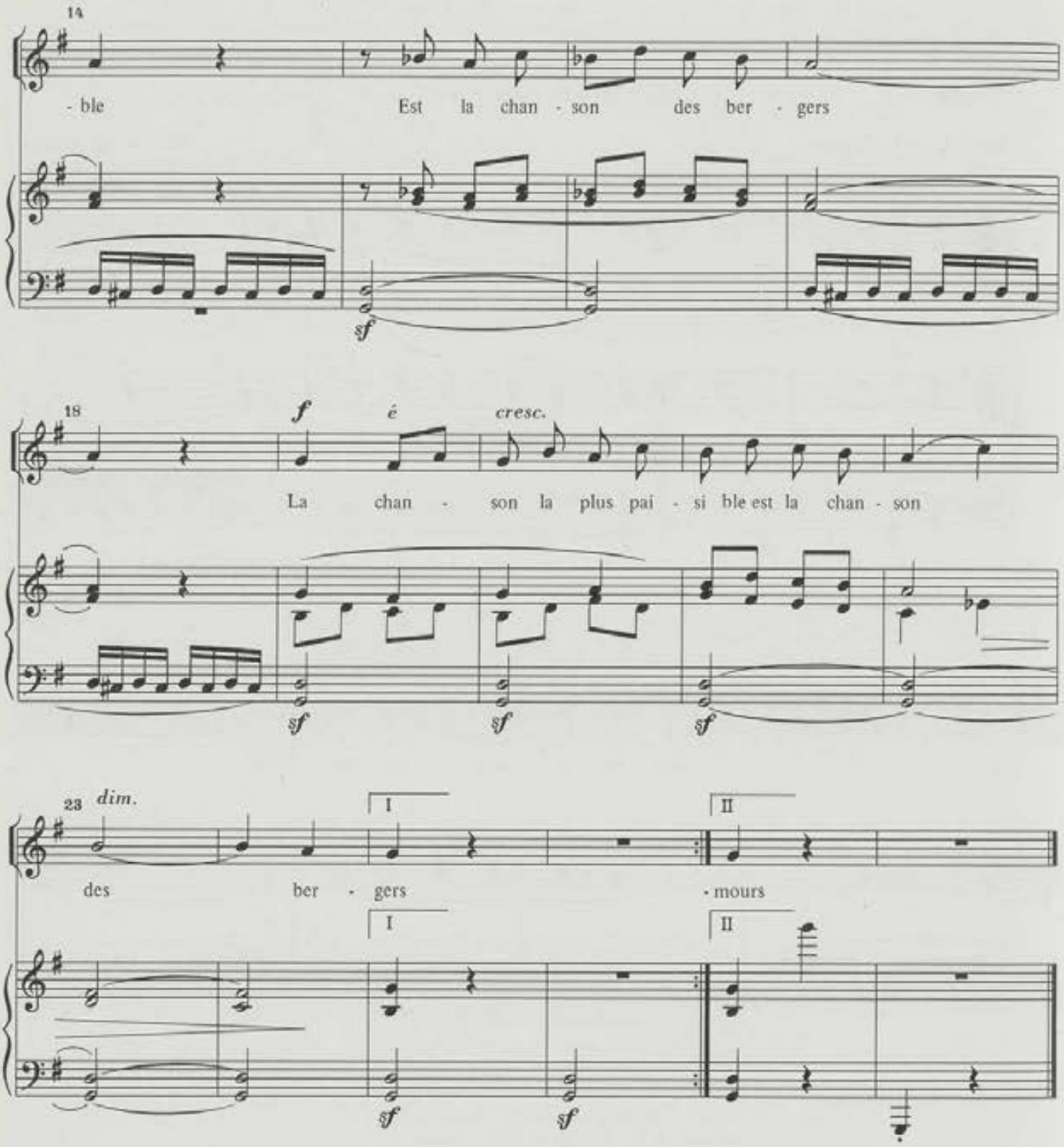

2. Que nul soin ne te tourmente
Aimons nous aimons toujours
La chanson la plus charmante
Est la chanson des amours
] bis

Nº 38b

Chanson pastorale*

Poesie de V. Hugo

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Animato

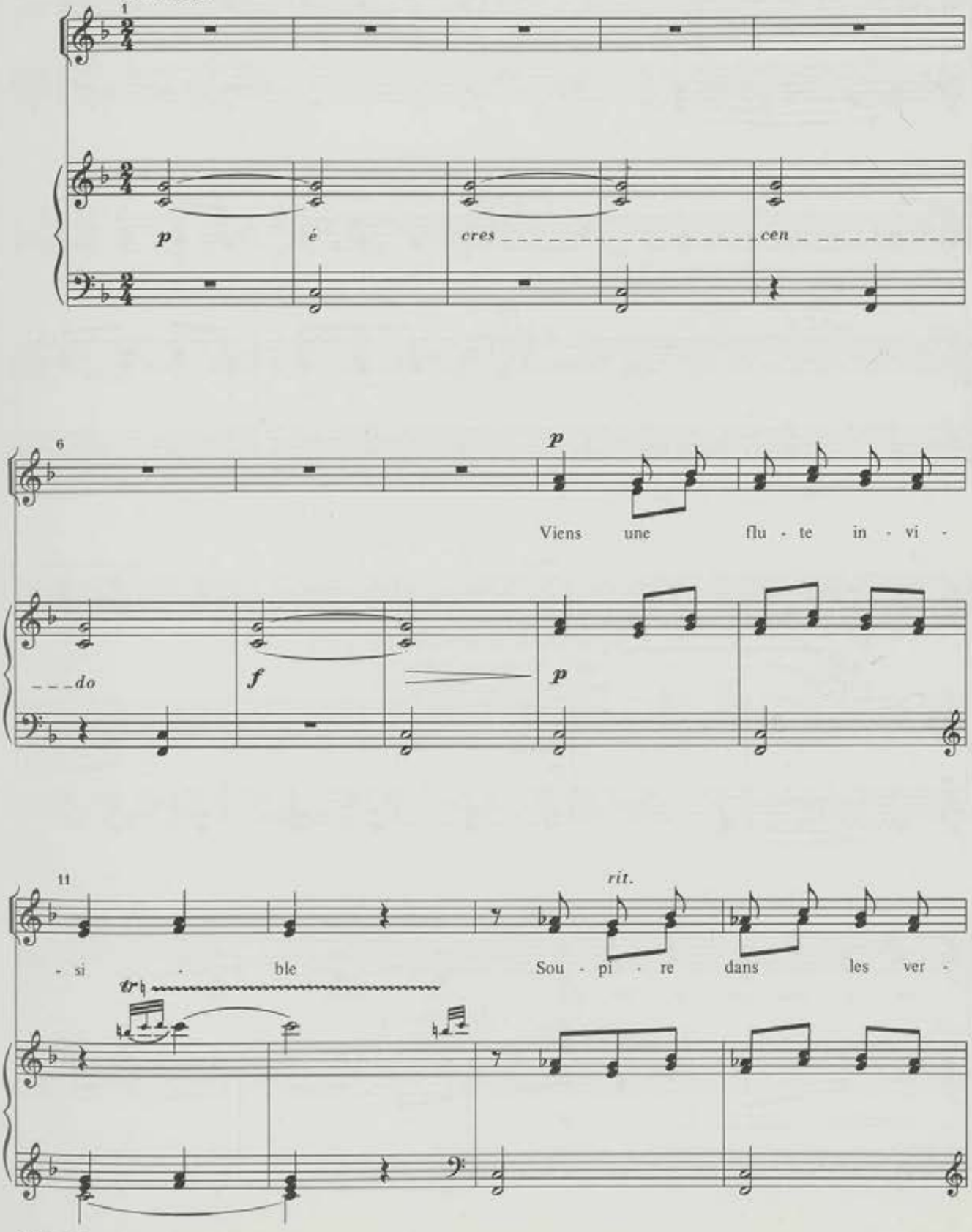

*Nº 6 do livro negro

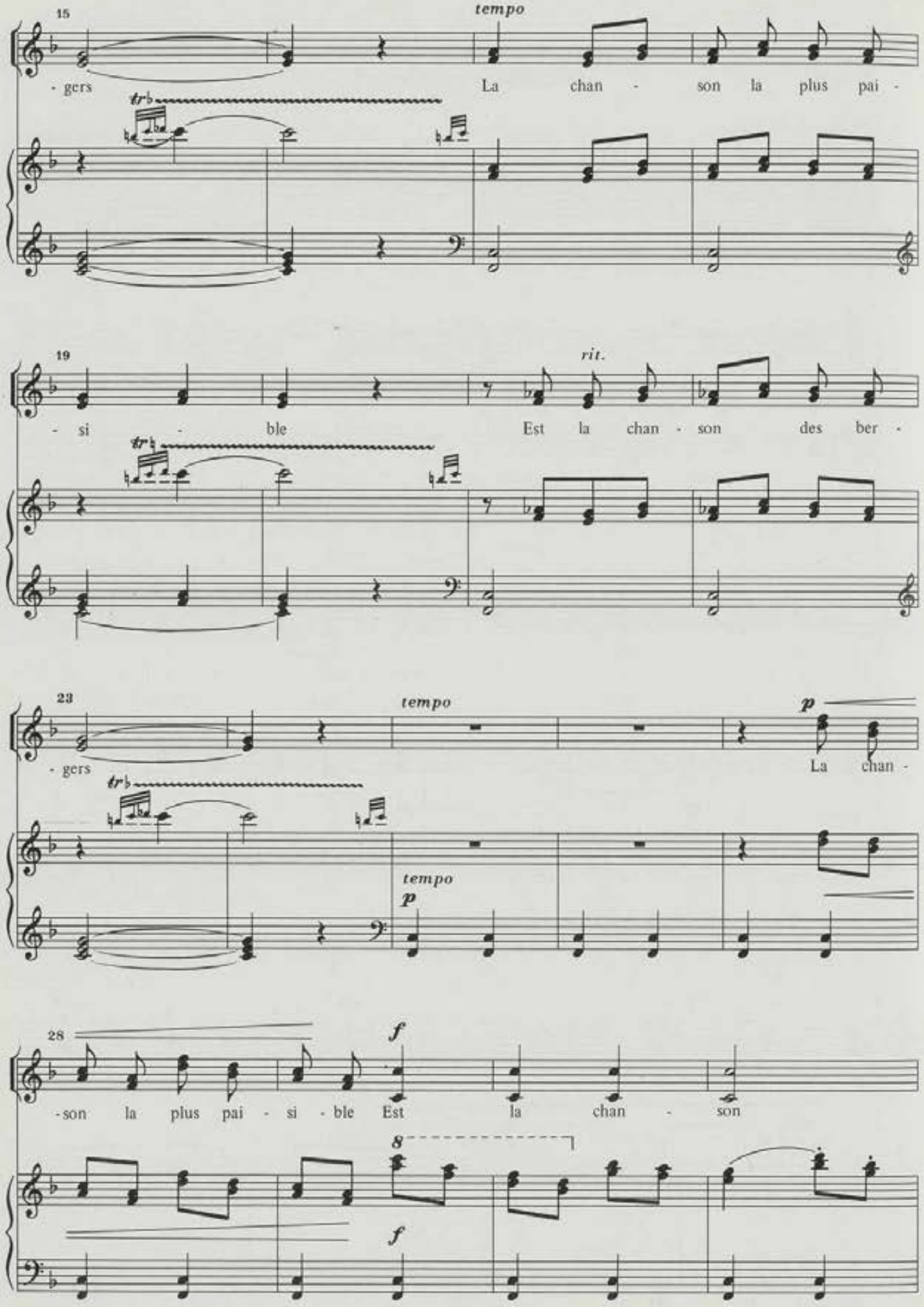
15
tempo
- gers
La chan - son la plus pai -
tr
19
rit.
- si - ble
Est la chan - son des ber -
tr
23
tempo
p
- gers
La chan -
tr
tempo
p
28
f
-son la plus pai - si - ble Est la chan - son
8
f

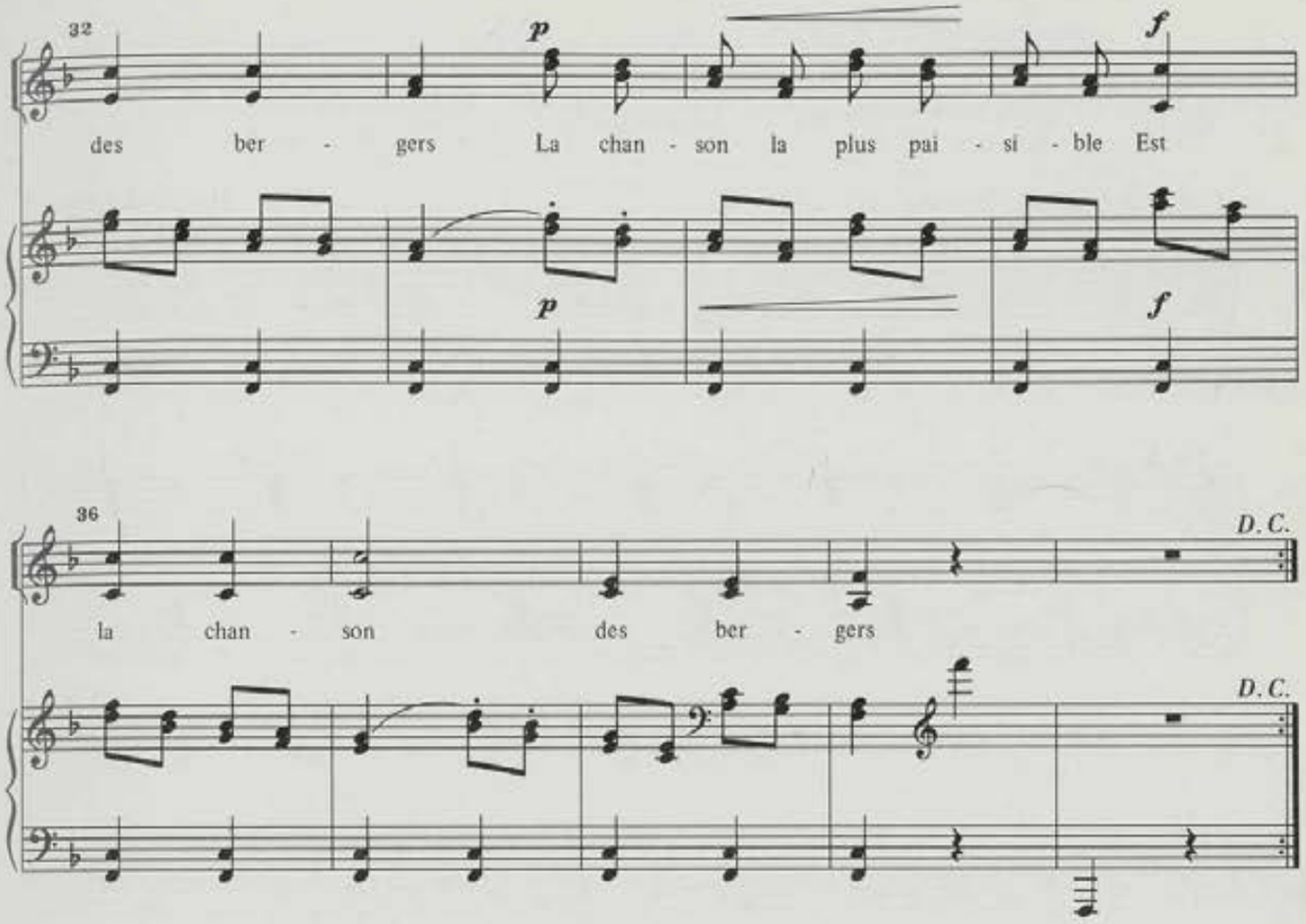

2. Que nul soin ne te tourmente
Aimons nous aimons toujours
La chanson la plus charmante
Est la chanson des amours
bis

Nº 39a

Serenata*

Poesía de Gonzalez Pedroso

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

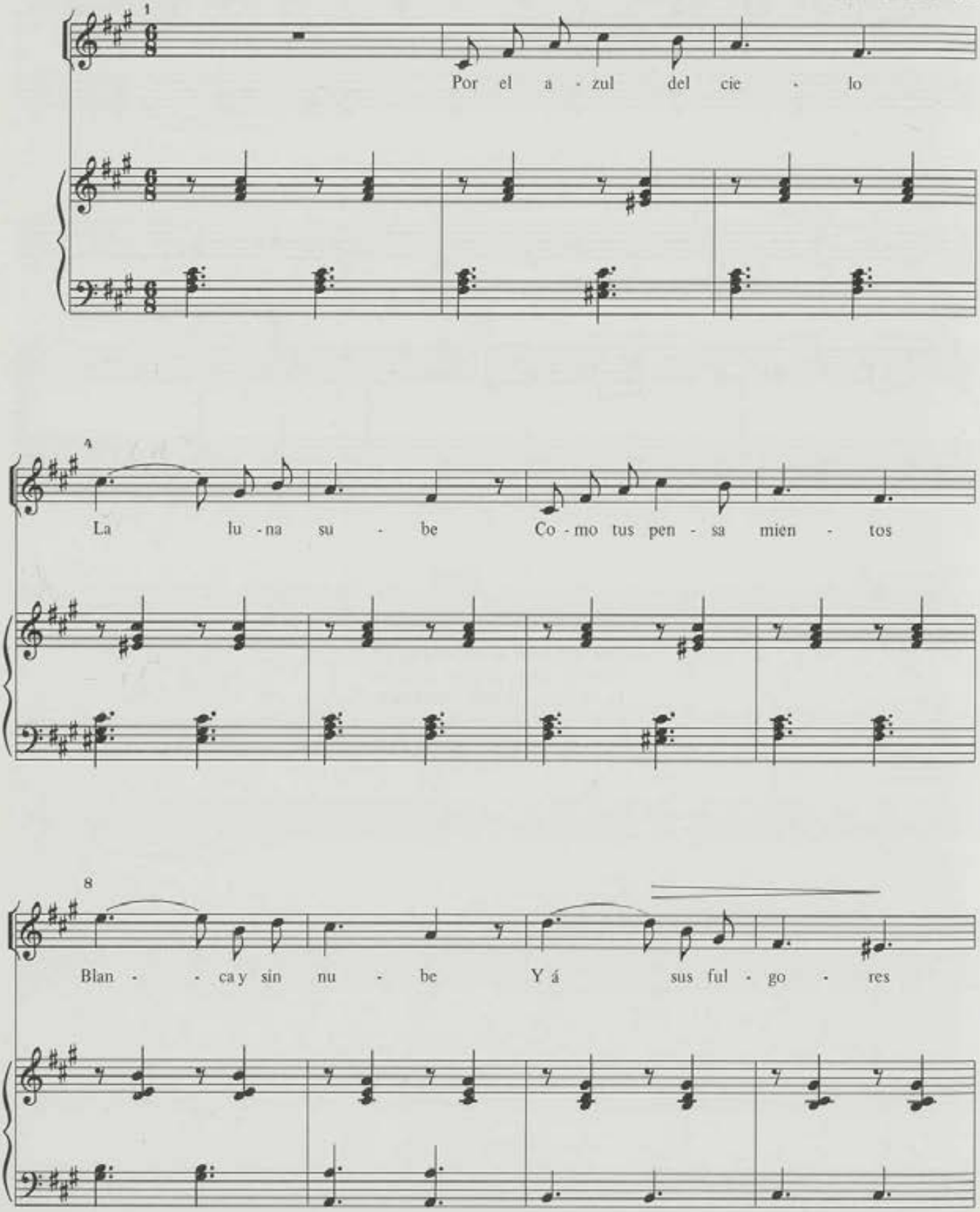

*Nº 1 do caderno 7º do livro violeta

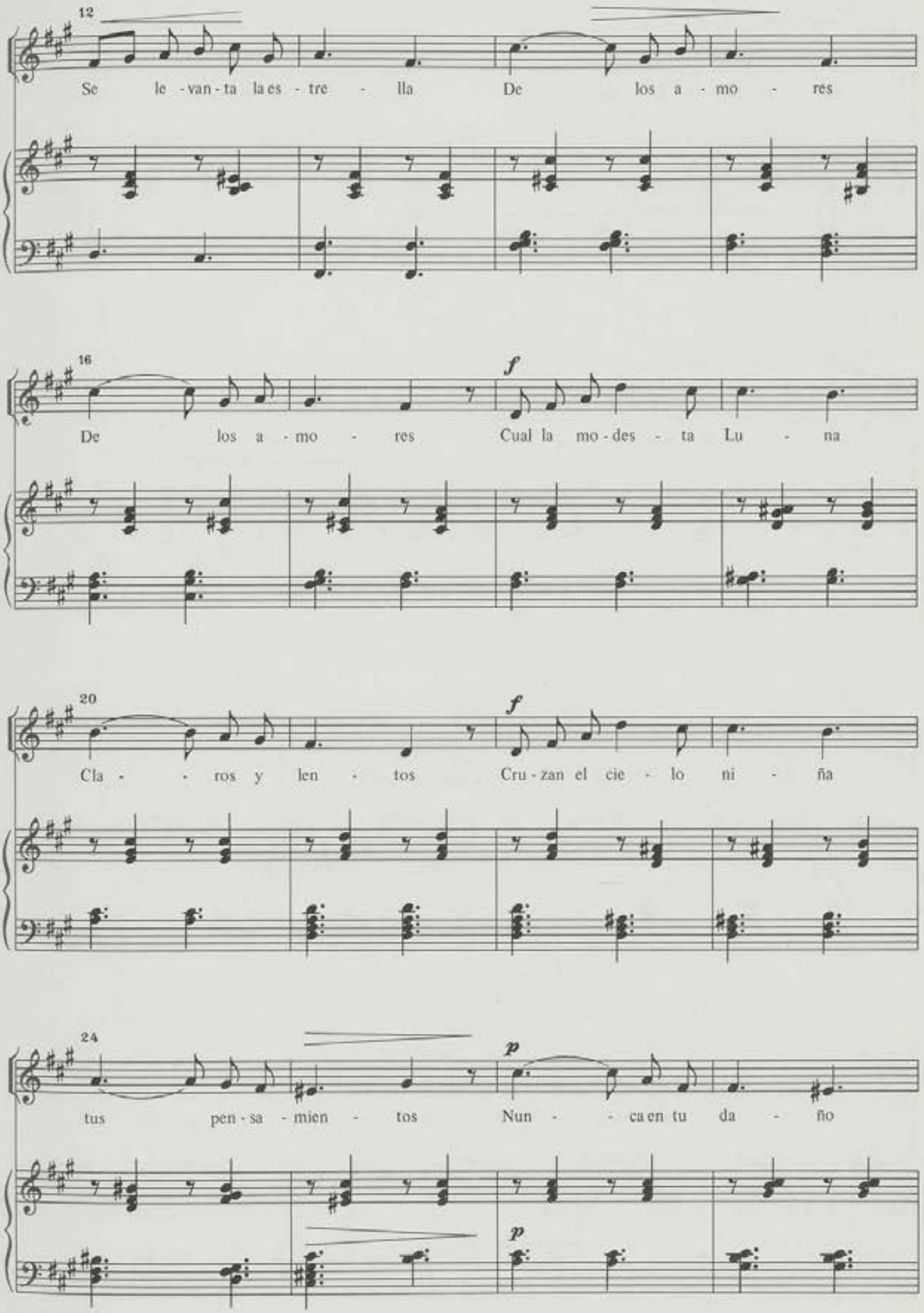
12
Se le - van - ta la es - tre - lla De los a - mo - res
16
f
De los a - mo - res Cual la mo - des - ta Lu - na
20
f
Cla - - ros y len - tos Cru - zan el cie - lo ni - ña
24
p
tus pen - sa - mien - tos Nun - - ca en tu da - ño
p

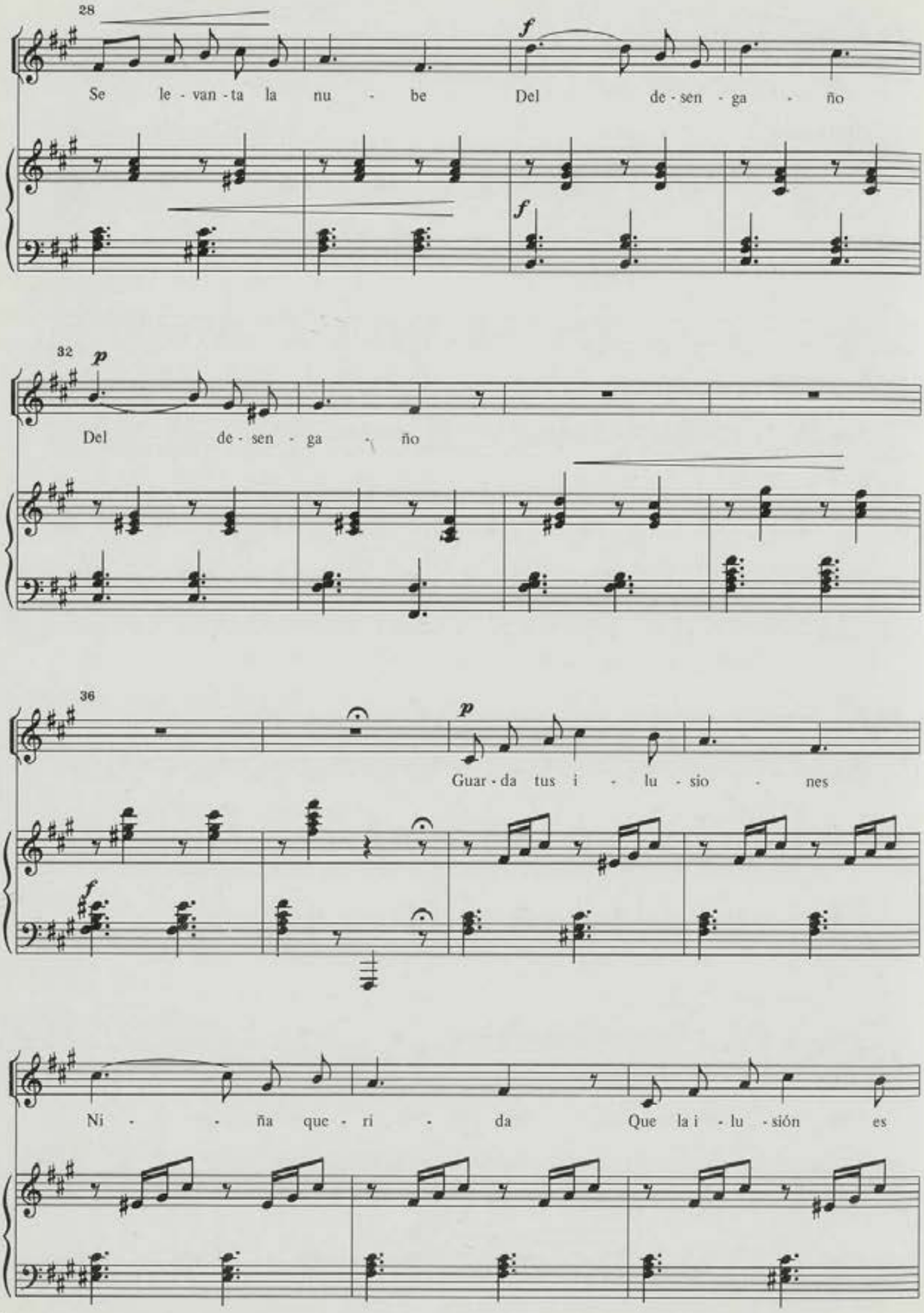
28
Se le - van - ta la nu - be Del de - sen - ga - ño
32
Del de - sen - ga - ño
36
Guar - da tus i - lu - sio - nes
Ni - - ña que - ri - da Que la i - lu - sión es

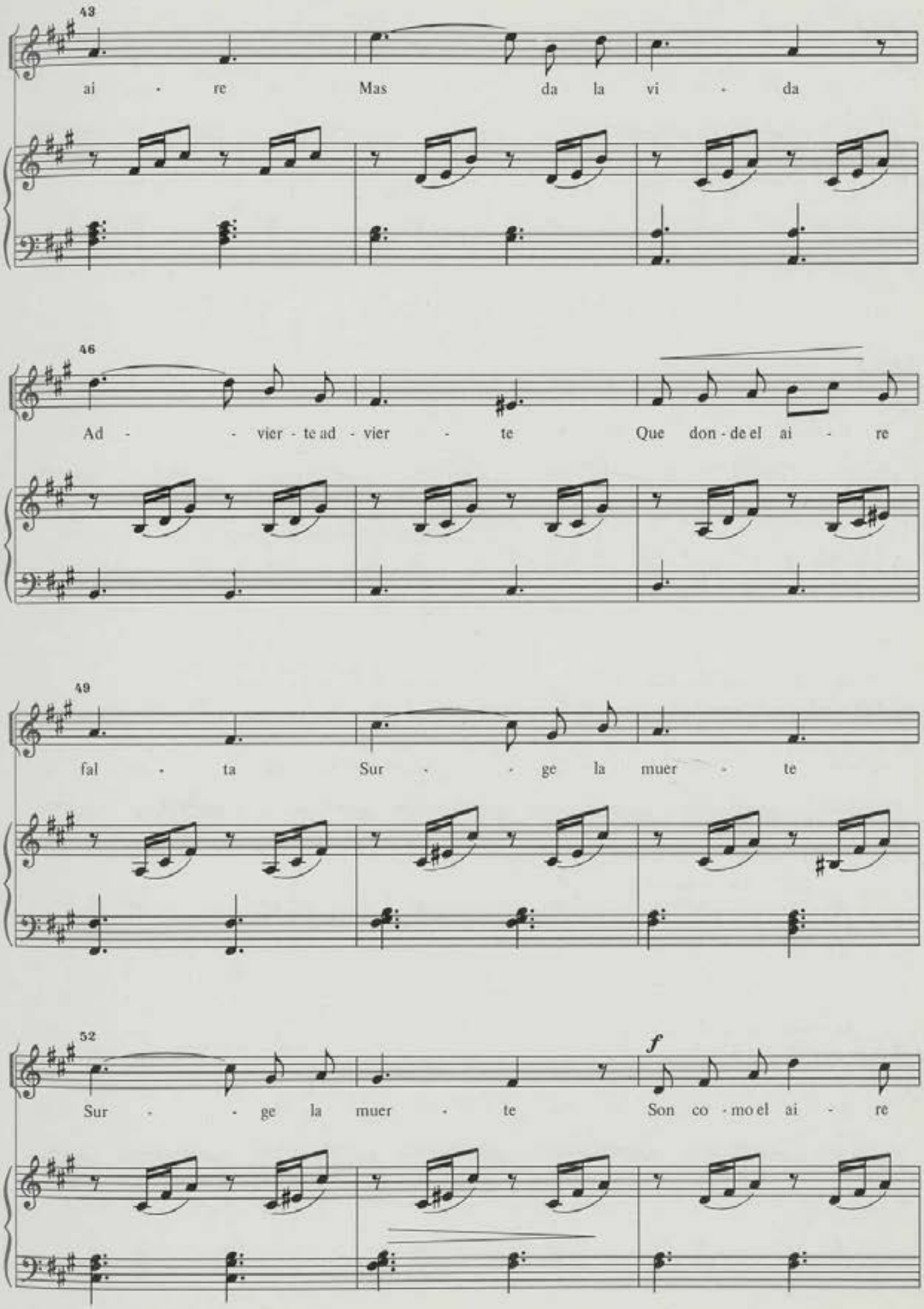
43
ai - re Mas da la vi - da
46
Ad - - vier - te ad - vier - te Que don - de el ai - re
49
fal - ta Sur - - ge la muer - te
52
Sur - - ge la muer - te
f
Son co - mo el ai - re

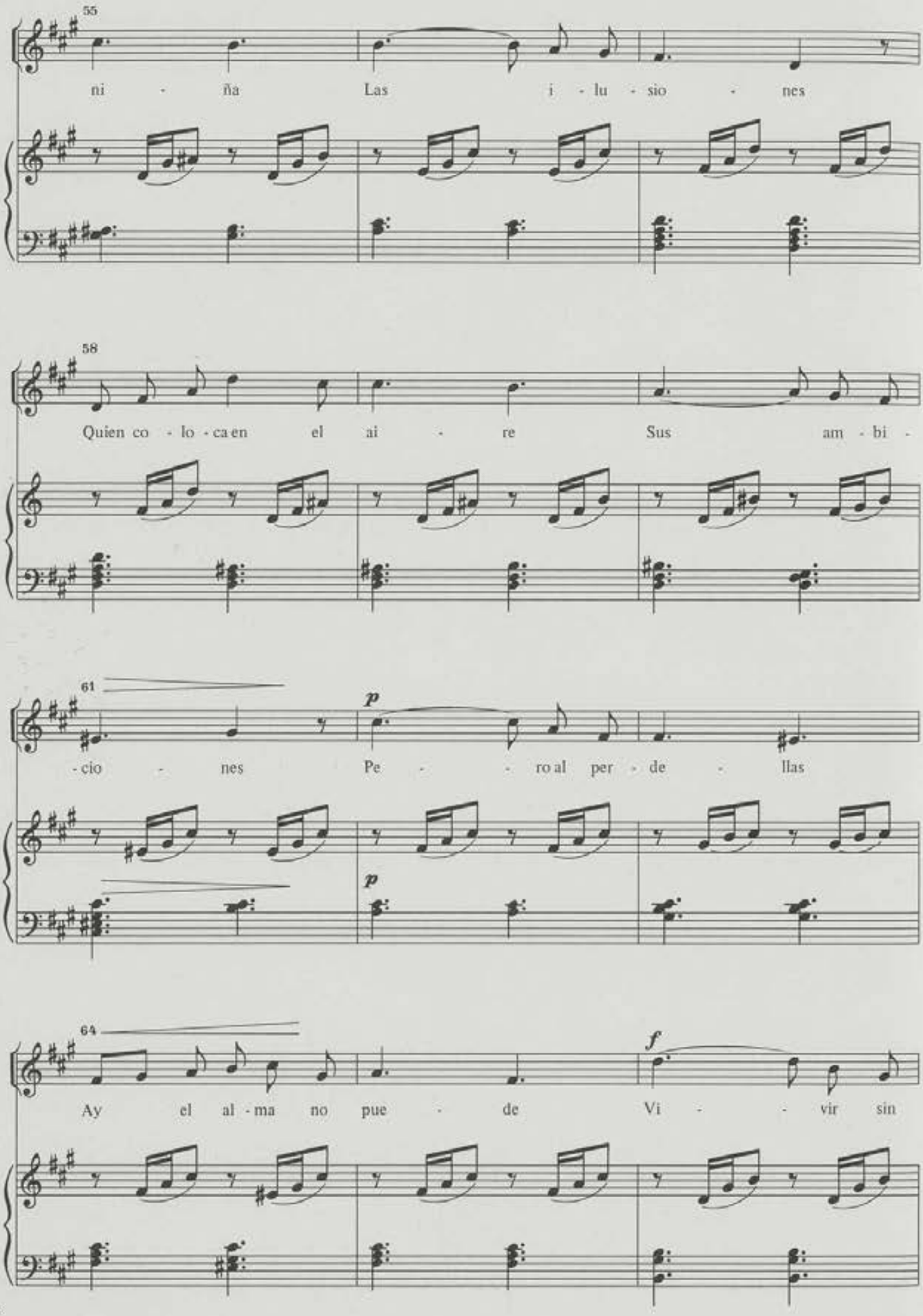
55
ni - ña Las i - lu - sio - nes
58
Quien co - lo - ca en el ai - re Sus am - bi -
61
p
- cio - nes Pe - - ro al per - de - llas
p
64
f
Ay el al - ma no pue - de Vi - - vir sin

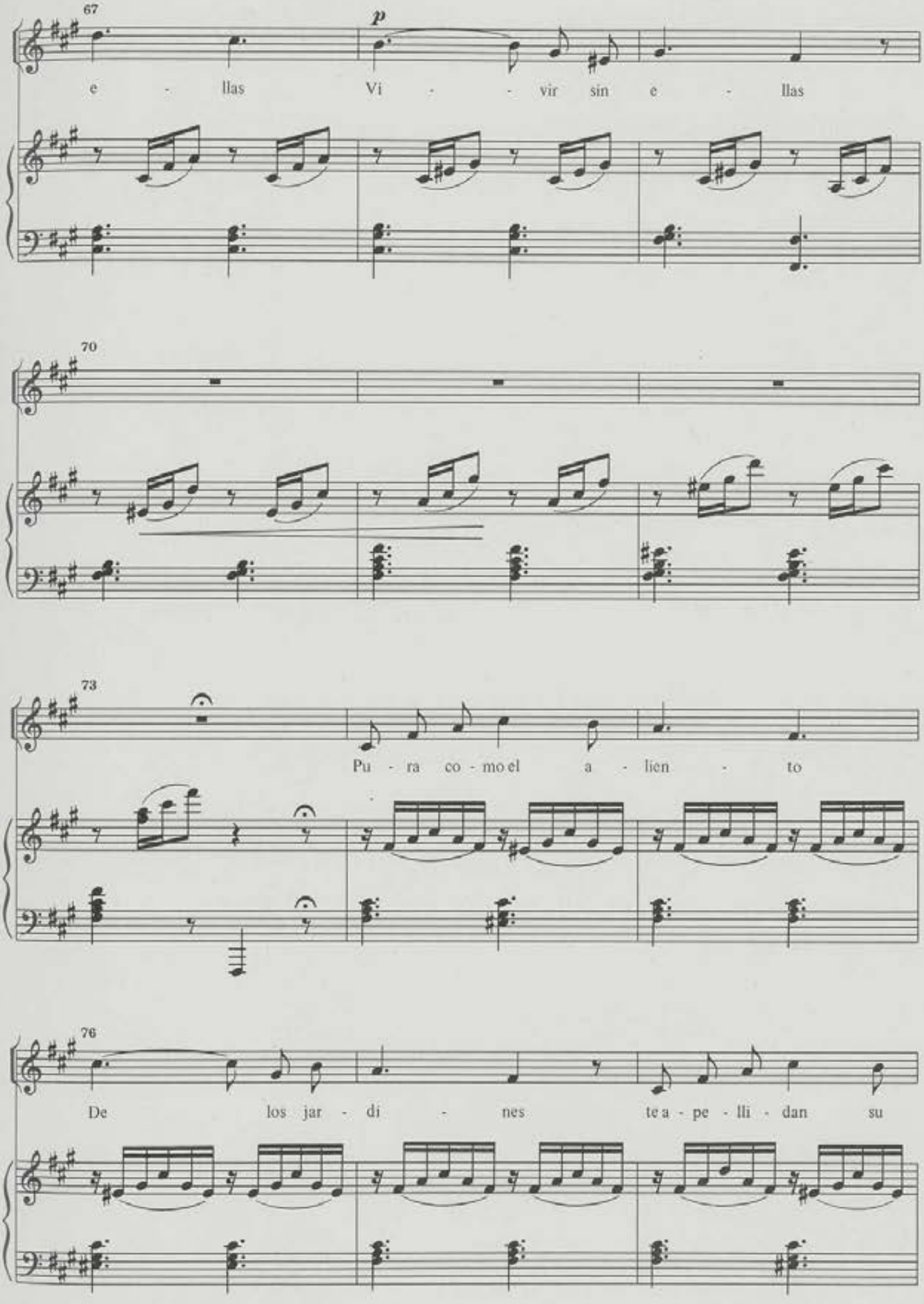
67
p
e - llas Vi - - vir sin e - llas
70
73
Pu - ra co - mo el a - lien - to
76
De los jar - di - nes te a - pe - lli - dan su

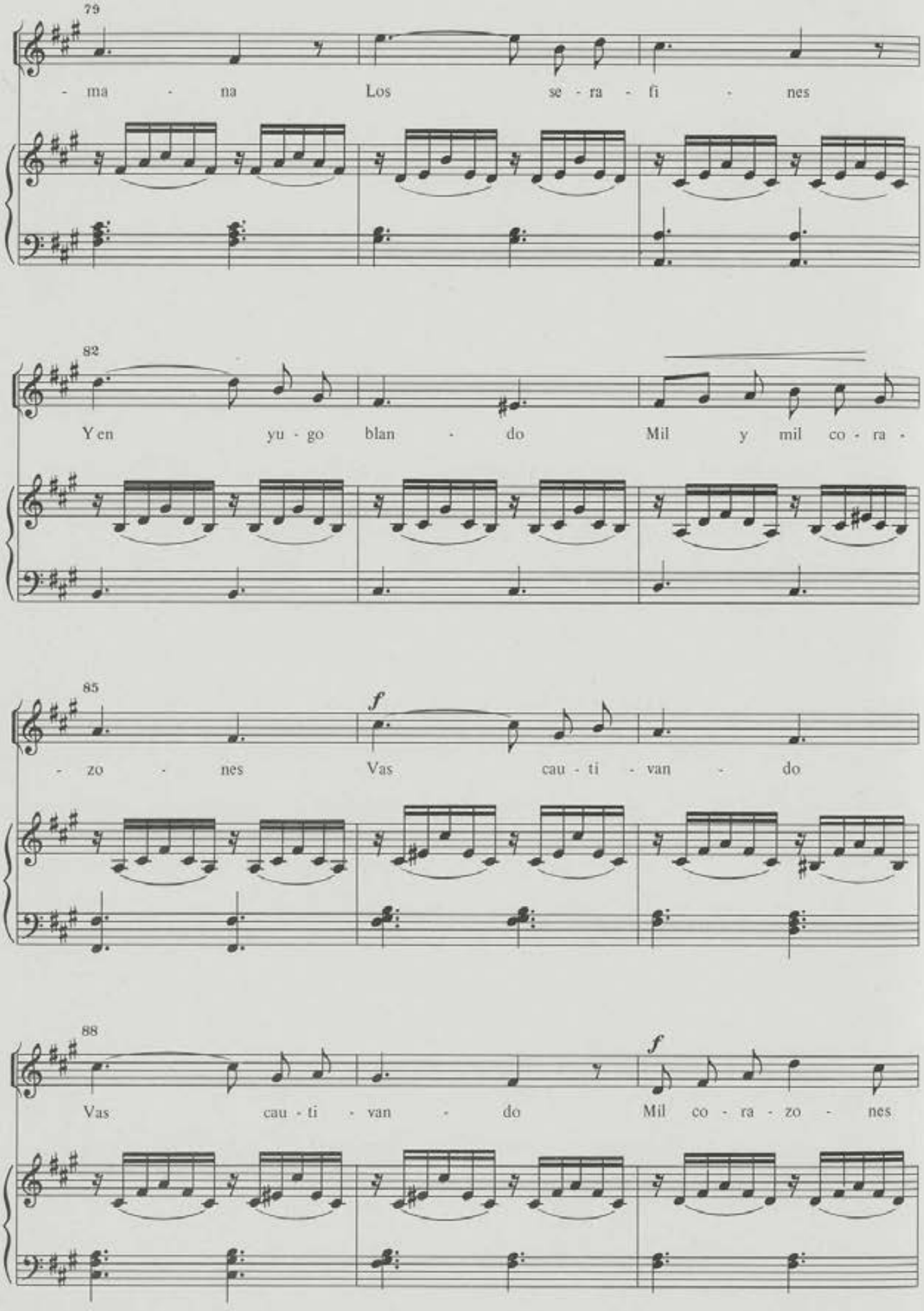
79
- ma - na Los se - ra - fi - nes
82
Y en yu - go blan - do Mil y mil co - ra -
85
f
- zo - nes Vas cau - ti - van - do
88
Vas cau - ti - van - do
f
Mil co - ra - zo - nes

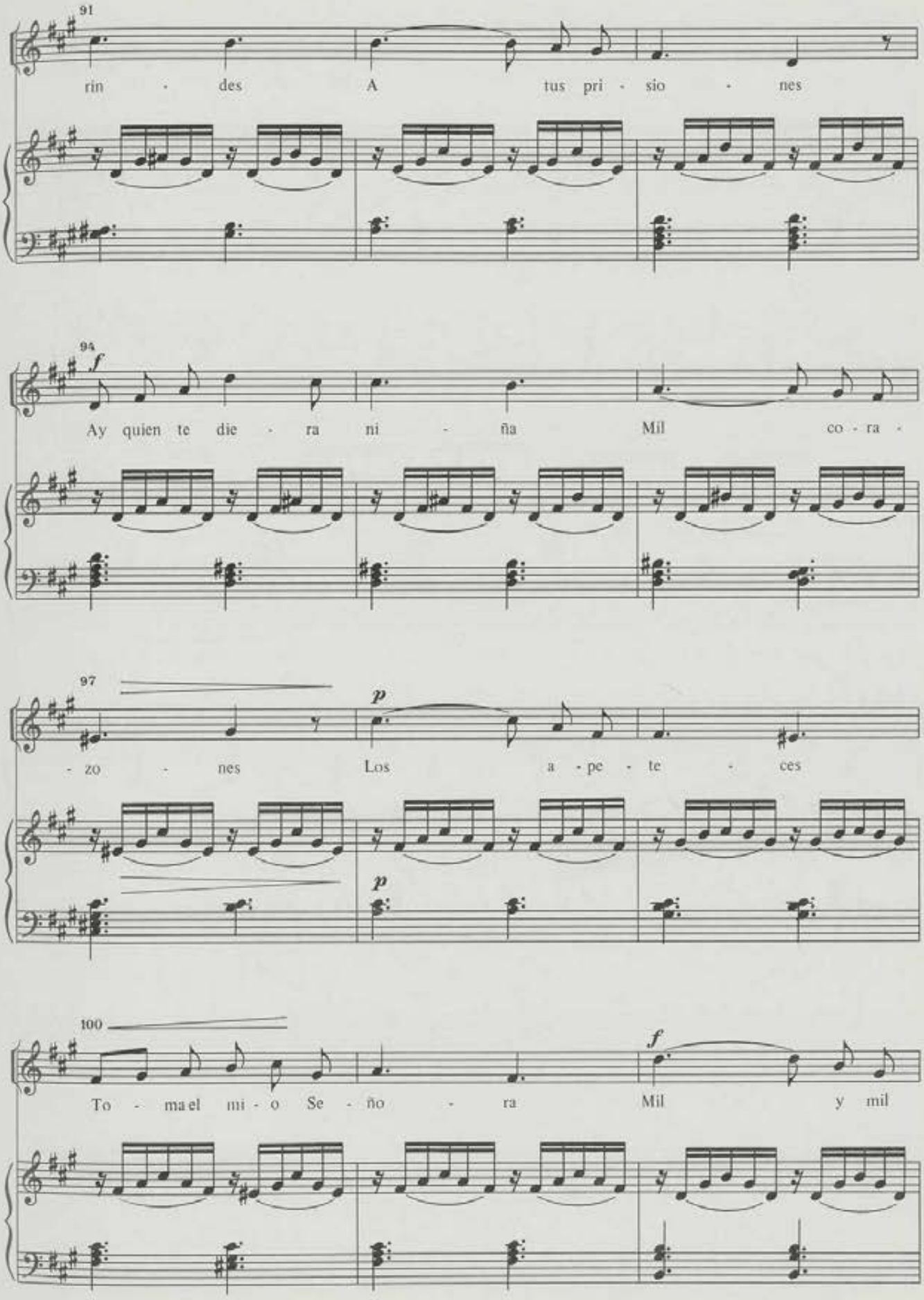
91
rin - des A tus pri - sio - nes
94
f
Ay quien te die - ra ni - ña Mil co - ra -
97
p
- zo - nes Los a - pe - te - ces
p
100
To - ma el mi - o Se - ño - ra
f
Mil y mil

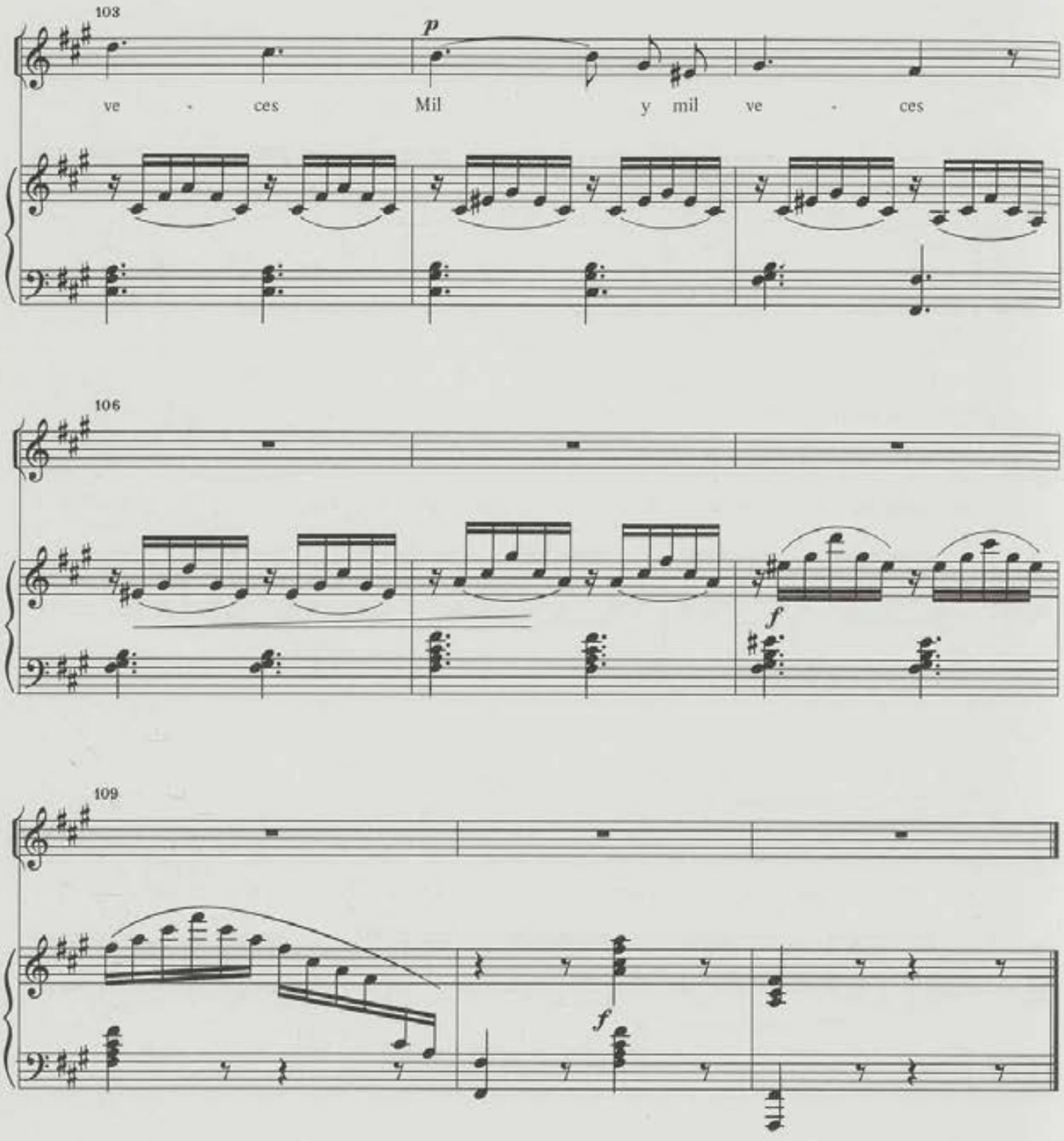
103
p
ve - ces
Mil y mil ve - ces
106
f
109
f

Nº 39b

Serenata*

Poesía de Gonzalez Pedroso

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Moderato ma non troppo

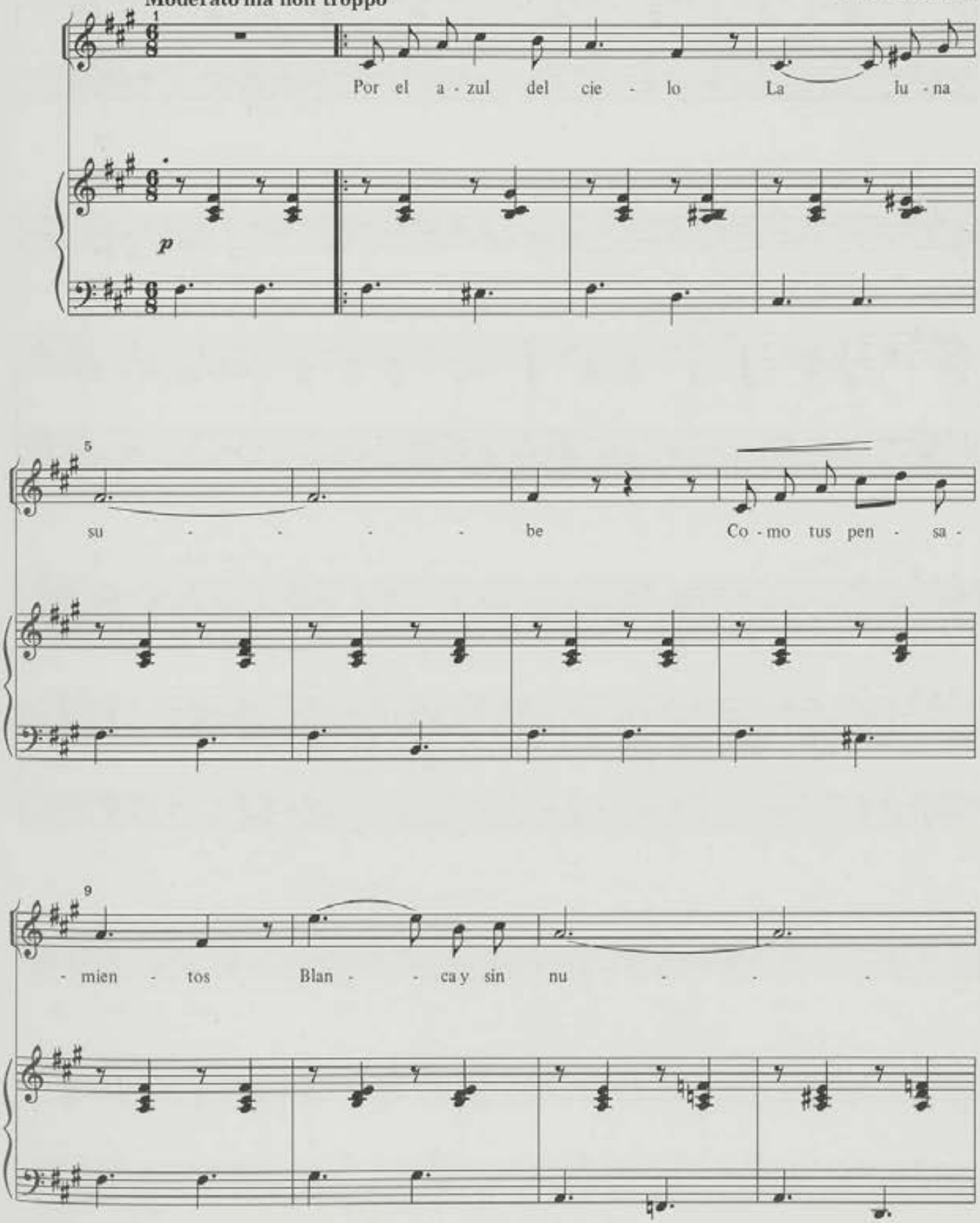

*Nº 3 do livro negro

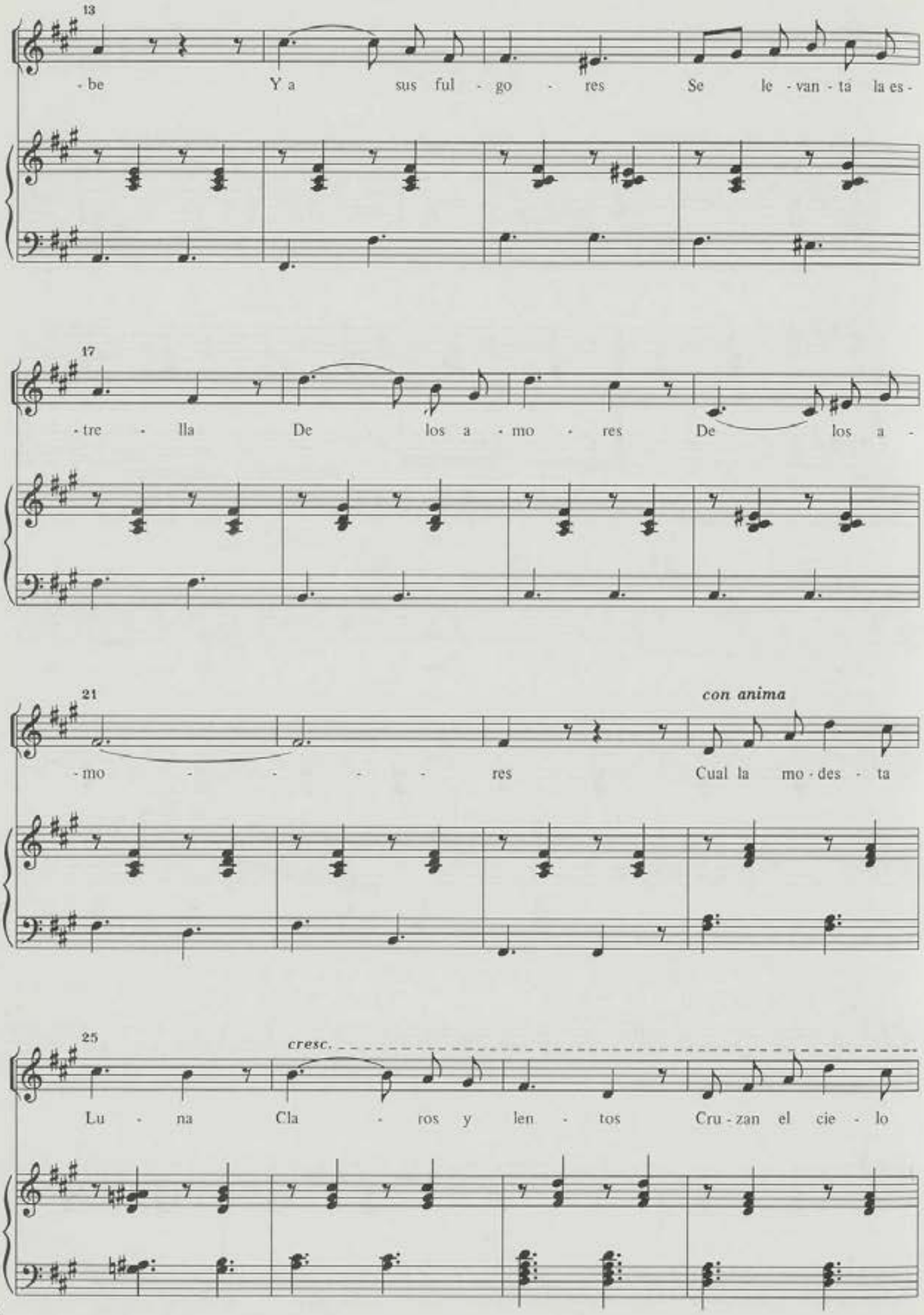
13
-be Y a sus ful - go - res Se le - van - ta la es -
17
-tre - lla De los a - mo - res De los a -
21
con anima
-mo - - - - - res Cual la mo - des - ta
25
cresc.
Lu - na Cla - ros y len - tos Cru - zan el cie - lo

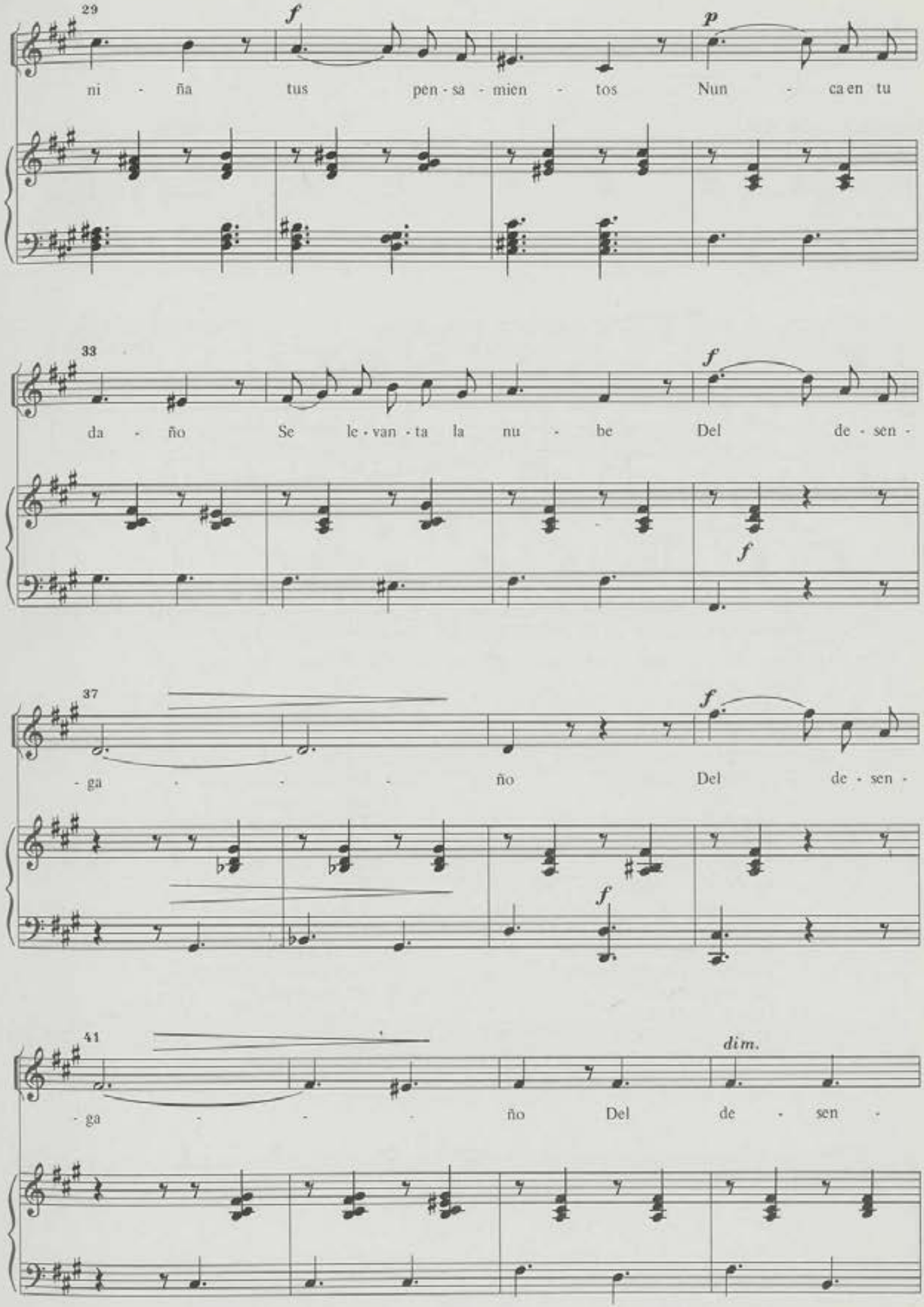
29
f
p
ni - ña tus pen - sa - mien - tos Nun - ca en tu
33
f
da - ño Se le - van - ta la nu - be Del de - sen -
f
37
f
- ga - - - ño Del de - sen -
f
41
dim.
- ga - - - ño Del de - sen -

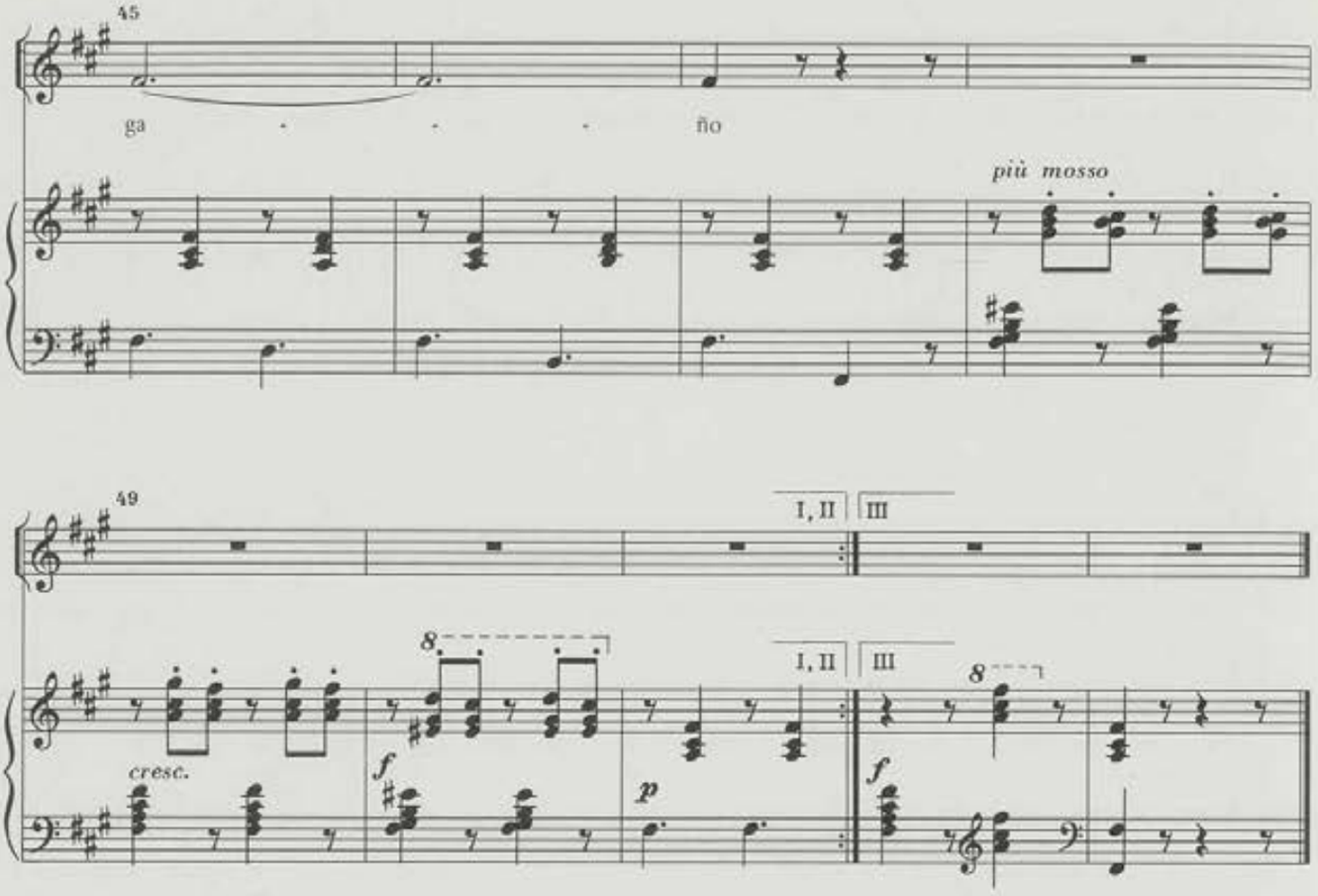

2. Guarda tus ilusiones
Niña querida
Que la ilusión es aire
Mas da la vida.
Advierte, advierte
Que donde el aire falta
Surge la muerte
Son como el aire niña
Las ilusiones
¿Quien coloca en el aire
Sus ambiciones?
Pero al perdellas
Ay el alma no puede
Vivir sin ellas

3. Pura como el aliento
De los jardines
Te apellidan su hermana
Los serafines
Y en yugo blando
Mil y mil corazones
Vas cautivando
Mil corazones rindes
A tus prisiones
¡ Ay quien te diera niña
Mil corazones !
¿Los apeteces?
toma el mio señora
Mil y mil veces!

Nº 40

La lisonjera*

Poesia de Selgas

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Vivo pero comodo

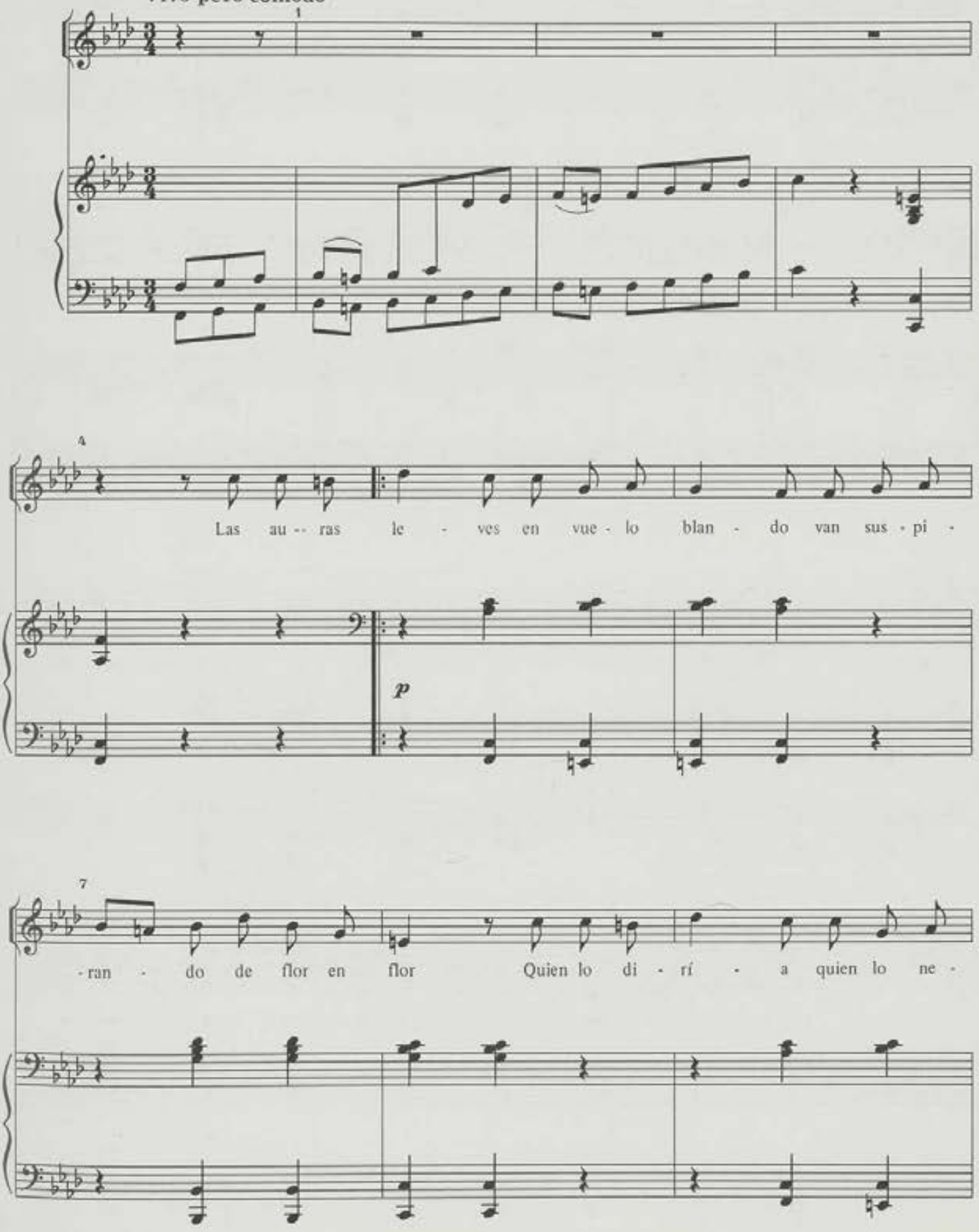

*Nº 3 do caderno 7º do livro violeta

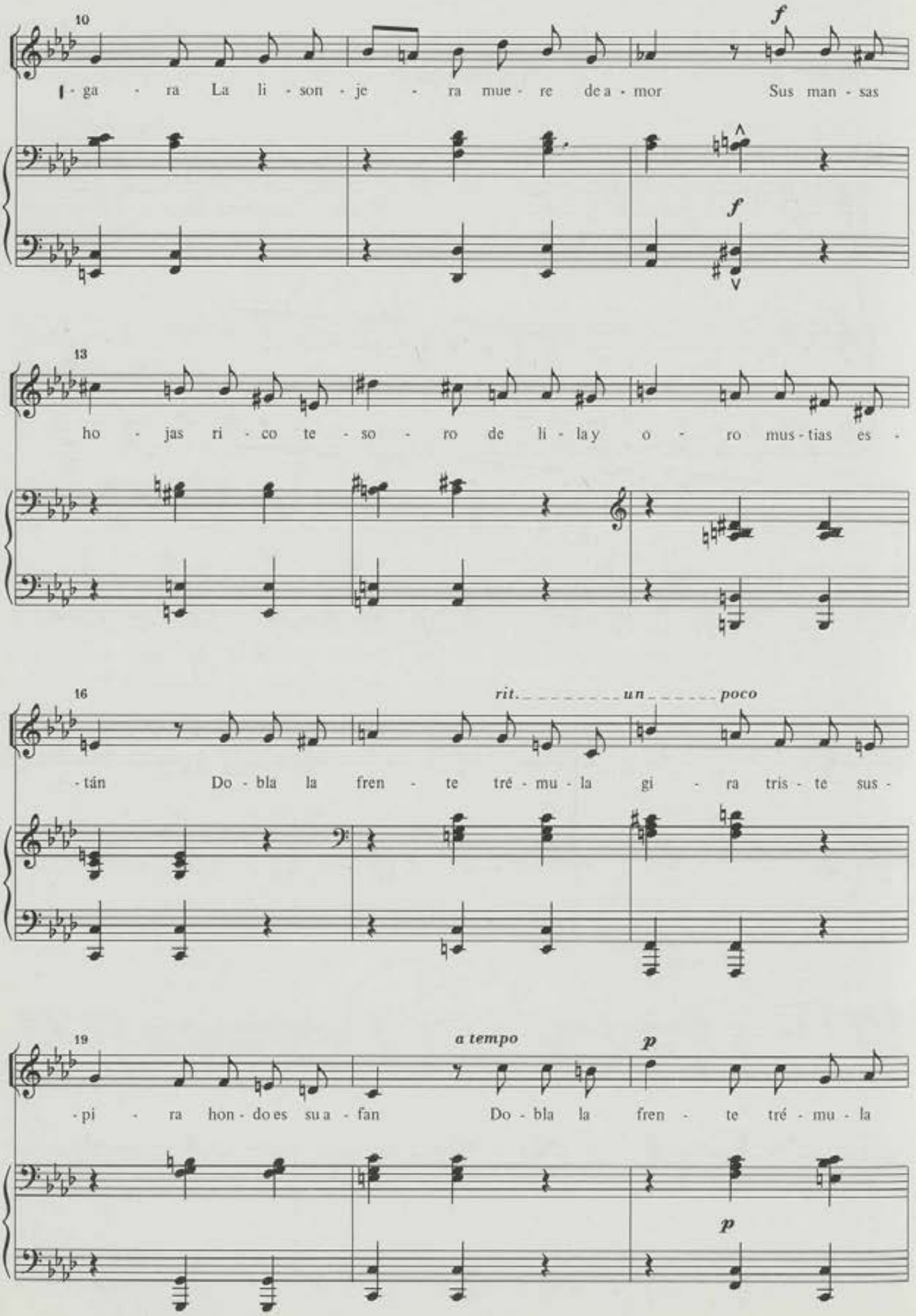
10
f
-ga - ra La li - son - je - ra mue - re de a - mor Sus man - sas
f
13
ho - jas ri - co te - so - ro de li - la y o - ro mus - tias es -
16
rit. un poco
-tán Do - bla la fren - te tré - mu - la gi - ra tris - te sus -
19
a tempo
p
-pi - ra hon - do es su a - fan Do - bla la fren - te tré - mu - la
p

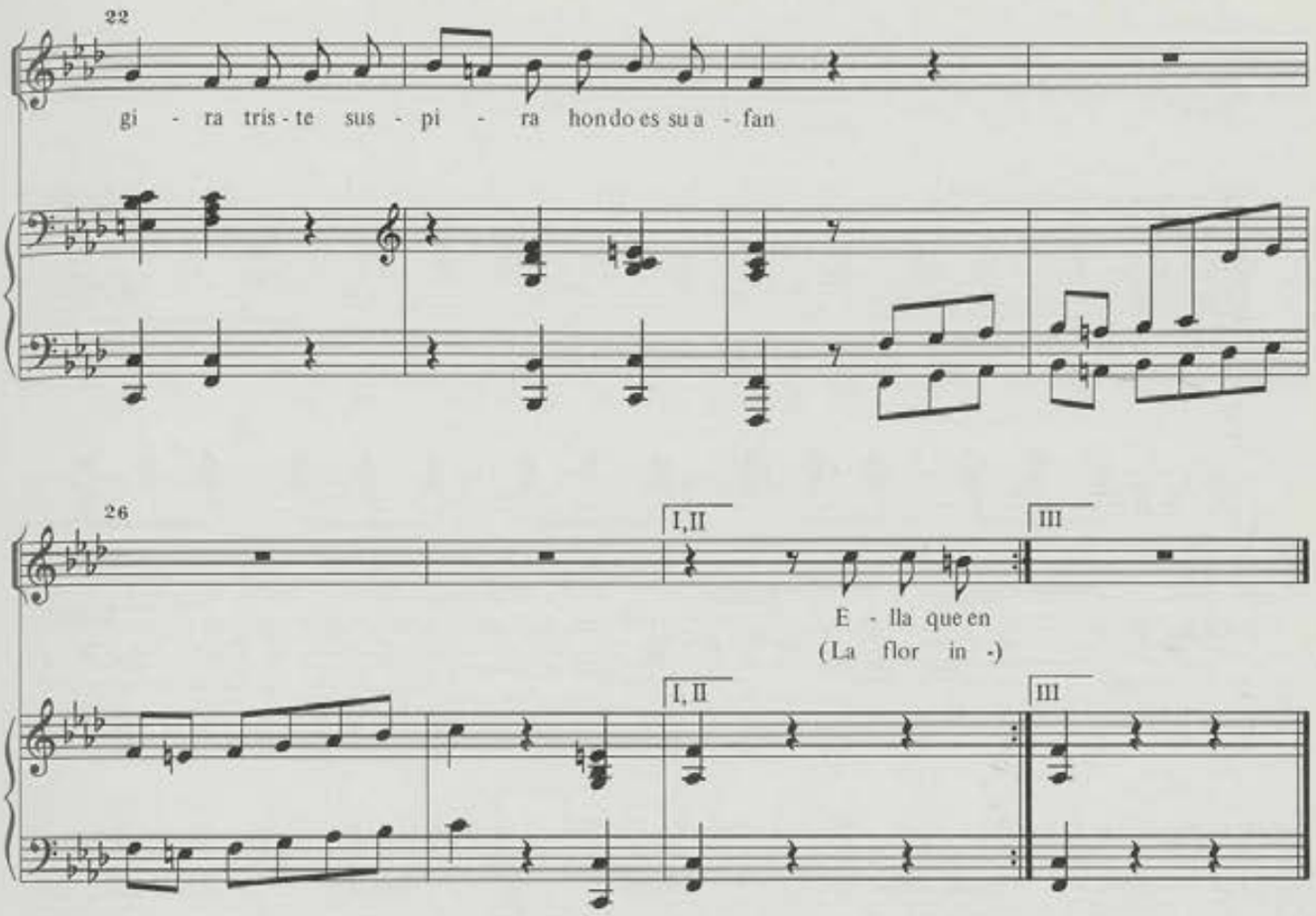

2. Ella que en prendas
De sus amores
Entre favores
Puro el desdén

Ella que ha visto
tantos amantes
Sin que inconstantes
Penas le den

La que al arroyo
Que la servia
Amor mentía
Harto era él

Por ella un nardo
tuvo desvelos
Y amargos celos
Lloró un clavel

Por ella un nardo . . .

3. La flor ingrata
La flor hermosa
La veleidosa
Ahora mirad

Ningún consuelo
Su afán mitiga
Amor castiga
su veleidad

Esos suspiros
Tristes y lentos
Son los lamentos
De su dolor

Oidme flores
Quien lo creyera
La lisonjera
Muere de amor

Oidme flores . . .

Nº 41

El pescador*

Poesia de Espronceda

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

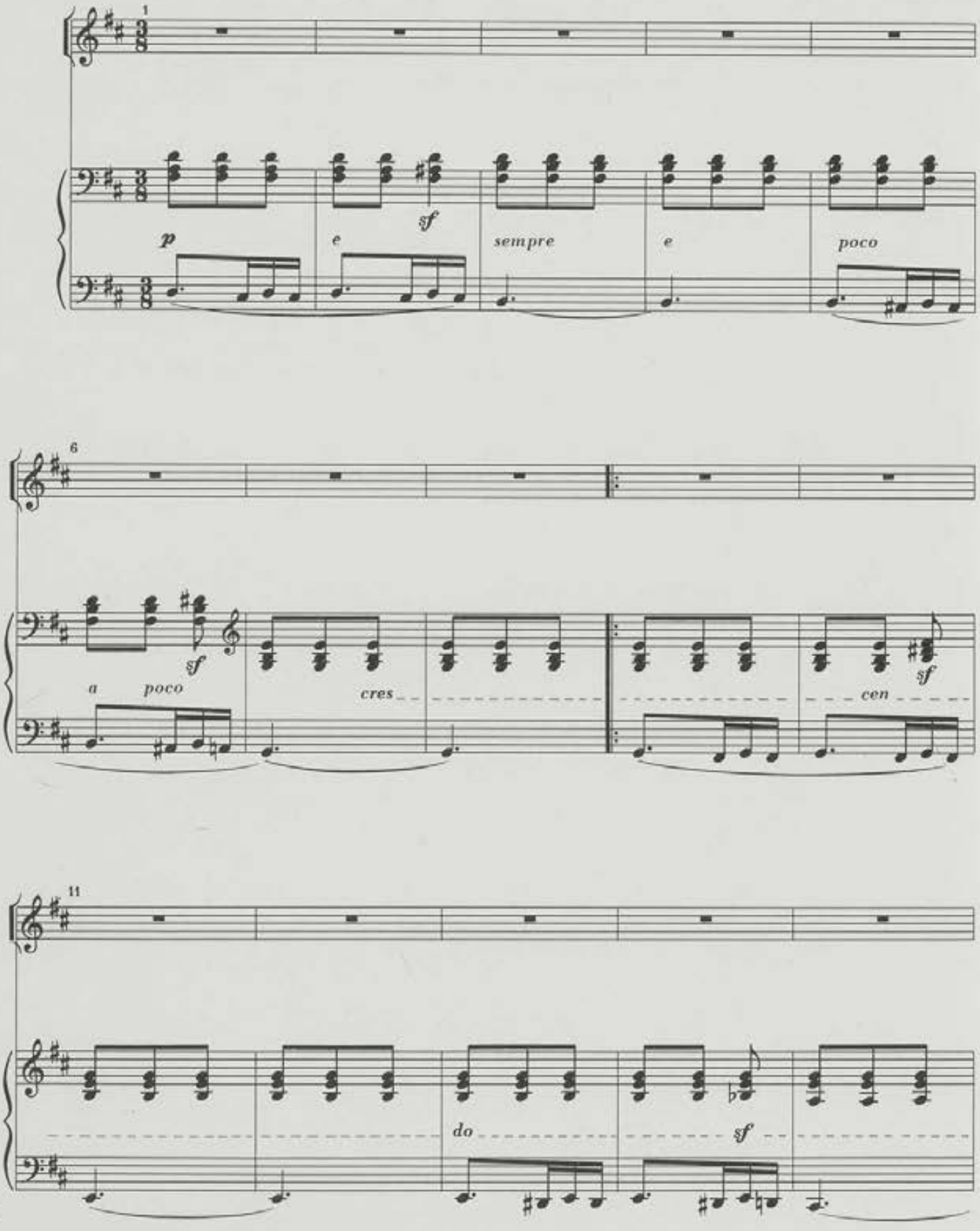

*Nº 4 do caderno 7º do livro violeta, nº 35 do livro negro

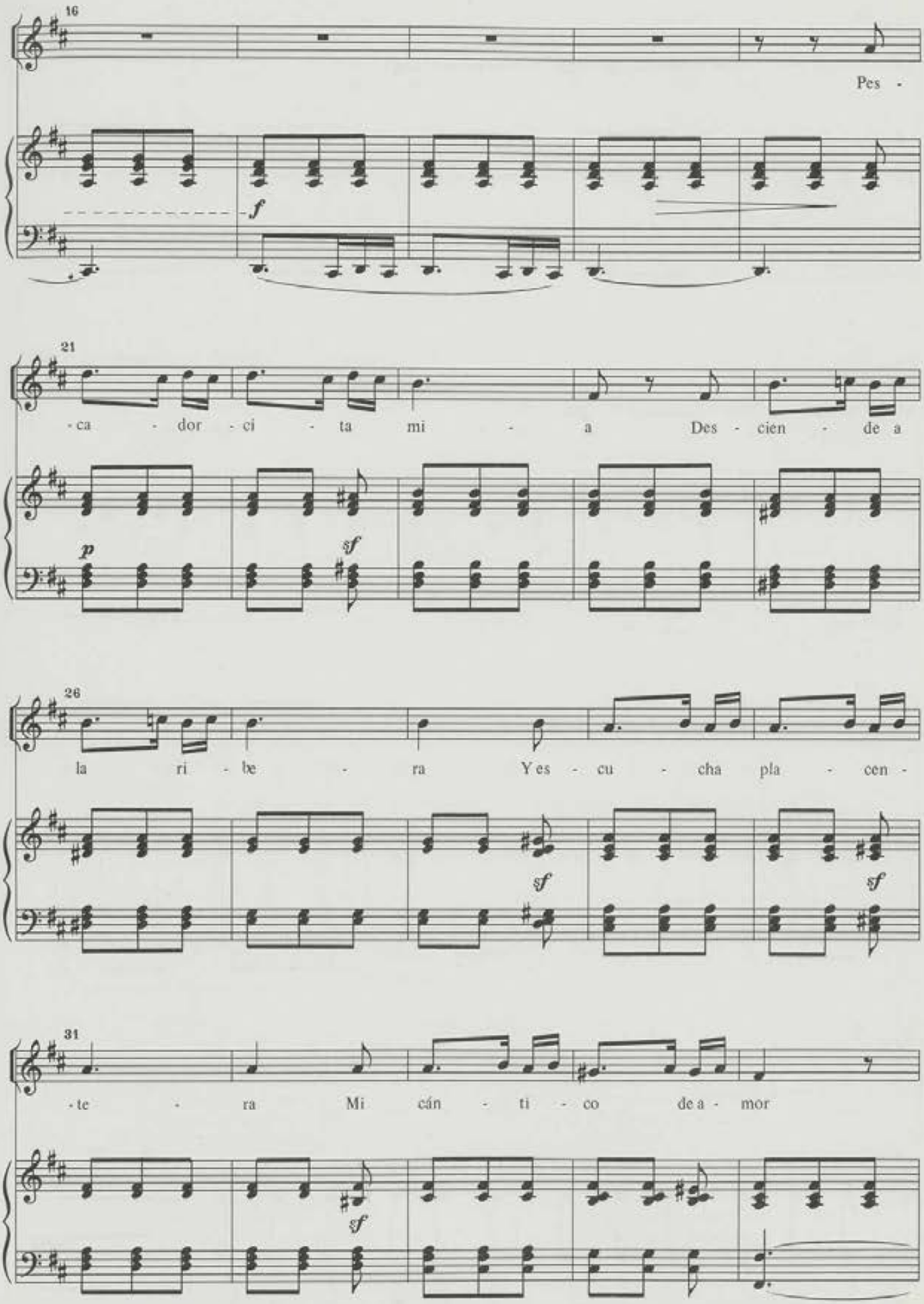
16
Pes -
f
21
-ca - dor - ci - ta mi - a Des - cien - de a
p
sf
26
la ri - be - ra Yes - cu - cha pla - cen -
sf
sf
31
-te - ra Mi cán - ti - co de a - mor
sf

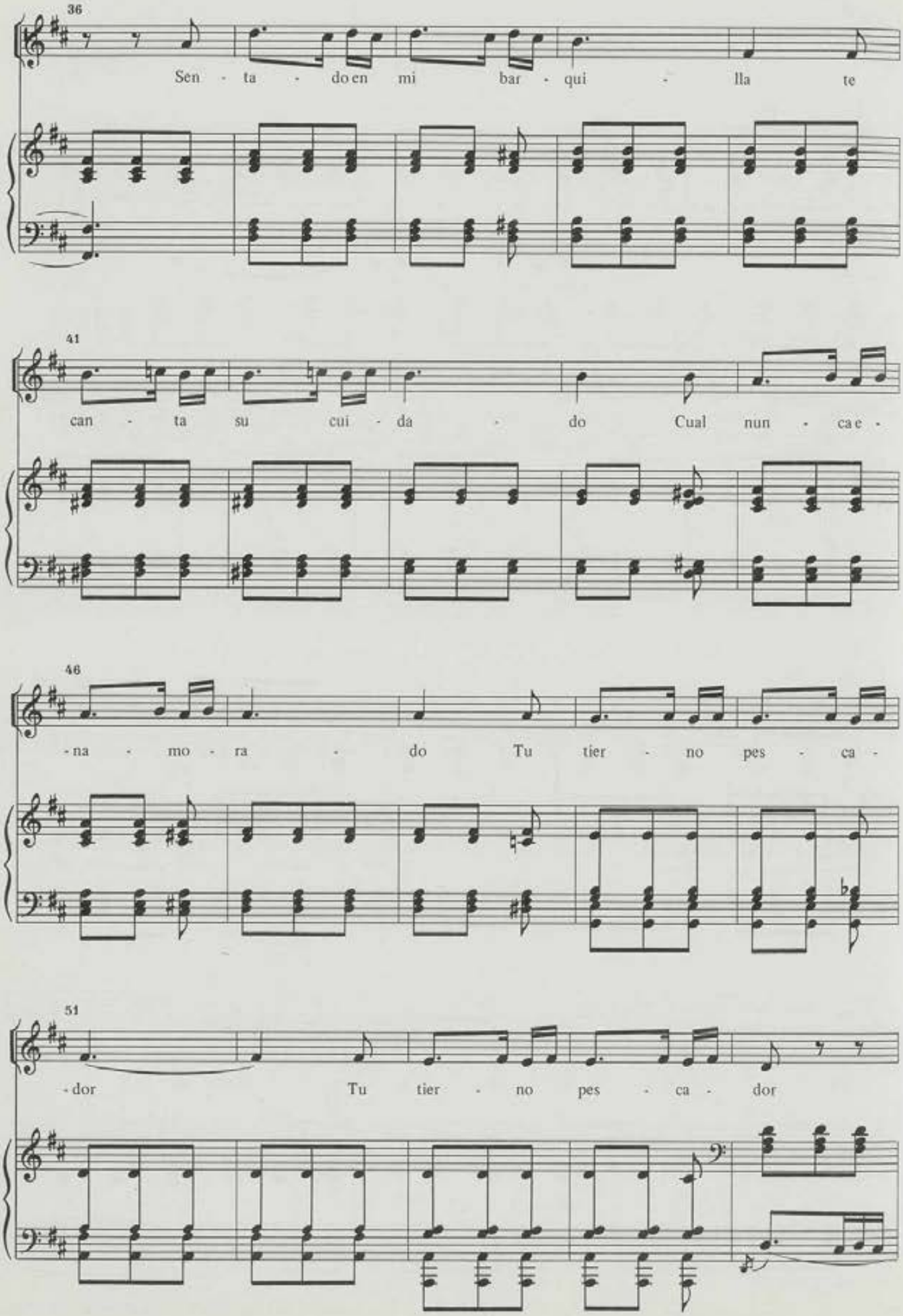
36
Sen - ta - do en mi bar - qui - lla te
41
can - ta su cui - da - do Cual nun - ca e -
46
- na - mo - ra - do Tu tier - no pes - ca -
51
- dor Tu tier - no pes - ca - dor

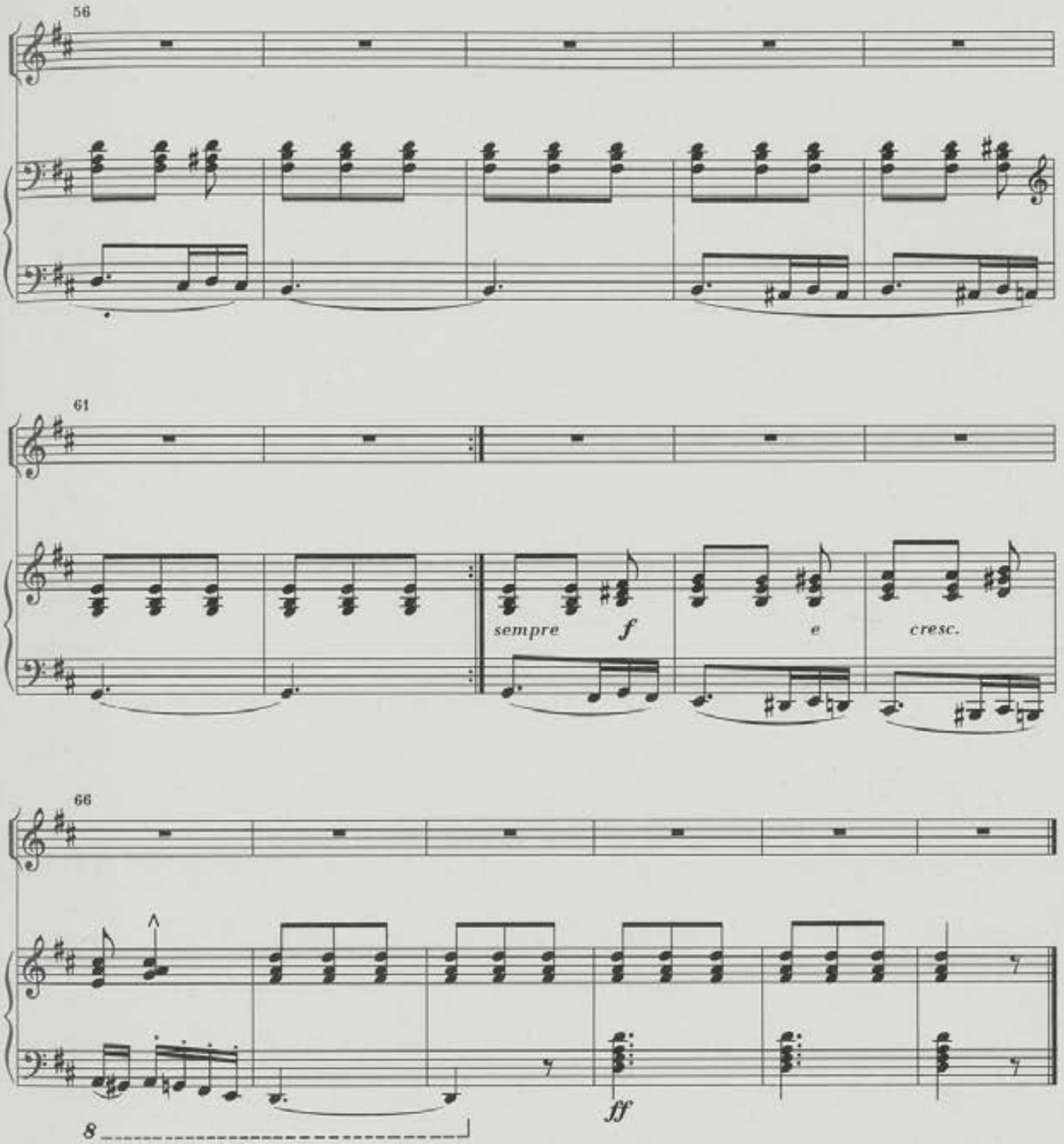

2. La noche el cielo encubre
Y calla manso el viento
Y el mar sin movimiento
También en calma está

A mi batel desciende
Mi dulce amada hermosa
La noche tenebrosa
Tu faz alegrará

3. Ven ay a mi barquilla
Completa mi fortuna
Naciente ya la luna
Refleja el ancho mar

Sus mansas olas bate
Suave leve brisa
Ven ay mi dulce Elisa
Mi pecho a consolar

Nº 42

La crucifix*

Prière

Poesie de Lamartine

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Lento ma non troppo

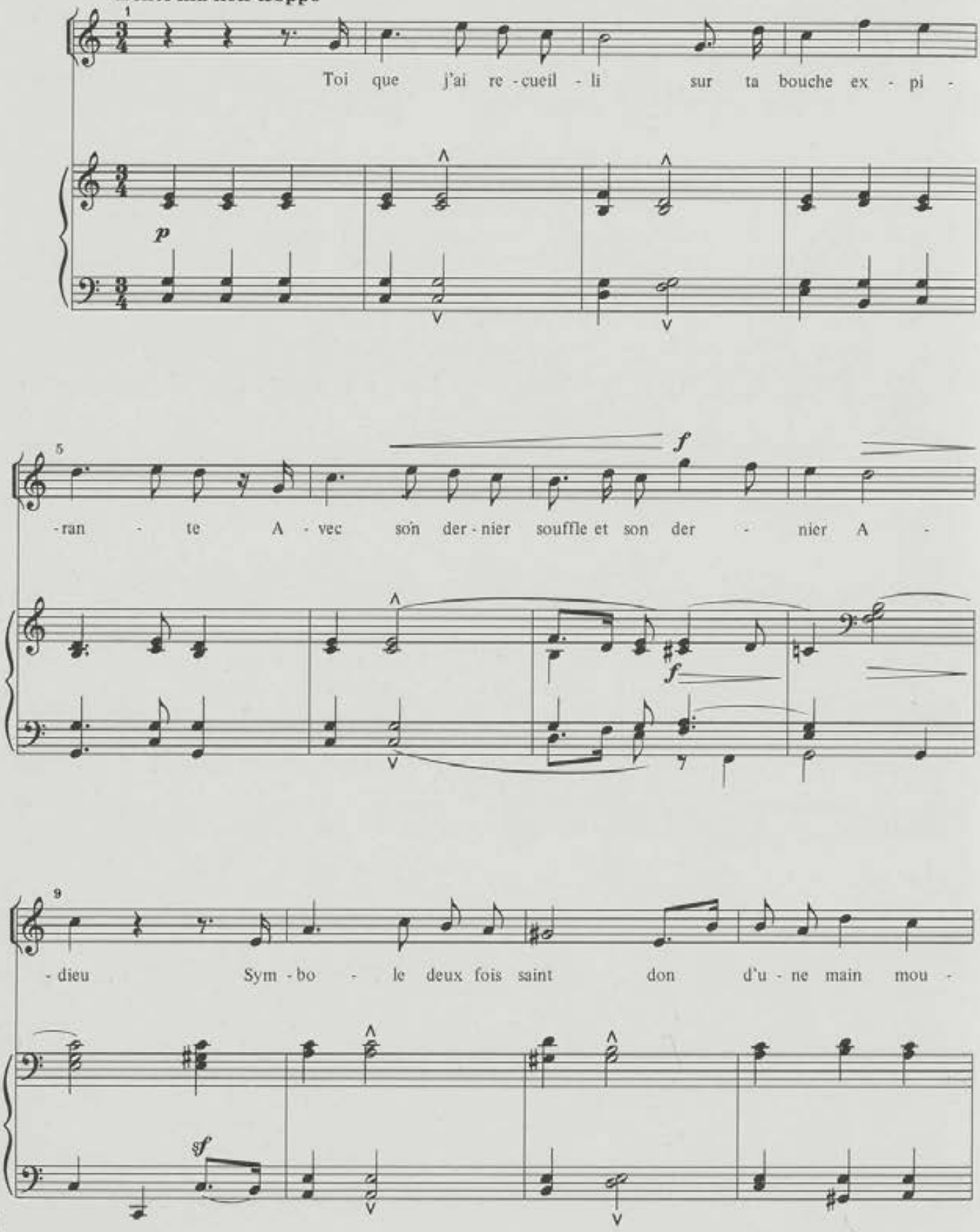

*Nº 1 do caderno 8º do livro violeta

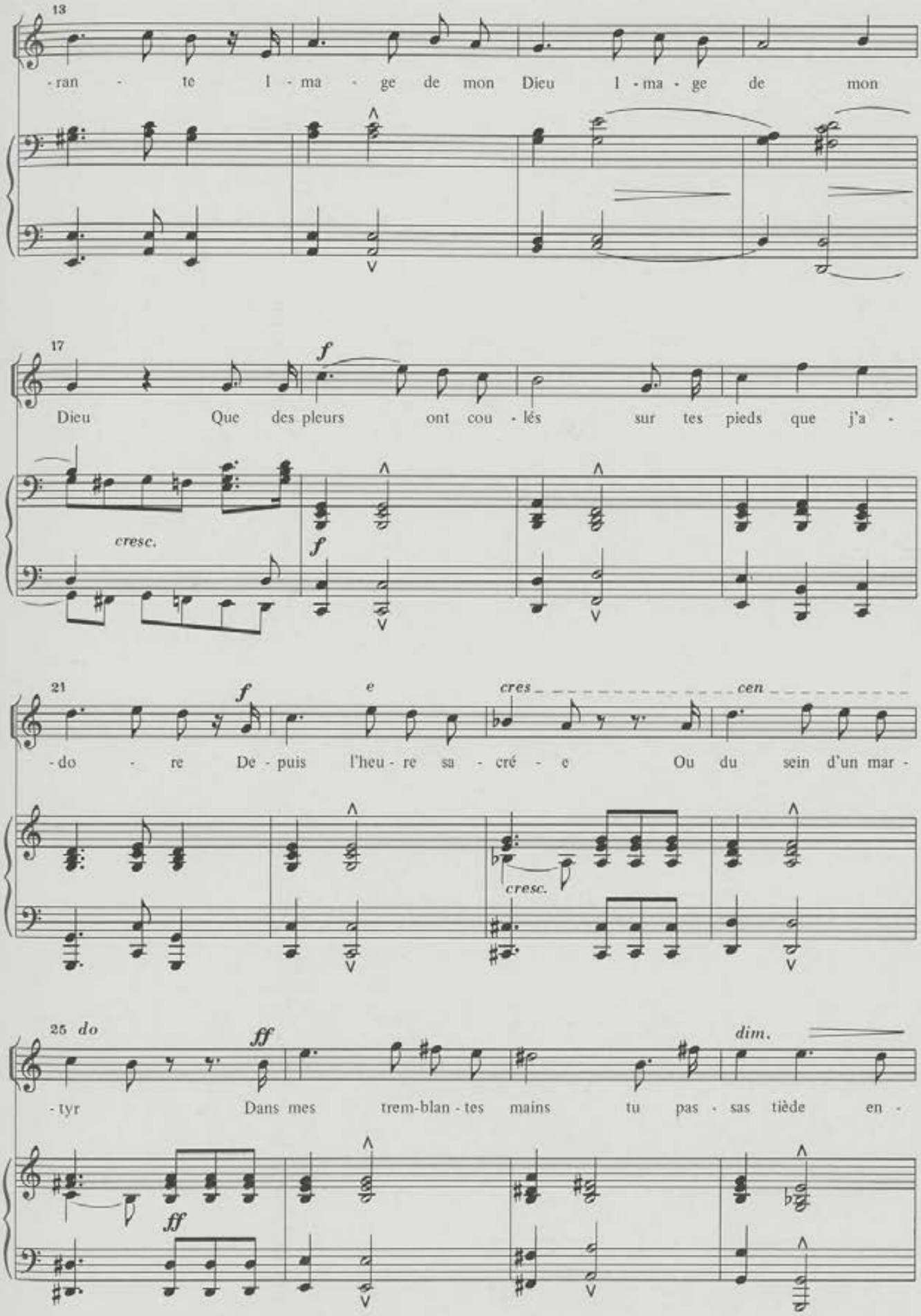
13
-ran - te I - ma - ge de mon Dieu I - ma - ge de mon
17
f
Dieu Que des pleurs ont cou - lés sur tes pieds que j'a -
cresc.
f
21
f
e
cres
cen
-do - re De - puis l'heu - re sa - cré - e Ou du sein d'un mar -
cresc.
25 do
ff
dim.
-tyr Dans mes trem-blan - tes mains tu pas - sas tiède en -
ff

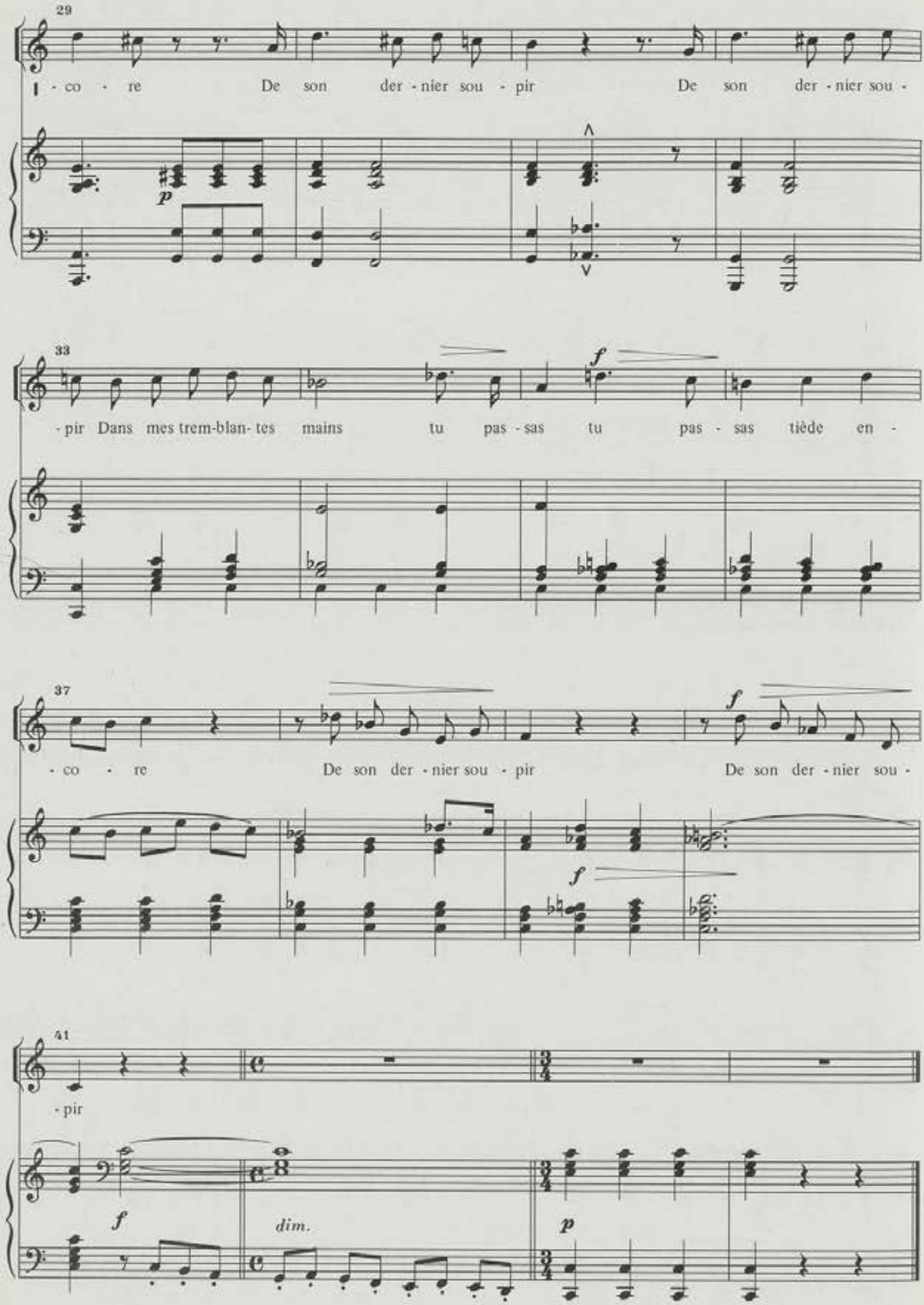
29
- co - re De son der - nier sou - pir De son der - nier sou -
p
33
- pir Dans mes trem-blan- tes mains tu pas - sas tu pas - sas tiède en -
f
37
- co - re De son der - nier sou - pir De son der - nier sou -
f
f
41
- pir
f
dim.
p

Nº 43a

La brande d'amandier*

Poesie de Lamartine

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Vivo ma non troppo

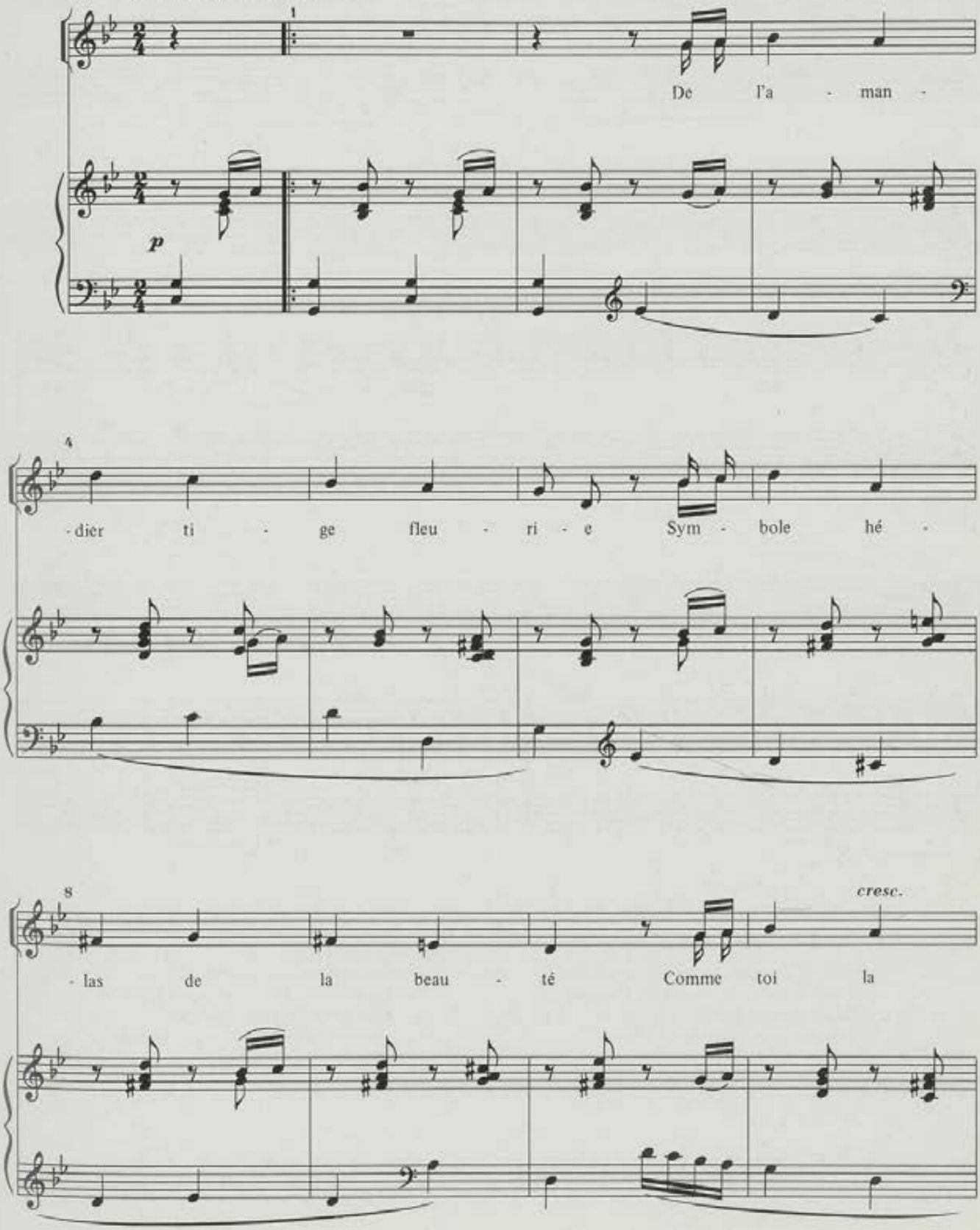

*Nº 2 do caderno 8º do livro violeta

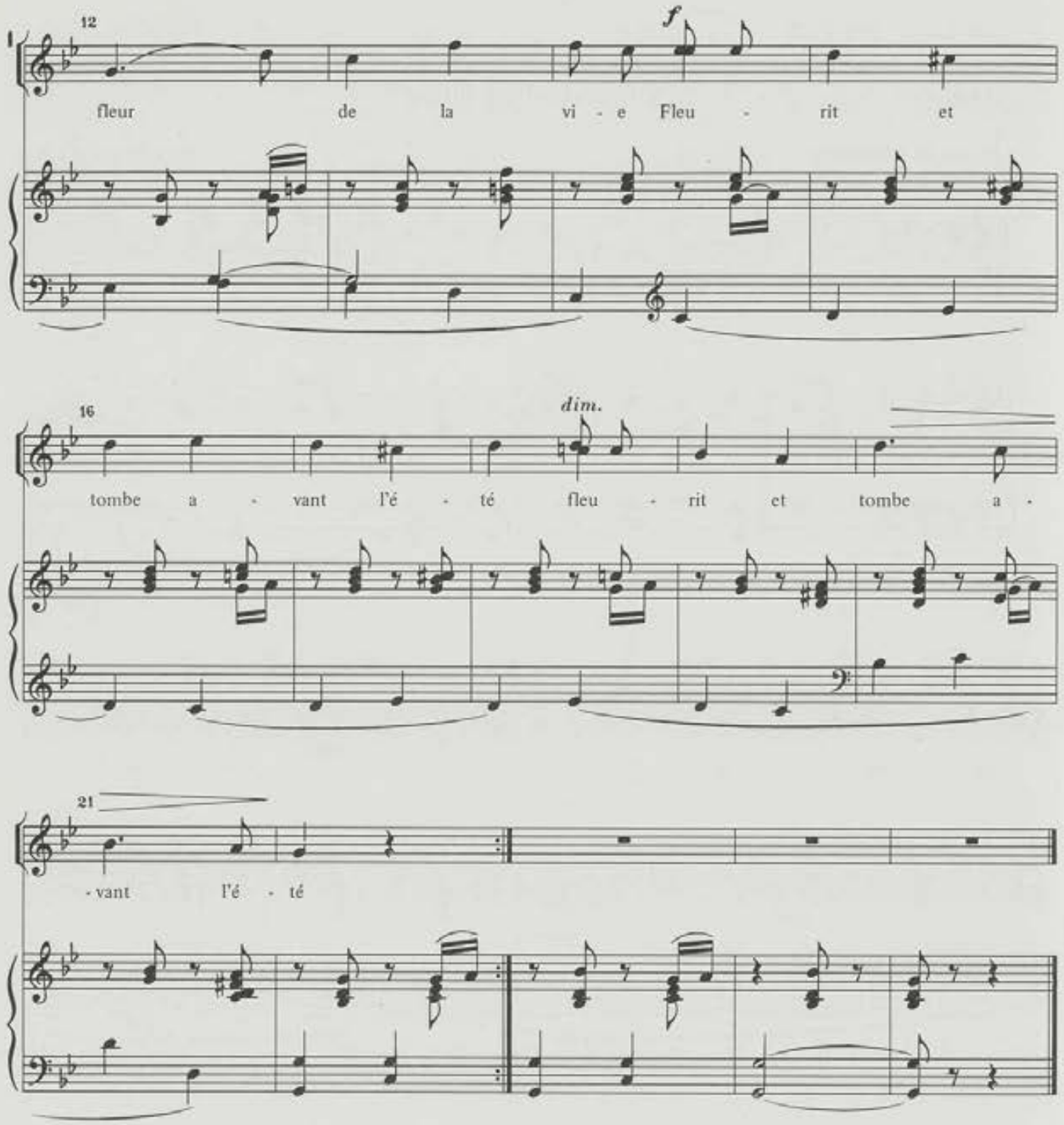

2. Qu'on la neglige ou qu'on la cueille
De nos fronts des mains de l'amour
Elle s'echappe feuille a feuille
Comme nos plaisirs jour à jour
Comme . . .

3. Savourons ces courtes delices
Disputons les même au zéphir
Épuisons les riants calices
De ces parfums qui vont mourir
De ces . . .

Nº 43b

La brande d'amandier*

Chansonnette

Poesie de Lamartine

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Allegretto vivo

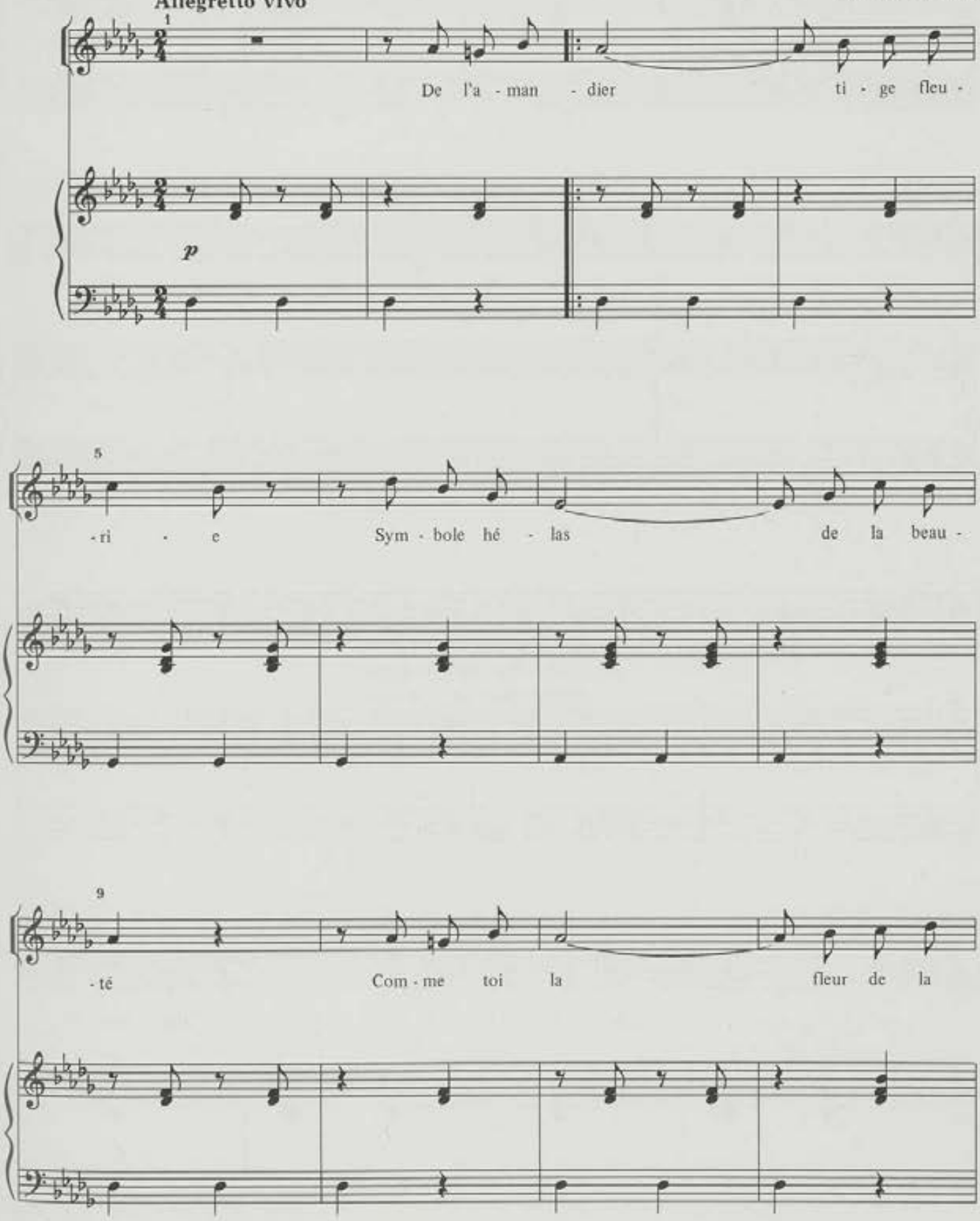

*Nº 60 do livro negro

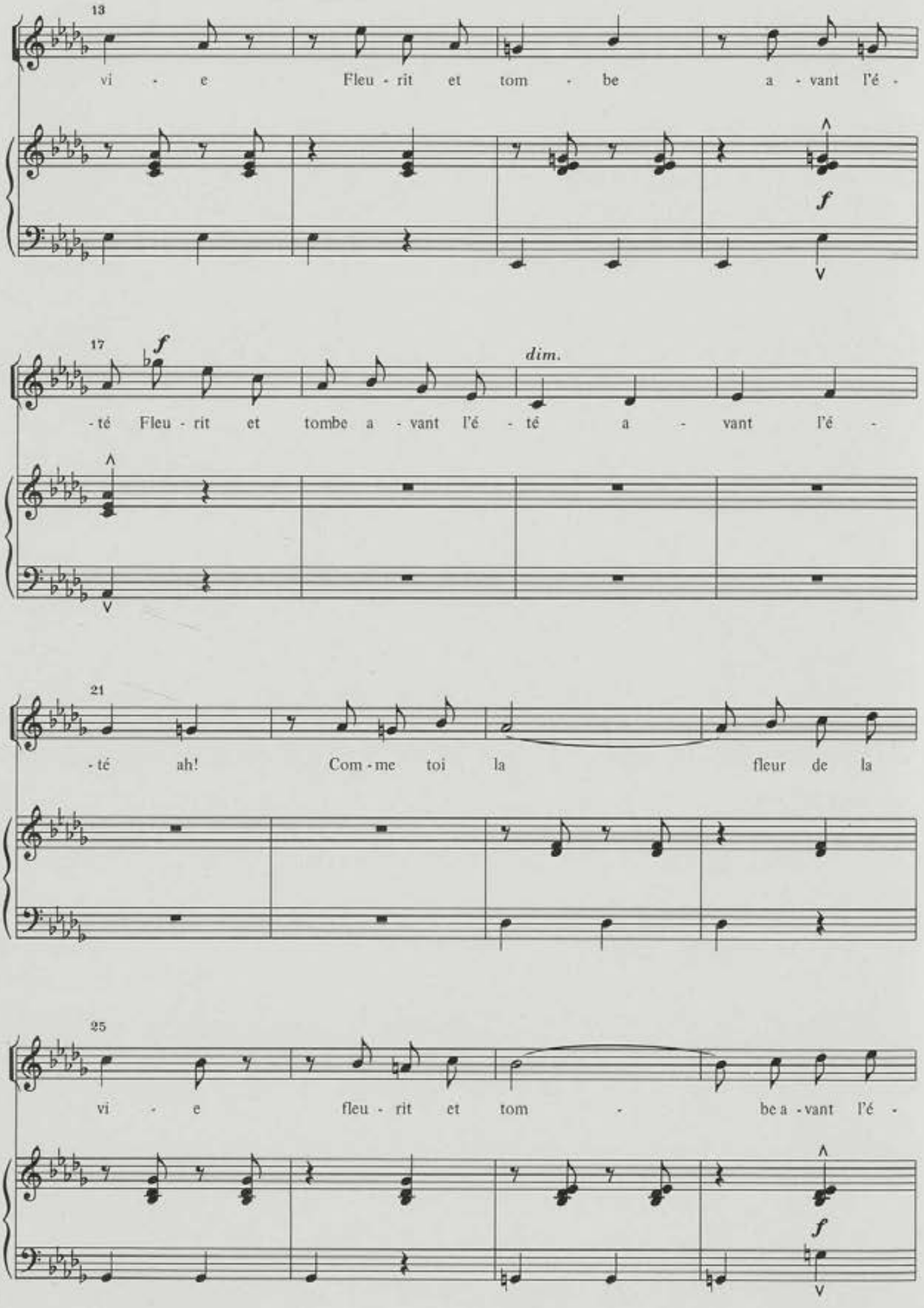
13
vi - e Fleu - rit et tom - be a - vant l'é -
f
17
f
dim.
- té Fleu - rit et tombe a - vant l'é - té a - vant l'é -
21
- té ah! Com - me toi la fleur de la
25
vi - e fleu - rit et tom - be a - vant l'é -
f

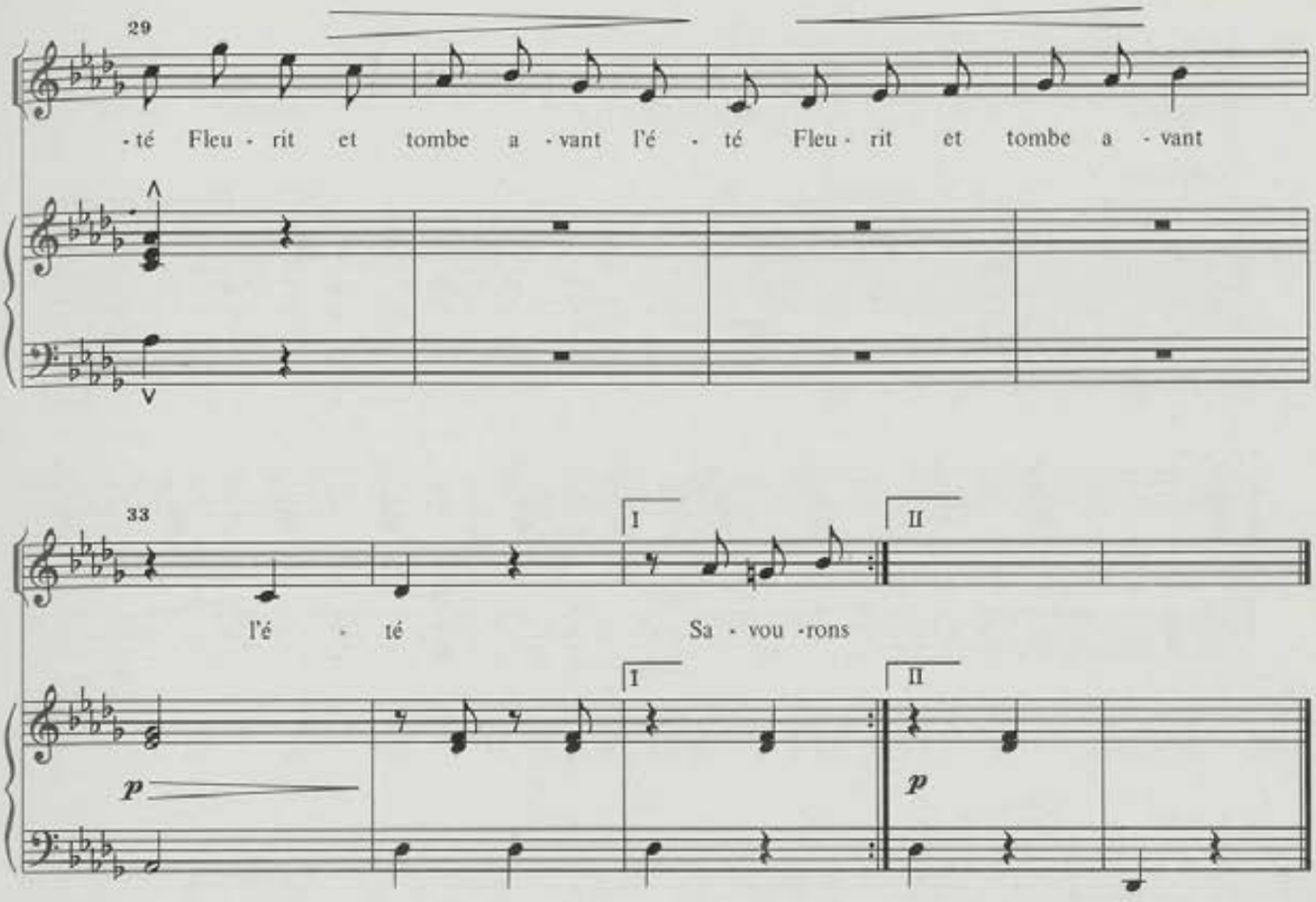

2. Savourons ces courtes delices
Disputons les même au zéphir
Épuisons les riants calices
De ces parfums qui vont mourir ah!
Épuisons . . .

Nº 44a

La fauvette*

V. Wilder

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Vivo assai

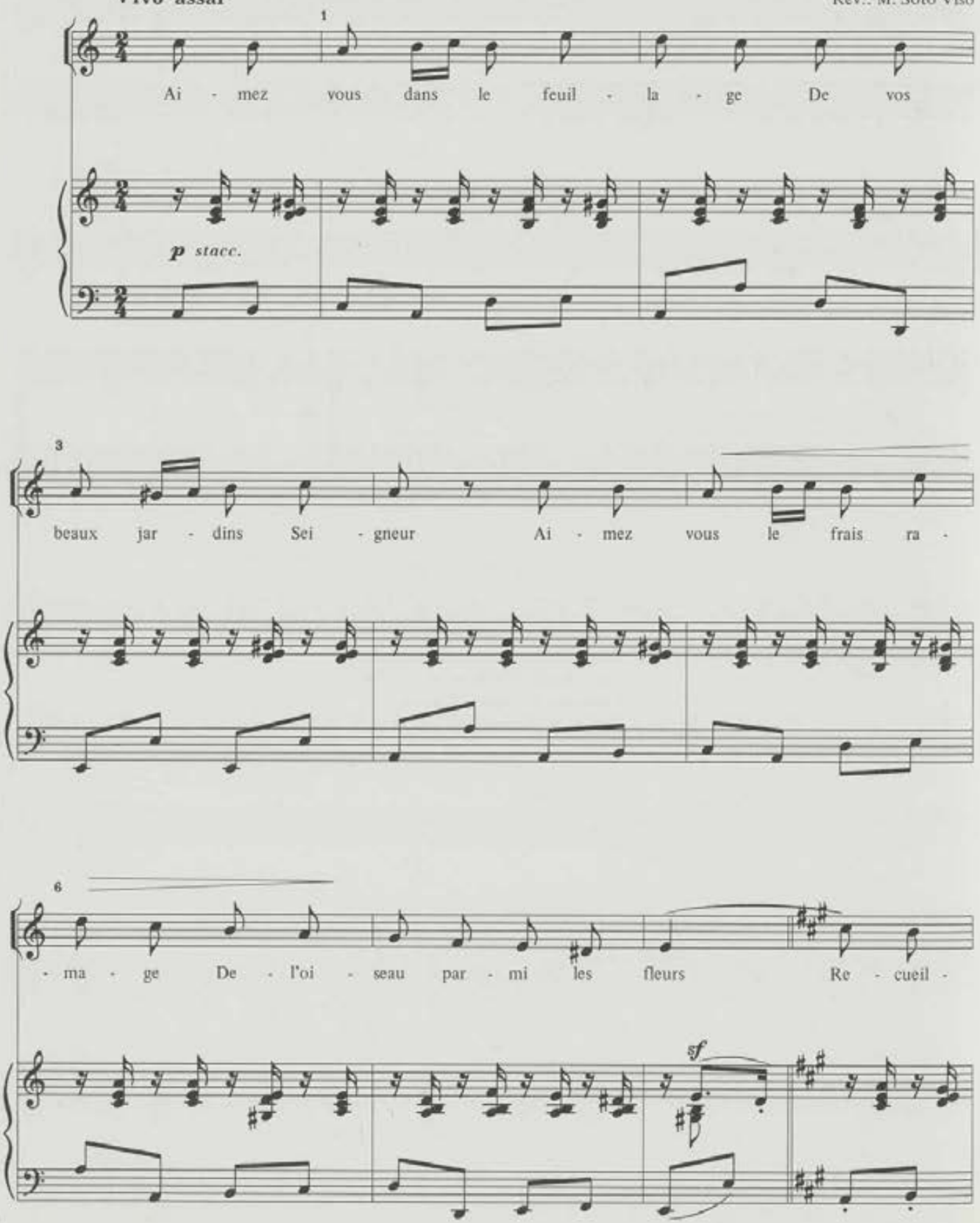

*Nº 5 do caderno 8º do livro violeta

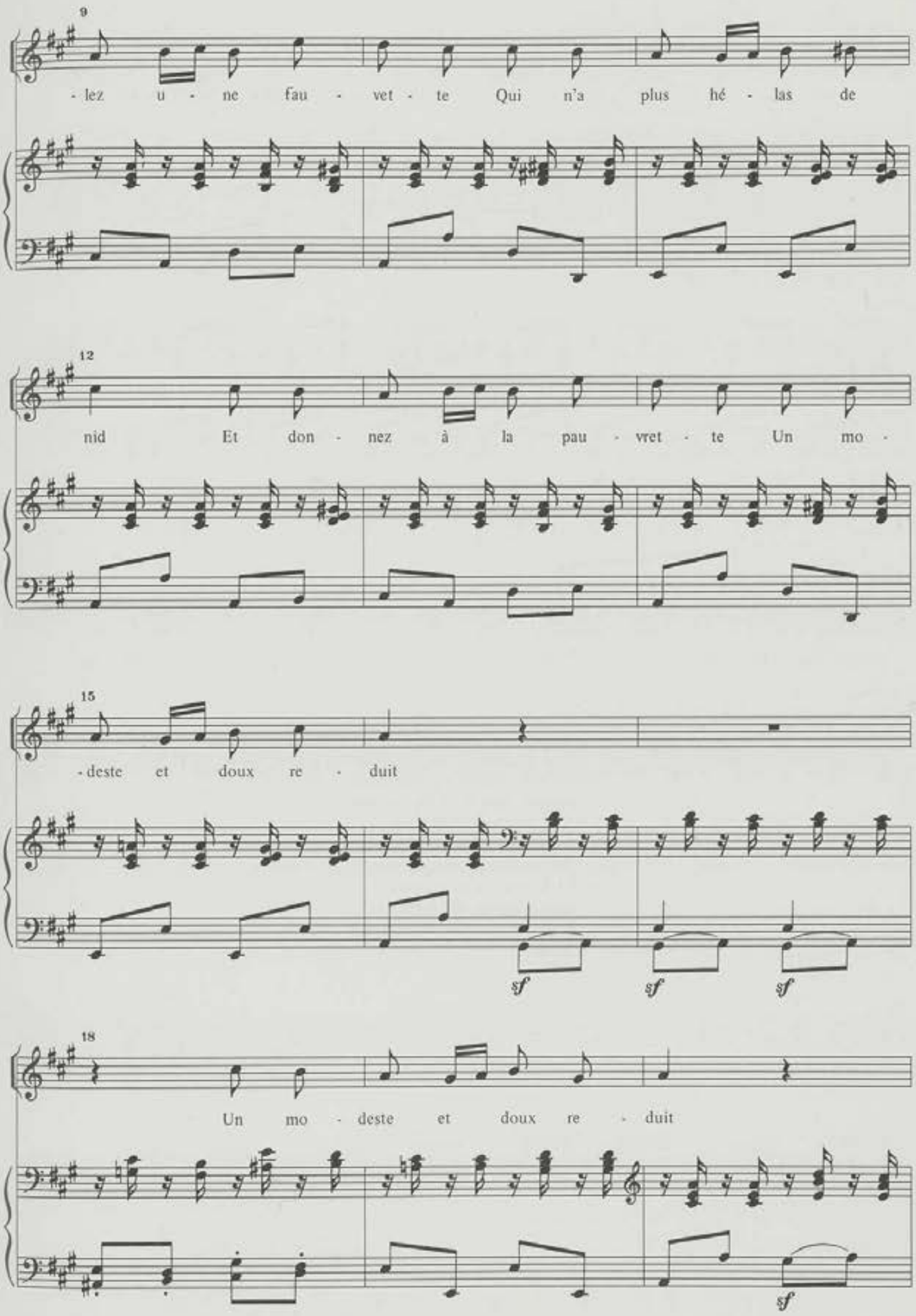
9
- lez u - ne fau - vet - te Qui n'a plus hé - las de
12
nid Et don - nez à la pau - vret - te Un mo -
15
- deste et doux re - duit
sf
sf
sf
18
Un mo - deste et doux re - duit
sf

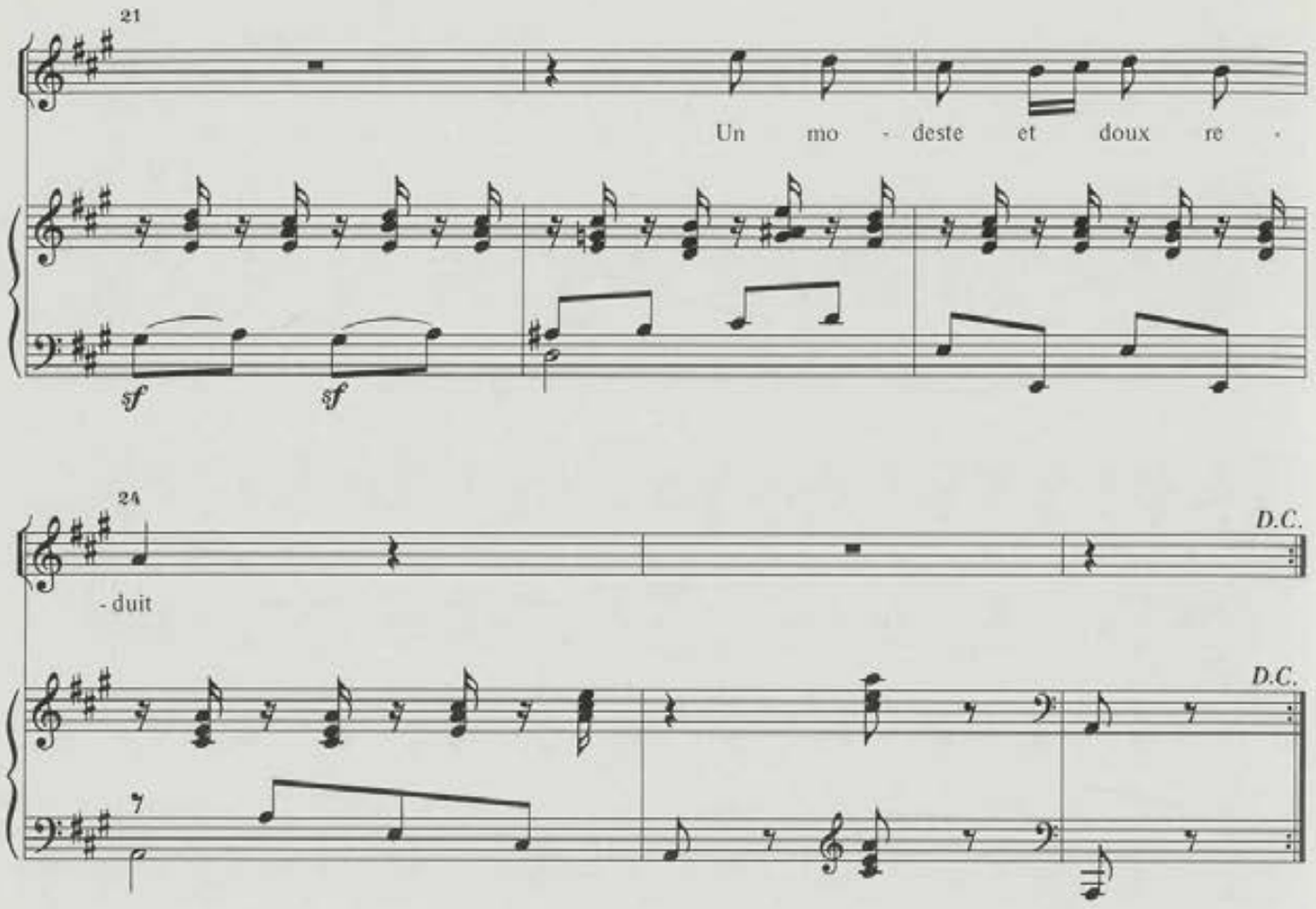

2. De bien peu je me contente
Ouvrez moi donc vôtre main
A la pauvre mendiante
Accordez un peu de pain
Recueillez une fauvette
Et sa voix vous bercera
Qui sa douce chansonette
Bons seigneurs vous charmera
Bons . . .

Nº 44b

La fauvette*

V. Wilder

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Molto vivo e sempre agitato

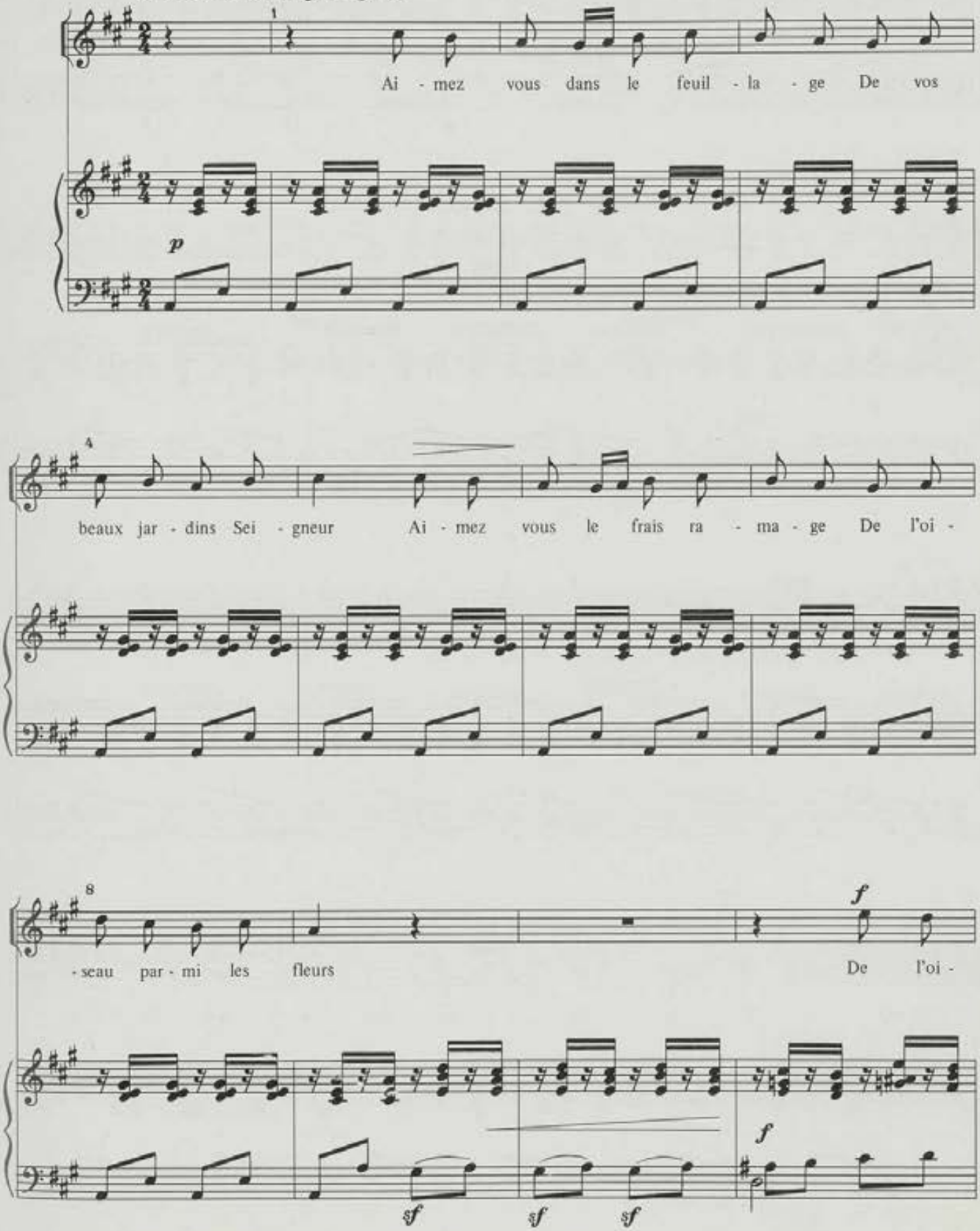

*Nº 22 do livro negro

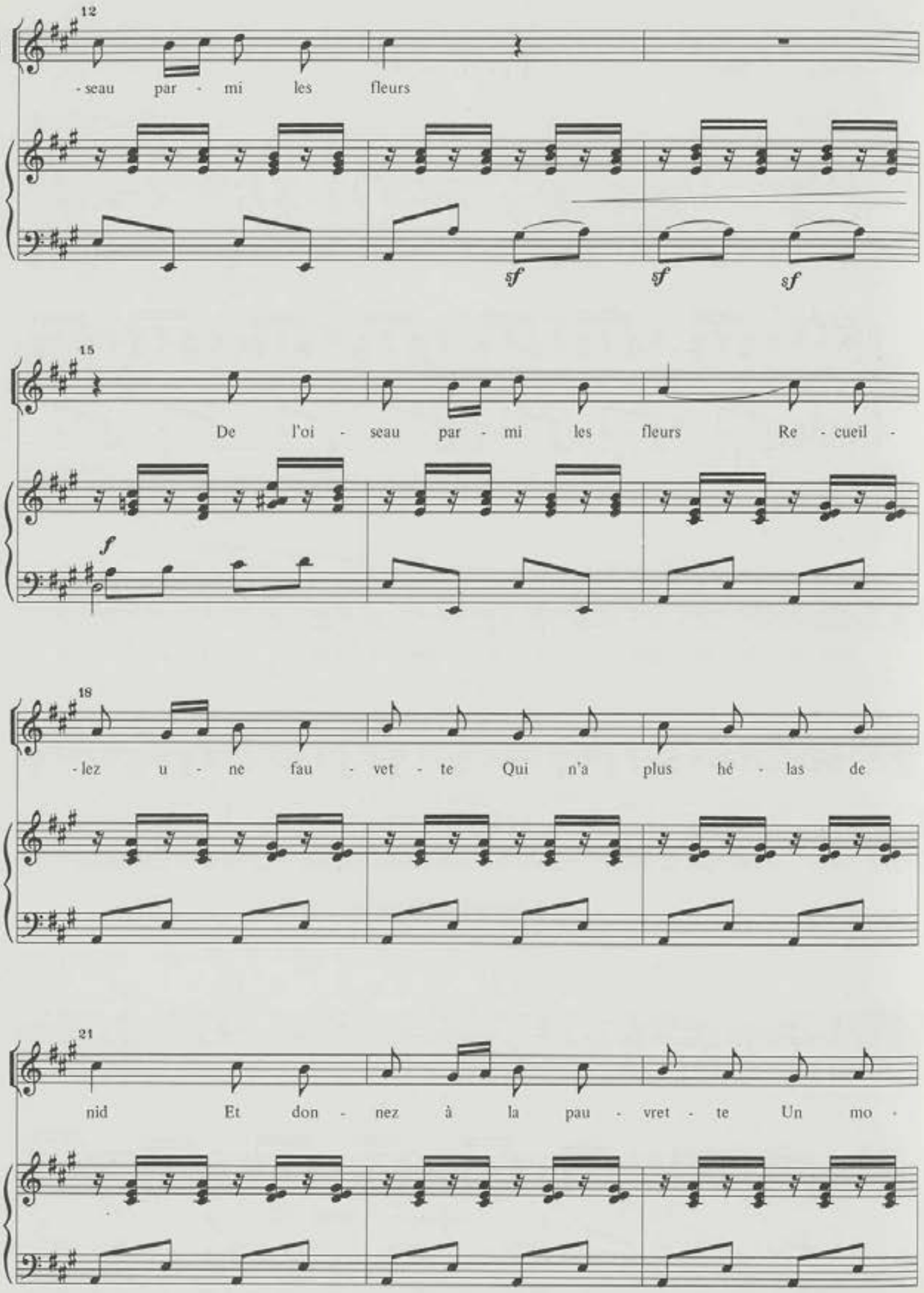
12
1
- seau par - mi les fleurs
sf
sf
sf
15
De l'oi - seau par - mi les fleurs Re - cueil -
f
18
- lez u - ne fau - vet - te Qui n'a plus hé - las de
21
nid Et don - nez à la pau - vret - te Un mo -

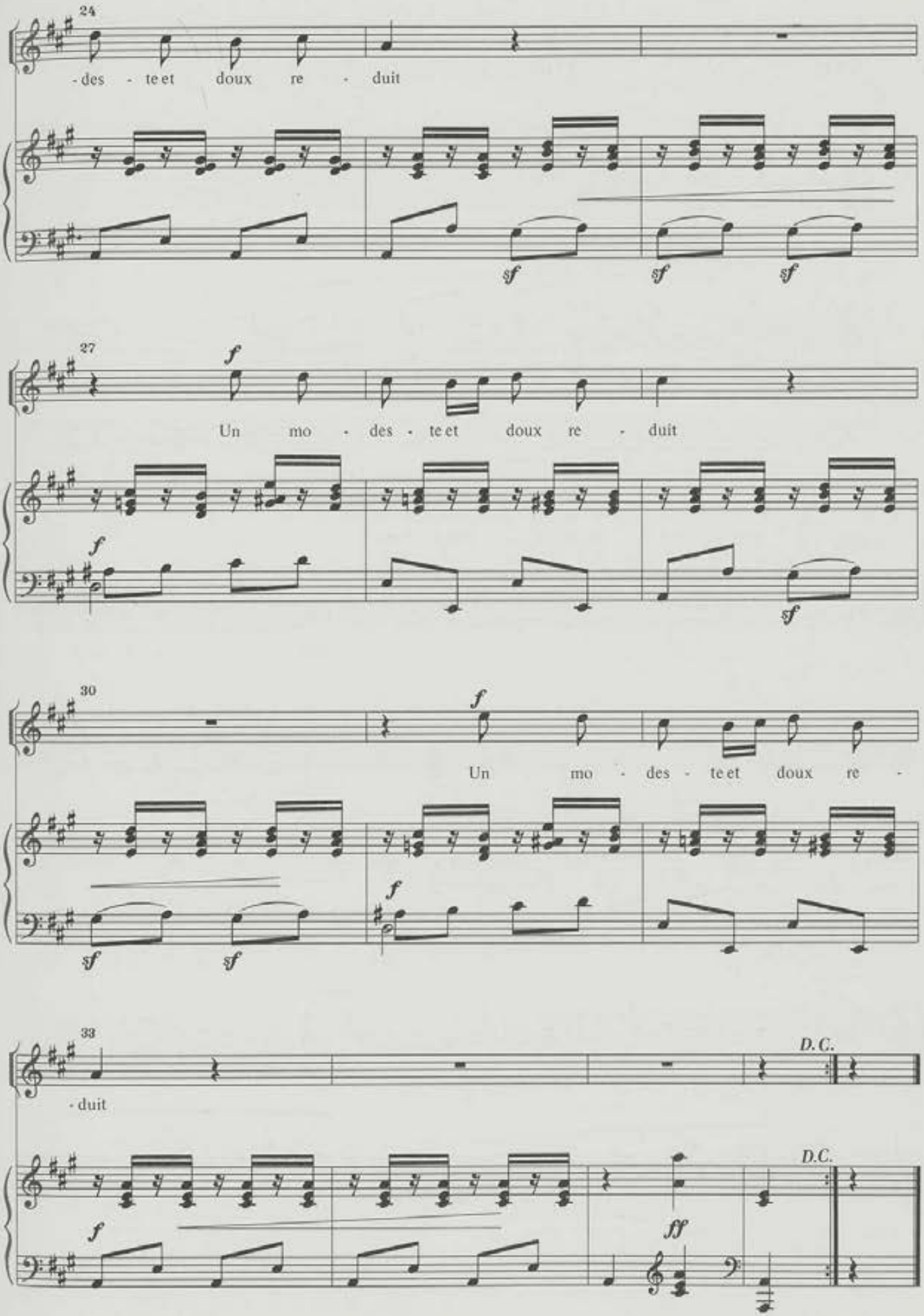
24
-des - te et doux re - duit
sf sf sf
27
f
Un mo - des - te et doux re - duit
f
sf
30
f
Un mo - des - te et doux re -
sf sf
f
33
- duit
D.C.
f
ff
D.C.

Nº 45a

Hier le vent du soir*

Poesie de Víctor Hugo

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Quasi andante

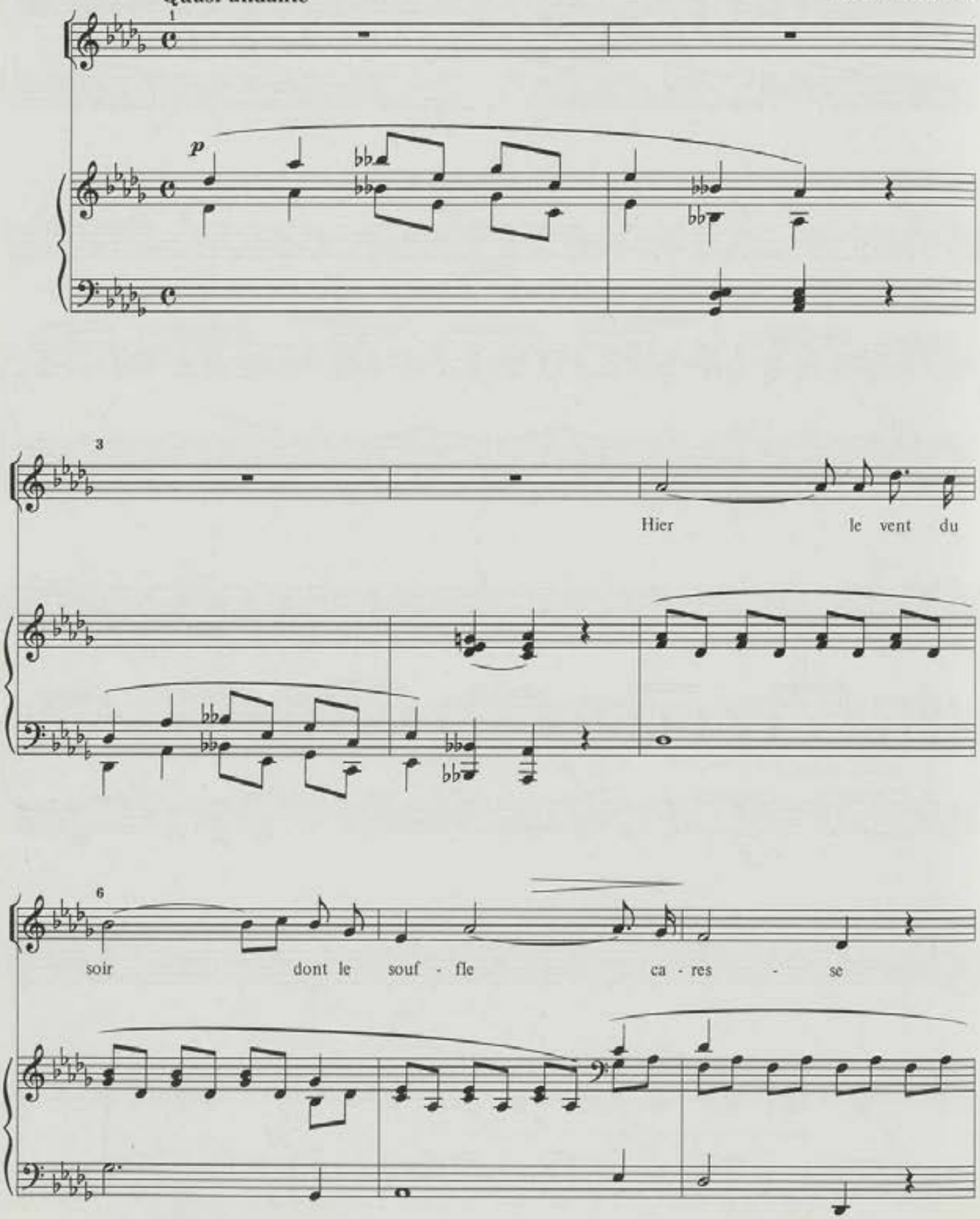

*Nº 6 do caderno 8º do livro violeta

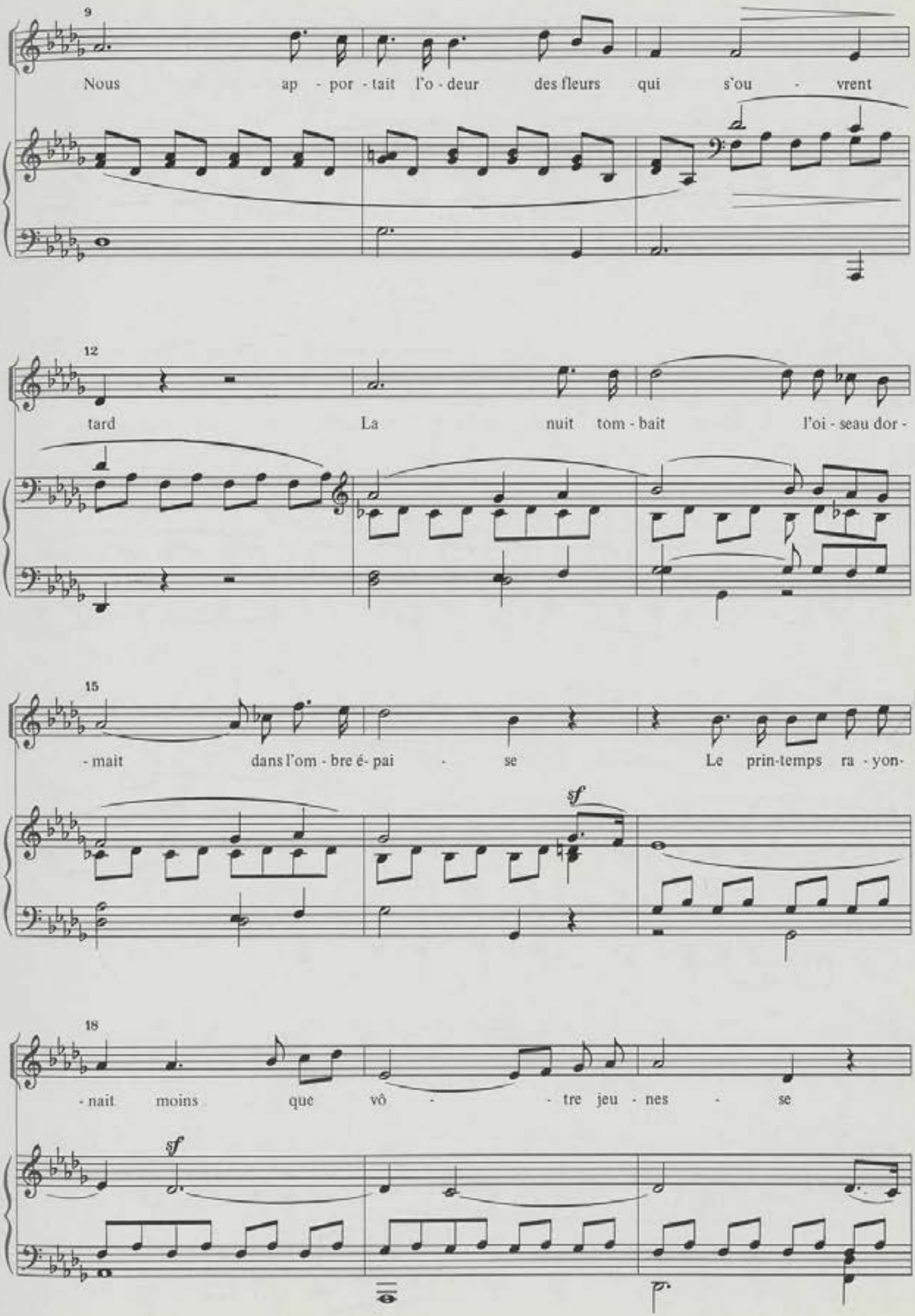
9
Nous ap - por - tait l'o - deur des fleurs qui s'ou - vrent
12
tard La nuit tom - bait l'oi - seau dor -
15
- mait dans l'om - bre é- pai - se Le prin-temps ra - yon-
sf
18
- nait moins que vô - - tre jeu - nes - se
sf

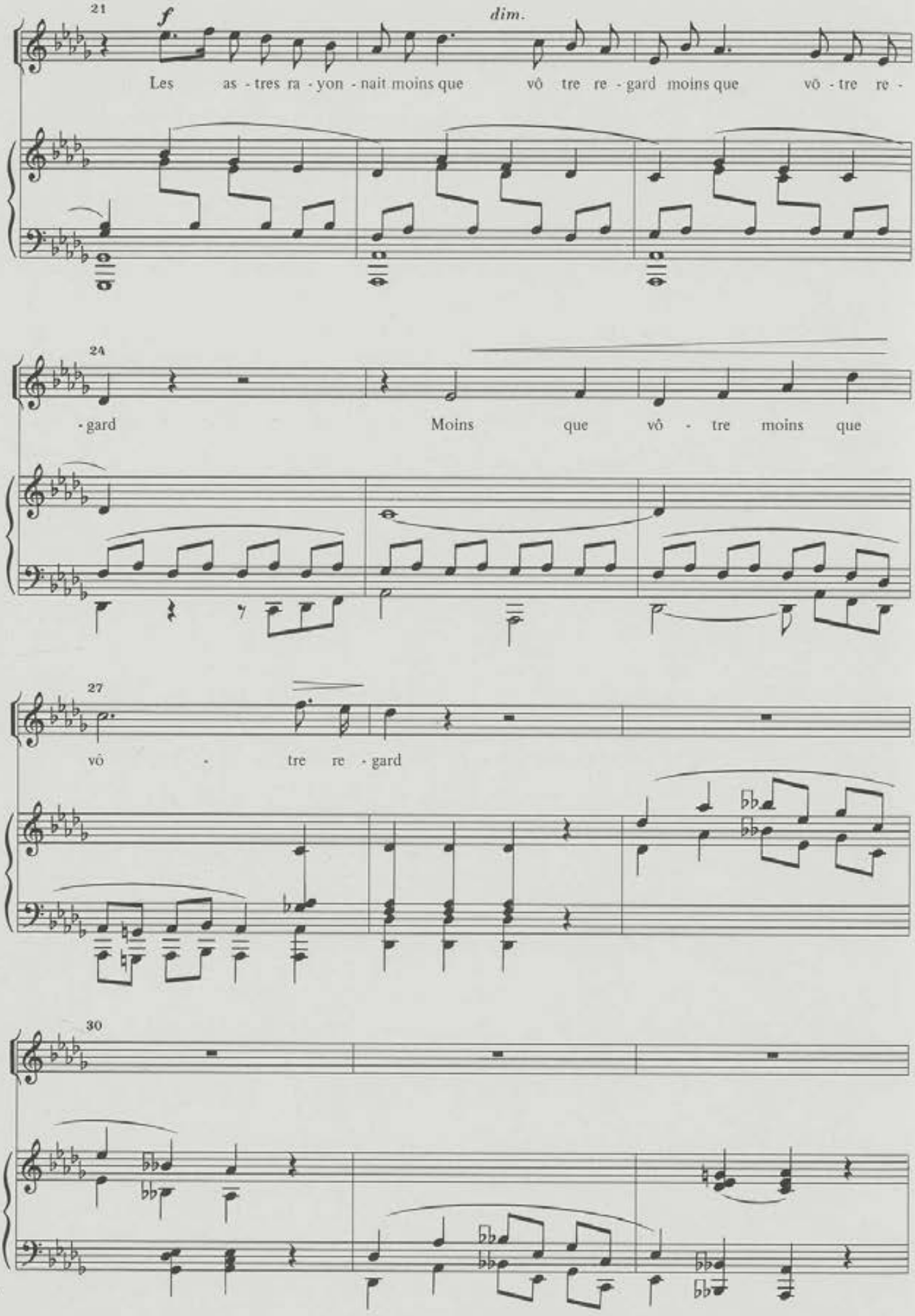
21
f
dim.
Les as - tres ra - yon - nait moins que vô tre re - gard moins que vô - tre re -
24
- gard Moins que vô - tre moins que
27
vô - tre re - gard
30

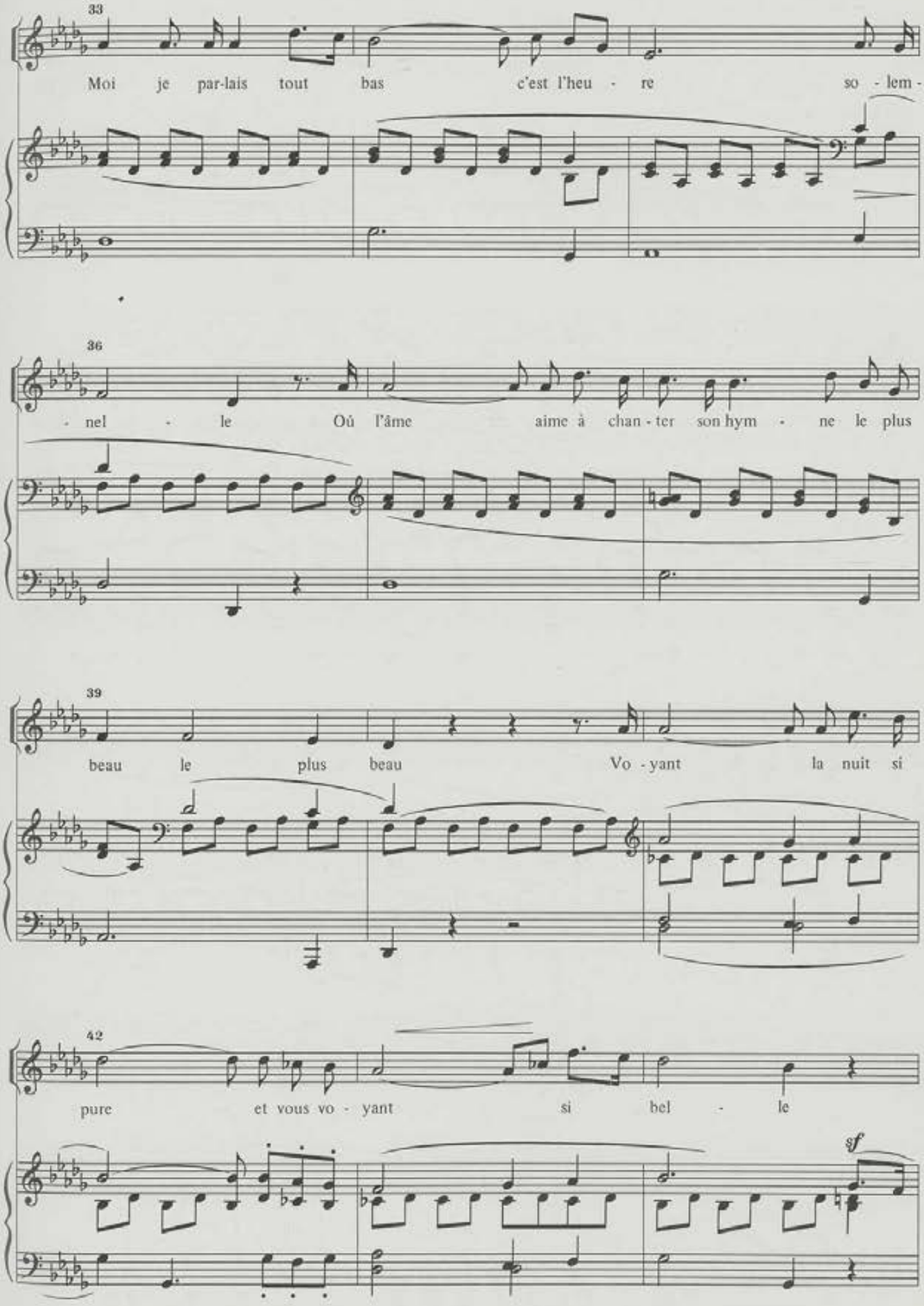
33
Moi je par-lais tout bas c'est l'heu - re so - lem -
36
- nel - le Oú l'âme aime à chan - ter son hym - ne le plus
39
beau le plus beau Vo - yant la nuit si
42
pure et vous vo - yant si bel - le
sf

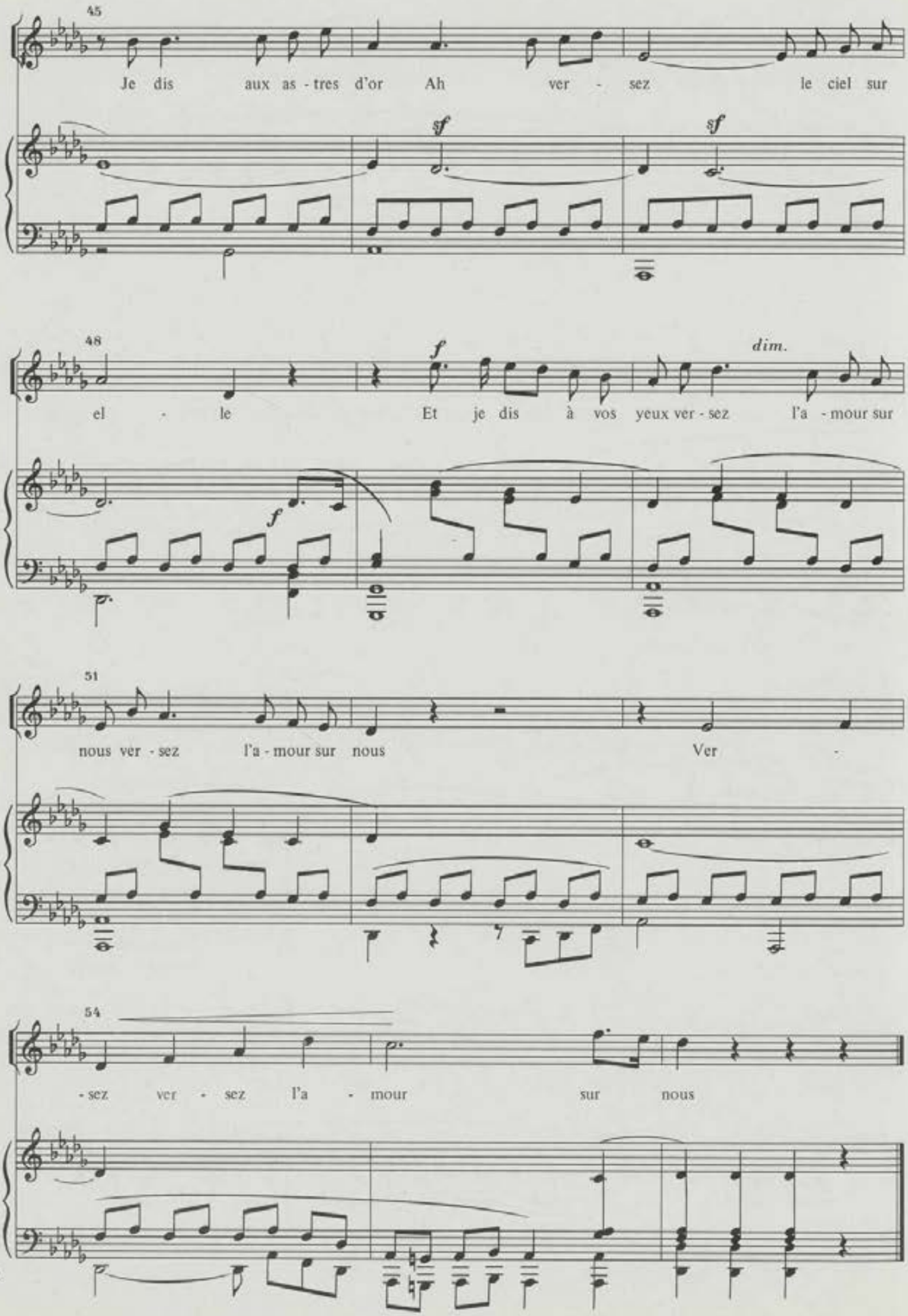
45
Je dis aux as - tres d'or Ah ver - sez le ciel sur
sf
sf
48
el - le Et je dis à vos yeux ver - sez l'a - mour sur
f
f
dim.
51
nous ver - sez l'a - mour sur nous Ver -
54
- sez ver - sez l'a - mour sur nous

Nº 45b

Hier le vent du soir*

Poesie de Víctor Hugo

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Quasi andante

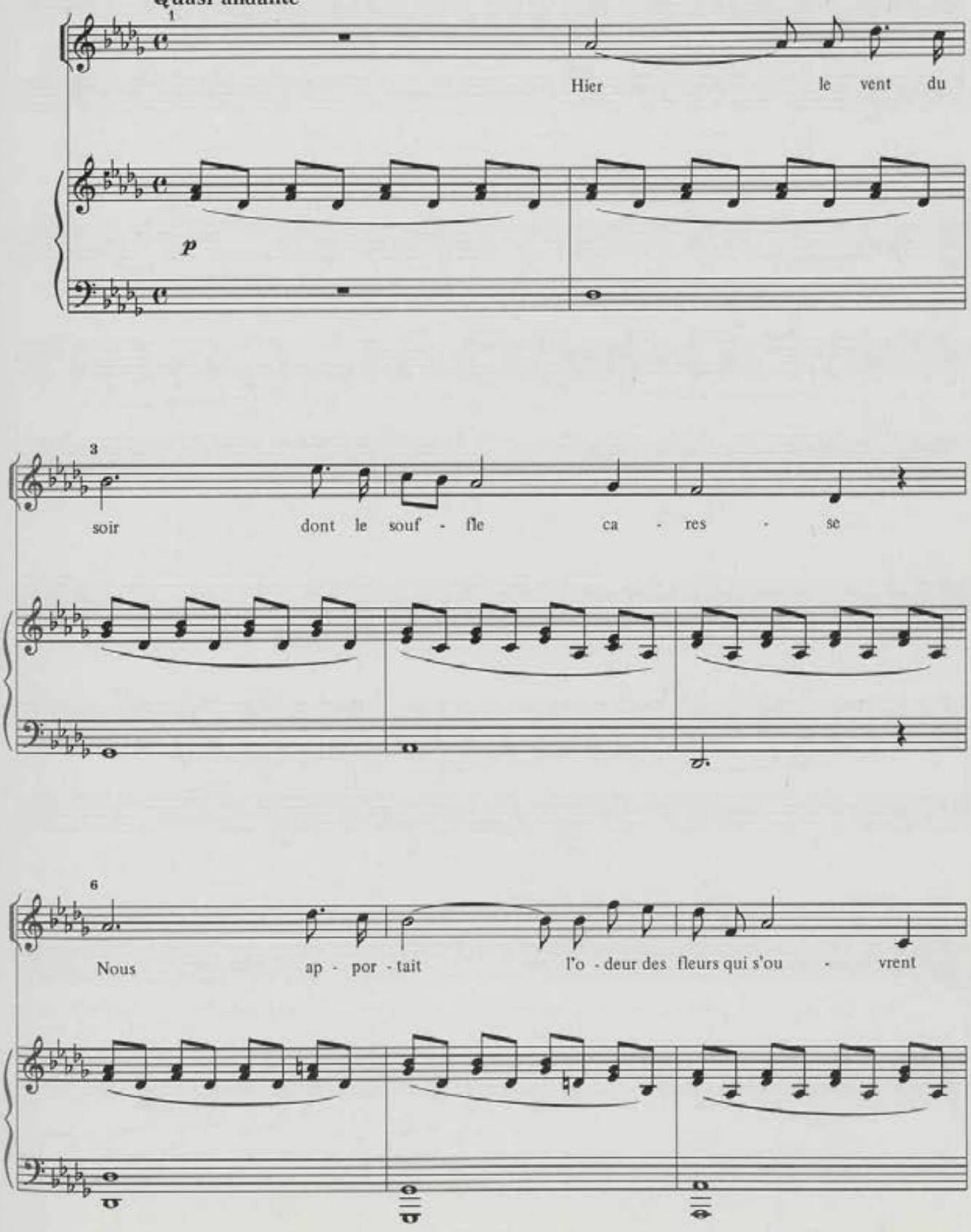

*Nº 25 do livro negro

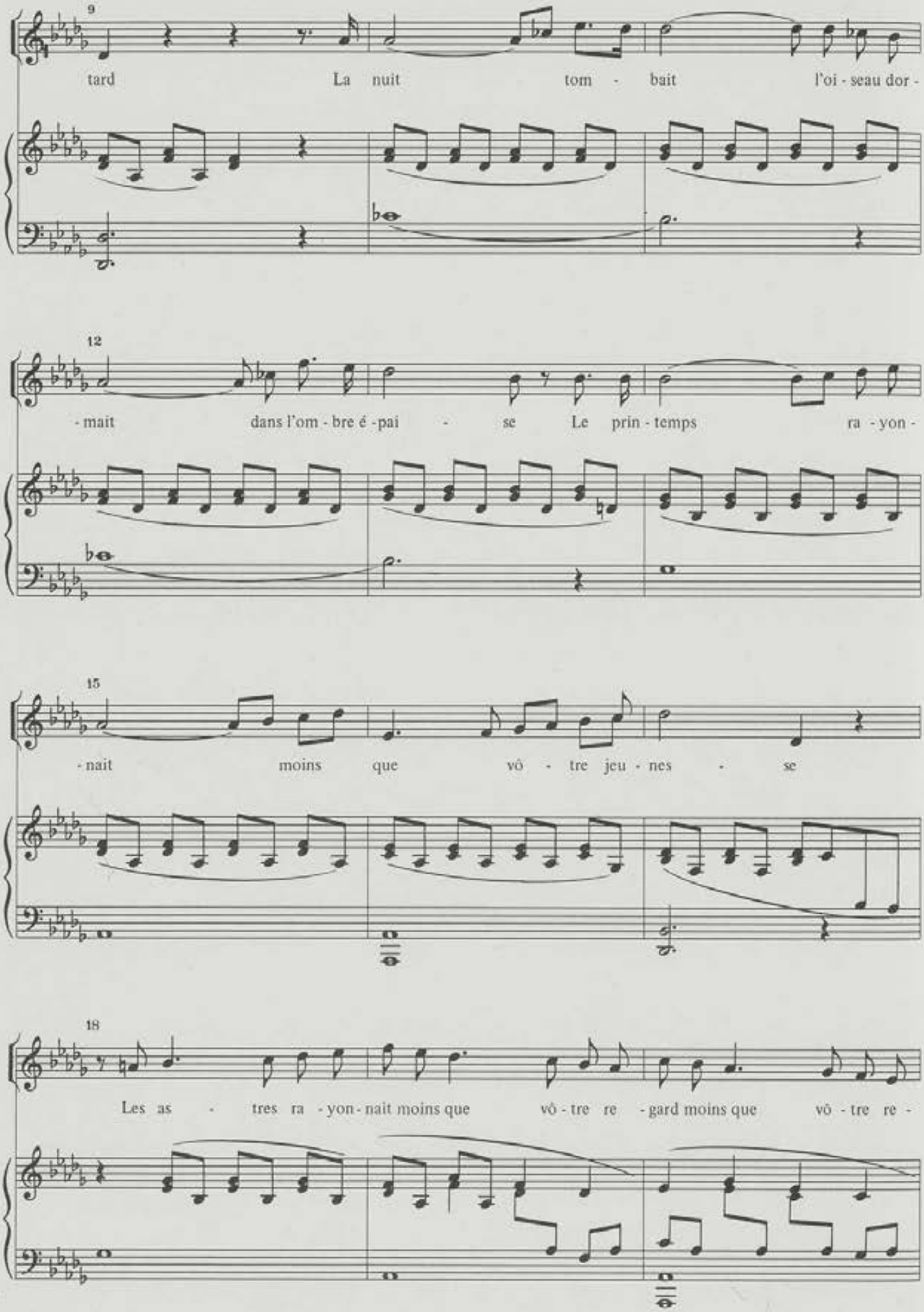
9
tard La nuit tom - bait l'oi - seau dor -
12
- mait dans l'om - bre é - pai - se Le prin - temps ra - yon -
15
- nait moins que vô - tre jeu - nes - se
18
Les as - tres ra - yon - nait moins que vô - tre re - gard moins que vô - tre re -

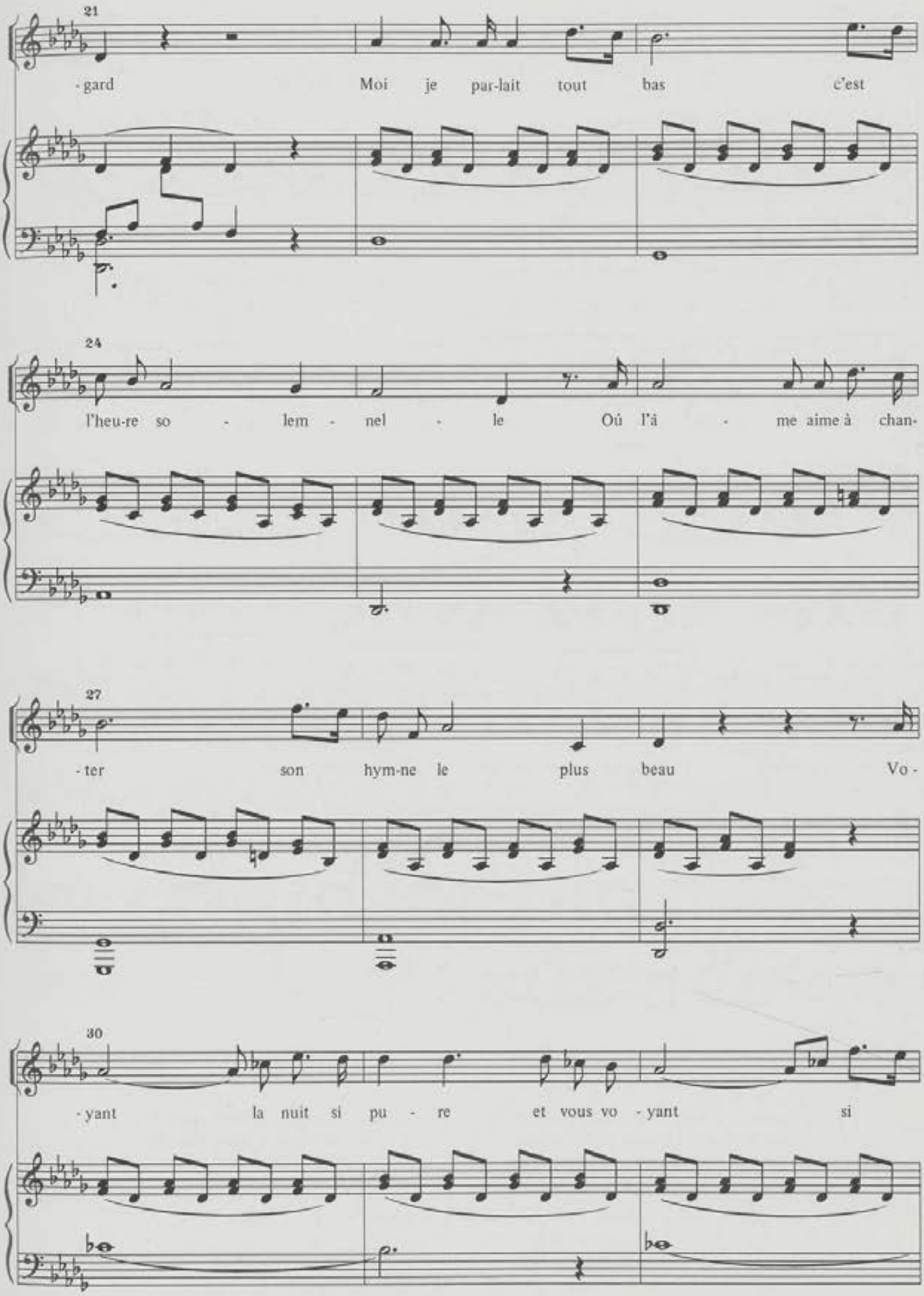
21
-gard Moi je par-lait tout bas c'est
24
l'heu-re so - lem - nel - le Oú l'â - me aime à chan-
27
-ter son hym-ne le plus beau Vo -
30
-yant la nuit si pu - re et vous vo - yant si

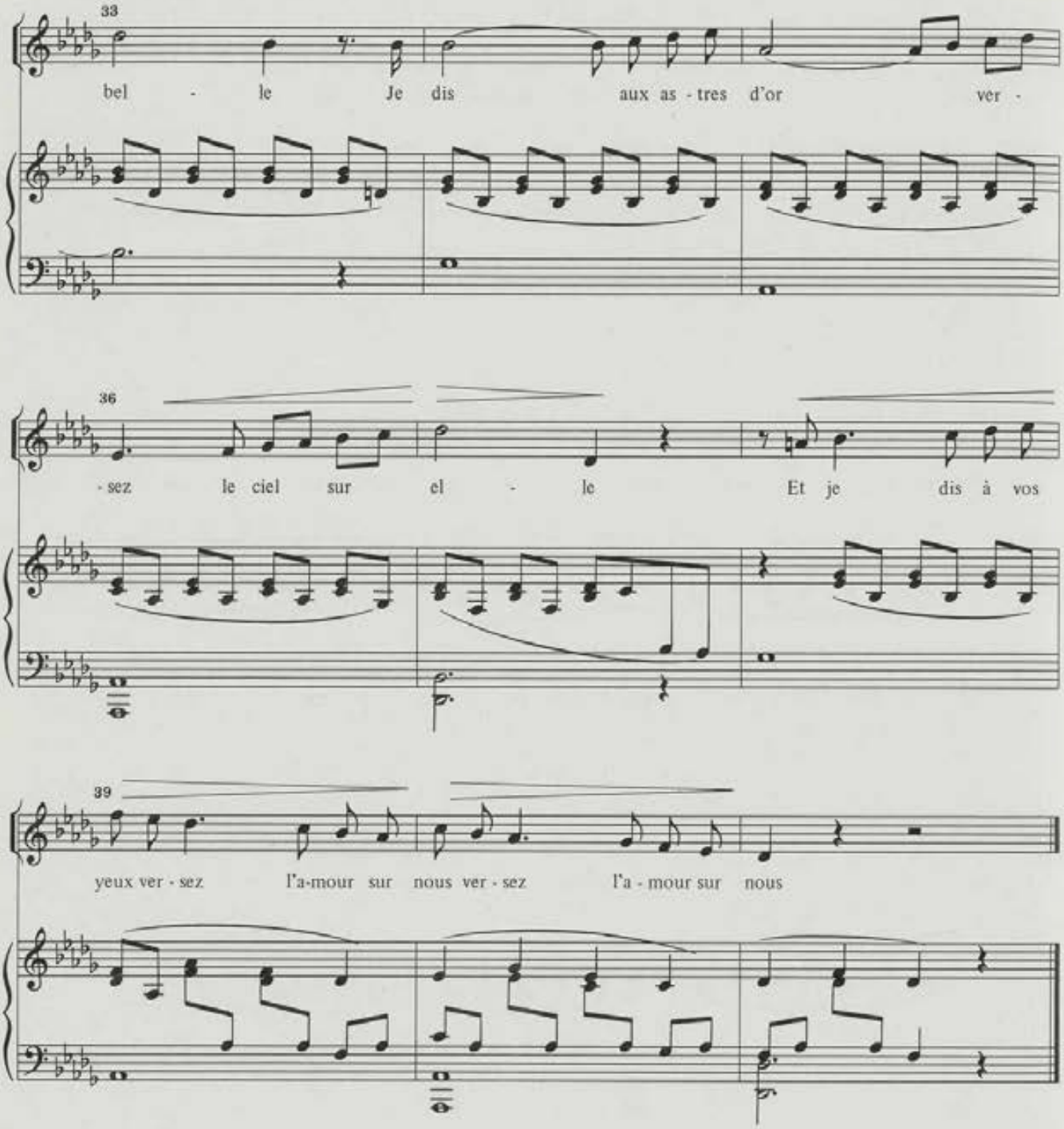
33
bel - le Je dis aux as - tres d'or ver -
36
- sez le ciel sur el - le Et je dis à vos
39
yeux ver - sez l'a-mour sur nous ver - sez l'a - mour sur nous

Nº 46a

L'hirondelle*

Poesie de Jules Barbier

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Moderato é tranquillo

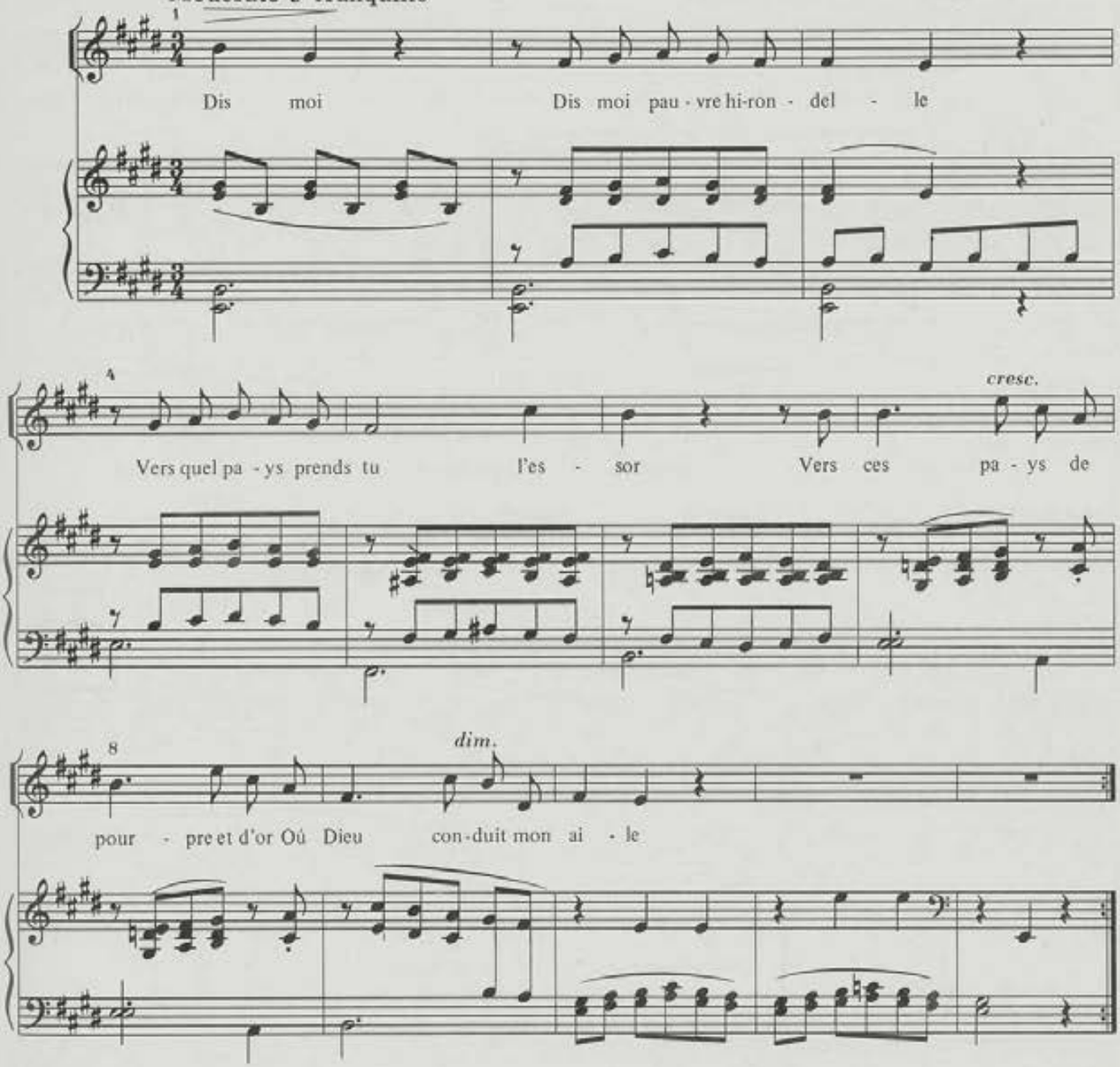

2. Dis moi, dis moi les belles choses
Que tu crois voir à l'horizon
Le ciel plus doux et la saison
Qui nait avec les roses

3. Eh quoi, Eh quoi sans le connaître
Tu crois à ce climat lontain
Mon humble foi mit mon instint
J'entends la voix d'un maître

4. Soudain Soudain l'oiseau s'élance
Franchit les plaines et les mers
Et l'air plus doux et les bris verts
Seront sa récompense

*Nº 2 do caderno 9º do livro violeta

Nº 46b

L'hirondelle*

Poesie de Jules Barbier

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Moderato ma non troppo

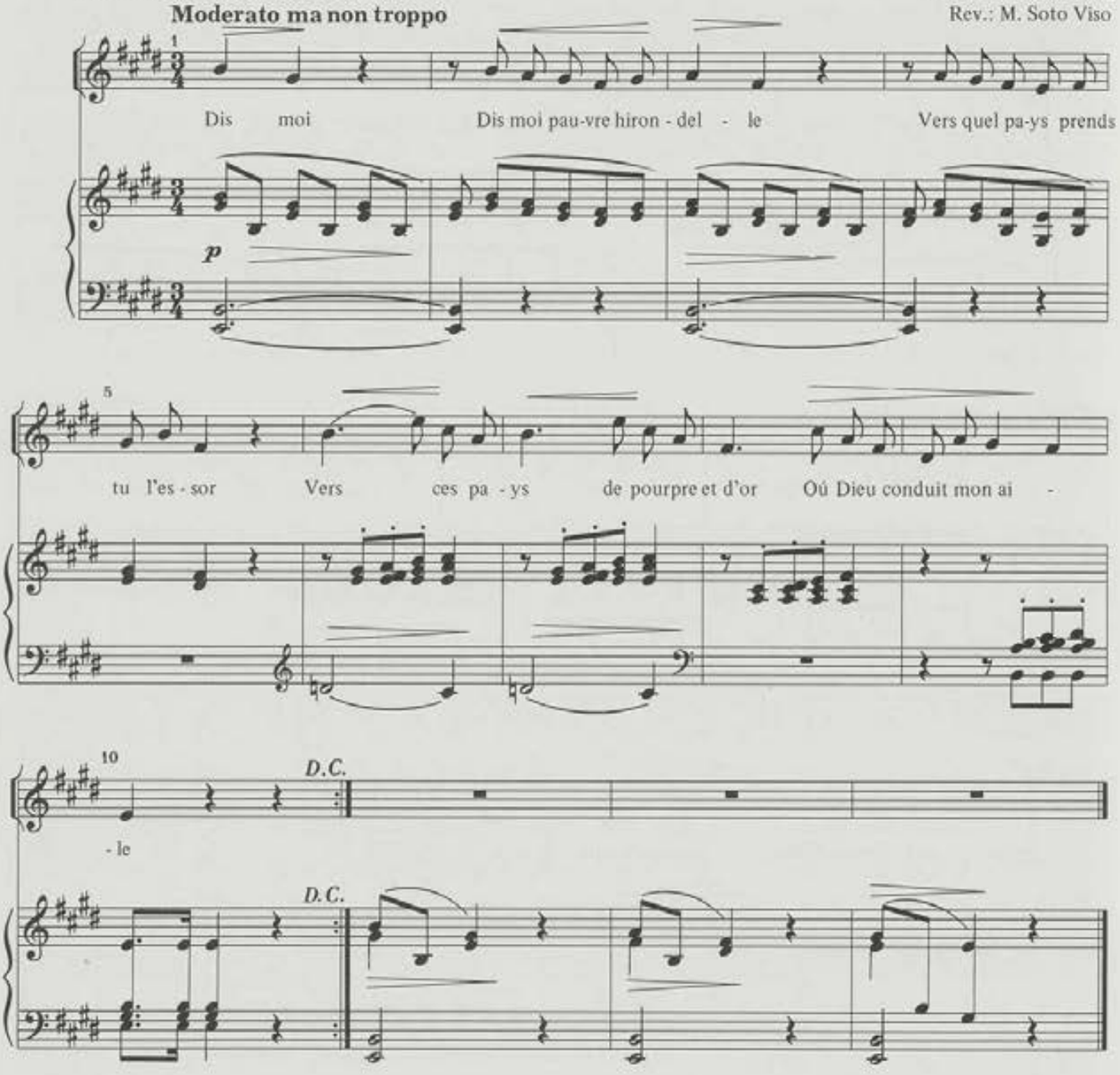

2. Dis moi, Dis moi les belles choses
Que tu crois voir à l'horizon!
Le ciel plus doux et la saison
Qui nait avec les roses

3. Eh quoi! Eh quoi sans le conaître
tu crois a ce climat lontain
Mon humble foi mit mon instint
J'entends la voix d'un maître

*Nº 14 do livro negro

Nº 47

Declaration*

Poesie de Víctor Wilder

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Agitato assai

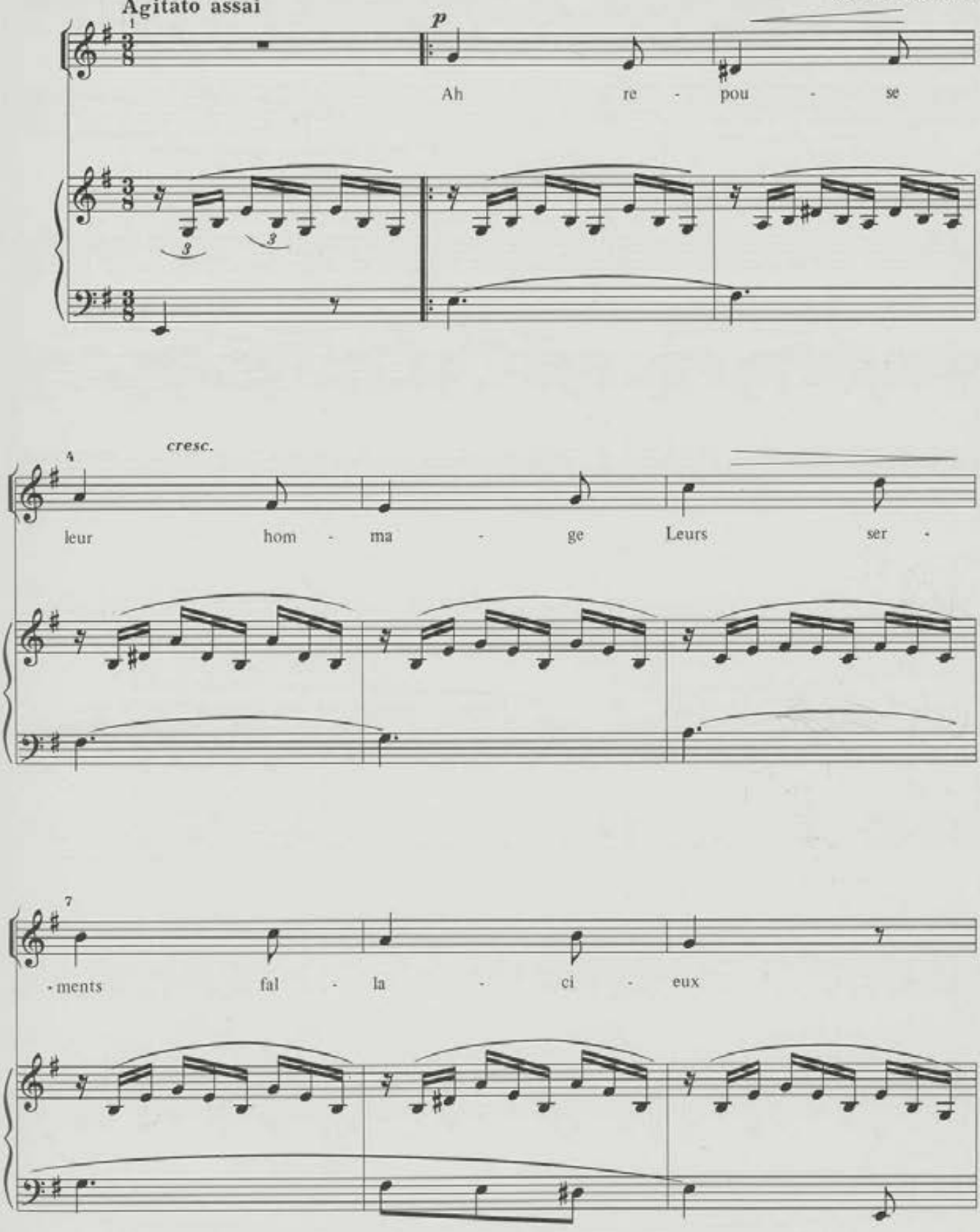

*Nº 3 do caderno 9º do livro violeta, nº 44 do livro negro, nº 6 da edición de Antonio Romero

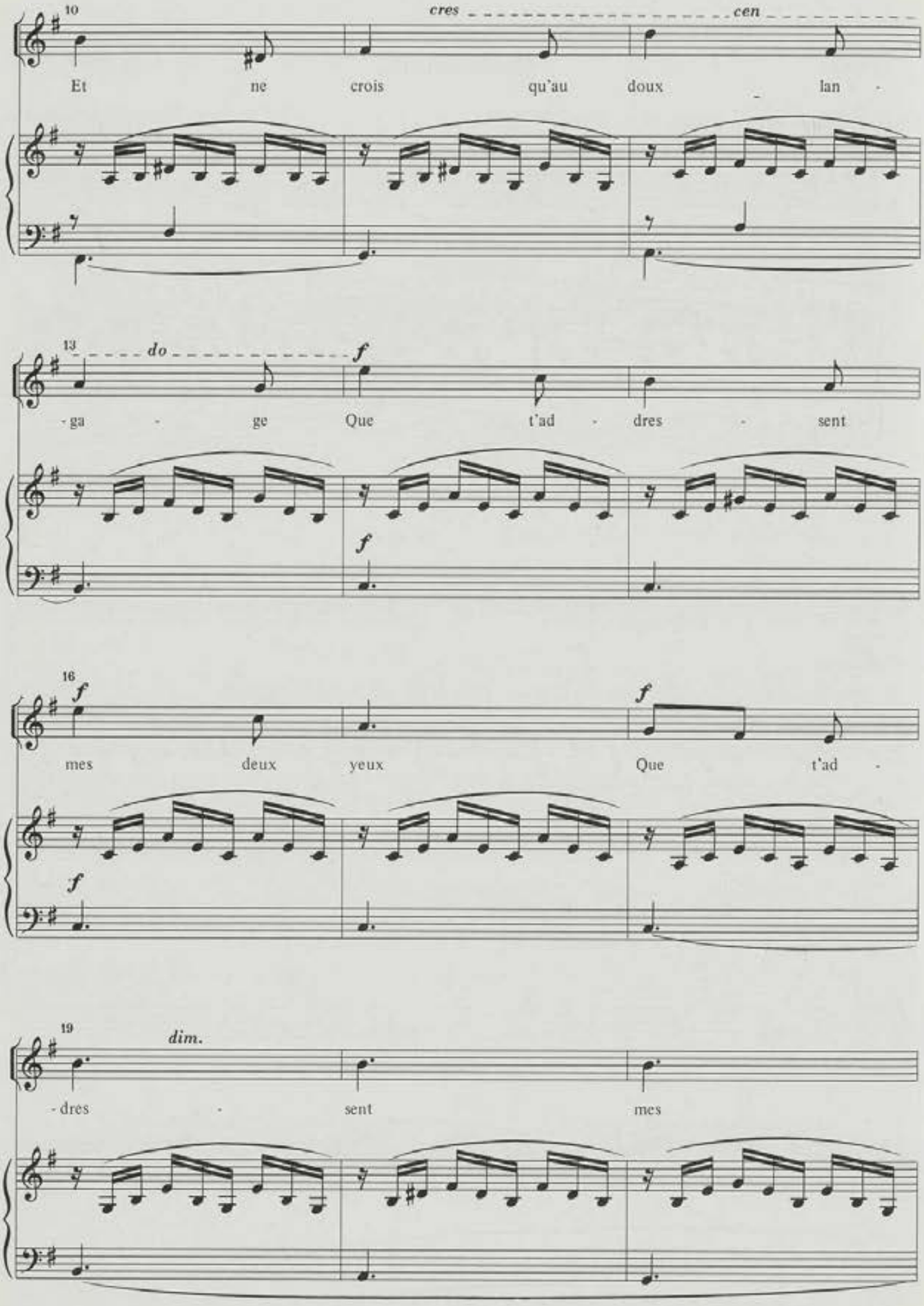
10
cres
cen
Et ne crois qu'au doux lan -
13
do
f
- ga - ge Que t'ad - dres - sent
f
16
f
f
mes deux yeux Que t'ad -
f
19
dim.
- dres - sent mes

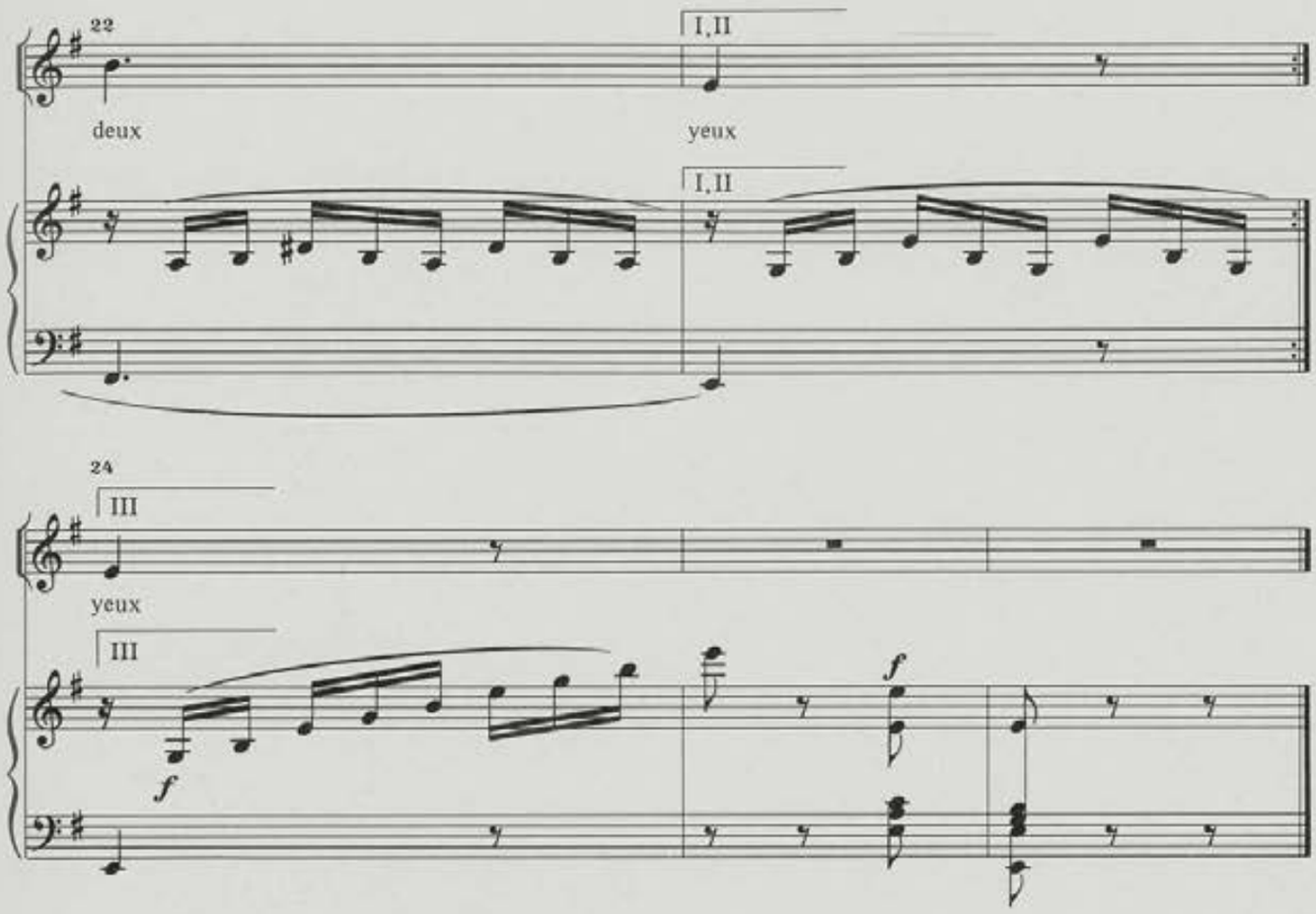

2. Oui, rédoute leur louange,
Leurs propos, leurs mots mieleux
Crois l'amour o mon bel ange
Qui rayonne dans mes yeux
Qui rayonne . . .

3. Si ma bouche hélas! rebelle
N'ose pas trahir mes voeux,
Ma tendresse se révéle
Dans la flamme de mes yeux
Dans la . . .

Nº 48a

Berceuse*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Tempo comodo

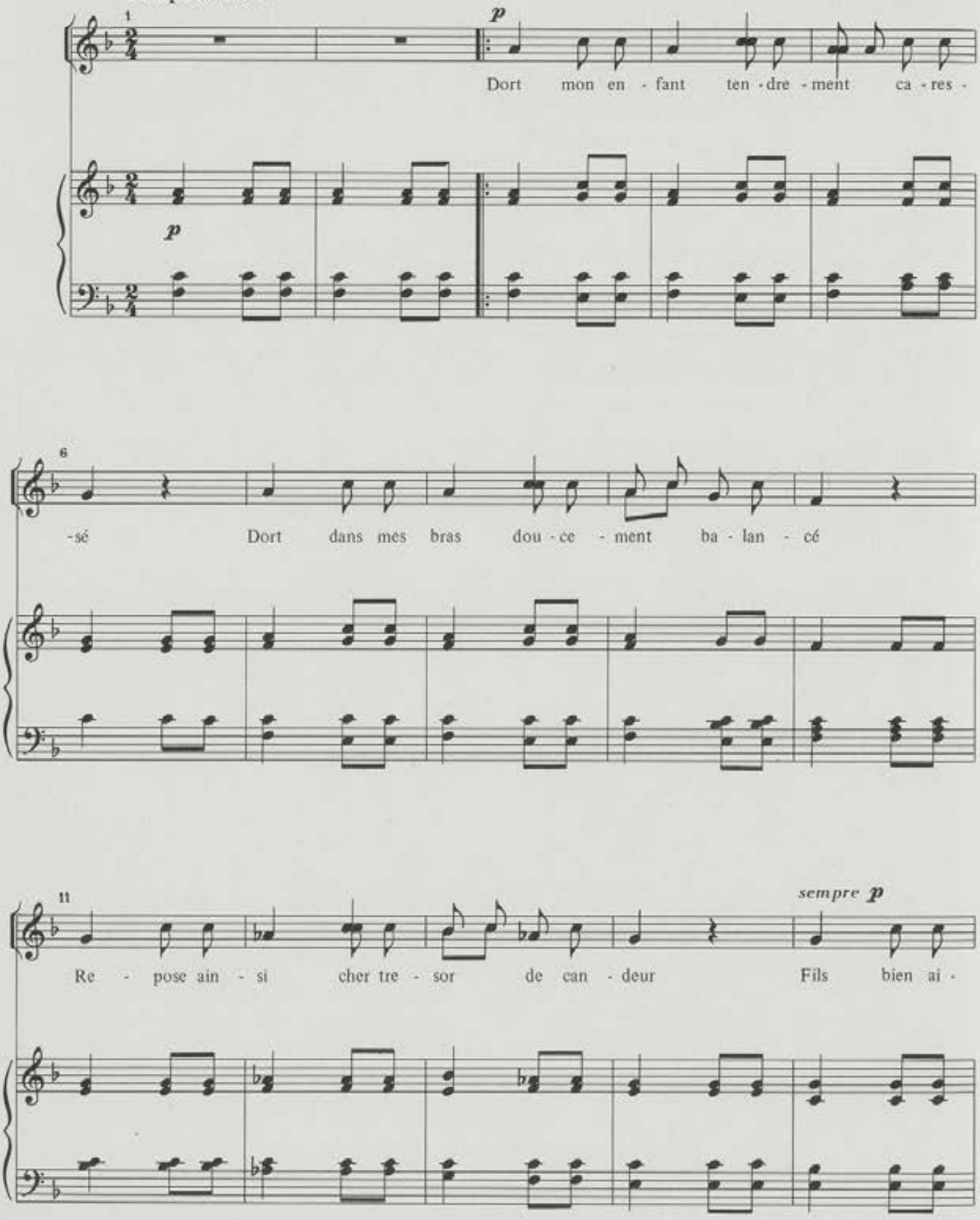

*Nº 4 do caderno 9º do livro violeta

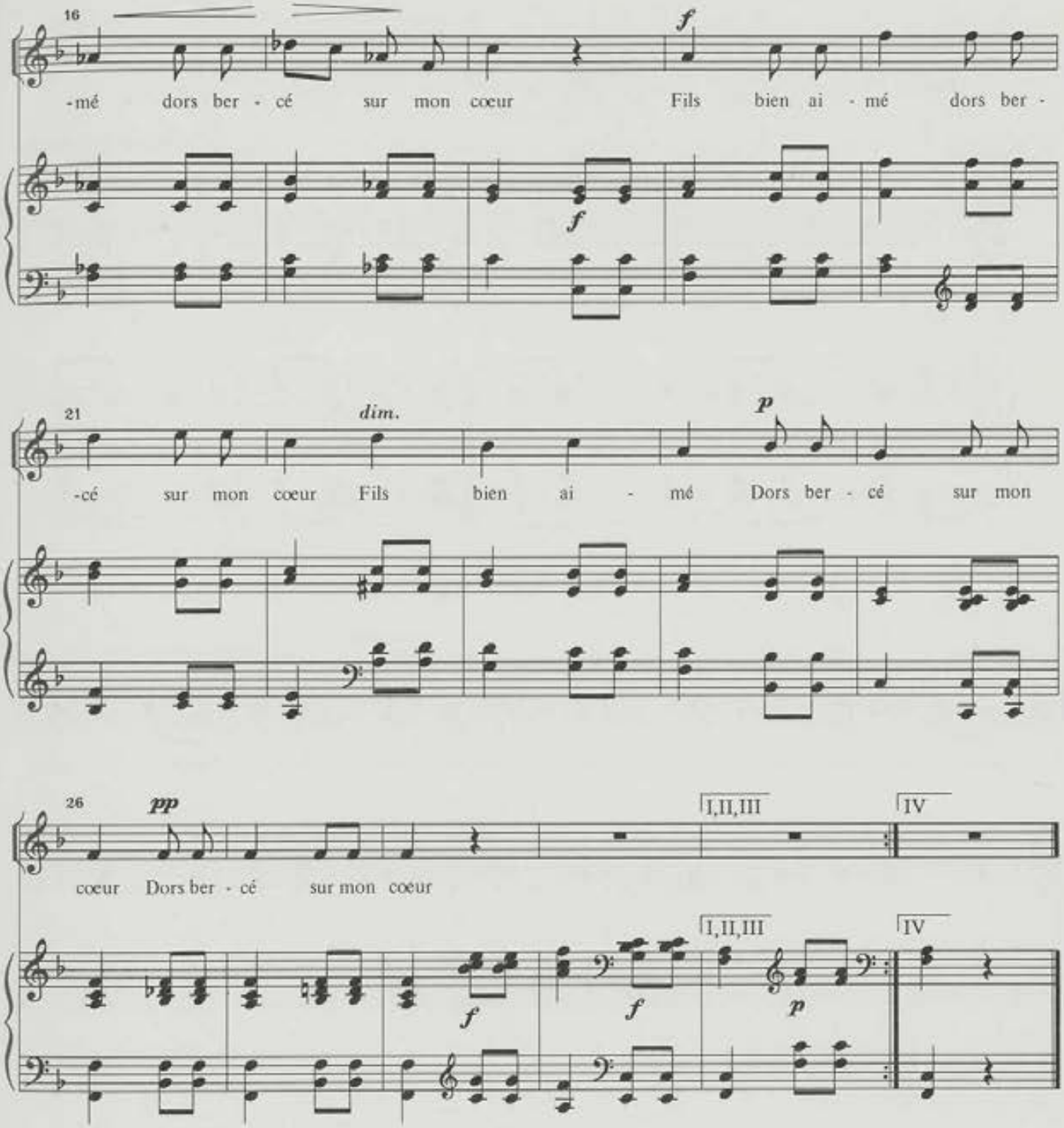

2. Tu reprendras demain tes petits jeux
Ton gai babil, ton sourire joyeux
Mais au matin attend gentil dormeur
Fils bien aimé . . .

3. Ne trouble pas ton paisible sommeil
Et tu seras a l'heure du reveil
Beau comme un ange et frais comme une fleur
Fils bien aimé . . .

4. Ferme tes yeux cherubin au front pur
Que rien d'amour n'enternisse l'azur
Jamais ne pleure enfant de bonheur
Fils bien aimé . . .

Nº 48b

Berceuse*

Dormeuse

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Tempo cómodo

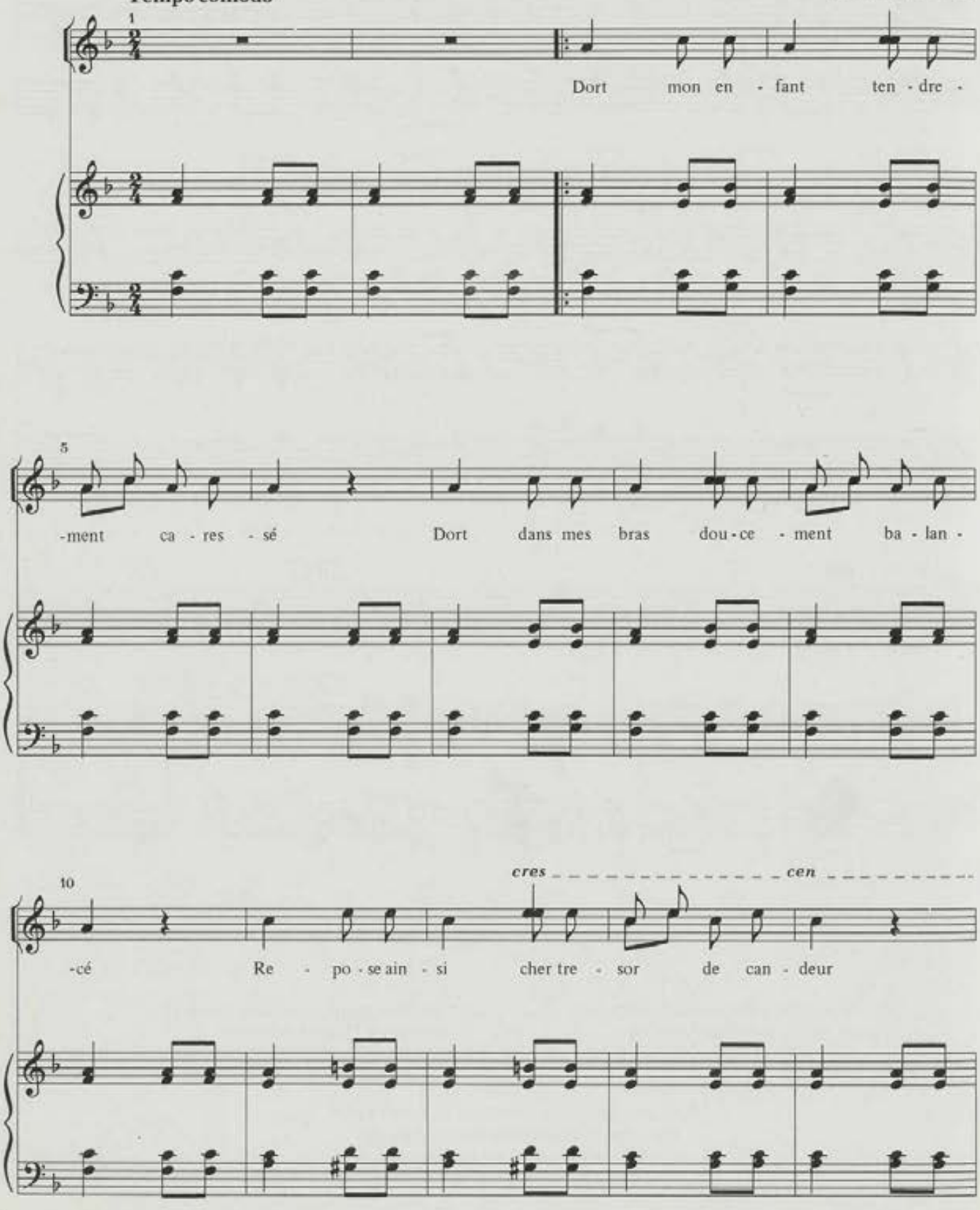

*Nº 19 do livro negro

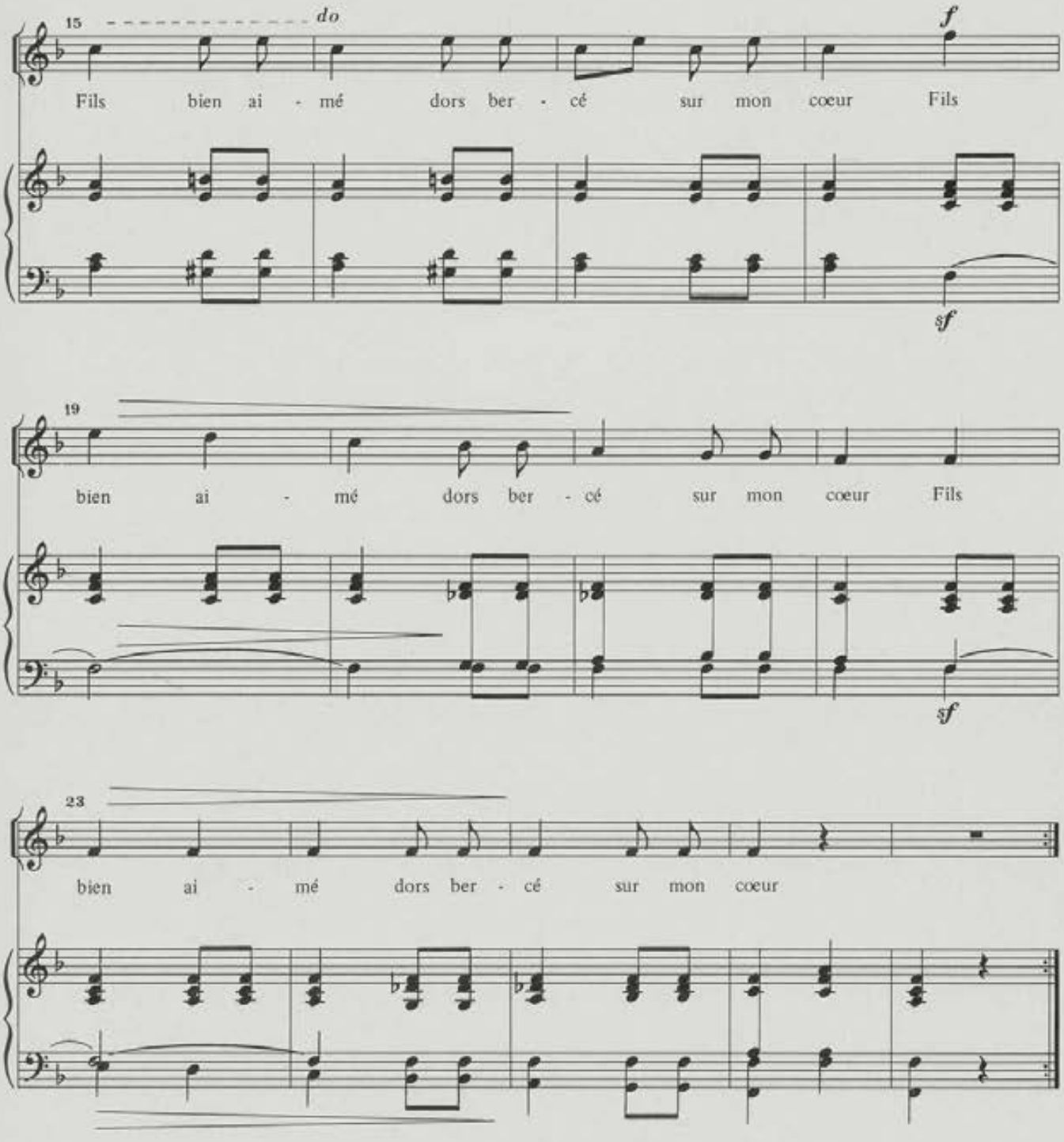

2. Tu reprendras demain tes petits jeux
Ton gail babil, ton sourire joyeux
Mais au matin attend gentil dormeur
Fils bien aimé . . .

3. Ne trouble pas ton paisible sommeil
Et tu seras a l'heure du reveil
Beau comme un ange et frais comme une fleur
Fils bien aimé . . .

4. Ferme tes yeux cherubin au front pur
Que rien d'amour enternisse l'azur
Jamais ne pleure enfant que de bonheur
Fils bien aimé . . .

Nº 49

Ma nacelle*

Poesie de Beranger

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Vivo assai

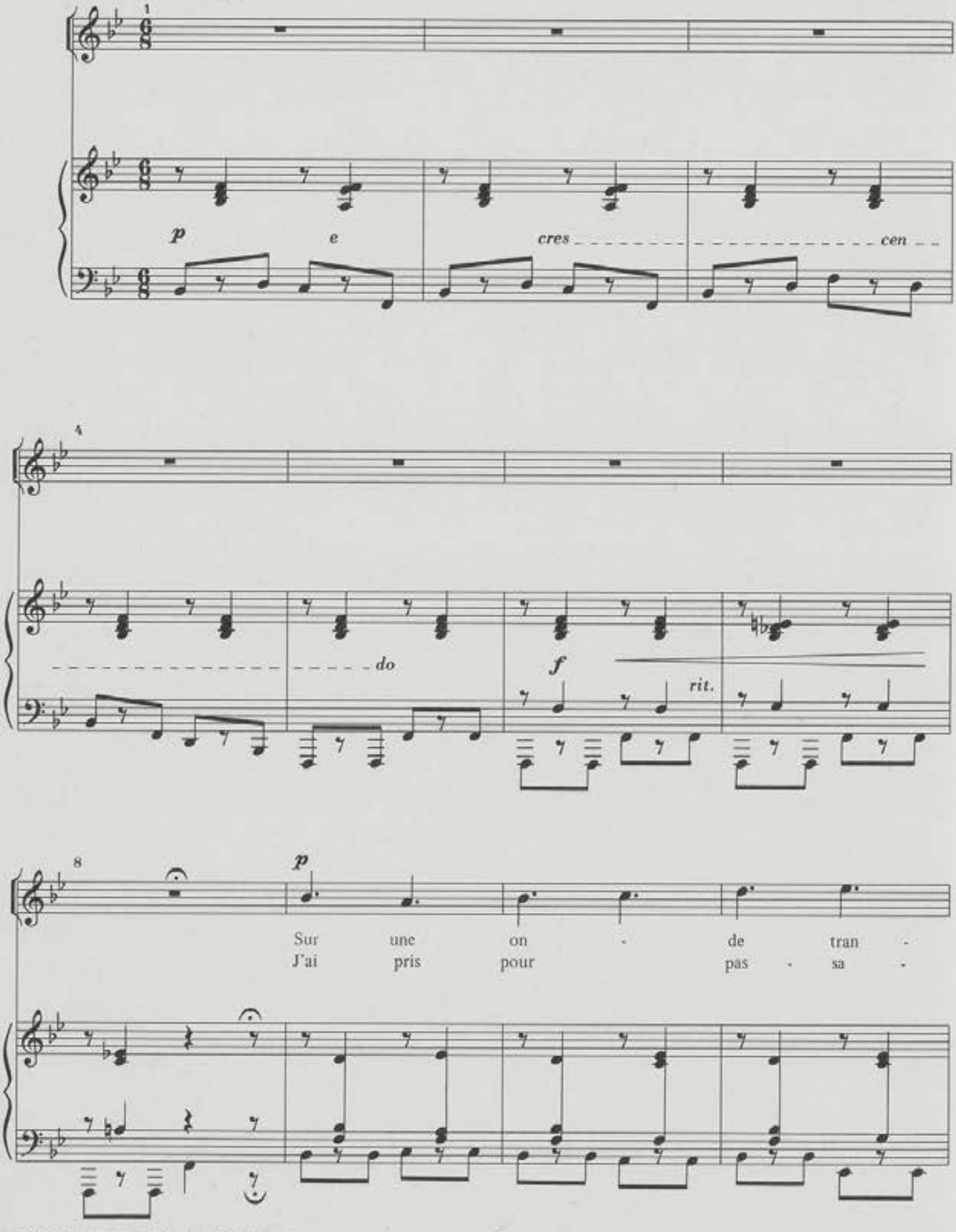

*Nº 5 do caderno violeta, nº 37 do livro negro

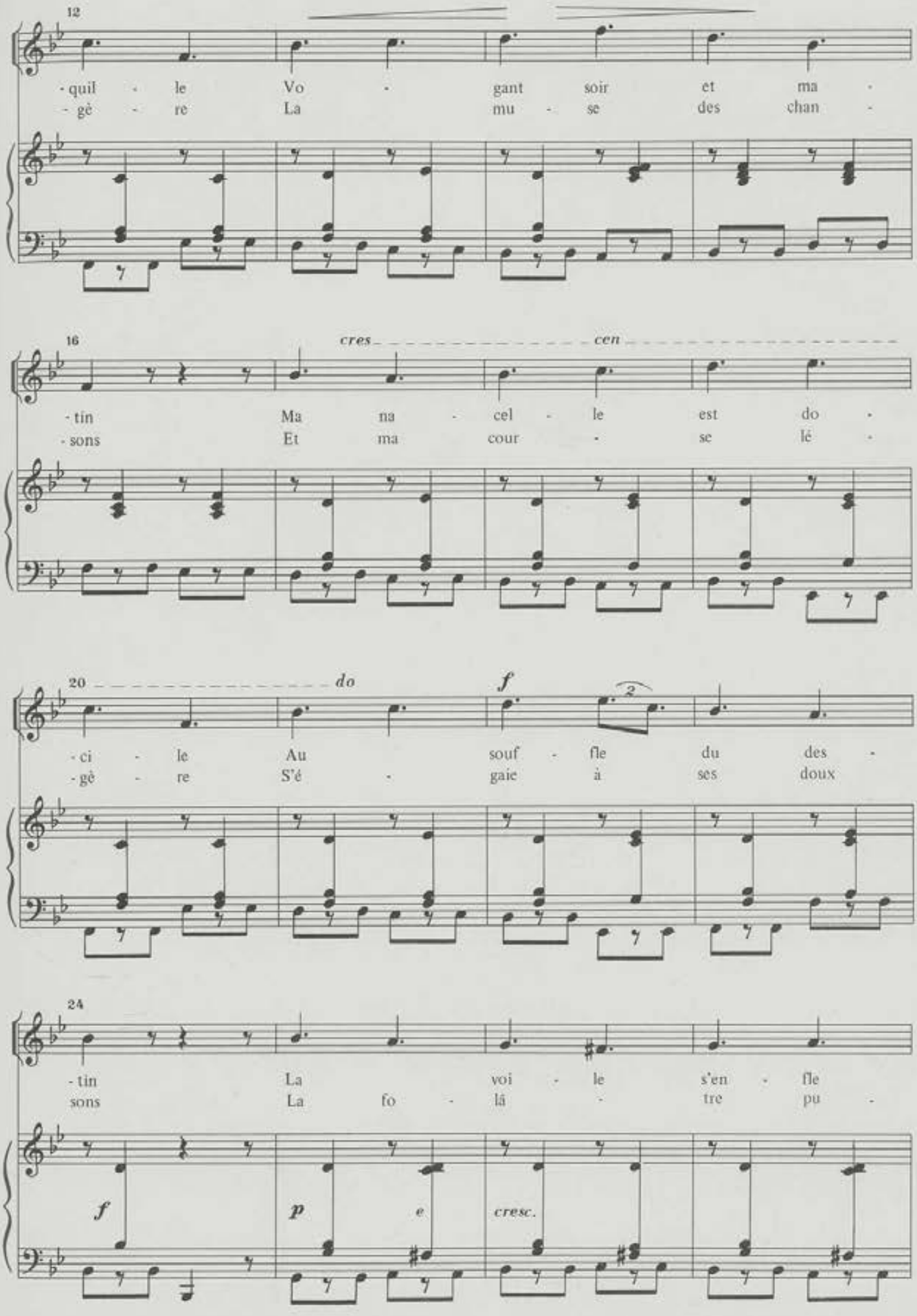
12
- quil - le Vo - gant soir et ma -
- gè - re La mu - se des chan -
16
cres cen
- tin Ma na - cel - le est do -
- sons Et ma cour - se lé -
20
do
f
- ci - le Au souf - fle du des -
- gè - re S'é - gaie à ses doux
24
- tin La voi - le s'en - fle
sons La fo - lâ - tre pu -
f
p
e
cresc.

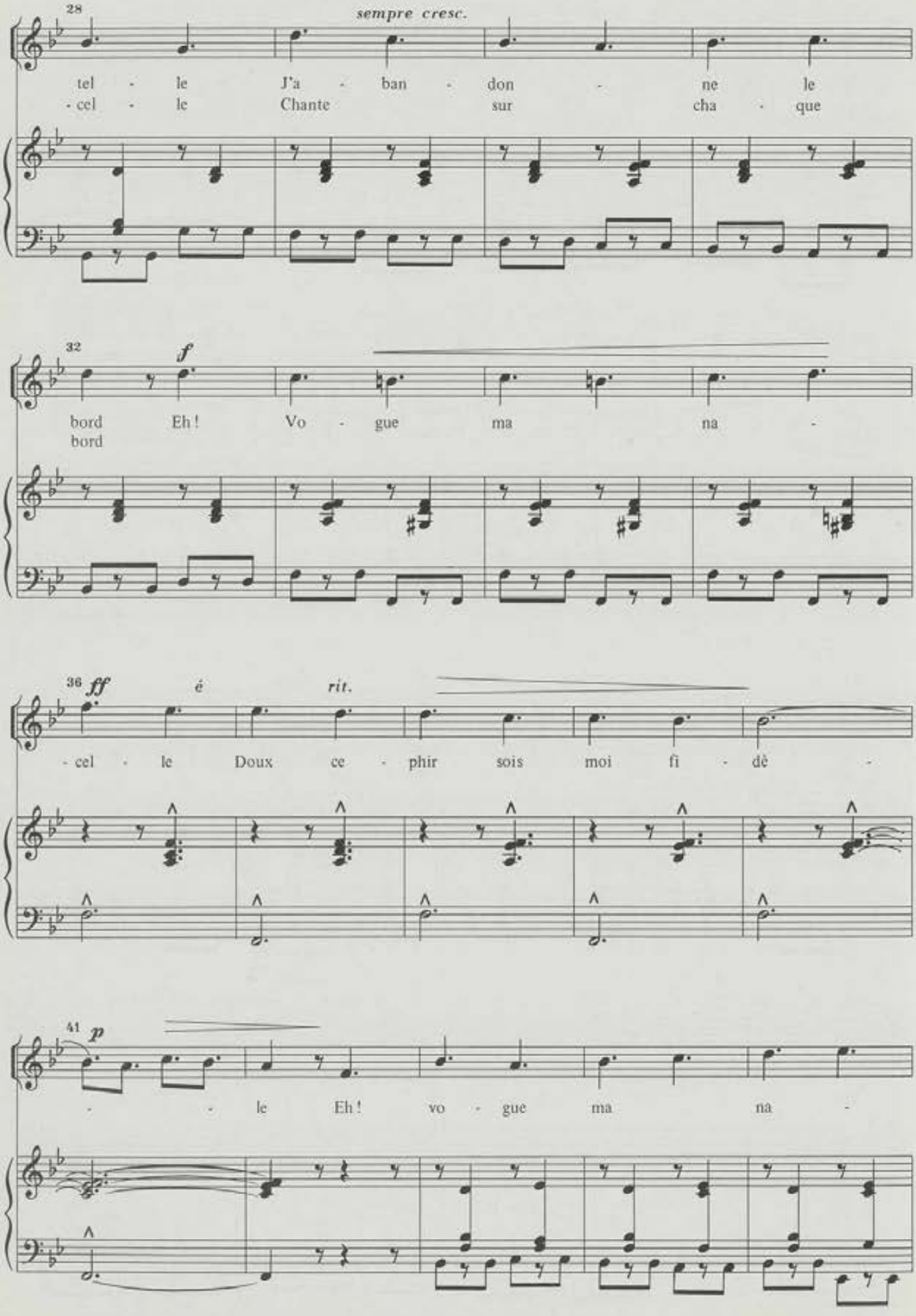
28
sempre cresc.
tel - le J'a - ban - don - ne le
- cel - le Chante sur cha - que
32
f
bord Eh! Vo - gue ma na -
bord
36
ff
é
rit.
- cel - le Doux ce - phir sois moi fi - dè -
41
p
- - le Eh! vo - gue ma na -

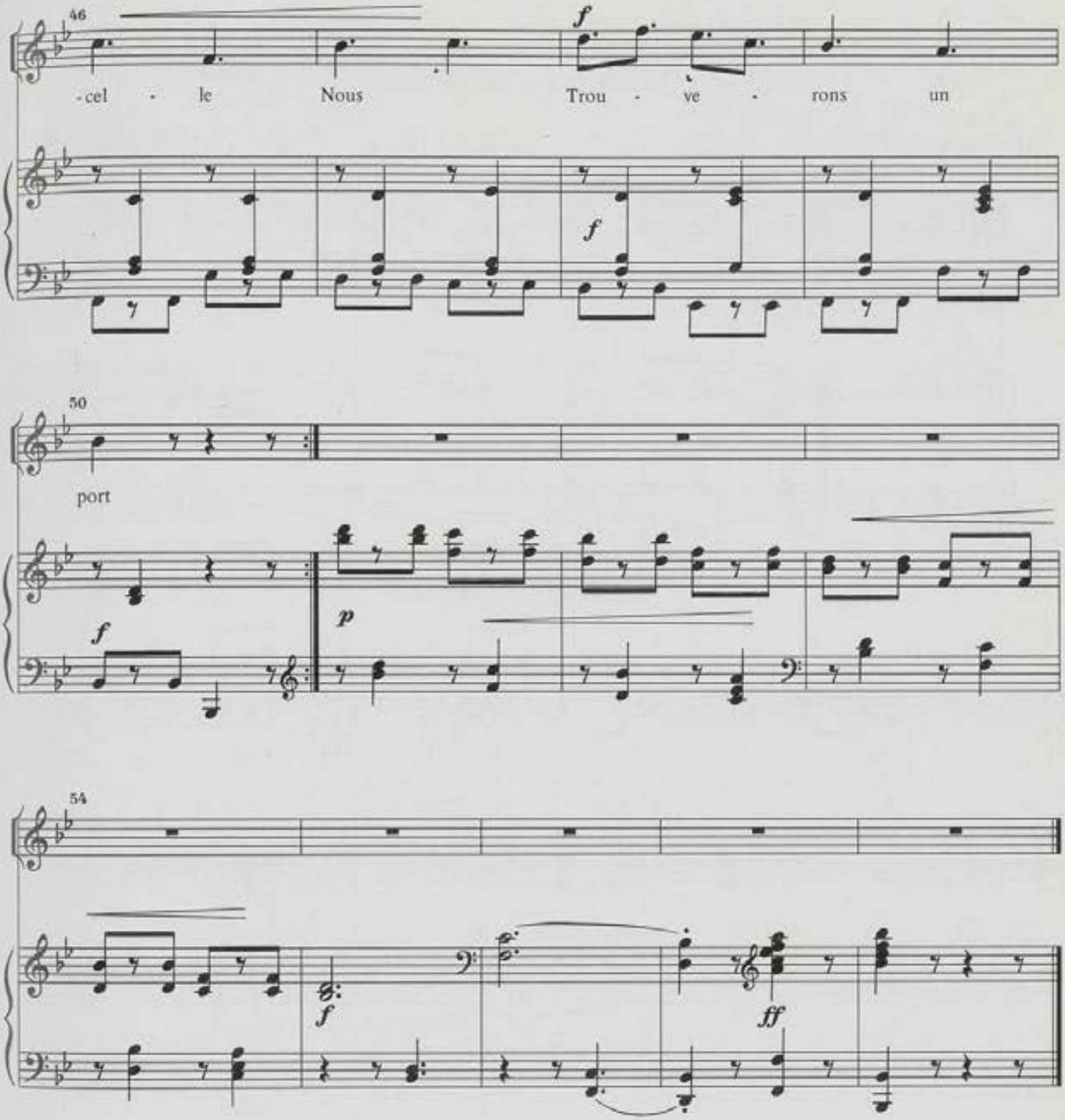
46
-cel - le Nous Trou - ve - rons un
f
f
50
port
f
p
54
f
ff

Nº 50a

Der König von thule*

Poesía de Goethe

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Lento ma non troppo

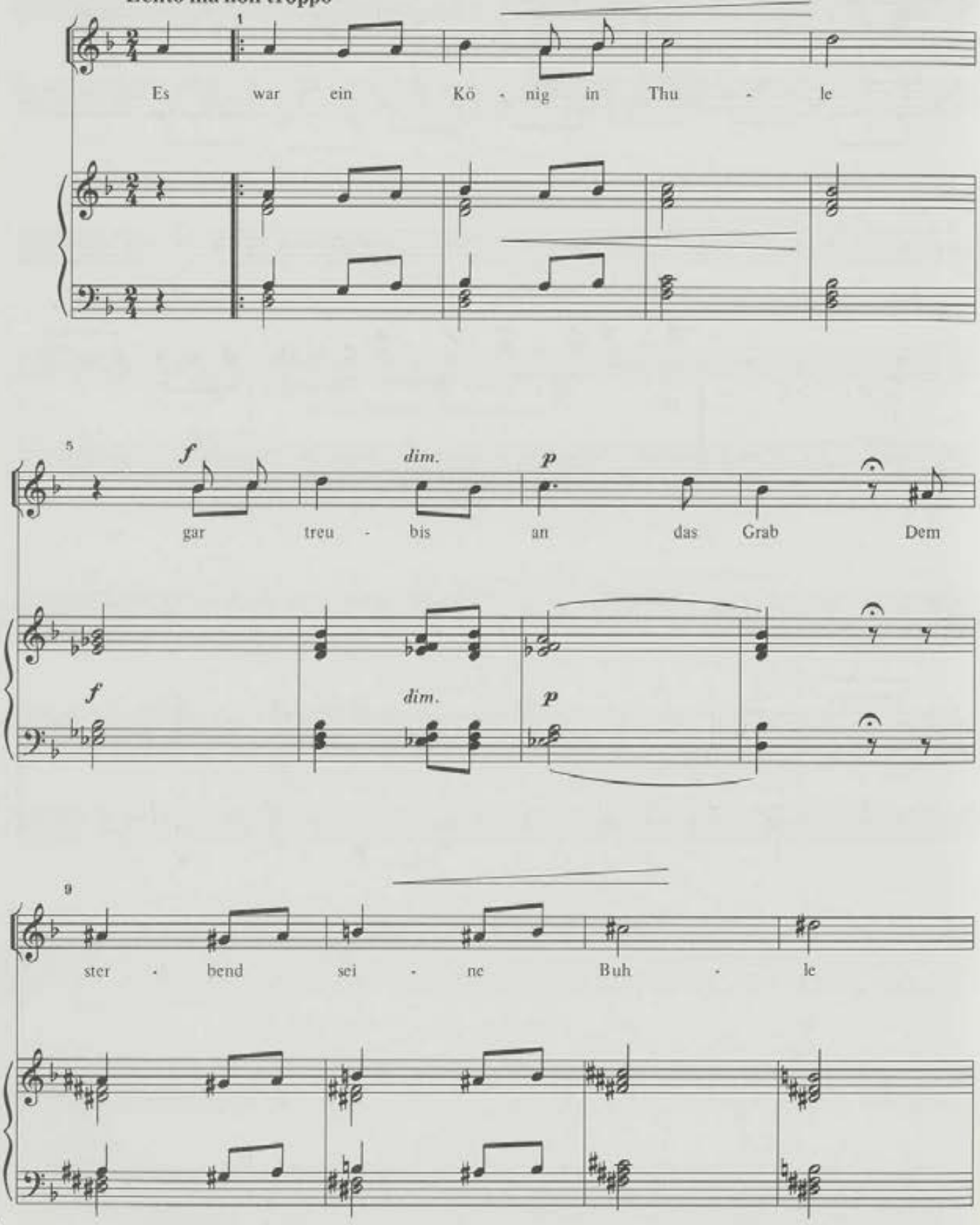

*Nº 6 do caderno 9º do livro violeta

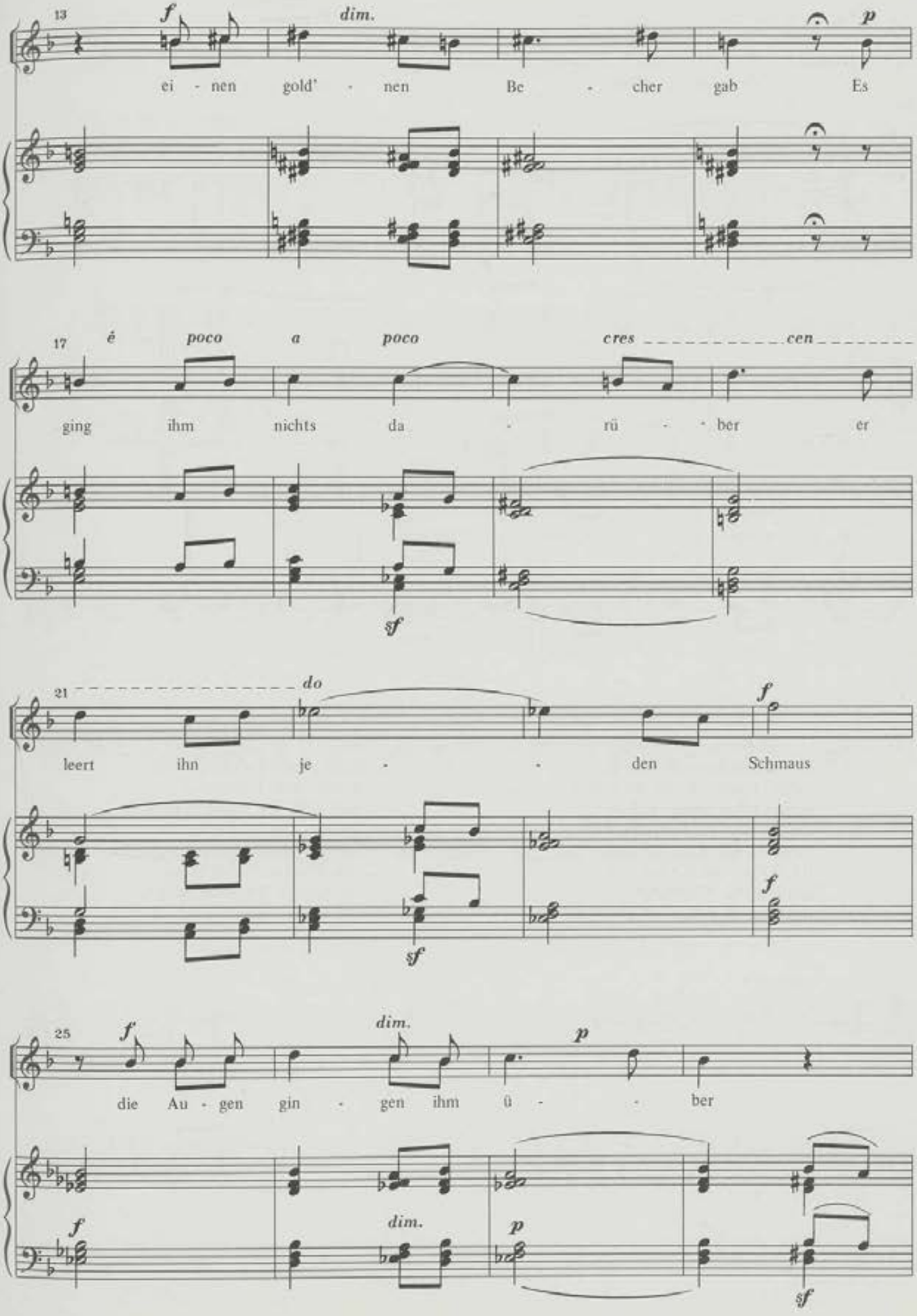
13
f
dim.
p
ei - nen gold' - nen Be - cher gab Es
17
é poco a poco cres cen
ging ihm nichts da - rü - ber er
sf
21
do
f
leert ihn je - den Schmaus
sf
f
25
f
dim.
p
die Au - gen gin - gen ihm ü - ber
f
dim.
p
sf

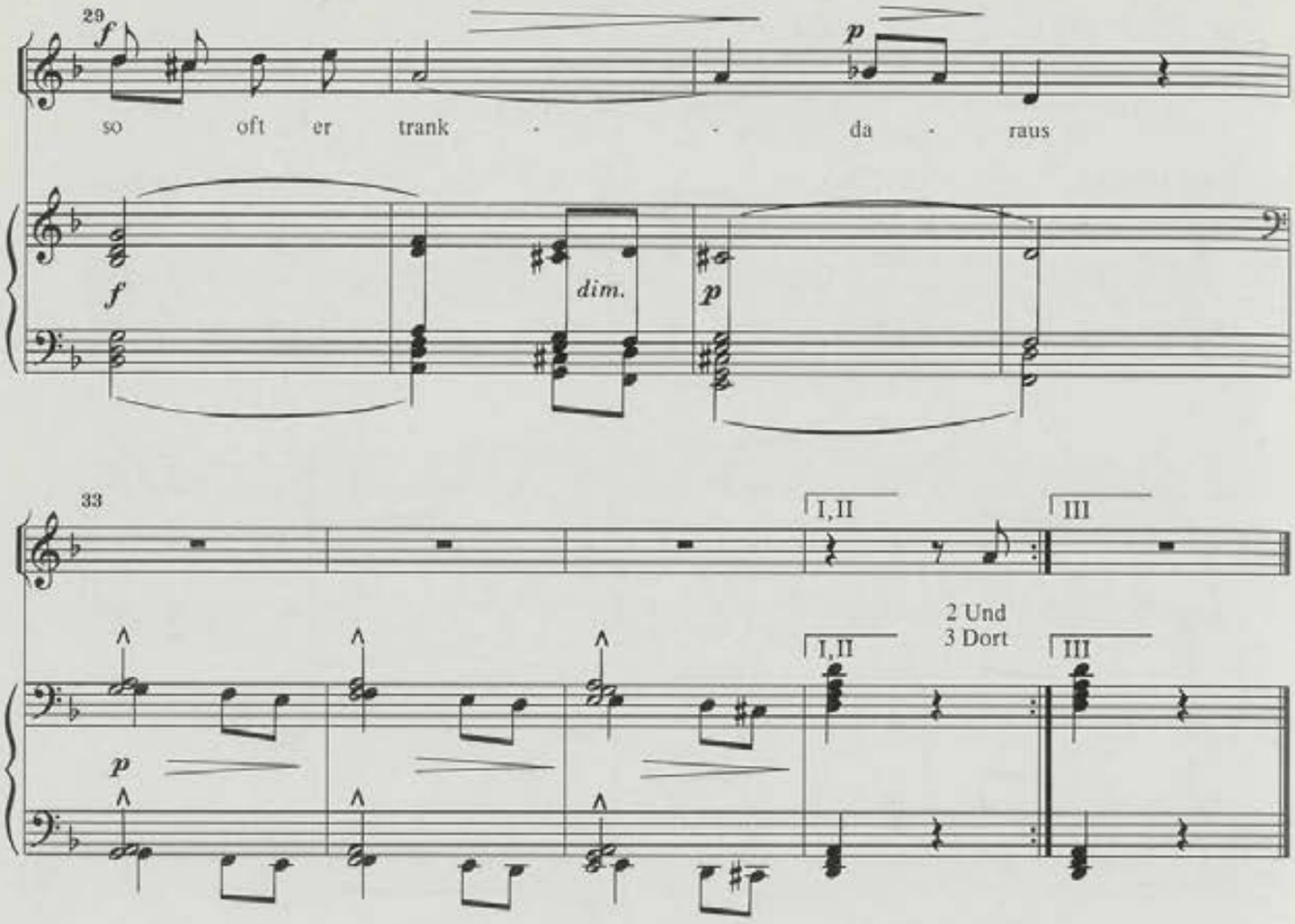

2. Und als er kam zu sterben
zählt'er seine Städt' im Reich
gönnt'Alles seinen Erben
den Becher nicht zugleicht
Er sass beim Königsmahle
die Ritter um ihn her
auf ho hem Vätersaale
dort auf dem Schloss am Meer

3. Dort stand der alte Zecher
trank letzte Lebensglut
und warf den heiligen Becher
hinunter in die Flut
Er sah ihr stürzen trinken
und sinken tief ins Meer
die Augen täten ihm sinken
trank nie einen tropfen mehr

Nº 50b

Le roi d'Ivetot*

Chanson grotesque

Poesie de Beranger

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Lento

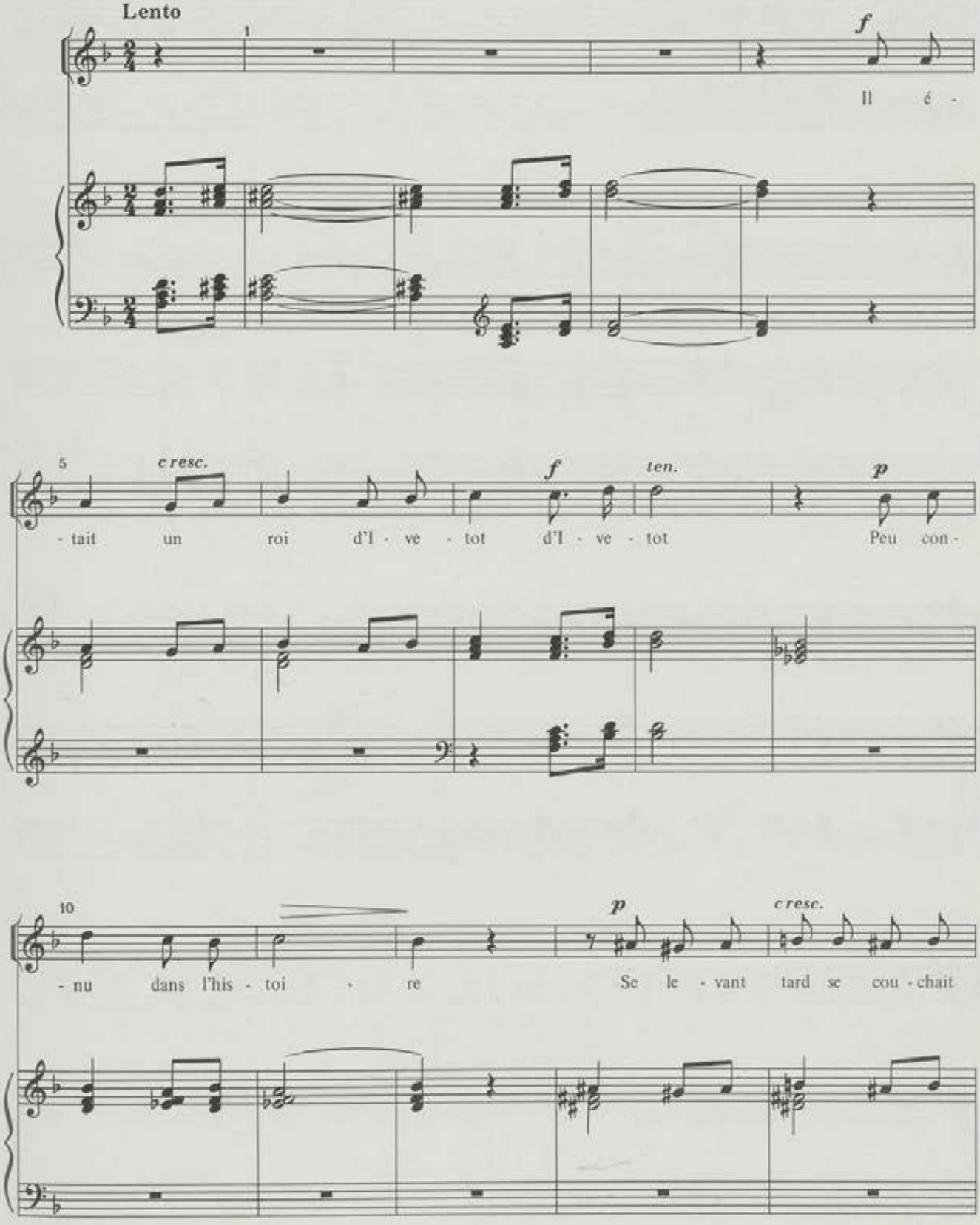

*Nº 27 do livro negro

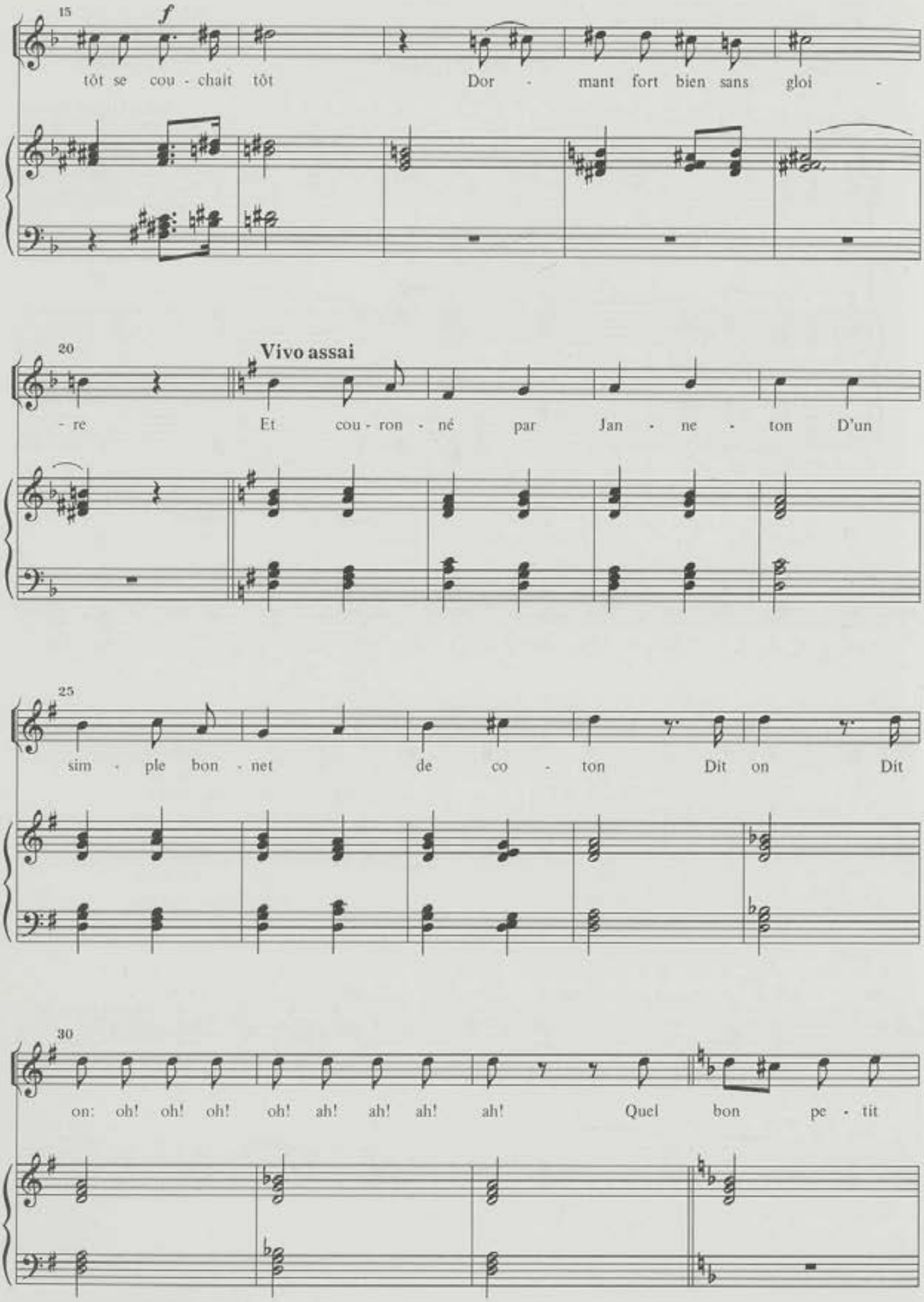
15
f
tôt se cou - chait tôt Dor - mant fort bien sans gloi -
20
Vivo assai
- re Et cou - ron - né par Jan - ne - ton D'un
25
sim - ple bon - net de co - ton Dit on Dit
30
on: oh! oh! oh! oh! ah! ah! ah! ah! Quel bon pe - tit

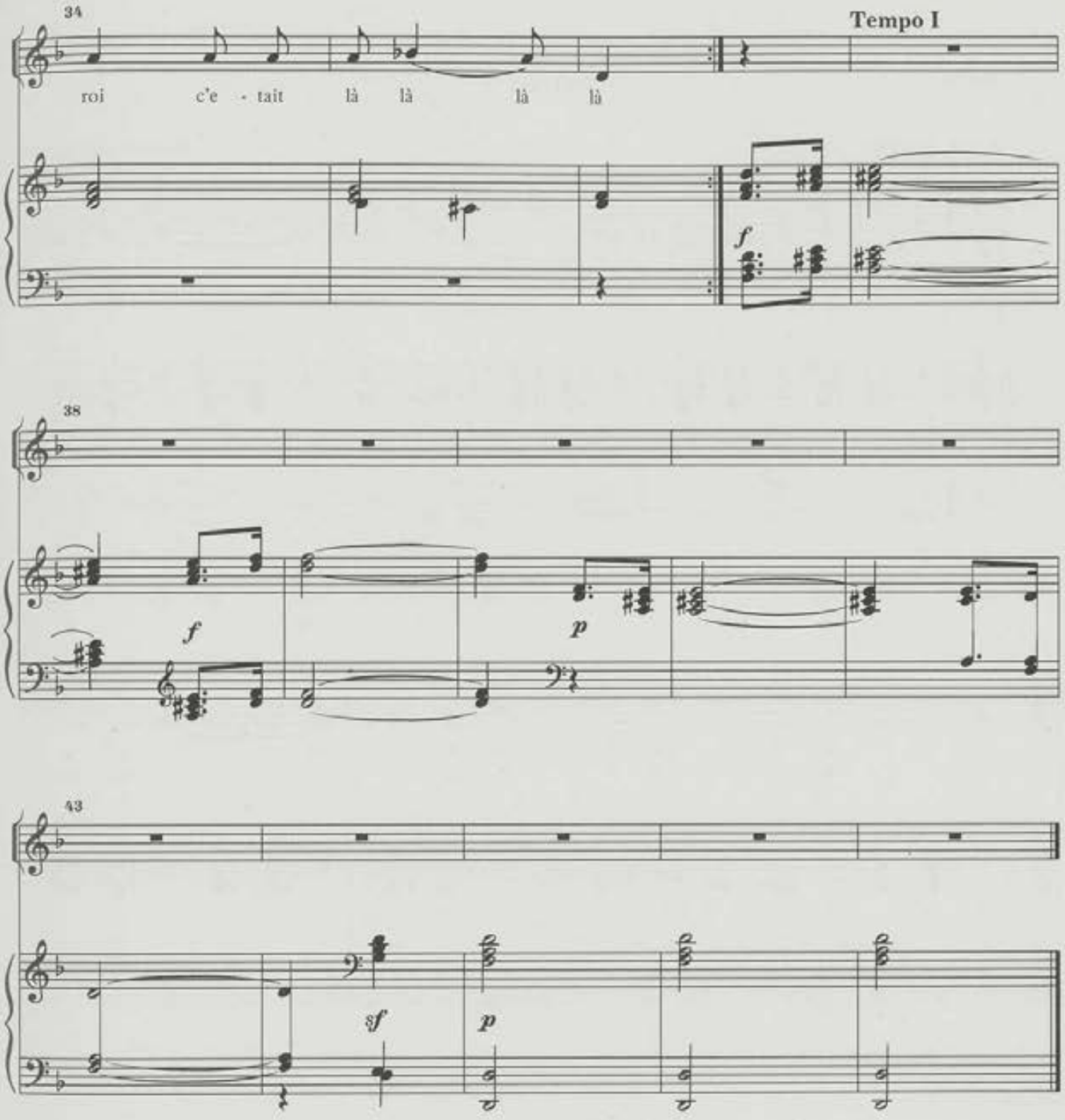

2. Il faisait ses quatre repas
Dans son palais de chaume
Et sur un âne, pas a pas
Parcourait son royaume
Joyeux, simple et croyant le bien
Pour toute garde il n'avait rien
qu'un chien

Nº 51

Serenata*

Poesía popular

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Lento

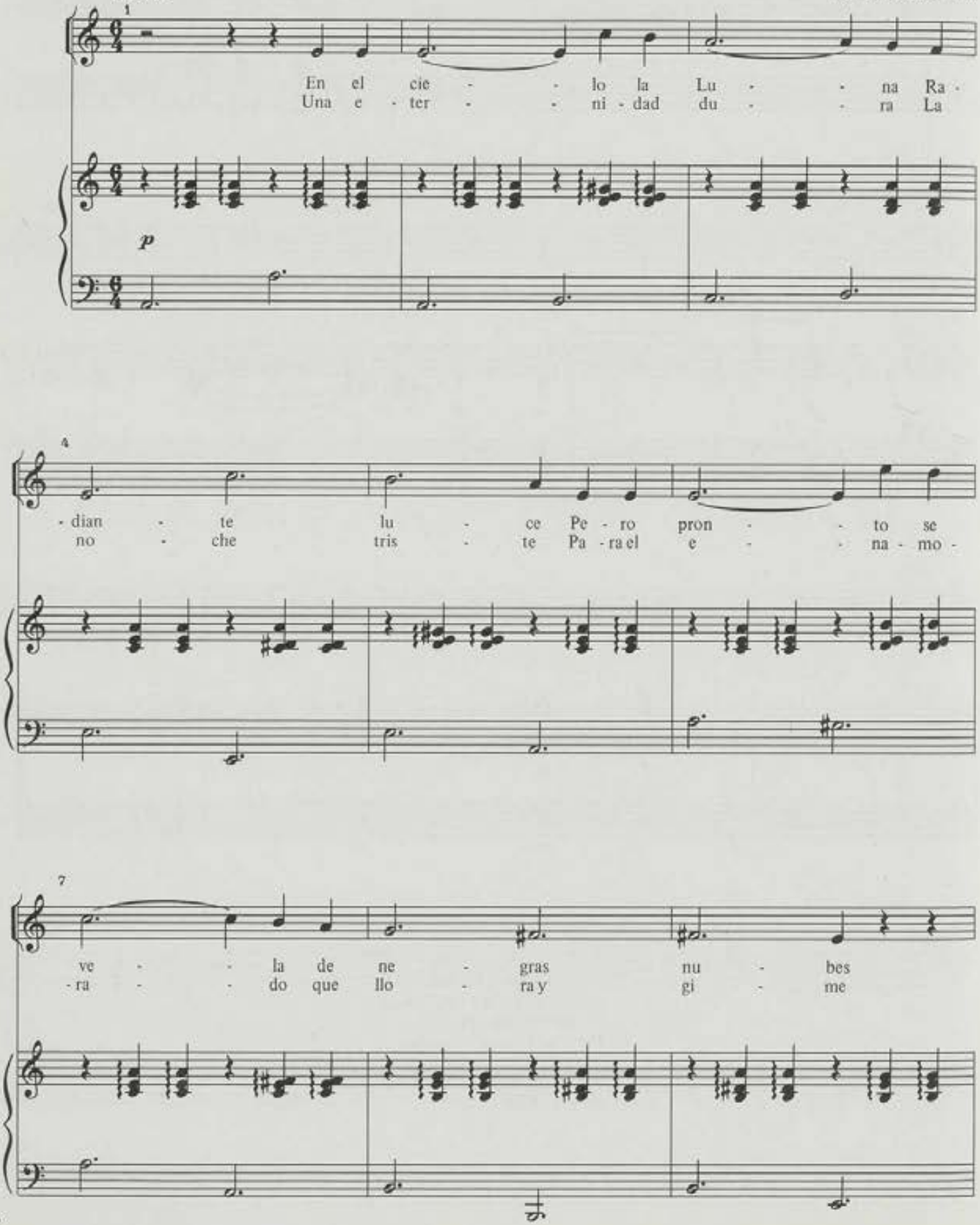

*Nº 1 do caderno 10º do livro violeta

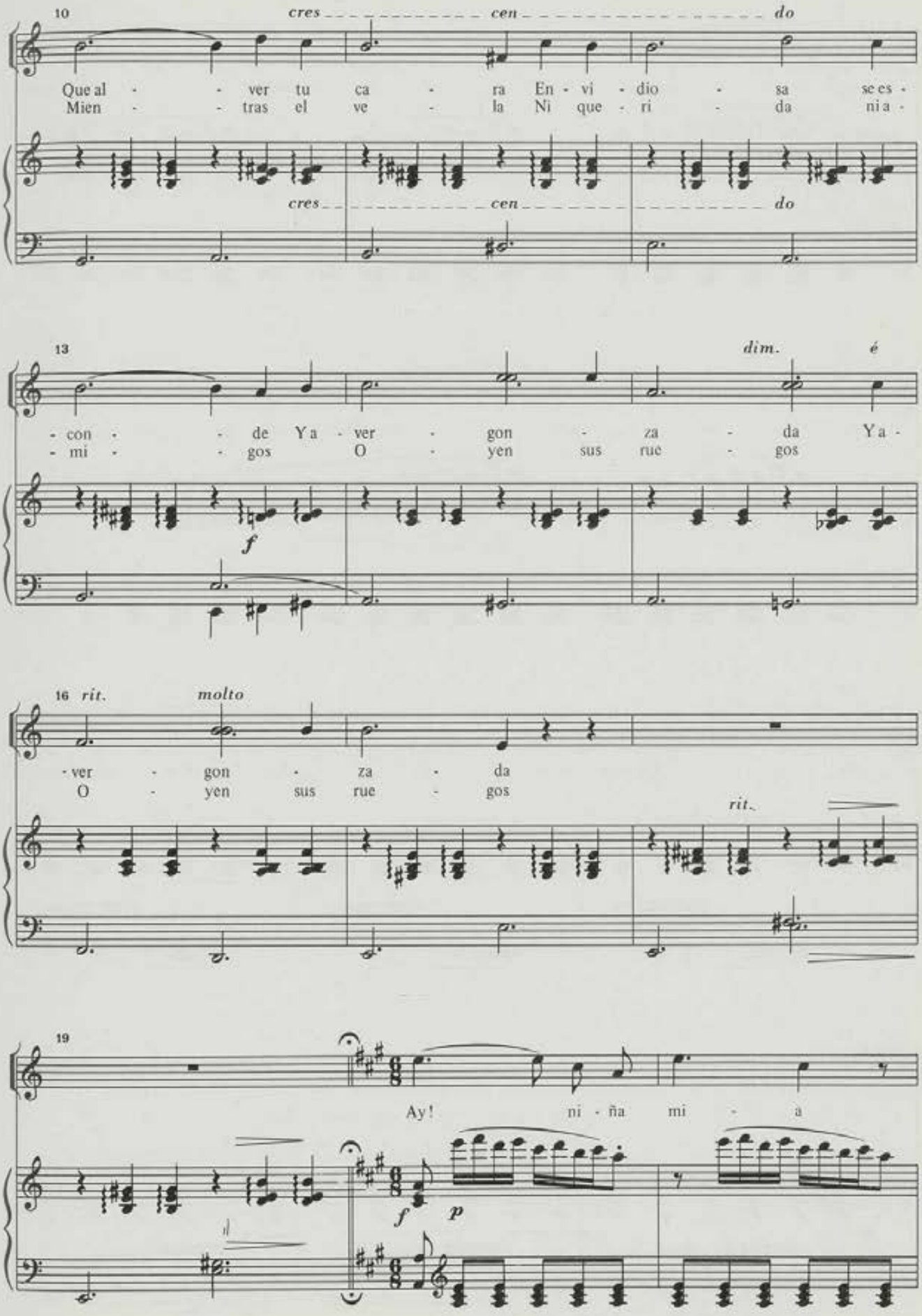
10
cres cen do
Que al - - ver tu ca - ra En - vi - dio - sa se es -
Mien - - tras el ve - la Ni que - ri - da ni a -
cres cen do
13
dim. é
- con - - de Ya - ver - gon - za - da Ya -
- mi - - gos O - yen sus rue - gos
f
16 rit. molto
- ver - gon - za - da
O - yen sus rue - gos
rit.
19
Ay! ni - ña mi - a
f p

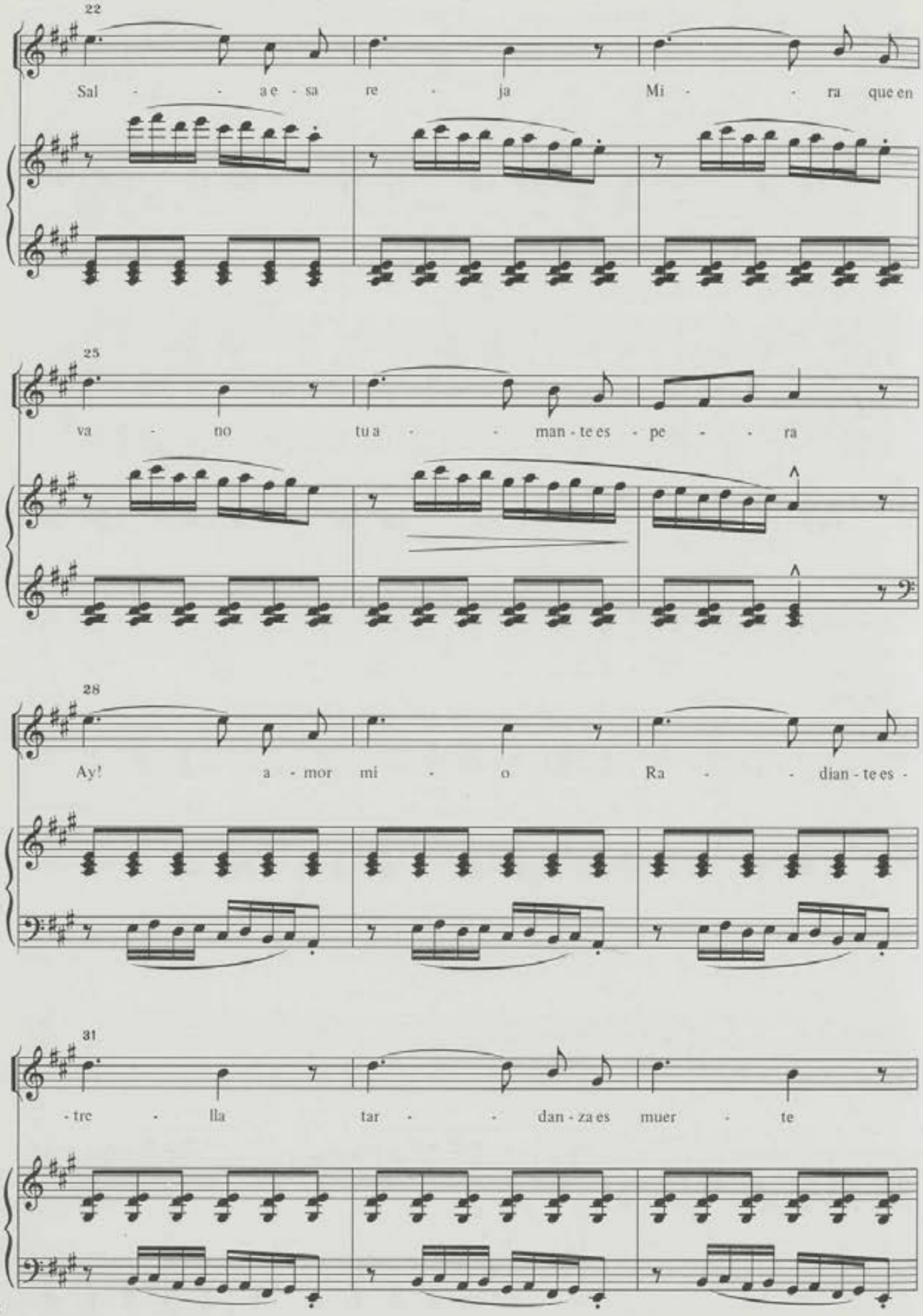
22
Sal - - a e - sa re - ja Mi - - ra que en
25
va - no tu a - - man - te es - pe - - ra
28
Ay! a - mor mi - o Ra - - dian - te es -
31
- tre - lla tar - - dan - za es muer - te

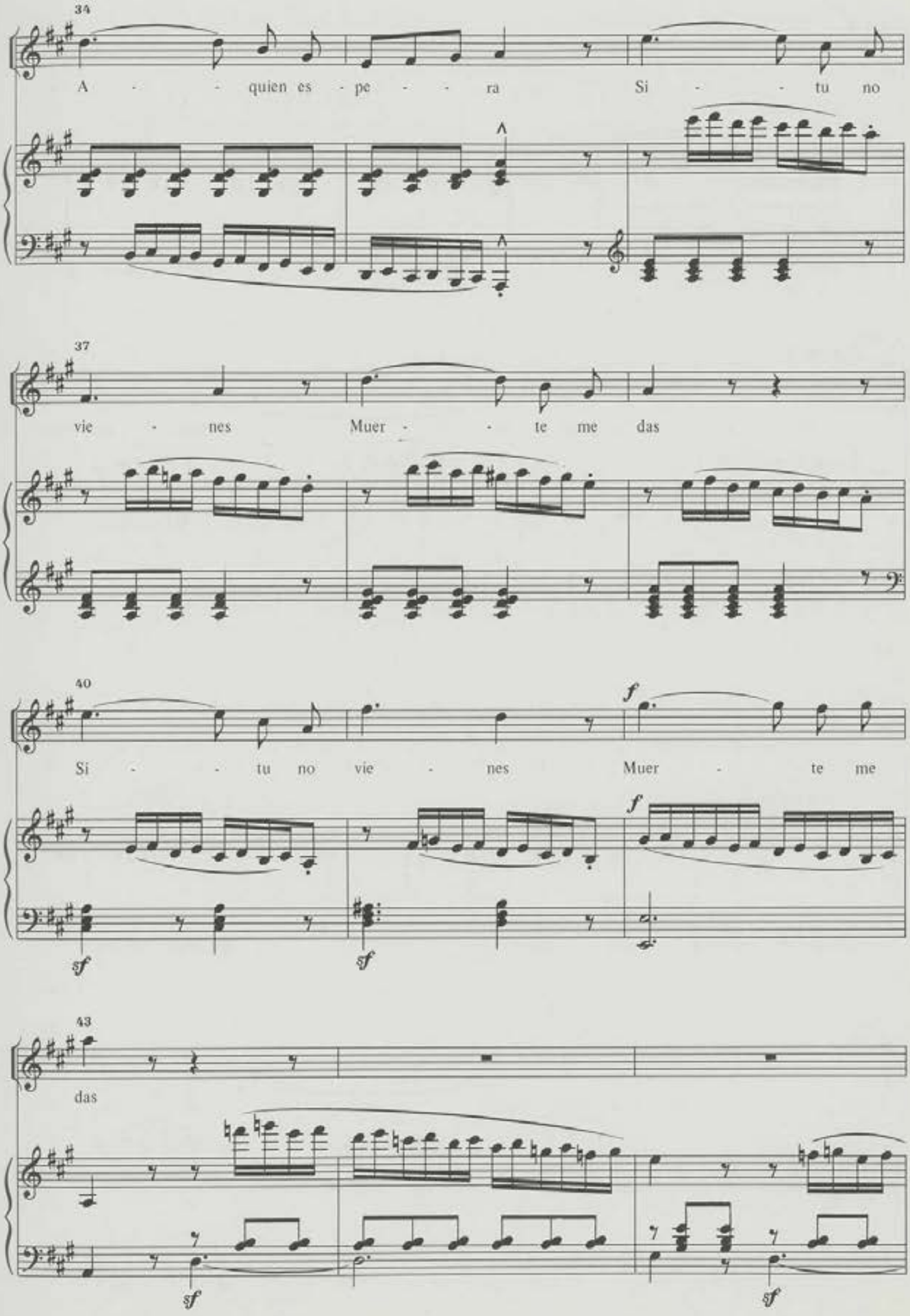
34
A - - quien es - pe - - ra
Si - - tu no
37
vie - nes
Muer - - te me das
40
Si - - tu no vie - nes
Muer - te me
43
das
sf
f

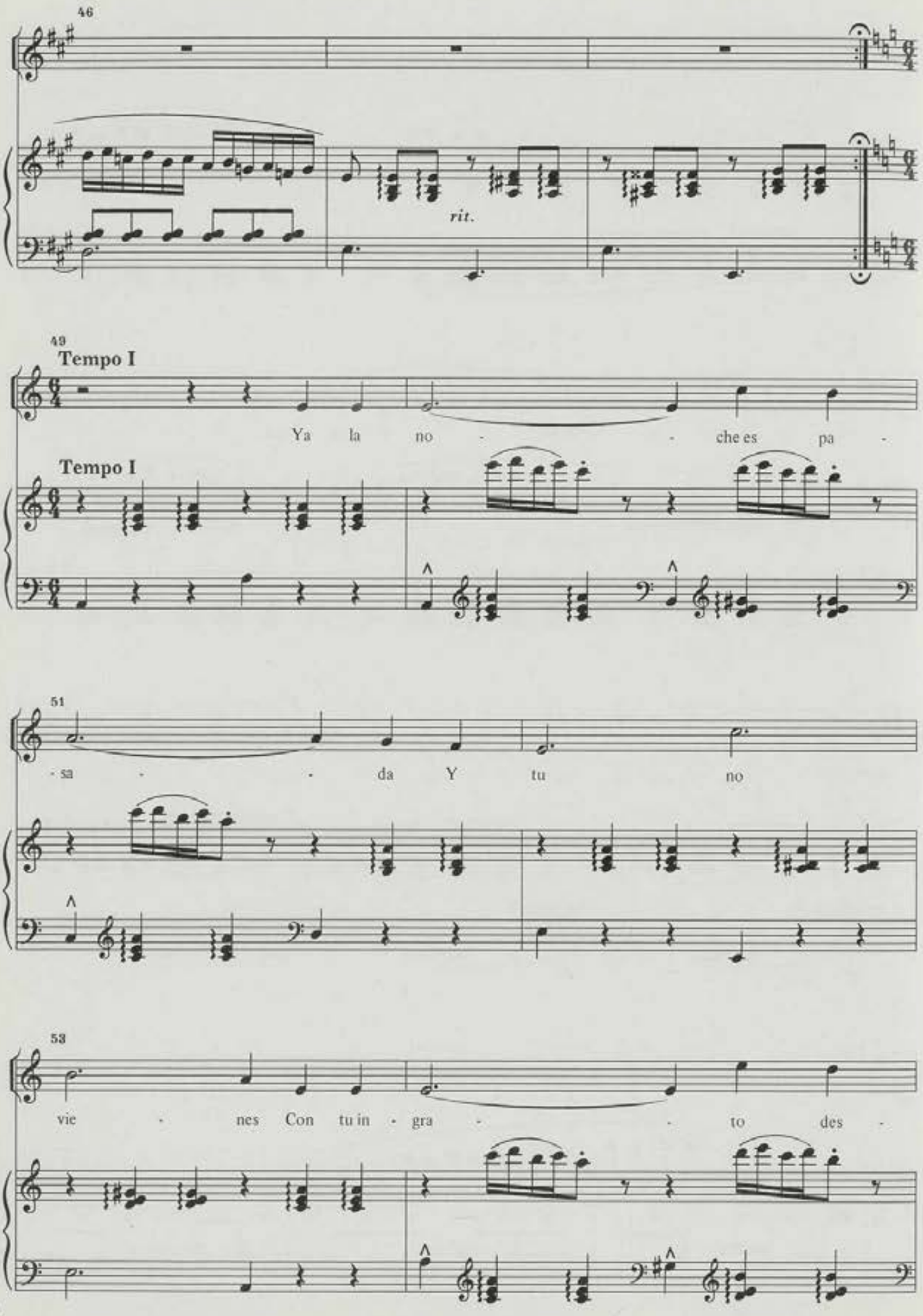
46
rit.
49
Tempo I
Ya la no - che es pa -
Tempo I
51
- sa - da Y tu no
53
vie - nes Con tu in - gra - to des -

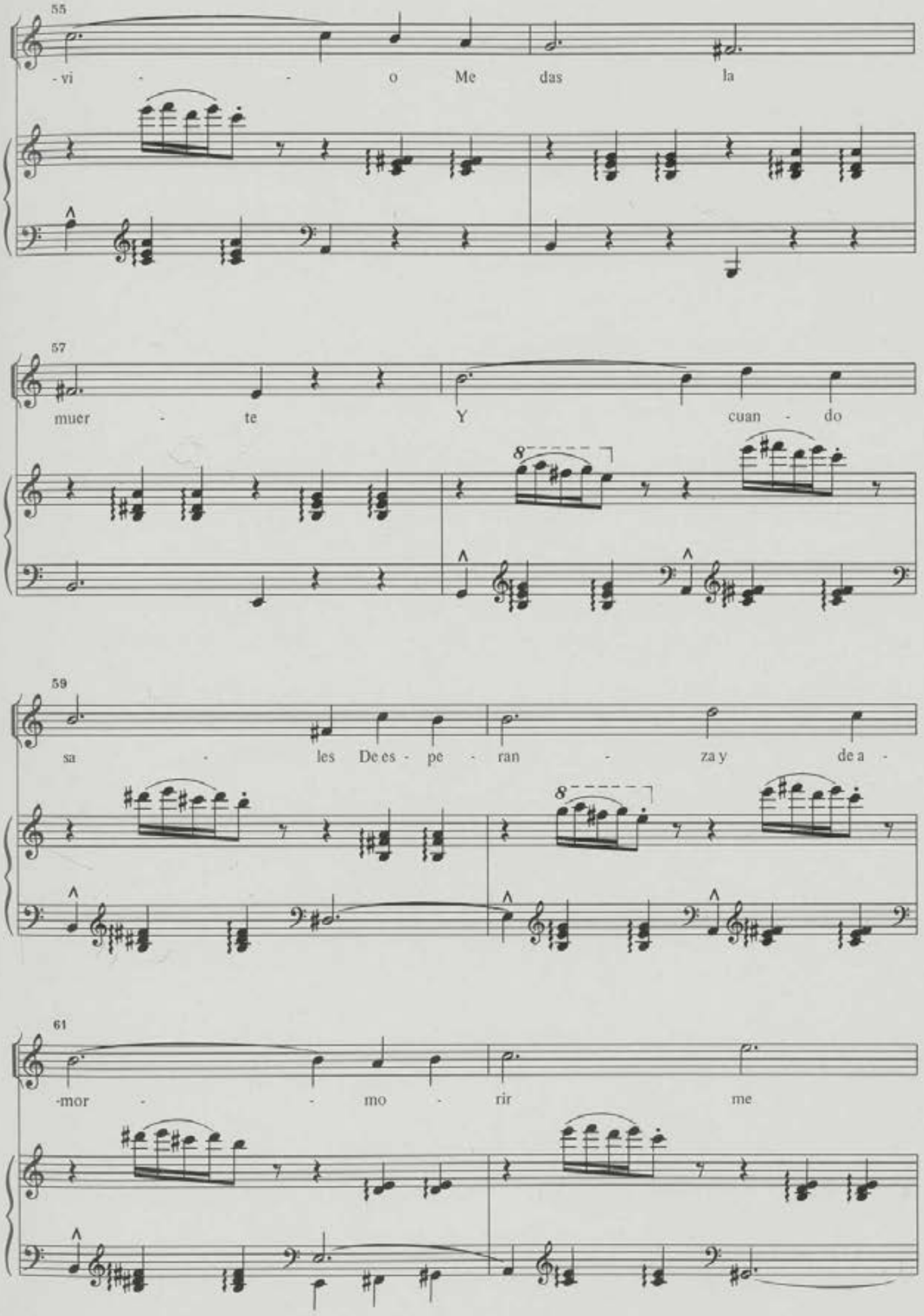
55
-vi - - o Me das la
57
muer - te Y cuan - do
59
sa - les De es - pe - ran - za y de a -
61
-mor - - mo - rir me

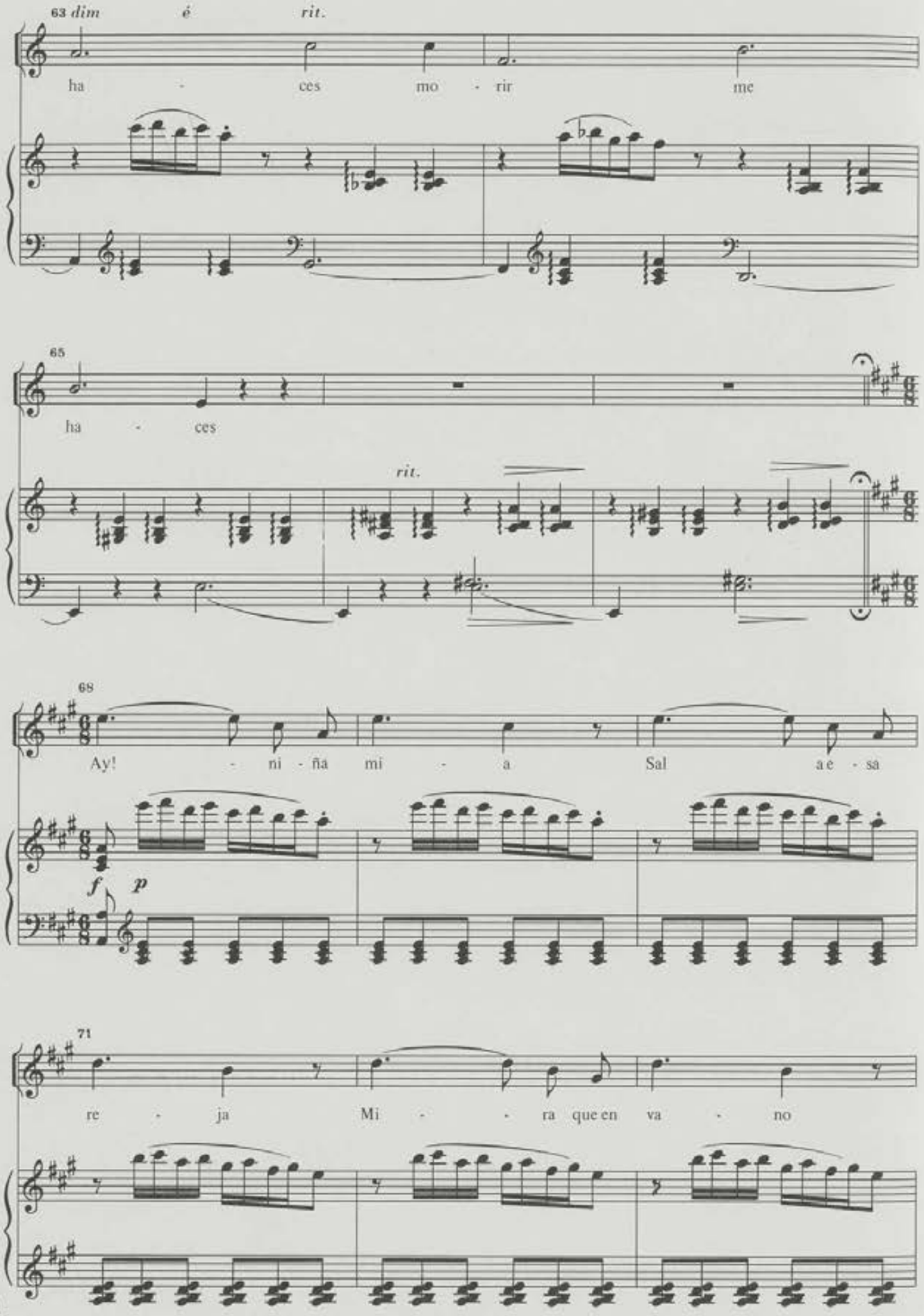
63 dim é rit.
ha - ces mo - rir me
65
ha - ces
rit.
68
Ay! - ni - ña mi - a Sal a e - sa
f p
71
re - ja Mi - - ra que en va - no

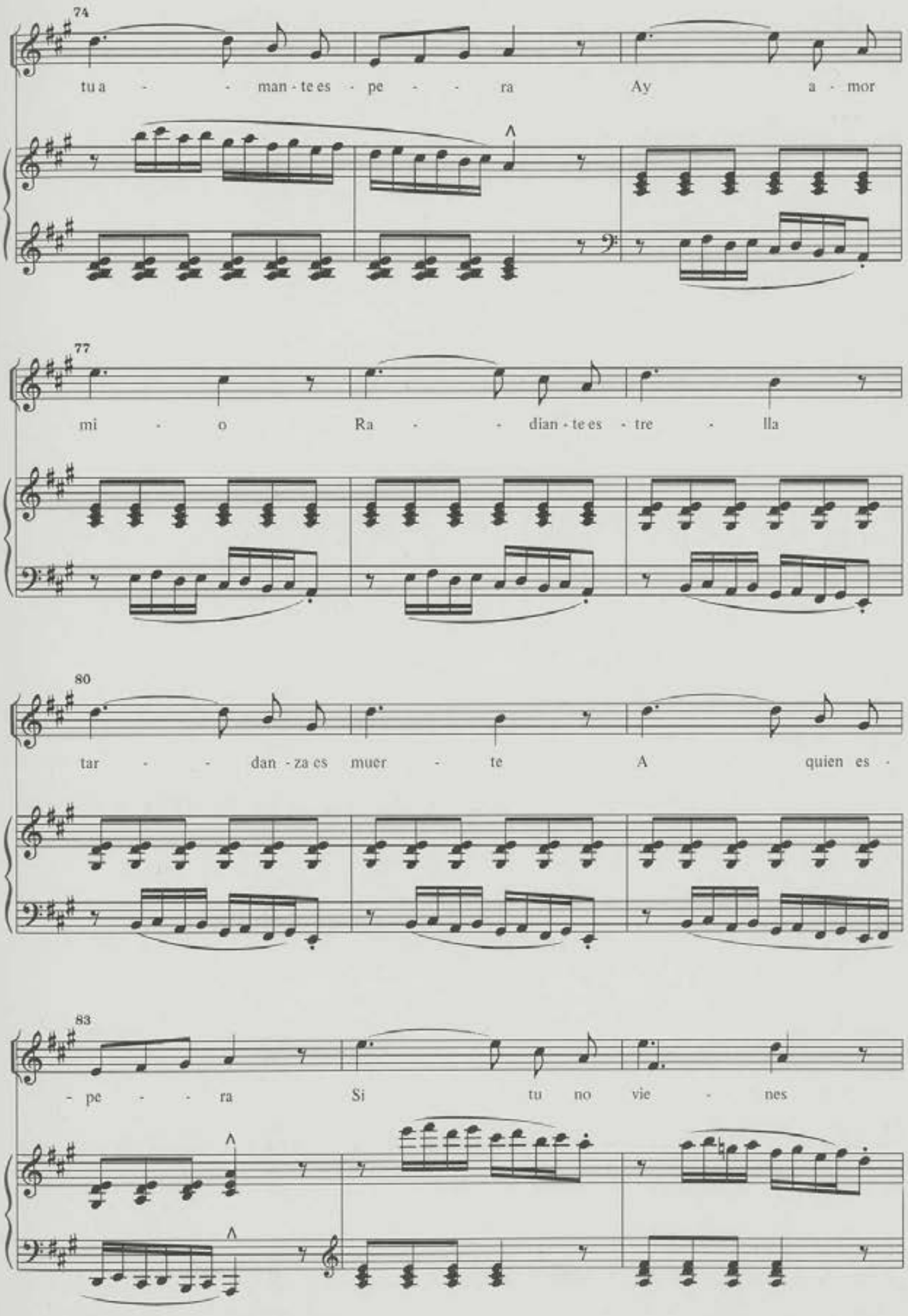
74
tu a - - man - te es - pe - - ra Ay a - mor
77
mi - o Ra - - dian - te es - tre - lla
80
tar - - dan - za es muer - te A quien es -
83
- pe - - ra Si tu no vie - nes

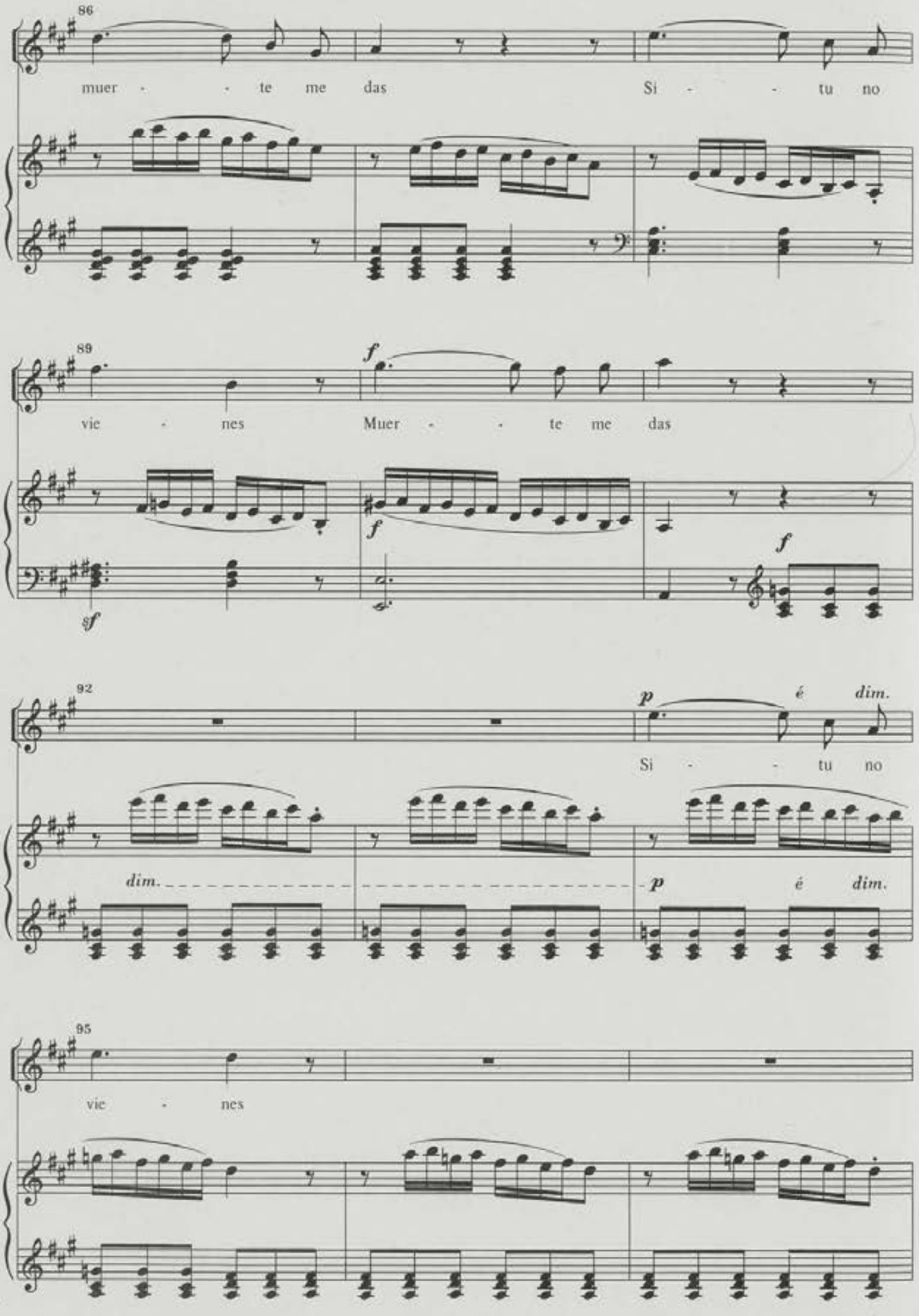
86
muer - - te me das
Si - - tu no
89
f
vie - nes
Muer - - te me das
f
f
f
92
p é dim.
Si - - tu no
dim.
p é dim.
95
vie - nes

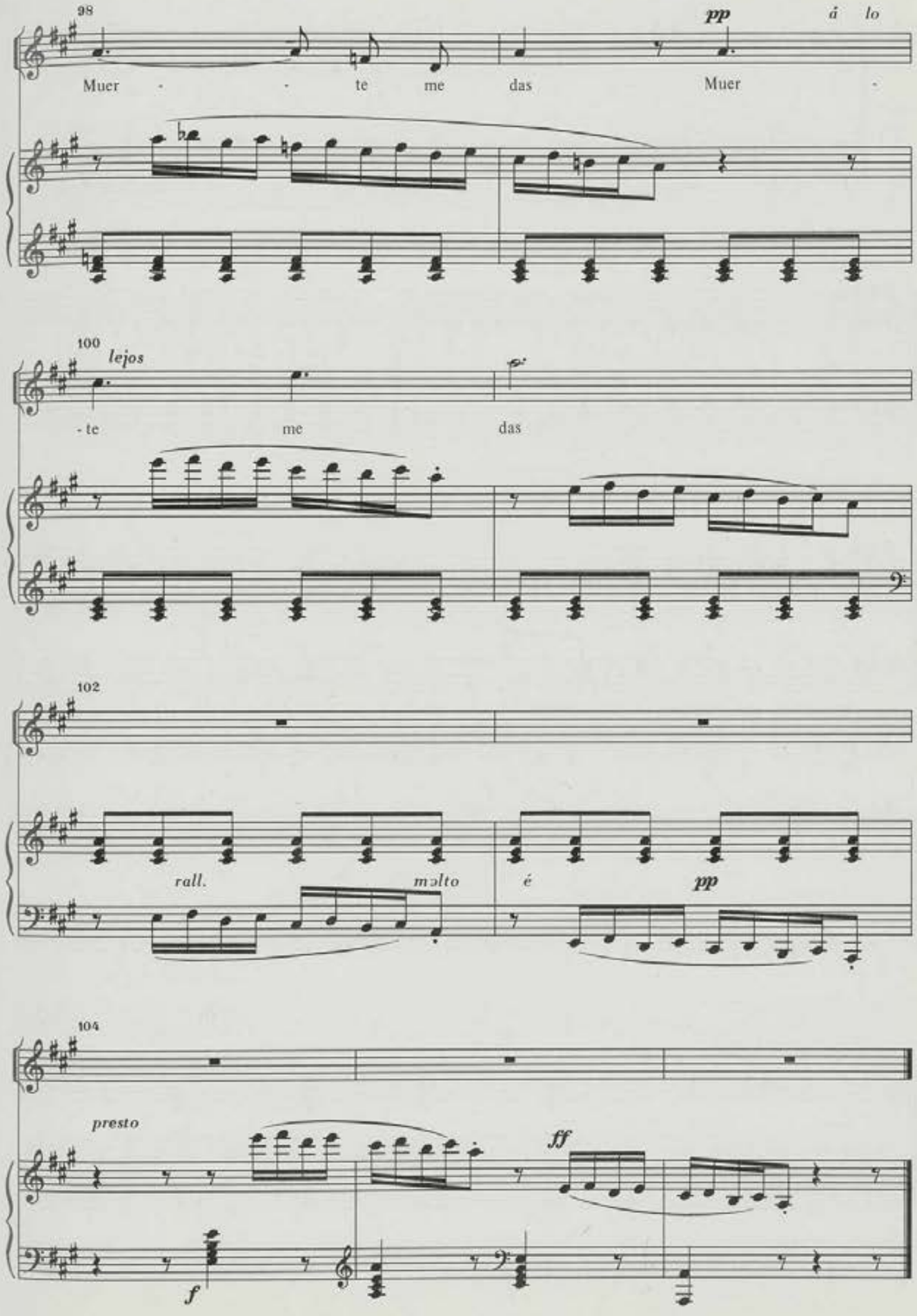
98
pp
á lo
Muer - - te me das Muer -
100
lejos
- te me das
102
rall. molto é pp
104
presto
ff
f

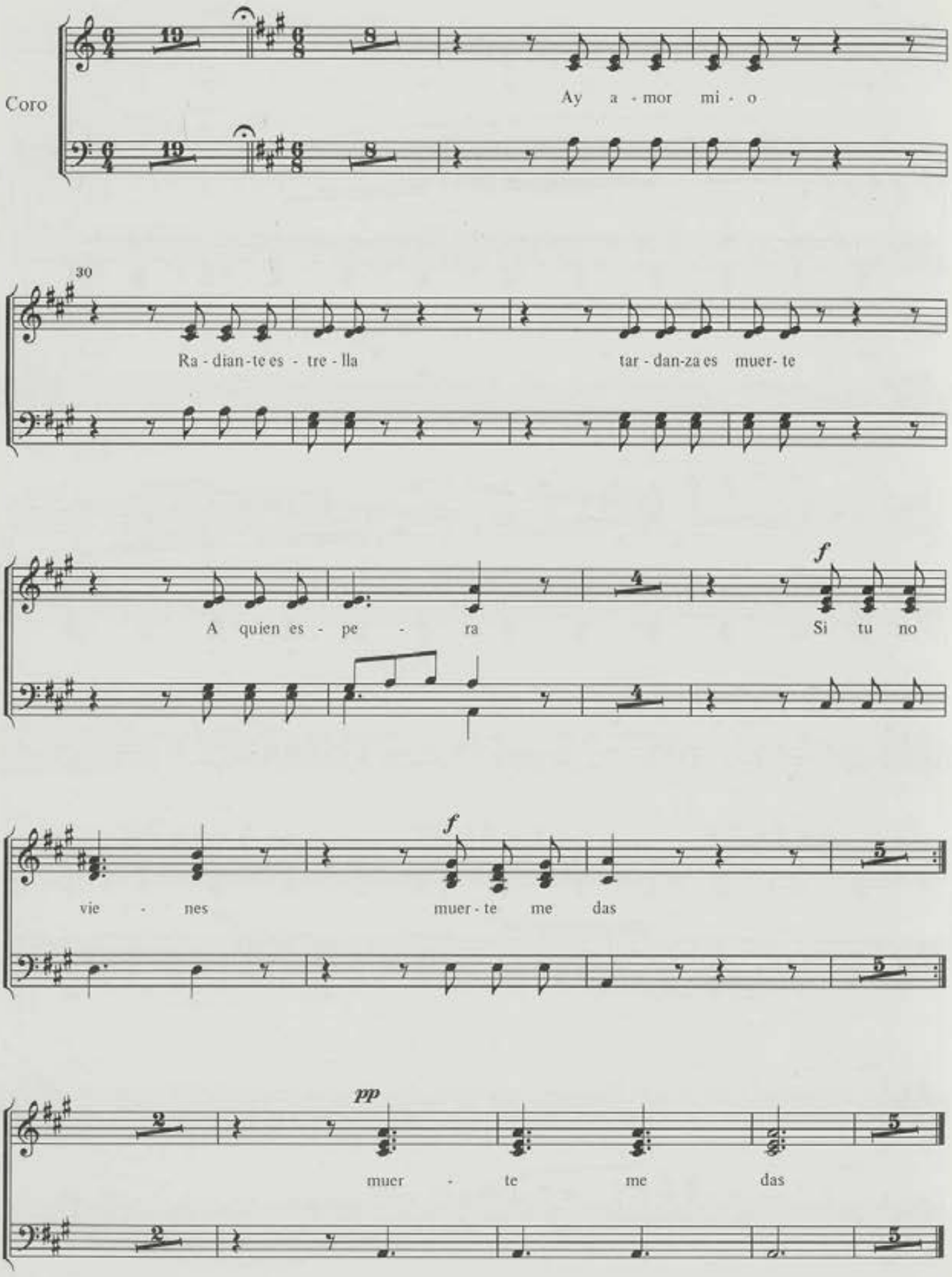
Coro
Ay a - mor mi - o
30
Ra - dian - te es - tre - lla
tar - dan - za es muer - te
A quien es - pe - ra
Si tu no
vie - nes
muer - te me das
muer - te me das

Nº 52

Las estrellas*

Poesía de Selgas

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Moderato molto

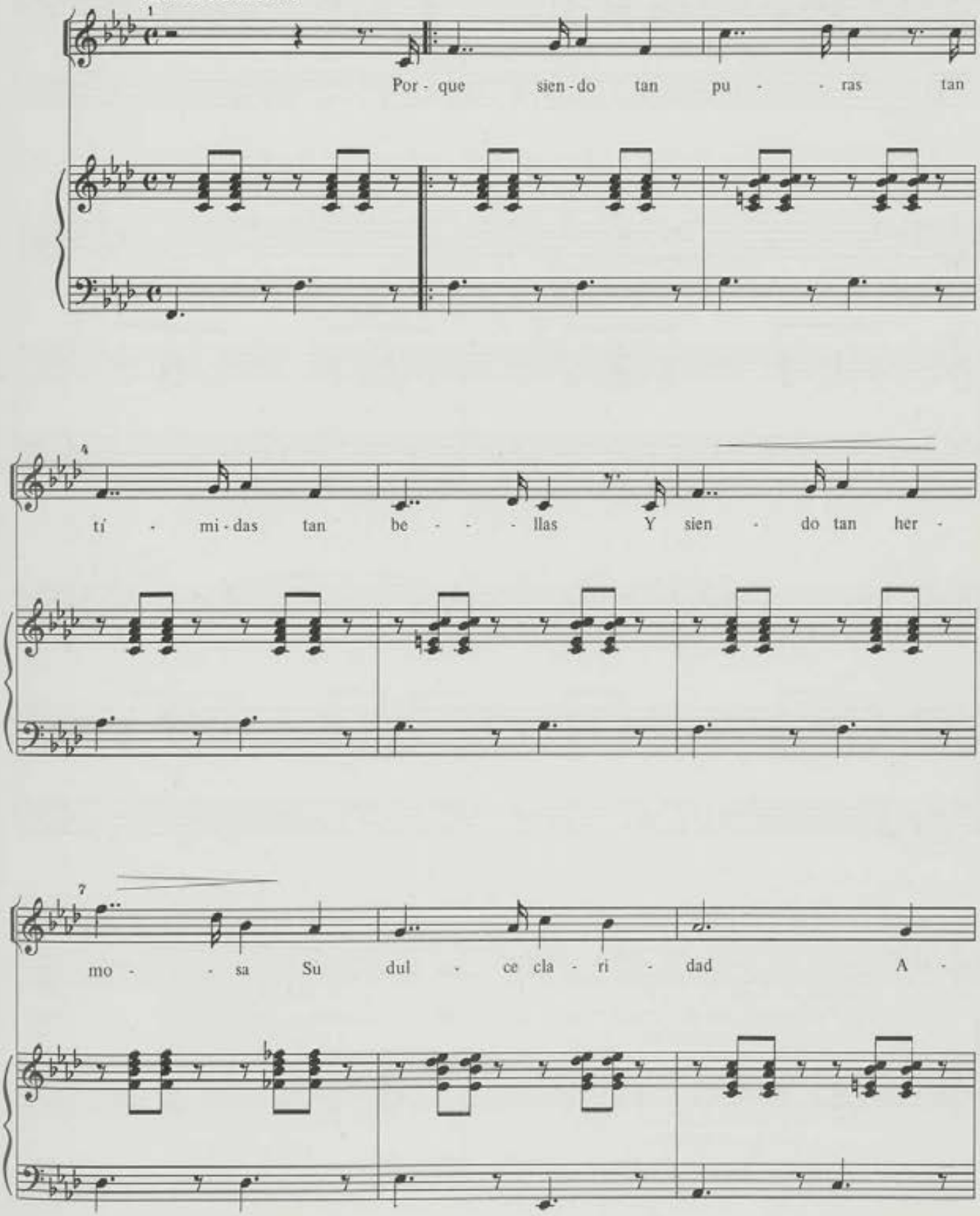

*Nº 3 do caderno 10º do livro violeta

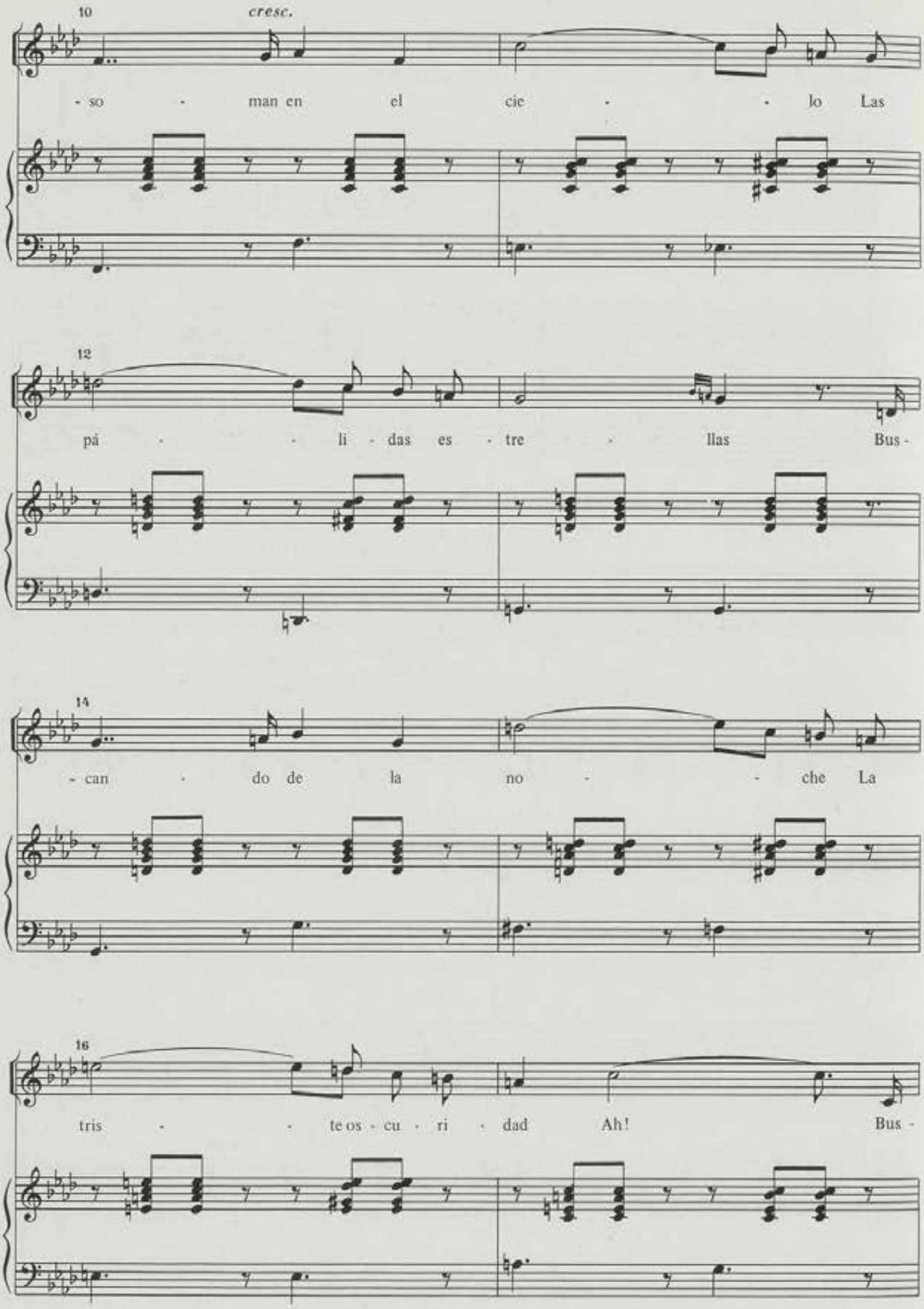
10
cresc.
- so - man en el cie - - lo Las
12
pá - - li - das es - tre - llas Bus -
14
- can - do de la no - - che La
16
tris - - te os - cu - ri - dad Ah! Bus -

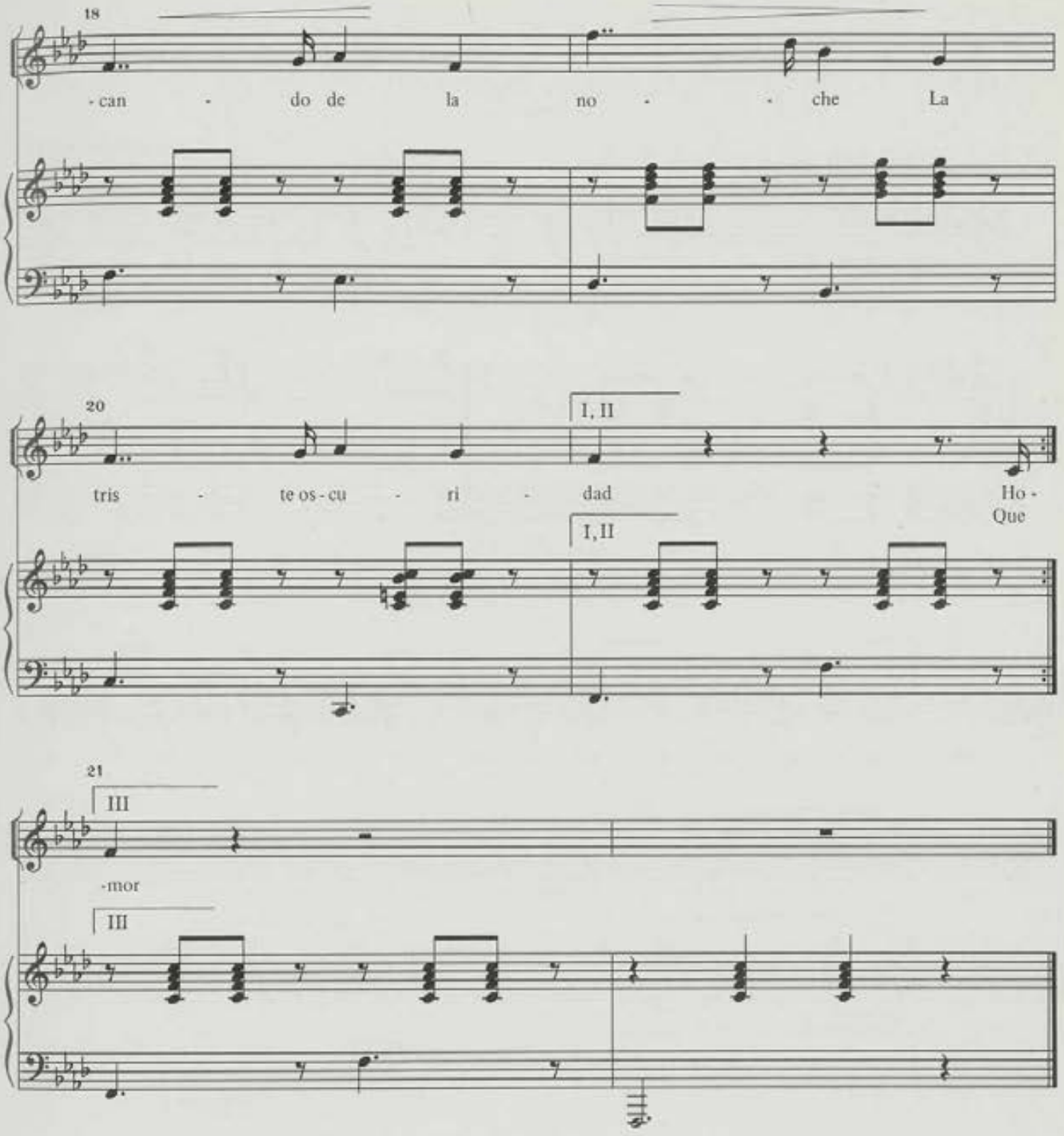

2. Honestas como el rayo
De tu infantil mirada
Tan castas como el fuego
De tu amoroso afán
Alumbran de la noche
La sombra sosegada
Y en pudoroso brillo
Sus resplandores dan Ah!
Y en pudoroso . . .

3. Que son esas estrellas
Decid que mi alma adora
Porque miro yo tanto
Su intenso resplandor
Son lágrimas que el cielo
Sobre la tierra llora
Son lágrimas de pena
Son lágrimas de amor Ah!
Son lágrimas de pena . . .

Nº 53

El nombre misterioso*

Balada

Poesía de Antonio Arnao

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

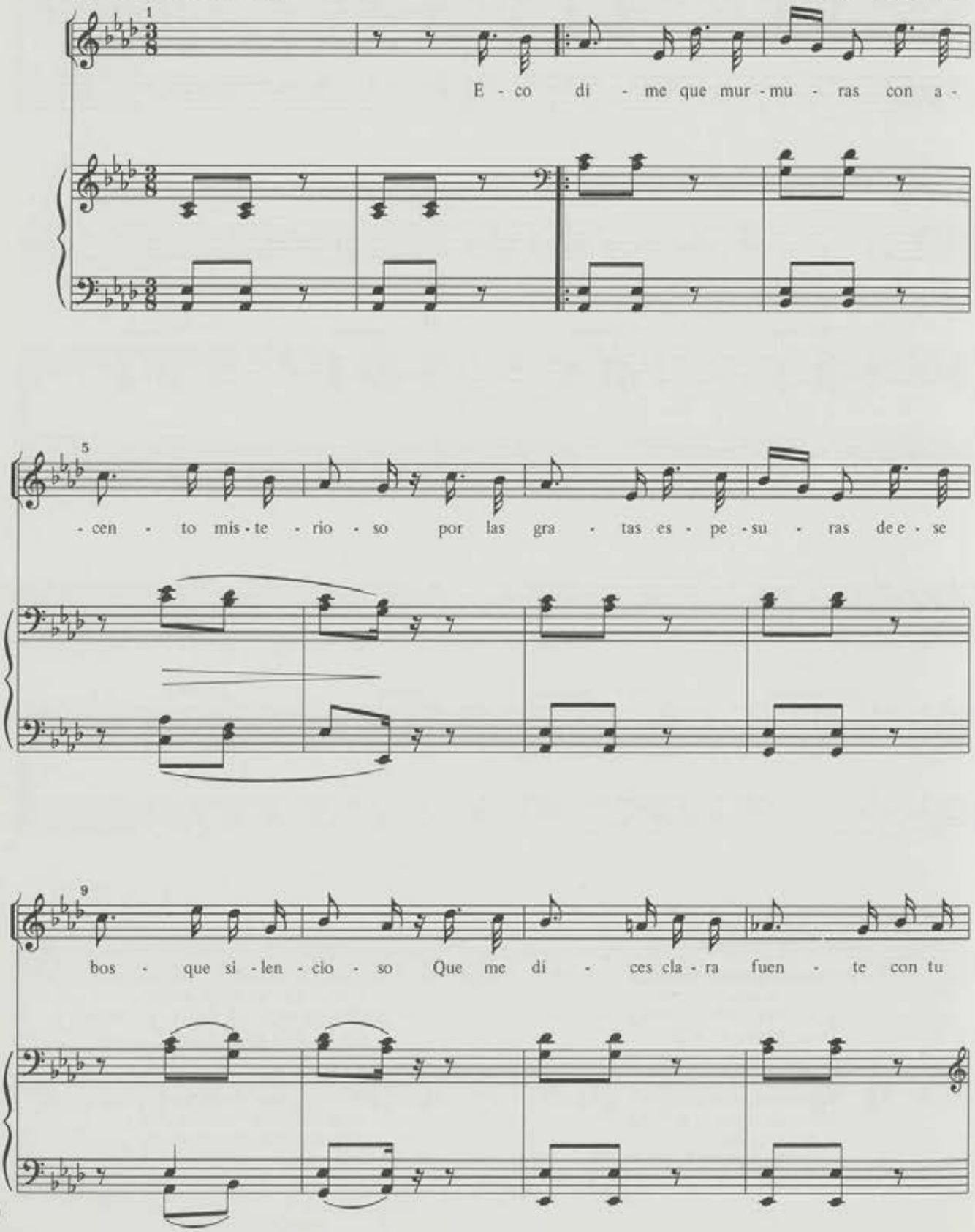

*Nº 4 do caderno 10º do livro violeta

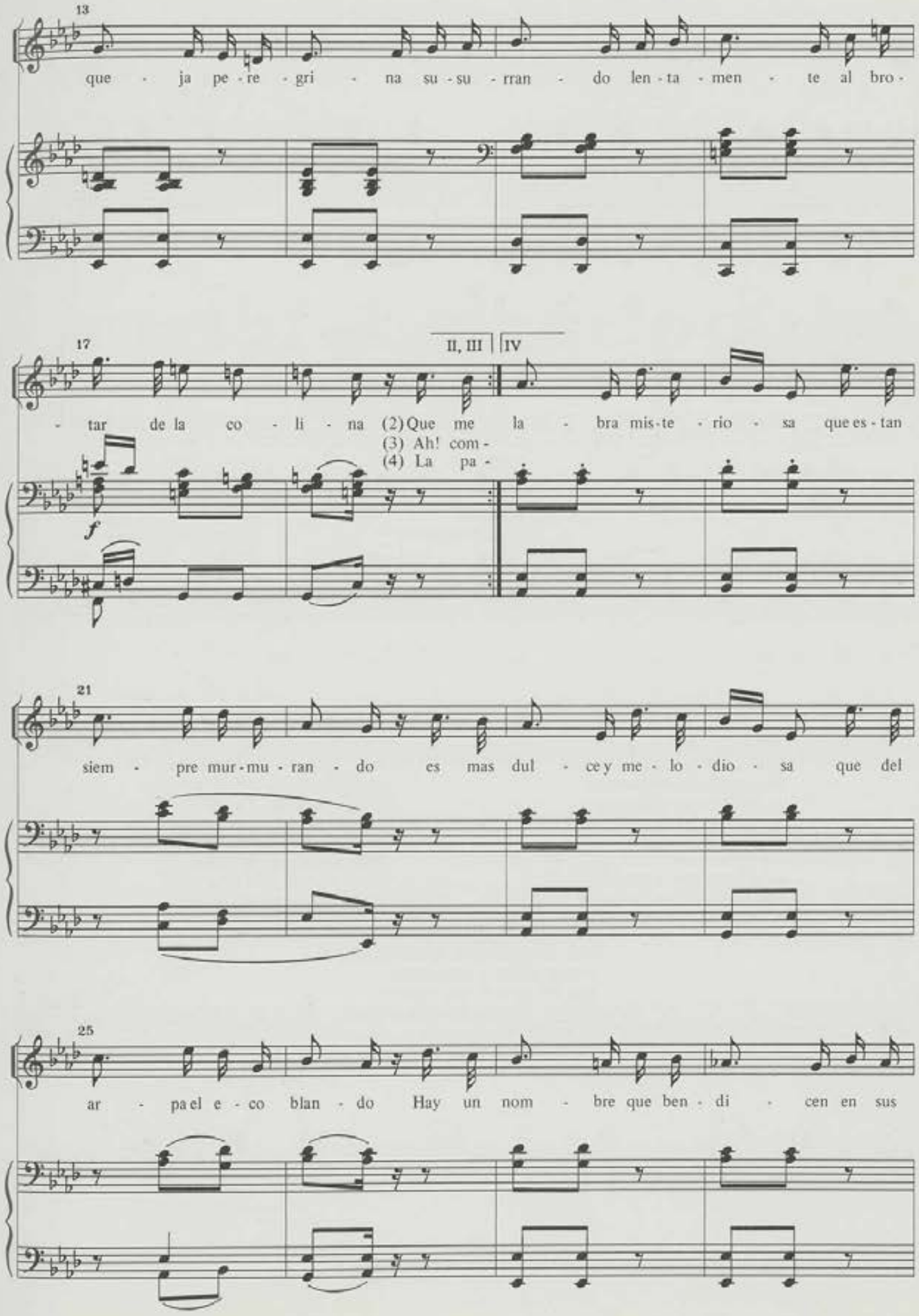
13
que - ja pe - re - gri - na su - su - rran - do len - ta - men - te al bro -
17
II, III
IV
- tar de la co - li - na (2) Que me la - bra mis - te - rio - sa que es - tan
(3) Ah! com -
(4) La pa -
f
21
siem - pre mur - mu - ran - do es mas dul - ce y me - lo - dio - sa que del
25
ar - pa el e - co blan - do Hay un nom - bre que ben - di - cen en sus

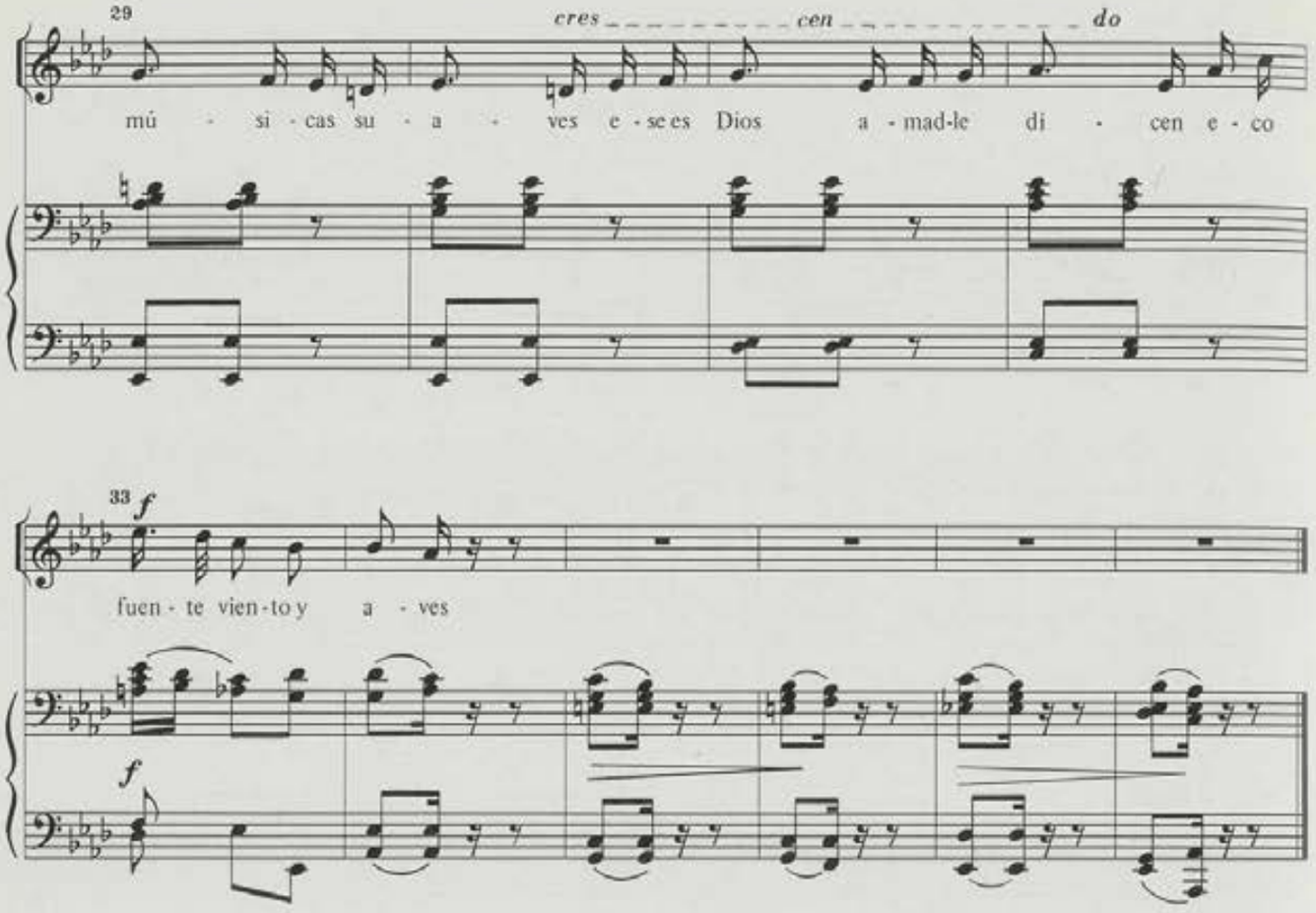

2. Que me dices manso viento
sin plegar nunca tus alas
en la voz o en el lamento
que en los árboles exhalas
Y vosotros que girais
avecillas inconstantes
porque tiernas entonais
vuestras cantigas amantes

3. Ah! comprendo la ternura
de tan bellos gratos sones
de esos ayes de dulzura
de esas plácidas canciones
Voces son que siempre llaman
a las almas que padecen
rico balsamo derraman
bienhechora paz ofrecen

4. La palabra misteriosa
que estan siempre murmurando
es más dulce y melodiosa
que del arpa el eco blando
Hay un nombre que bendicen
en sus músicas suaves
ese es Dios amadle dicen
eco fuente viento y aves

Nº 54a

La imagen*

Poesía de Selgas

Vivo

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

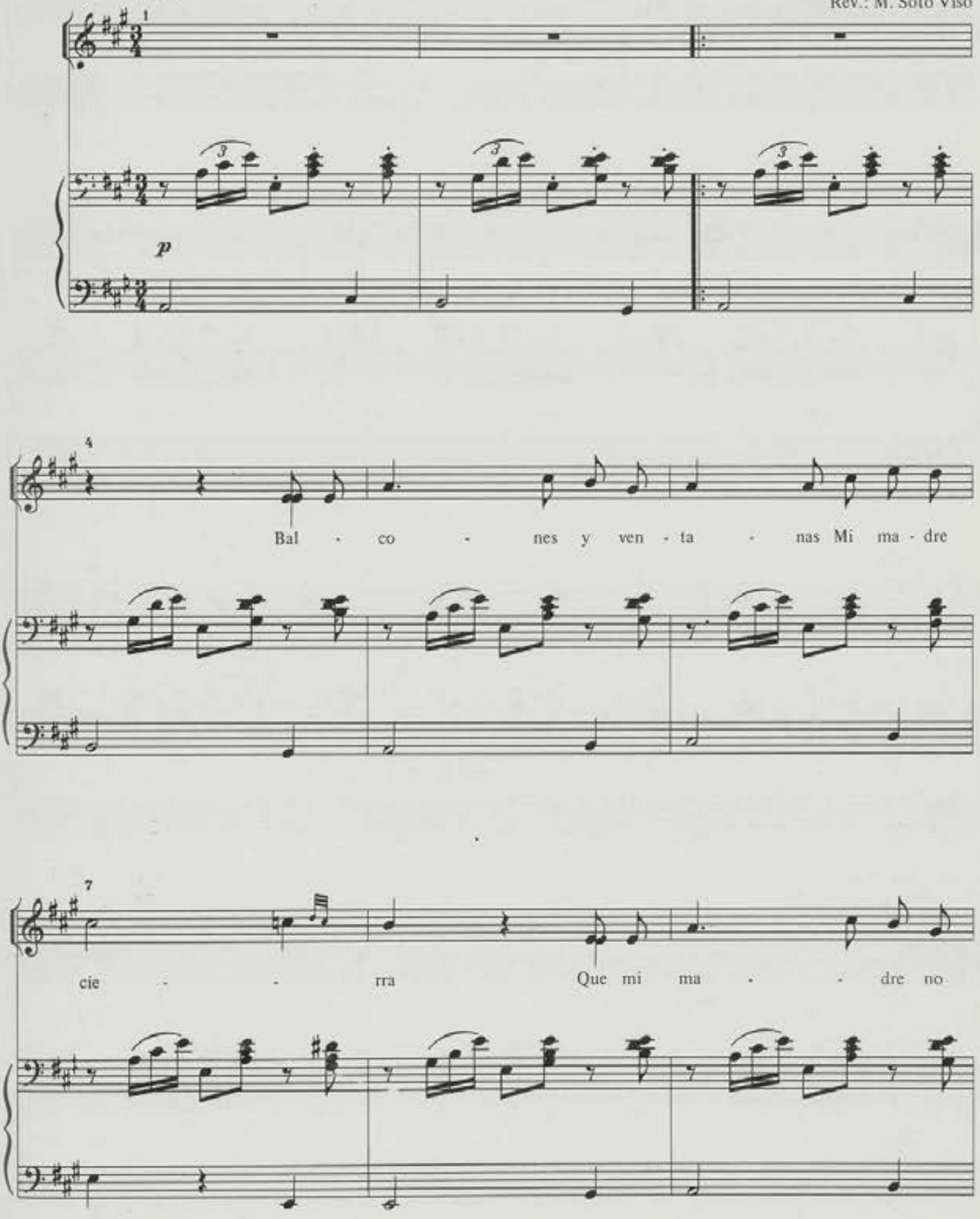

*Nº 5 do caderno 10º do livro violeta

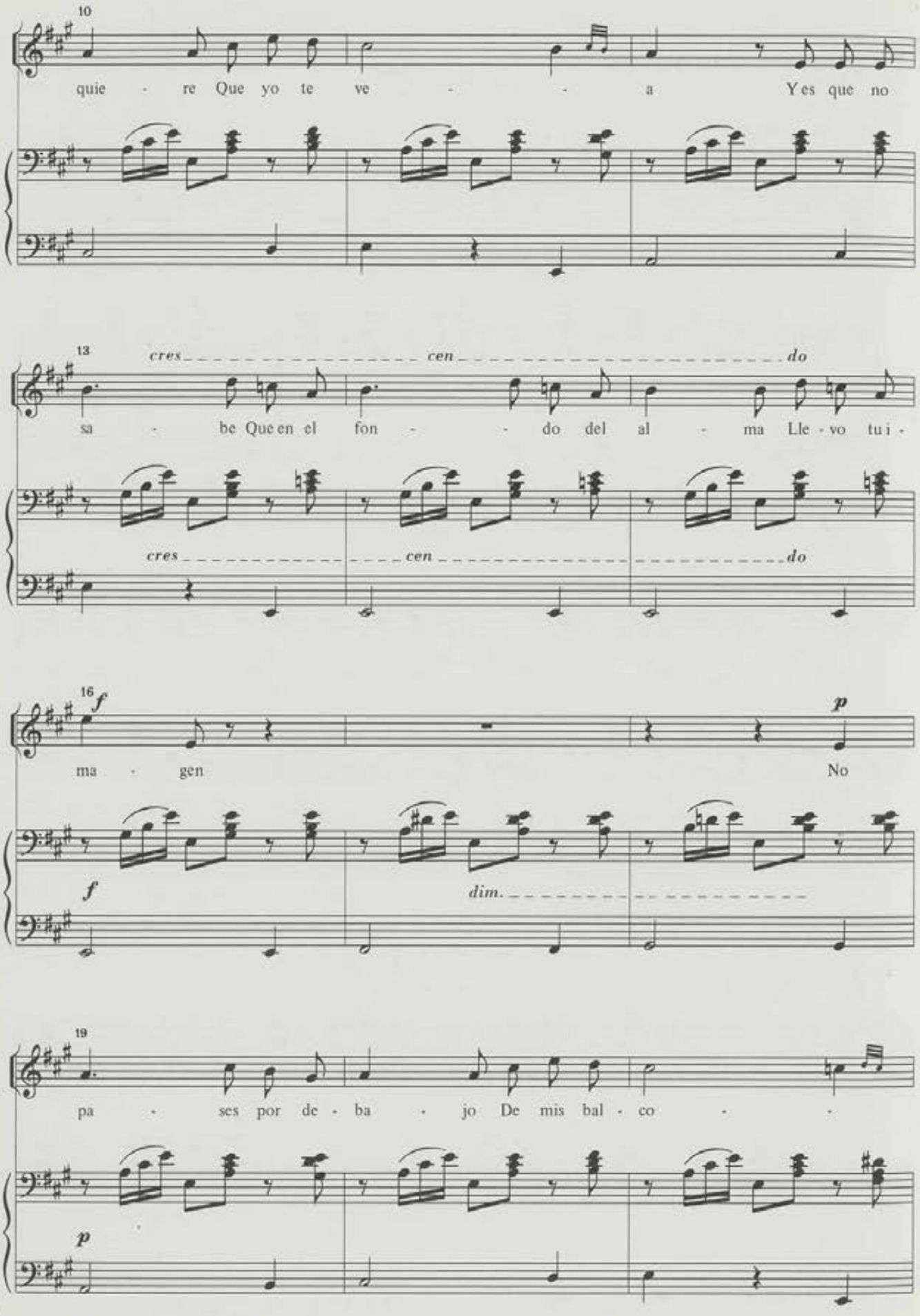
10
quie - re Que yo te ve - - a Y es que no
13
cres cen do
sa - be Que en el fon - - do del al - ma Lle - vo tu i -
cres cen do
16
f
ma - gen
p
No
f
dim.
19
pa - ses por de - ba - jo De mis bal - co - -
p

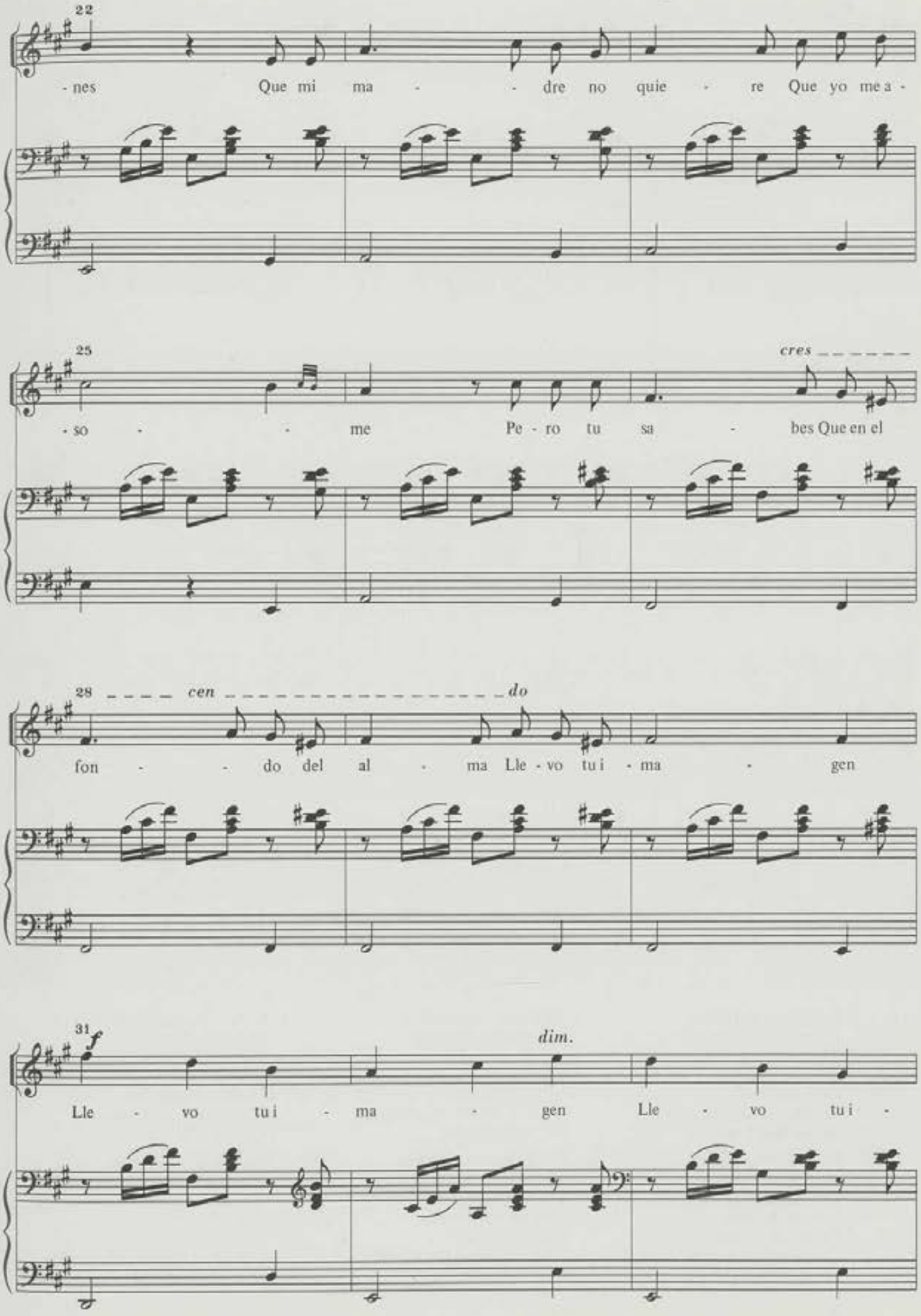
22
- nes Que mi ma - - dre no quie - re Que yo me a -
25
cres
- so - - me Pe - ro tu sa - bes Que en el
28
cen
do
fon - - do del al - ma Lle - vo tu i - ma - gen
31
f
dim.
Lle - vo tu i - ma - gen Lle - vo tu i -

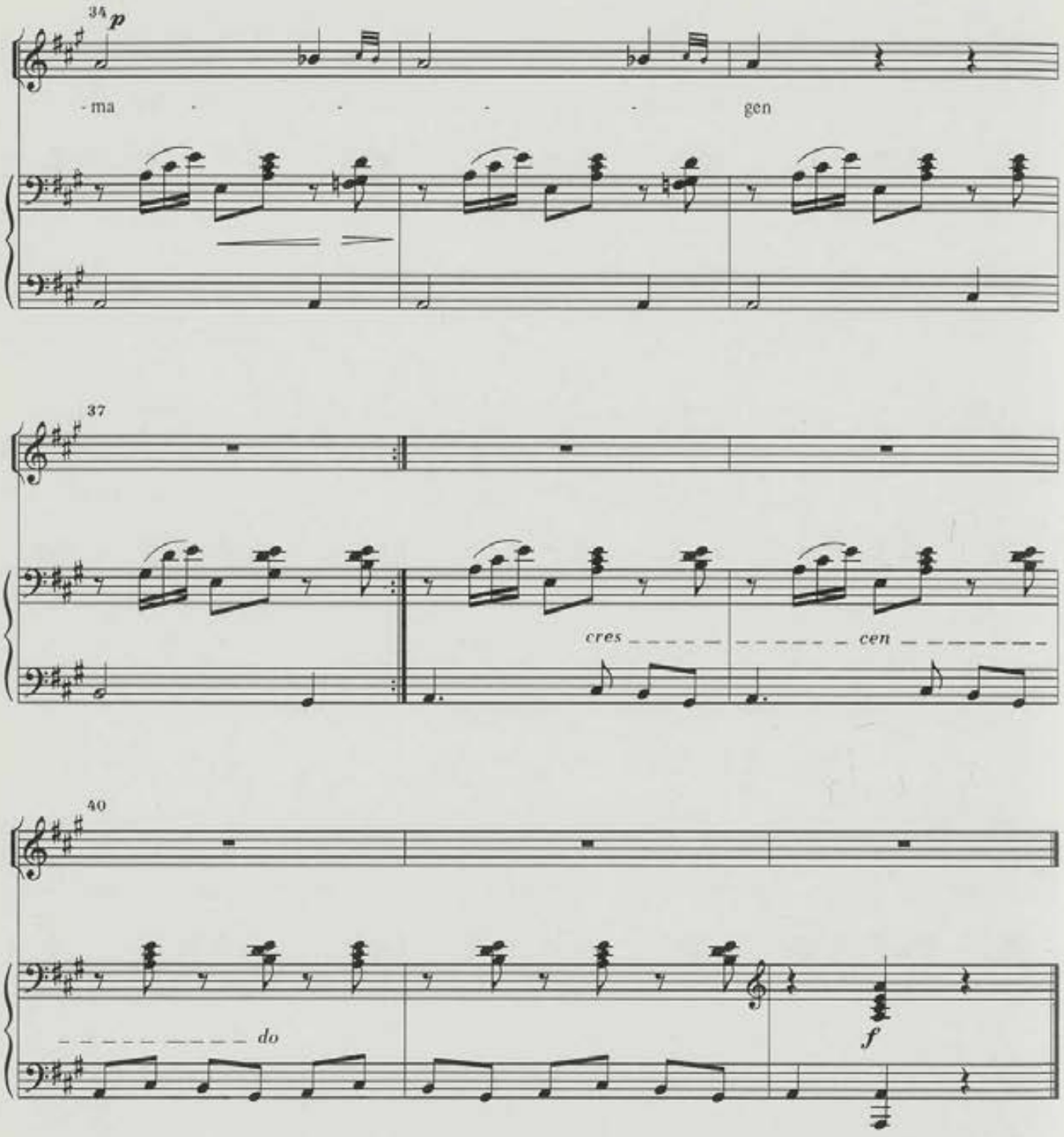

2. Un álamo gallardo
Da sombra al huerto
Y en sus inquietas ramas
Suspira el viento
Presto el oido
Y escucho el eco dulce
de tus suspiros

Balcones y ventanas
Mi madre cierra
Que mi madre no quiere
Que yo te vea
Porque no sabe
Que en el fondo del alma
Llevo tu imagen

3. Al pie de los rosales
Formando espuma
Corre el agua ligera
Salta y murmura
Yo al escucharla
Oigo el tierno murmullo
De tus palabras

No pases por debajo
De mis balcones
Que mi madre no quiere
Que yo me asome
Pero tu sabes
Que en el fondo del alma
Llevo tu imagen

4. En las cumbres lejanas
La tarde muere
Y la noche tranquila
Su sombra tiende
Pero que importa
Si yo por todas partes
Veo tu sombra

Balcones y ventanas
Mi madre cierra
Que mi madre no quiere
Que yo te vea
Porque no sabe
Que en el fondo del alma
Llevo tu imagen

Nº 54b

Serenata*

Poesía de Selgas

Vivo

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

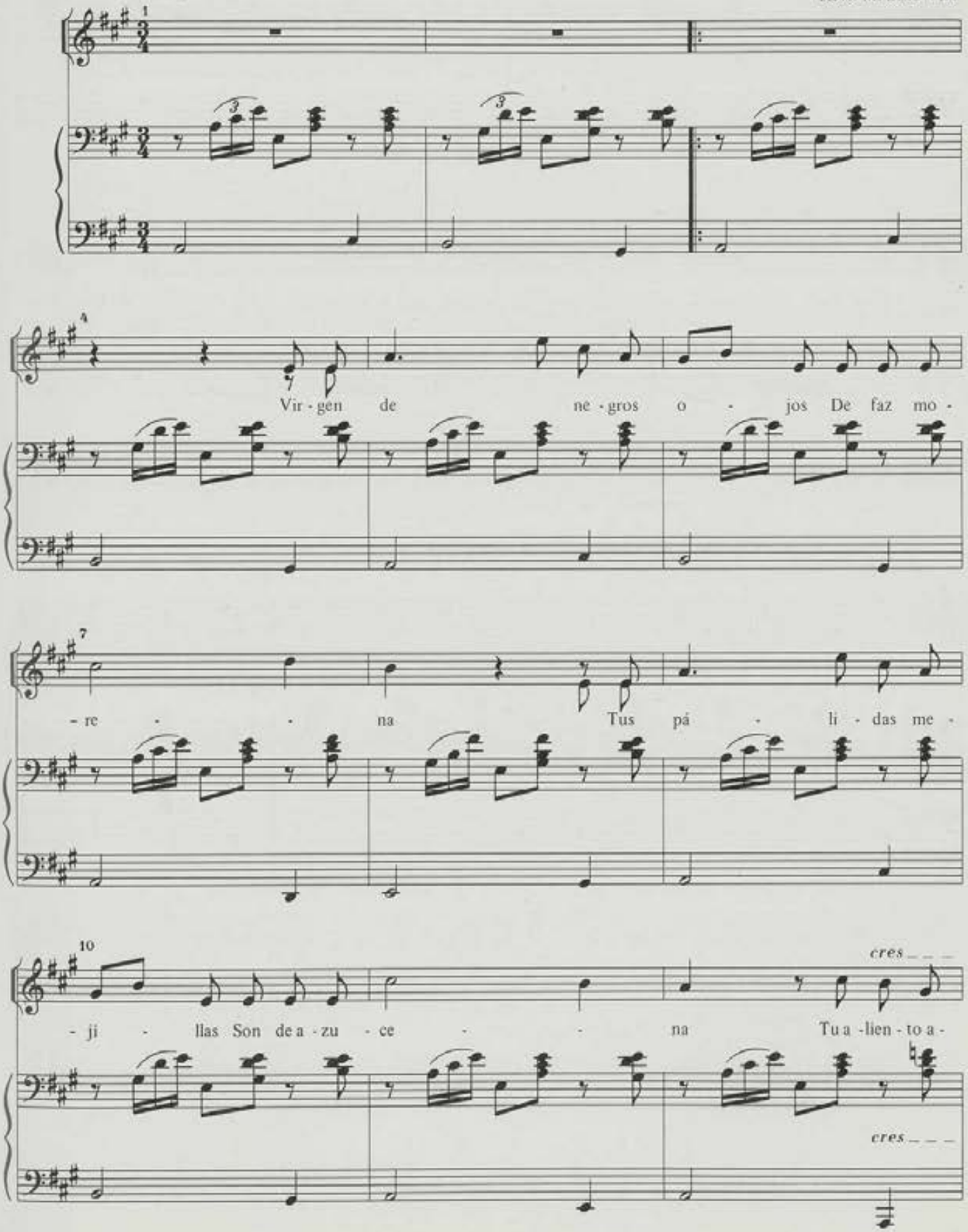

*Nº 10 do livro negro

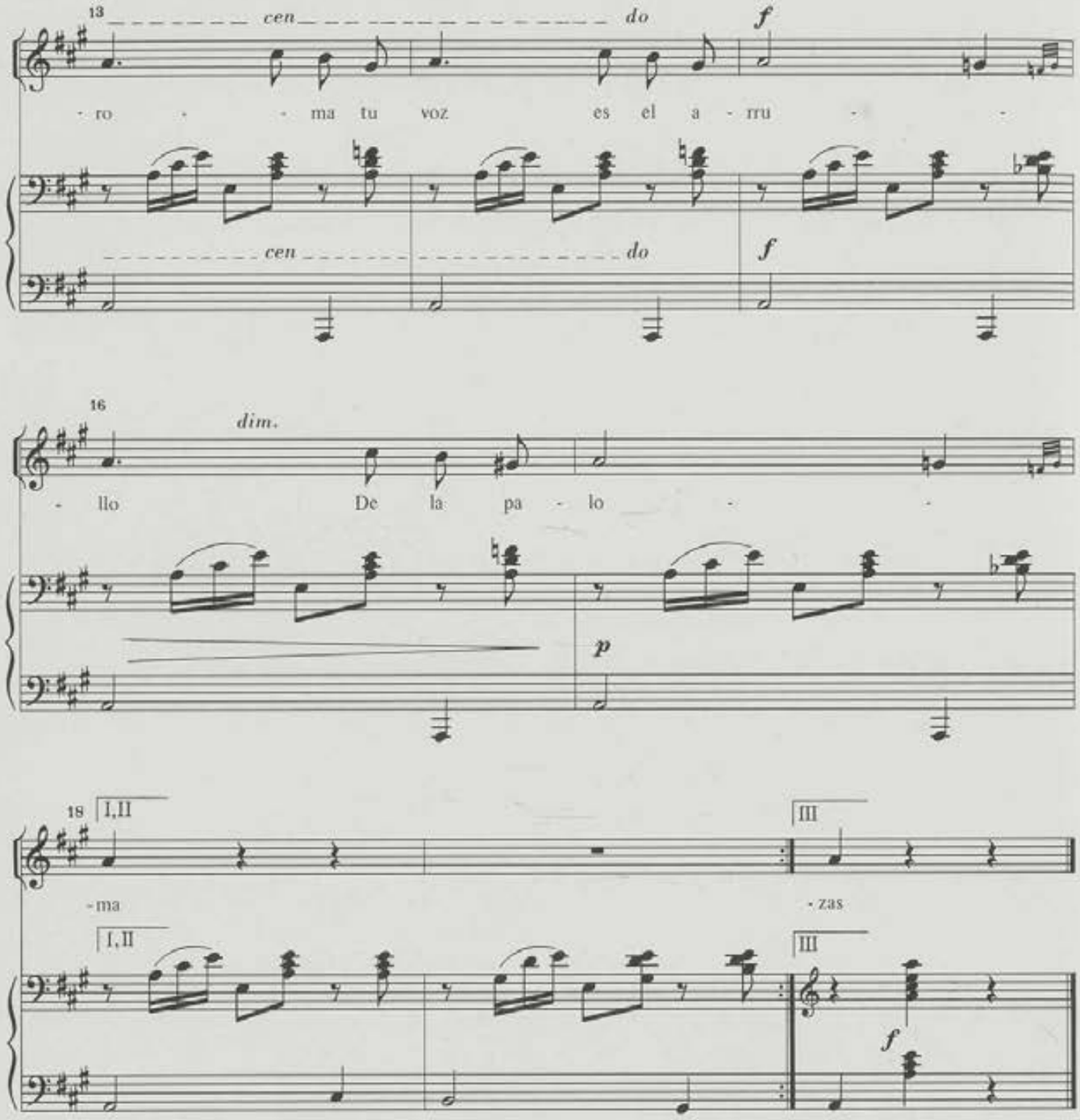

2. Corazón sin amores
Es alma mia
arroyo sin corriente
Planta sombria
Que se consume
Sin dar fruto ni sombra
Flor ni perfume

3. Adios, triste he venido
Me voy más triste
Porque el Sol de colores
Los campos viste
Ay tu no alcanzas
Que mueren con la noche
Mis esperanzas

Nº 55

Ave María*

Melodie

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Moderato ma non troppo ♩= 65

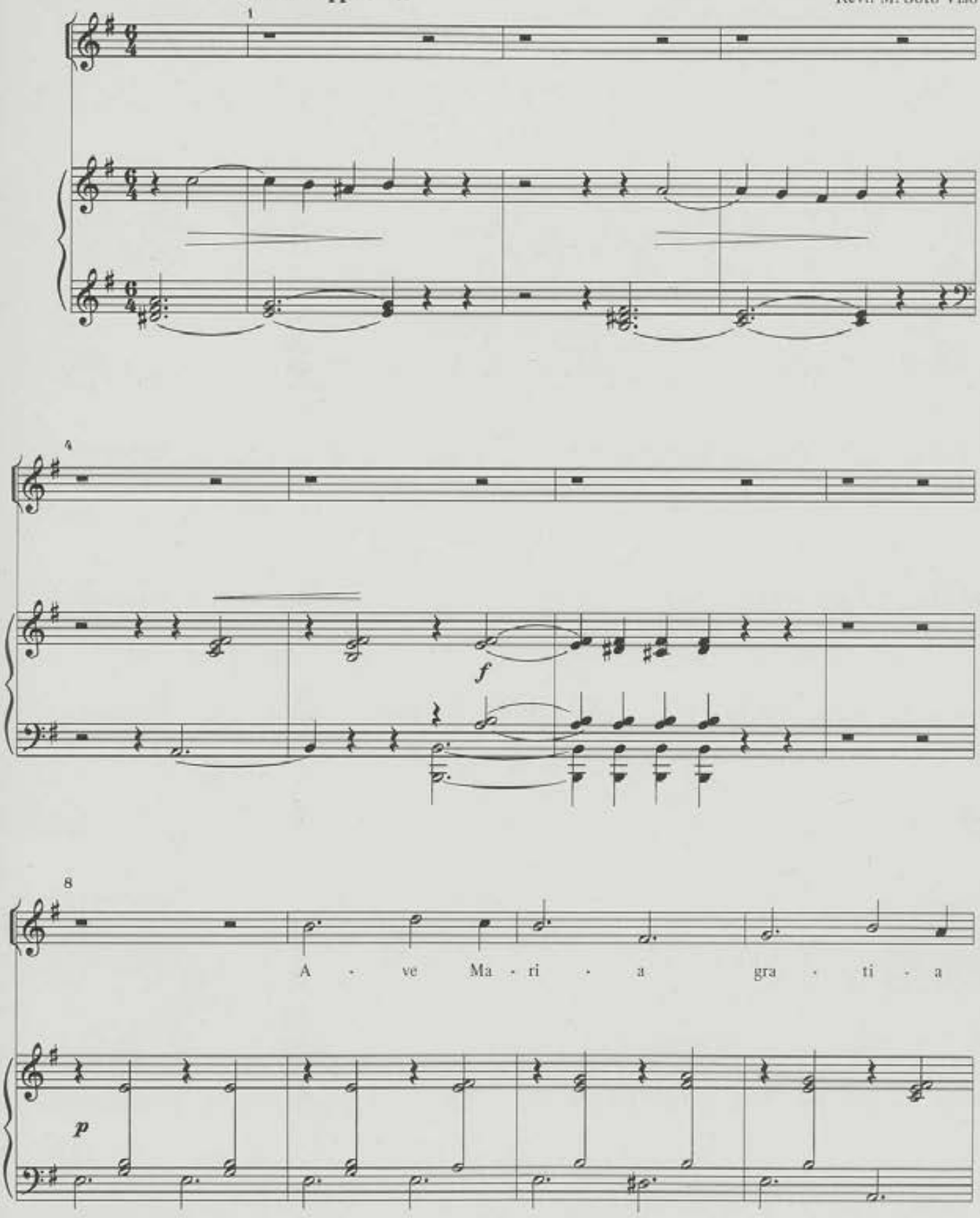

*Nº 1 do livro negro

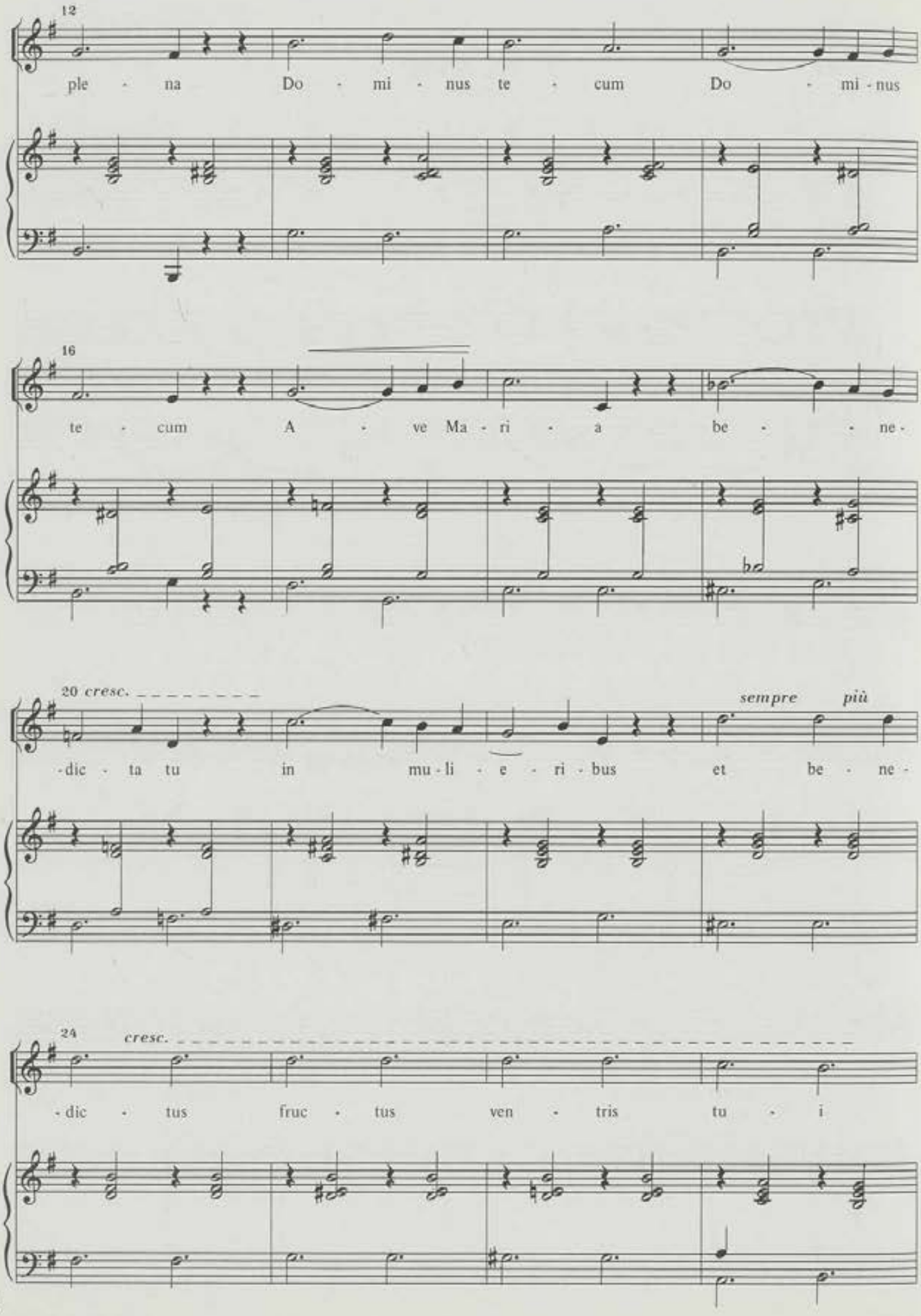
12
ple - na Do - mi - nus te - cum Do - mi - nus
16
te - cum A - ve Ma - ri - a be - ne -
20 cresc.
sempre più
-dic - ta tu in mu - li - e - ri - bus et be - ne -
24
cresc.
- dic - tus fruc - tus ven - tris tu - i

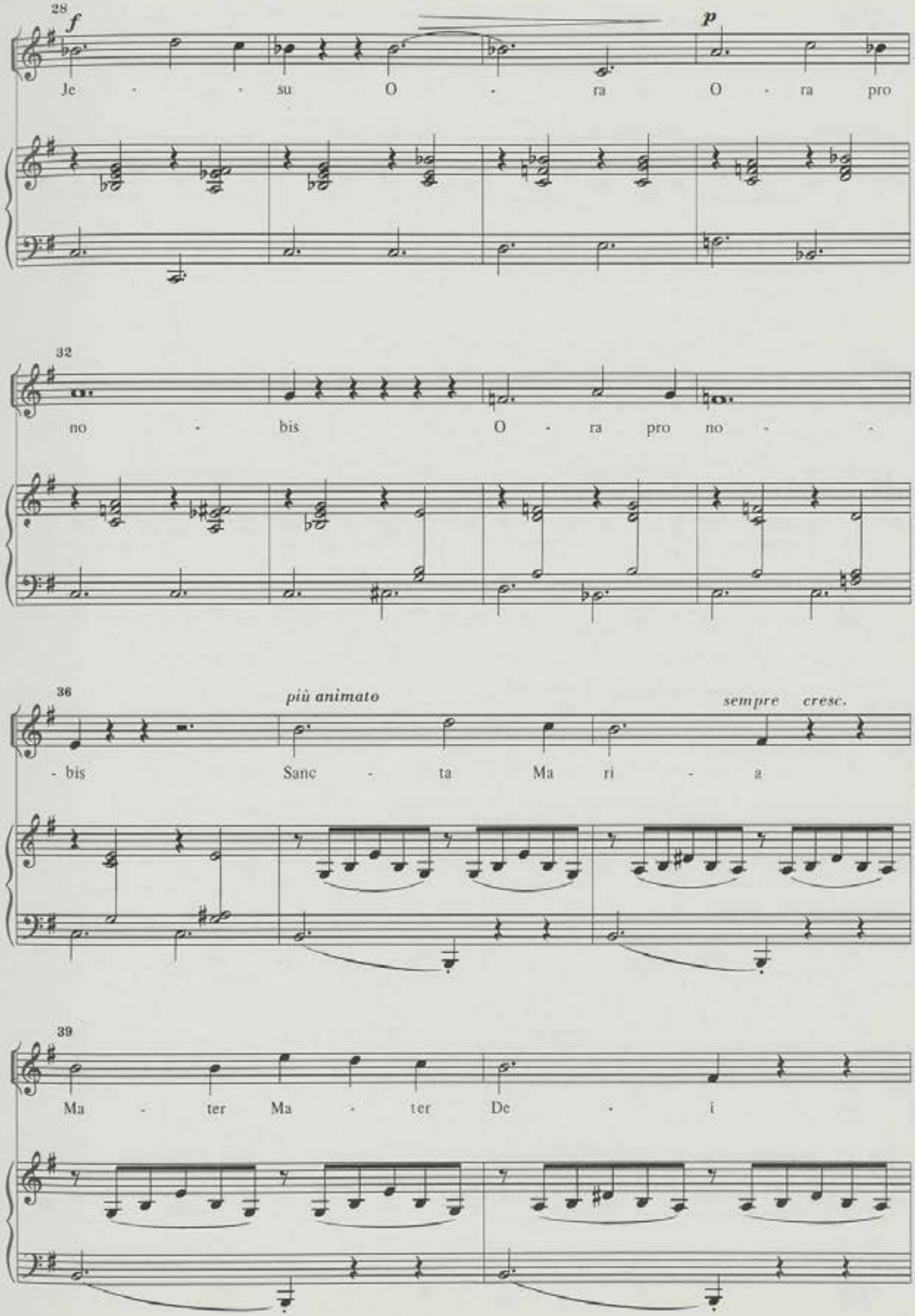
28
f
p
Je - su O - ra O - ra pro
32
no - bis O - ra pro no -
36
più animato
sempre cresc.
- bis Sanc - ta Ma ri - a
39
Ma - ter Ma - ter De - i

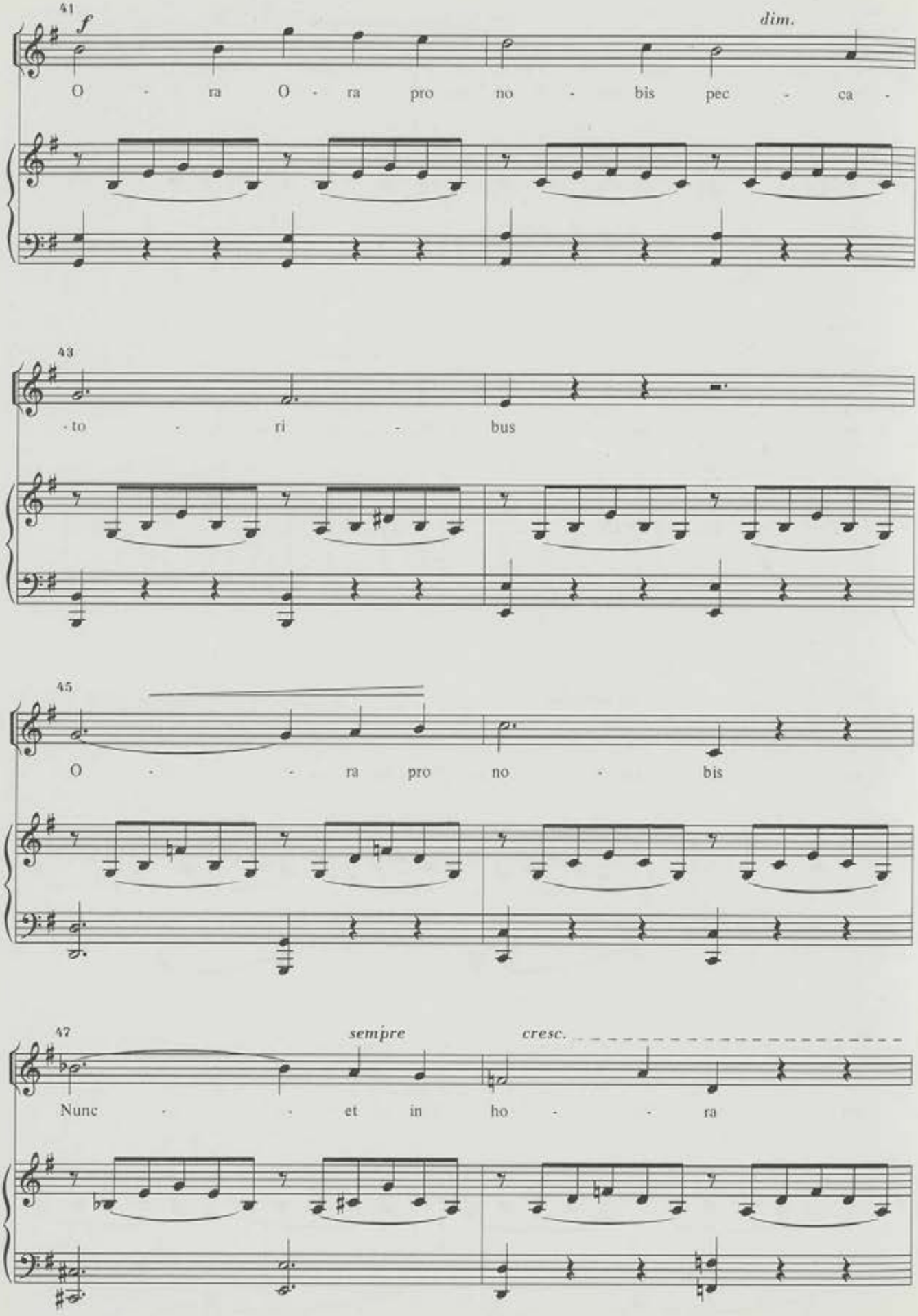
41
f
dim.
O - ra O - ra pro no - bis pec - ca -
43
- to - ri - bus
45
O - - ra pro no - bis
47
sempre
cresc.
Nunc - - et in ho - - ra

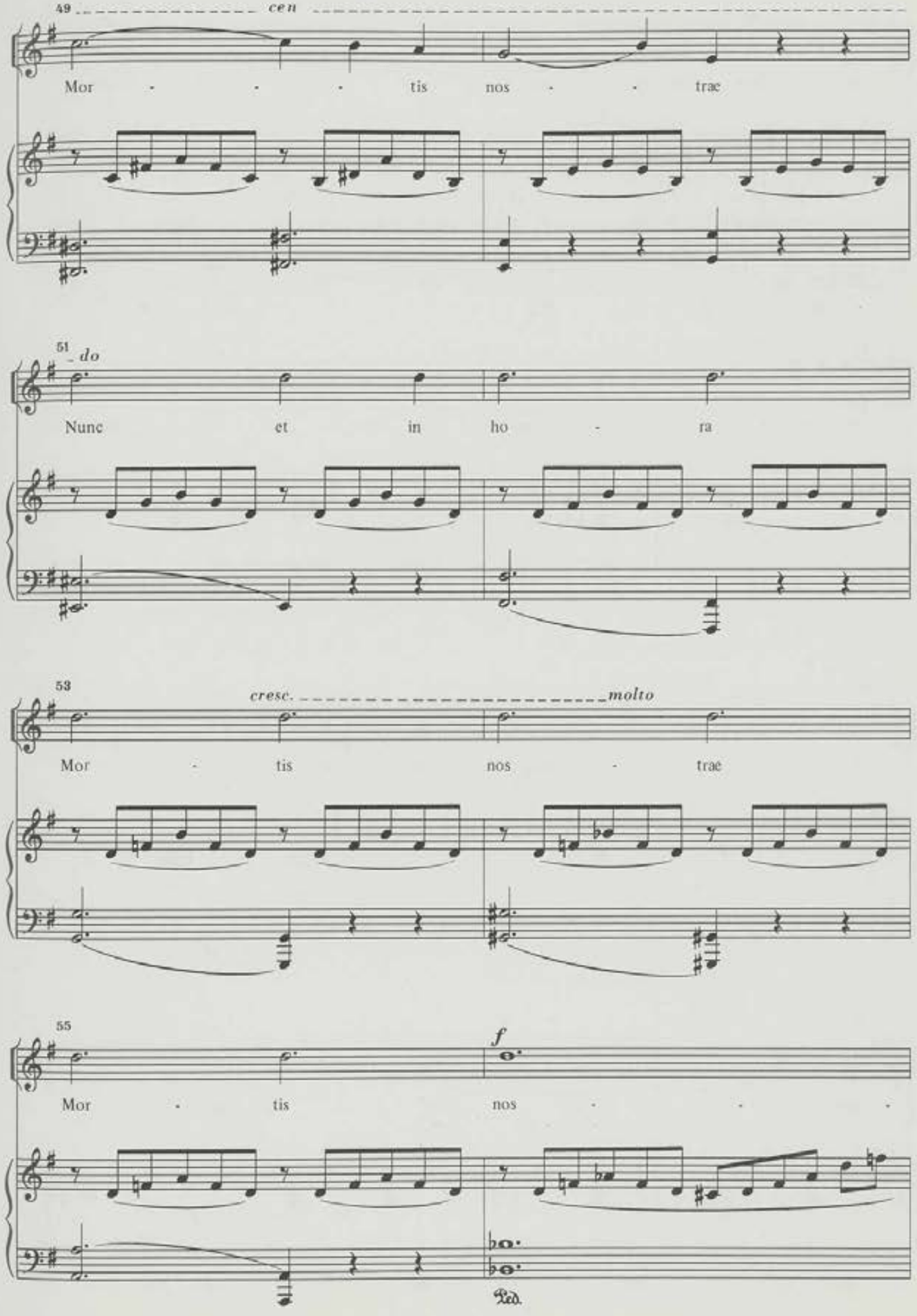
49
cen
Mor - - - tis nos - - trae
51
do
Nunc et in ho - ra
53
cresc.
molto
Mor - tis nos - trae
55
f
Mor - tis nos - - -
Ped.

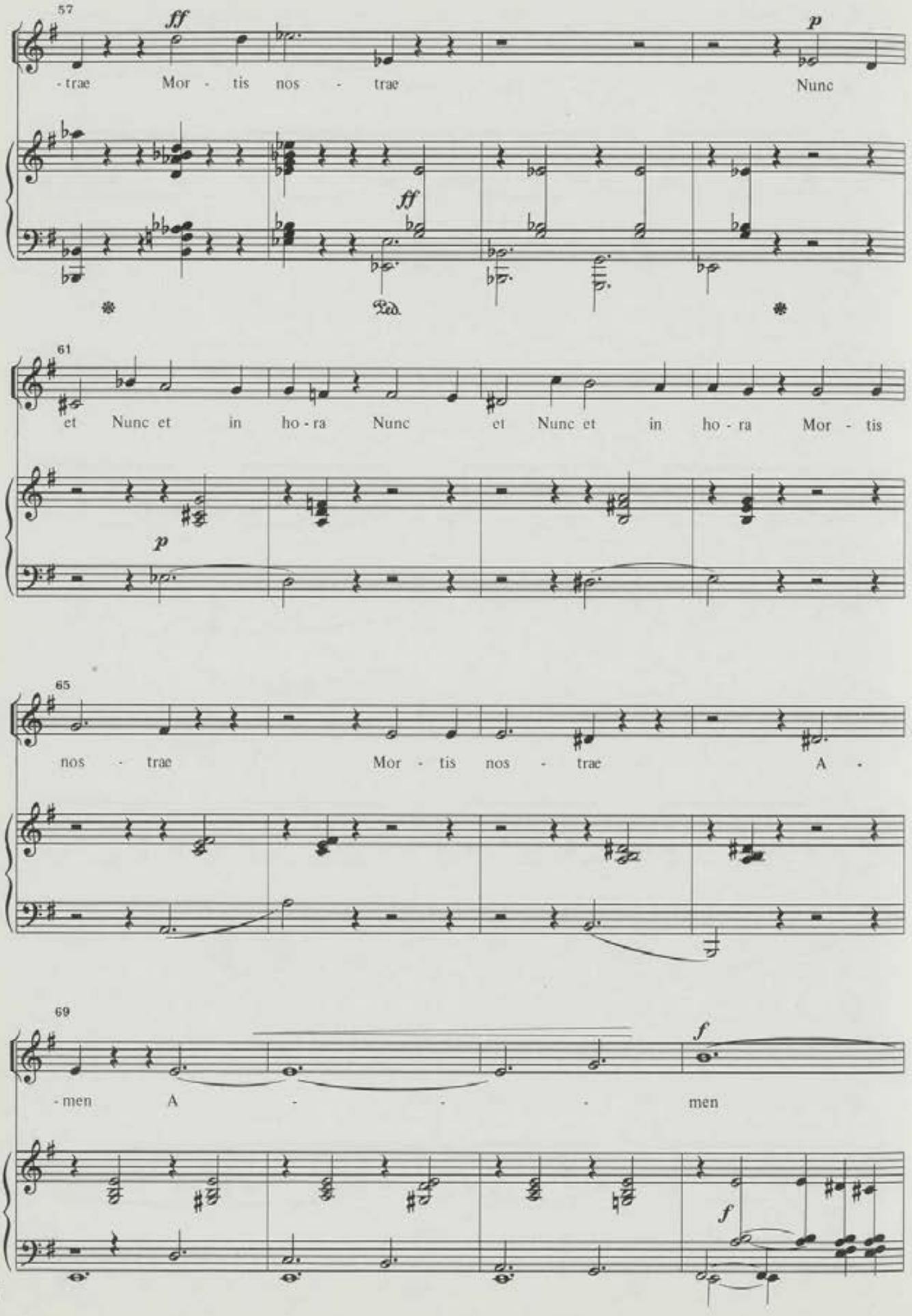
57
ff
p
- trae Mor - tis nos - trae Nunc
ff
Ped.
61
et Nunc et in ho - ra Nunc et Nunc et in ho - ra Mor - tis
p
65
nos - trae Mor - tis nos - trae A -
69
f
- men A - - - men
f

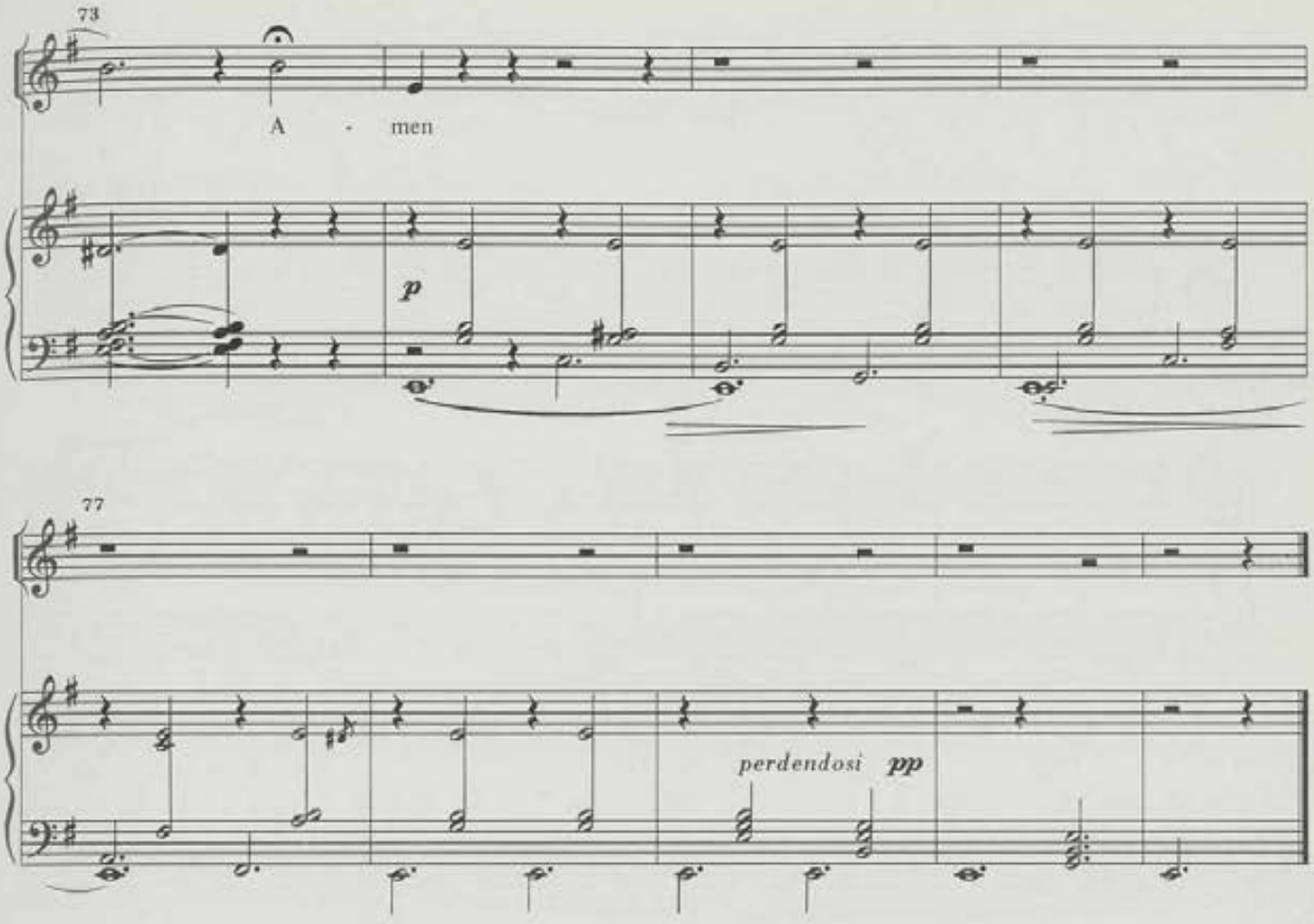
73
A - men
p
77
perdendosi pp

Nº 56

Ave Maria*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

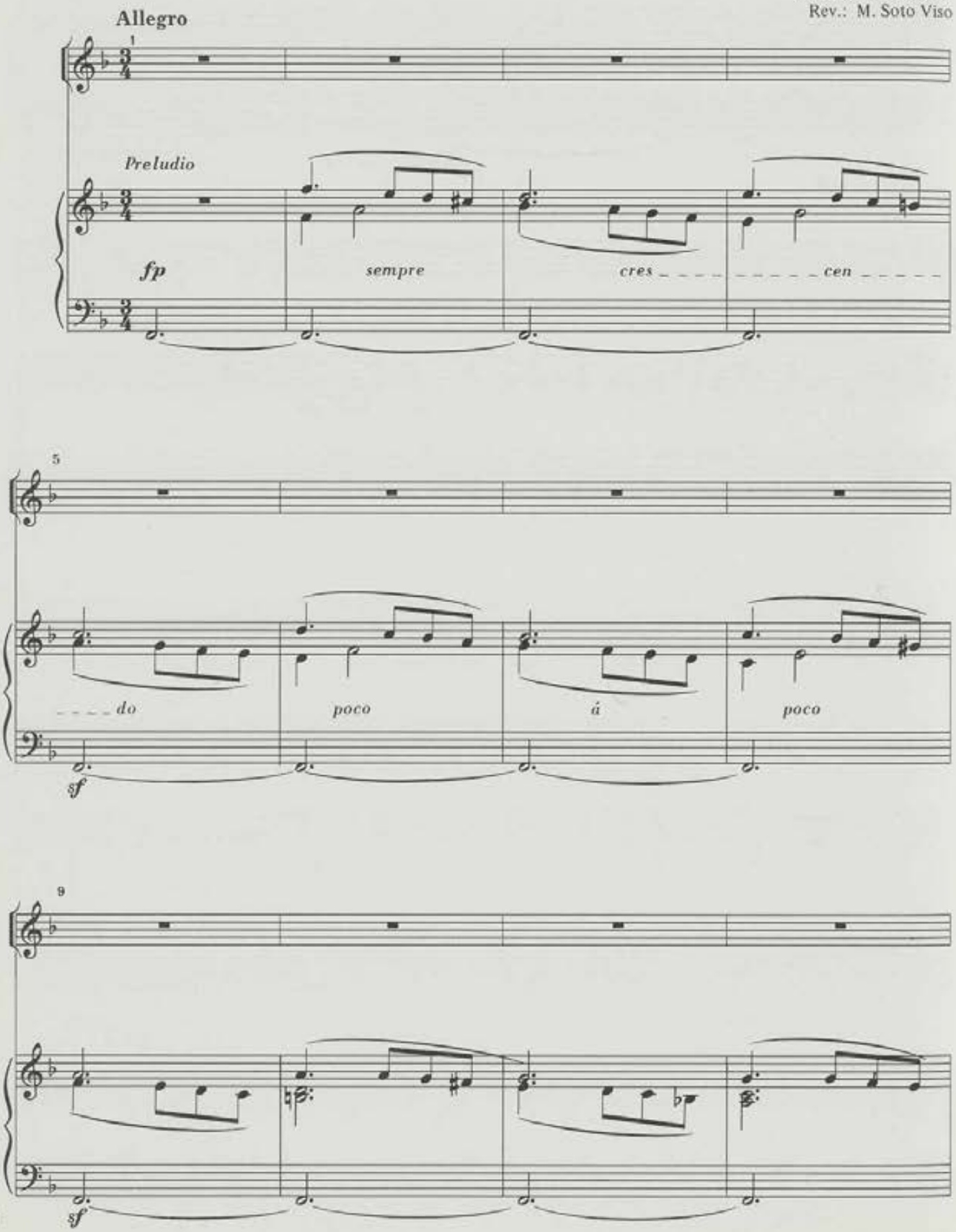

*Nº 48 do livro negro

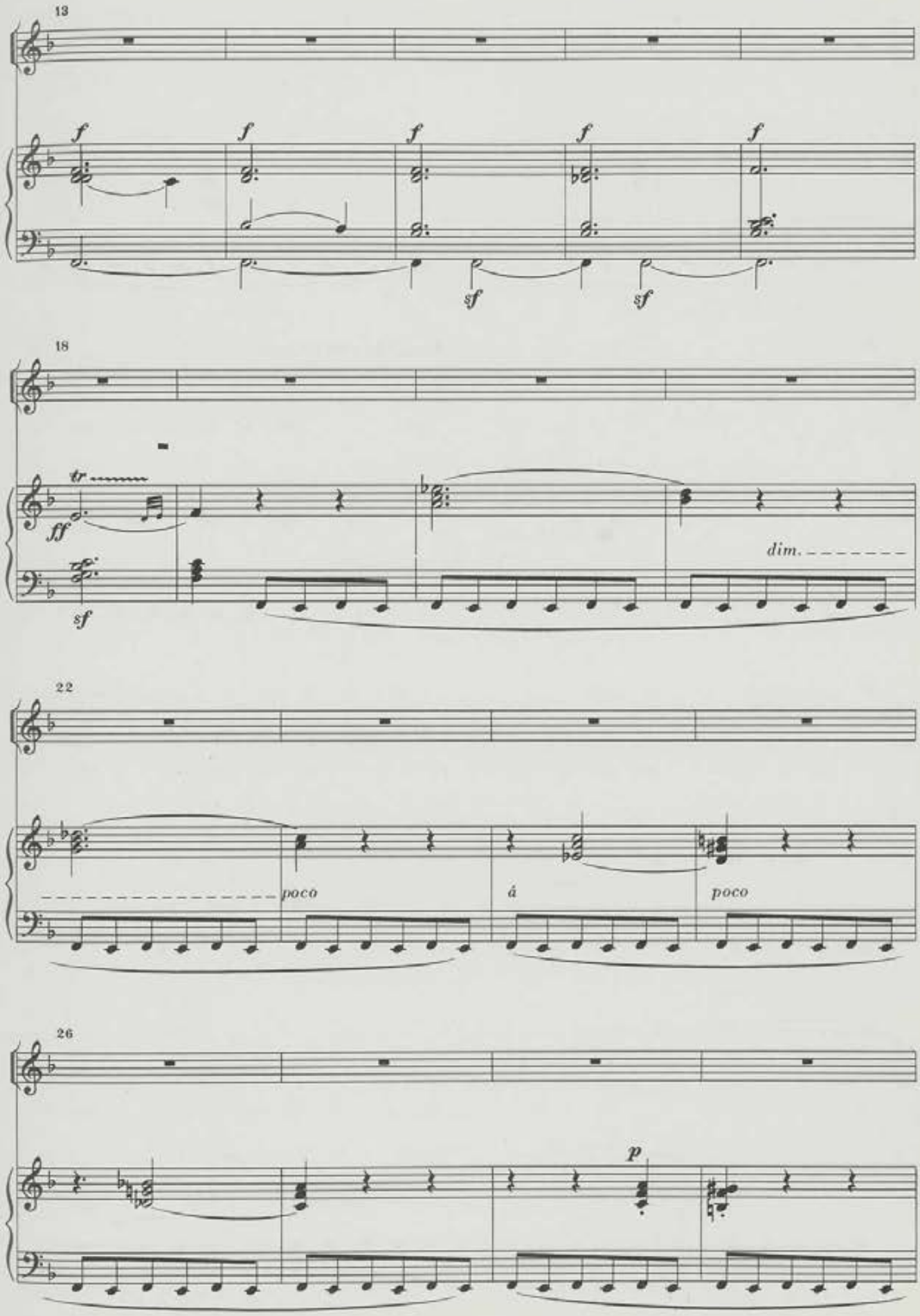
13
f
f
f
f
f
sf
sf
18
tr
ff
sf
dim.
22
poco
á
poco
26
p

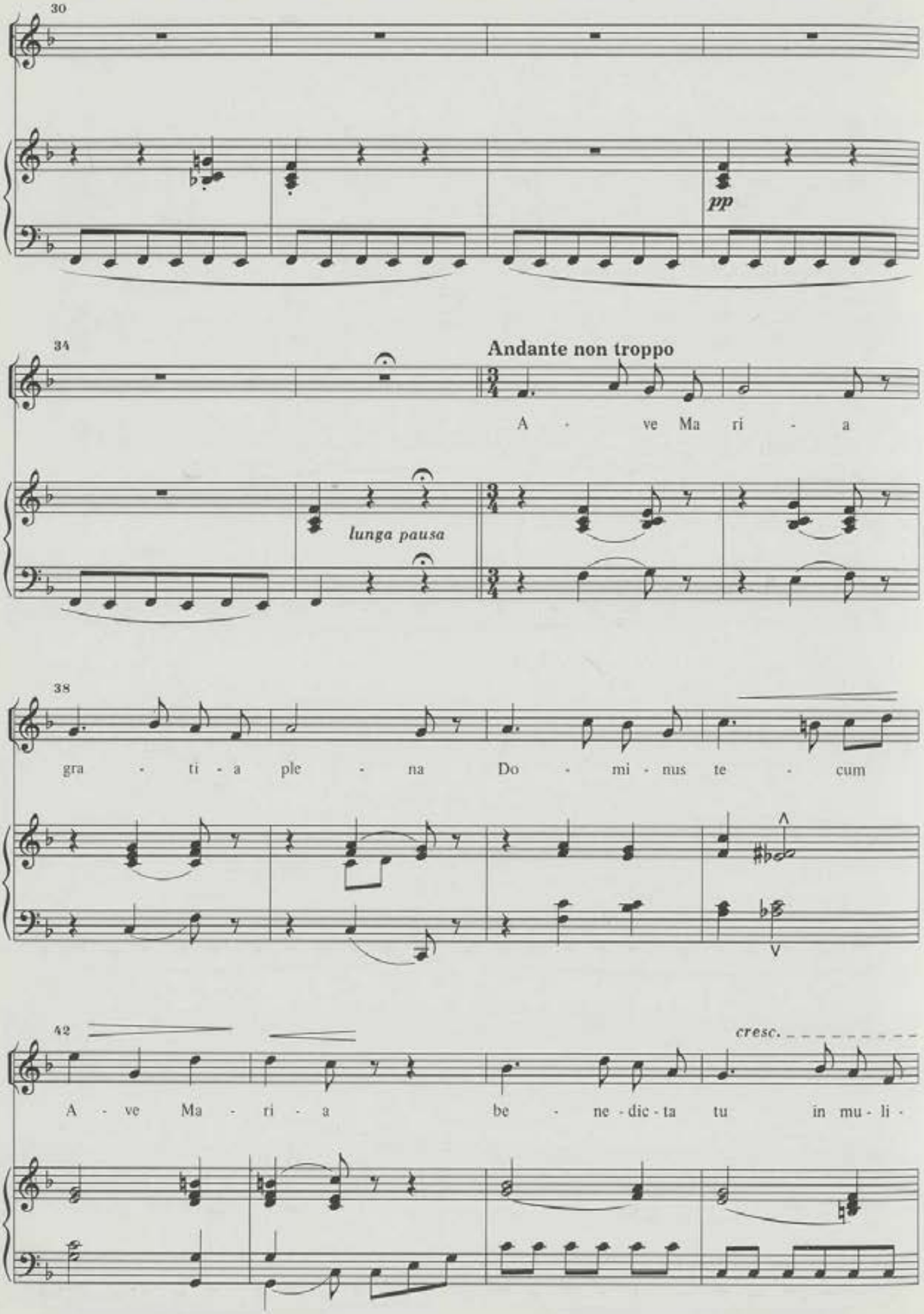
30
pp
34
Andante non troppo
A - ve Ma ri - a
lunga pausa
38
gra - ti - a ple - na Do - mi - nus te - cum
42
cresc.
A - ve Ma - ri - a be - ne - dic - ta tu in mu - li -

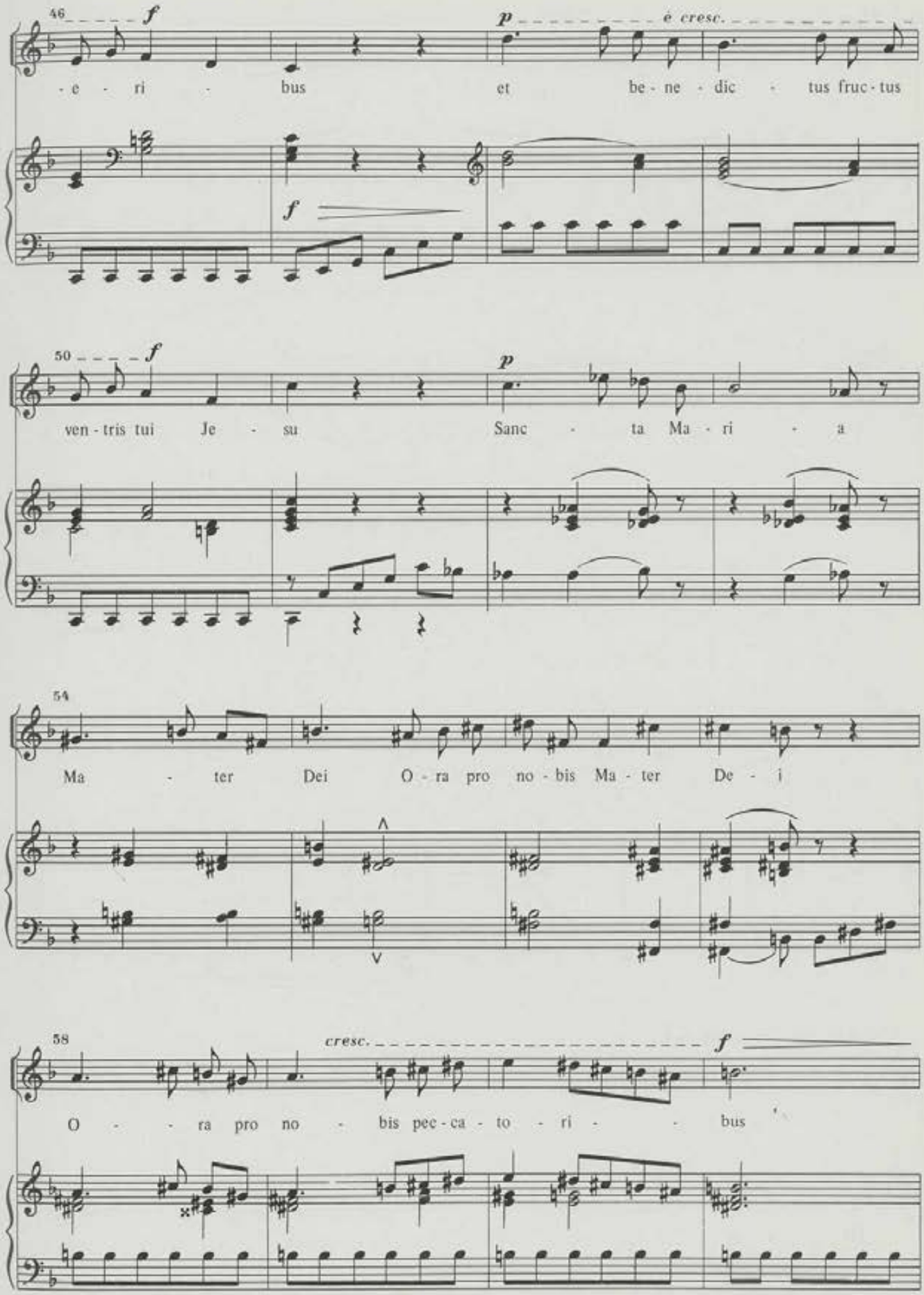
46
f
p
è cresc.
-e - ri - bus et be - ne - dic - tus fruc - tus
f
50
f
p
ven - tris tui Je - su Sanc - ta Ma - ri - a
54
Ma - ter Dei O - ra pro no - bis Ma - ter De - i
58
cresc.
f
O - - ra pro no - bis pec - ca - to - ri - - bus

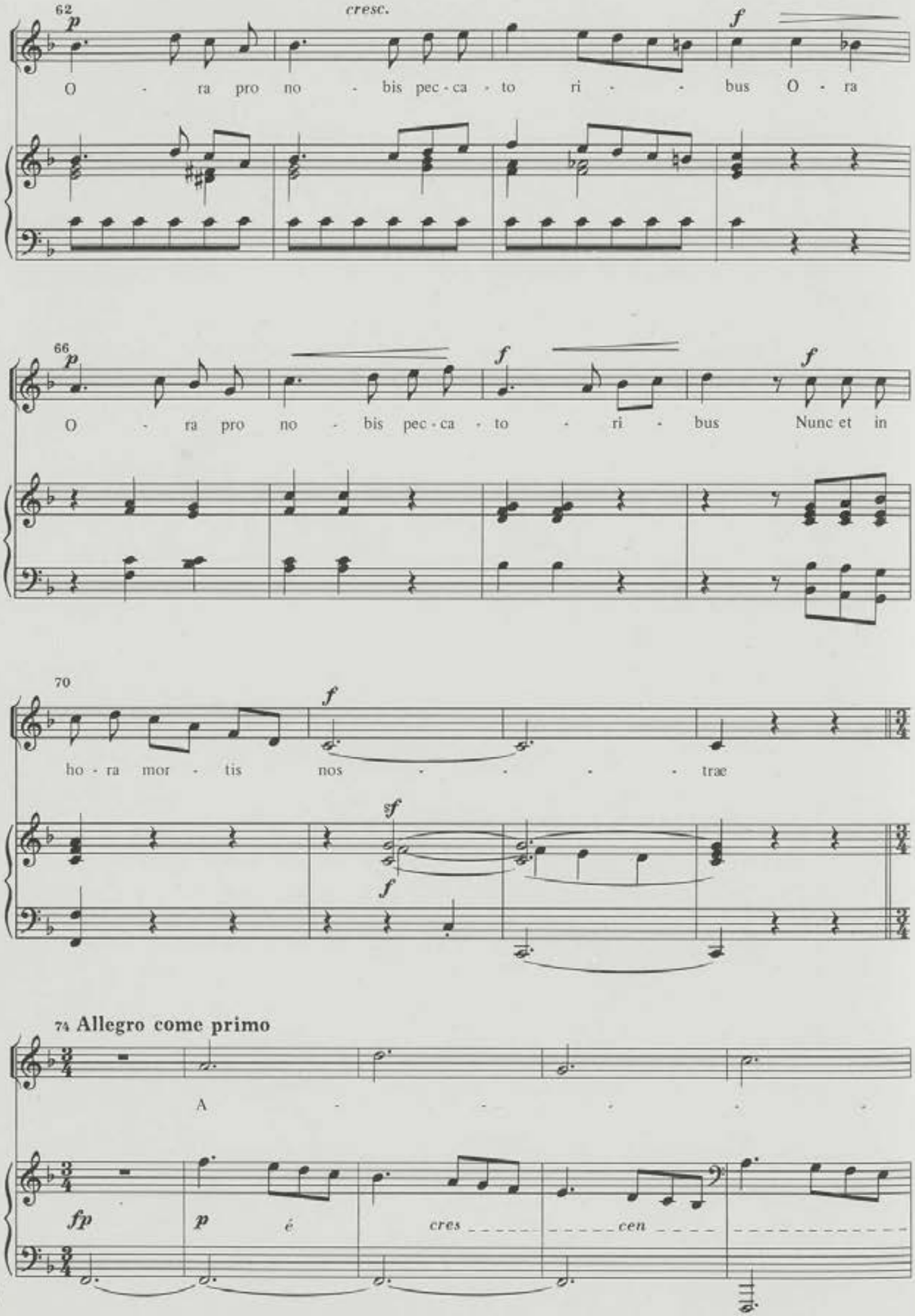
62
p
cresc.
f
O - ra pro no - bis pec - ca - to ri - - bus O - ra
66
p
f
f
O - ra pro no - bis pec - ca - to - ri - bus Nunc et in
70
f
ho - ra mor - tis nos - - - - trae
sf
f
74 Allegro come primo
A - - - - - -
fp
p
é
cres - - - - - cen - - - - - - - - - - -

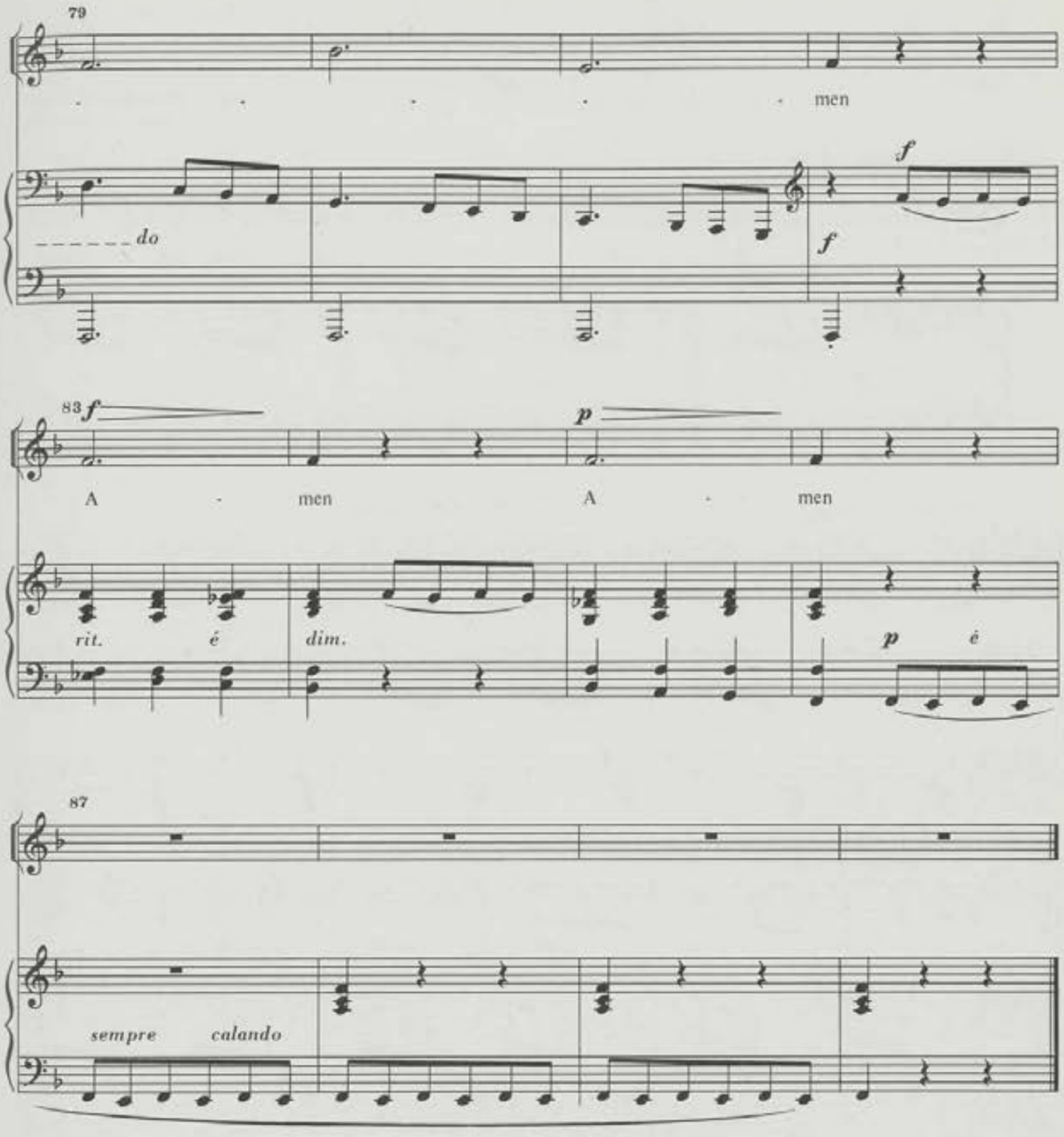
79
men
do
f
f
83
f
p
A - men A - men
rit. é dim.
p é
87
sempre calando

Nº 57

Le nid*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

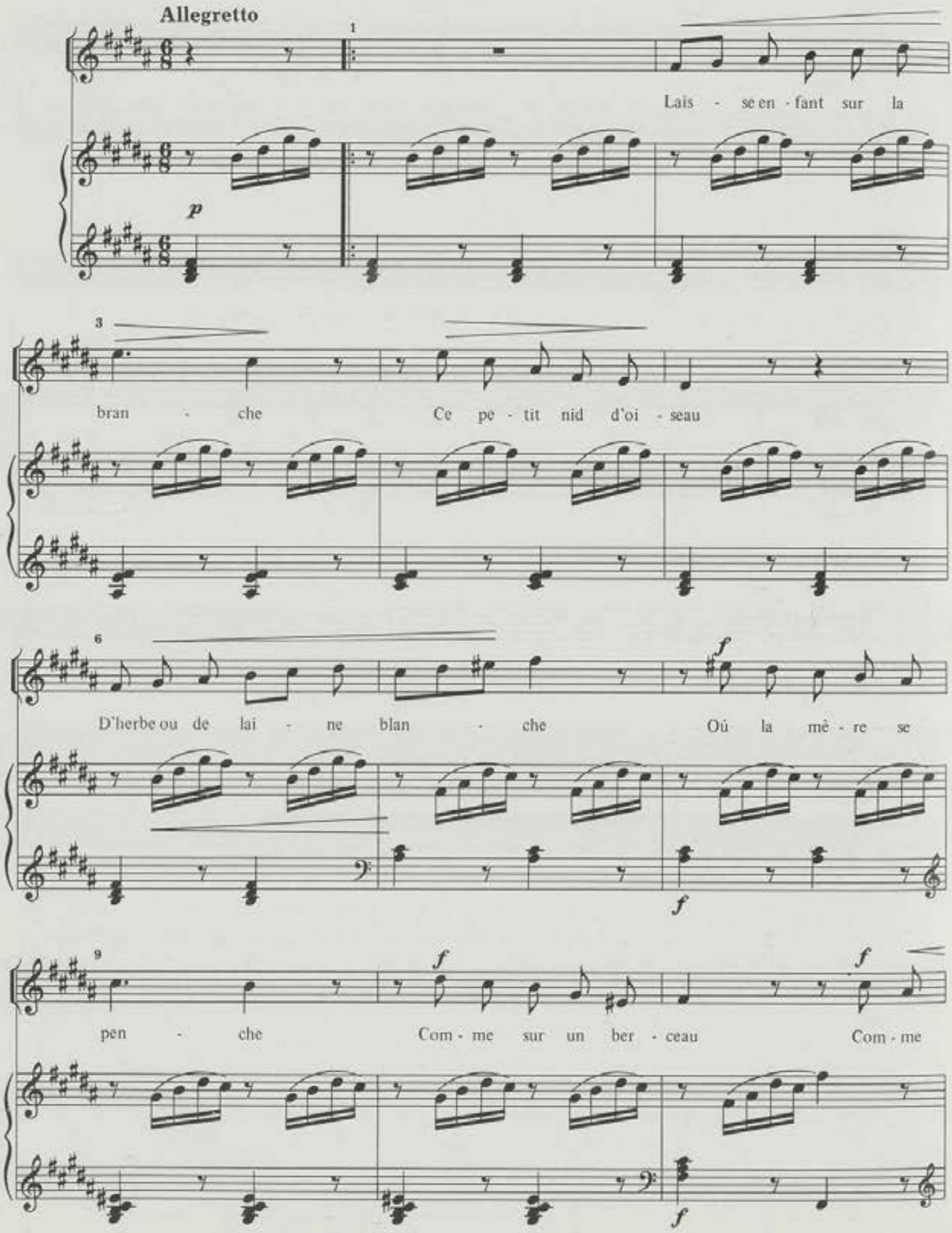

*Nº 49 do livro negro

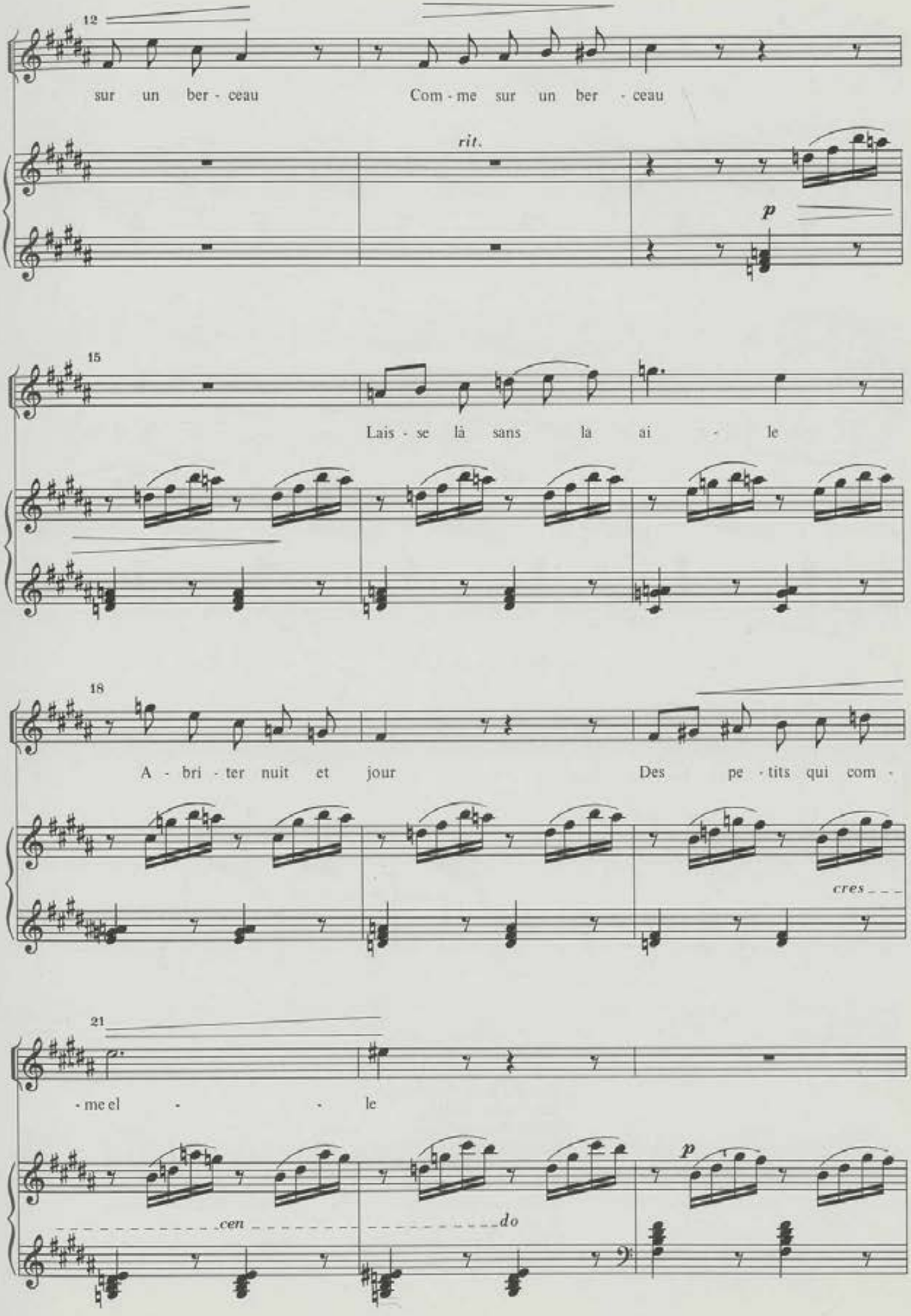
12
sur un ber - ceau
Com - me sur un ber - ceau
rit.
p
15
Lais - se là sans la ai - le
18
A - bri - ter nuit et jour
Des pe - tits qui com -
cres
21
- me el - le
cen
do
p

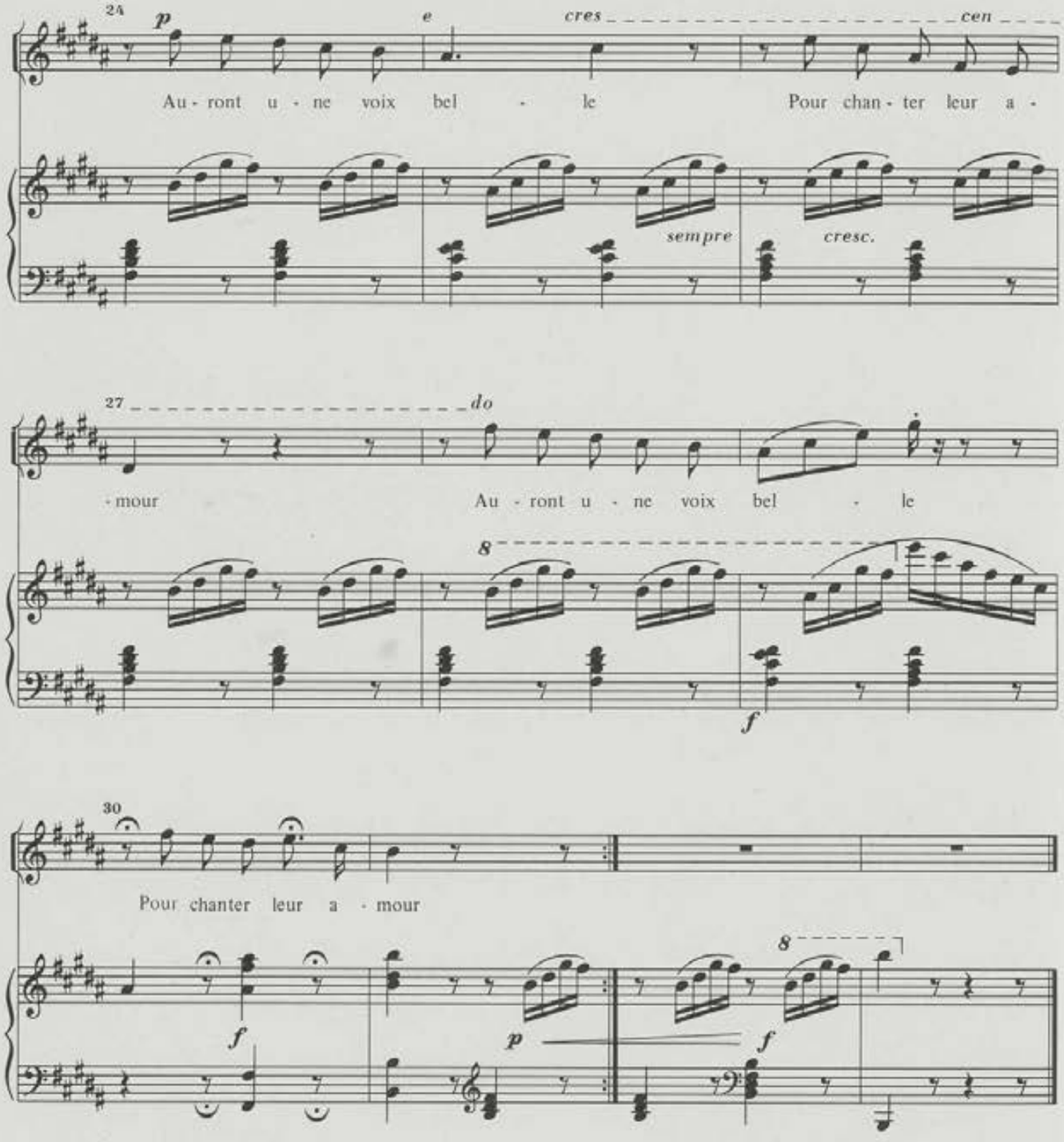

2. Ecoute sous l'ombrage
Leur suave babil
Exilé dans ta cage
Ils perdraient leur langage
chanté on dans l'exil
Laisse à son esperance
Par le rameau porté
le nid que se balance
Laisse lui son silence
Son ciel, sa liberté

Nº 58

Barcarola infernal*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

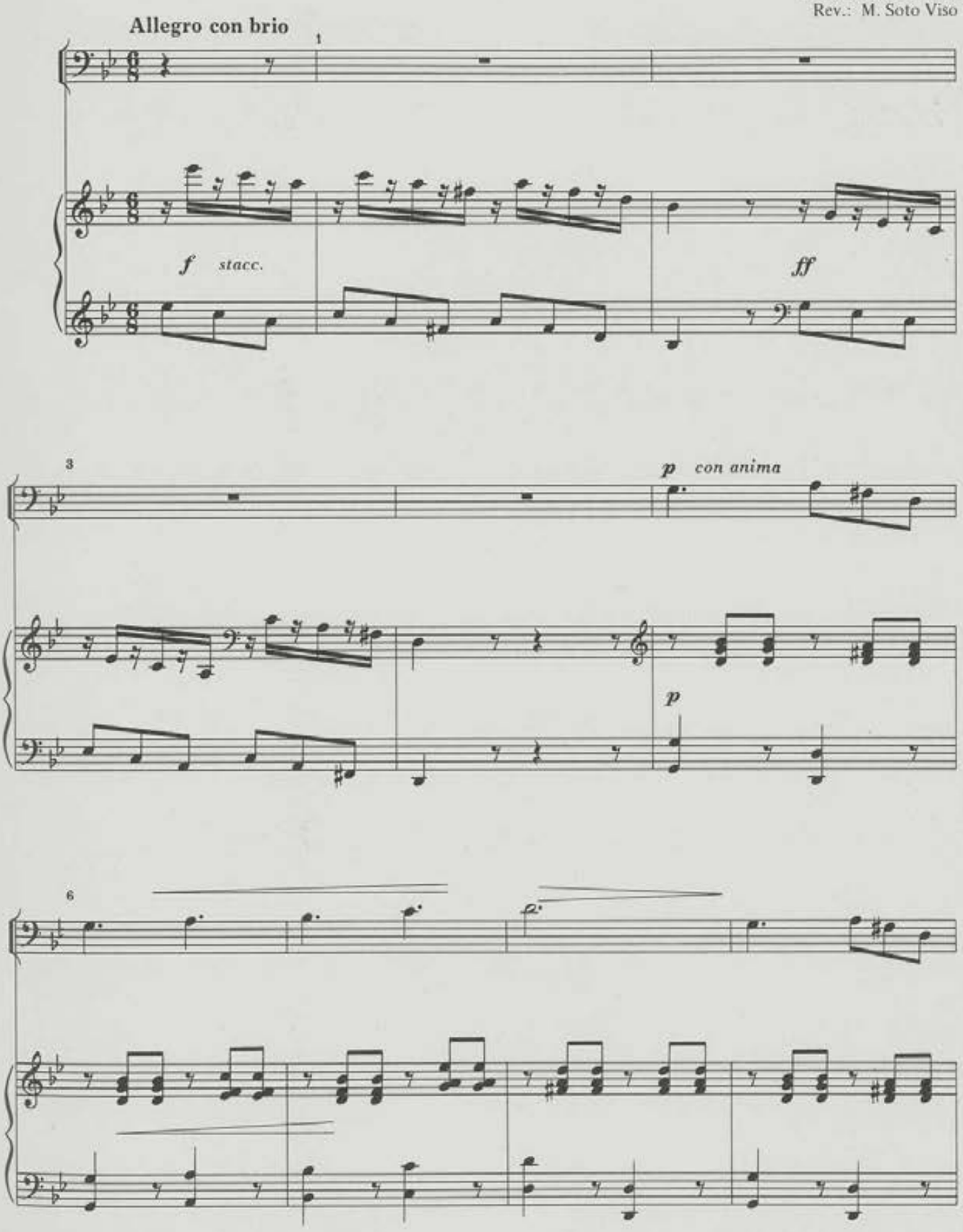

*Nº 54 do livro negro

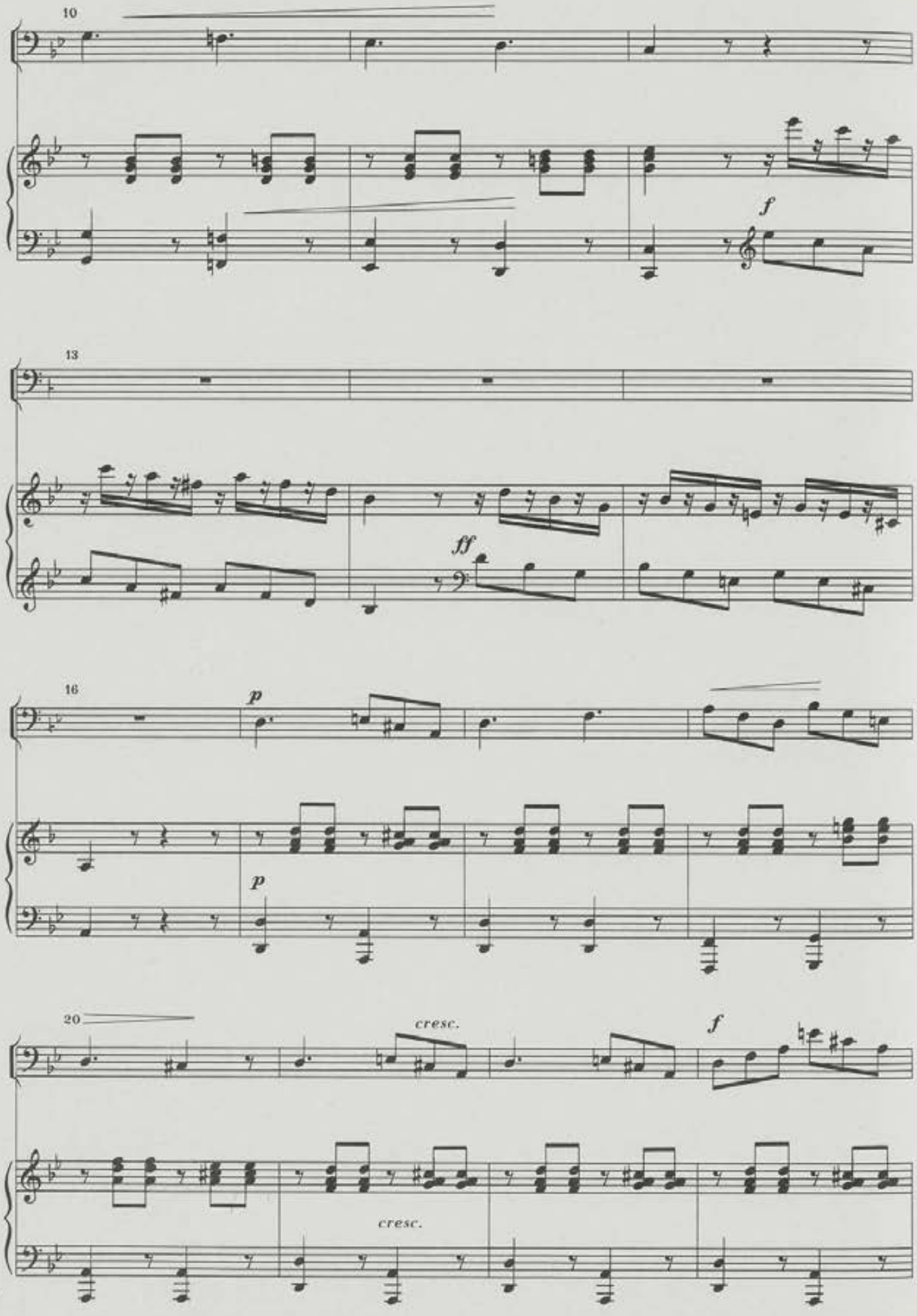
10
f
13
ff
16
p
p
20
cresc.
f
cresc.

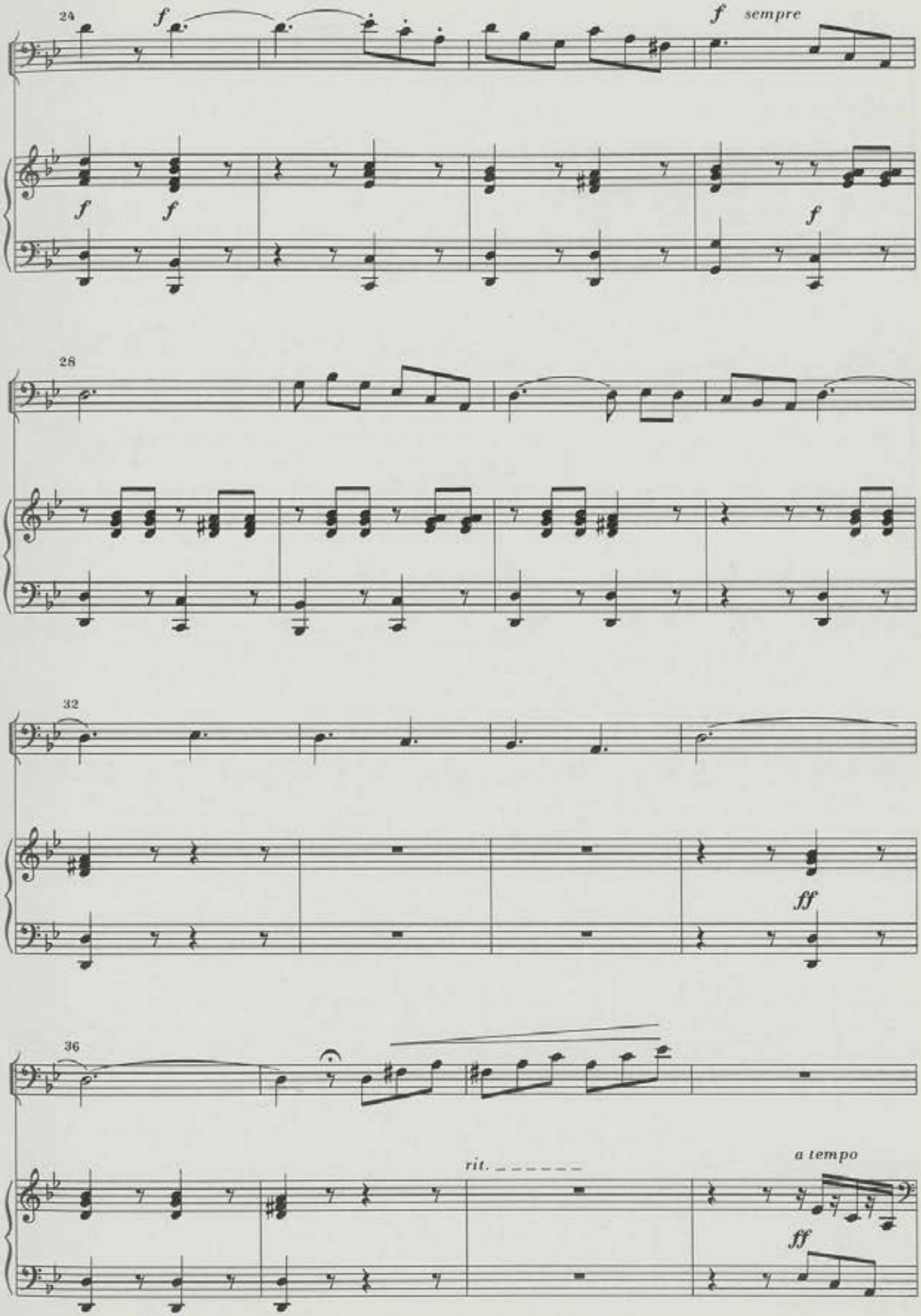
24
f
f sempre
f
f
f
28
32
ff
36
rit.
a tempo
ff

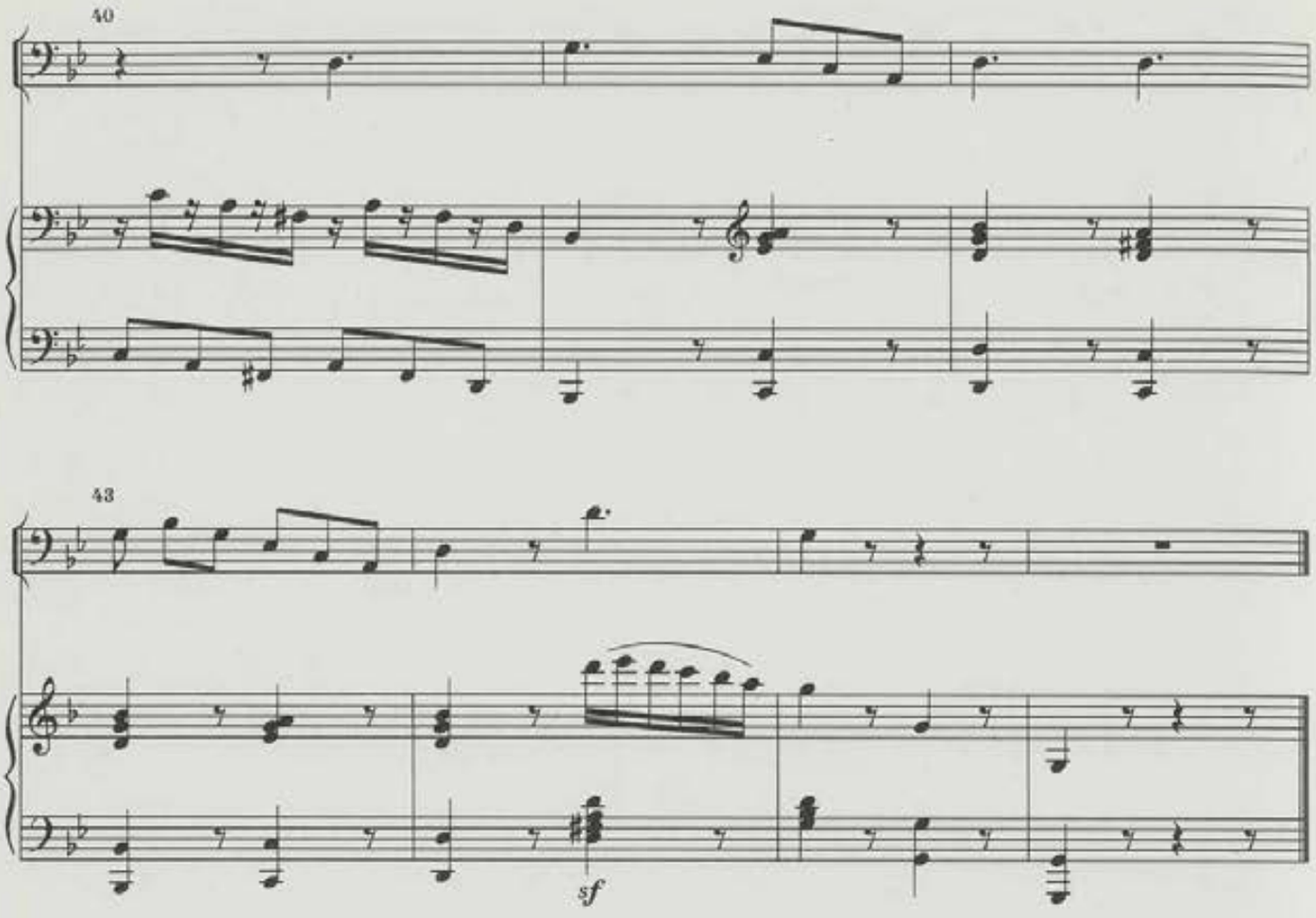
40
43
sf

Nº 59

Halali*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

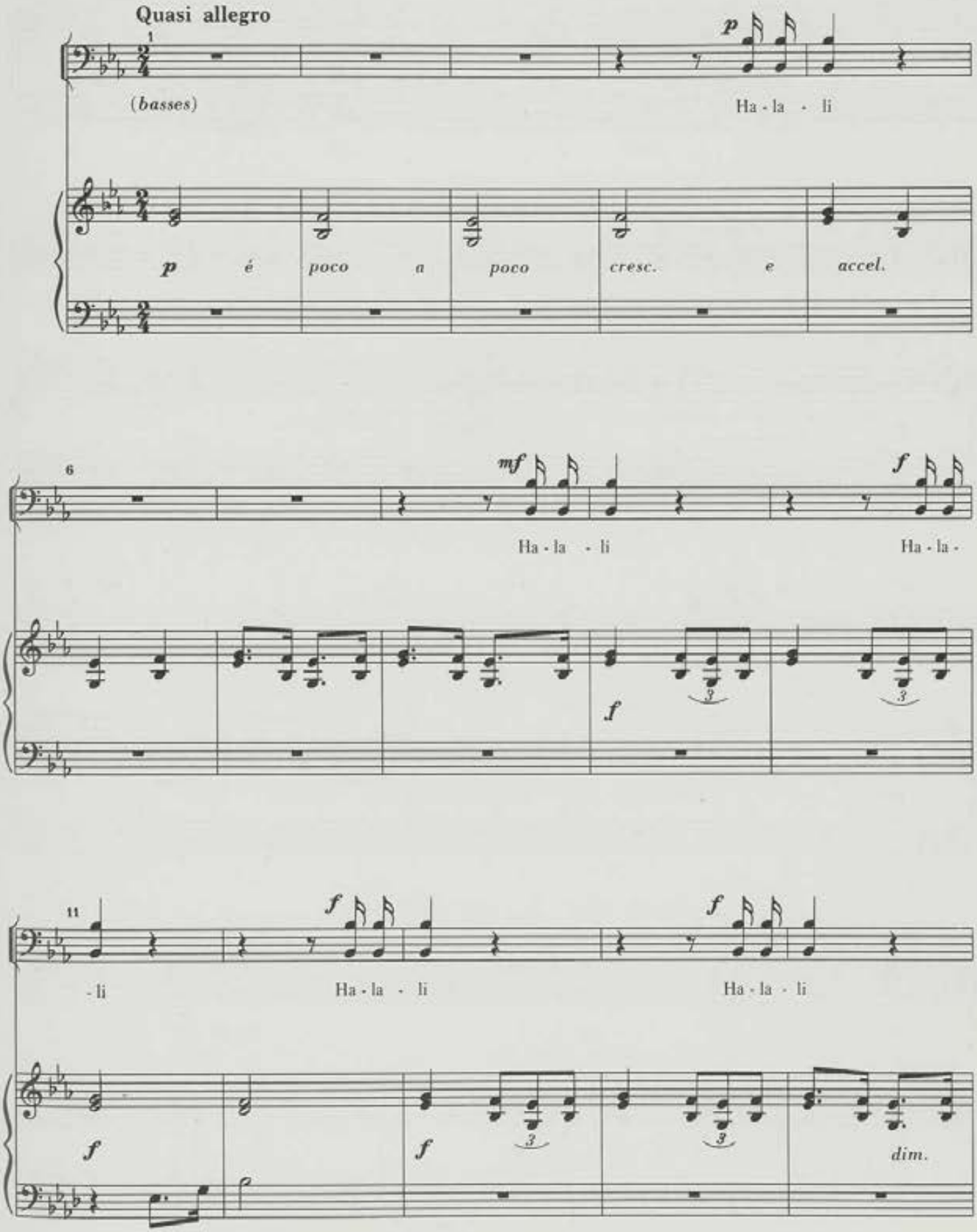

*Nº 59 do livro negro

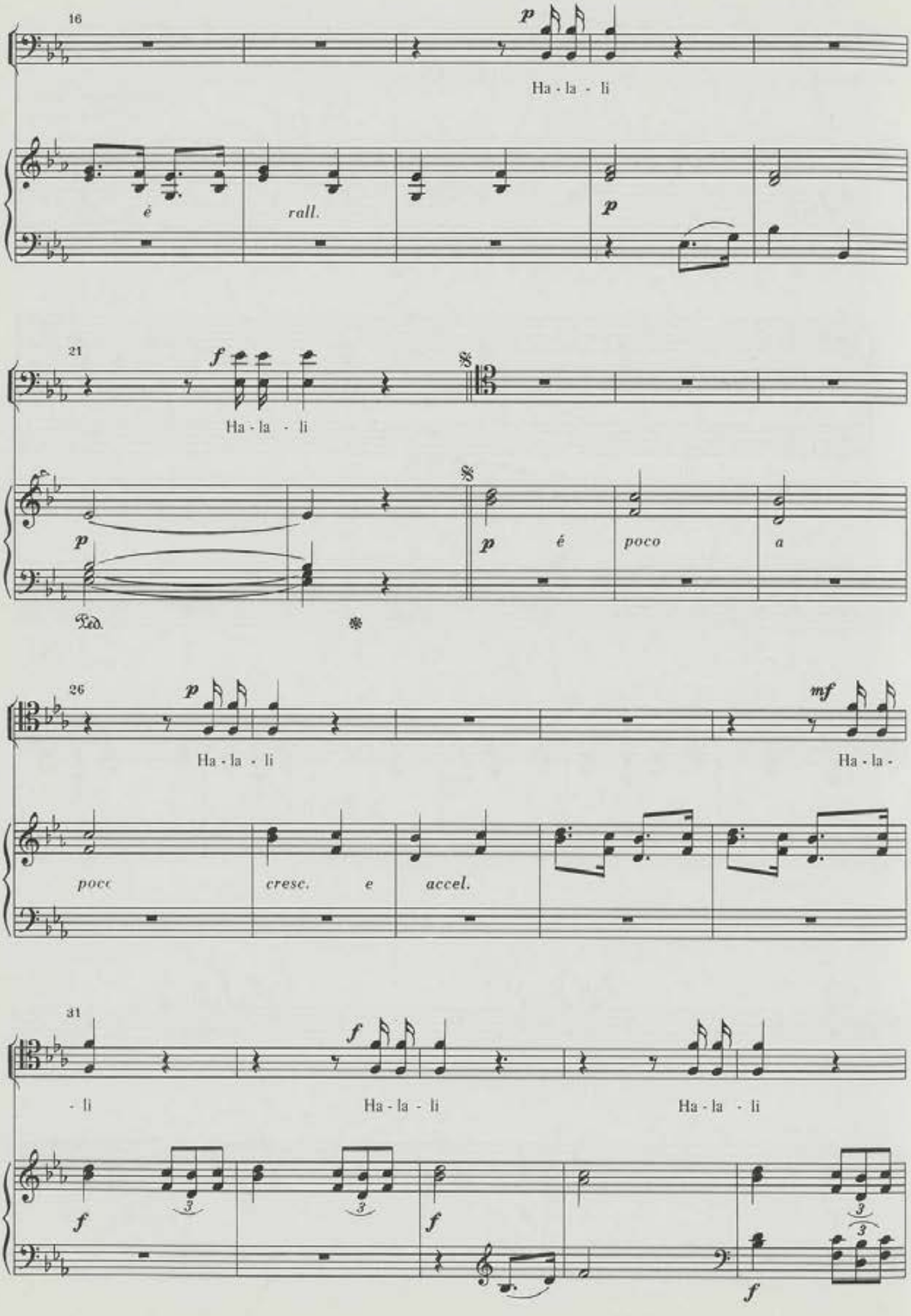
16
p
Ha - la - li
é
rall.
p
21
f
Ha - la - li
p
p
é
poco
a
Ped.
26
p
Ha - la - li
mf
Ha - la -
poco
cresc.
e
accel.
31
f
- li
Ha - la - li
Ha - la - li
f
f
f

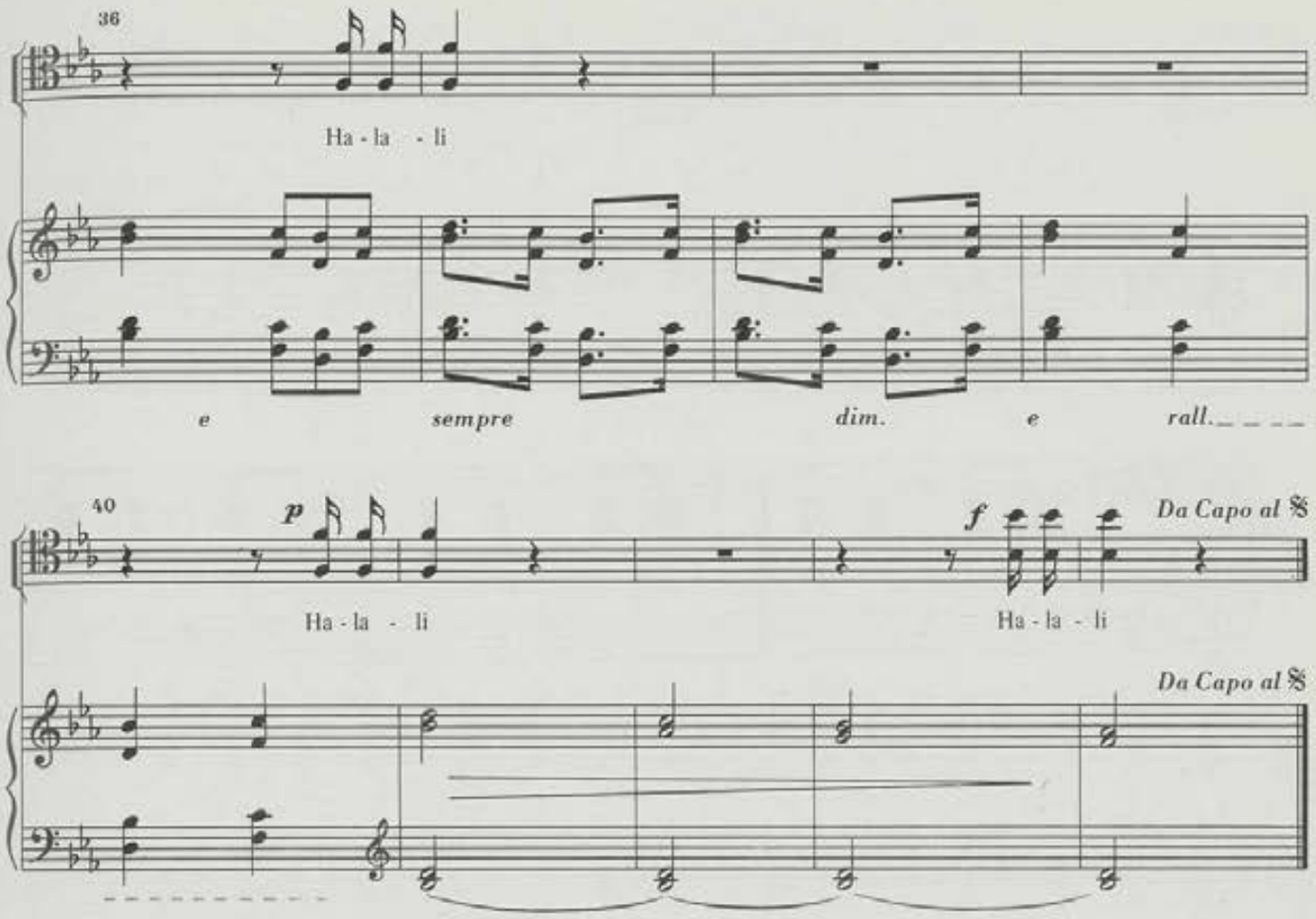
36
Ha - la - li
e
sempre
dim.
e
rall.
40
p
Ha - la - li
f
Ha - la - li
Da Capo al 𝄋
Da Capo al 𝄋

Nº 60

Rose*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

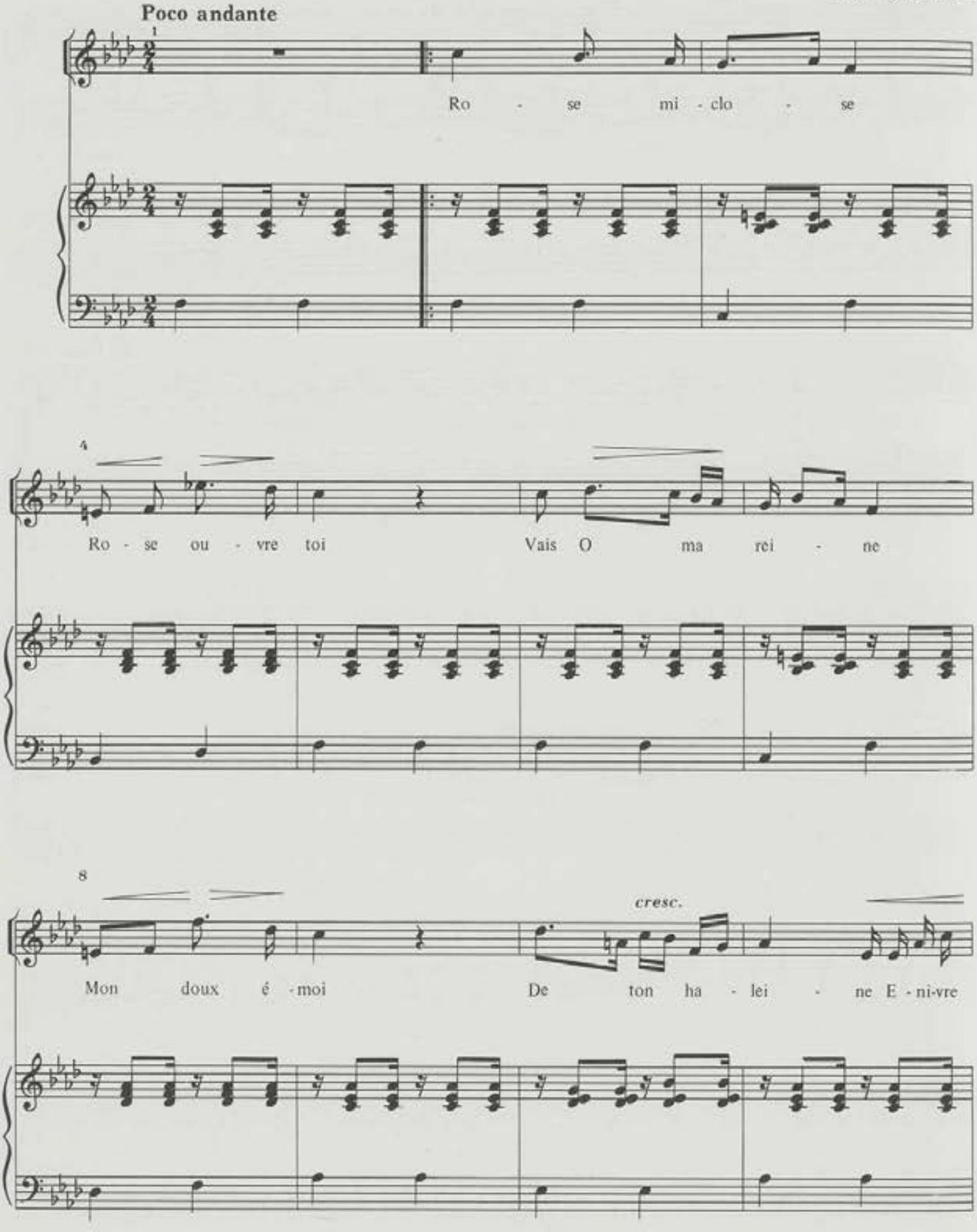

*Nº 66 do livro negro

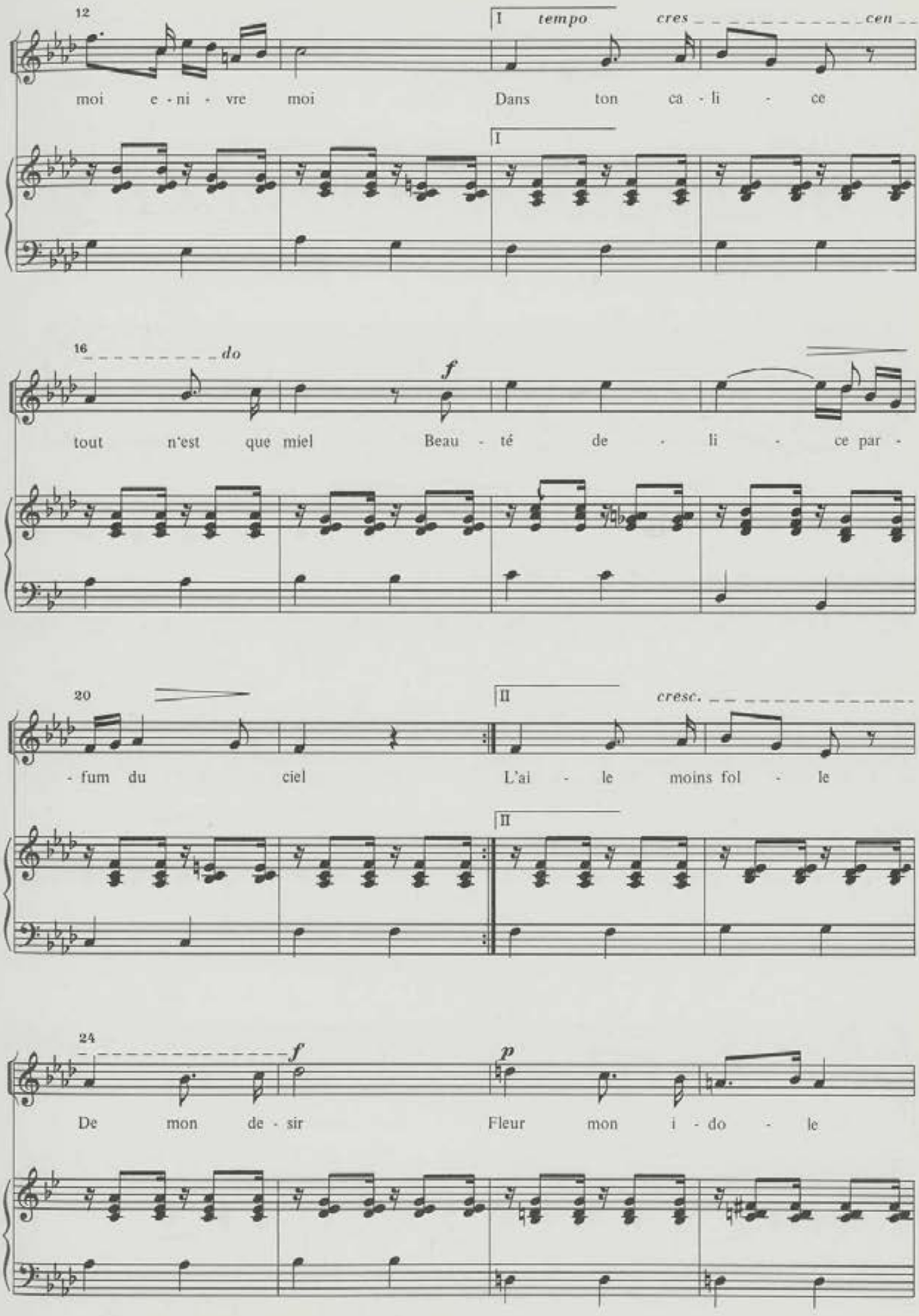
12
I tempo
cres
cen
moi e - ni - vre moi
Dans ton ca - li - ce
16
do
f
tout n'est que miel
Beau - té de - li - ce par -
20
II
cresc.
- fum du ciel
L'ai - le moins fol - le
24
f
p
De mon de - sir
Fleur mon i - do - le

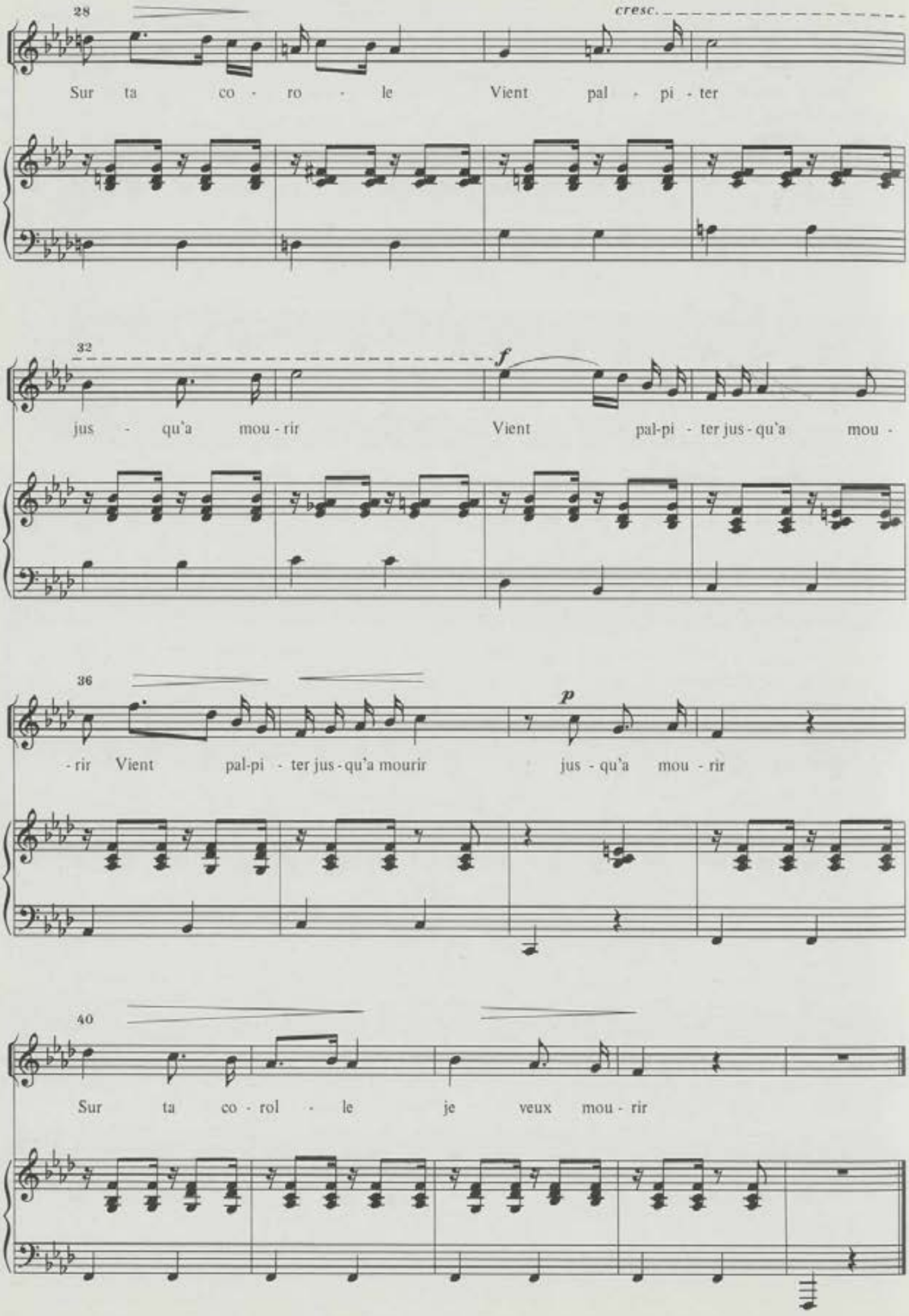
28
cresc.
Sur ta co - ro - le Vient pal - pi - ter
32
f
jus - qu'a mou - rir Vient pal-pi - ter jus - qu'a mou -
36
p
- rir Vient pal-pi - ter jus - qu'a mourir jus - qu'a mou - rir
40
Sur ta co - rol - le je veux mou - rir

Nº 61

Melodia*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Presto assai agitato é con passione

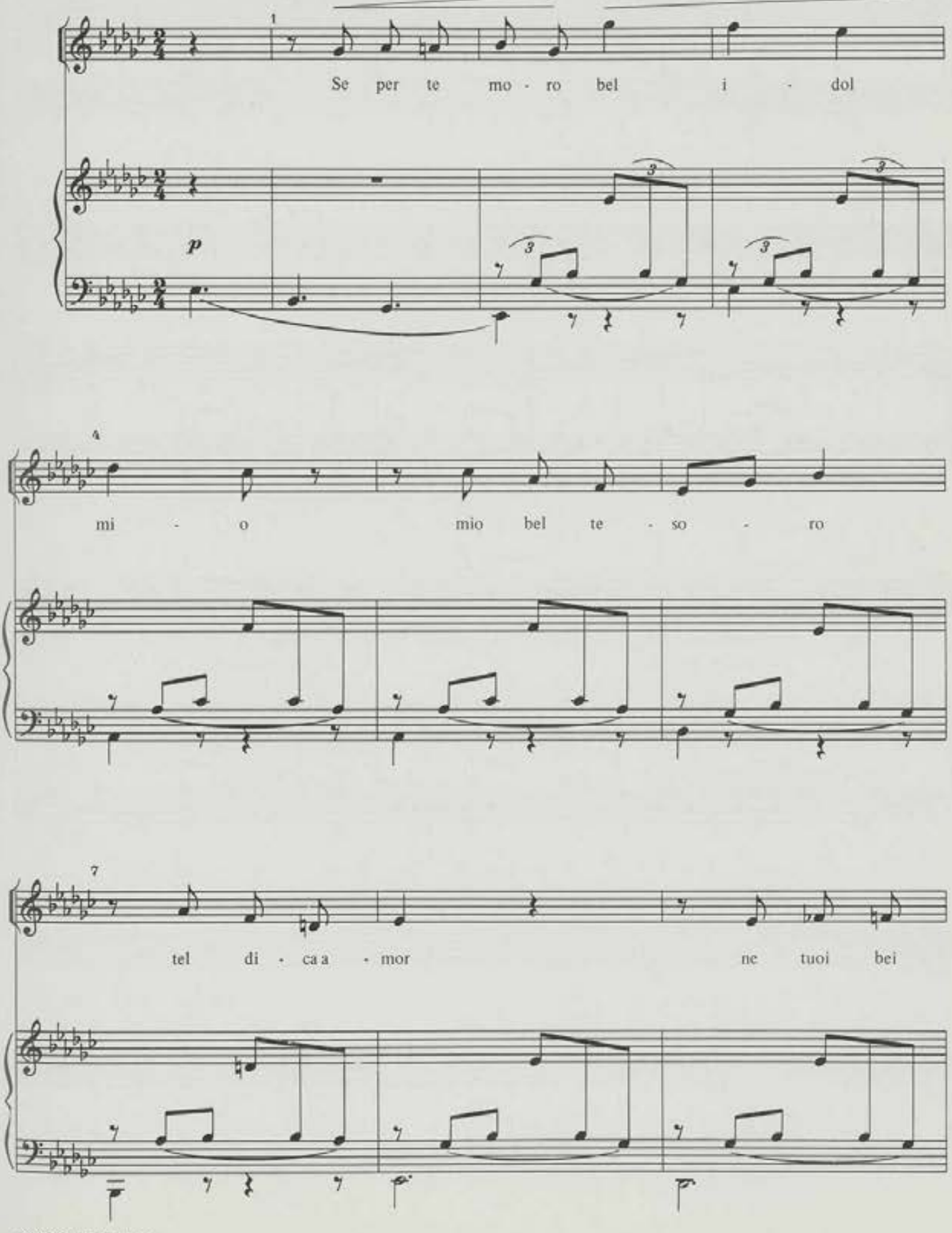

*Nº 68 do livro negro

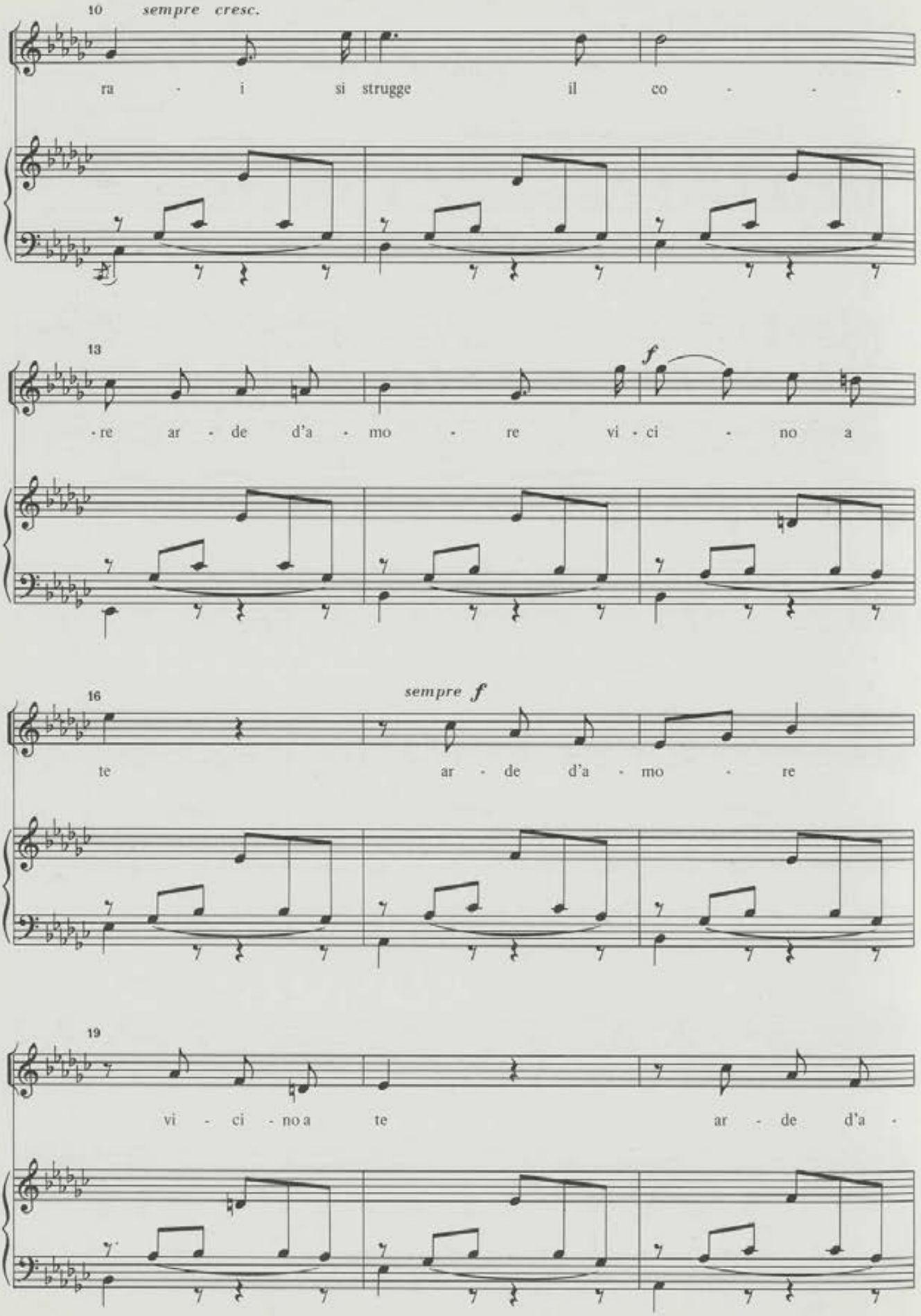
10
sempre cresc.
ra - i si strugge il co - - -
13
f
- re ar - de d'a - mo - re vi - ci - no a
16
sempre f
te ar - de d'a - mo - re
19
vi - ci - no a te ar - de d'a -

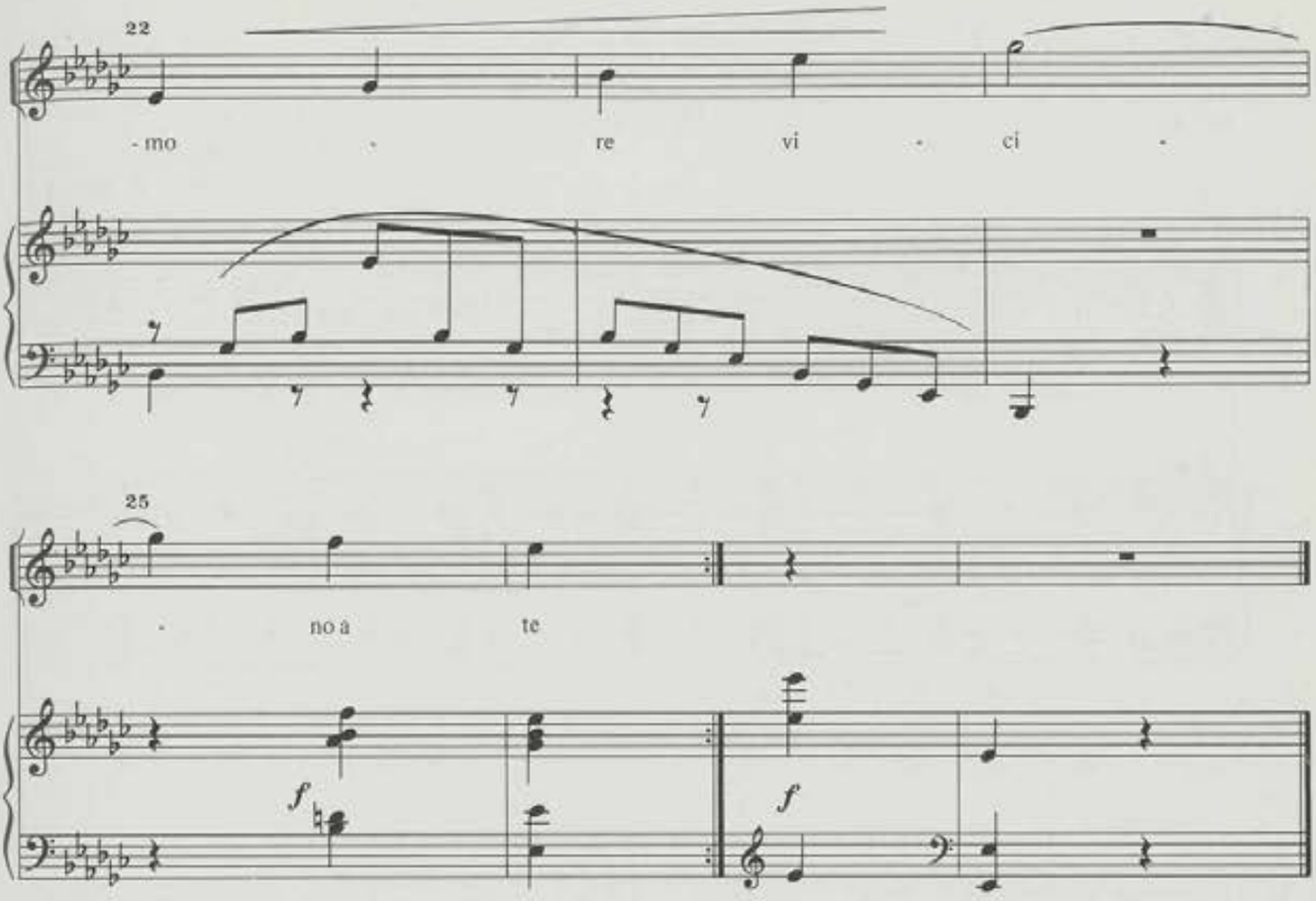

2. E tu crudele
pieta non senti
de miei tormenti
del mio dolor
Barbara infida
che tanto amai
ti pentirai
Ma tardi allor

3. Che fa il mio bene
Perché non viene
Vedermi vuole
Langir cosi
Oggi é piu lento
del corso il sole
Ogni momento
Mi sembra un di

Nº 62

Prière*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Con moto sostenuto

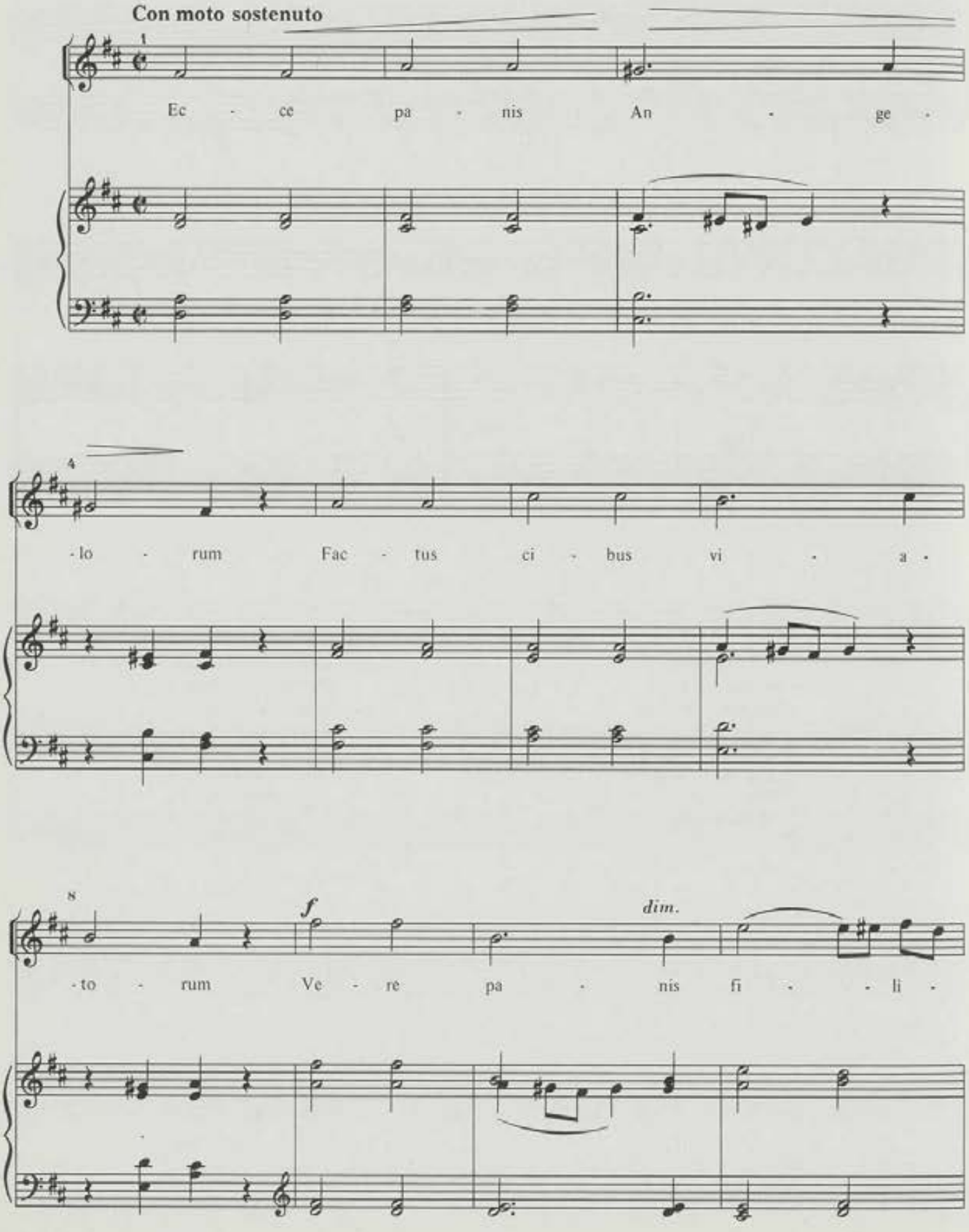

*Nº 70 do livro negro

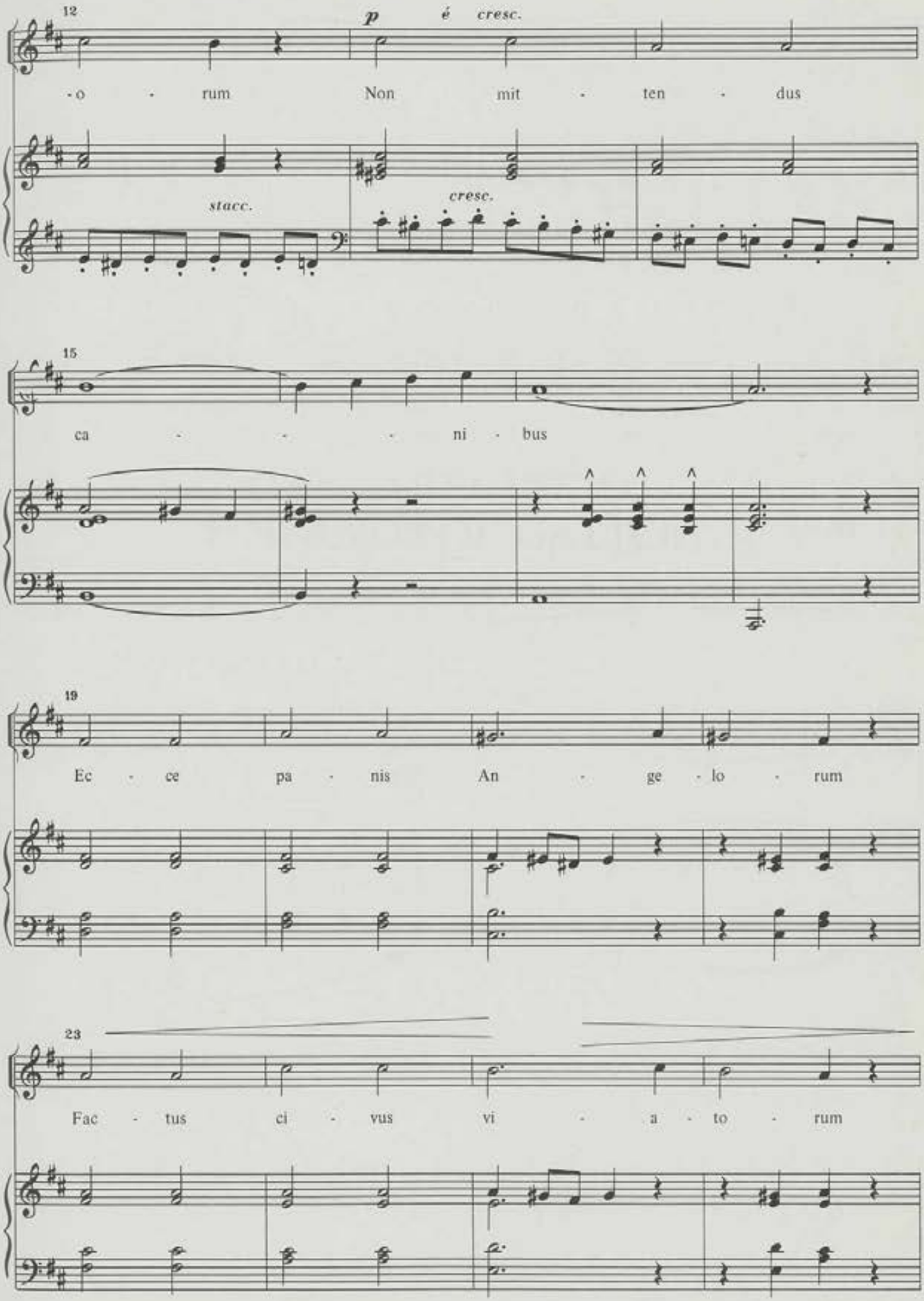
12
p
é
cresc.
-o - rum Non mit - ten - dus
stacc.
cresc.
15
ca - - - ni - bus
19
Ec - ce pa - nis An - ge - lo - rum
23
Fac - tus ci - vus vi - a - to - rum

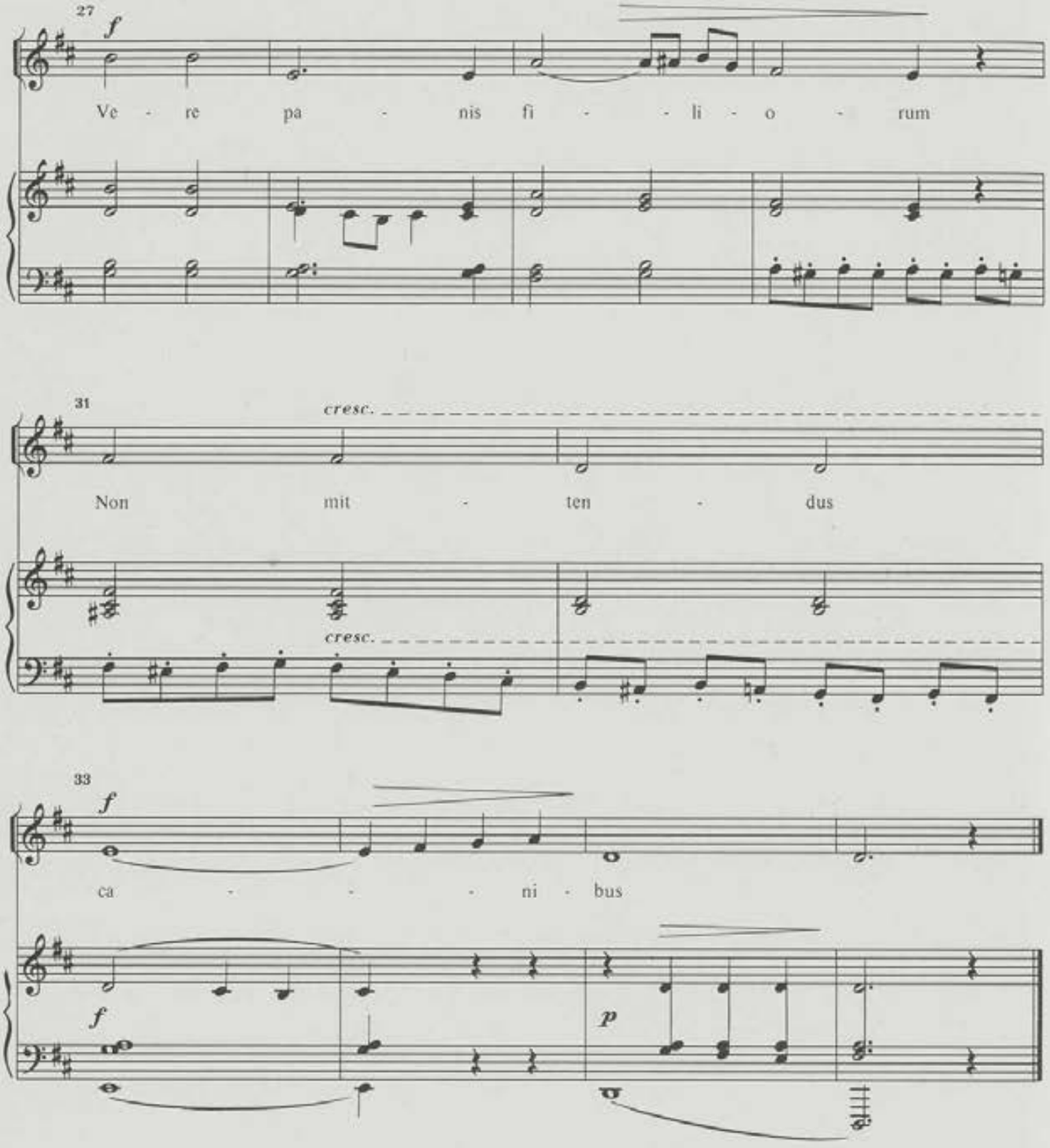
27
f
Ve - re pa - nis fi - - li - o - rum
31
cresc.
Non mit - ten - dus
cresc.
33
f
ca - - - ni - bus
f
p

CANTARES VIEJOS
Y NUEVOS DE GALICIA

Nº 1a

Amour*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Poesie de V. Hugo

Agitato

tempo un tanto rubato

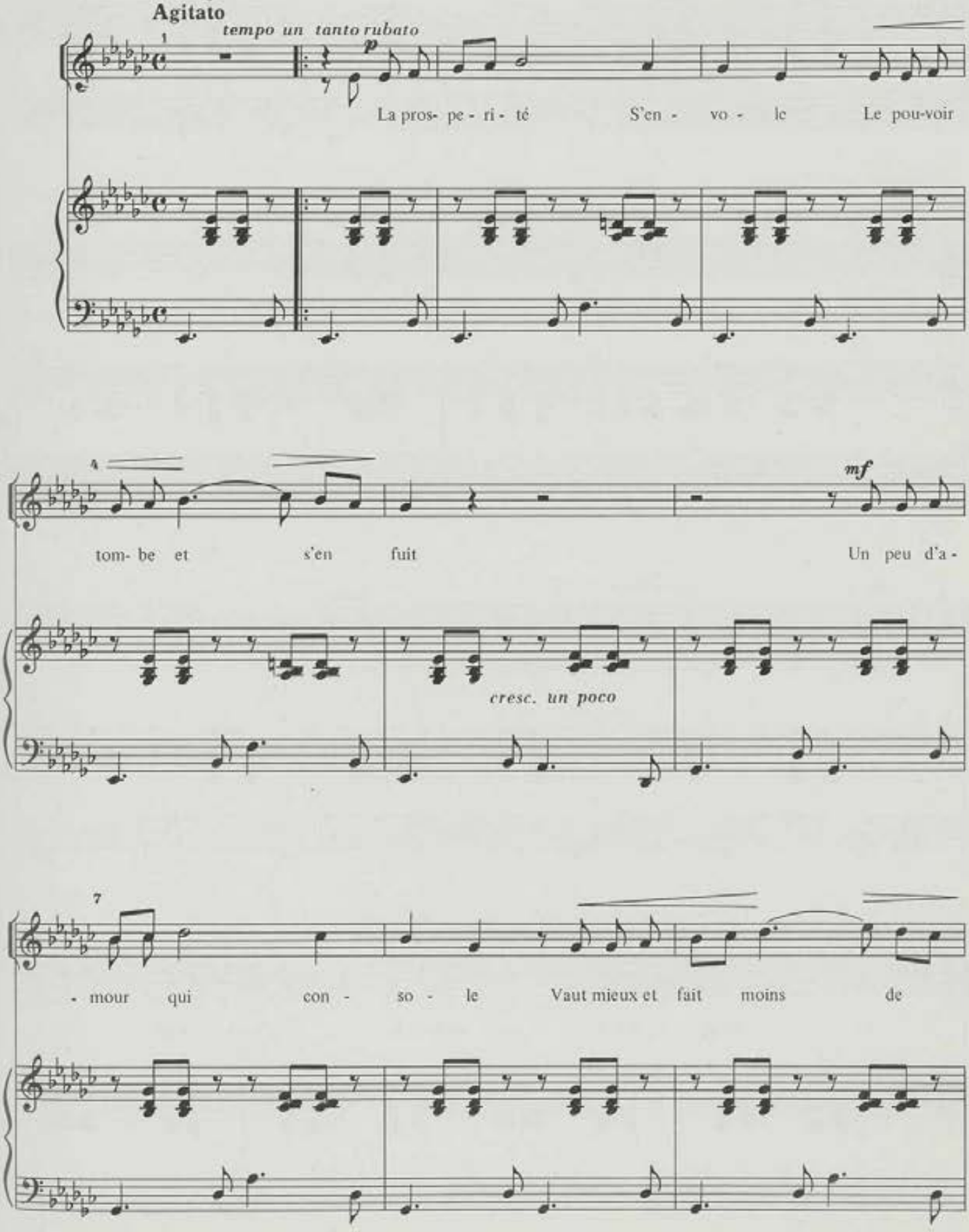

* Nº 2 do cuaderno 6º do livro violeta

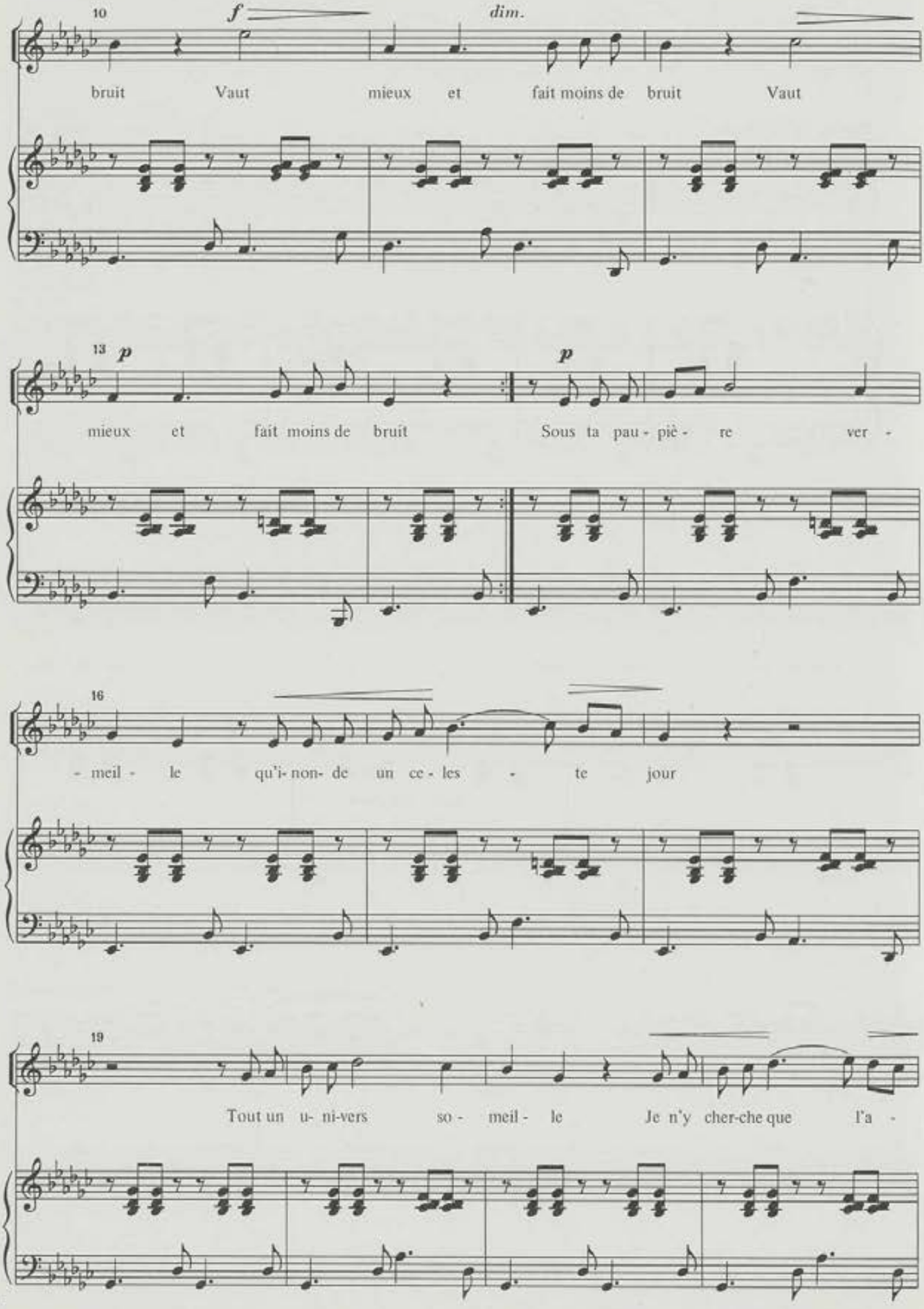
10
f
dim.
bruit Vaut mieux et fait moins de bruit Vaut
13
p
p
mieux et fait moins de bruit Sous ta pau - piè - re ver -
16
- meil - le qu'i- non- de un ce - les - te jour
19
Tout un u- ni-vers so - meil - le Je n'y cher-che que l'a -

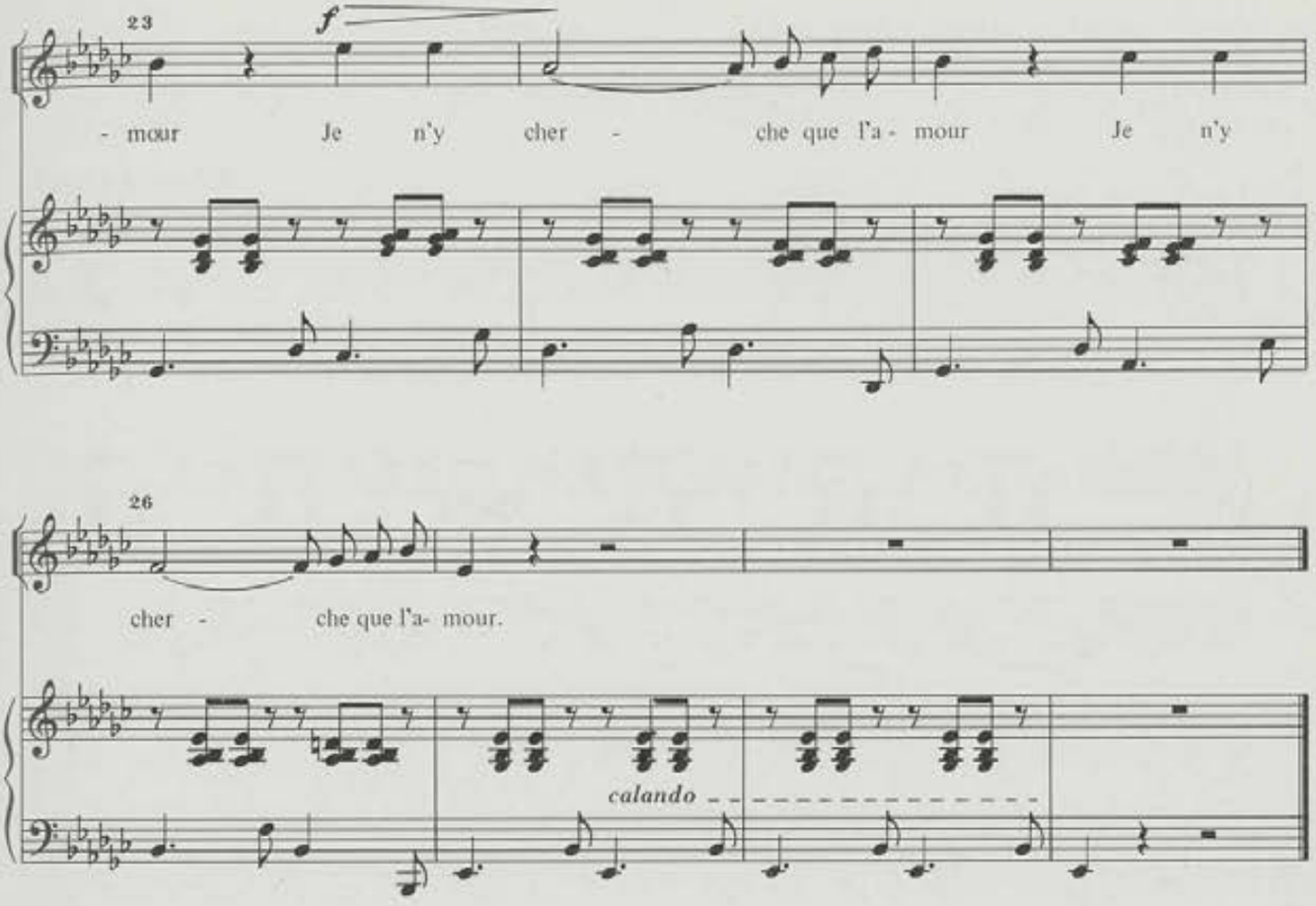

2. Je ne veux point d'autre chose
qui ton sourire et ta voix
De l'air de l'ombre et des roses
Et des rayons dans les bois
Et des rayons dans les bois
Et des rayons dans les bois.

Nº 1b

Bagoas e sonos*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Passionato

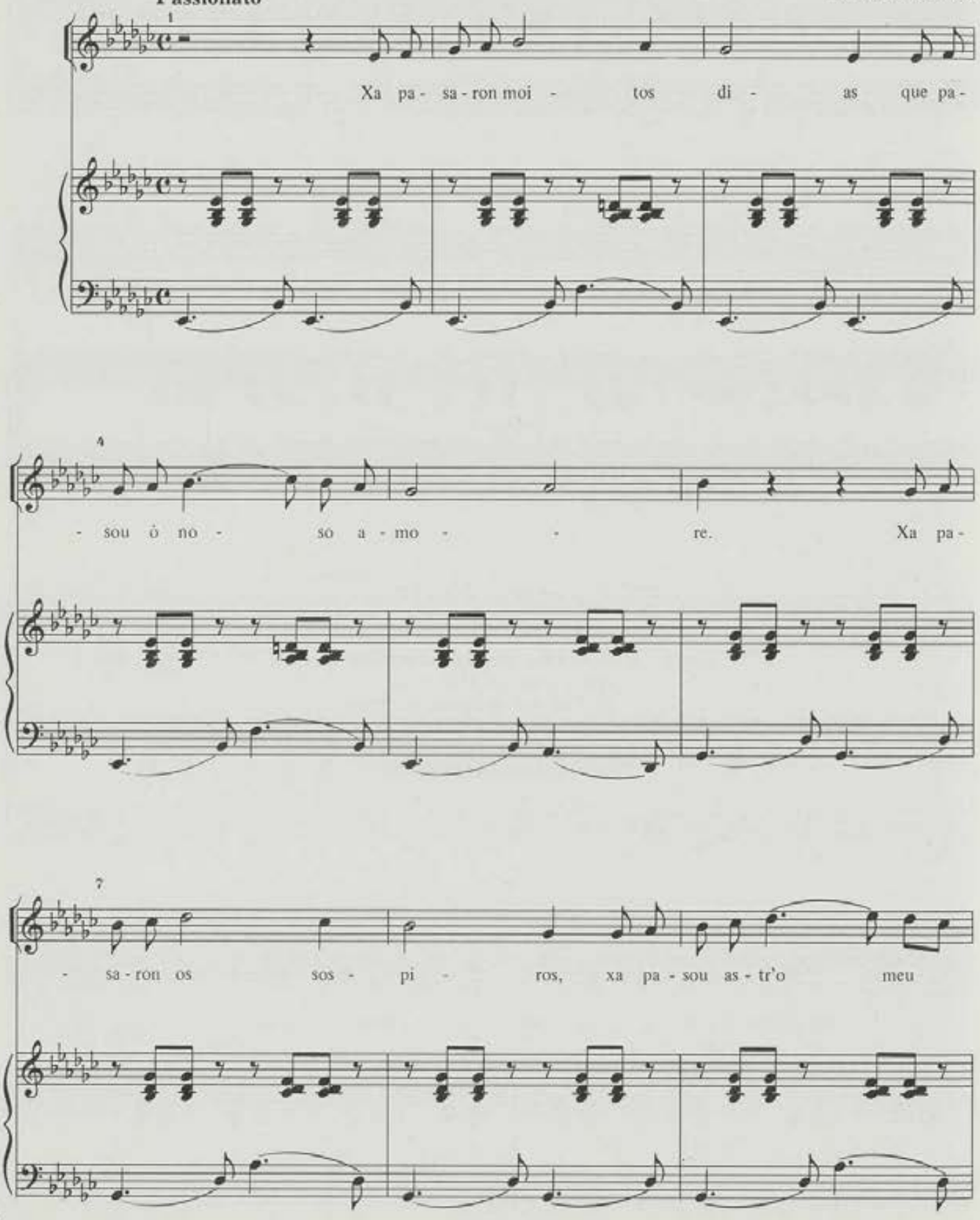

*Nº 5 do livro negro, 3ª Serie, nº 5 da edición de C. Berea

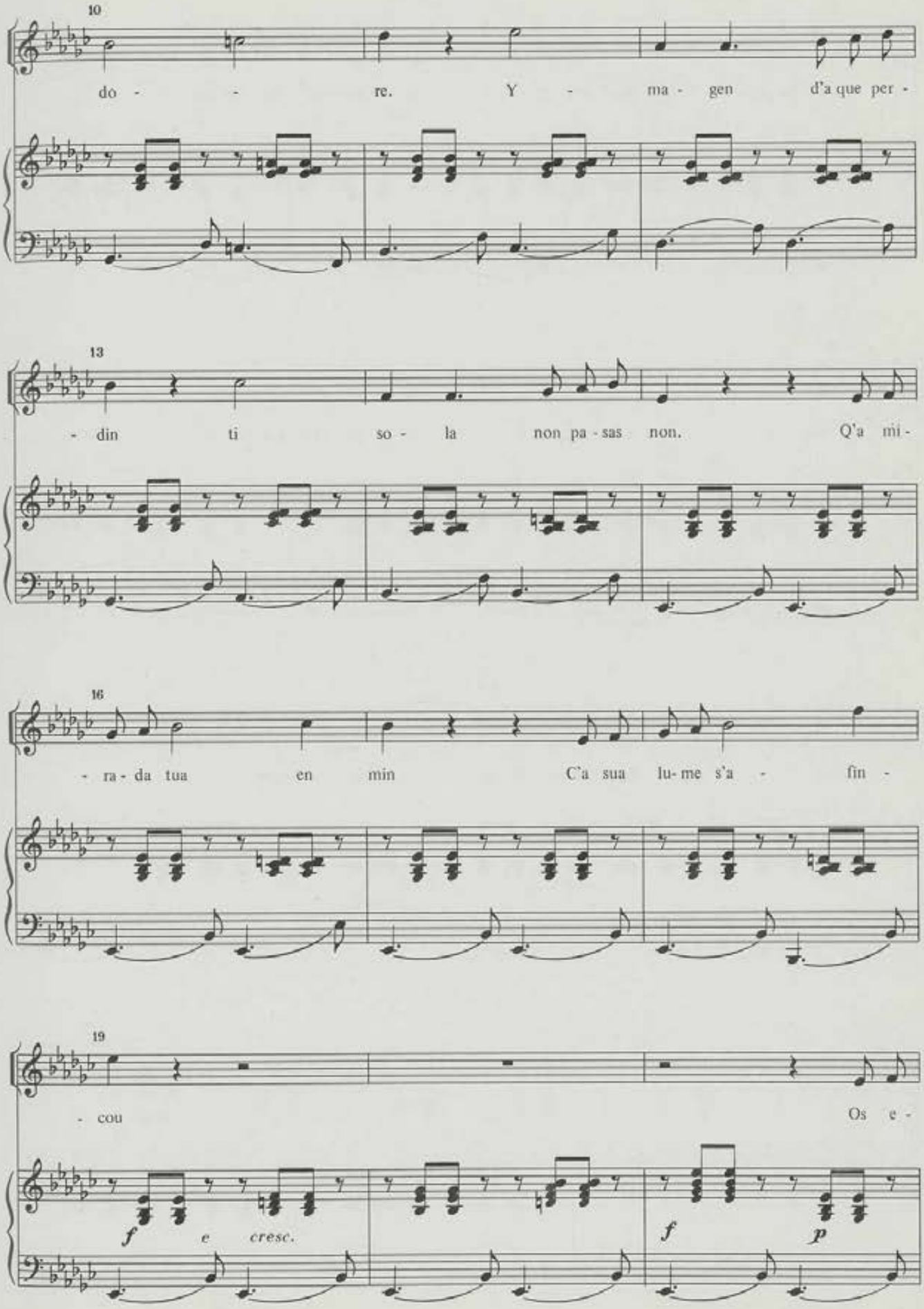
10
do - - re. Y - ma - gen d'a que per -
13
- din ti so - la non pa - sas non. Q'a mi -
16
- ra - da tua en min C'a sua lu - me s'a - fin -
19
- cou Os e -
f e cresc.
f
p

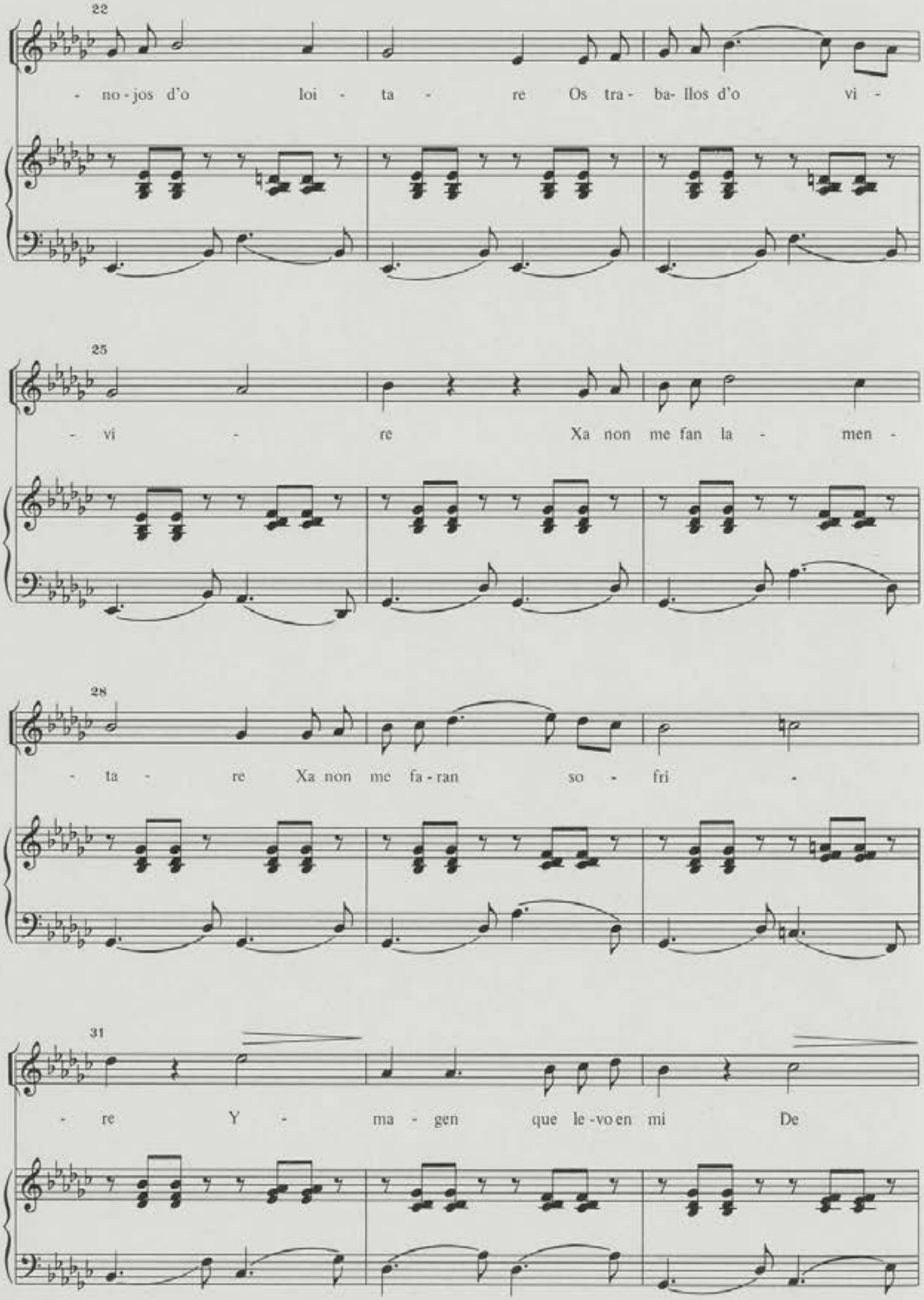
22
- no - jos d'o loi - ta - re Os tra - ba- llos d'o vi -
25
- vi - re Xa non me fan la - men -
28
- ta - re Xa non me fa - ran so - fri -
31
- re Y - ma - gen que le - vo en mi De

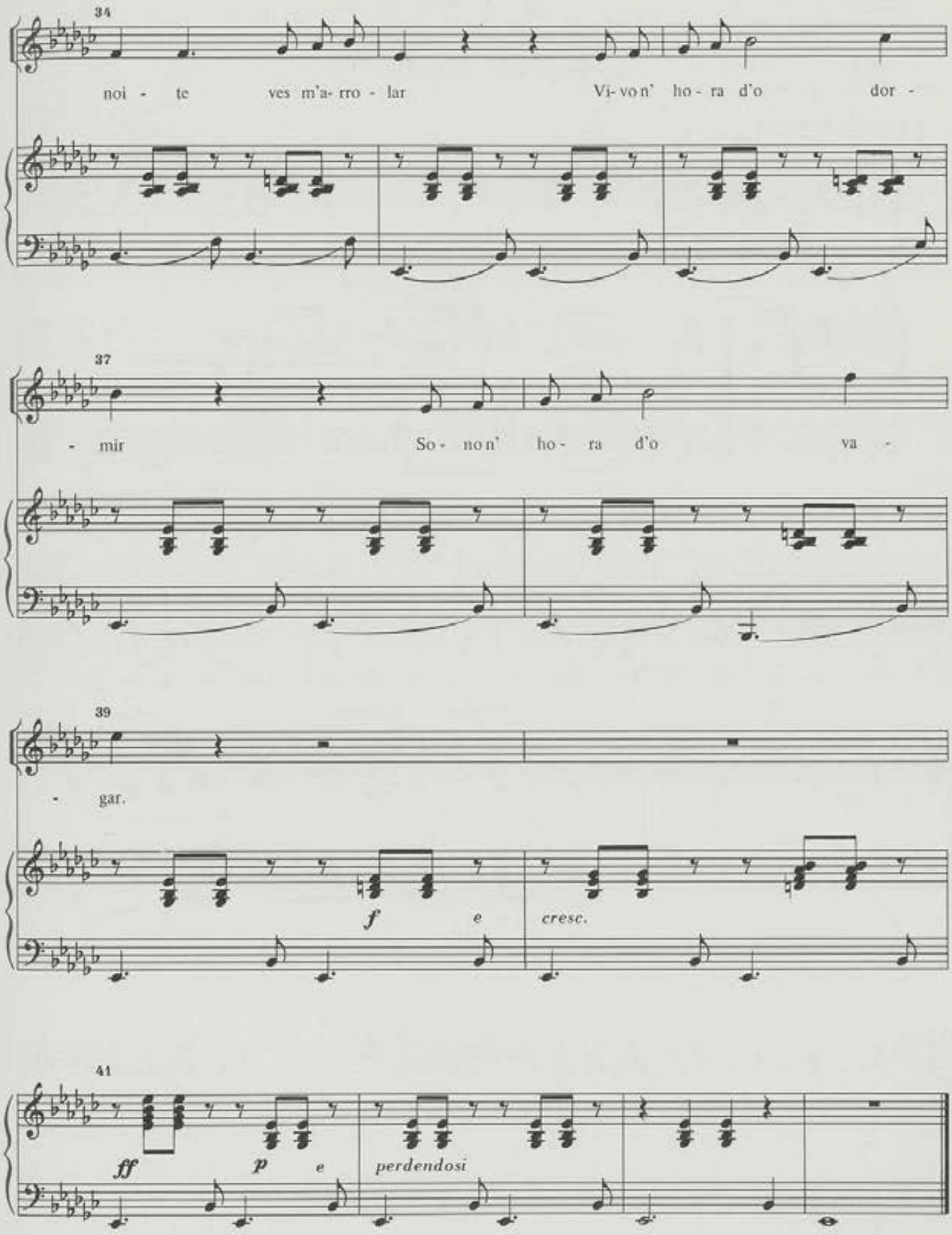
34
noi - te ves m'a- rro - lar Vi- vo n' ho - ra d'o dor -
37
- mir So - no n' ho - ra d'o va -
39
- gar.
f e
cresc.
41
ff p e
perdendosi

Nº 2a

Lagrimas fecundas*

Poesia de Selgas

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Tranquillamente

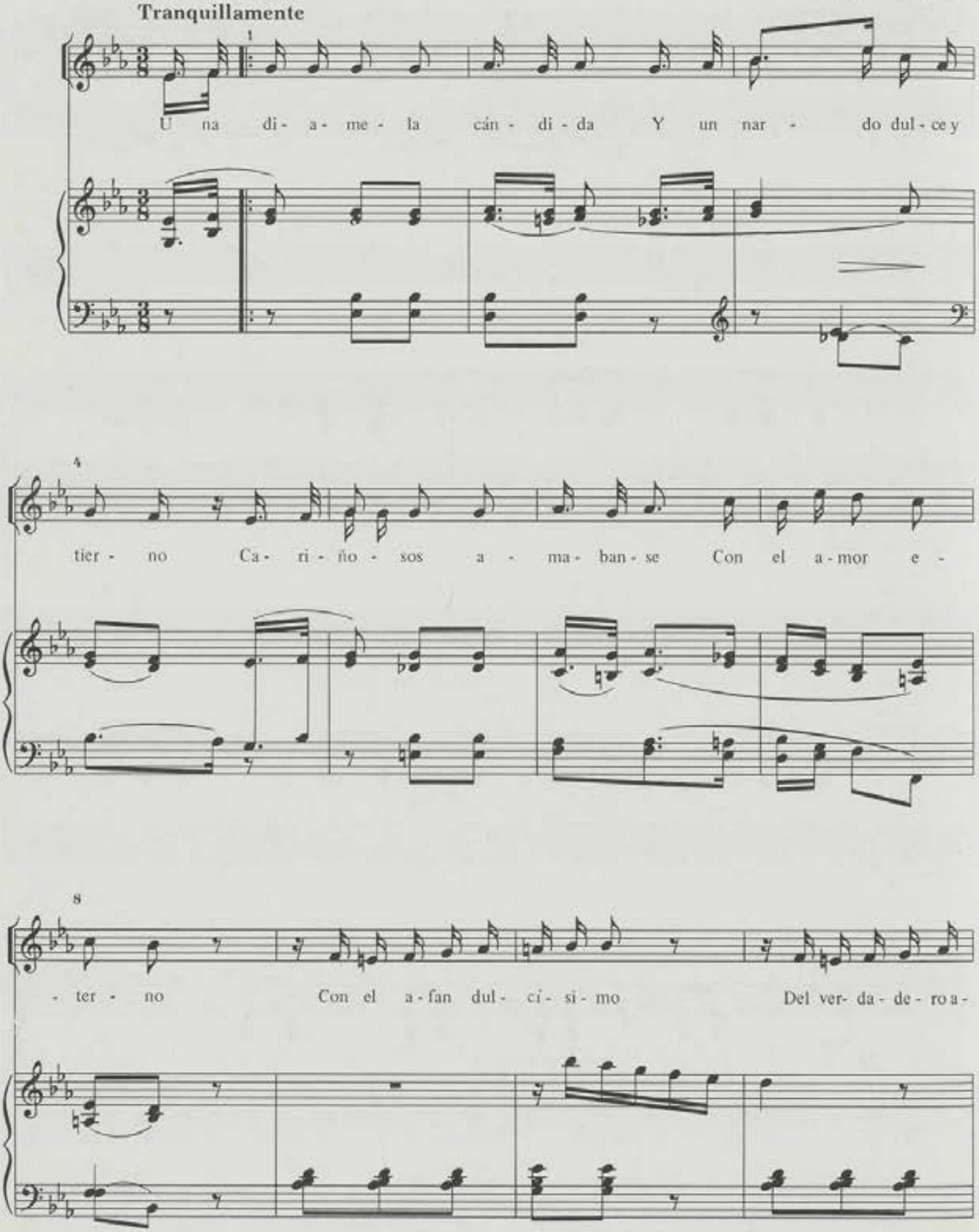

* Cuaderno 7º, nº 2 do livro violeta

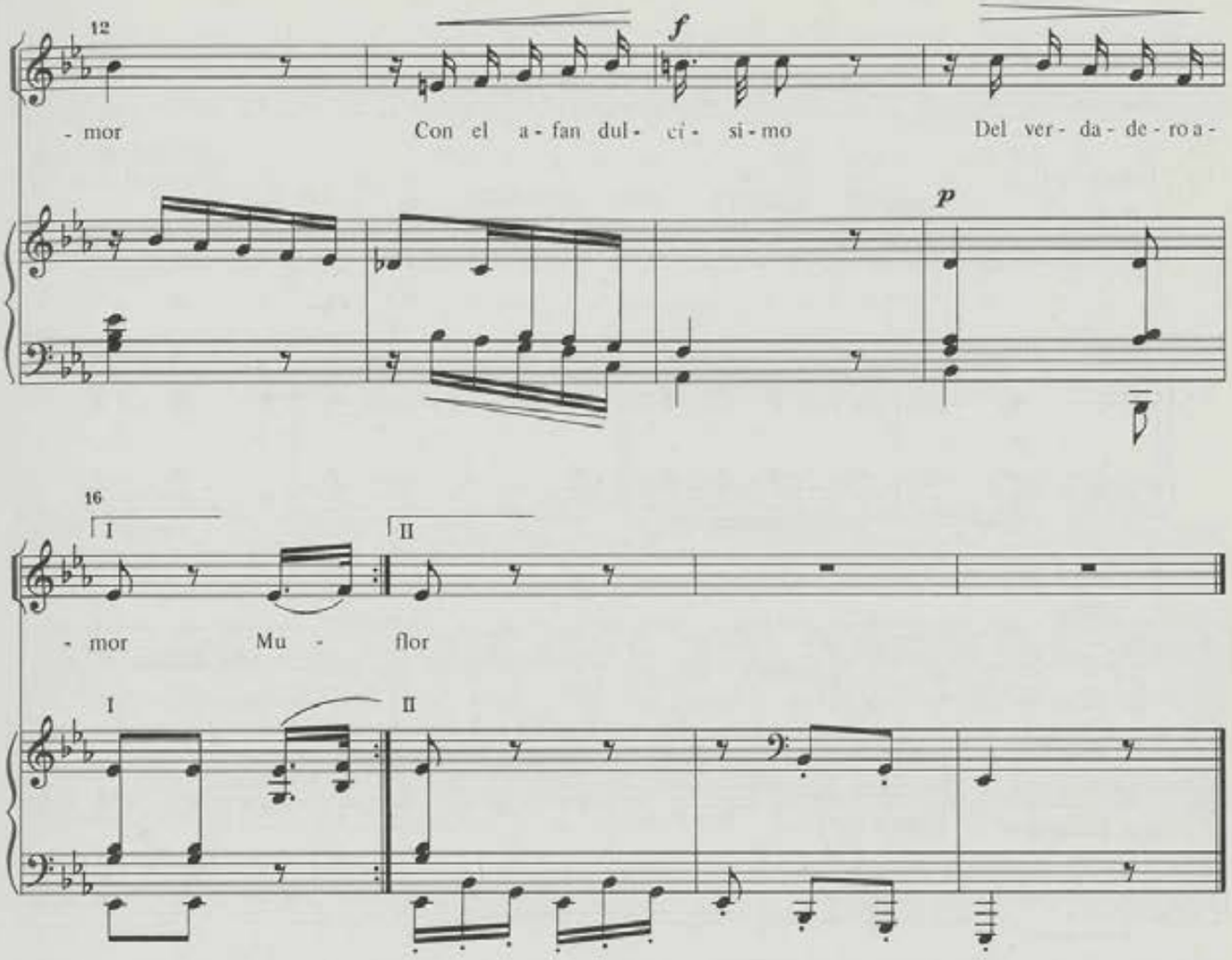

2. Murió la amante tímida,
Lloró el nardo su pena
Y al riego de sus lágrimas
La siempre viva amena
Sobre la flor exánime } bis
Deja crecer su flor. }

Nº 2b

A bordo*

Poesía de F. G.

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

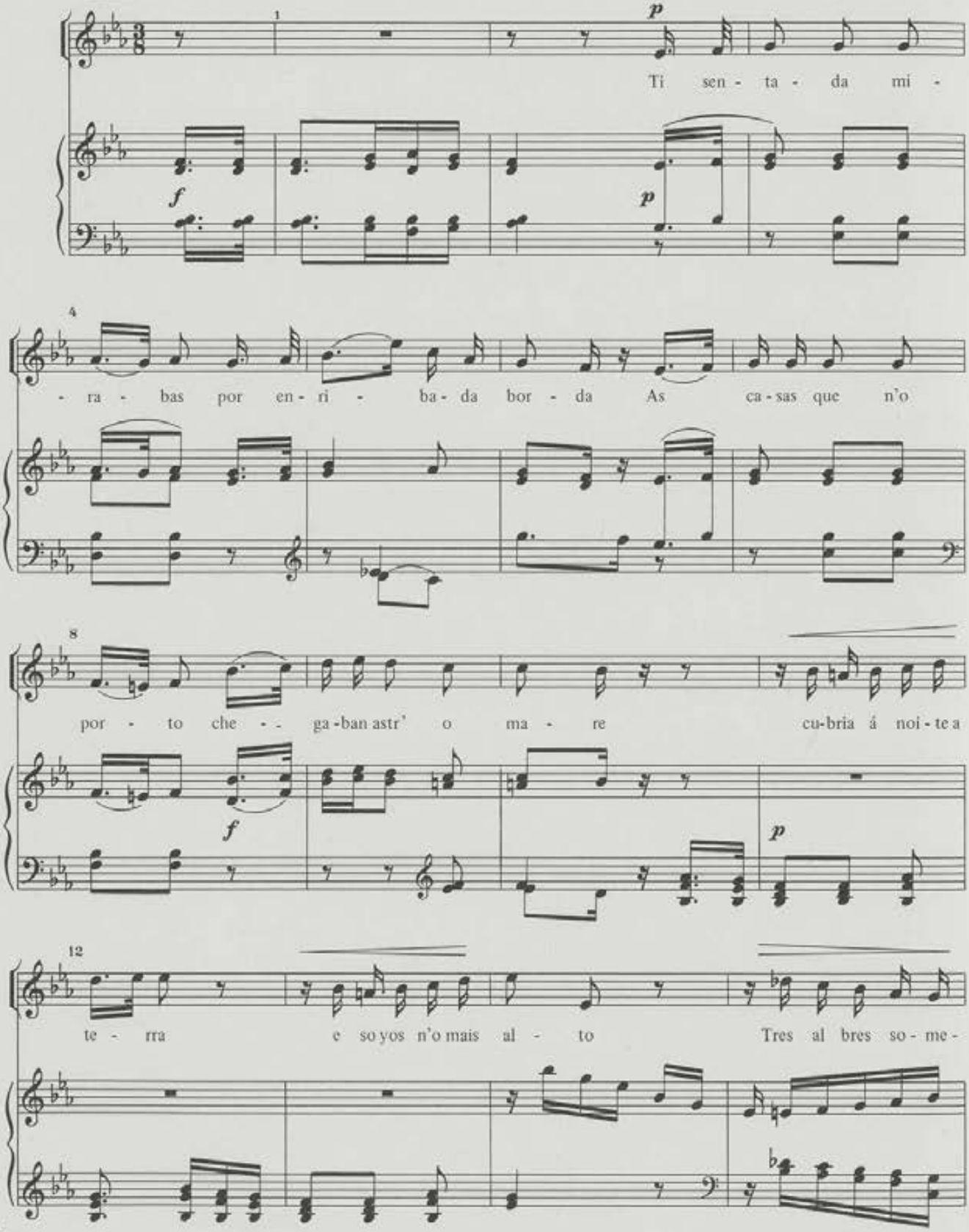

* Nº 11 do livro negro, 4ª Serie, nº 5 da edición de C. Berea

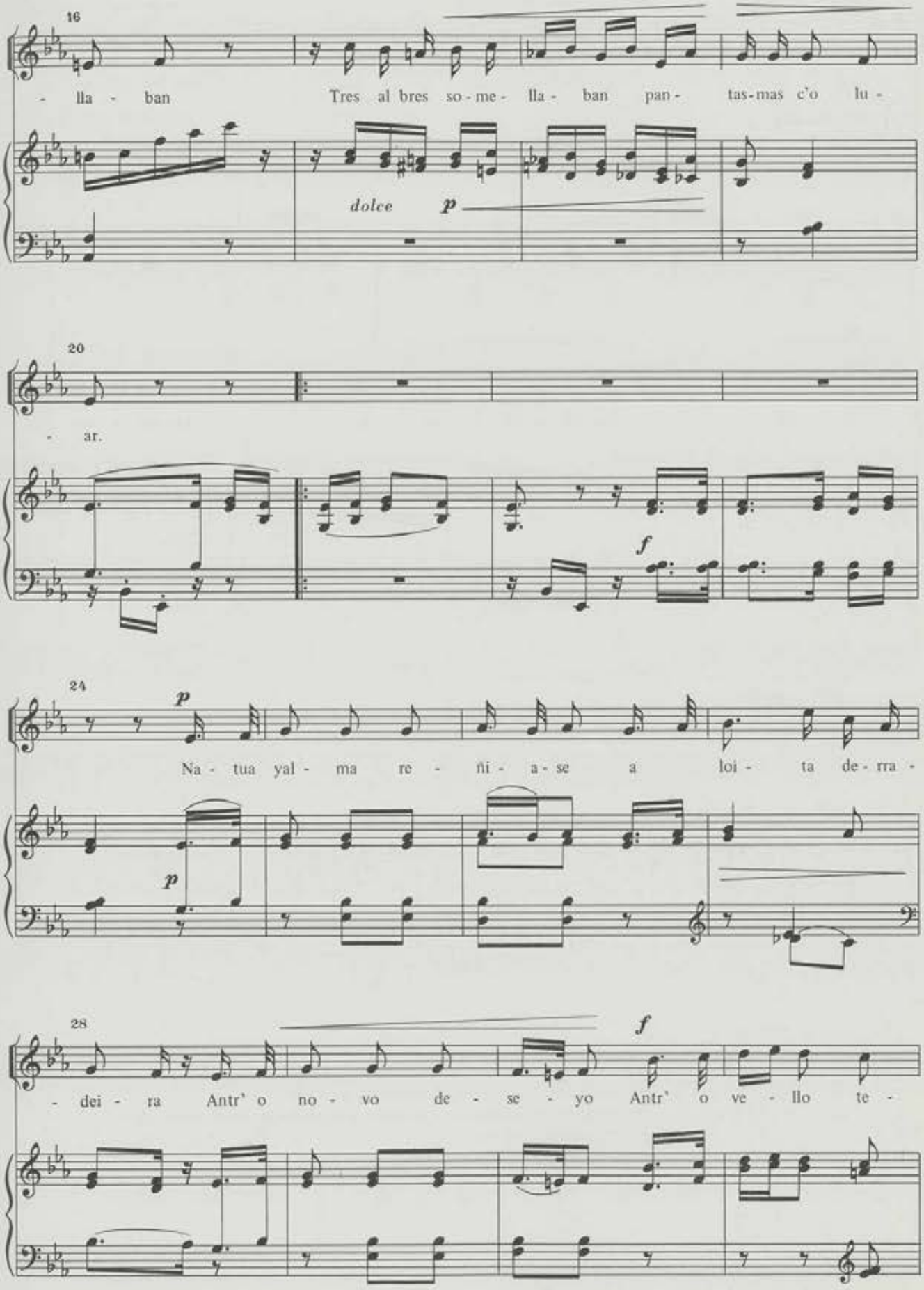
16
- lla - ban
Tres al bres so - me - lla - ban pan - tas - mas c'o lu -
dolce
p
20
- ar.
f
24
p
Na - tua yal - ma re - ñi - a - se a loi - ta de - rra -
p
28
f
- dei - ra Antr' o no - vo de - se - yo Antr' o ve - llo te -

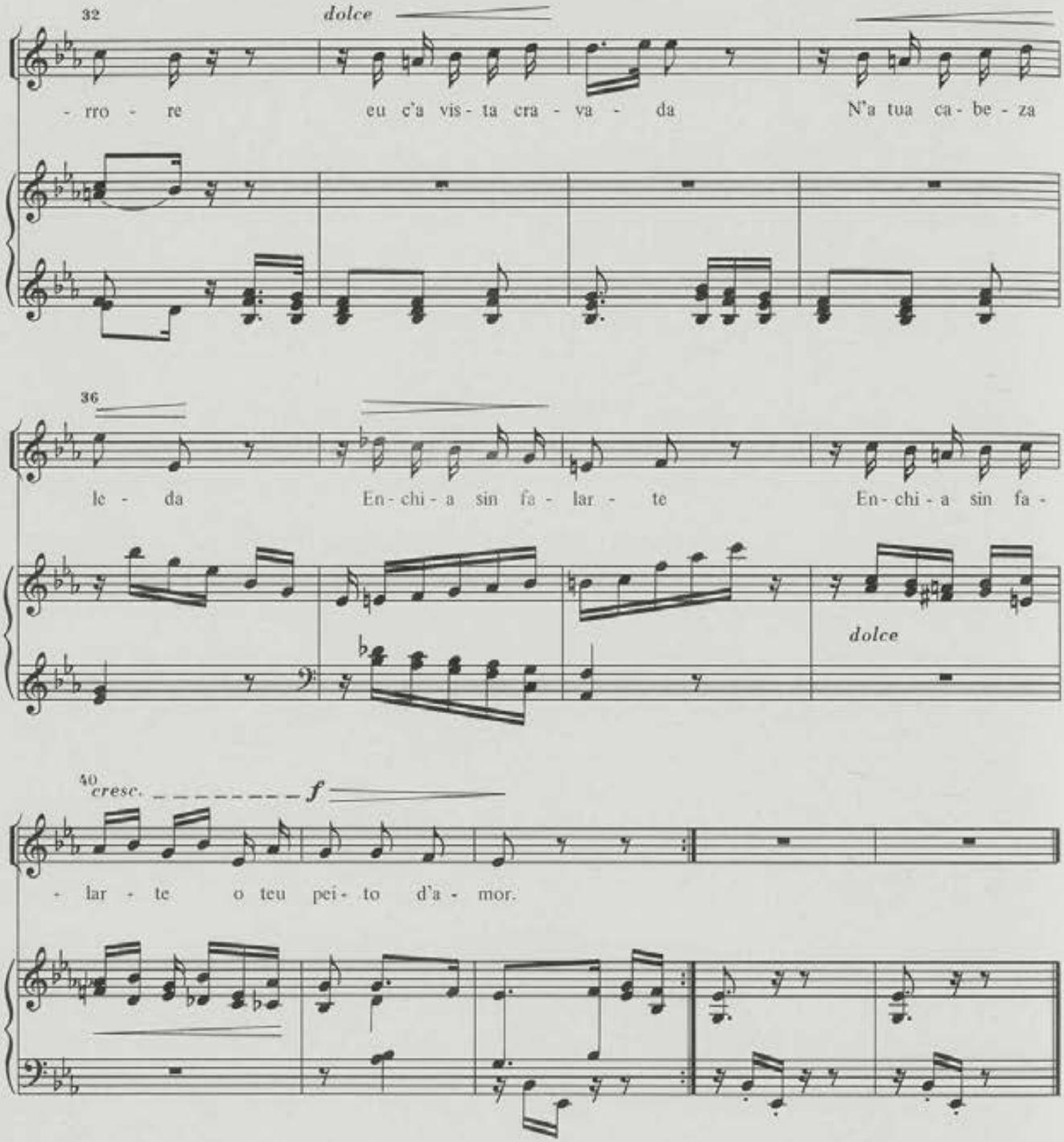

2. Ao fin teus ollos doces levantaste con medo
Teu mirar veu fundirse n'a fogueira do meu
Destonces nosas almas por sempre se prenderon
E pra sempre fugiron
E pra sempre fugiron mon sosego e o teu.

Nº 3a

Misterios del amor*

Poesia de Selgas

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

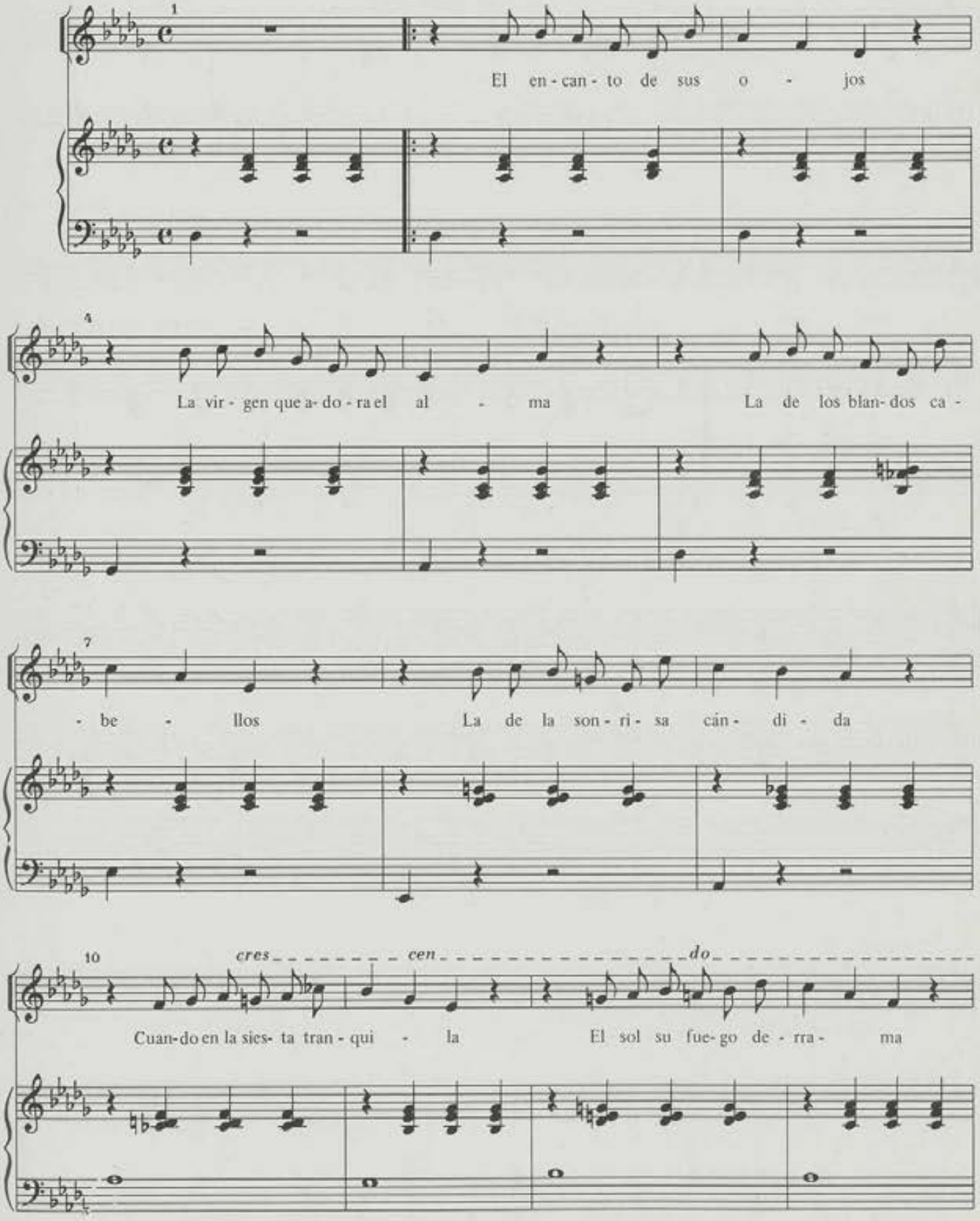

* Cuaderno 7º, nº 6 do livro violeta

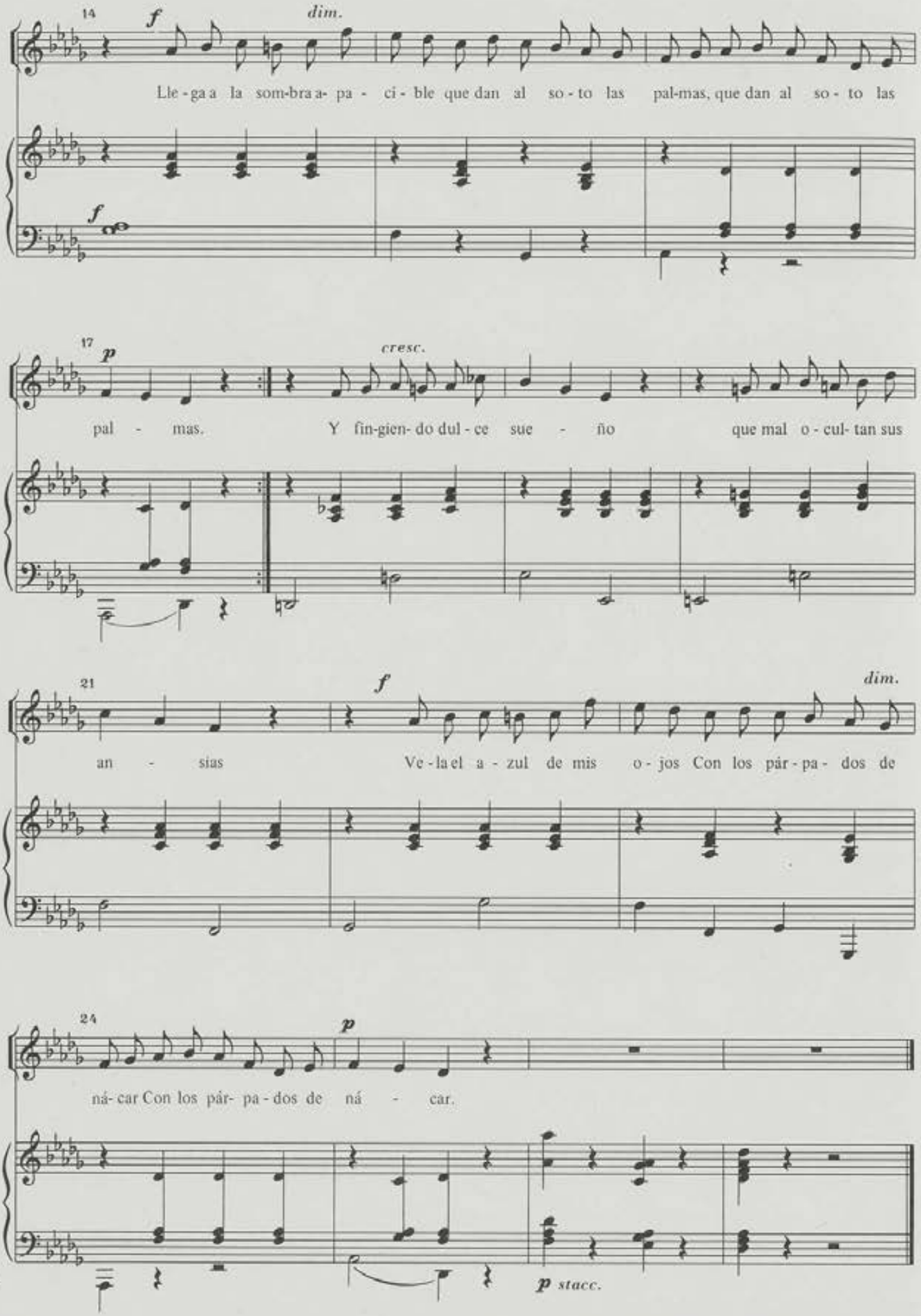
14
f
dim.
Lle - ga a la som-bra a- pa - ci - ble que dan al so - to las pal-mas, que dan al so - to las
f
17
p
cresc.
pal - mas. Y fin-gien- do dul - ce sue - ño que mal o - cul- tan sus
21
f
dim.
an - sias Ve - la el a - zul de mis o - jos Con los pár - pa - dos de
24
p
ná- car Con los pár- pa - dos de ná - car.
p stacc.

2. Con tierna inquietud escucha
Si gime el viento en las ramas
Llena de amor se estremece
Si tiernas las aves cantan.
Y al sentir cerca mis pasos
Que por la loma resbala
El talle gentil reclina
Sobre la menuda grama bis

Nº 3b

Foi pol'o mes de Nadal*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

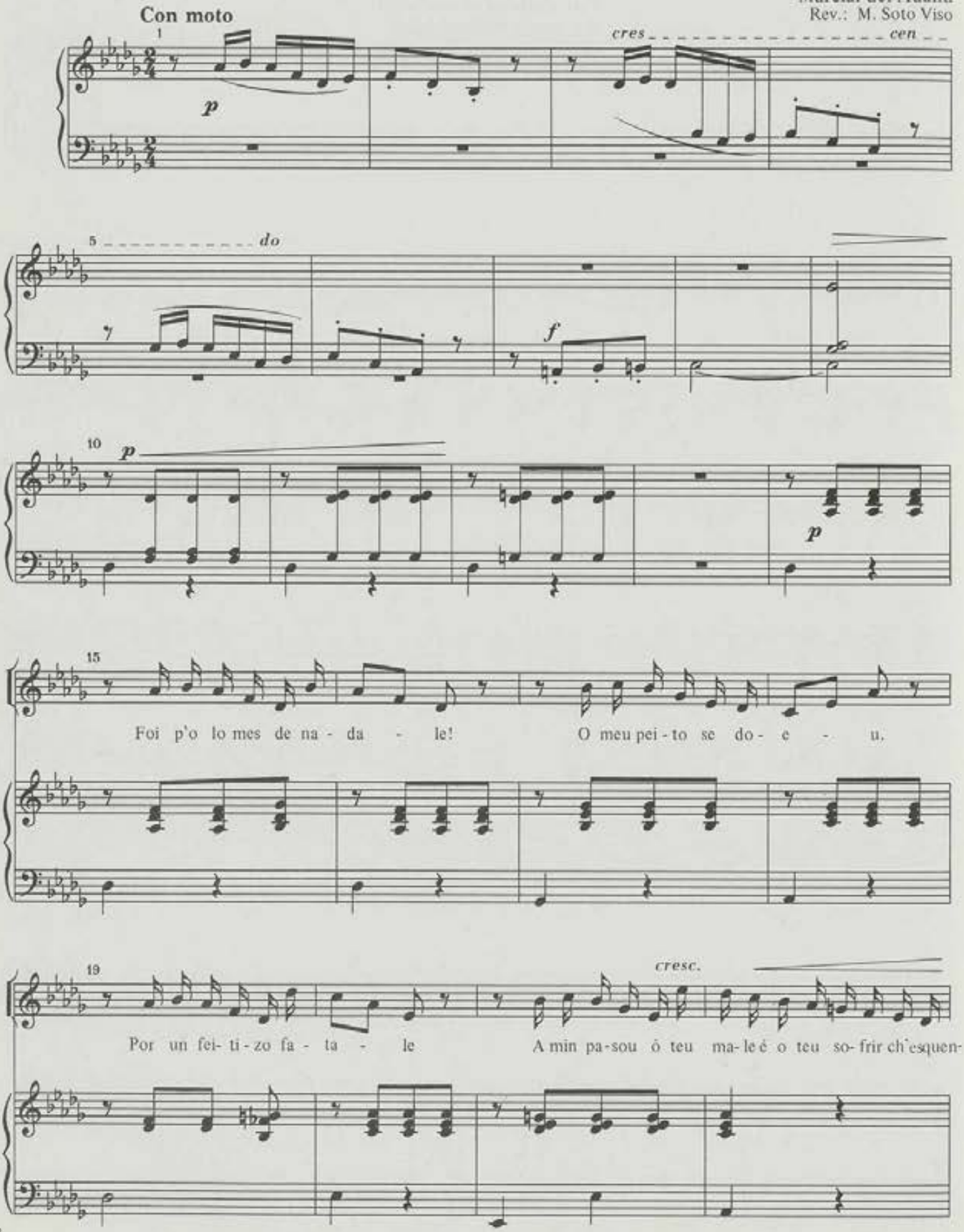

*Nº 15 do livro negro, 3ª série nº 3 da edición de C. Berea

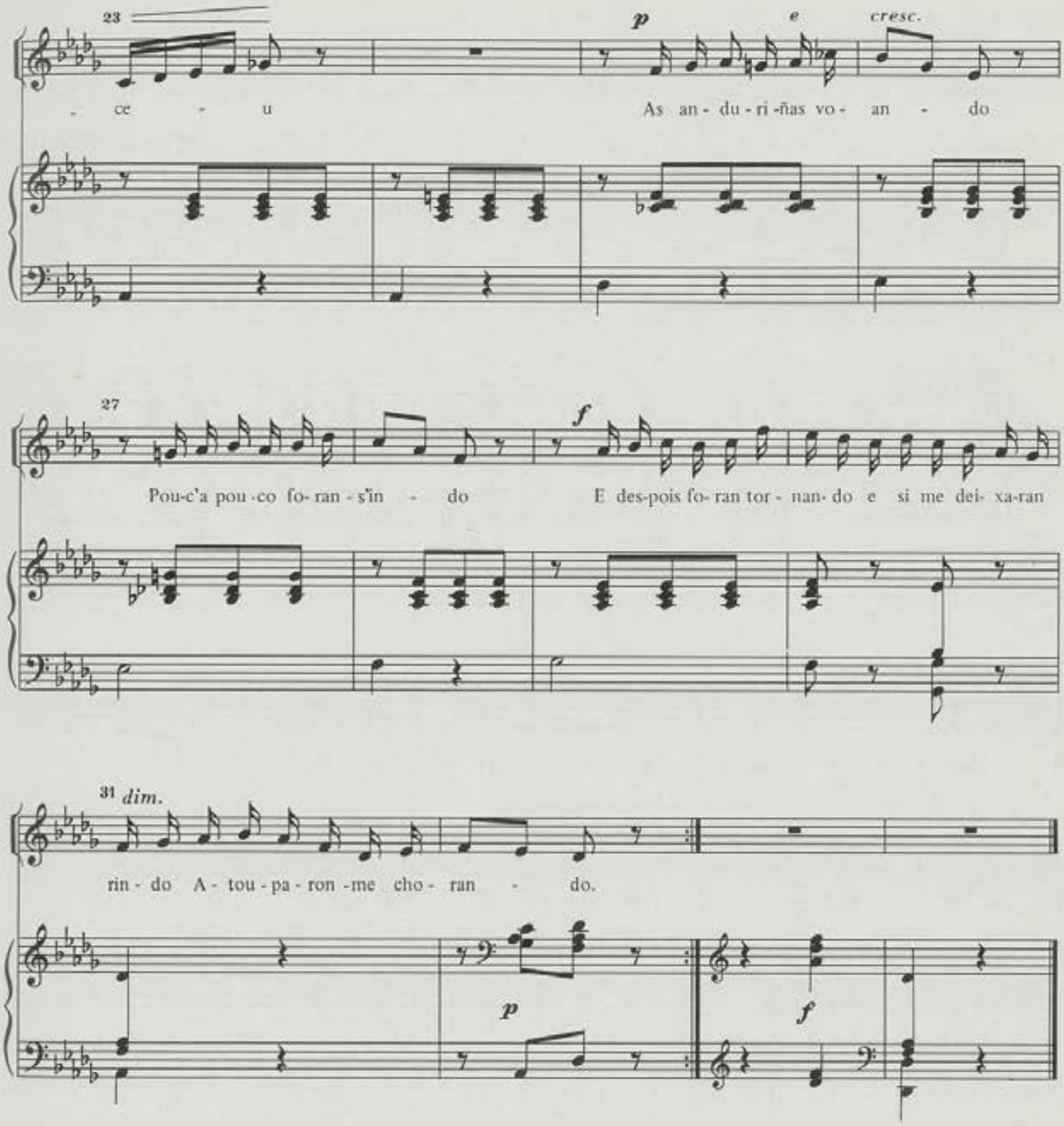

2. "Sementei os meus amores
N'o teu peito" me decia.
E regueinos l'os meus dores
Mal pocado! non sabia
Que non dan as penas froles
Si dos layos d'o teu peito
Me folgaba entonces eu
E oxe teño ó meu desfeito
ti confesa en bon direito
¿Quen ganou é quen perdeu?

Nº 4a

Barcarolle*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

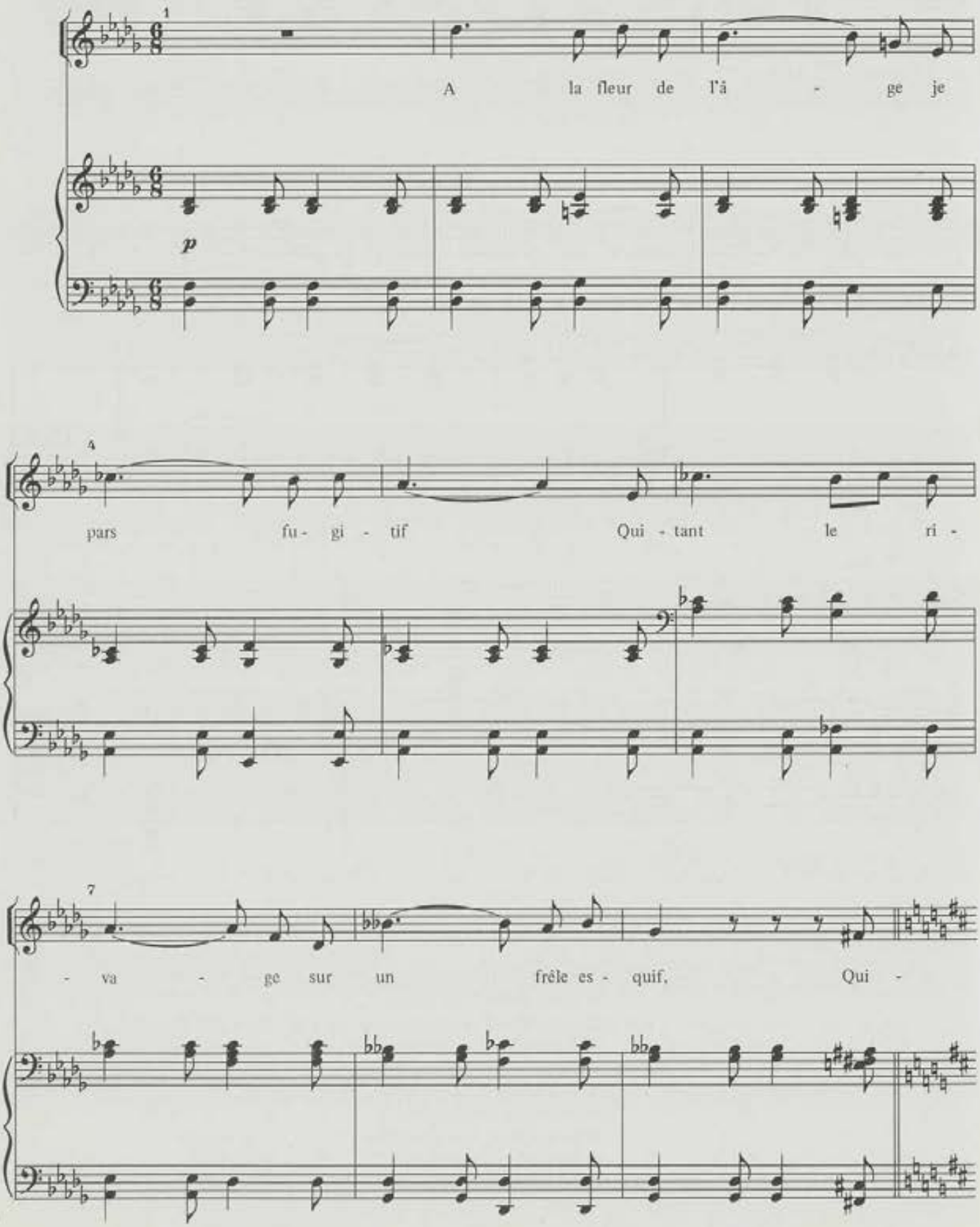

*Cuaderno 8º, nº 4 do livro violeta.

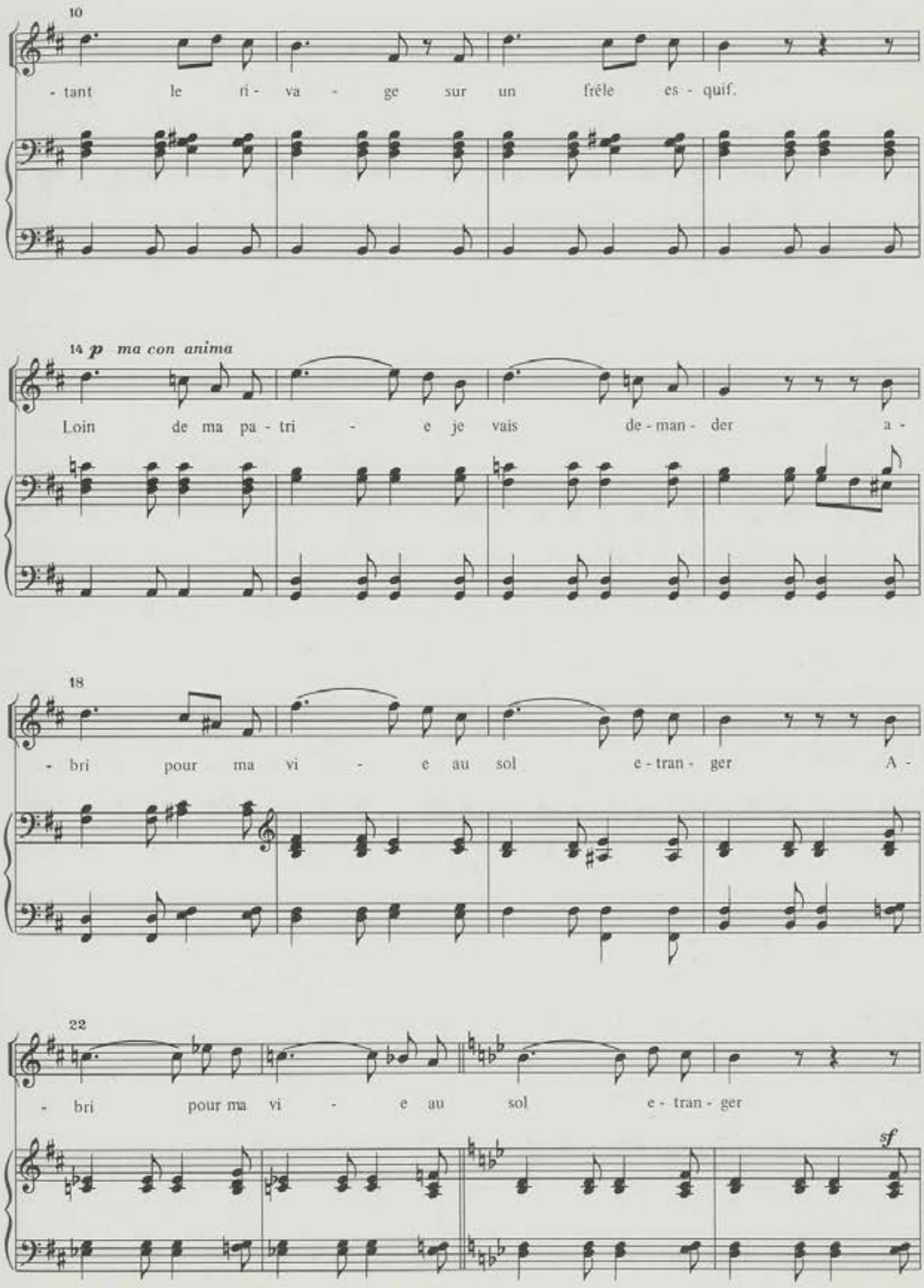
10
- tant le ri - va - ge sur un frêle es - quif.
14 p ma con anima
Loin de ma pa - tri - e je vais de - man - der a -
18
- bri pour ma vi - e au sol e - tran - ger A -
22
- bri pour ma vi - e au sol e - tran - ger
sf

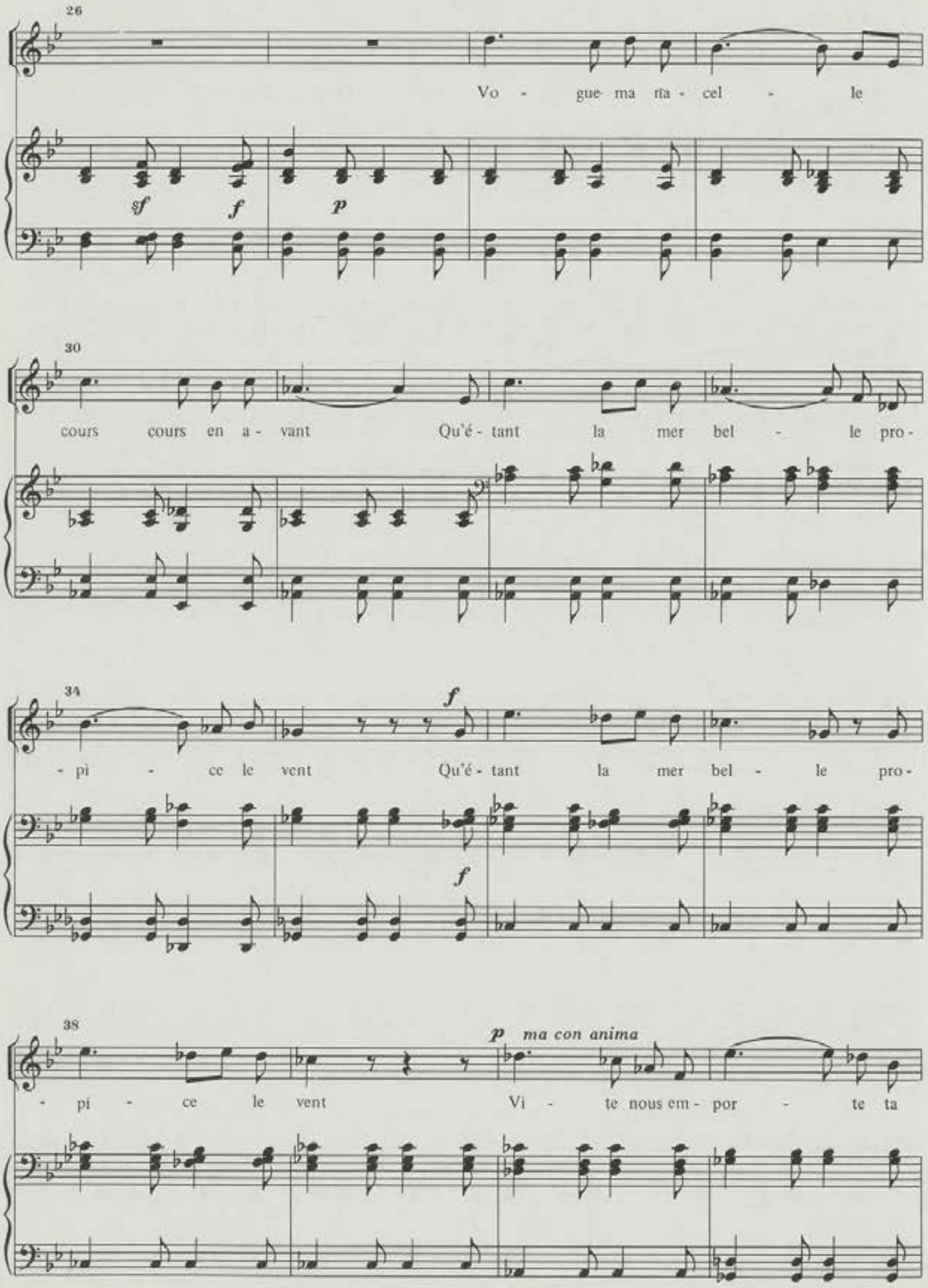
26
Vo - gue ma ma - cel - le
sf
f
p
30
cours cours en a - vant Qu'é - tant la mer bel - le pro -
34
- pi - ce le vent Qu'é - tant la mer bel - le pro -
f
f
38
p ma con anima
- pi - ce le vent Vi - te nous em - por - te ta

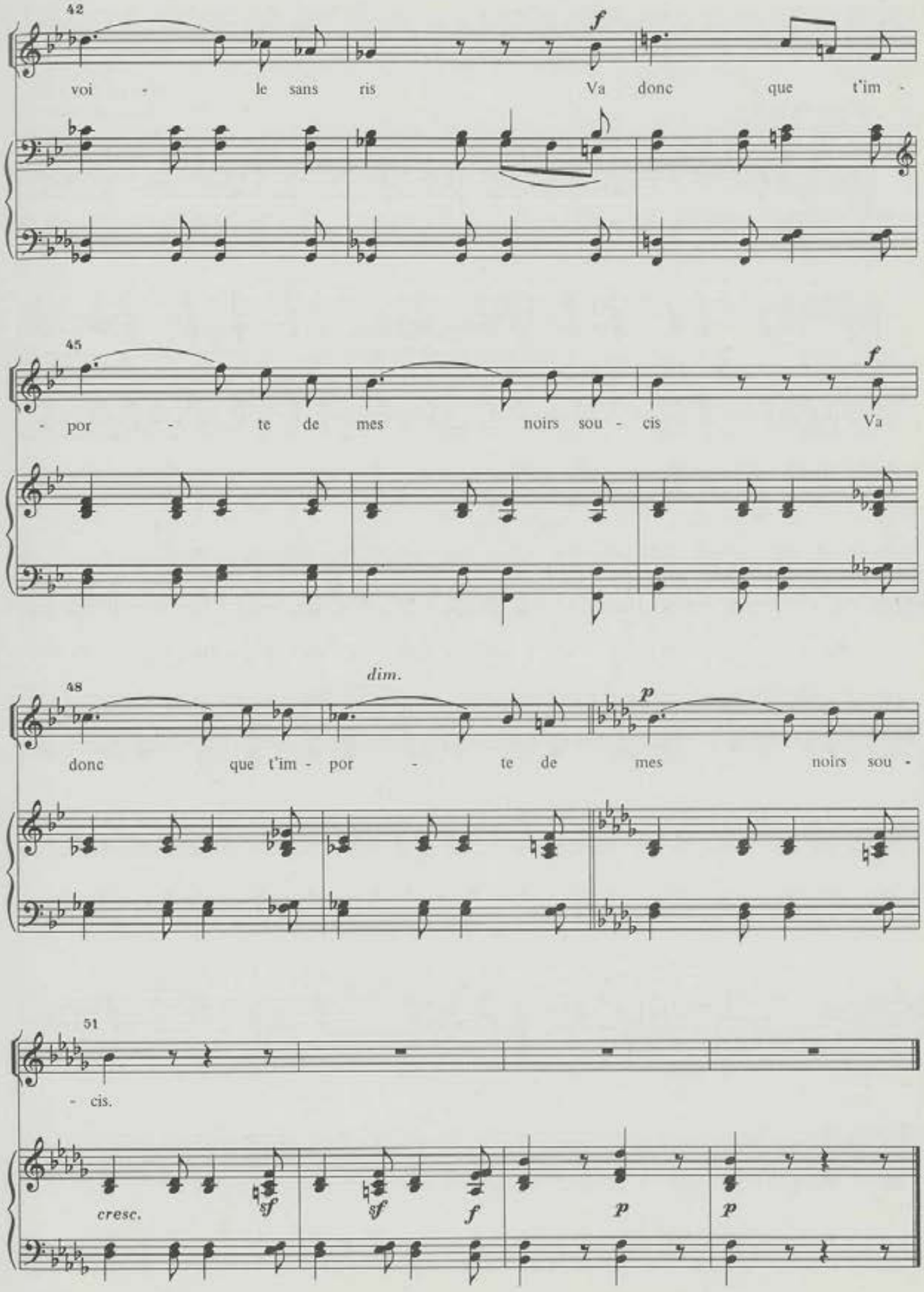
42
f
voi - le sans ris Va donc que t'im -
45
f
- por - te de mes noirs sou - cis Va
dim.
48
p
donc que t'im - por - te de mes noirs sou -
51
- cis.
cresc.
sf
sf
f
p
p

Nº 4b

Afrixida*

Poesia de F. G.

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Andantino

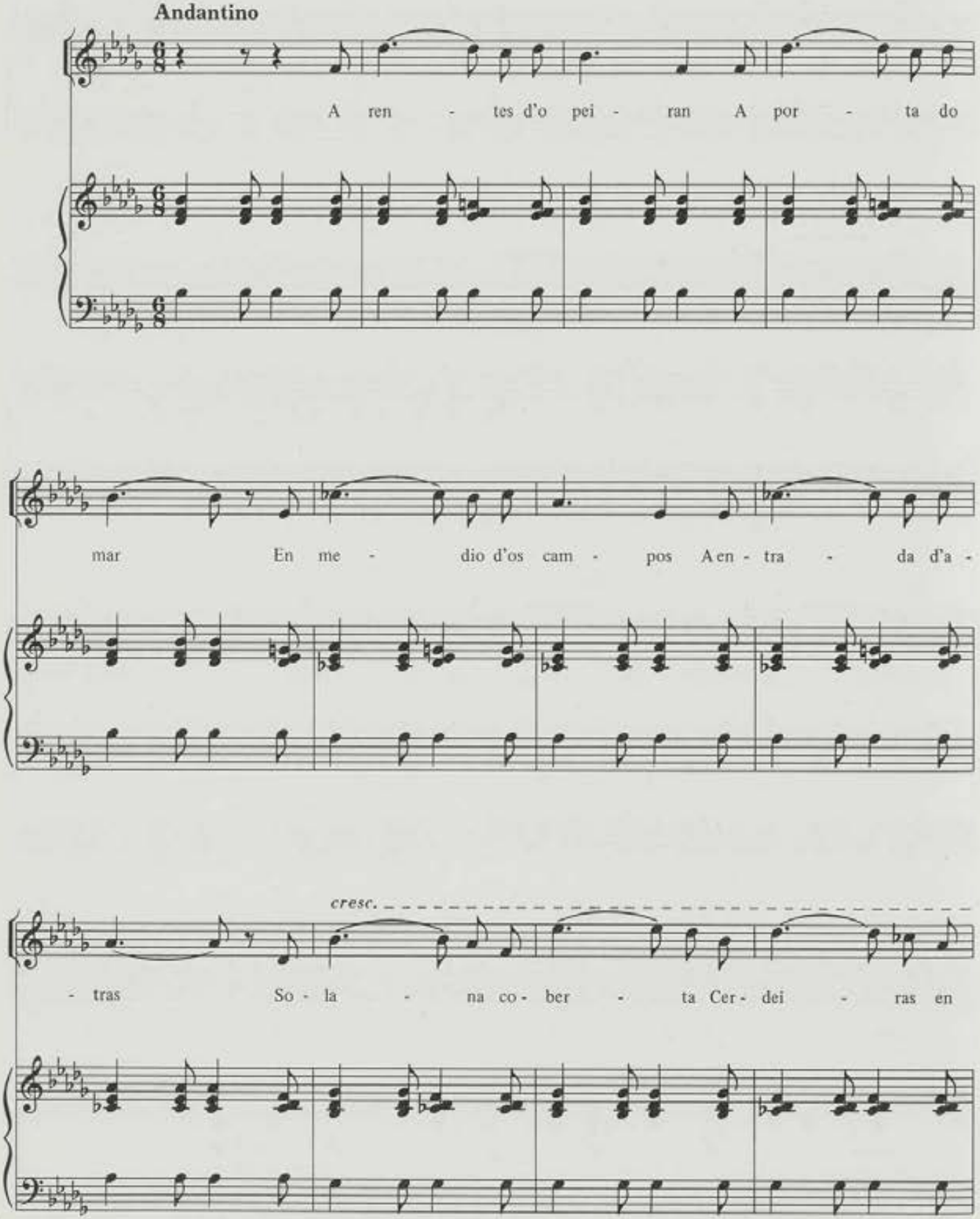

* Nº 4 do livro negro, 4ª série nº 2 da edición de Canuto Berea

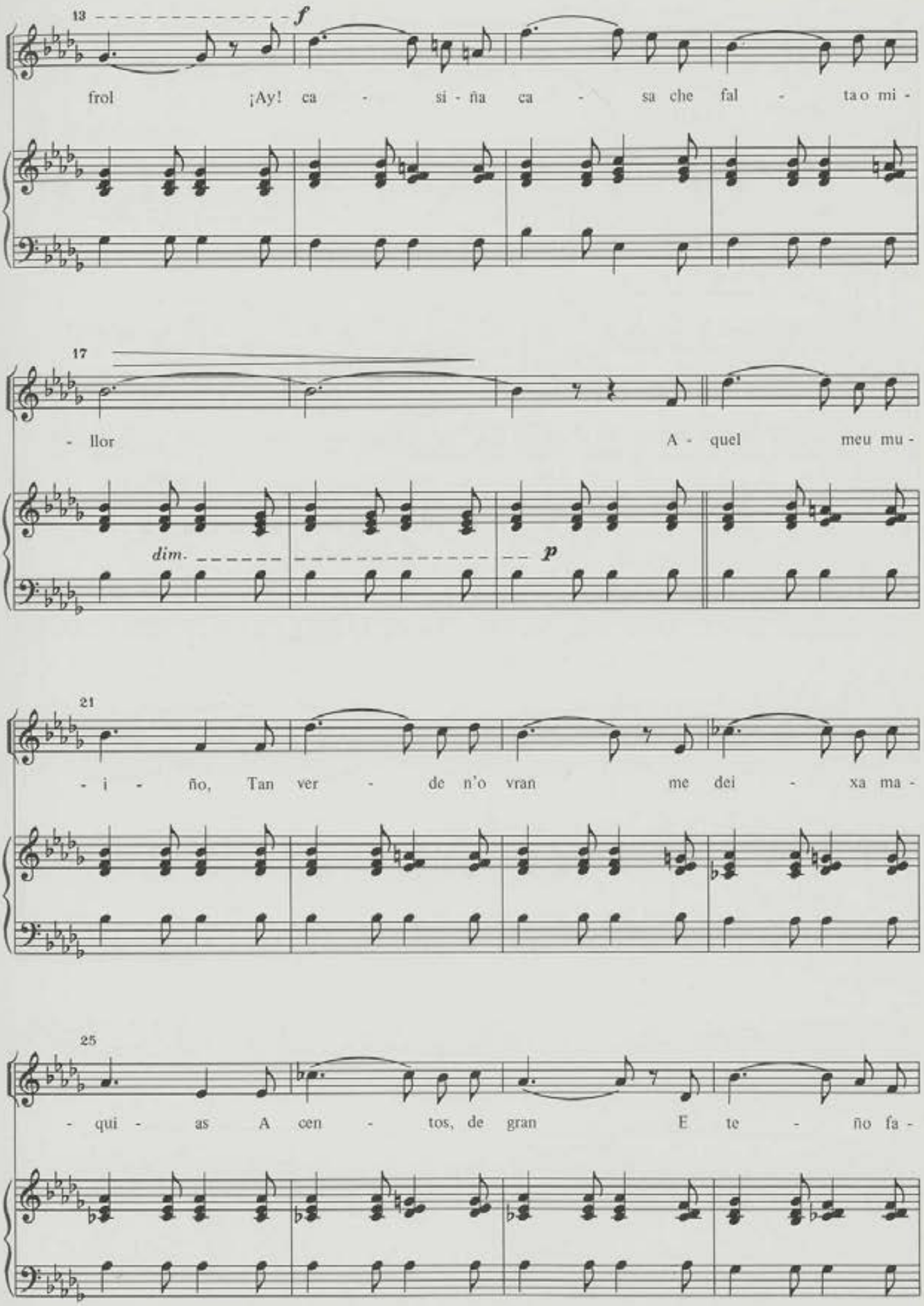
13
f
frol ¡Ay! ca - si - ña ca - sa che fal - ta o mi -
17
- llor A - quel meu mu -
dim.
p
21
- i - ño, Tan ver - de n'o vran me dei - xa ma -
25
- qui - as A cen - tos, de gran E te - ño fa -

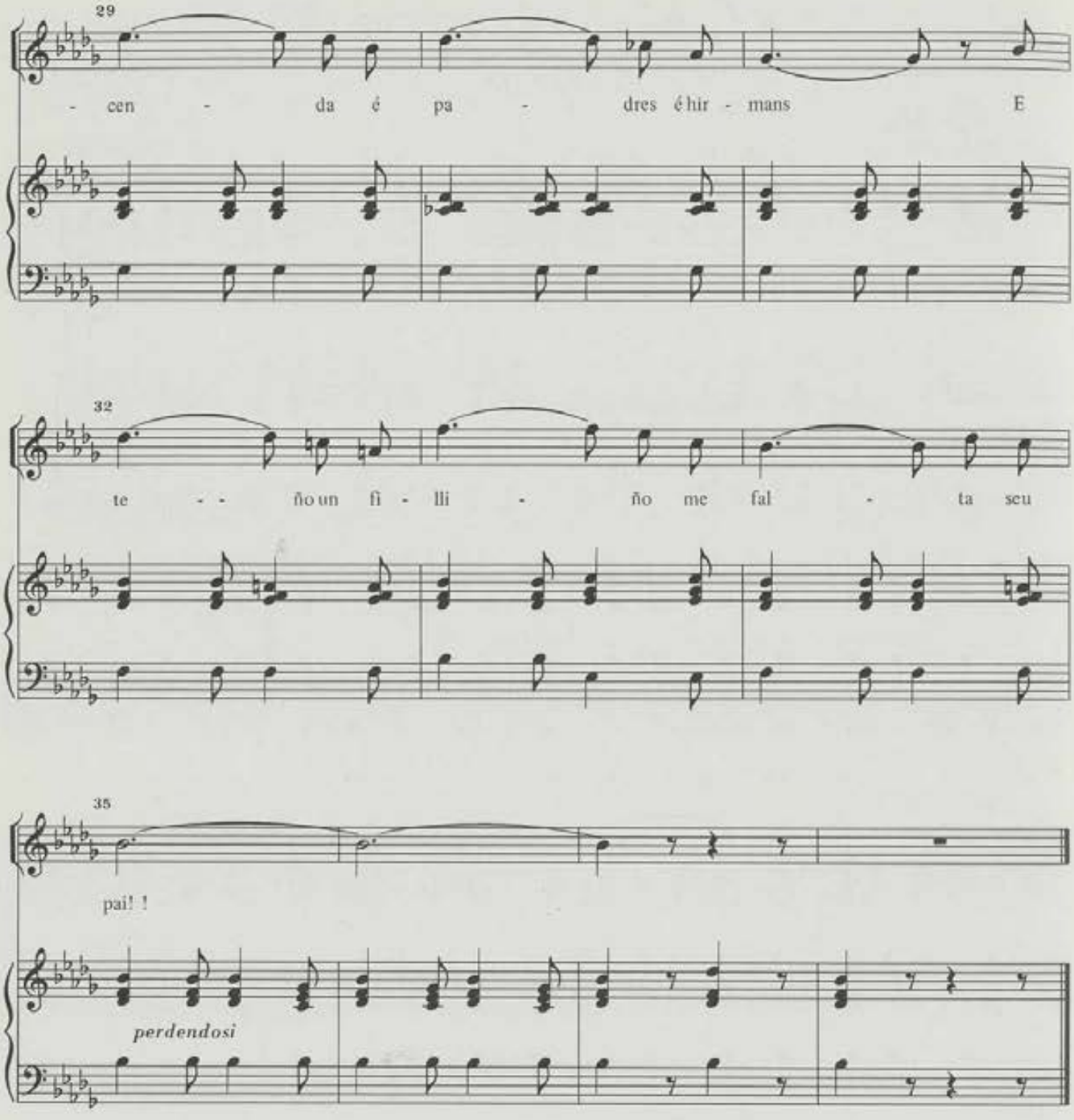
29
- cen - da é pa - dres é hir - mans E
32
te - - ño un fi - lli - ño me fal - ta seu
35
pai! !
perdendosi

Nº 5

A sorte*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Poesia de F. G.

Con moto ma con anima

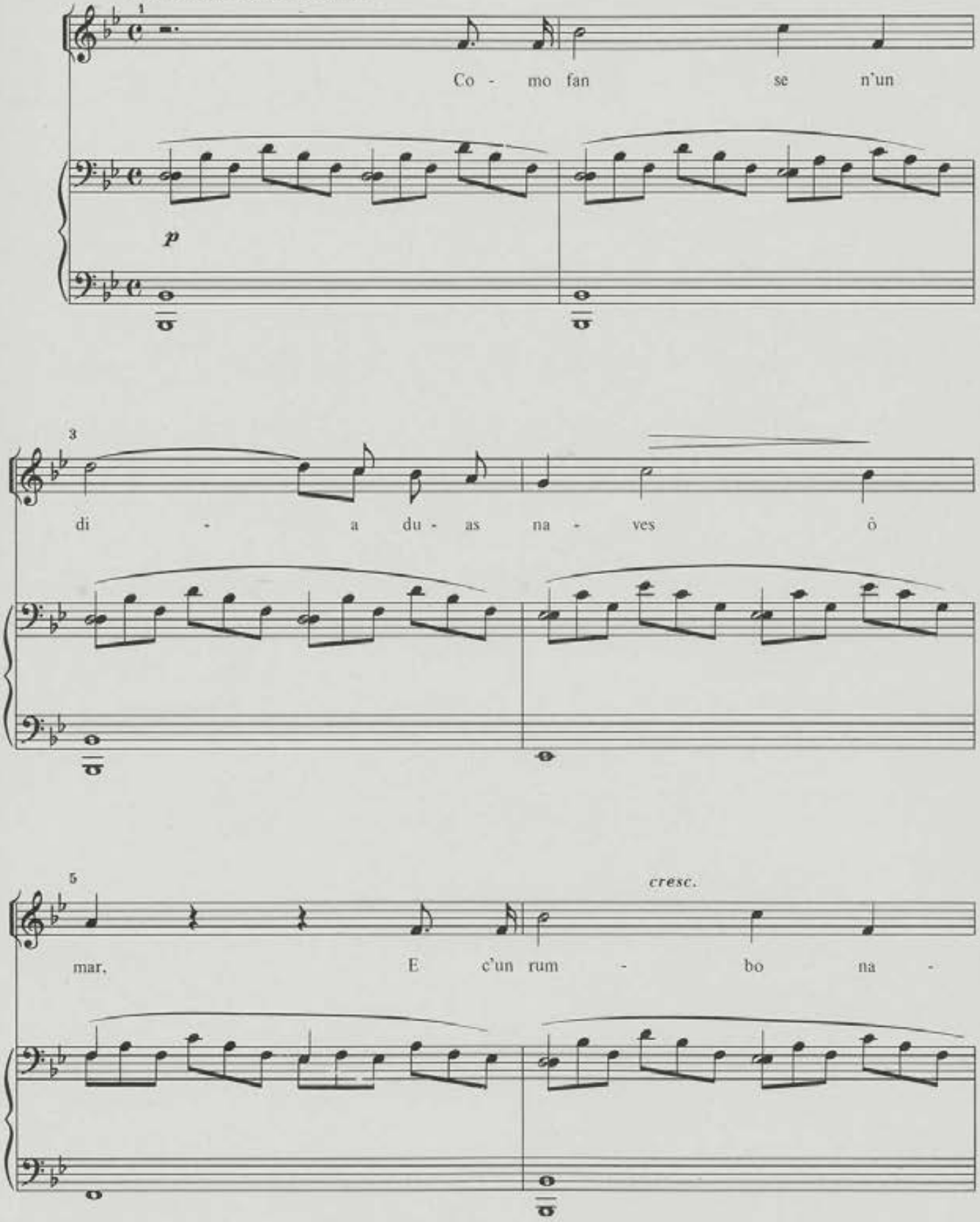

* Cuaderno 9º, nº 1 do livro violeta, nº 43 do livro negro, 4ª série nº 6.

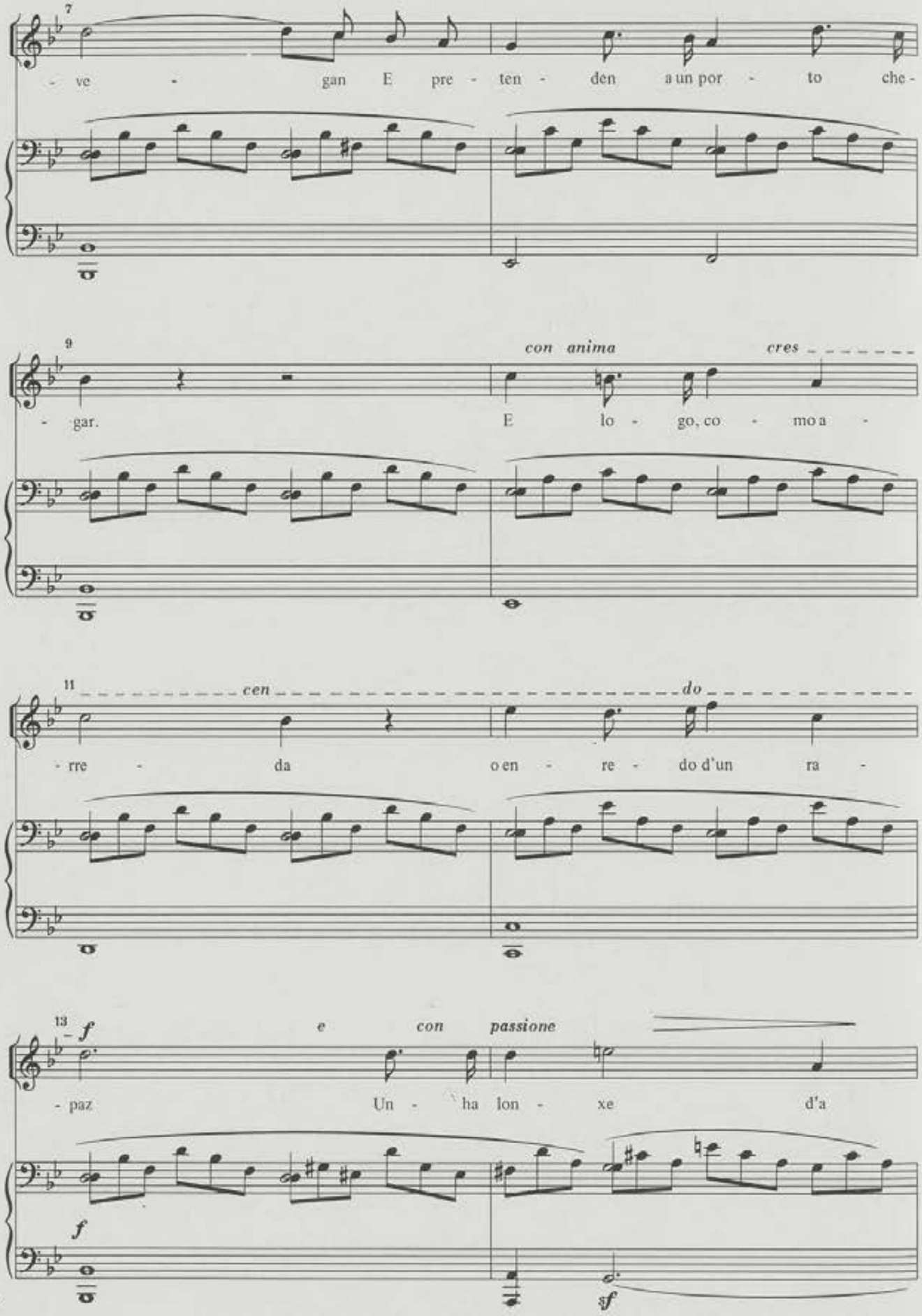
7
- ve - gan E pre - ten - den a un por - to che -
9
con anima
cres
- gar. E lo - go, co - mo a -
11
cen
do
- rre - da o en - re - do d'un ra -
13
f
e con passione
- paz Un - ha lon - xe d'a
f
sf

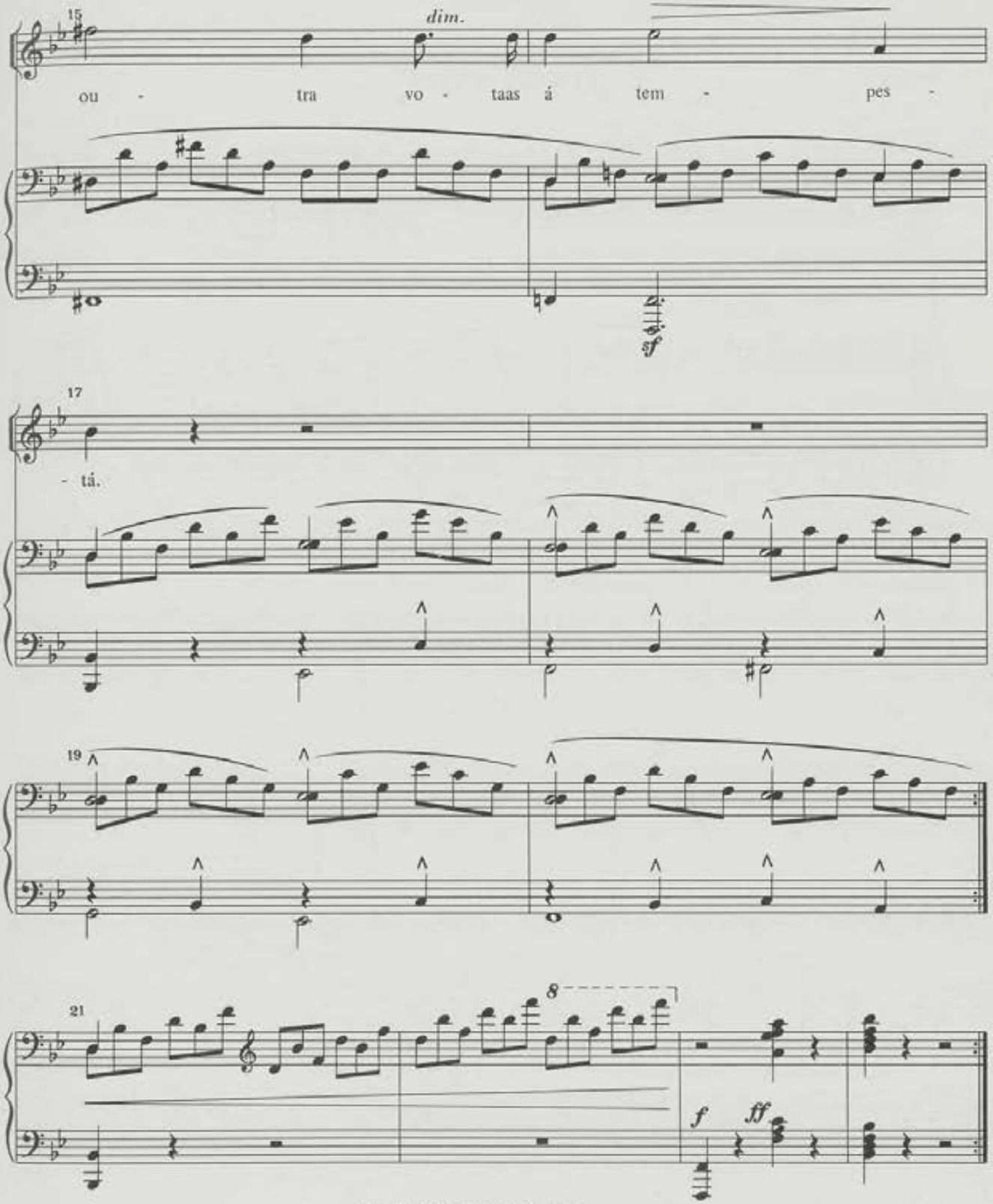

2. Eso foi de nosoutros,
sin nos desapartar,
Maginabamos xuntos
unha vida d'amores pasar.
Mais arredoume a sorte
lonxe de ti quedei
Y aunque sempre te miro
Nunca mais te falei!

Nº 6a

Los dos miedos*

R. Campoamor

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Moderato assai

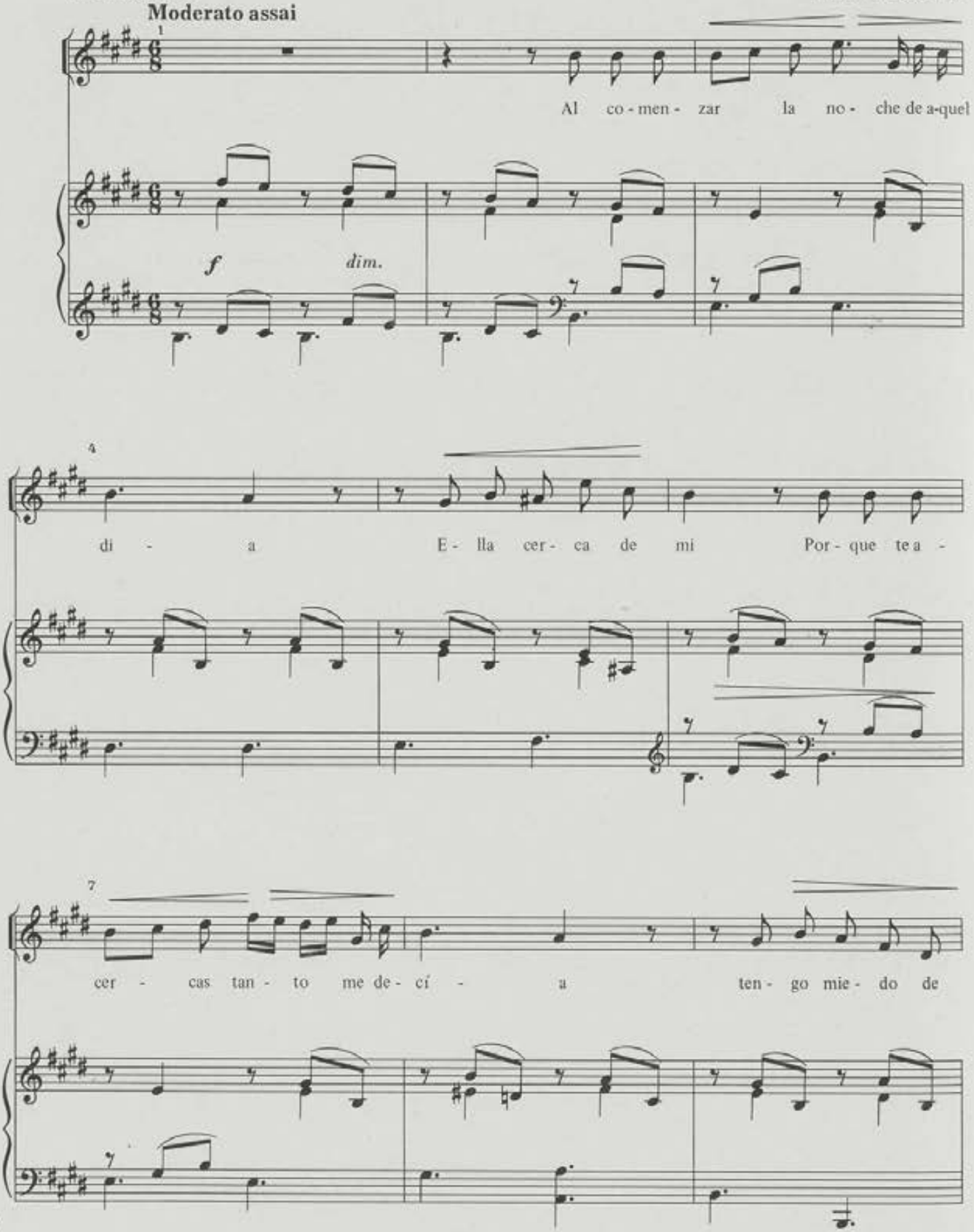

* Cuaderno 10º, nº 6 do livro violeta

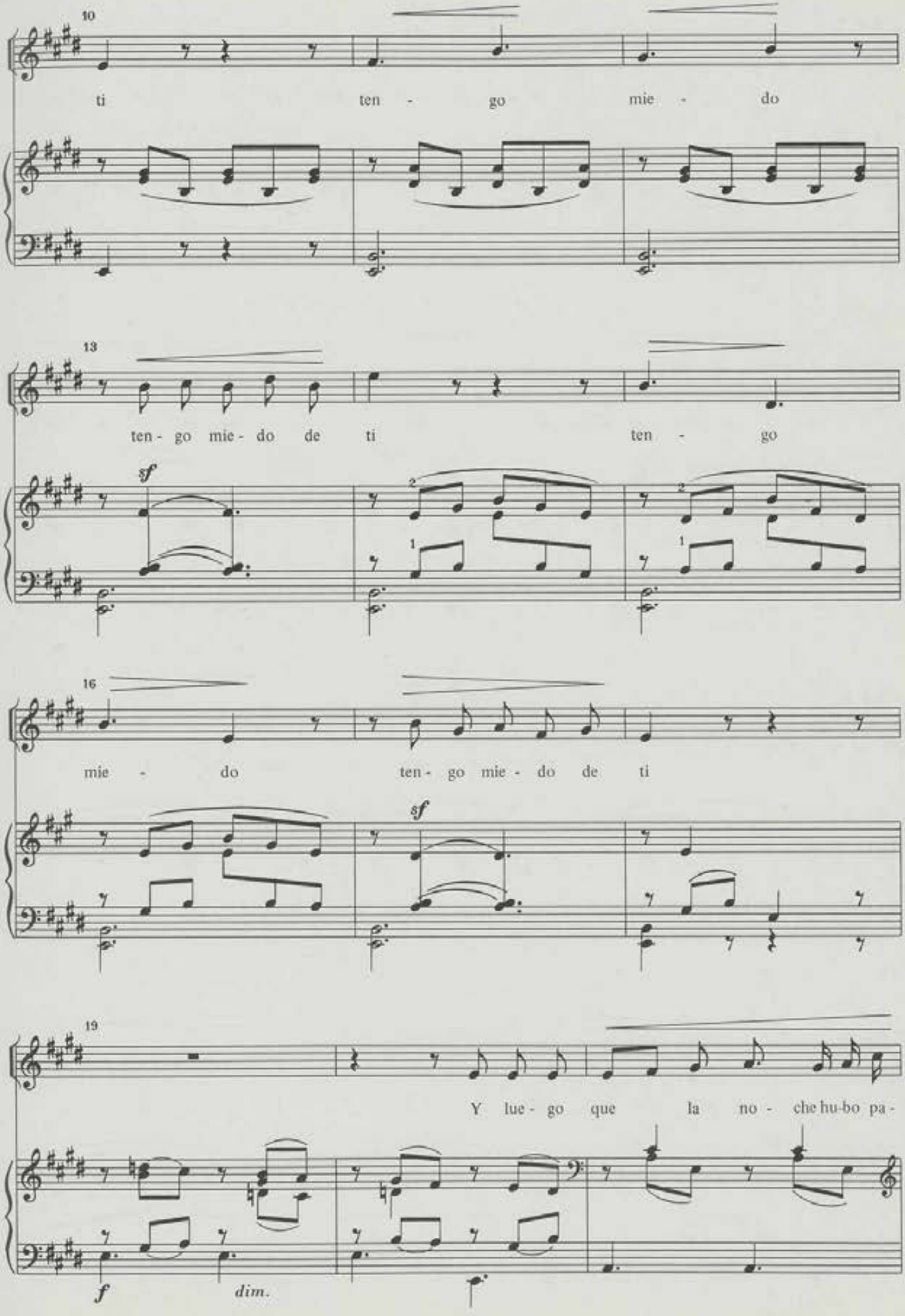
10
ti ten - go mie - do
13
ten - go mie - do de ti ten - go
sf
16
mie - do ten - go mie - do de ti
sf
19
Y lue - go que la no - che hu-bo pa -
f
dim.

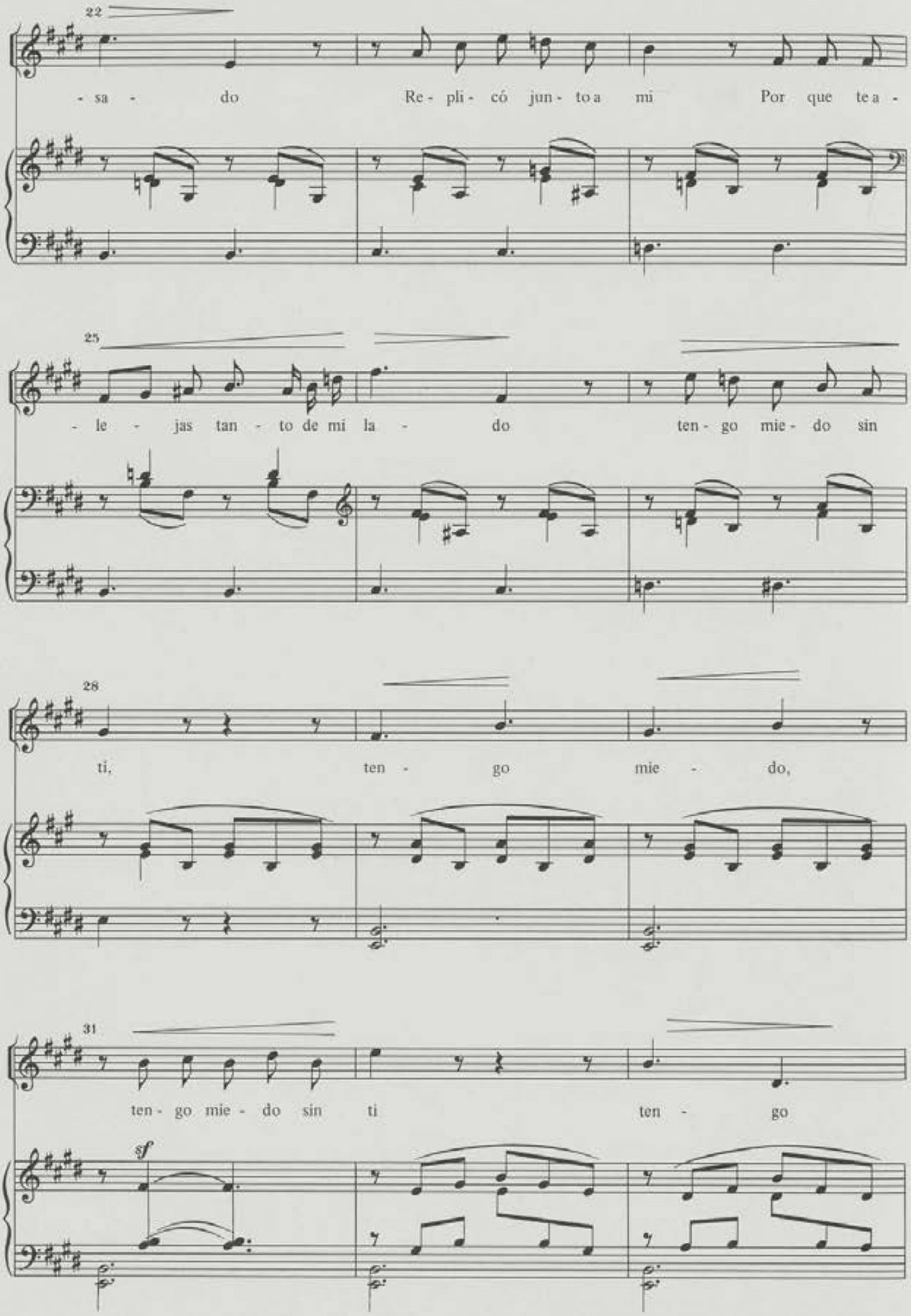
22
- sa - do Re - pli - có jun - to a mi Por que te a -
25
- le - jas tan - to de mi la - do ten - go mie - do sin
28
ti, ten - go mie - do,
31
ten - go mie - do sin ti ten - go
sf

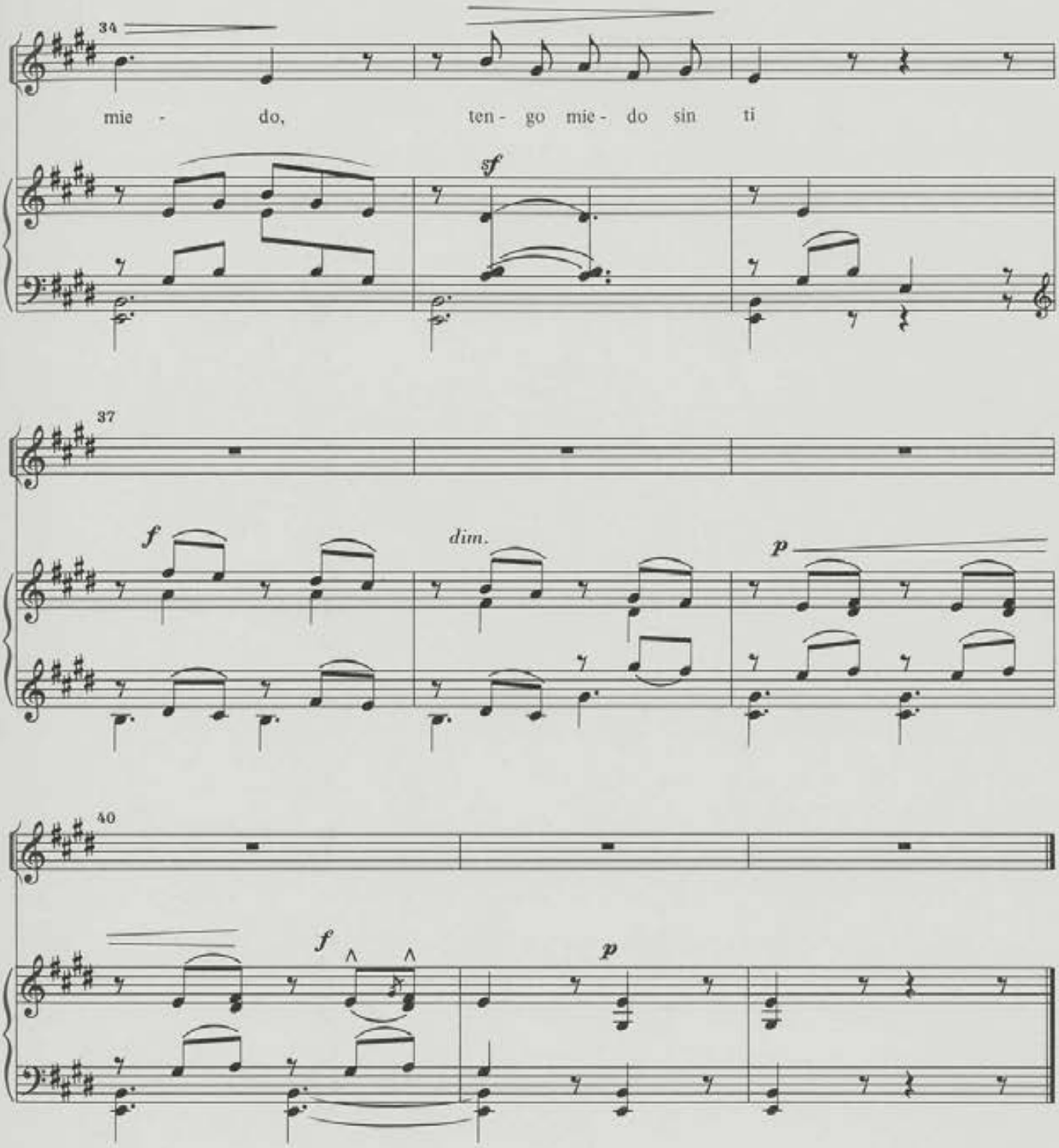
34
mie - do, ten - go mie - do sin ti
sf
37
f
dim.
p
40
f
p

Nº 6b

¡Pesóulle!*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Poesía de F. G.

Moderato assai

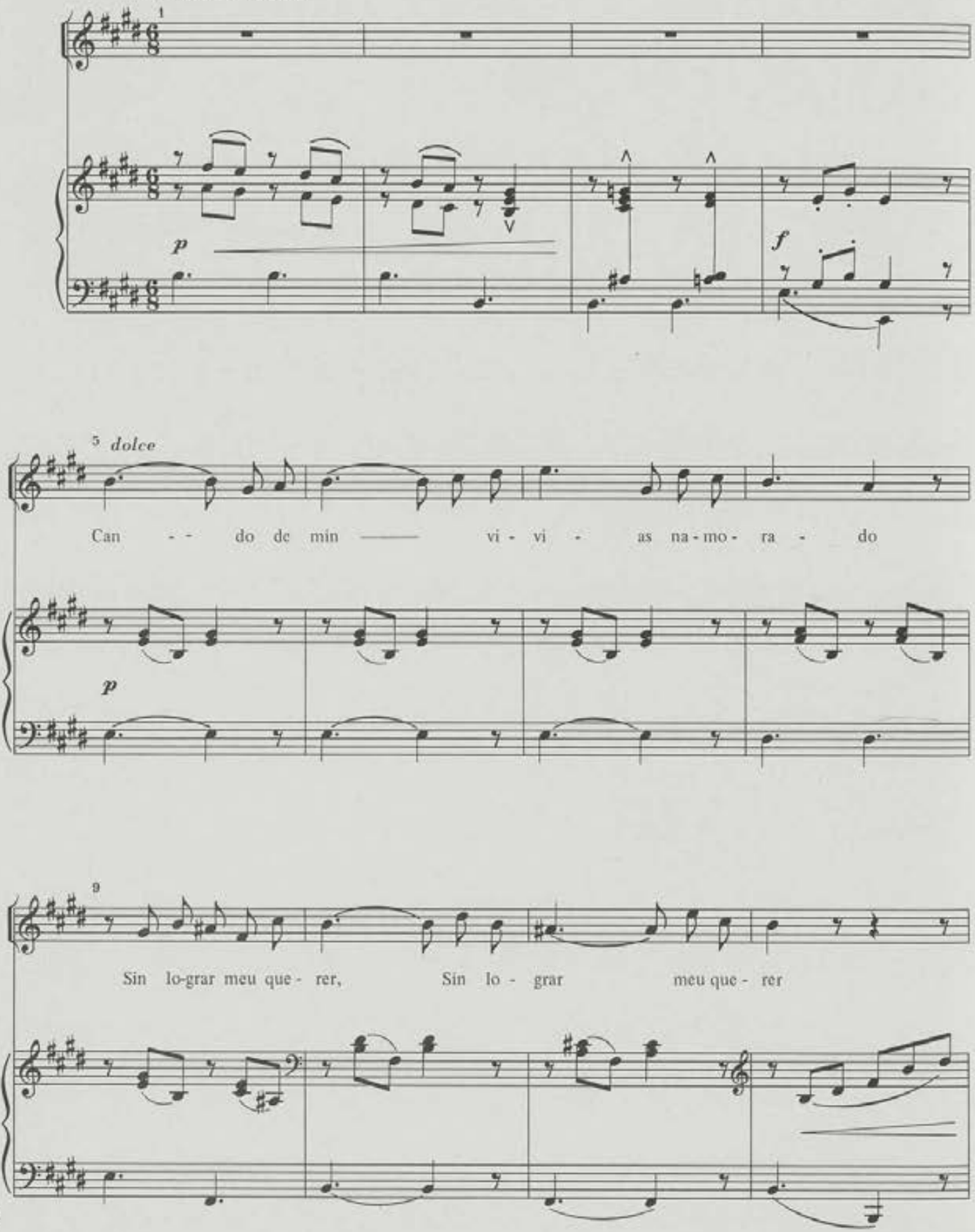

*Nº7 do livro negro, 4ª série nº 4 de edición de C. Berea

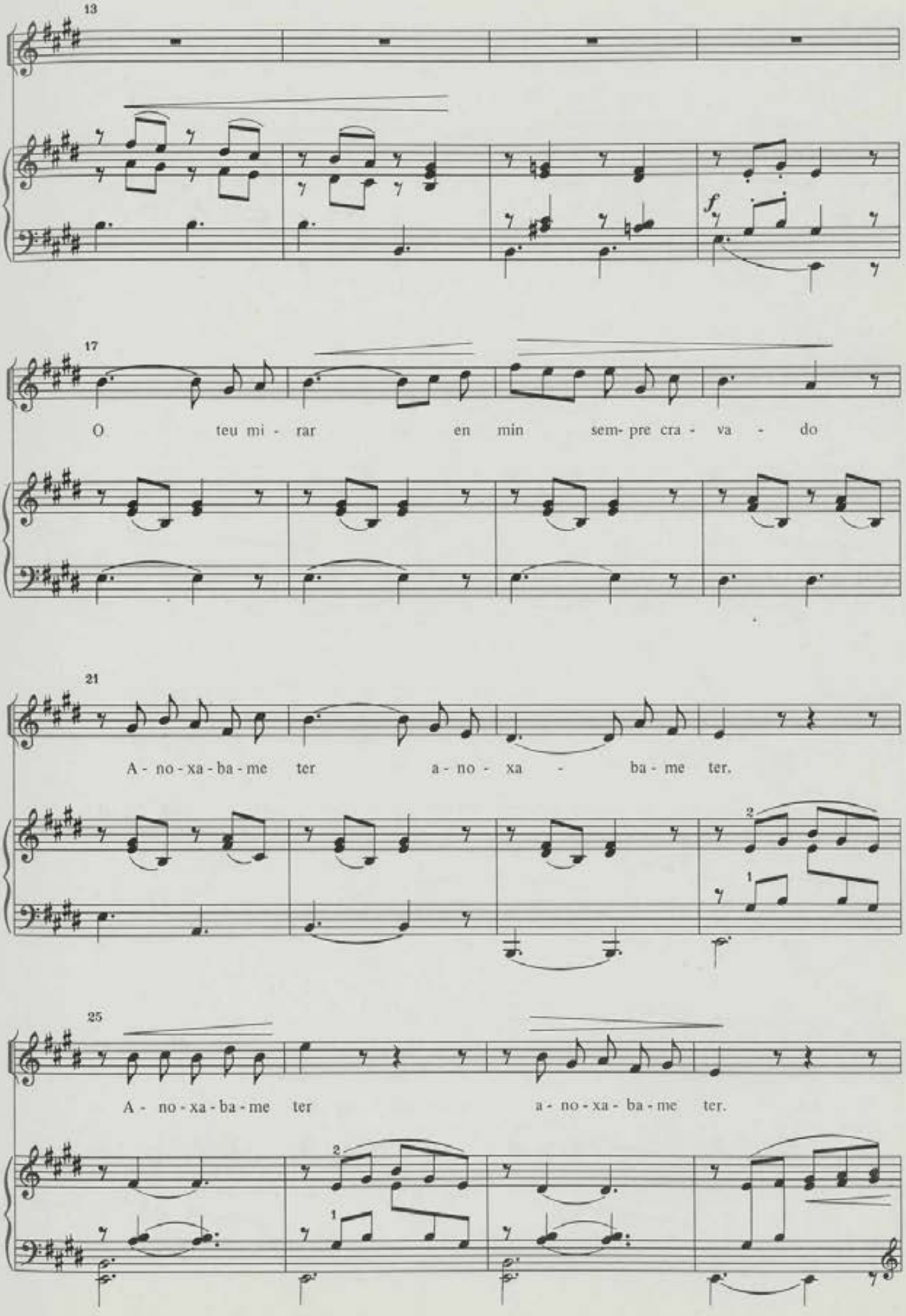
13
17
O teu mi - rar en min sem- pre cra - va - do
21
A - no - xa - ba - me ter a - no - xa - ba - me ter.
25
A - no - xa - ba - me ter a - no - xa - ba - me ter.

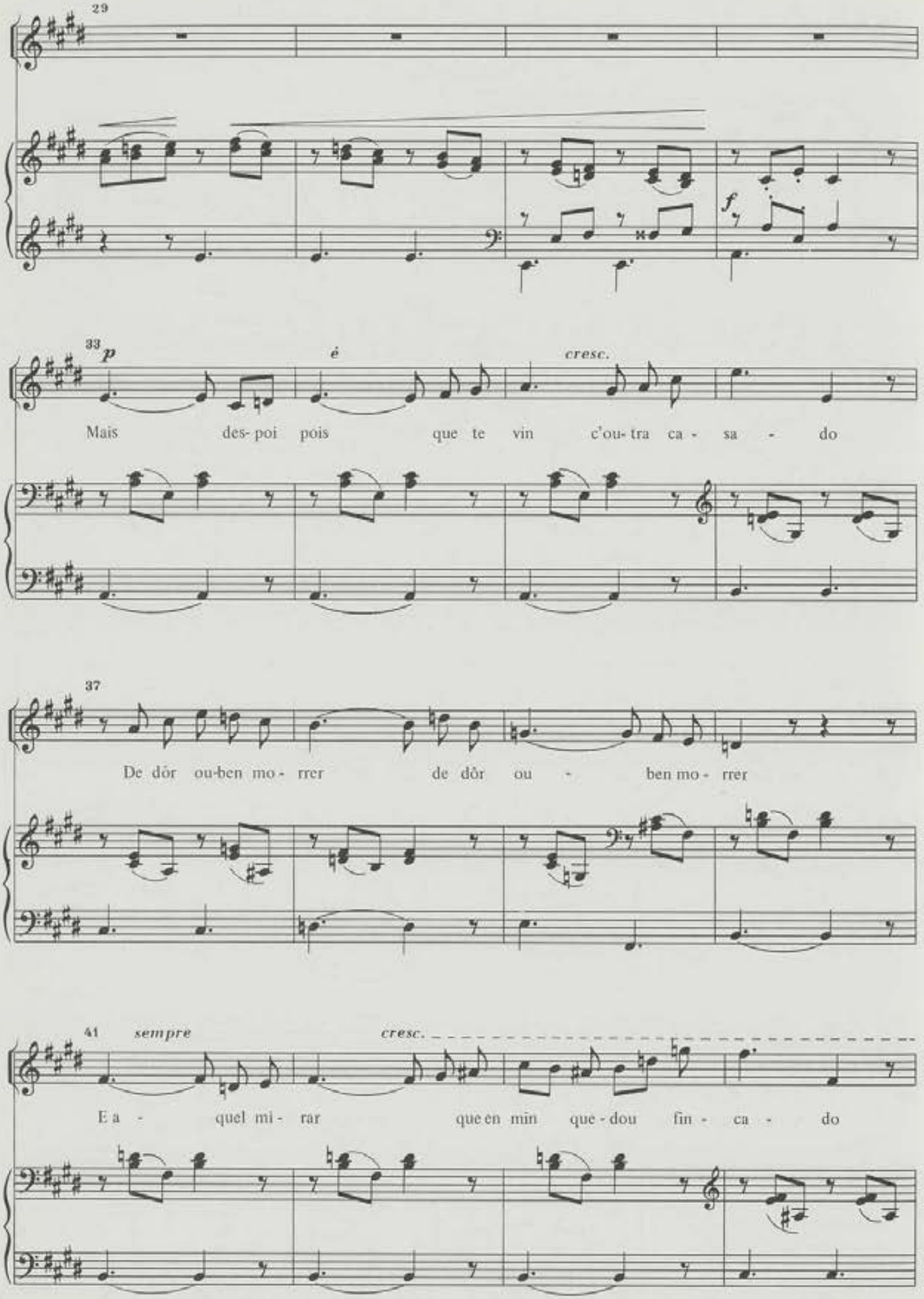
29
f
33
p
é
cresc.
Mais des- poi pois que te vin c'ou- tra ca - sa - do
37
De dôr ou-ben mo - rrer de dôr ou - ben mo - rrer
41
sempre
cresc.
E a - quel mi - rar que en min que - dou fin - ca - do

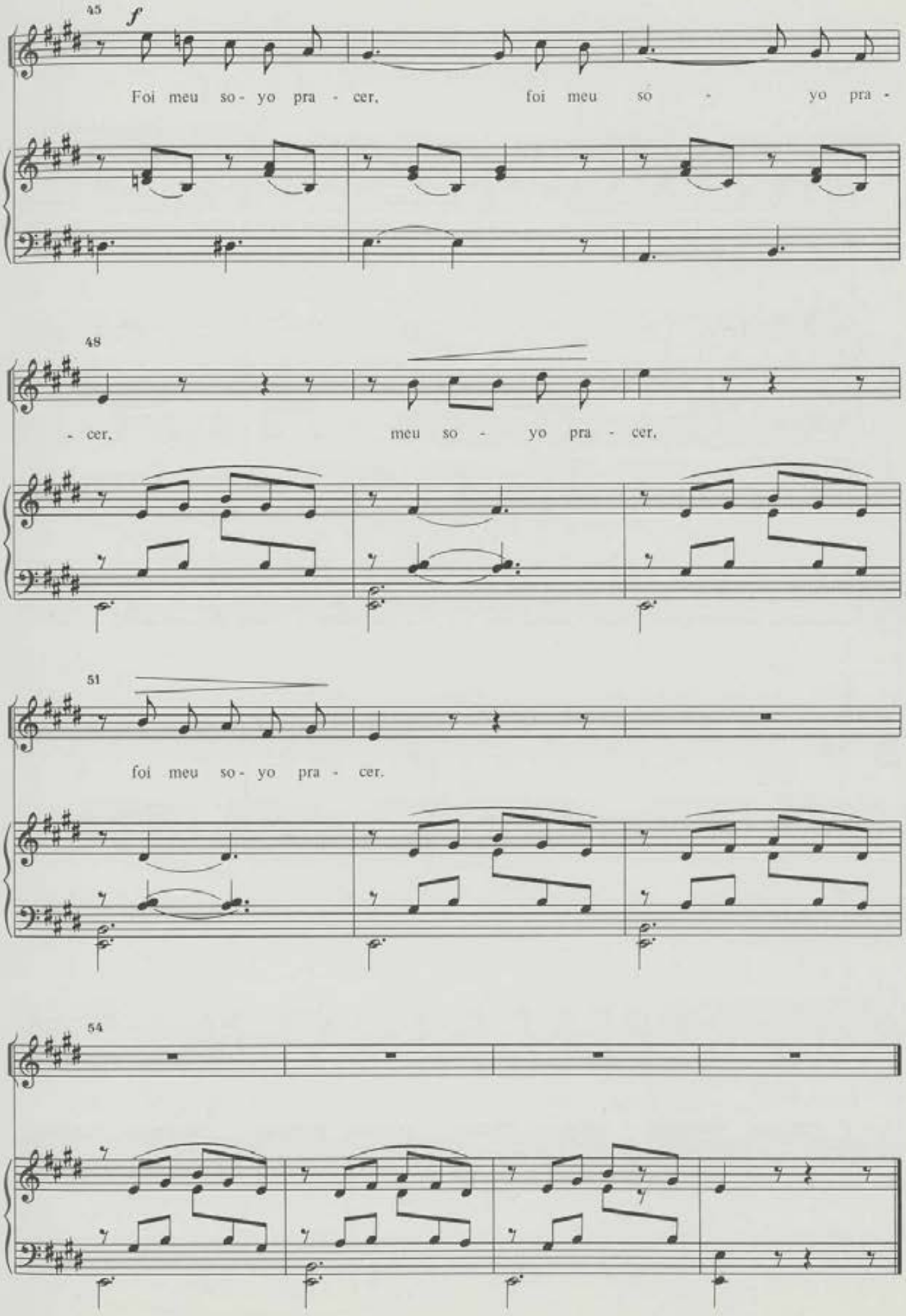
45
f
Foi meu so - yo pra - cer, foi meu so - yo pra -
48
- cer, meu so - yo pra - cer,
51
foi meu so - yo pra - cer.
54

Nº 7

Mágoas do corazon*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

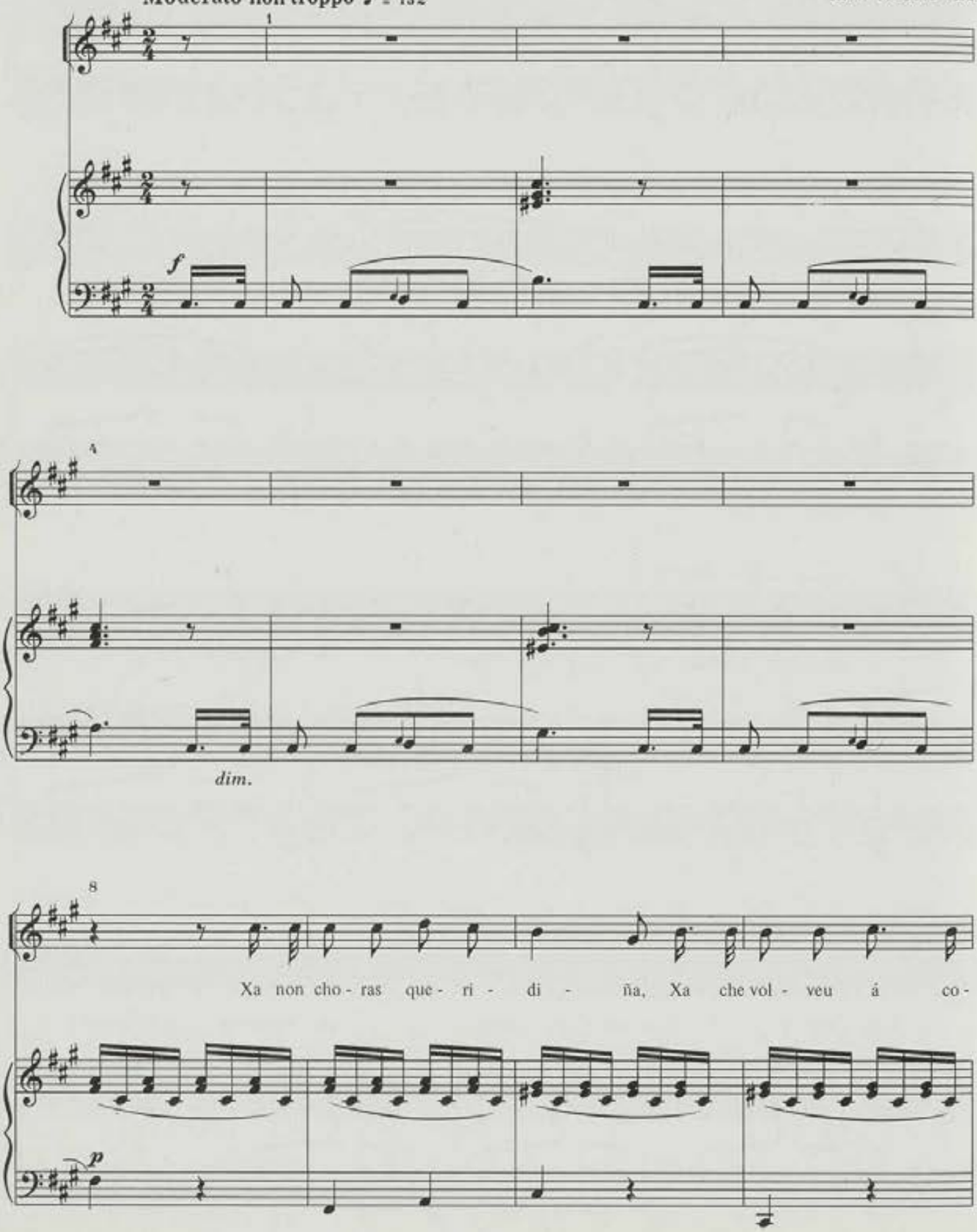

*Nº 13 do livro negro, 1ª série, nº 3 da edición de C. Berea

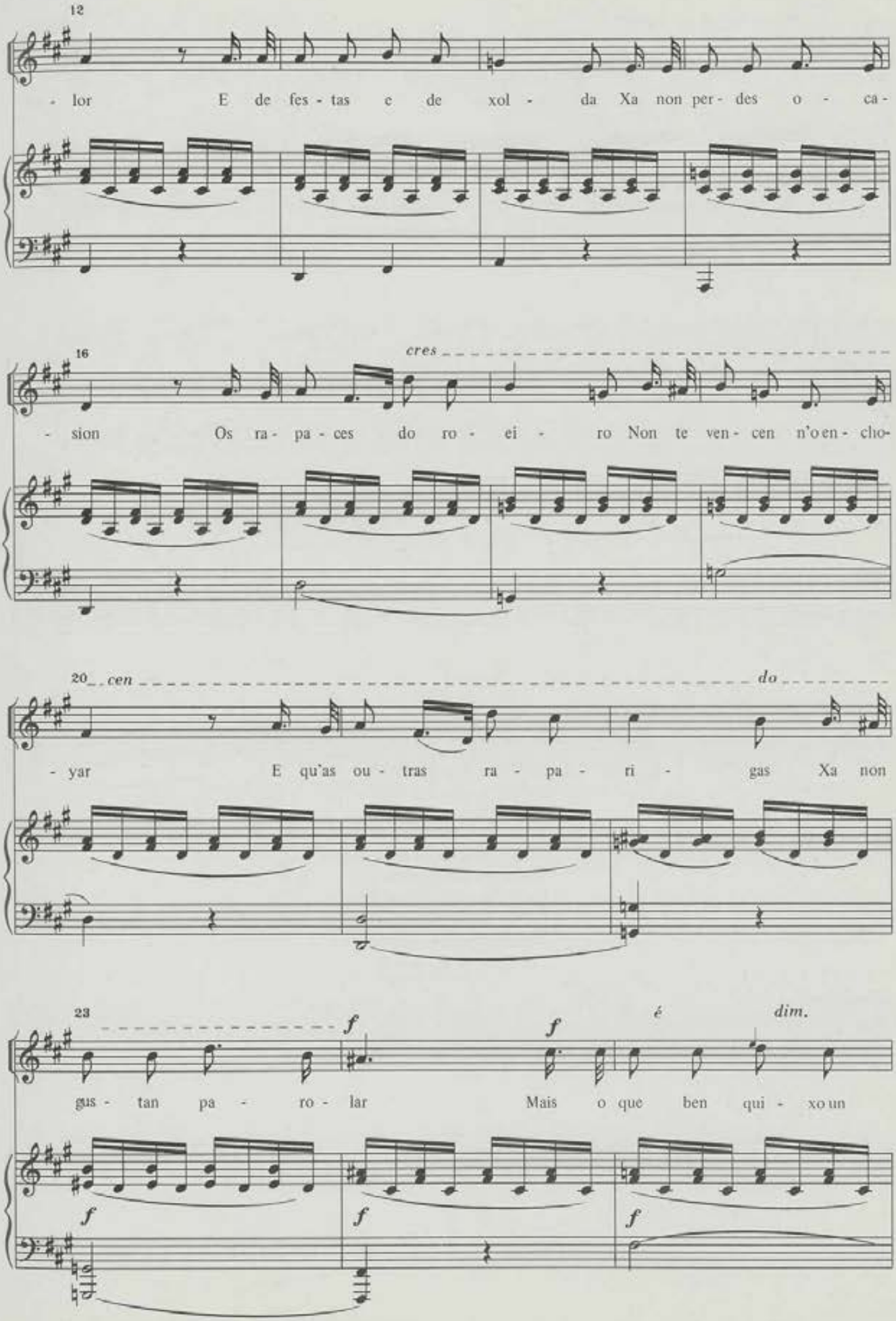
12
- lor E de fes - tas e de xol - da Xa non per - des o - ca -
16
cres
- sion Os ra - pa - ces do ro - ei - ro Non te ven - cen n'o en - cho -
20
cen
do
- yar E qu'as ou - tras ra - pa - ri - gas Xa non
23
f
f
é
dim.
gas - tan pa - ro - lar Mais o que ben qui - xo un
f
f
f

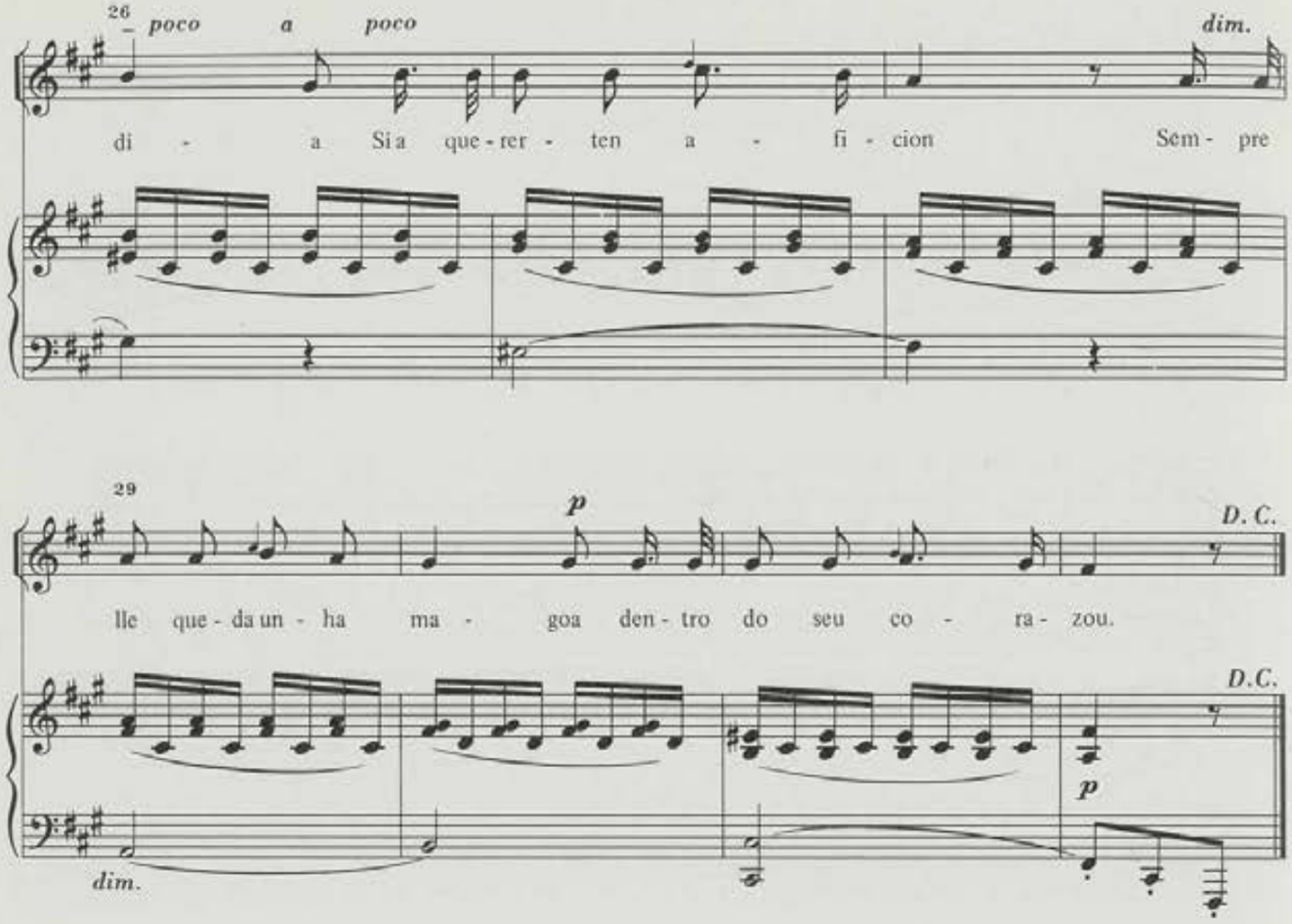

2. Moito te folgas axiña
Que soupeches olvidar
E qu'as pasadas feridas
Xa non te fan sospirar
Moito aquelas os teus trages
Moito finges reloucar
E moitiño cos teus ollos
Fas os homes tolear.
Mais o que ben quixo . . .

Nº 8

Soedades*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

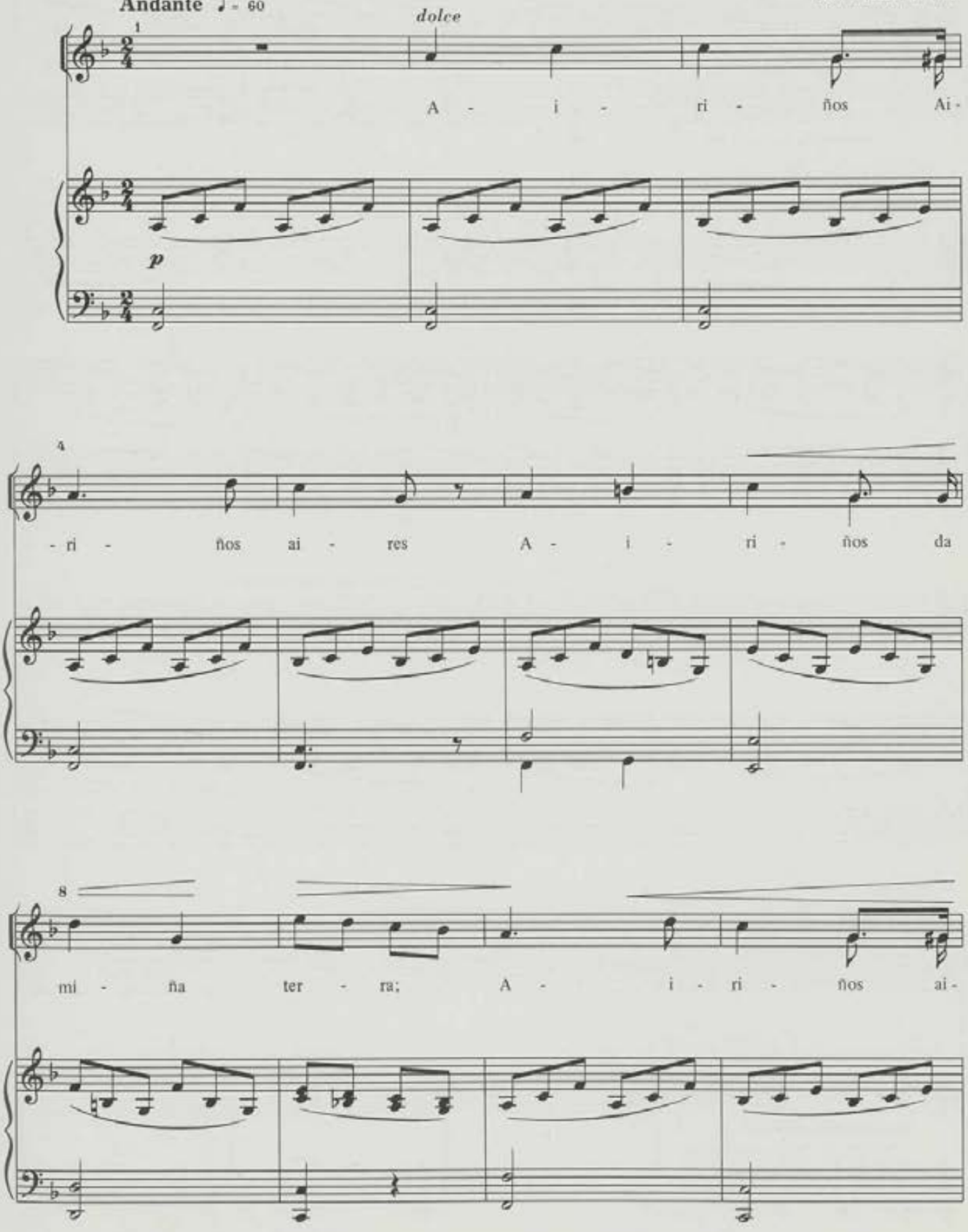

*Nº 17 do livro negro, 1ª série, nº 1 da edición de Canuto Berea

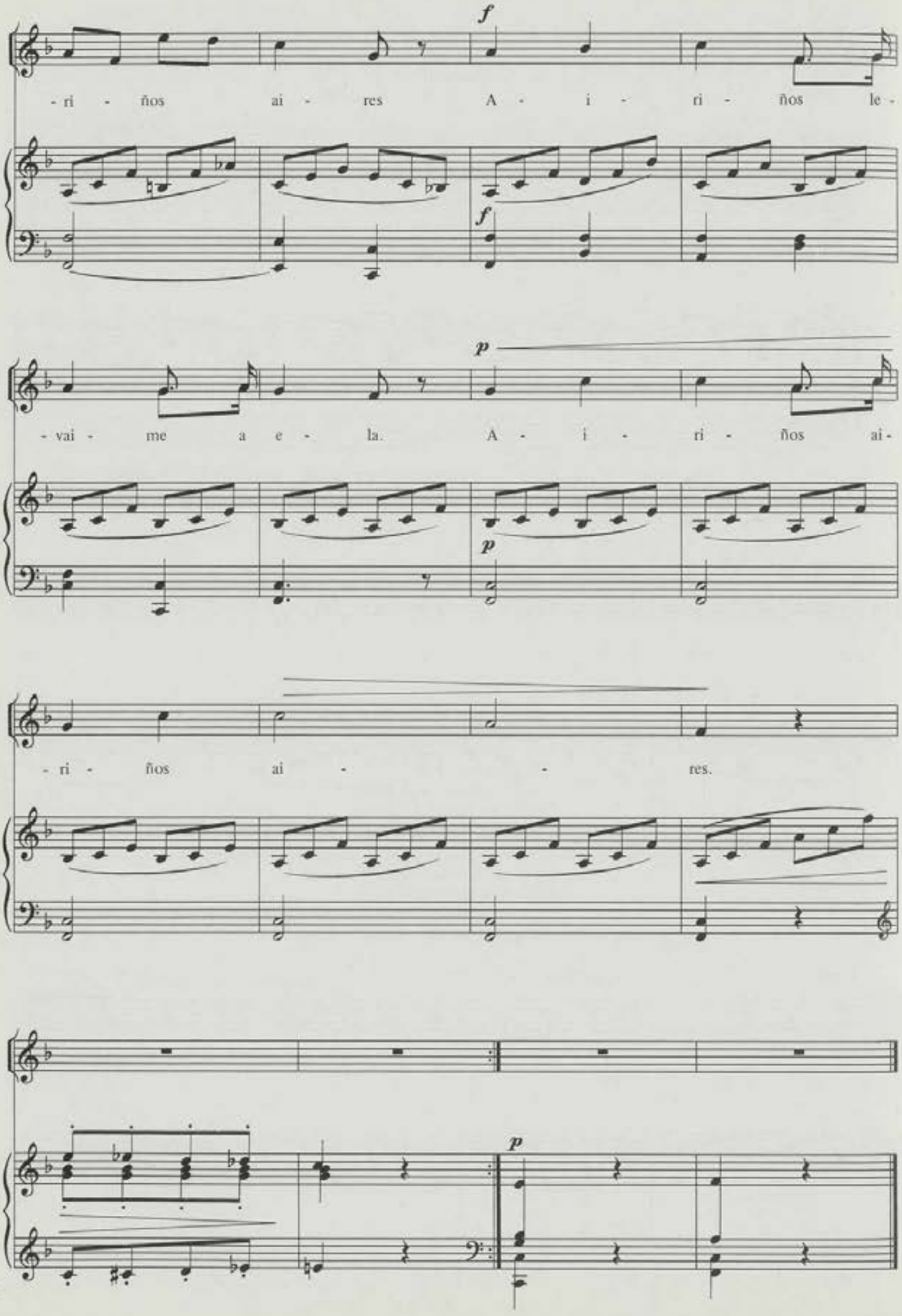
f
- ri - ños ai - res A - i - ri - ños le -
f
p
- vai - me a e - la. A - i - ri - ños ai -
p
- ri - ños ai - - res.
p

2. Anduriñas, Anduriñas
Qu'añidades no lugare,
As doentes ansias miñas
N'as vosas alas levade.
Anduriñas, anduriñas.

3. Estreliña miña estrela
Que conoces meus pesares
Quando ch'o pregunte ela
Dille as miñas soedades
Estreliña miña estrela.

Nº 9

A noite de San Xoan*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

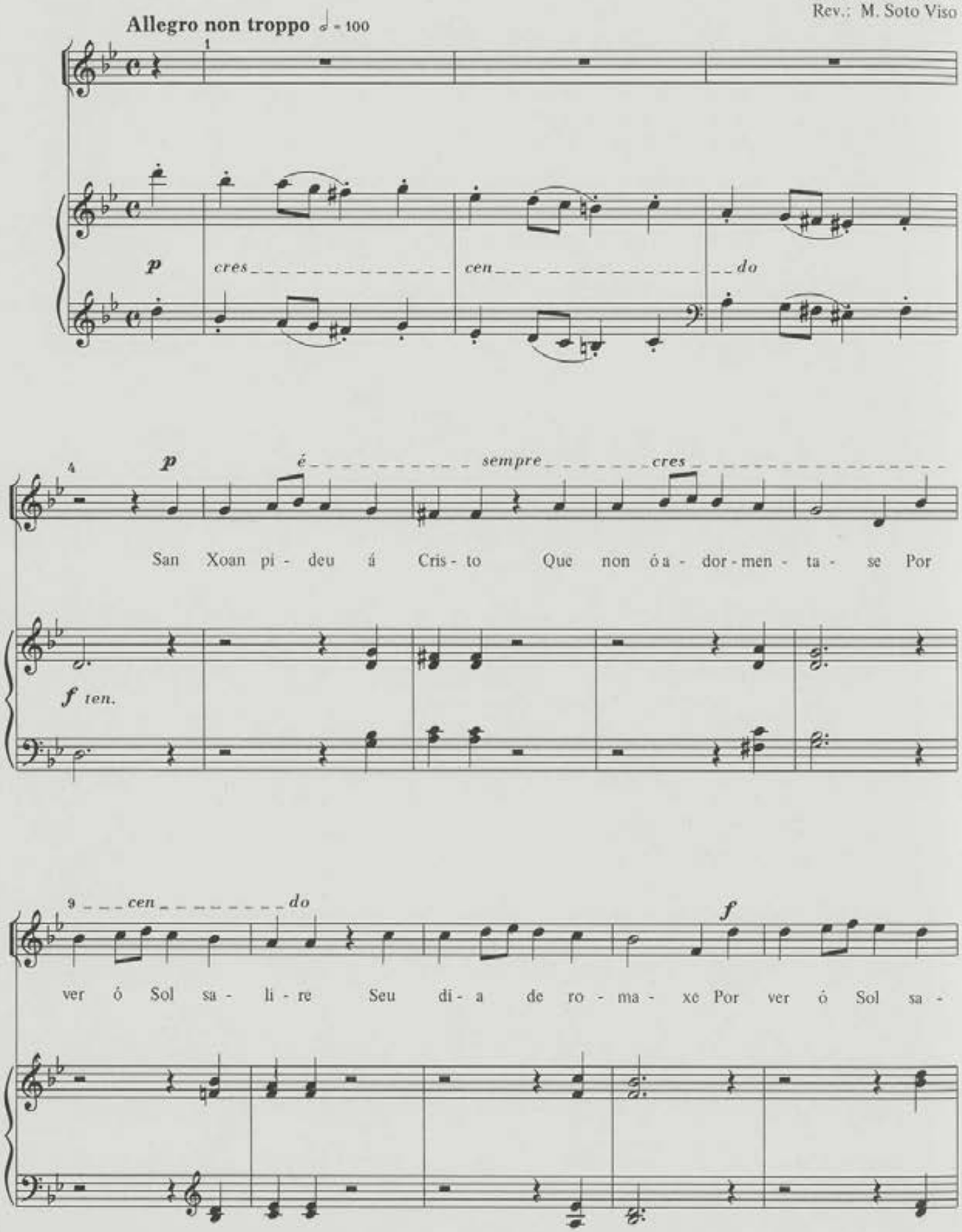

*Nº 21 do livro negro, 2ª série, nº 5 da edición de Canuto Berea

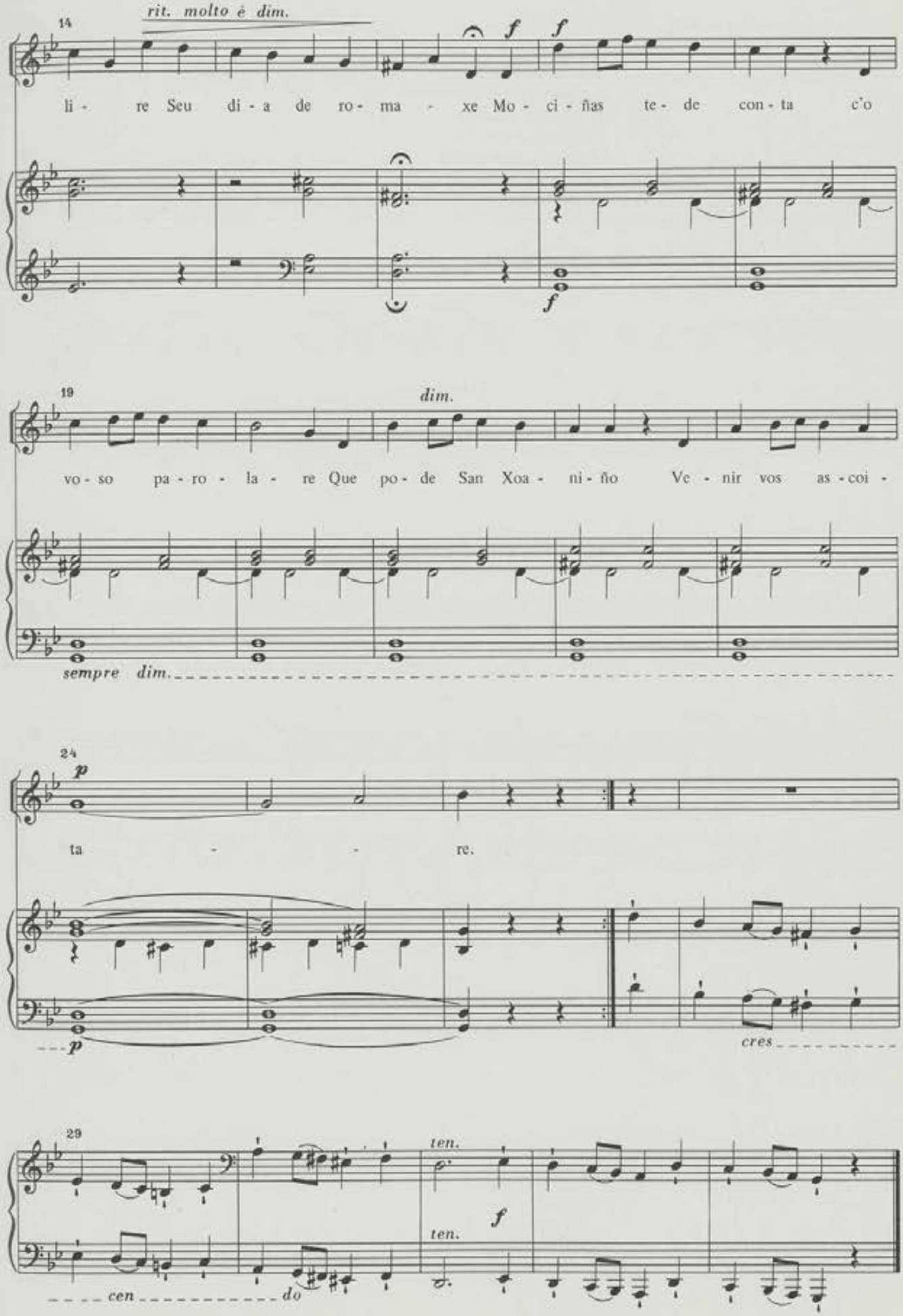
14
rit. molto è dim.
f
f
li - re Seu di - a de ro - ma - xe Mo - ci - ñas te - de con - ta c'o
f
19
dim.
vo - so pa - ro - la - re Que po - de San Xoa - ni - ño Ve - nir vos as - coi -
sempre dim.
24
p
ta - - re.
p
cres
29
ten.
f
ten.
cen - - - - - do

2. Non vayas n'esta noite
Sabela con Julian
Qu'hay moitas lumeiradas } bis
E podeste queimare }
Ben pode miña Tia
Ben pode descansare
San Xoan no durme hoxe
As nenas por coidare.

Nº 10

Miña terra, miña terra*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

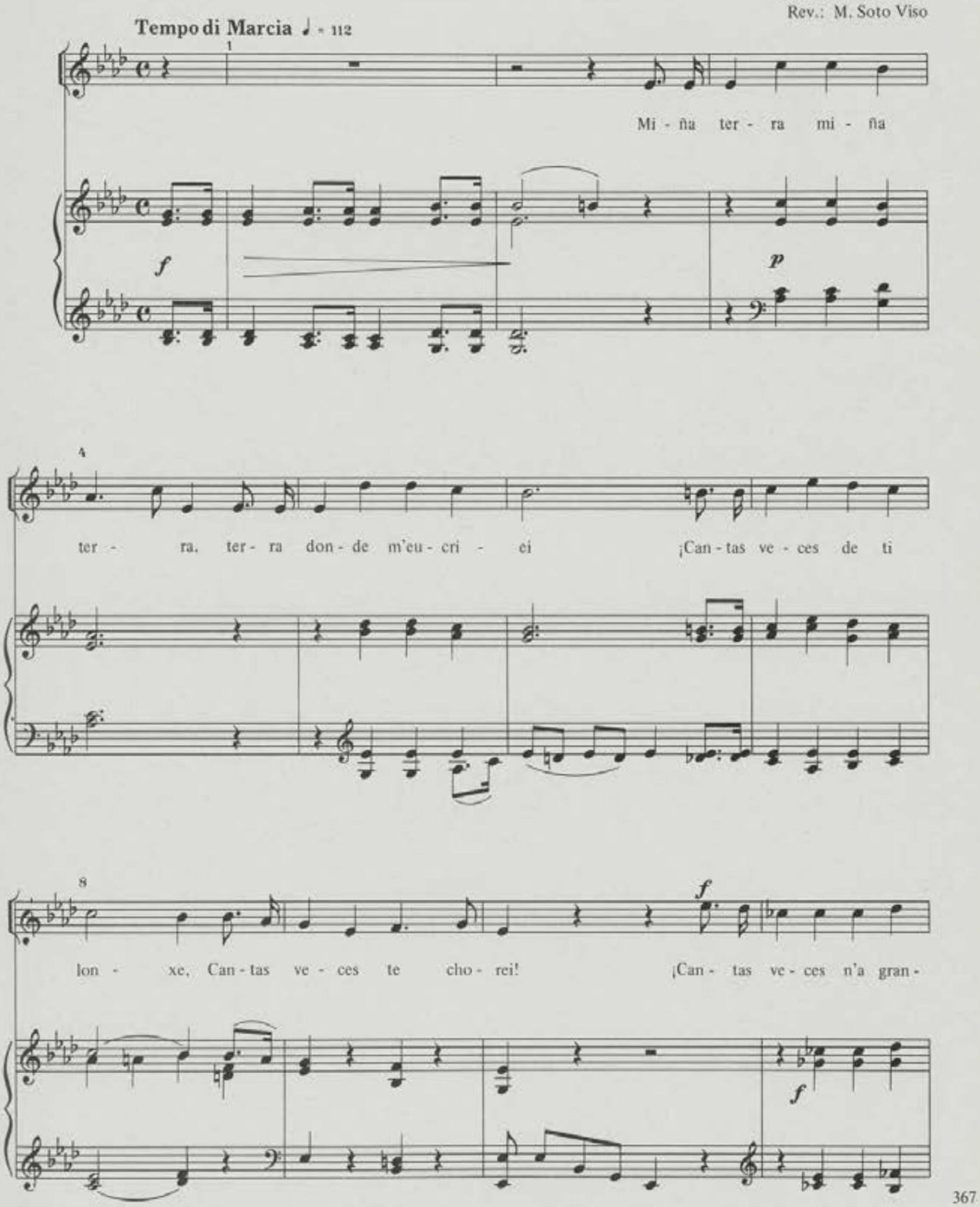

*Nº 24 do livro negro, 2ª série nº 1 da edición de Canuto Berea

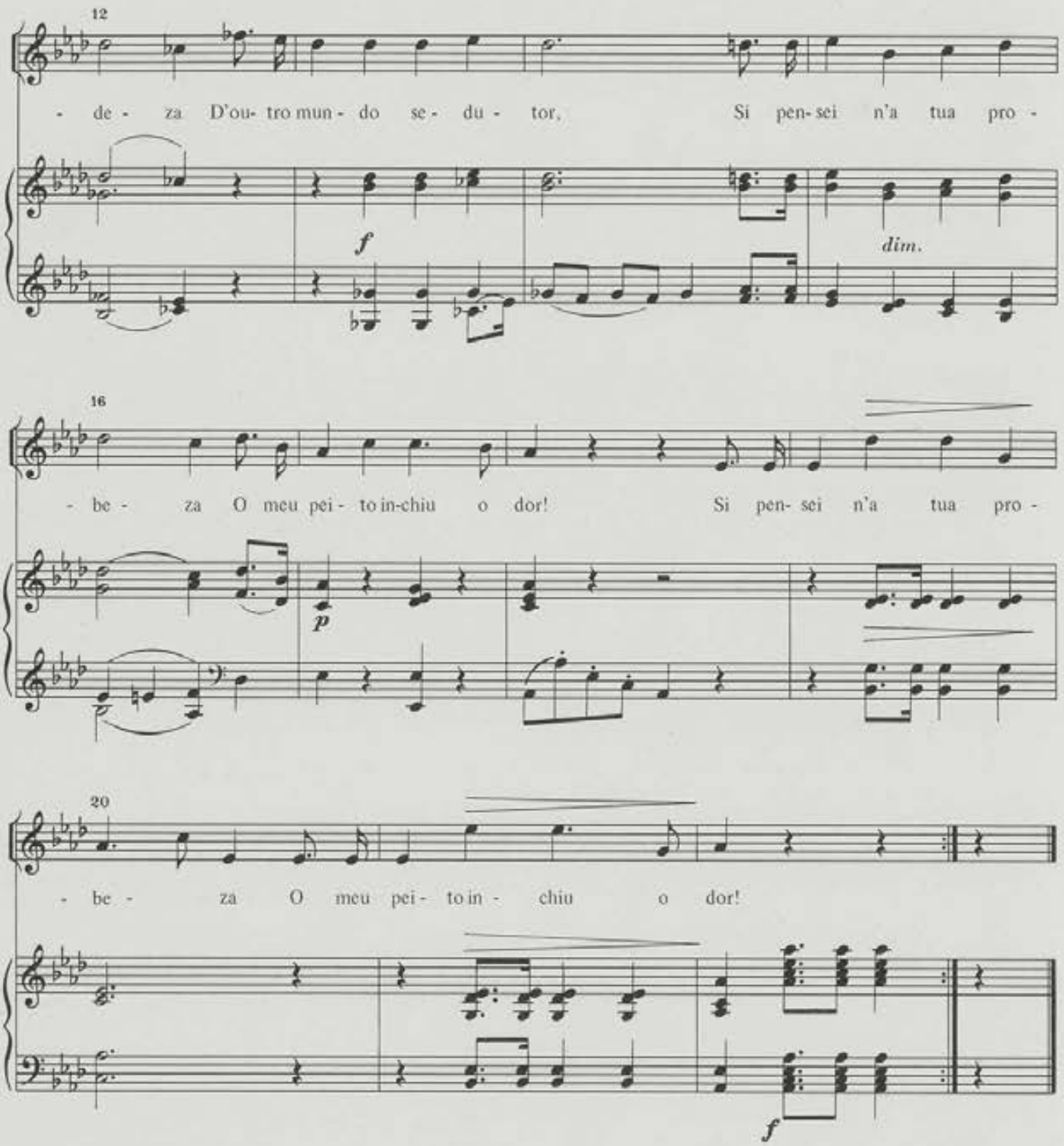

2. A soberbia que t'abaixa
Mal conoce a tua valor
Bô xardin d'eternas froles
Rica sâba de verdor.
Miña terra mal fadada
Condenada a padecer;
N'o teu seo qu'amei tanto
Meu reposo quero ter.
N'o teu seo qu'amei tanto
Meu reposo quero ter.

Nº 11

Canto de berce*

Poesía de F. G. de A.

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

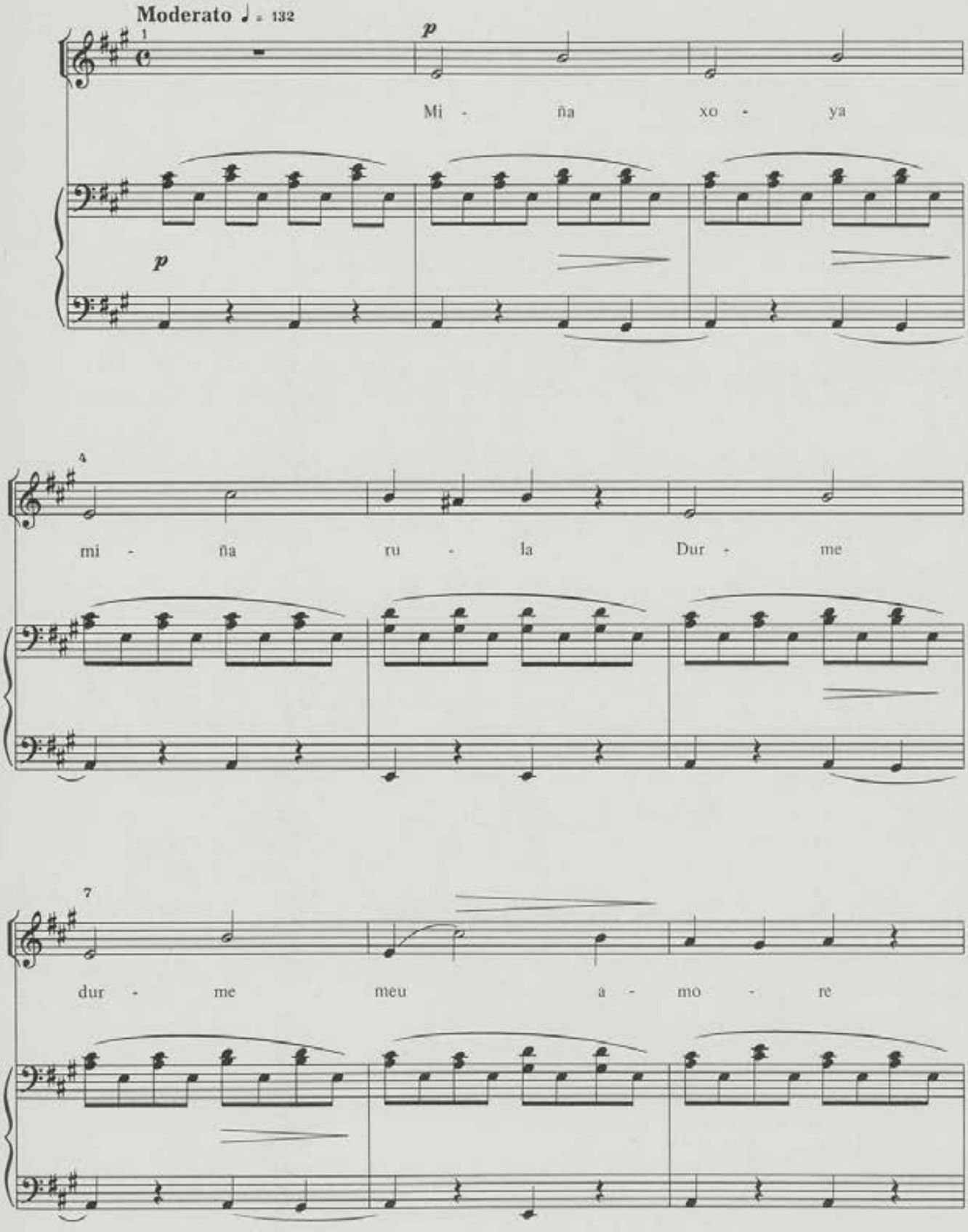

*Nº 34 do livro negro, 1ª série, nº 5 da edición de Canuto Berea

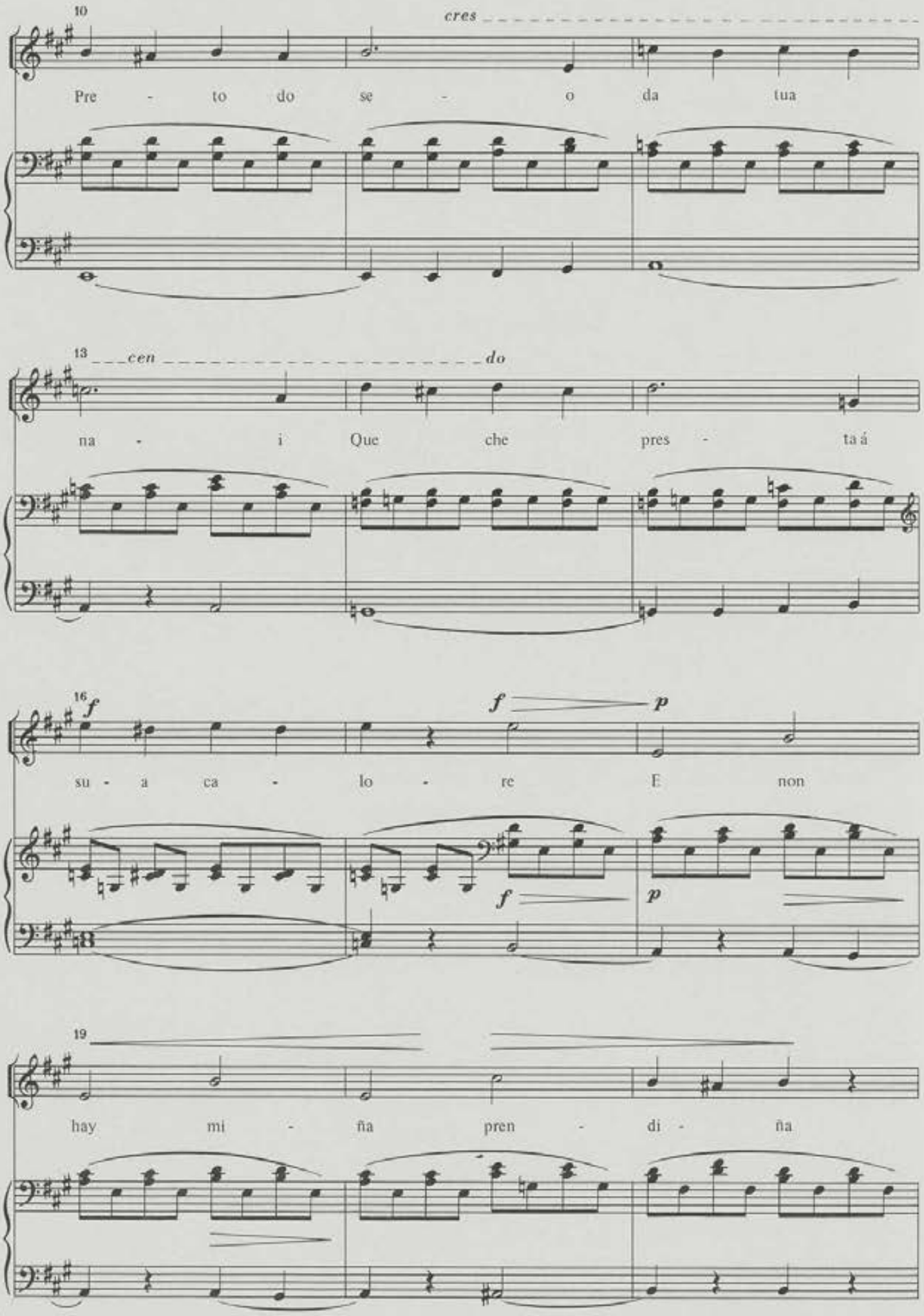
10
cres
Pre - to do se - o da tua
13
cen do
na - i Que che pres - ta á
16
f
f
p
su - a ca - lo - re E non
f
p
19
hay mi - ña pren - di - ña

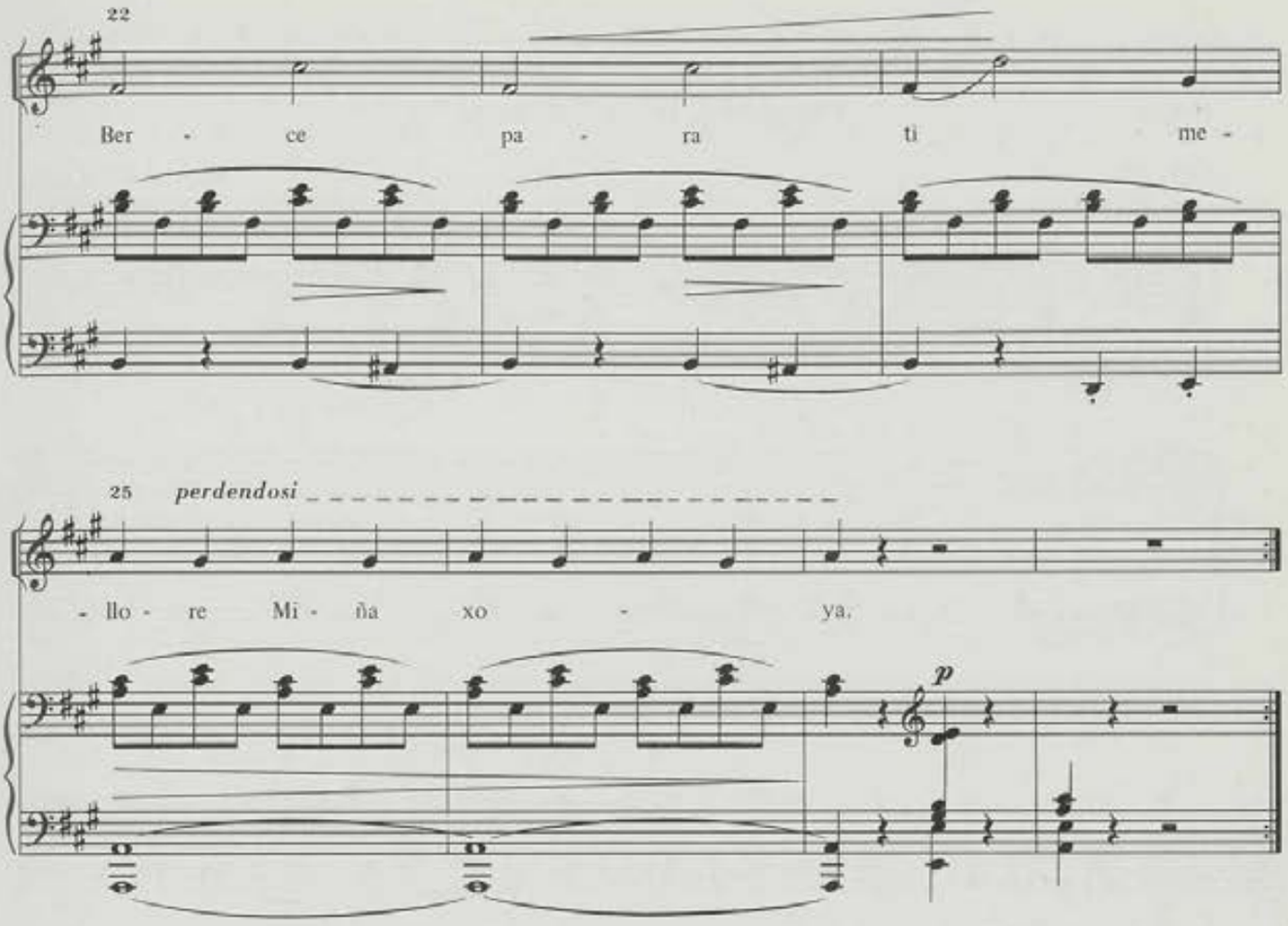

2. Durme, durme miña rosa
Griliña do noso lare
Todas as peniñas fuxen
C'o pracer de t'arrolare
E por acabar tan logo
Sinto de t'adormentare.
Miña xoya

Nº 12

Frouseira, triste frouseira*

F. G. de A.

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Moderato non troppo ♩ = 72

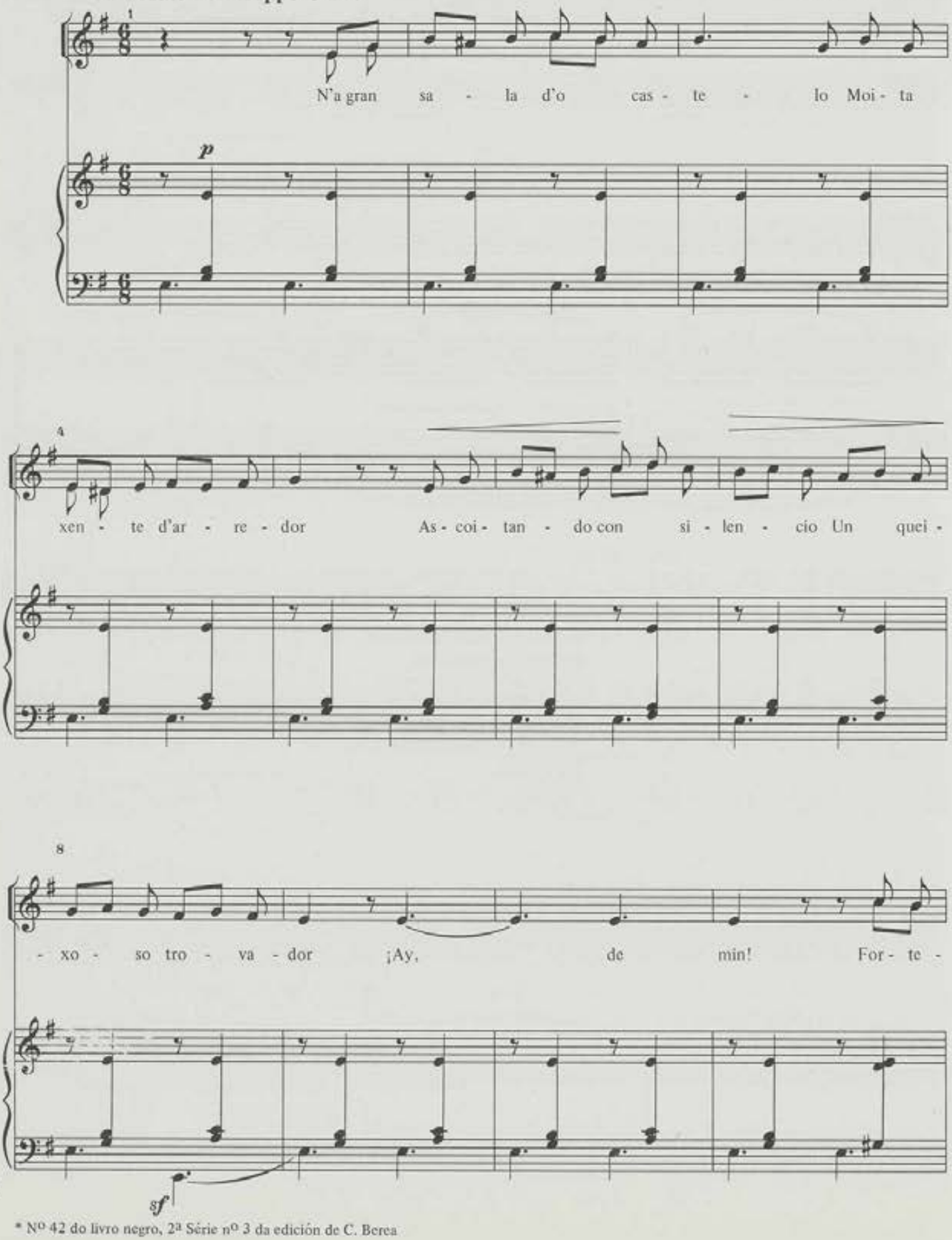

* Nº 42 do livro negro, 2ª Série nº 3 da edición de C. Berea

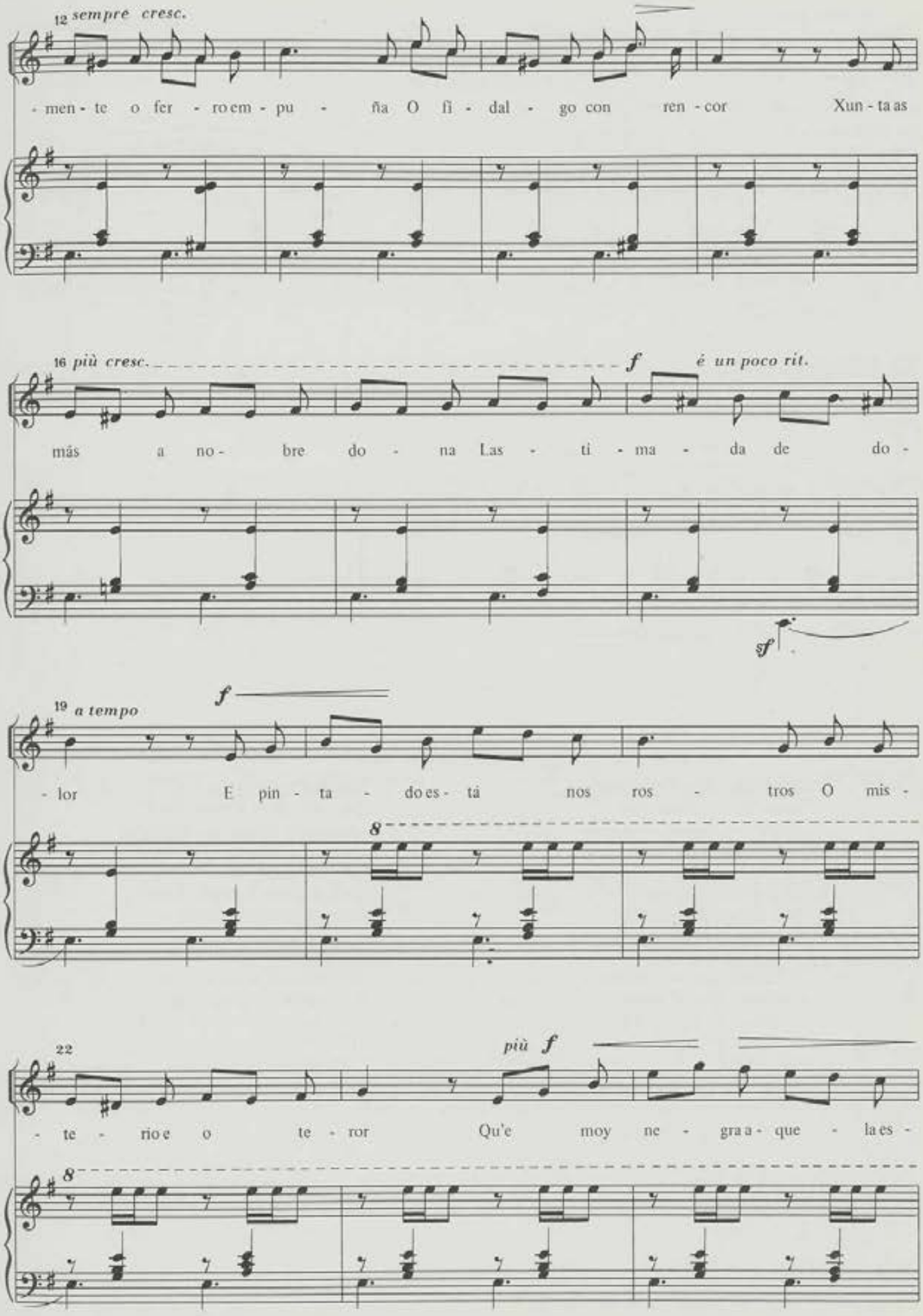
12 sempre cresc.
- men - te o fer - ro em - pu - ña O fi - dal - go con ren - cor Xun - ta as
16 più cresc.
f
é un poco rit.
más a no - bre do - na Las - ti - ma - da de do -
sf
19 a tempo
f
- lor E pin - ta - do es - tá nos ros - tros O mis -
8
22
più f
- te - rio e o te - ror Qu'e moy ne - gra a - que - la es -
8

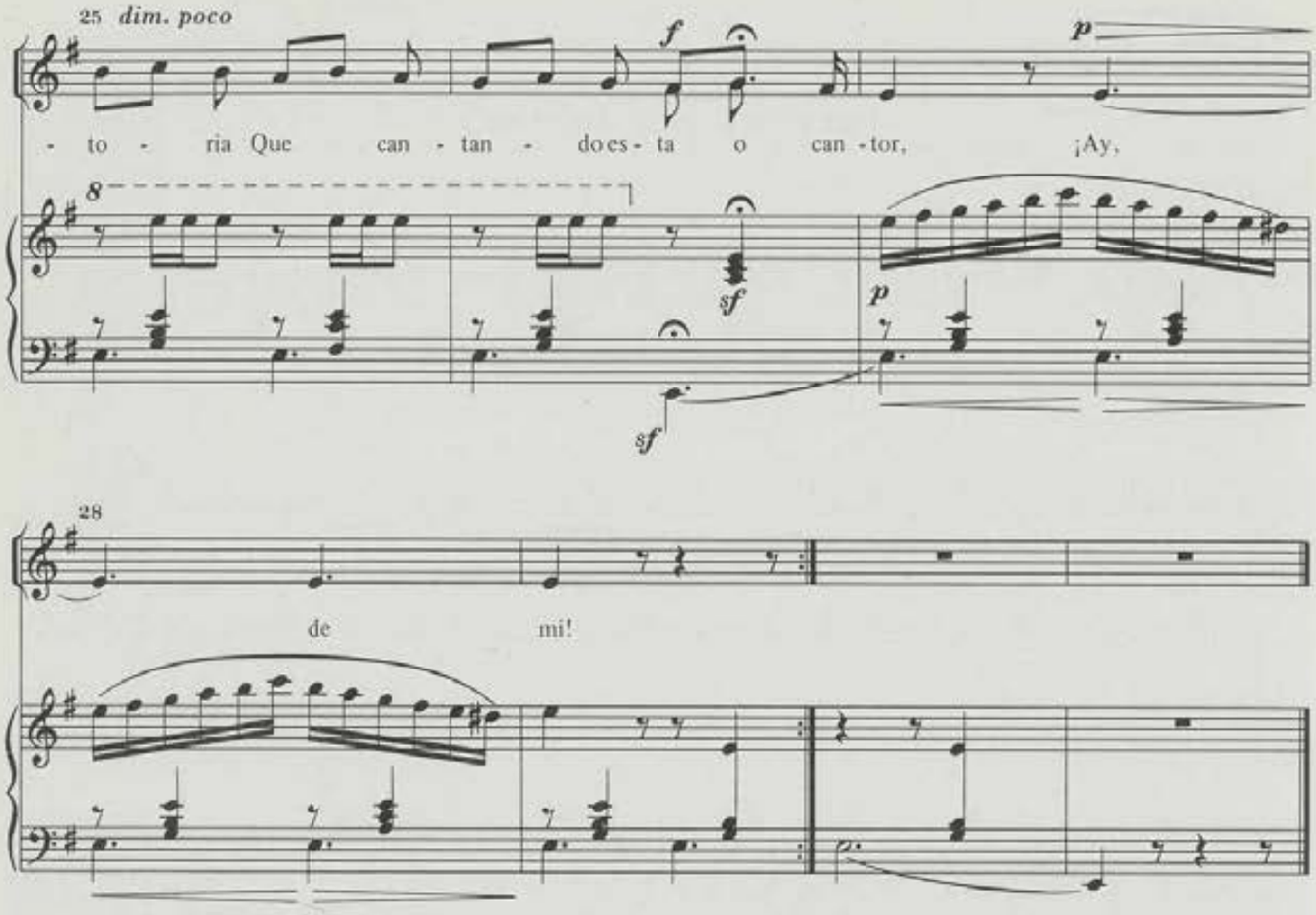

2. Frouseira, triste Frouseira
Donde ó teu poder ficou?
¿Donde os muros afroxaron
Qu'atrevida man fundou?
¡ Ay, de min!
¿Que fixeches d'a grandeza
Qu'ó teu recinto gardou?
¿Que fixeches d'ó moy nobre
Pero Pardo meu señor?
"A traiçon que me vendeu
A traiçon que m'entregou
D'o soberbio Pero Pardo
A cabeza cercenou.
¡ Ay, de mi!

3. Maldito sea d'o ceo
Que non sinta ó meu furor
Quen non xure á tua venganza
Quen non busque ó vil traidor
¡ Ay, de min!
D'un castelo á outro castelo
D'un señor á outro señor
Vai cantando aquestos feitos
Afrixido trovador
A Frouseira quedou irma
C'ó cantor ninguen xurou
Qu'é moy alta aquela Reina
Qu'ó de Cela castigou.
¡ Ay, de mi!

Nº 13

A mala fada*

F. G. de A.

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Con moto

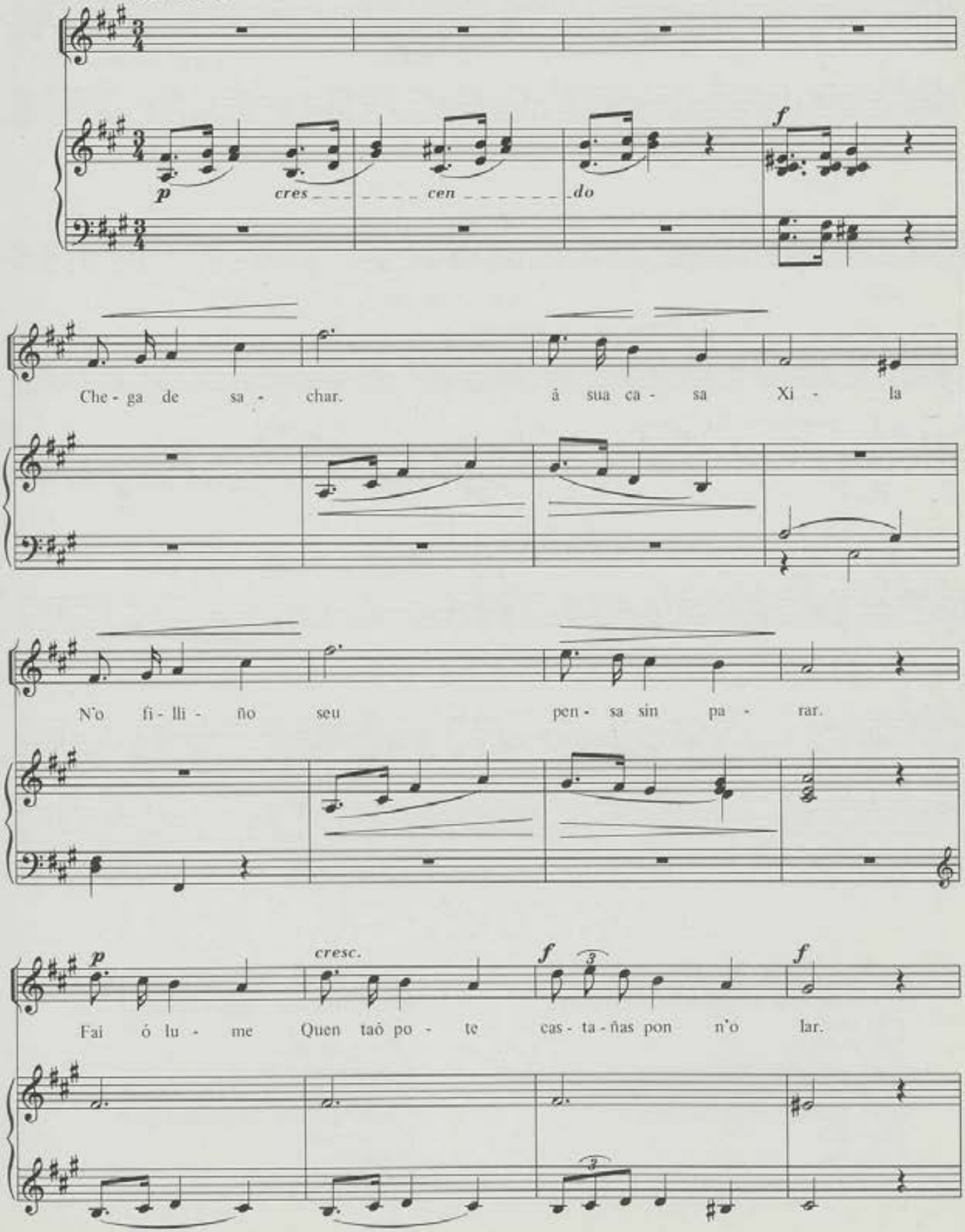

*Nº 51 do livro negro, 3ª Série nº 1 da edición de C. Berea

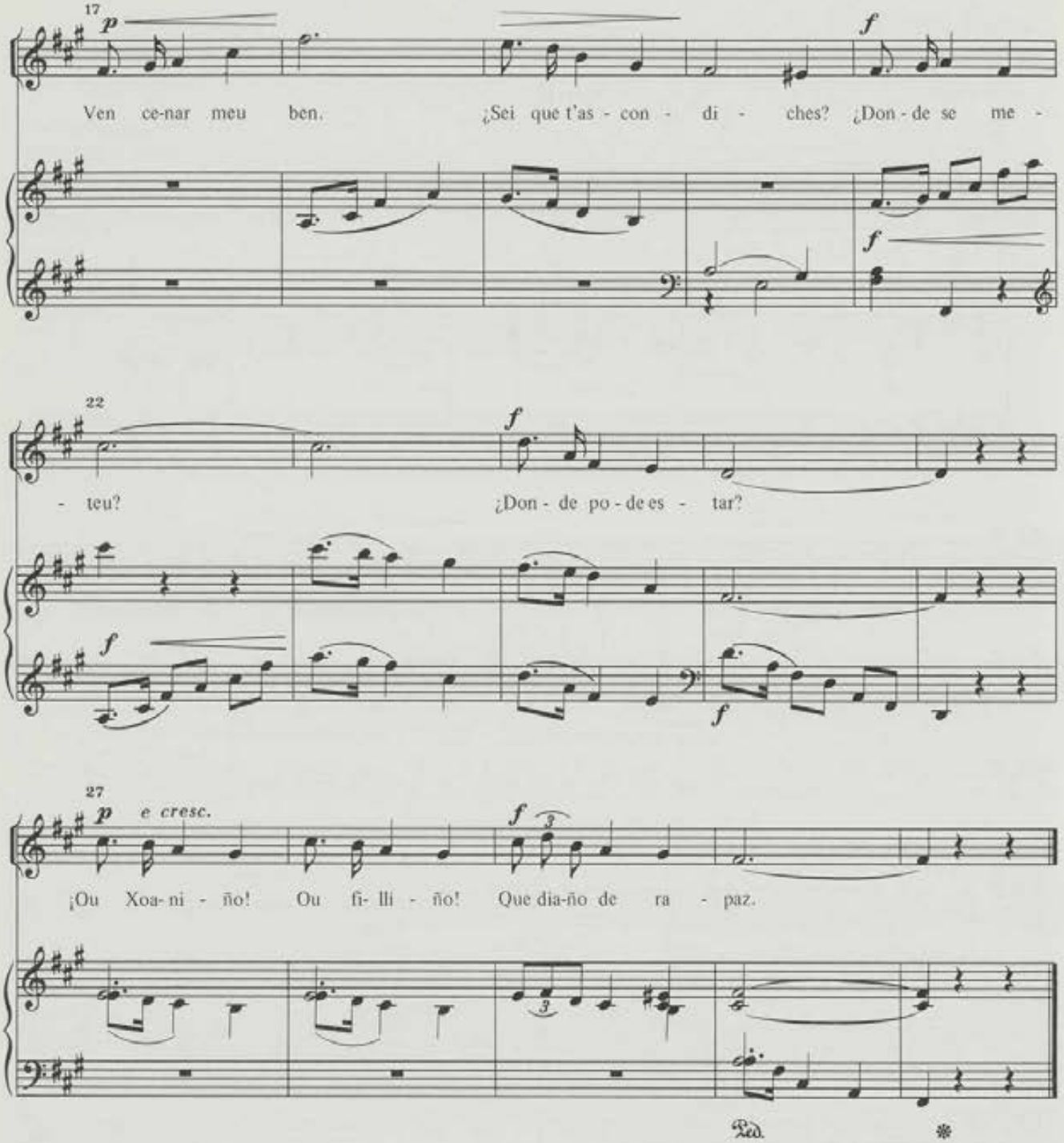

2. Xan non pareceu. E noite cerrada.
Brama en baixo ó mar. N'hora d'o subir.
¡ Ou veciñas!
¡ Ou mulleres!
Non viches meu rapaz?
Vimolo xogar. N'as pozas d'a praya.
¡ Ay , de min! ali Afogou se pai! !
Pobre Xila
Corre voa.
Vai miña xoya vai!

3. Votase n'o mar. Rachase n'as penas.
Atopóu seu Xan: Algun santo foi!
¡ Ay, que bicos!
¡ Ay, qu'apertas
Que reloucar d'amor!
Eu ch'arredarei D'àuga falangueira.
Cando á traballar Longe teña qu'ir,
N'o ranchiño
Pechadiño
Eite deixar dormir.

4. Dia foi de dôr. O d'a sementeira
A âuga que choveu Todo ó gran levou
As baixadas
Son riadas
Somell'a terra un mar
¿Sabédes que foi D'o pechado neno?
Por unha ventan Qu'o vento esgazou
Dormidiño
Roladiño
A âuga fora o votou.

Nº 14

Popular

Canta o galo, ven o dia*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Allegretto vivo assai ♩ = 126

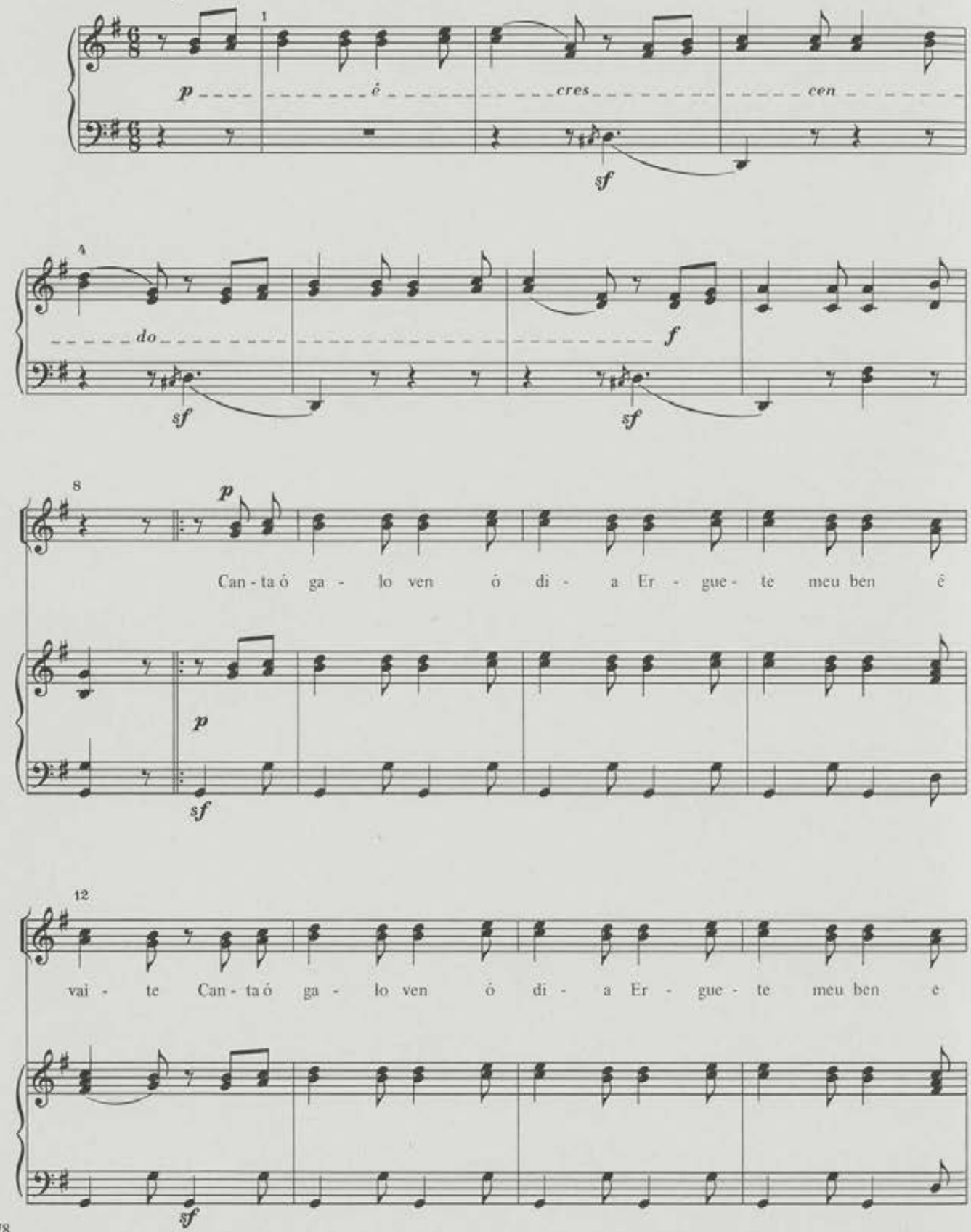

*Nº 52 do livro negro, 2ª Série, nº 2 da edición de C. Berea

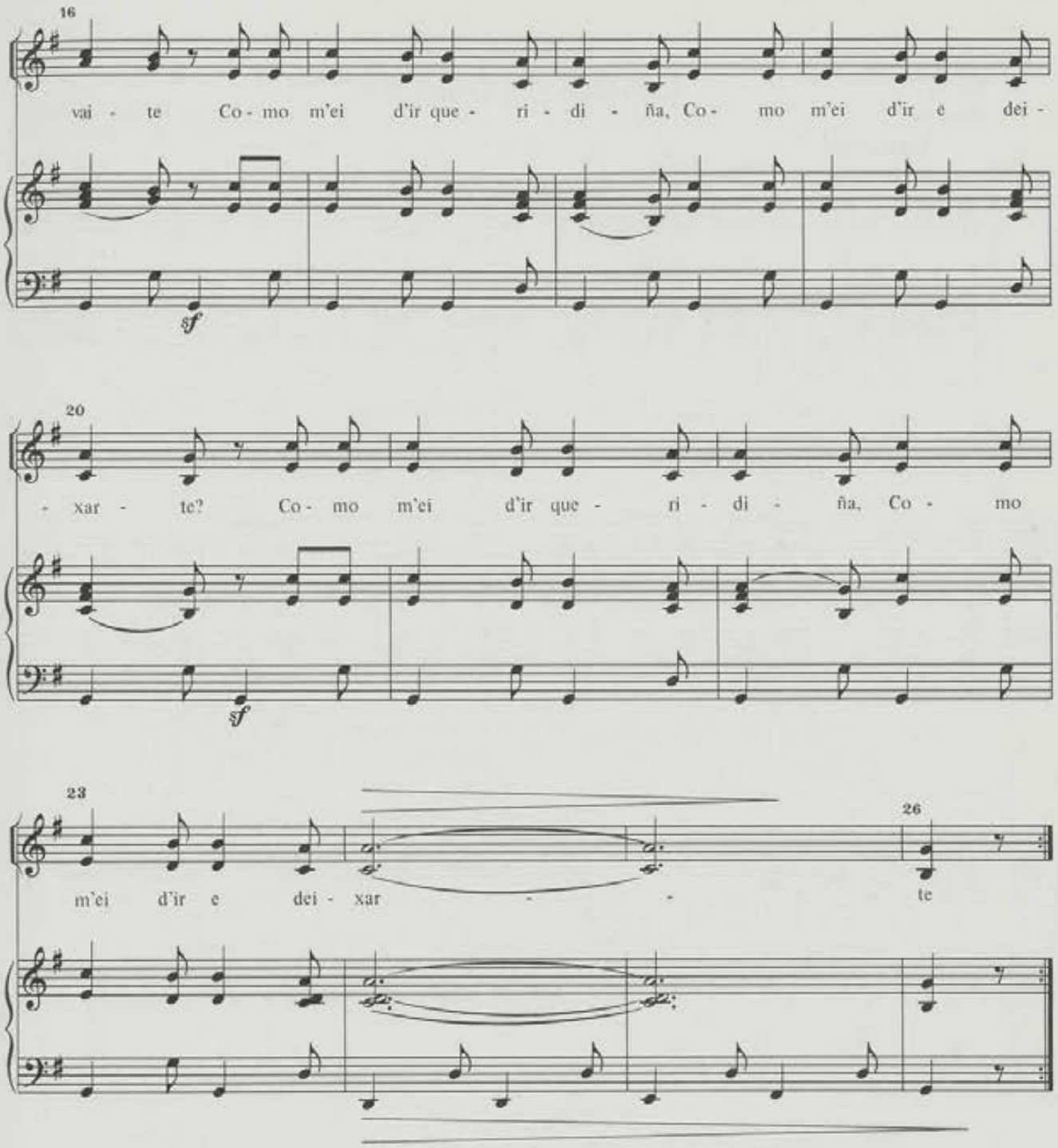

2. Non me mires d'ese modo } bis
Que me vas ãdormentare }
E non sintode dormire } bis
Sentirei ó despertare. }

3. Pólo souto pola fraga } bis
Póla terra é polo mare. }
Vou pensando queridiña } bis
Como t'ei de namorare. }

Nº 15
Popular

Canteiros e carpinteiros*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Vivo assai

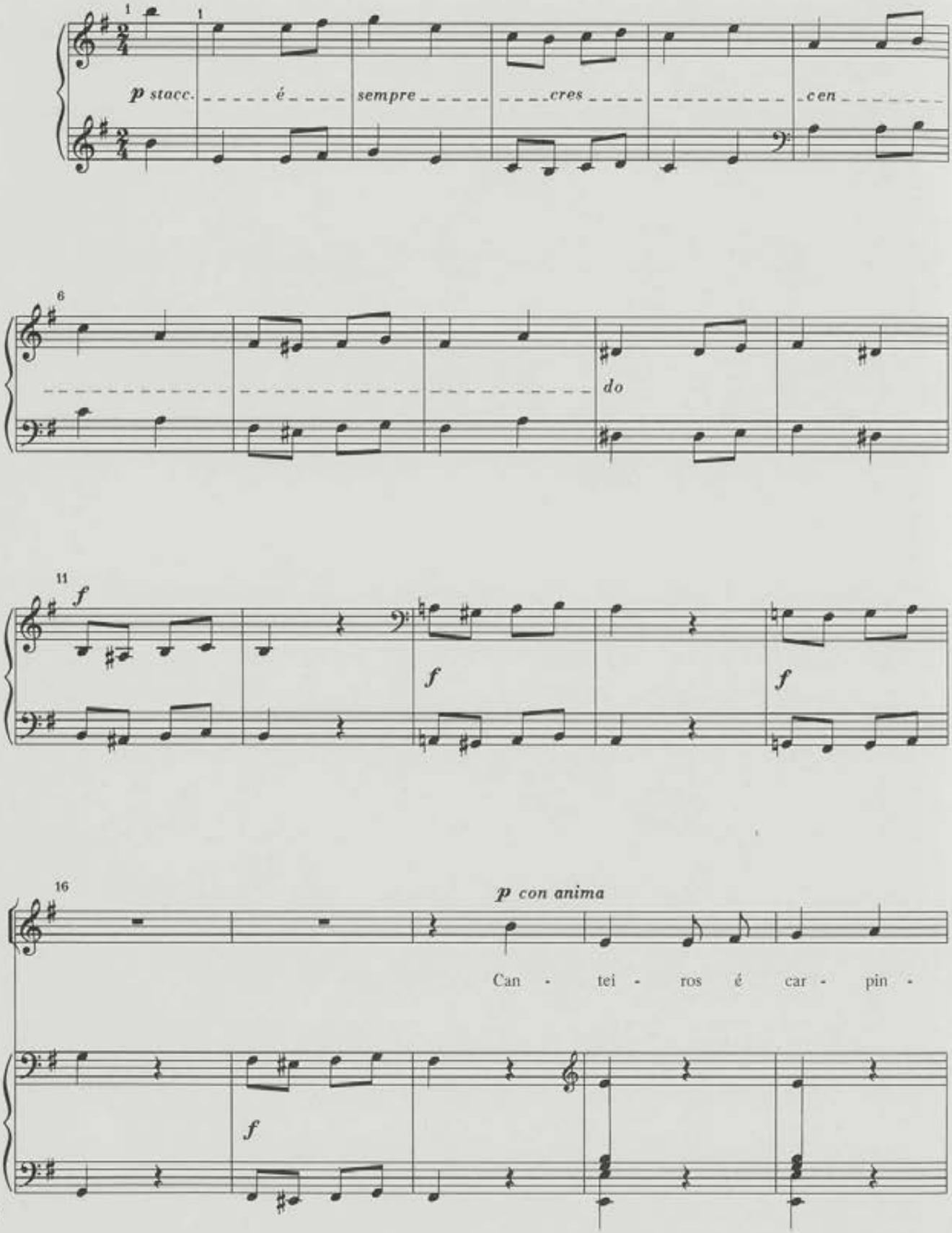

*Nº 52 bis do livro negro, 3ª Série nº 2 da edición de C. Berea

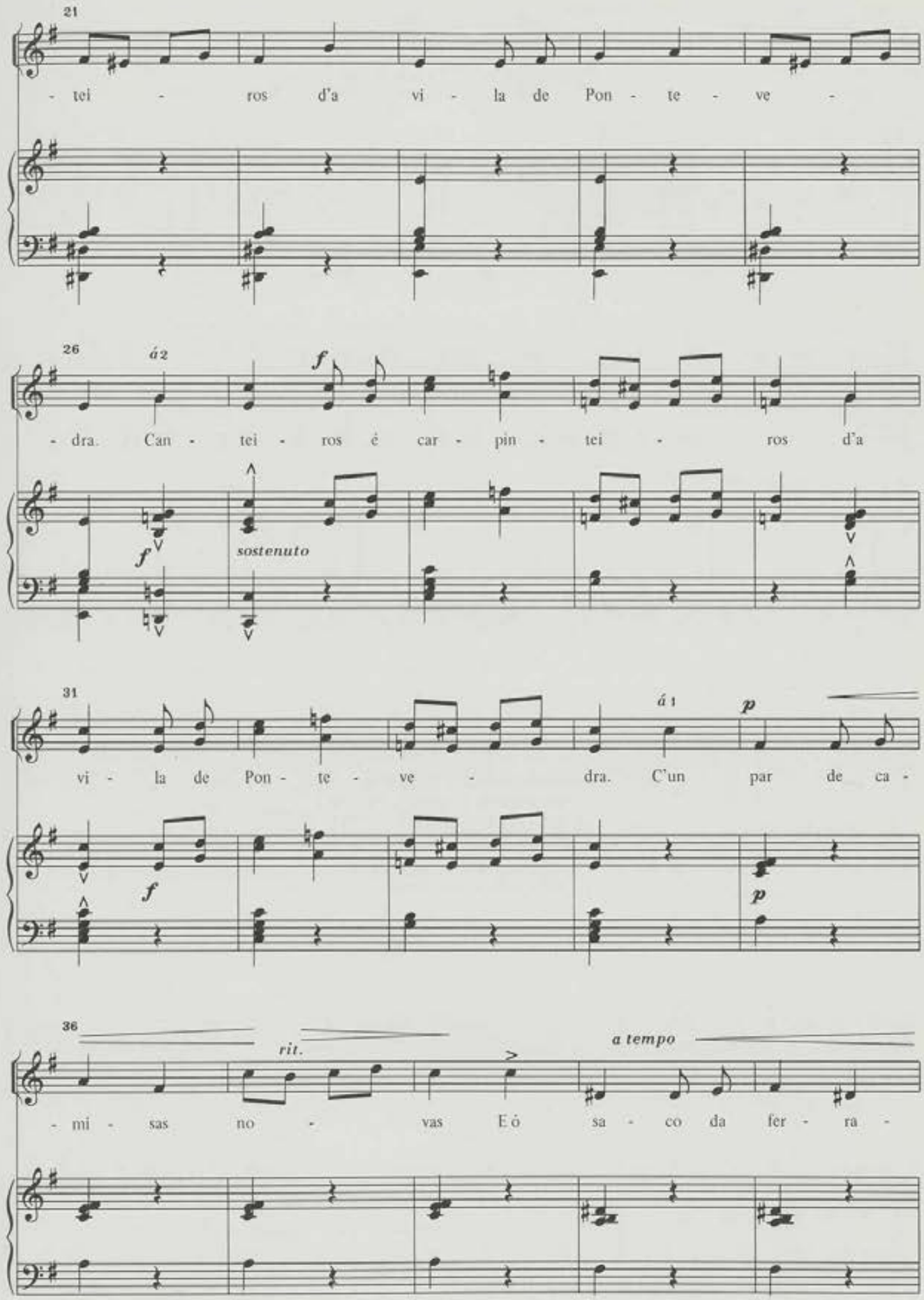
21
- tei - ros d'a vi - la de Pon - te - ve -
26
á 2
f
- dra. Can - tei - ros é car - pin - tei - ros d'a
f
sostenuto
31
á 1
p
vi - la de Pon - te - ve - dra. C'un par de ca -
f
p
36
rit.
a tempo
- mi - sas no - vas E ó sa - co da fer - ra -

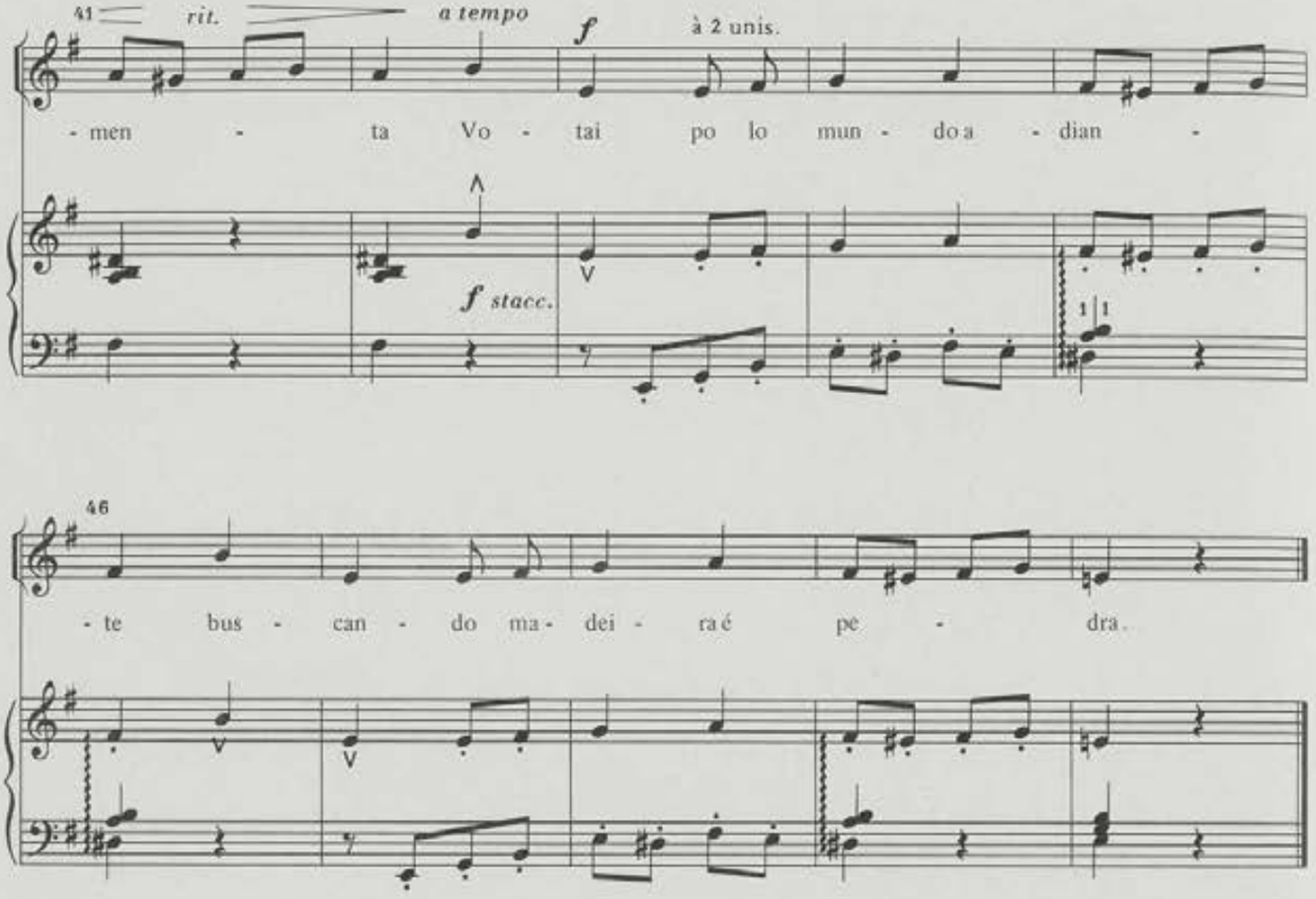

2. Correi pobos é ciudades
mirái canto ó mundo encerra } bis
E' c'ô cicel escrebide
N'os pazos é n'as igrexias.
Dios non fixo n'este mundo
terra com'a nosa terra.

Nº 16

Sentate si esta pedriña*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Popular

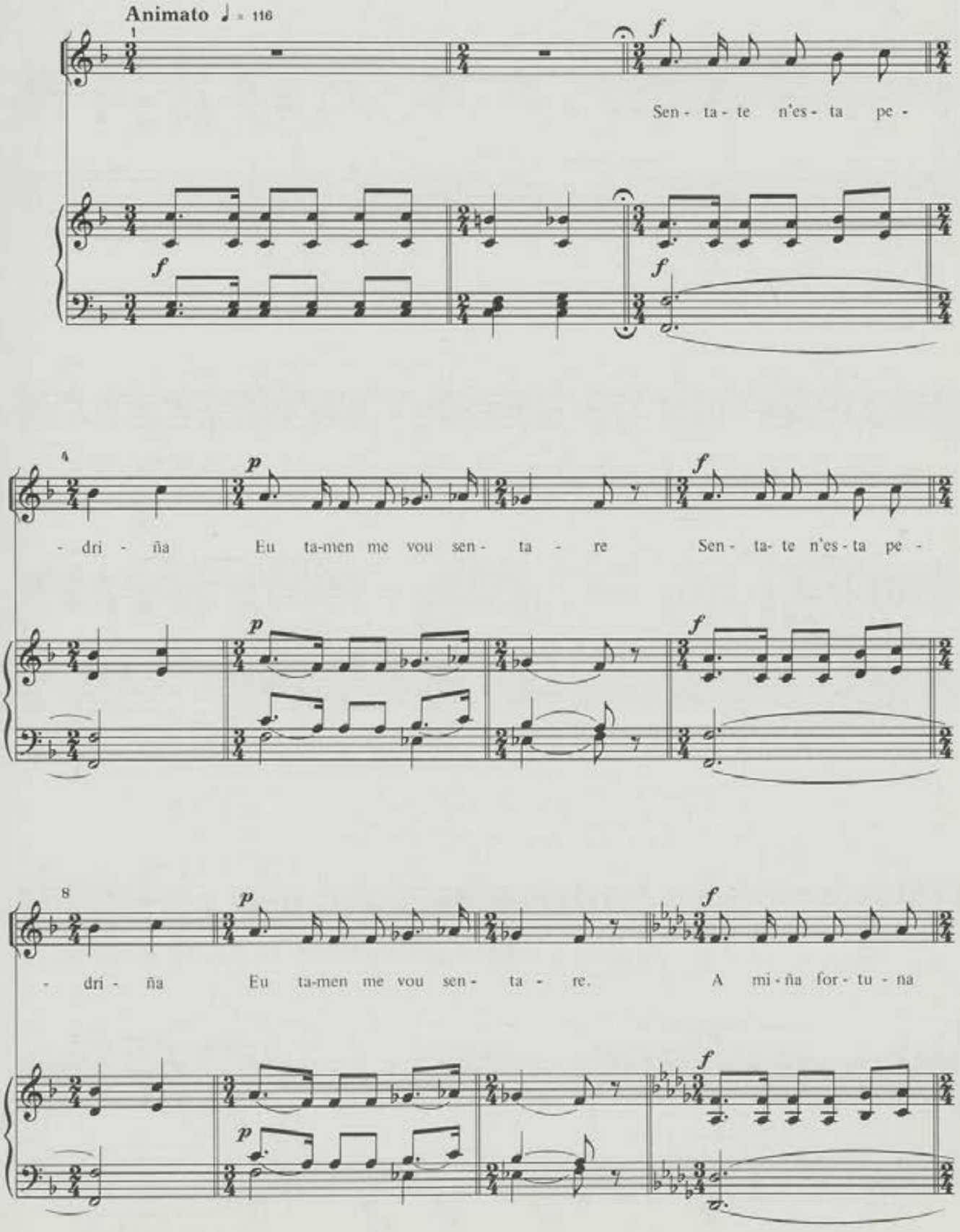

*Nº 53 do livro negro, 2ª Série nº 4 da edición de C. Berea

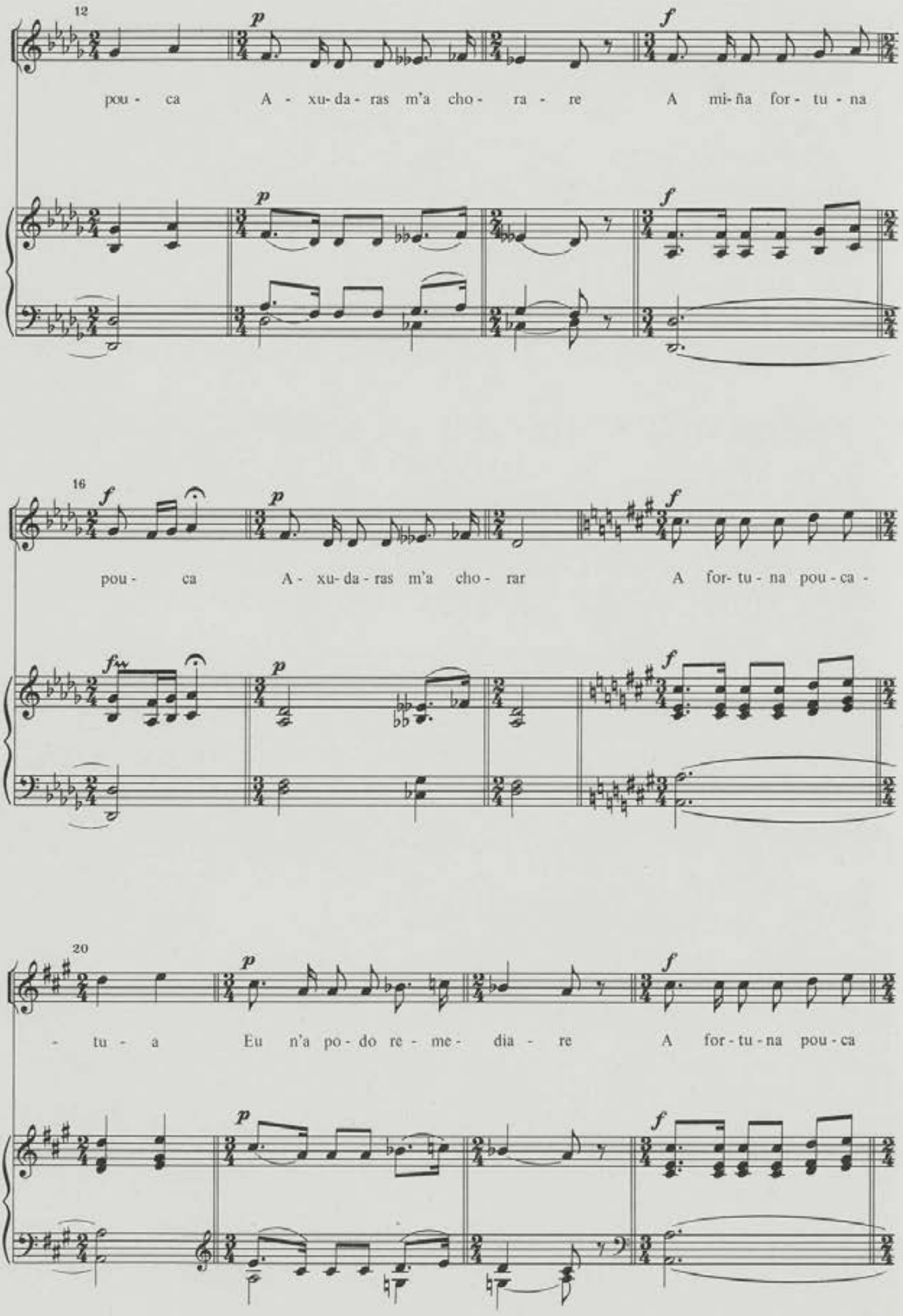
12
p
f
pou - ca A - xu- da - ras m'a cho - ra - re A mi- ña for - tu - na
16
f
p
f
pou - ca A - xu- da - ras m'a cho - rar A for- tu - na pou - ca -
fw
20
- tu - a Eu n'a po - do re - me - dia - re A for - tu - na pou - ca

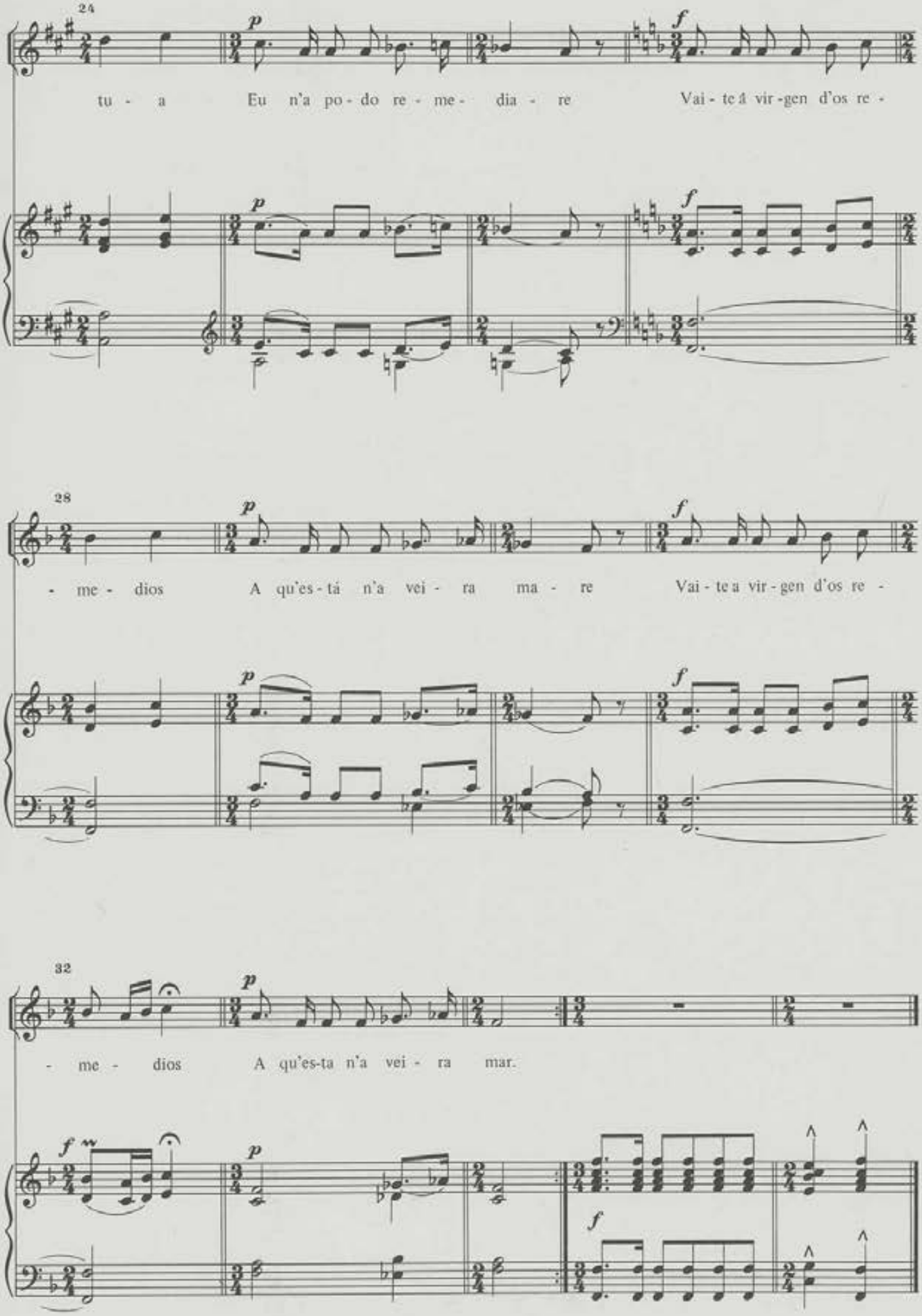
24
tu - a
Eu n'a po - do re - me - dia - re
Vai - te á vir - gen d'os re -
28
- me - dios
A qu'es - tá n'a vei - ra ma - re
Vai - te a vir - gen d'os re -
32
- me - dios
A qu'es-ta n'a vei - ra mar.

2. A qu'está n'a veira mare
Dis que non me quer oire } (bis)
Rapaciña ven conmigo
Para lle meu mal decire } (bis)
Para lle teu mal decire
Para lle teu mal contare } (bis)
Tesme que decir pirmeiro
O que queres alcanzare } (bis)

3. Quero unha nena bonita
Falangueira n'o falare } (bis)
Pirmeiriña n'o querere
Derradeira n'o olvidare } (bis)
Derradeira n'olvidare
Pirmeiriña n'o querere } (bis)
S'é para casar con ela
Eu ch'a podo prometere } (bis)

Nº 17

Queixas*

Popular

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

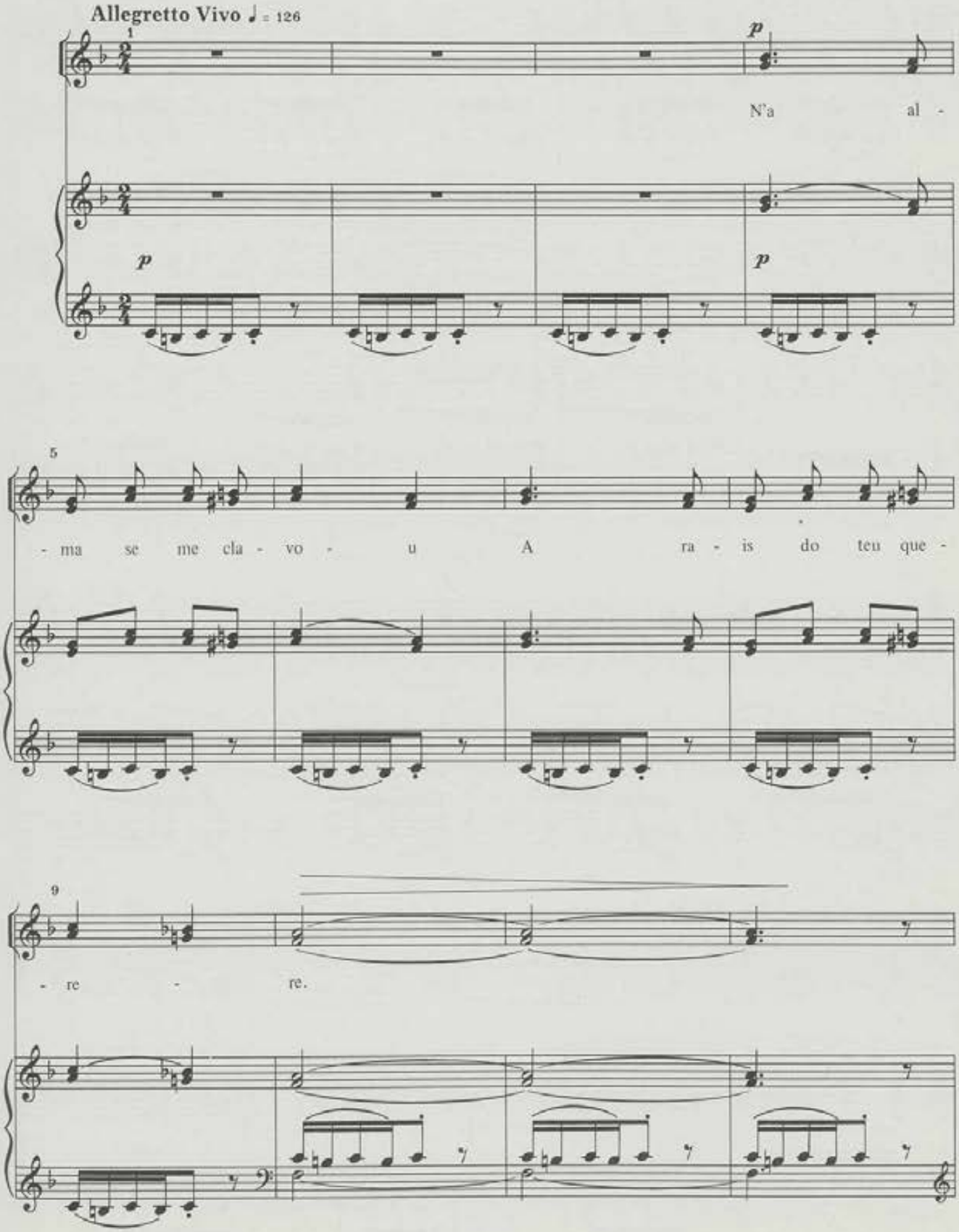

*Nº 55 do livro negro, 1ª Série, nº 4 da edición de C. Bereа

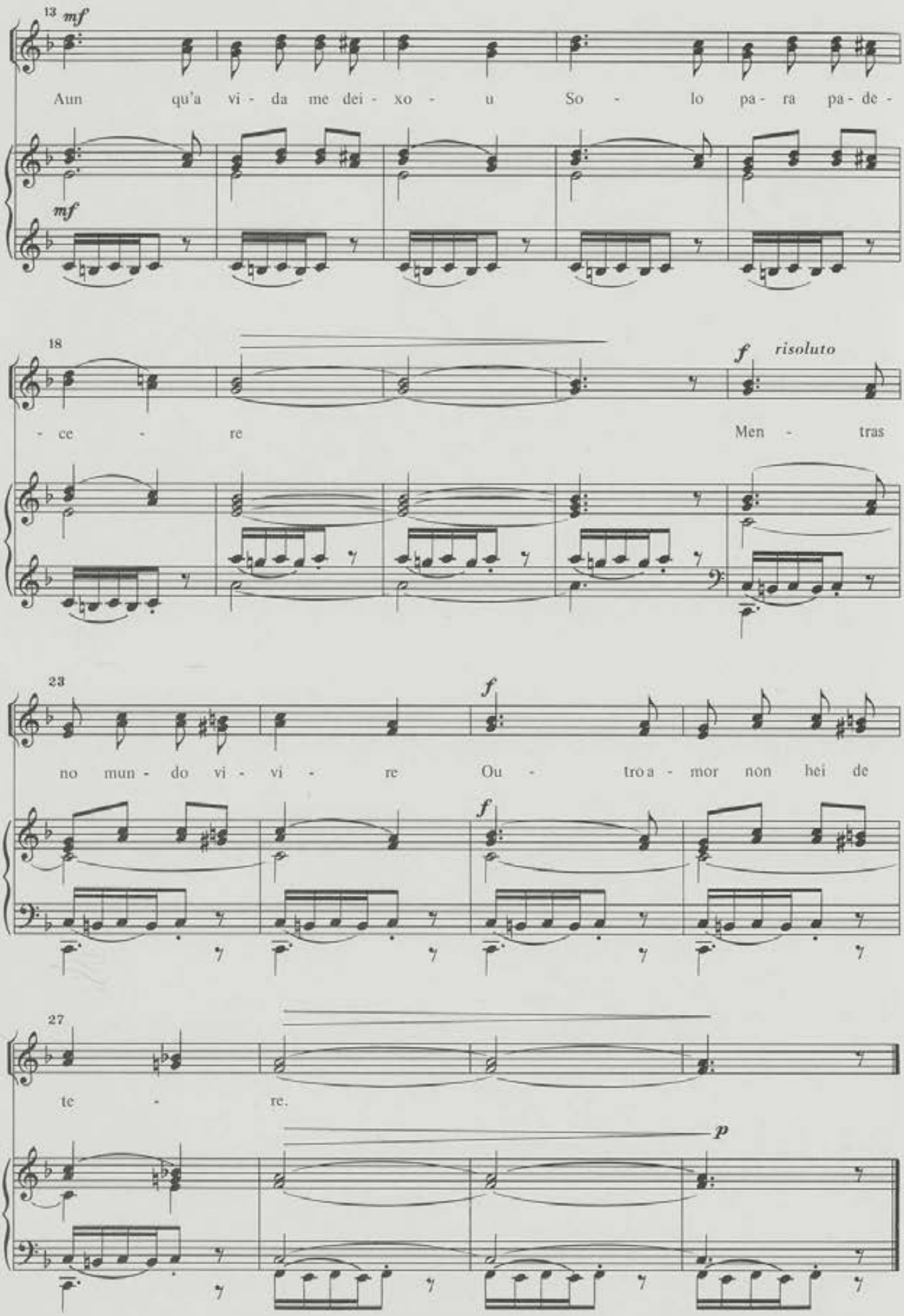
13
mf
Aun qu'a vi - da me dei - xo - u So - lo pa - ra pa - de -
mf
18
- ce - re
f
risoluto
Men - tras
23
no mun - do vi - vi - re
f
Ou - tro a - mor non hei de
f
27
te - re.
p

Nº 18a

Balada popular*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

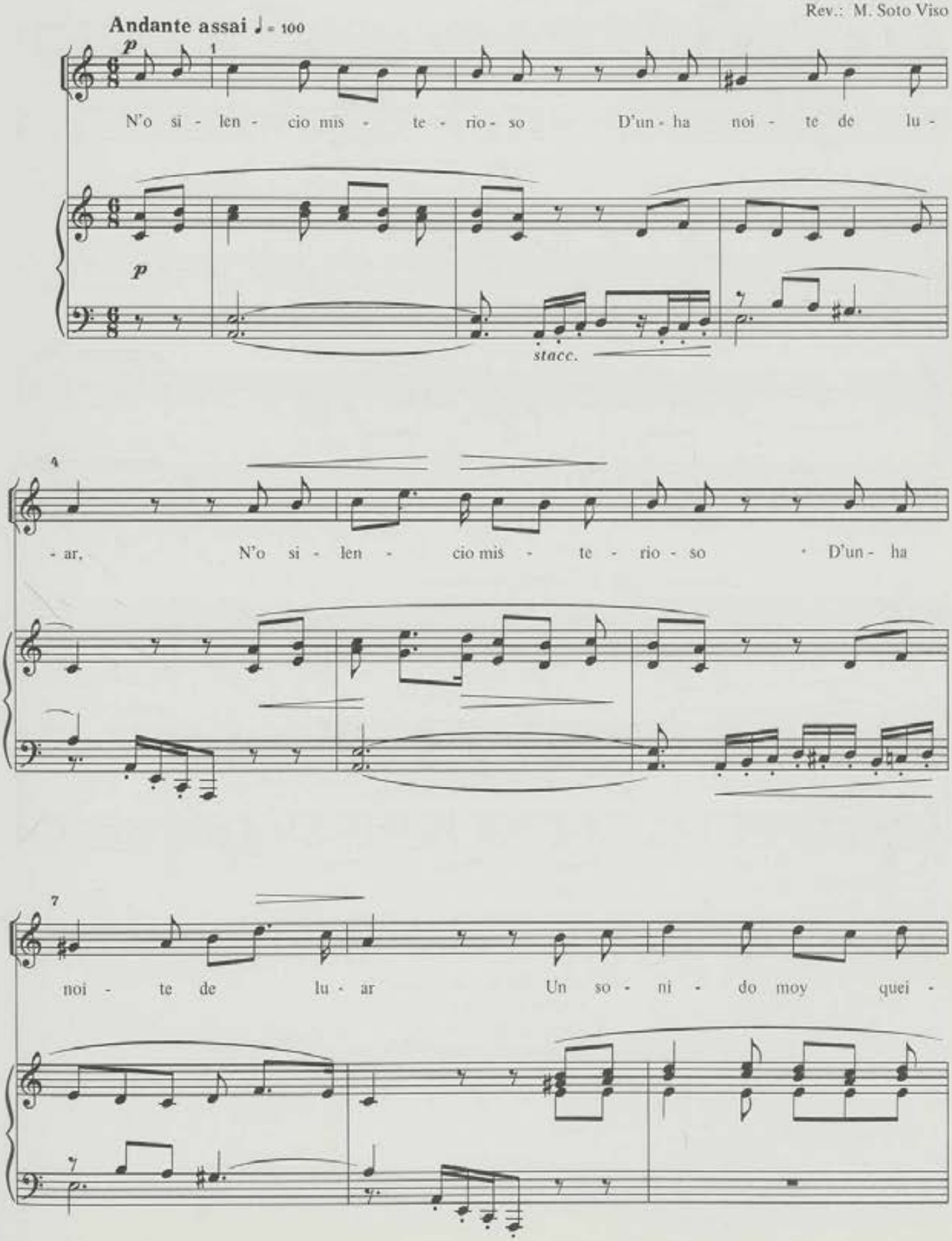

*Nº 56 do livro negro

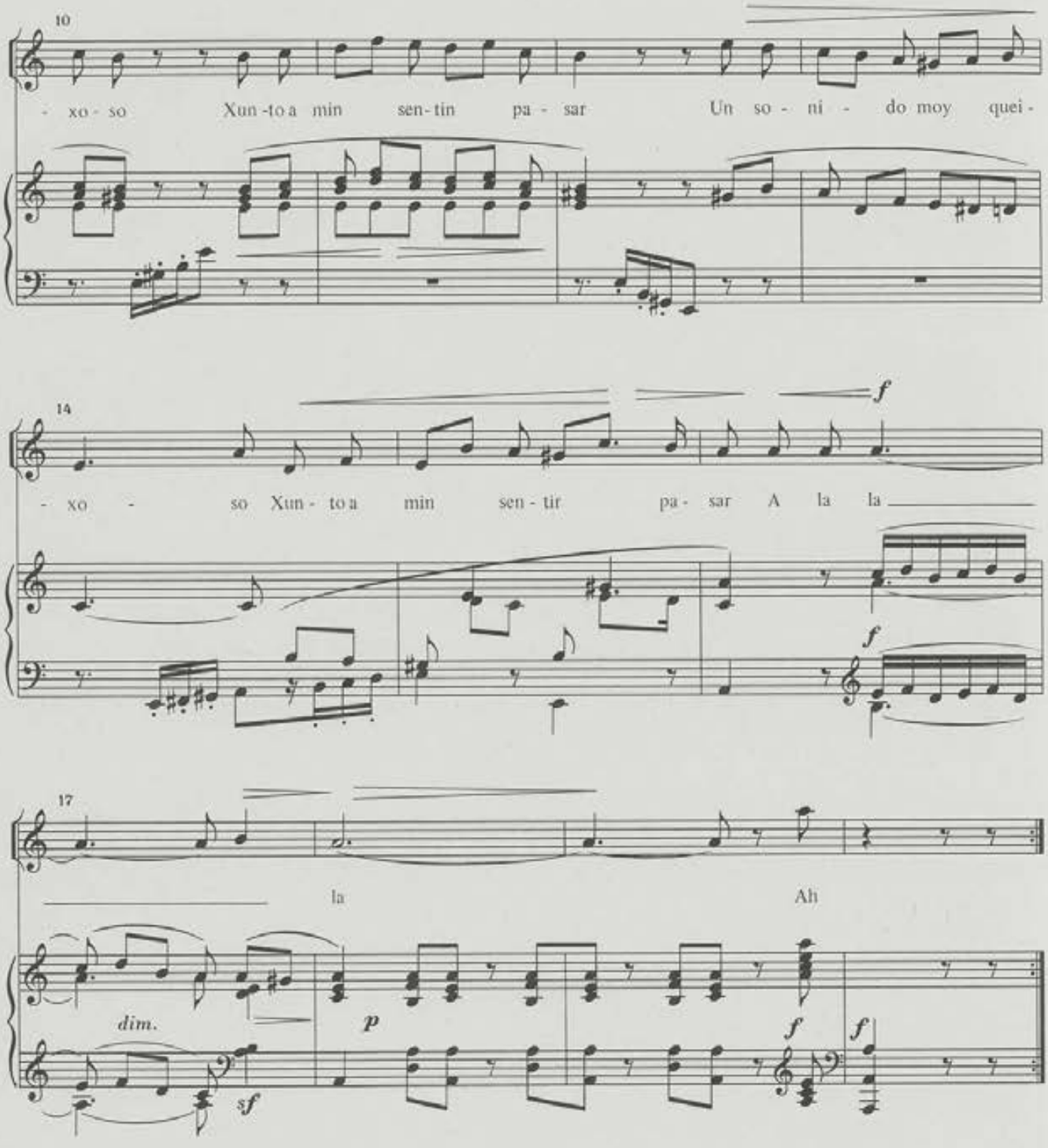

2. A muller do negro pano
La sua sombra me tocou
Desd' aquel momento estrano
De pesar morrendo vou.

Nº 18b

A compaña*

Popular

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Andante assai ♩ = 100

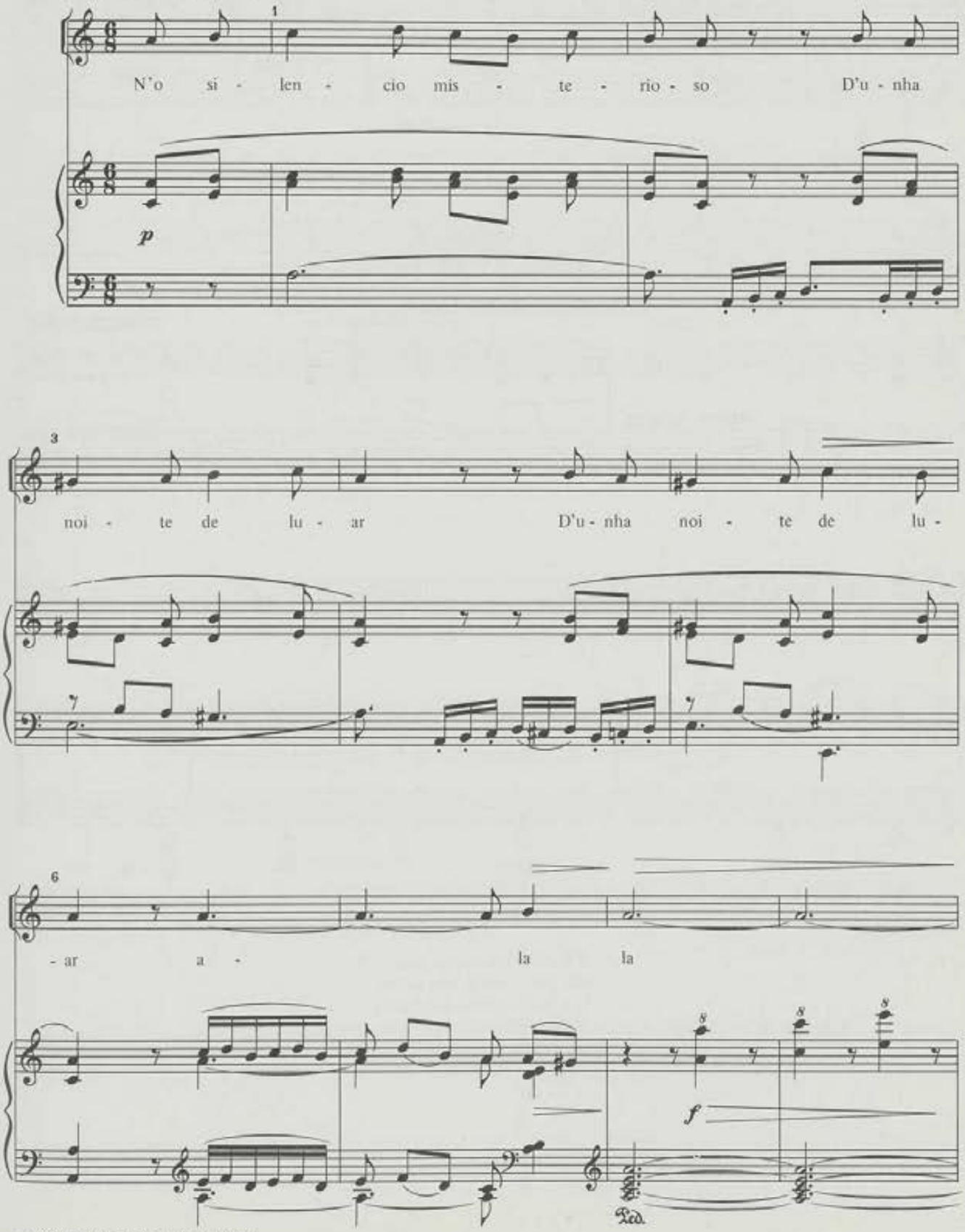

*1ª Série, nº 2 da edición de C. Bereа

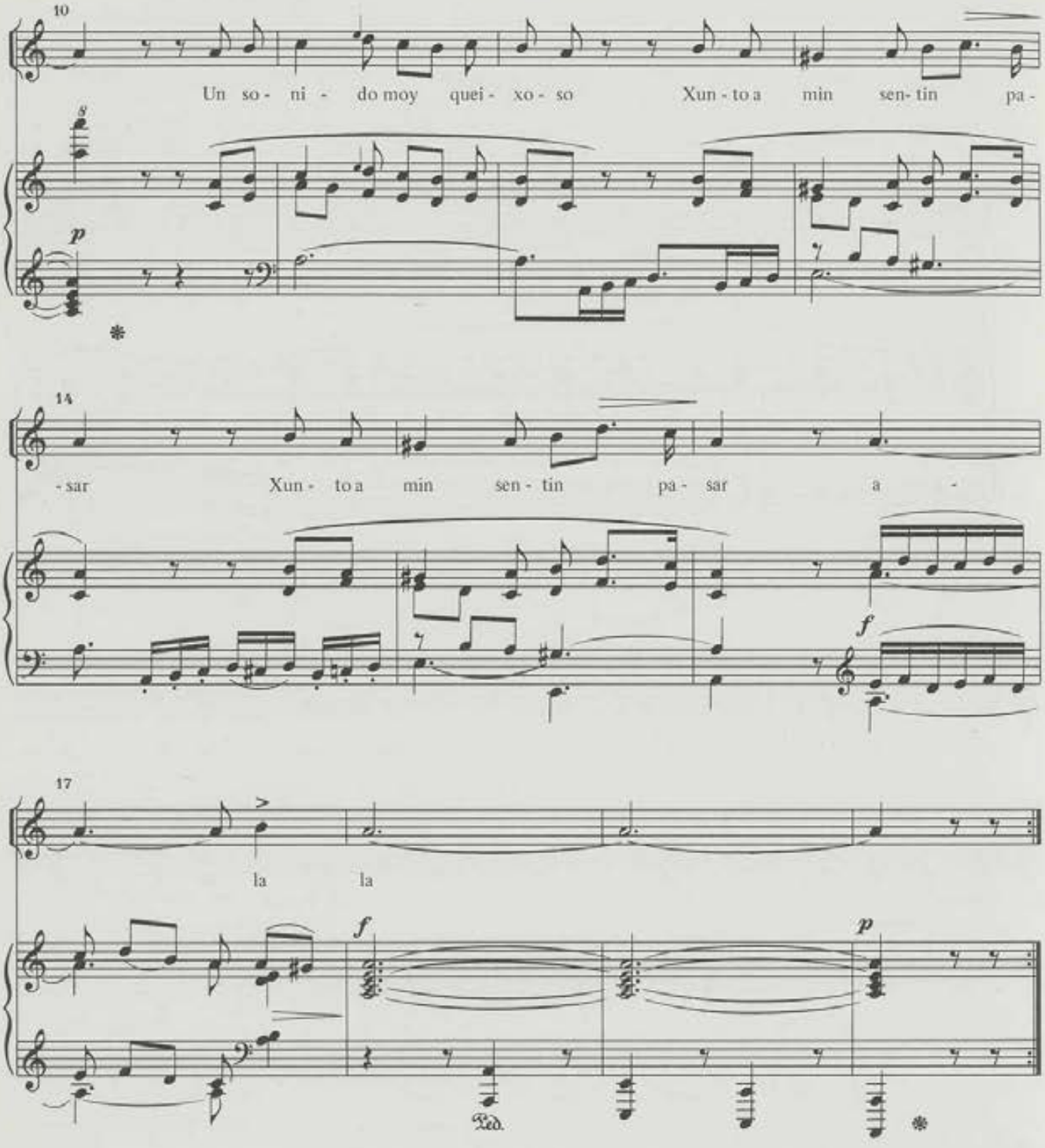

2. A muller do negro pano
C'a sua sombra me tocou
C'a sua sombra me tocou
A, la la
Desd'aquel momento estrano
De pesar morrendo vou. (bis)
A, la la.

Nº 19

Na fiada*

Popular

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Allegro non troppo

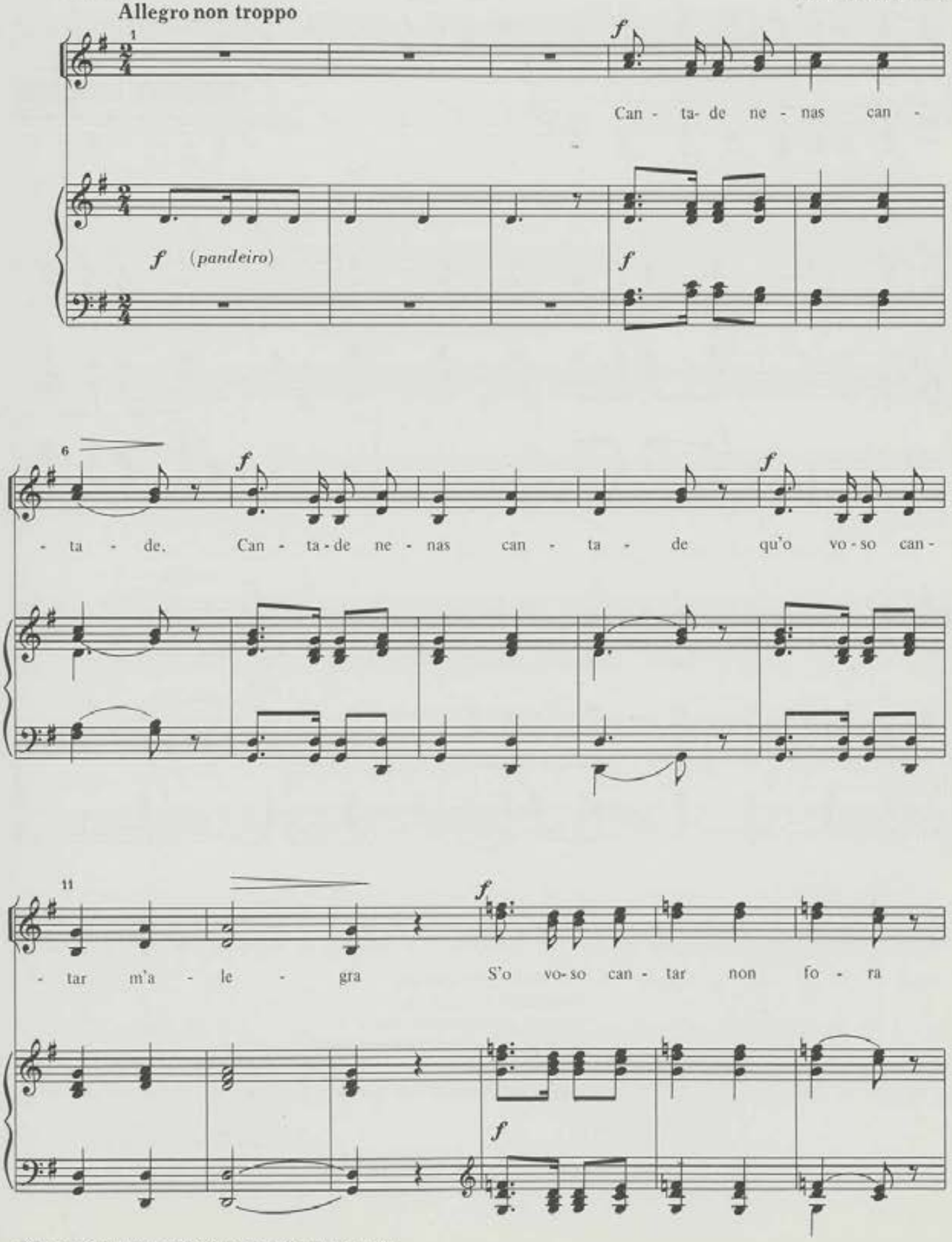

*Nº 57 do livro negro, 4ª Série, nº 4 da edición de C. Berea

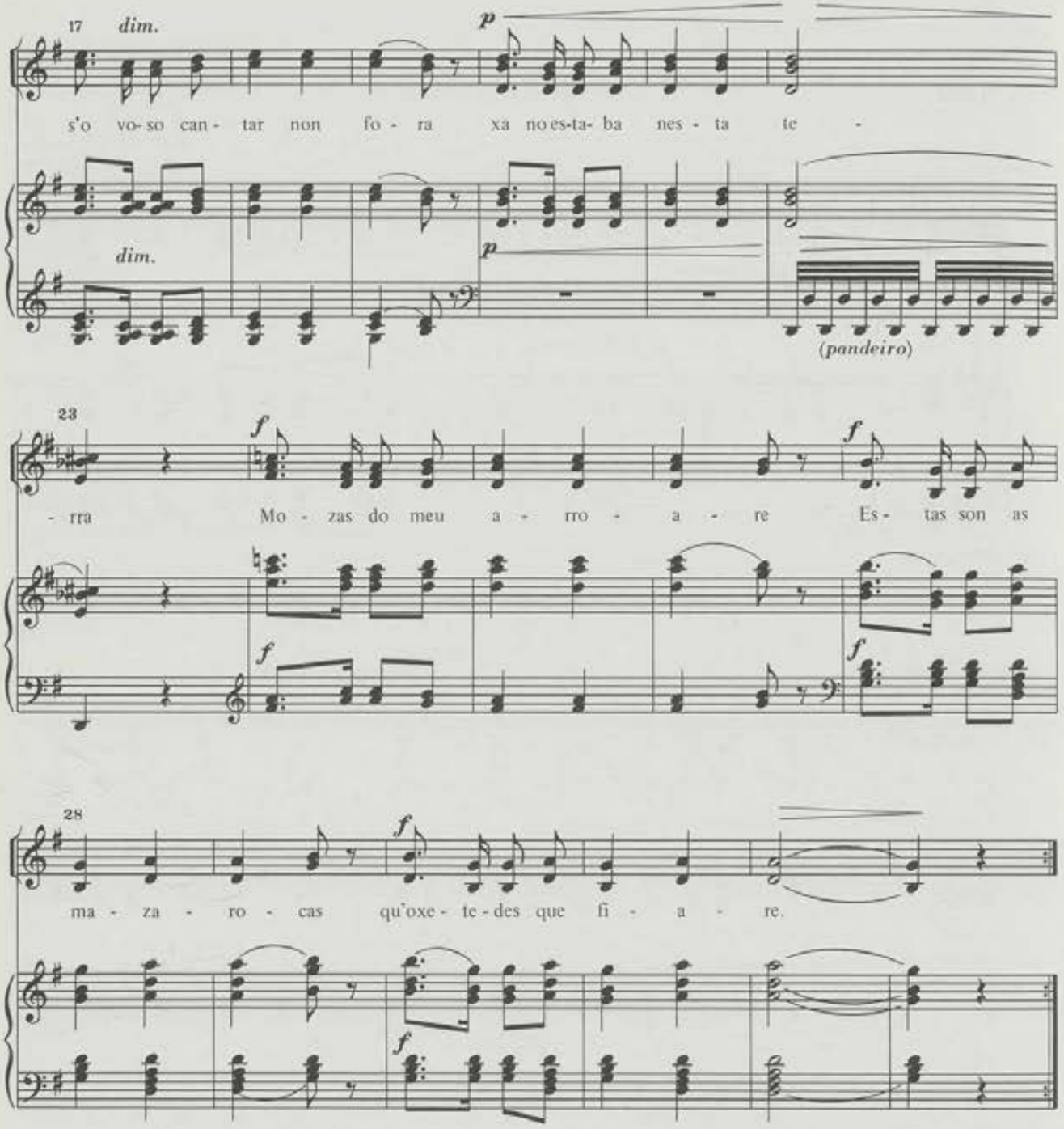

2. Cantade nenas cantade.
Delgadiña d'a cintura
Eu non ch'a quixera sere
Qu'a pera que está madura (bis)
Todo-la queren collere.
Mozas do meu arroare . . .

Nº 20

¡Adios meu meniño! ¡Adios!*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Popular

Quasi andante

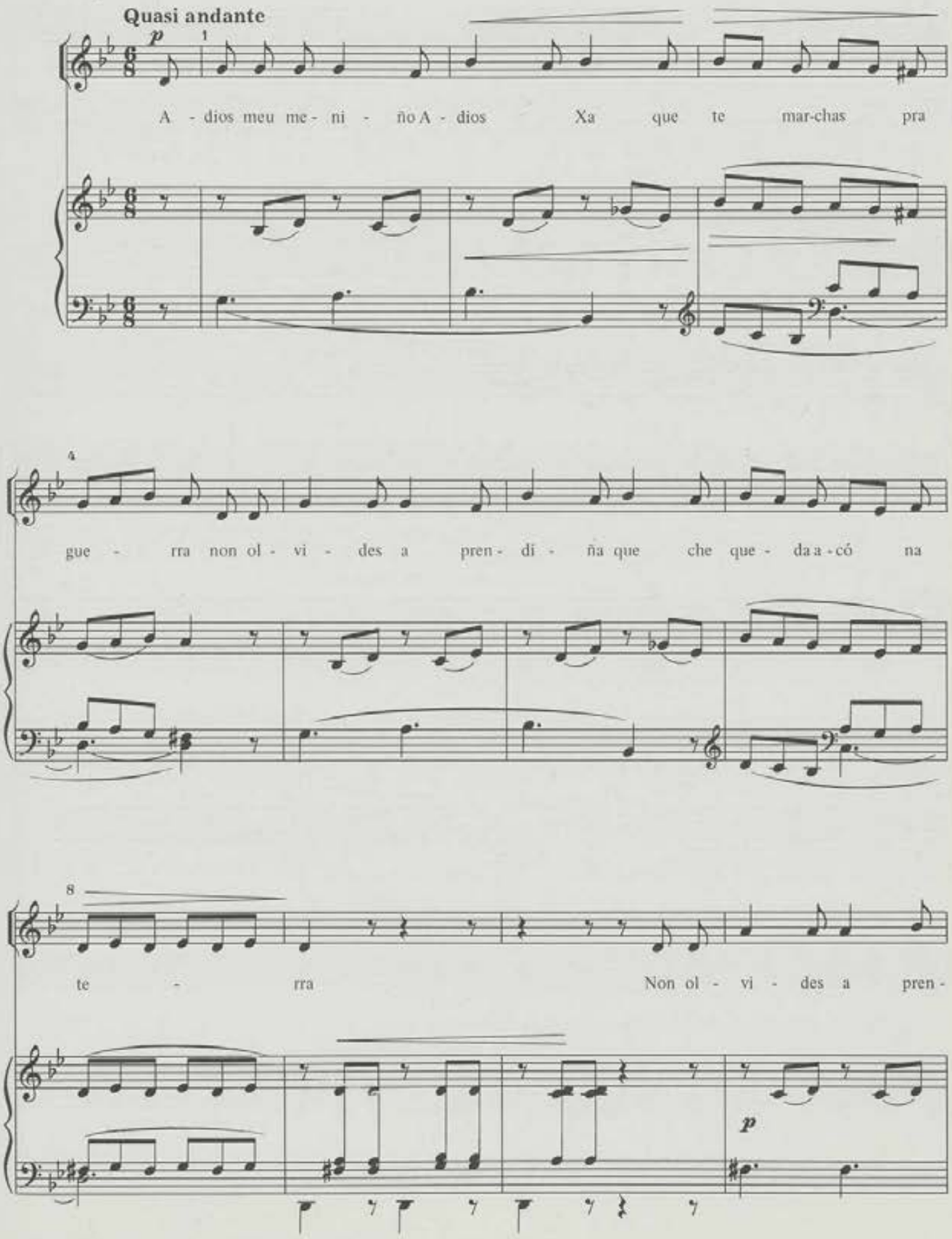

*Nº58 do livro negro, 3ª Série, nº 6 da edición de C. Berea

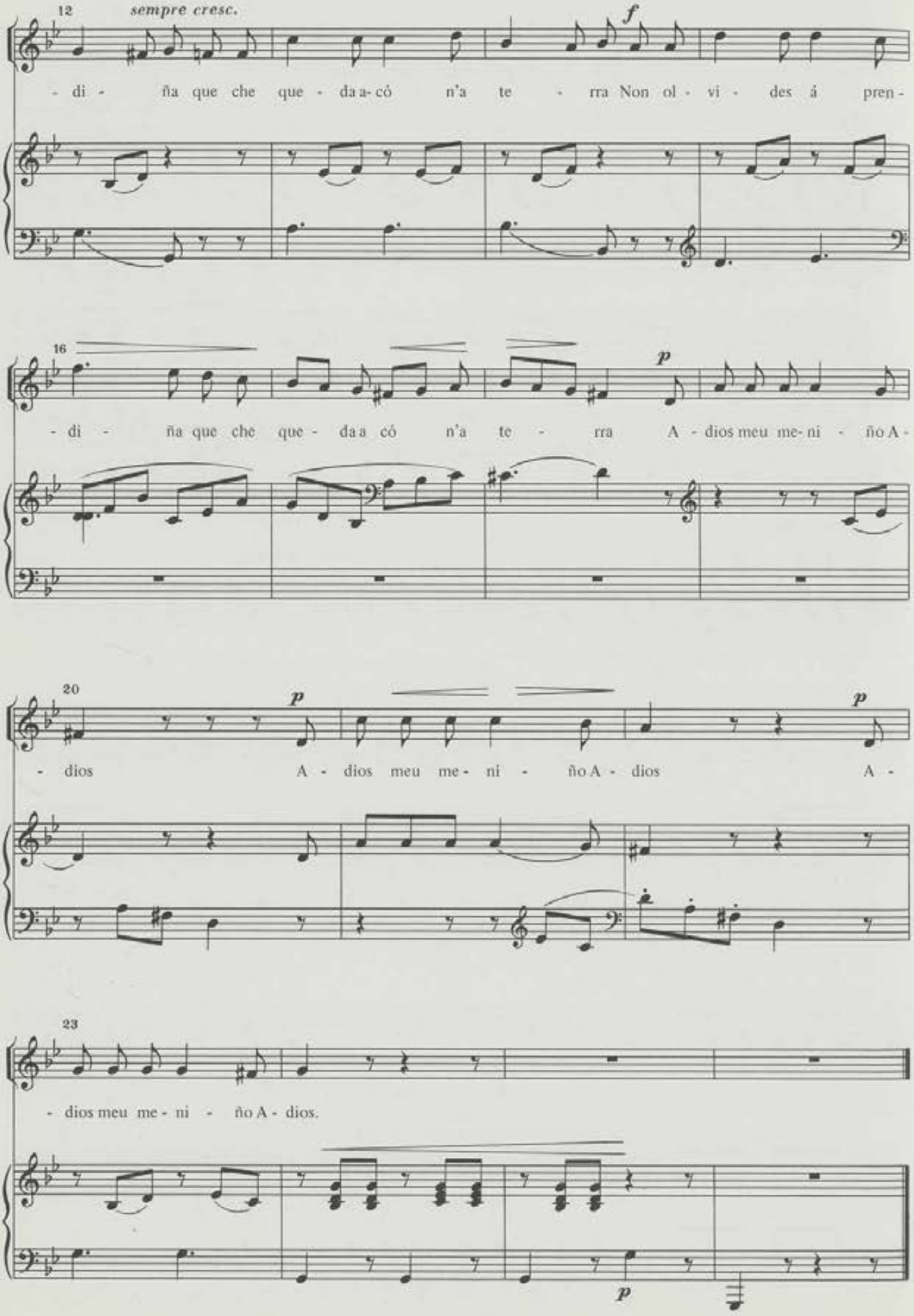
12
sempre cresc.
f
- di - ña que che que - da a- có n'a te - rra Non ol - vi - des á pren -
16
p
- di - ña que che que - da a có n'a te - rra A - dios meu me- ni - ño A -
20
p
p
- dios A - dios meu me - ni - ño A - dios A -
23
- dios meu me - ni - ño A - dios.
p

Nº 21
Popular

Axeitam'a polainiña*

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Lento ma non troppo

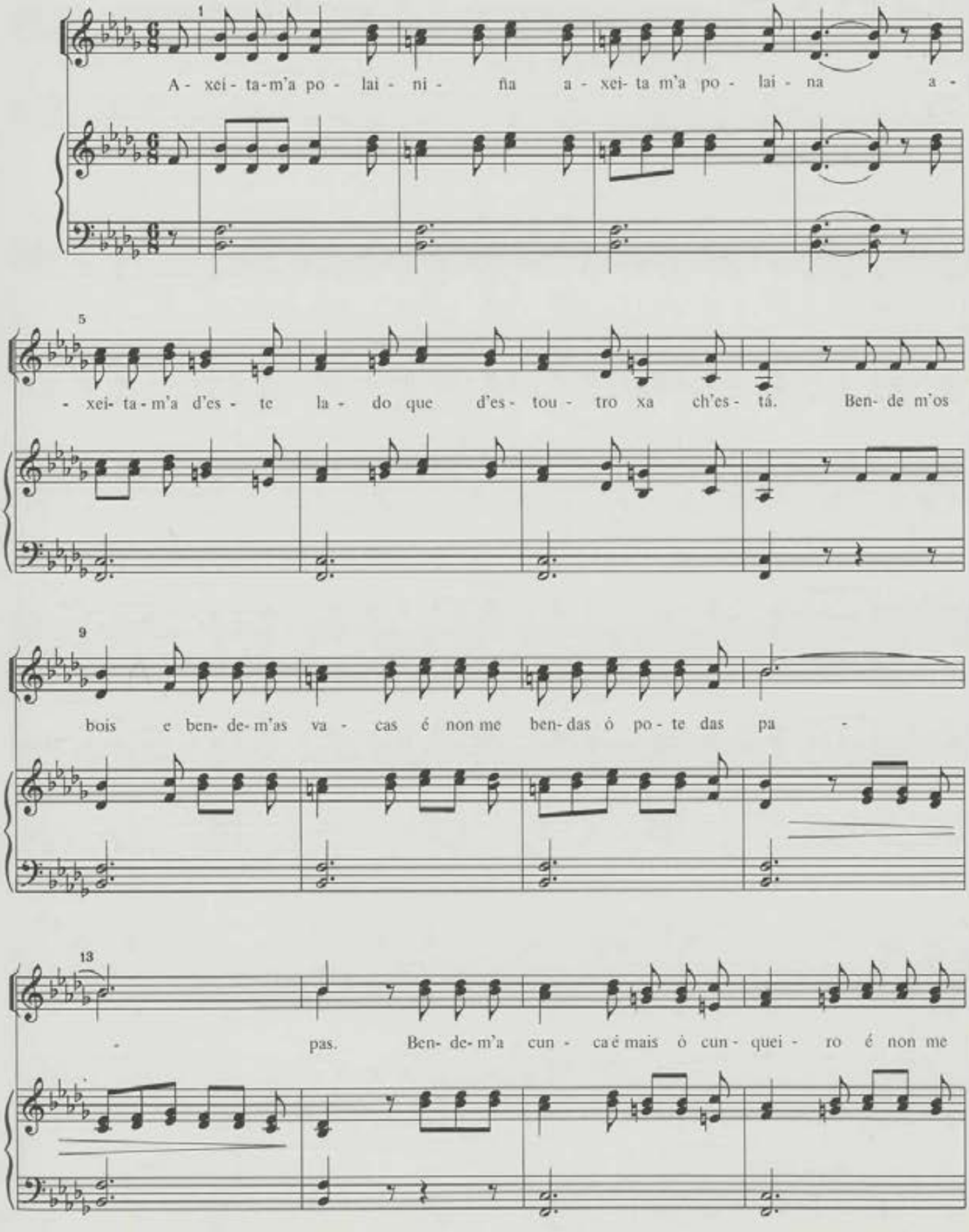

*Nº 61 do livro negro, 3ª Série, nº 4 da edición de C. Berea

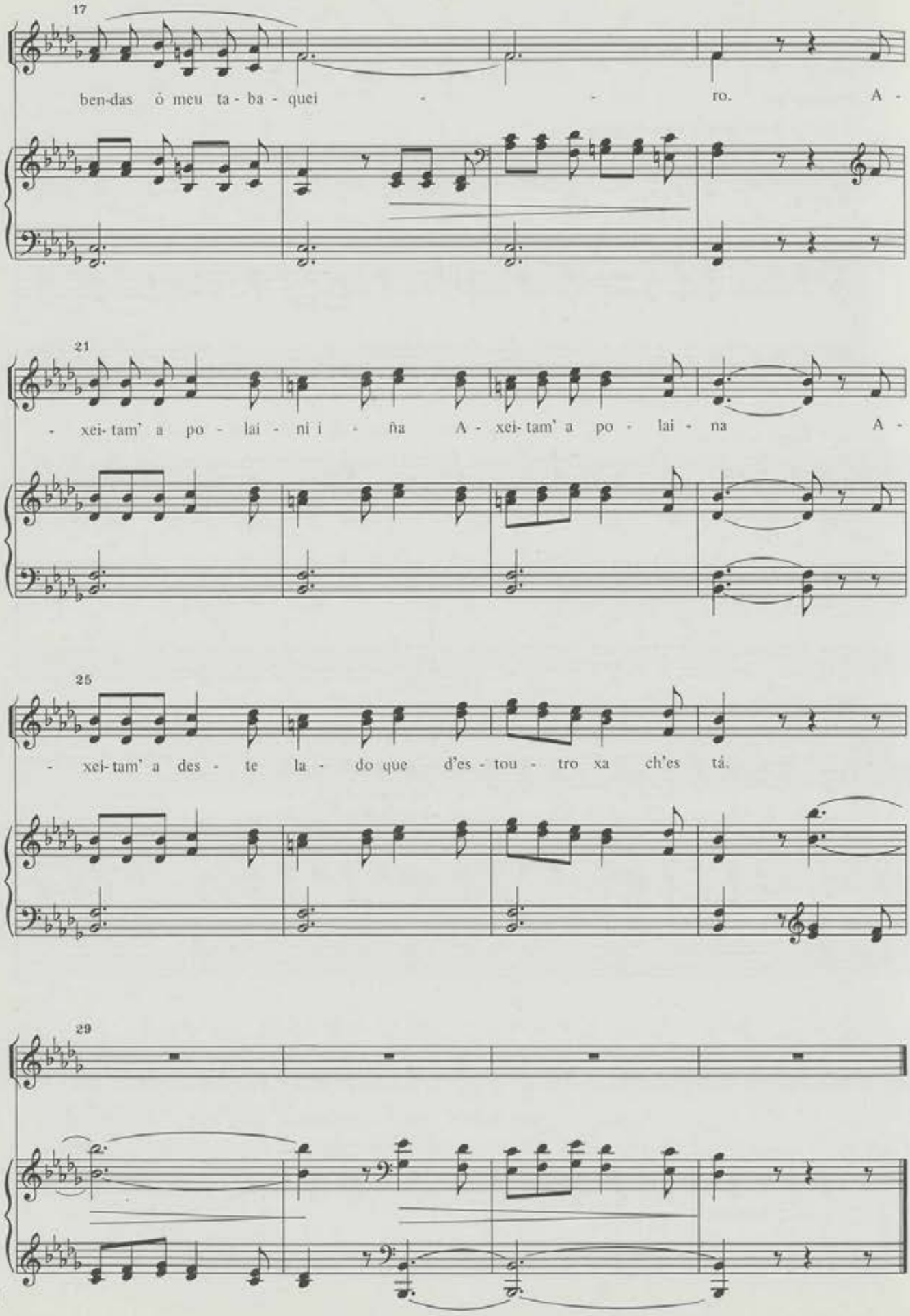
17
ben-das ô meu ta - ba - quei - - ro. A -
21
- xei- tam' a po - lai - ni i - ña A - xei- tam' a po - lai - na A -
25
- xei- tam' a des - te la - do que d'es - tou - tro xa ch'es tá.
29

Nº 22

Popular

Poesía de F. G.

A xolda*

Marcial dél Adalid

Rev.: M. Soto Viso

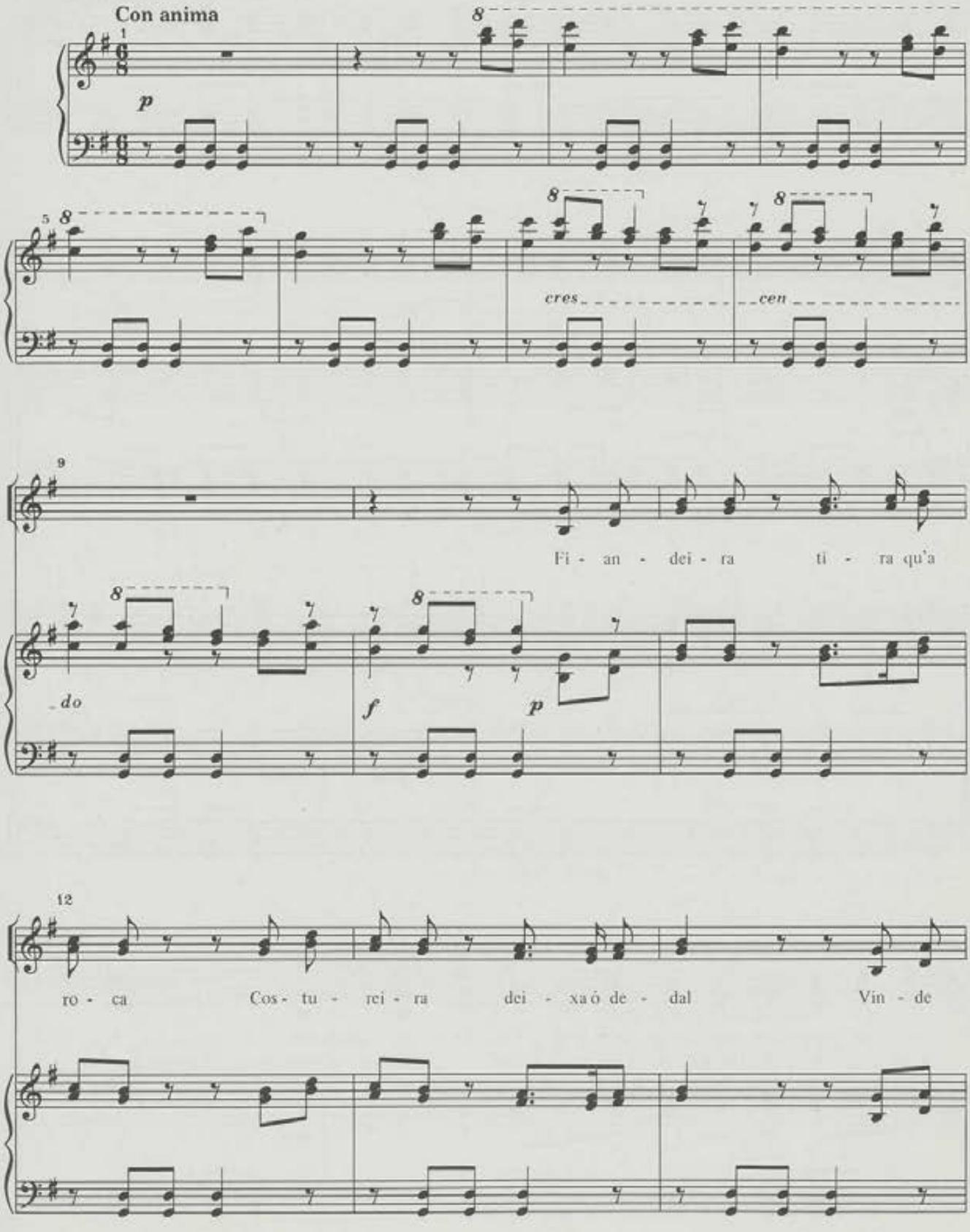

*Nº62 do livro negro, 4ª Série, nº 1 da edición de C. Berea

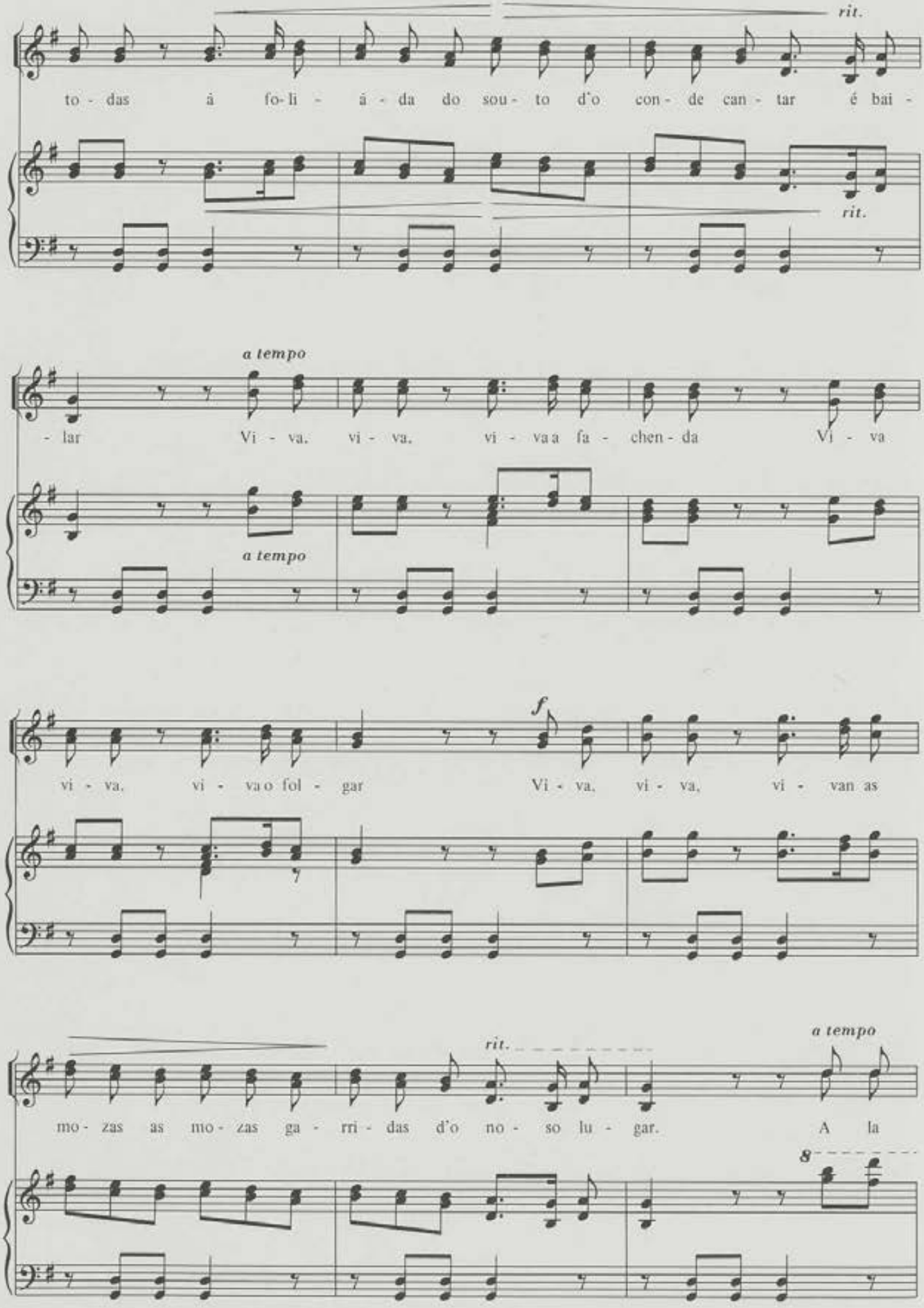
rit.
to - das á fo- li - á - da do sou - to d'o con - de can - tar é bai -
rit.
a tempo
- lar Vi - va. vi - va. vi - vaa fa - chen - da Vi - va
a tempo
f
vi - va. vi - vao fol - gar Vi - va. vi - va. vi - van as
rit.
a tempo
mo - zas as mo - zas ga - rri - das d'o no - so lu - gar. A la
8

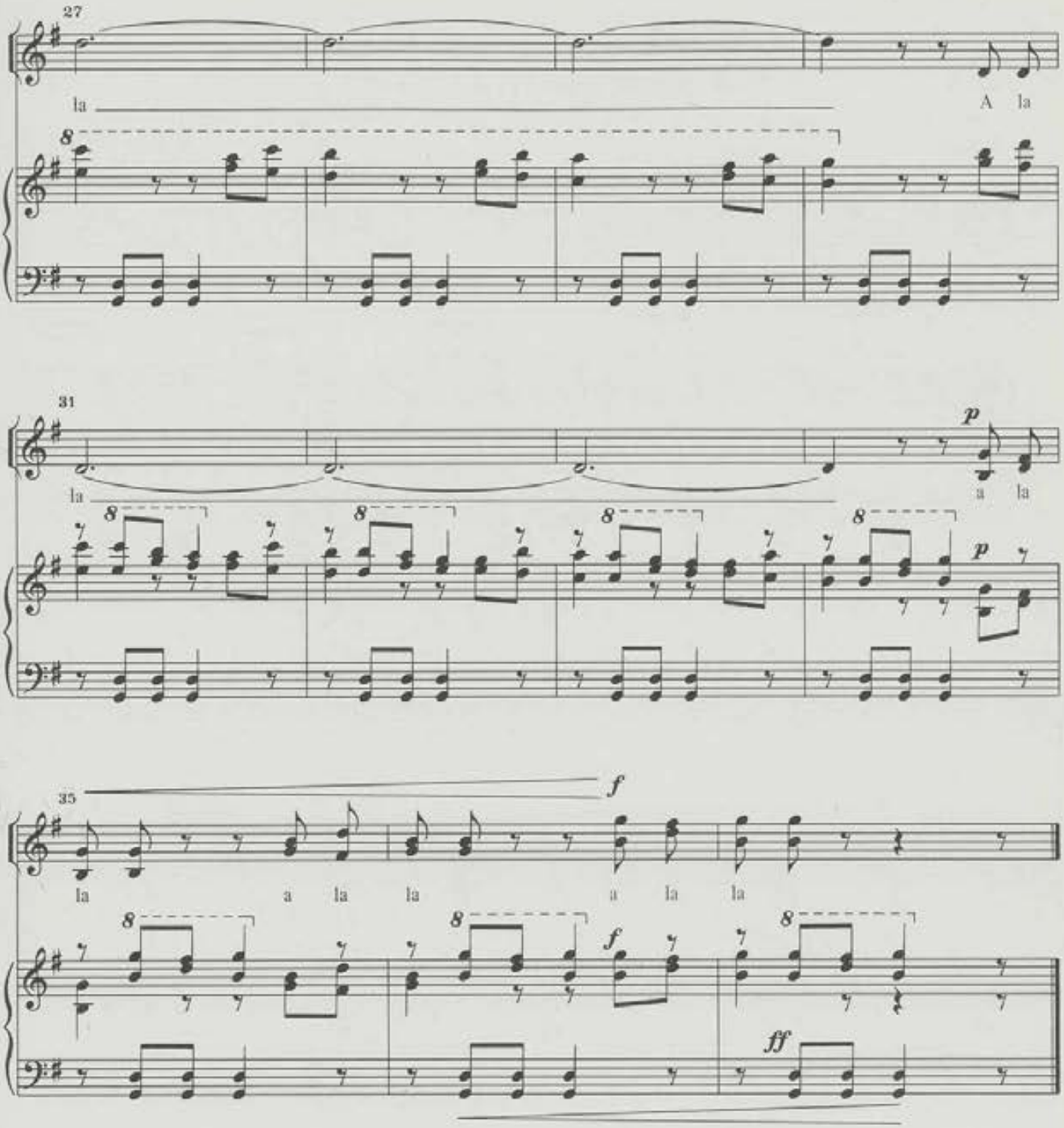

2. Atruxus; gente a barullo
Xa ó gaiteiro inche n'o fol
E nás mesas d'as rosquilleiras
Moréas de roscas, rosolio e limón.

3. Miña roxa bota unha copa
Miña nena vamos brincar
Viva, viva, vivan as mozas
As mozas garridas do noso lugar.

Nº 23

Non te quero por bonita*

Popular

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

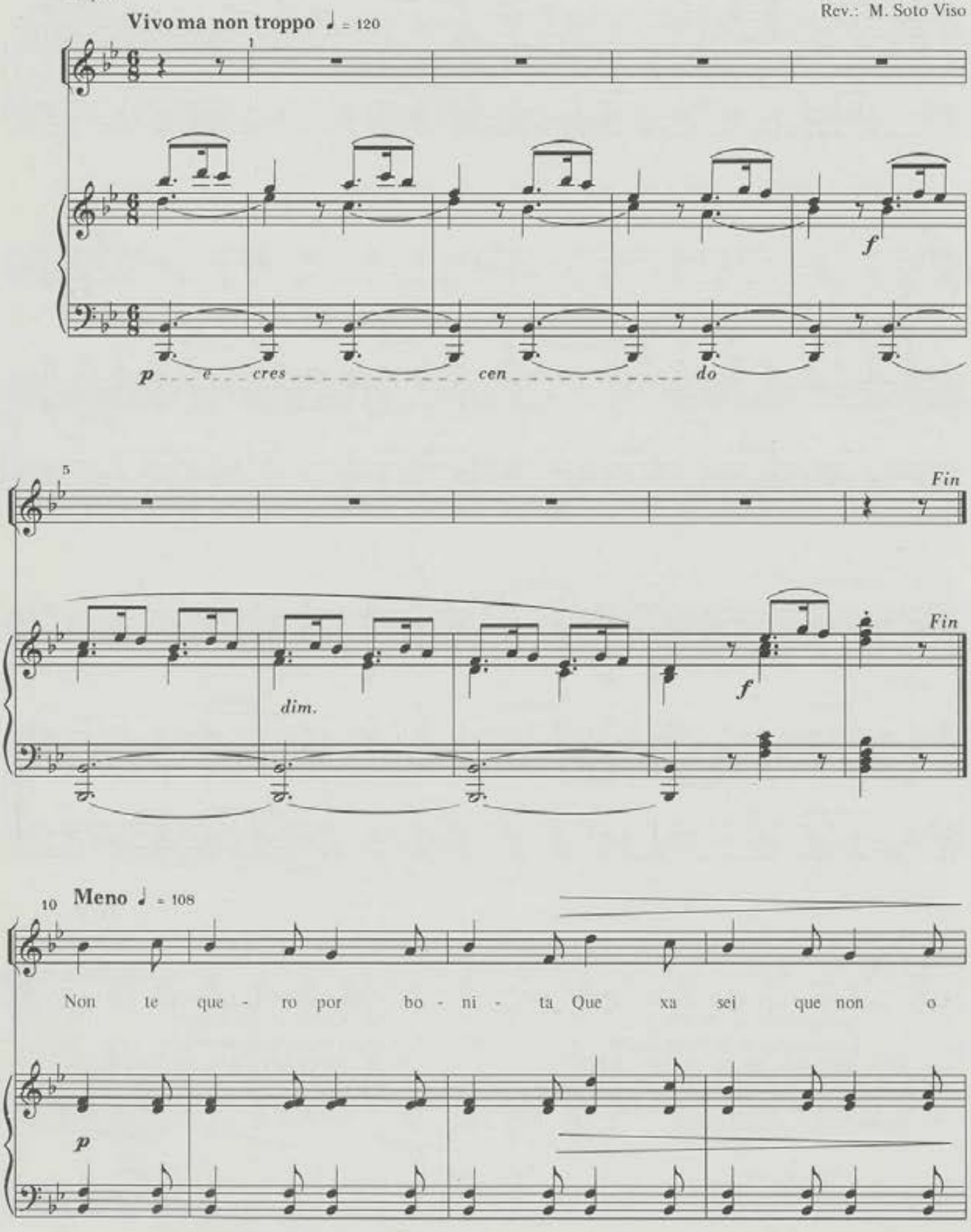

*Nº 63 do livro negro, 2ª Serie, nº 6 da edición de C. Bercea

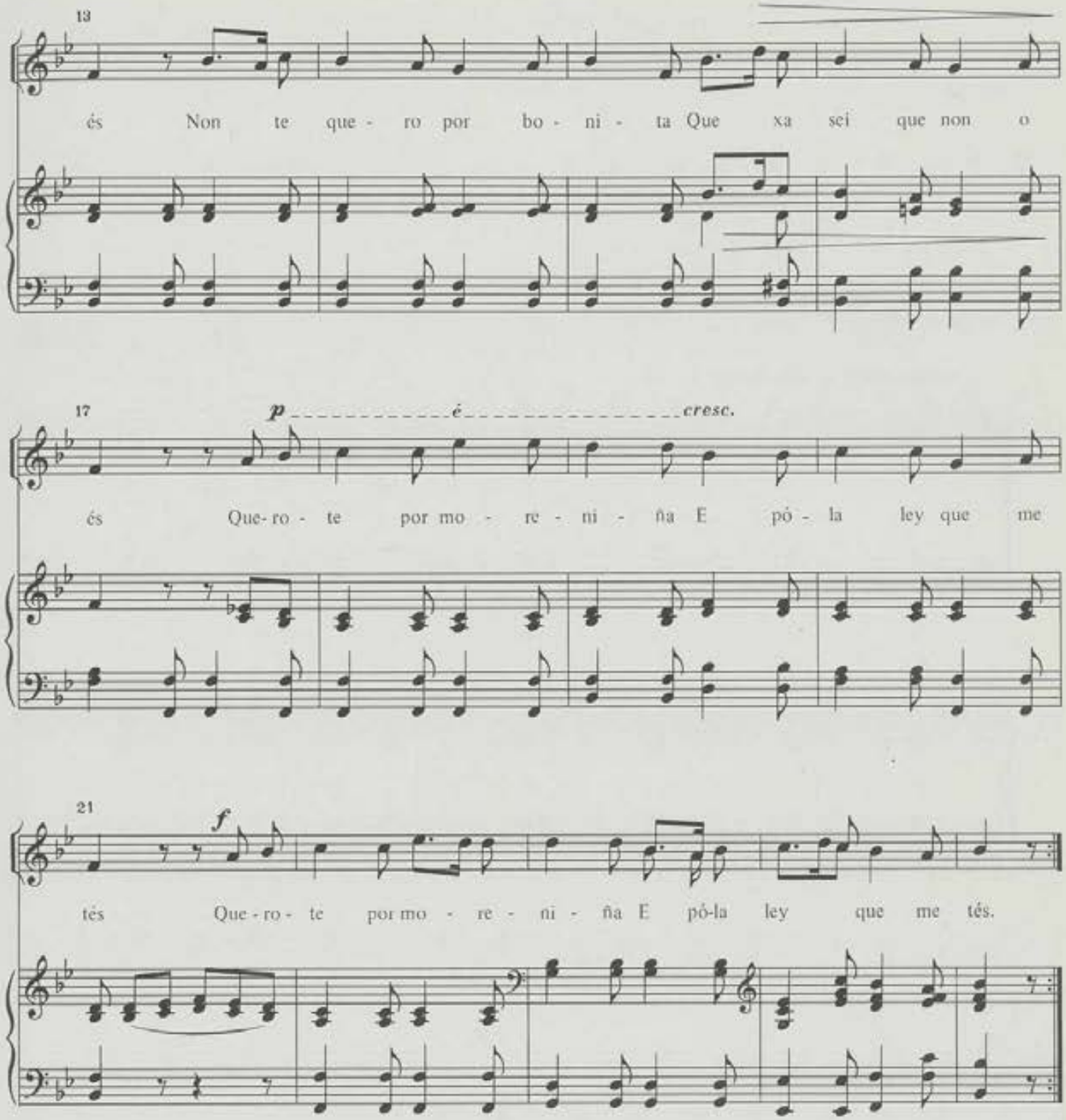

2. N'aquela corredoiriña } (bis)
En aquel anoitecer }
O qu'entrambos nos xuramos } (bis)
Ti-lo sabes eu tamen. }

3. Miña vida está en teus ollos } (bis)
Miña morte está tamen }
Dame a vida ou dame a morte } (bis)
Para min todo ven ben. }

Nº 24

A la la*

Popular

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

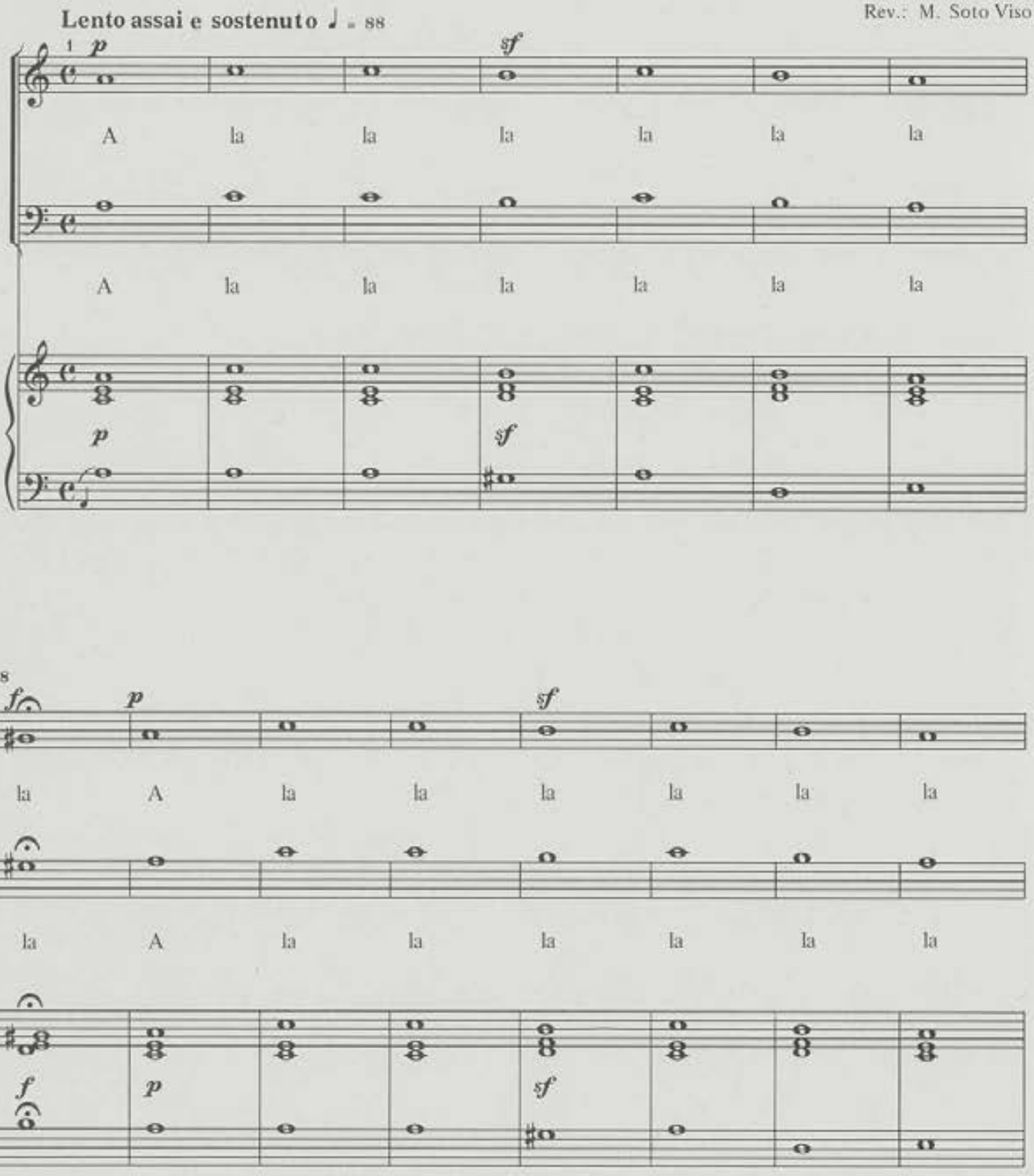

*Nº 65 do livro negro, 1ª Série, nº 6 da edición de C. Berea

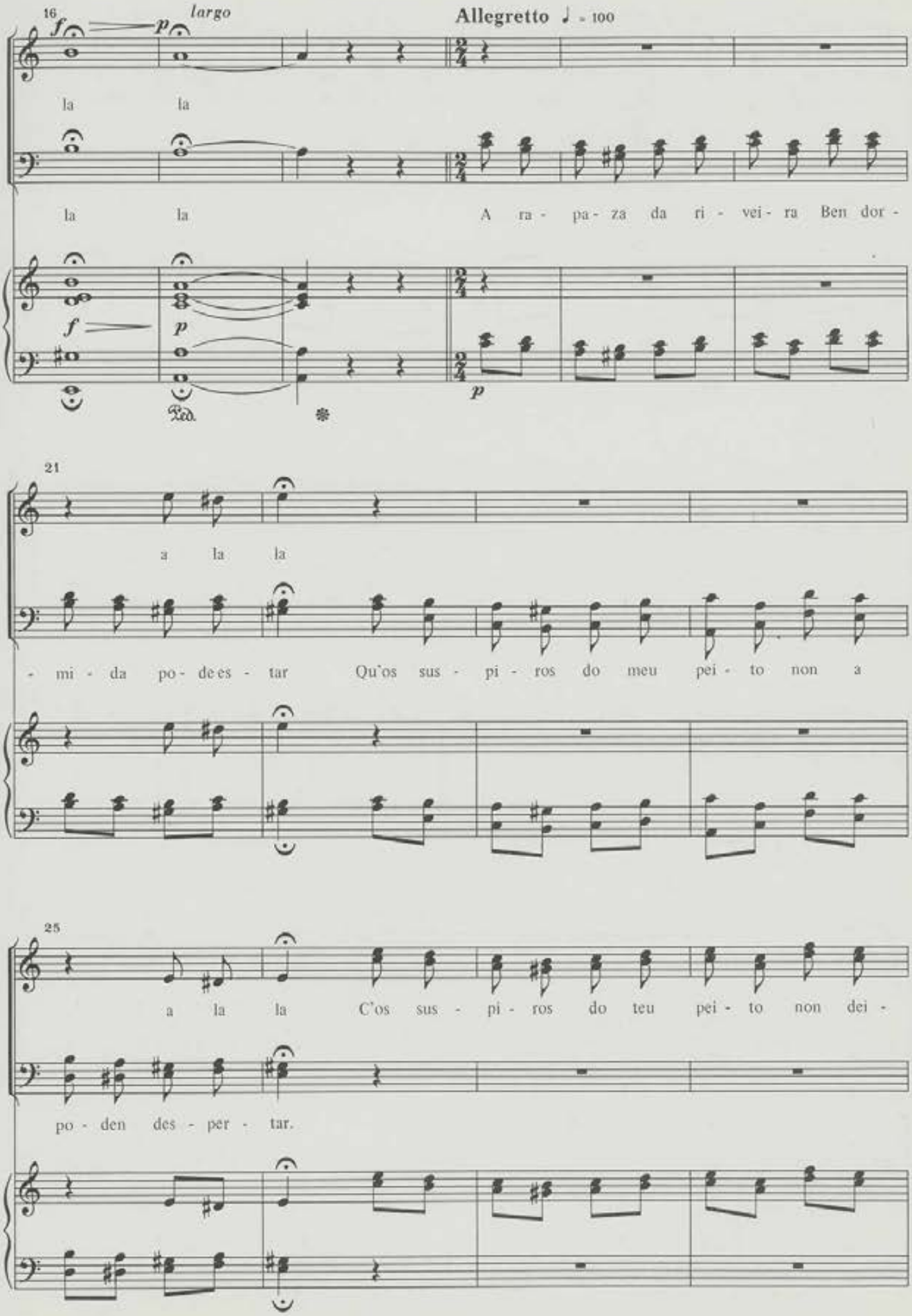
16
largo
Allegretto ♩ = 100
la la
la la A ra - pa - za da ri - vei - ra Ben dor -
Ped.
21
a la la
- mi - da po - de es - tar Qu'os sus - pi - ros do meu pei - to non a
25
a la la C'os sus - pi - ros do teu pei - to non dei -
po - den des - per - tar.

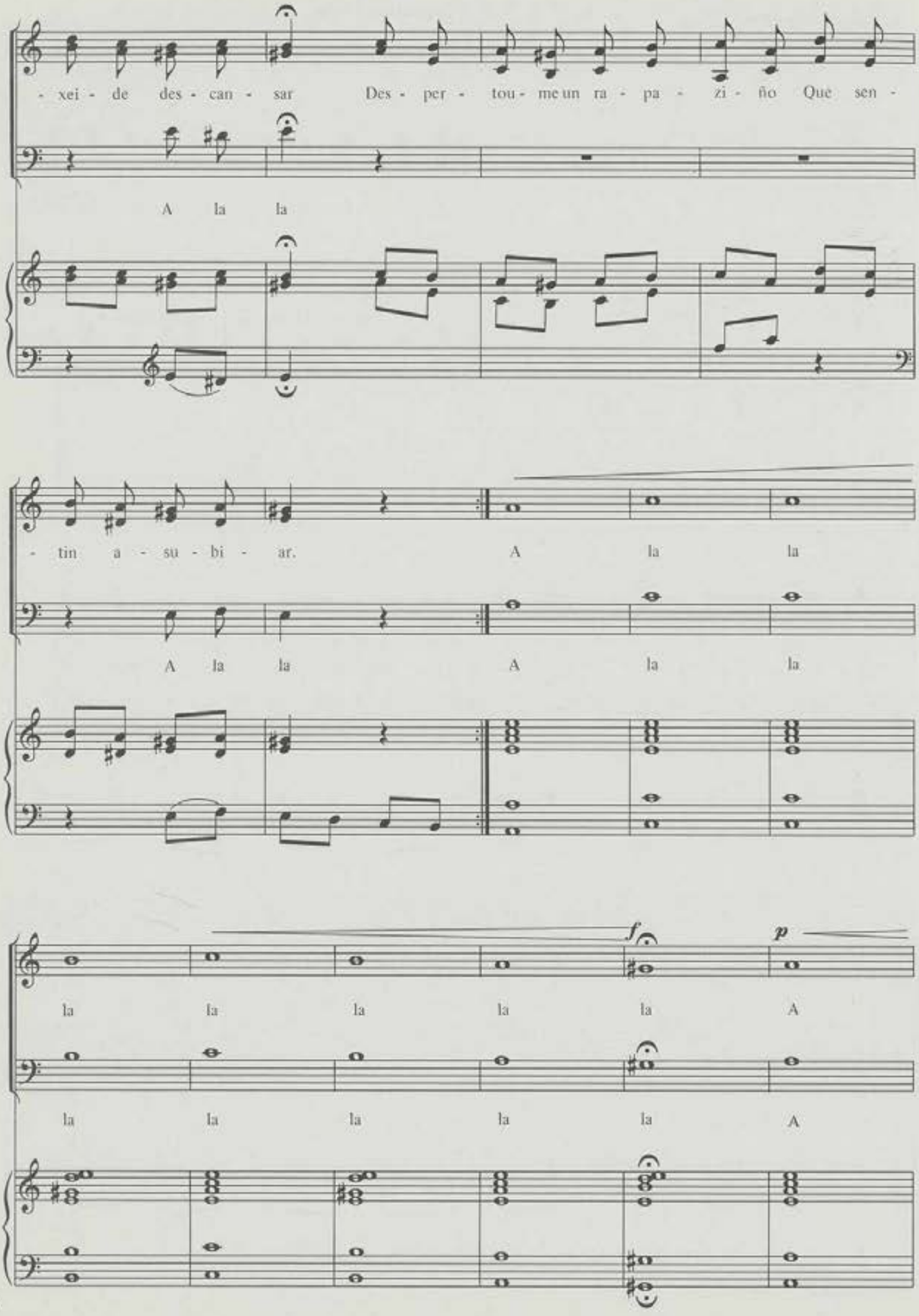
- xei - de des - can - sar Des - per - tou - me un ra - pa - zi - ño Que sen -
A la la
- tin a - su - bi - ar. A la la
A la la A la la
f
p
la la la la la A
la la la la la A

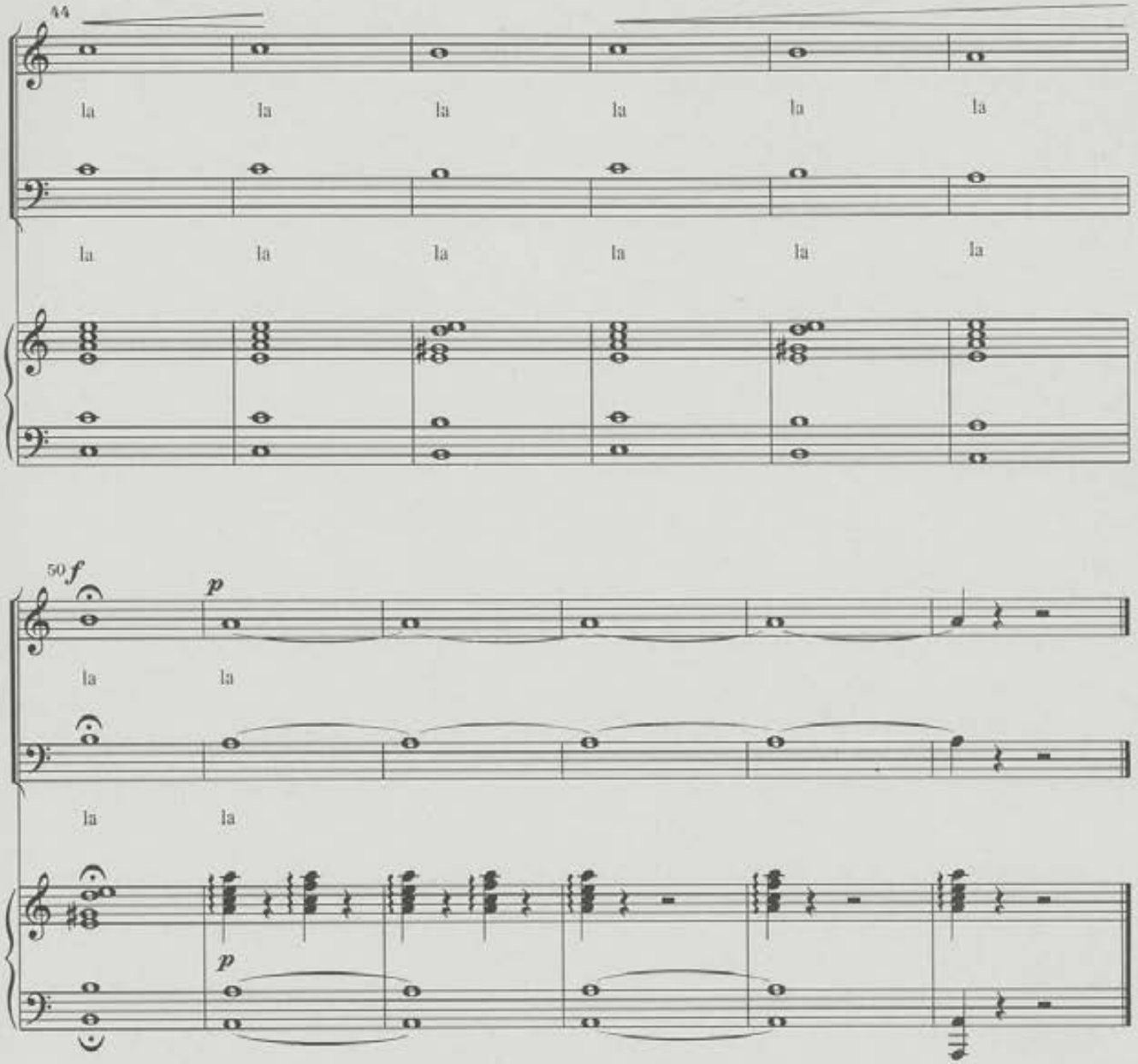

2. Si das magoas que fixeches
Non te queres acordar
Deixame vir á teu lado
Eu ch'as saberei mostrar.

3. Nin de longe nin de preto
Non me fagas parolar
Que moy doce teño ó peito
E me vas facer chorar.

Nº 25

A ruada*

Poesía de F. G.

Marcial del Adalid
Rev.: M. Soto Viso

Tempo comodo

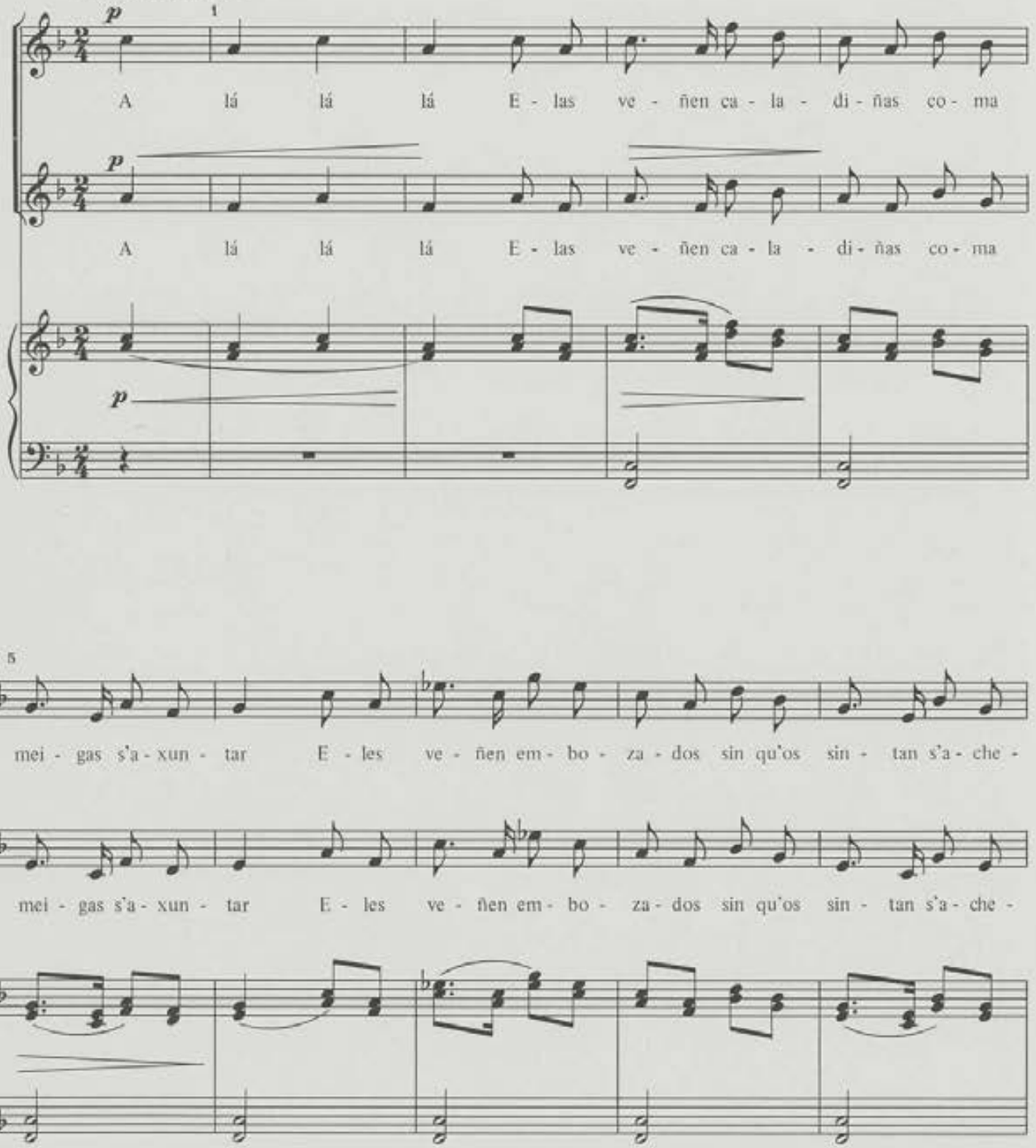

*Nº 69 do livro negro, 4ª Série, nº 7 da edición de C. Berea

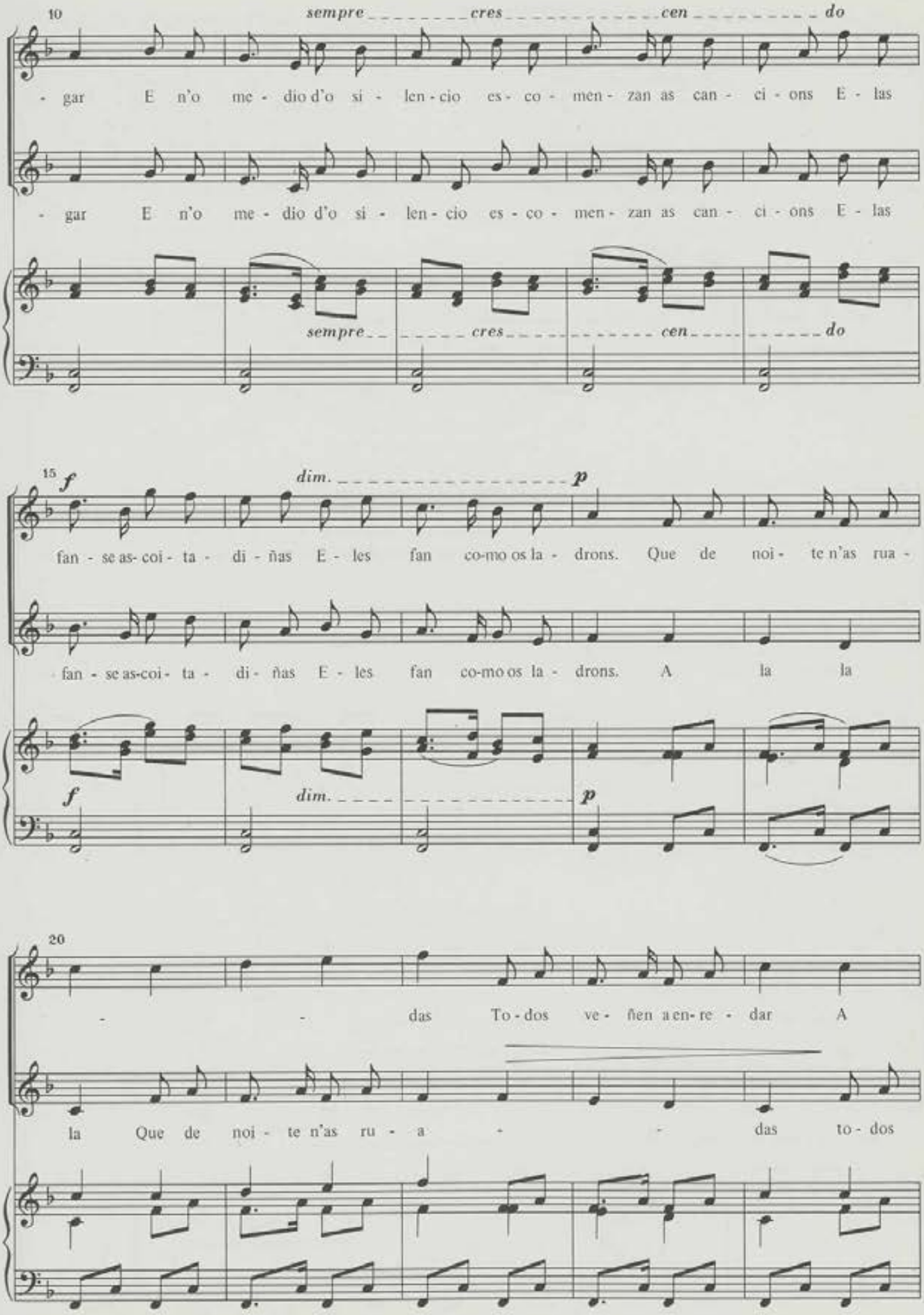
10
sempre cres cen do
- gar E n'o me - dio d'o si - len - cio es - co - men - zan as can - ci - ons E - las
- gar E n'o me - dio d'o si - len - cio es - co - men - zan as can - ci - ons E - las
sempre cres cen do
15
f
dim.
p
fan - se as- coi - ta - di - ñas E - les fan co-mo os la - drons. Que de noi - te n'as rua -
fan - se as-coi - ta - di - ñas E - les fan co-mo os la - drons. A la la
f
dim.
p
20
- das To - dos ve - ñen a en- re - dar A
la Que de noi - te n'as ru - a - das to - dos

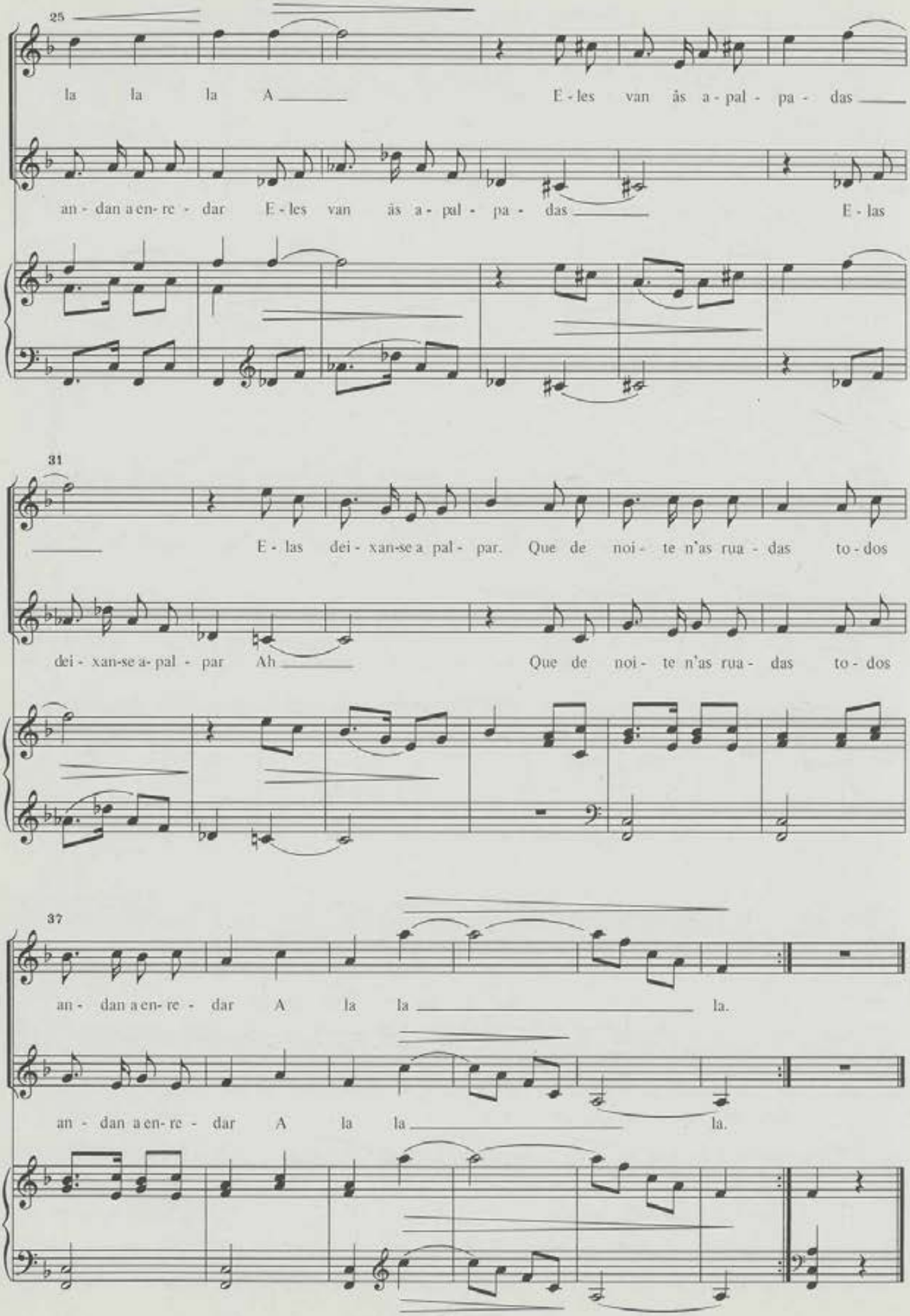
25
la la la A
E - les van às a - pal - pa - das
an - dan a en- re - dar E - les van às a - pal - pa - das
E - las
31
E - las dei - xan-se a pal - par. Que de noi - te n'as rua - das to - dos
dei - xan-se a- pal - par Ah
Que de noi - te n'as rua - das to - dos
37
an - dan a en- re - dar A la la la.
an - dan a en- re - dar A la la la.

2. Aló vai un bulto d'home
Unha capa é un chapeu
E duas mans qu'agarran forte
Unha moza xa caću
Deixa, solta, condanado
Miña cara n'ás de ver
Eu non son quen tí quixeres
Tí non ês quen ben me quer
Que de noite n'as ruadas
Todos andan a enredar
Eles van ás apalpadas
Elas deixanse apalpar.

3. Nin te deixo nin te solto
Nin á cara chei mirar
Me petaches ás escuras
As escuras ch'ei gustar
Xa ó veremos, sin vergonza
Eu tamen che sei loitar
Nin te quero po-la forza
Nin á forza m'as ganar
Que de noite n'as ruadas
Todos andan á enredar,
Eles van ás apalpadas,
Elas deixanse apalpar.

4. Agarrados van loitando
E ciando para atras.
N'unha volta vense as caras
¡Ay Maruxa! meu Tomas
¡Arrenego. . . –Conocinche
–Estás boa peza– como os mais
Sei que tembras, ven axiña
N'esta capa te quentar. .
Que de noite n'as ruadas
Todos andan á enredar,
Eles van ás apalpadas,
Elas deixanse apalpar.

Notas prás
MÉLODIES POUR CHANT ET PIANO

M.A.1, nº 1.— «Mignone». Poésie d'Armand Silvestre.

Parez nos tres livros, o verde, o violeta e máis o album *«Maria»* ou sexa o livro negro.

As duas primeiras copias non son máis que iso, duas copias, e constituien unha soia versión que dou en primeiro termo.

En *«Maria»* nembargantes parez unha versión diferente que dou tras da primeira. As diferéncias que separan ambas versións parecéronme o suficientemente significativas coma pra reproducir as duas versións xa que se trata de diferéncias de estructura —as modulacións son diferentes i eso significa unha diversidade na arquitectura da «mélodie»— e de fraseo ou articulación —nos spiccati e nos legati da mao dereita do piano.

M.A.1, nº 2.— «Les primesaults». Poésie d'Armand Silvestre.

Parez nos tres livros, verde, violeta e máis no negro.

As tres copias son a mesma versión ainda que as duas primeiras están na tonalidade de do sostenido e a derradeira en re. Escollín esta última por me parecere máis cómoda prá voce.

A pequena diferéncia que presenta o livro violeta respecto ás outras duas no paso de maior a menor retardandose meio compás, a especifico a continuación:

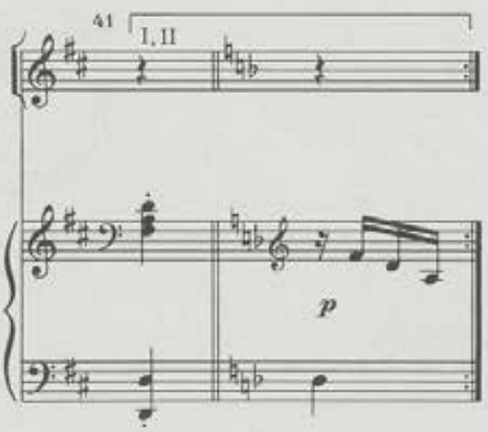

M.A.1, nº 3.— «Dieu qui sourit et qui donne». Poésie de Victor Hugo.

Hai duas copias desta canción. No livro verde e no violeta.

Existe unha canción no livro negro (*«La tour enchanté»*) que presenta muito parentesco con *«Dieu qui sourit et qui donne»*. Nembargantes trátase dunha canción a partes xa que a elaboración do motivo inicial, que é común a *«Dieu...»*, ao longo da canción é ben diversa.

Tomei coma versión de referéncia a do livro violeta que é a copia posterior. As lixeiras diferéncias que presenta a do livro verde con respecto a ésta detálloas a continuación:

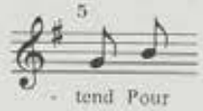
5
- tend Pour

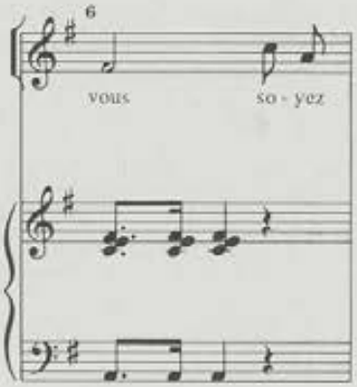
6
vous so - yez

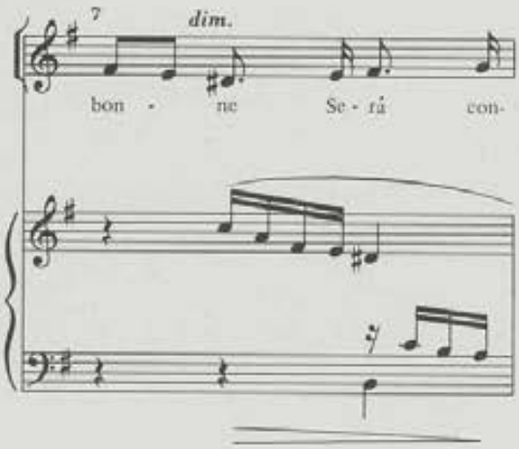
7
dim.
bon - ne Se - rá con-

9
f

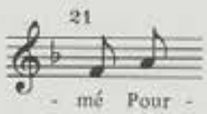
21
- mé Pour -

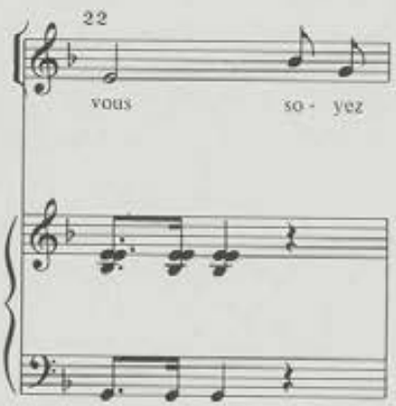
22
vous so - yez

23
dim.
bel - le Se - rá char-

25

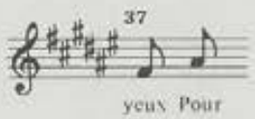

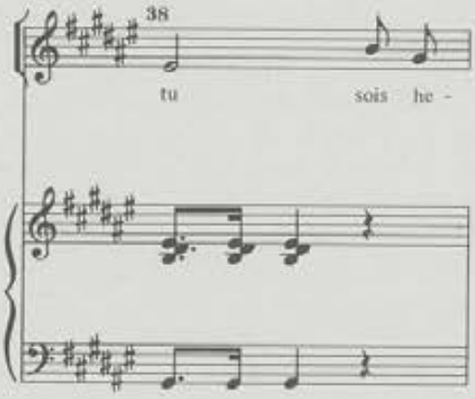

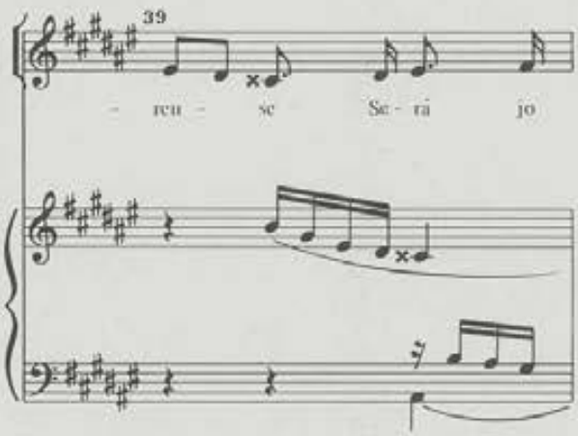

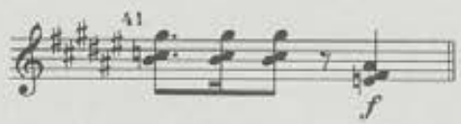

Canuto Berea fixera unha belida edición dunha canción tiduada *«Mondariz»* —cunha fotografía na portada inclusive—, con poesía galega de F. G. (Fanny Garrido). Trátase exactamente da mesma música que *«La tour enchanté»*. A letra encaixa perfectamente i é a seguinte:

Cubrium'unha sombra negra
Non sei por donde chegou
Viroum'os sentidos todos
E secoum'ó corazon
Me votou n'os ollos cinza
Xa non vin outra color
Me votou n'a lengoa feles
Xa non tiven mais sabor
N'as orellas duas nespras
zoadoras me votou
Funme polo mundo adiante
c'os meus layos de dolor.

Pra de min mesmo fuxire
N'a cidade me quedei
Antr'a xente esmorecida
Ôs meus campos me tornei
Pra fuxir do mundo todo
N'unha cova m'encerrei
C'á tormenta na cabeza
Nunca máis sosego achei
Funme polo mundo adiante
C'os meus layos outra vez
Alcontrei un alma amiga
C'á sua voz me consolei.

Antr'outeiros e penedos
Que se estenden arredor
Agachada baixo os albres
E cuberta de verdor,
Acharás unha terriña
N'hai no mundo outra millor,
Ali apousa una boa fada
Qu'a goberna con amor
E de froles cubre os campos
E fartura da'as sazós
Inche os peitos d'alegría
E desperta os corazos.

Non presenta diferéncias respecto a *«La tour enchanté»*.

M.A.1, nº 4.— «Le moulin de Milly». Poésie de Lamartine.

Parez copiada nos tres livros.

As tres copias son casi a mesma versión. Nembargantes hai unha evolución considerabel entre a primeira e a terceira. Así a brillante modulación paralela do compaso 18 non parecía no livro verde, modulación que no livro violeta voltaba á tonalidade de partida no compaso 22 e non no 26 coma sucede na derradeira copia.

Das moitas diferéncias de detalle que hai entre as tres copias reseño somentes as duas seguintes, pertenecentes ao livro violeta, por me pareceren as únicas que aportan unha opción tan válida como as da derradeira copia —livro negro—. As que considero de inferior calidade —trátase sempre de diferéncias pequenas— as omito.

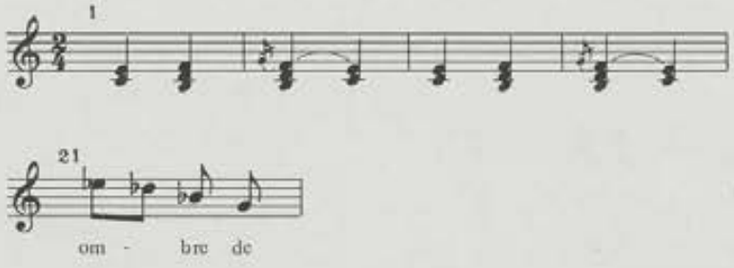

M.A.1, nº 5.— «Oh, quand je dors». Poésie de Víctor Hugo.

Esta canción ou «mélodie» é unha das seis que Antonio Romero lle editara a Adalid.

Temos pois 4 copias, as tres autógrafas —livros verde, violeta e máis negro— e a editada.

A edición coincide exactamente coa derradeira copia autógrafa.

O livro violeta presenta coma principal diferéncia o estar na tonalidade de la en lugar de si, posibelmente máis cómoda prá voz.

As duas primeiras copias —o livro verde e máis o violeta— presentan unhas diferéncias tan infimas respecto ás copias que o autor deu á estampa —diferéncias coma a colocación das notas do acorde na mao dereita polo xeral— que non me parez revistan a suficiente trascendéncia como pra facelas constar aqui. Non obstante direi que a indicación de tempo nas duas primeiras é «Quasi andante».

A edición de Antonio Romero das seis cancións presenta a traducción ao castelán do texto francés. Dou seguidamente a da «mélodie» que nos ocupa:

Oh! como Laura al poeta dormido,
Ven dulce amada, mi sueño a guardar.
Verás mi labio de tu aliento herido,
Dulce sonido,
Articular.

Si negro sueño cruel me condena
Que largo tiempo tormento me dá,
que tu mirada me cubra serena:
Verás mi pena,
Deshecha ya.

Oh! dulce bien, si sucumbo á mi herida,
Baja a mi tumba mi cuerpo á besar.
Cuando á mi boca tu boca esté unida,
Pronto a la vida,
Vuelvo a tornar.

M.A.1, nº 6.— «Guitarre». Poésie de Víctor Hugo.

Parez esta canción nas tres ocasiós —livros verde, violeta e máis no negro.

As duas primeiras son practicamente a mesma versión e tuven serias dudas entre ambalas duas pra escoller coma versión definitiva a do livro violeta. A diferéncia básica entre elas está na estructura da frase. Coma o livro verde constitue unha opción tan válida coma puidera selo a do livro violeta, a transcribo a continuación:

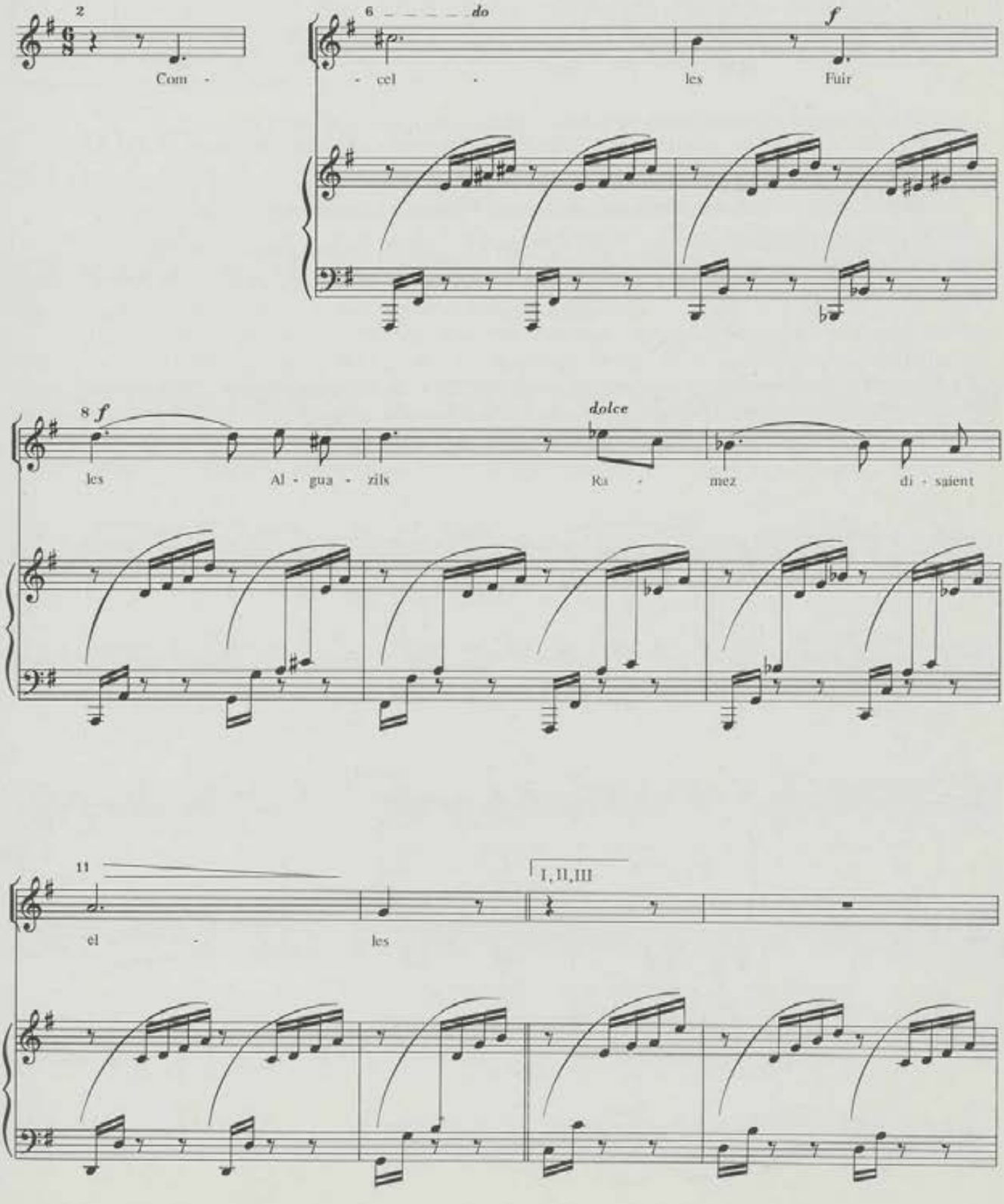

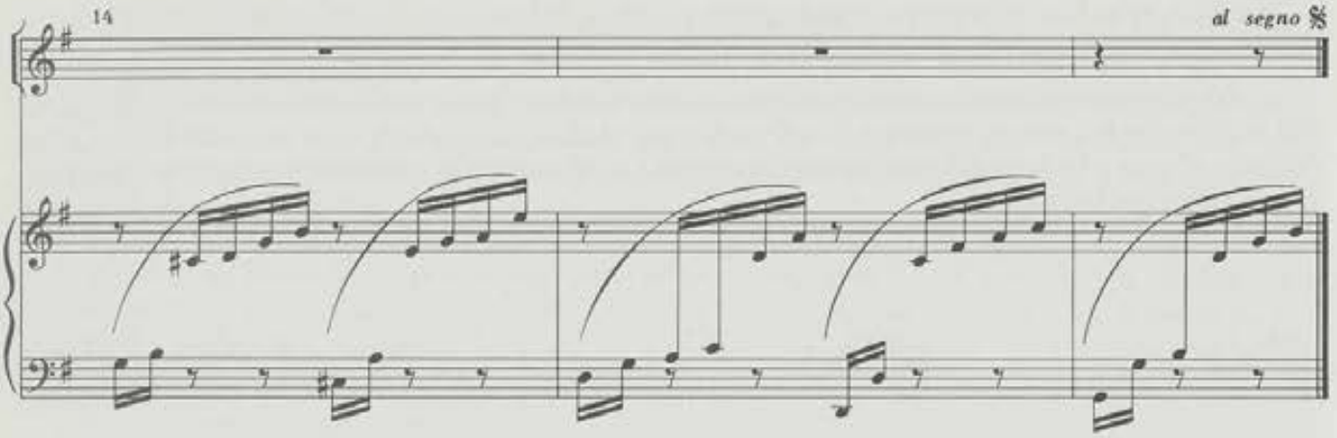

O livro negro presenta unha versión diferente polo que a dou integramente.

M.A.1, nº 7.— «Sur des roses sous la Neige». Poésie de Lamartine.

Parez esta «mélodie» nos tres livros autógrafos —verde, violeta e máis o negro—.

As duas primeiras constituen unha versión única con pequenas diferéncias que detallo a continuación. Están tomadas do livro verde:

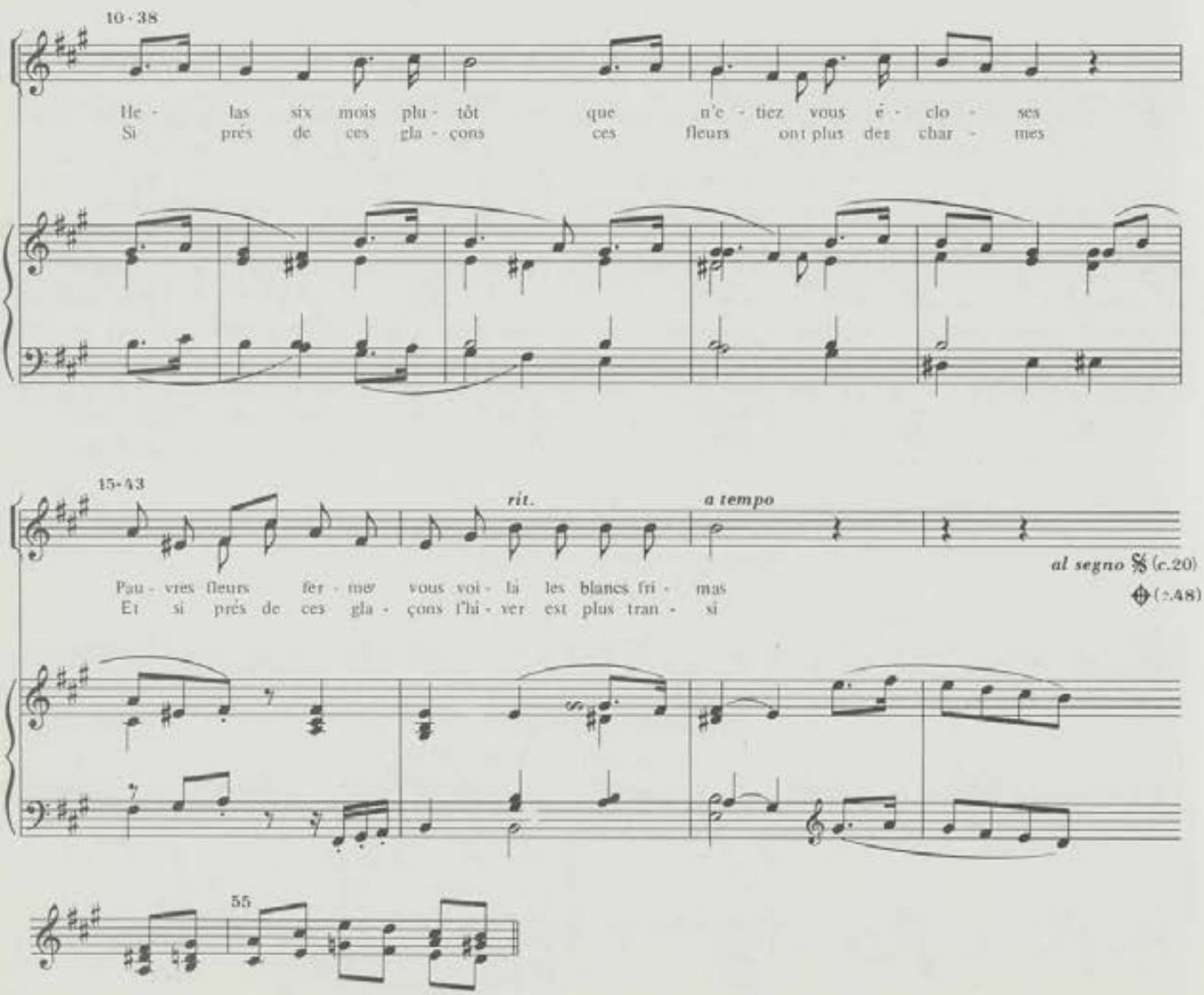

A do livro negro é doutra banda unha nova, e ao meu ver muito mellor, recreación da poesía de Lamartine en base, curiosamente, á mesma célula inicial.

M.A.1, nº 8.— «A une fiancée de quince ans». Poésie de Lamartine.

Parez esta «mélodie» nos tres livros.

As duas primeiras copias son a mesma versión con diferéncias insignificantes que non fago constar e que, ao meu entender, parecen mellor resoltas na segunda copia. Por esta razón dou coma copia definitiva da primeira versión a do livro violeta.

O livro negro presenta unha versión distinta —coa mesma ideia base— que tamén dou.

Cecais pódase dicer que ésta non é das mellores cancións de Adalid xa que a segunda versión non mellora cualitativamente á primeira. Parez coma se dende o primeiro a musicación convincente do texto de Lamartine se lle resistira ao compositor.

M.A.1, nº 9.— «La tombe dit a la rose». Poésie de Víctor Hugo.

Parecen copias desta canción nos tres livros, verde, violeta e mais no negro.

Tamén se incluie esta «mélodie» na edición de Antonio Romero de 6 cancións de Adalid.

Os dous primeiros manuscritos —ou sexa os correspondentes aos livros verde e mais violeta— constituien unha primeira versión, e o derradeiro manuscrito e máis a edición son unha segunda. A principal diferéncia entre ambalas duas versións radica en que o cambio de tempo efectuado nos compasos 4, 14, 24 e máis no 34 non se da na versión primitiva.

Tomei coma versión de referéncia a segunda delas precisamente por ser a derradeira das escrividas por Adalid e porque precisamente ese cambio de tempo lle da á canción unha variedade da que a outra carez. Nembargantes entre o derradeiro autógrafo e a edición existen algunhas muito pequenas diferéncias. No lugar oportuno escollín prá versión que ofrezo a que me parecía mellor. De todolos xeitos dou a continuación as diferéncias pertenecientes á edición e que poden significar frente ás que tomo do autógrafo unha alternativa igualmente válida:

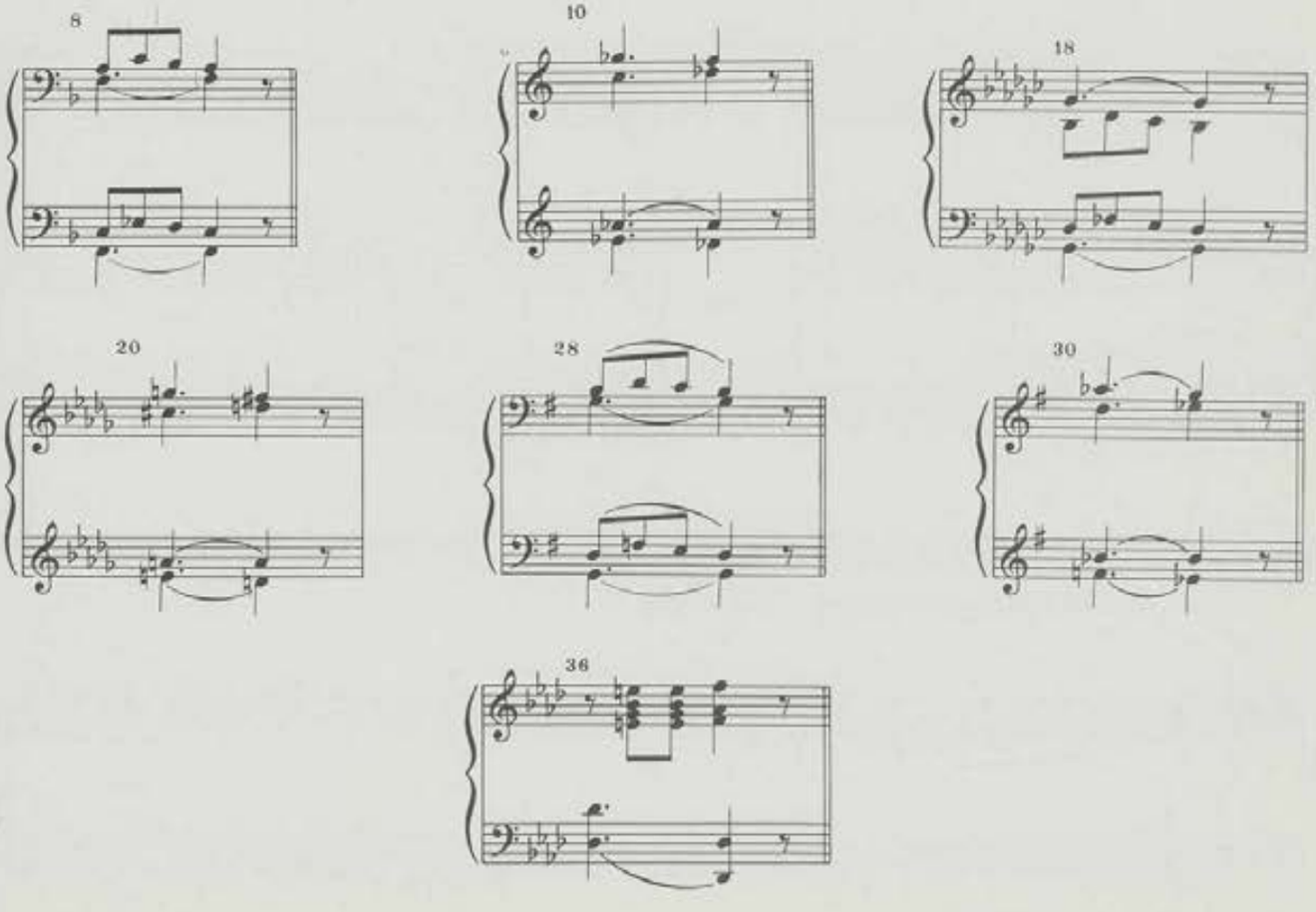

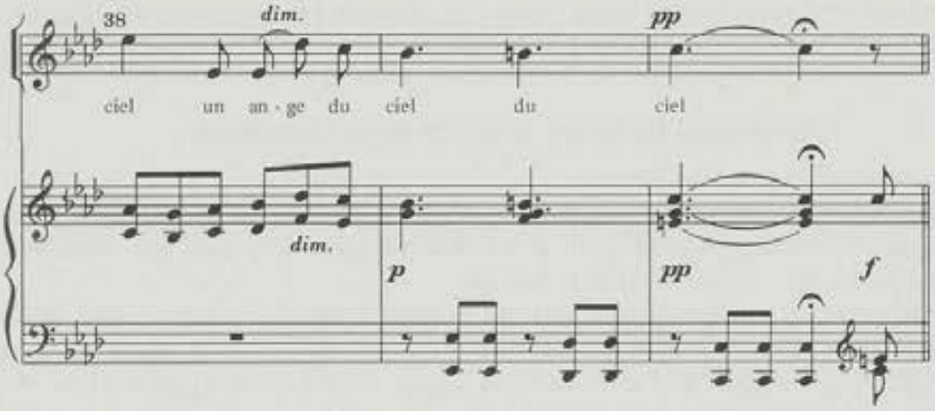

A continuación dou as diferéncias principais da primeira versión coa que dou de referéncia, ainda que non sexa máis que a tíduo de información. Están tomadas do livro violeta:

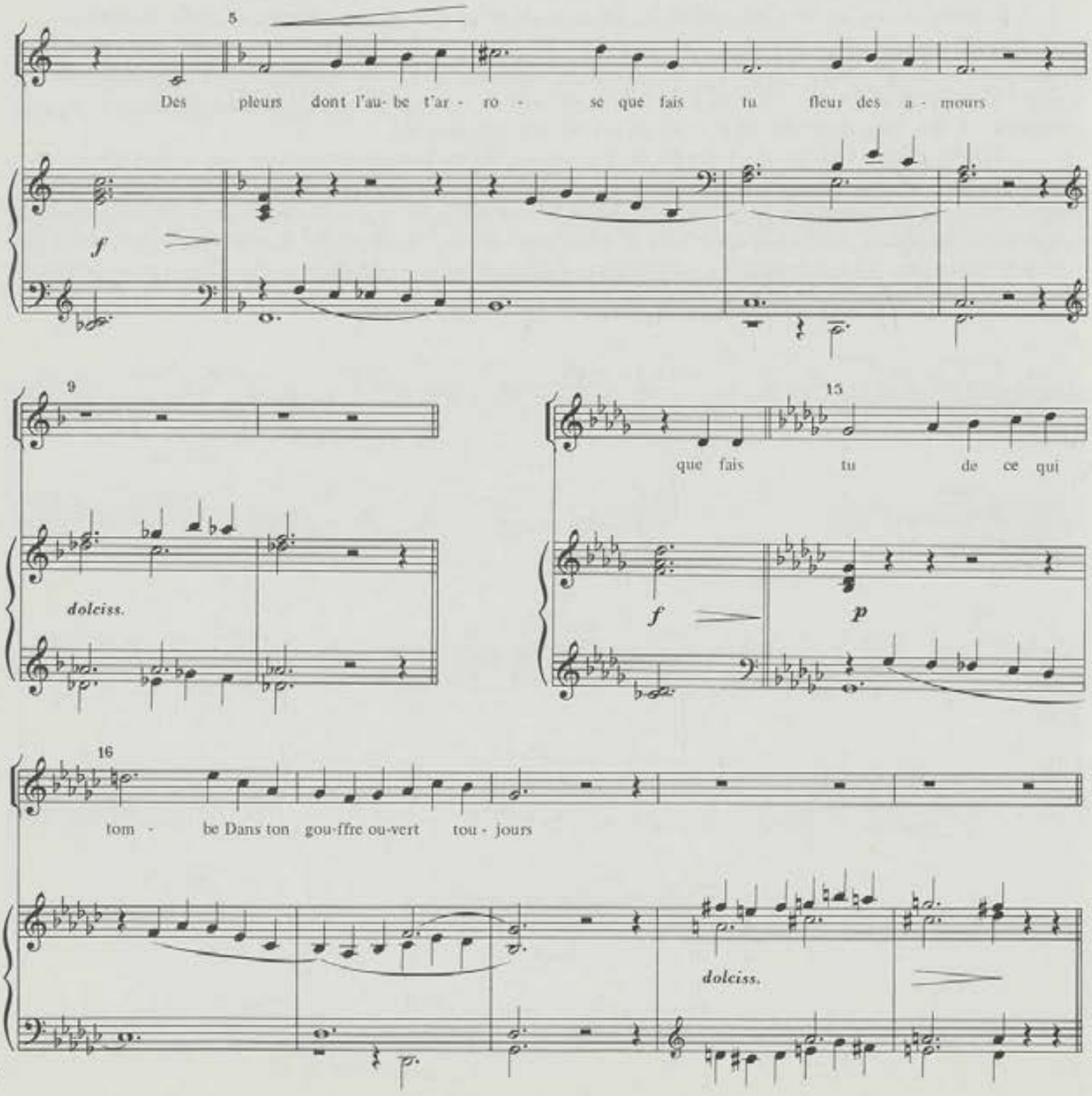

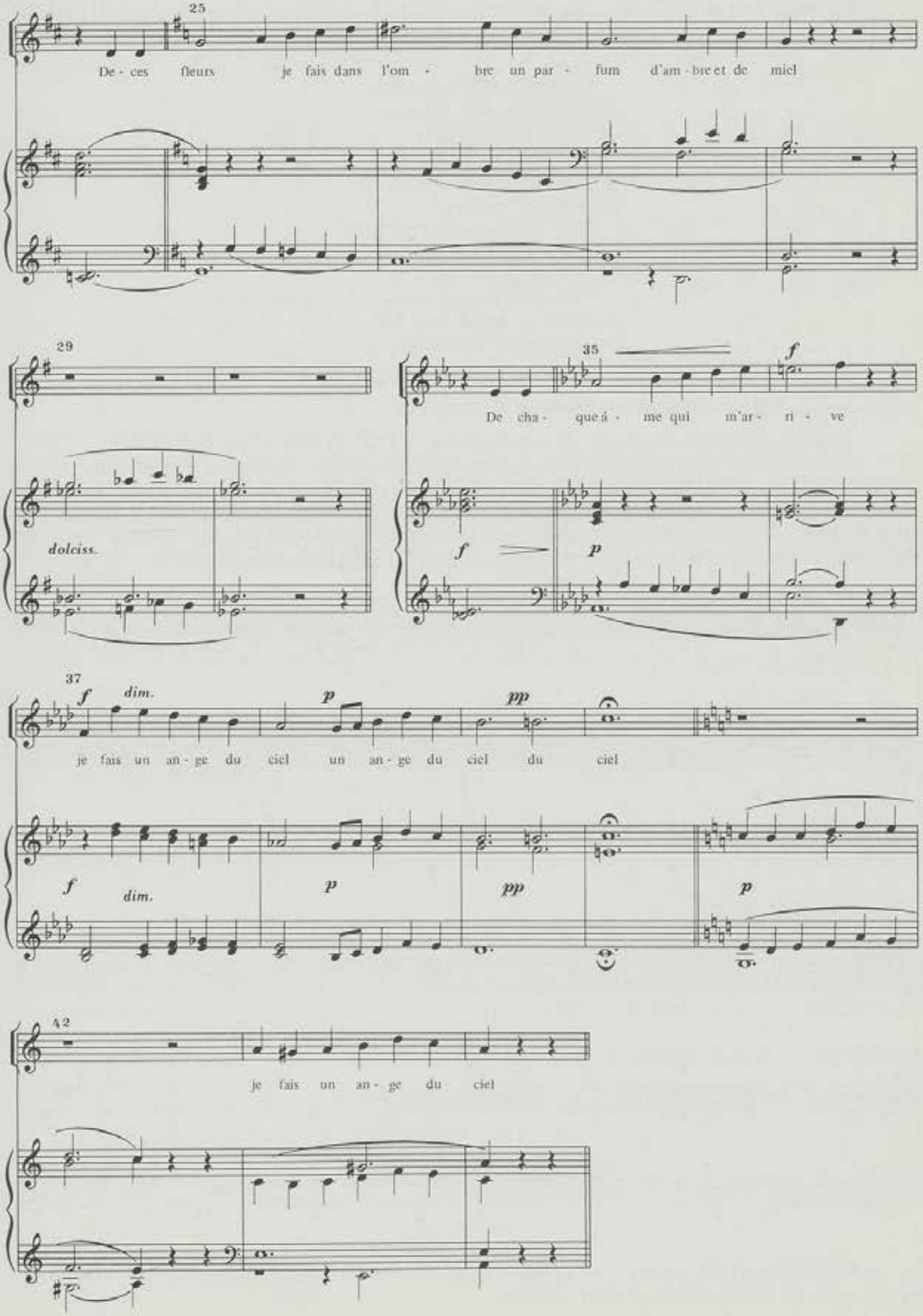
25
De - ces fleurs je fais dans l'om - bre un par - fum d'am - bre et de miel
29
dolciss.
35
f
De cha - que â - me qui m'ar - ri - ve
f
p
37
f
dim.
p
pp
je fais un an - ge du ciel un an - ge du ciel du ciel
f
dim.
p
pp
p
42
je fais un an - ge du ciel

Na edición de Antonio Romero, amáis do texto francés orixinal, dase a traducción libre ao castelán pra se poder cantar a canción nesta língoa. É como segue:

La tumba dice a la rosa:
¿Que haces tú, flor deleitosa.
Del rocío bienhechor?
La rosa dice ofendida:
¿Qué haces tu de lo que anida
Ese abismo de dolor?
Dice la flor: «tumba oscura;
Yo convierto el agua pura,
En perfume embriagador».
La tumba dice en su calma:
«Cuando yo recibo un alma,
Un angel vuela al Señor».

M.A.1, nº 10.— «Souvenir». Poésie de Lamartine.

Parez esta «mélodie» nos tres livros autógrafos —verde, violeta e máis o negro—.

Practicamente son a mesma versión as tres copias. Dou coma referéncia a que corresponde aos livros violeta e negro, xa que a copia en ambos é a da mesma versión salvo o remate. Escollo prá versión de referéncia a que corresponde ao livro violeta a pesares de que non é cronoloxicamente a derradeira versión. Nembargantes a solución que pra estes derradeiros compasos da canción presenta Adalid no livro negro, douna a continuación xa que pode ser alternativa igualmente válida:

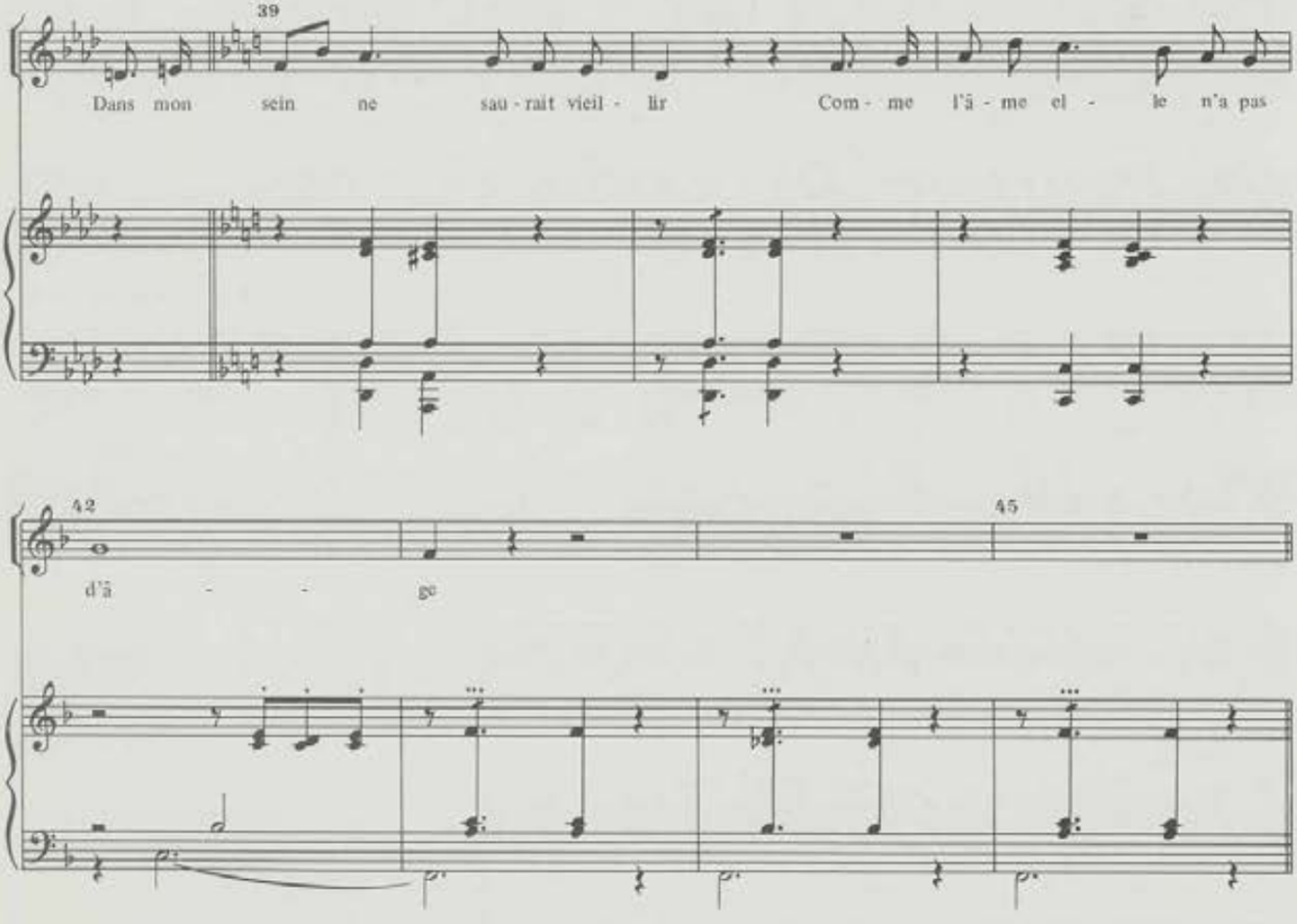

Dou tamén o final que presenta a primeira copia da canción —correspondente ao livro verde—, xa que pode ser tamén válida en último termo:

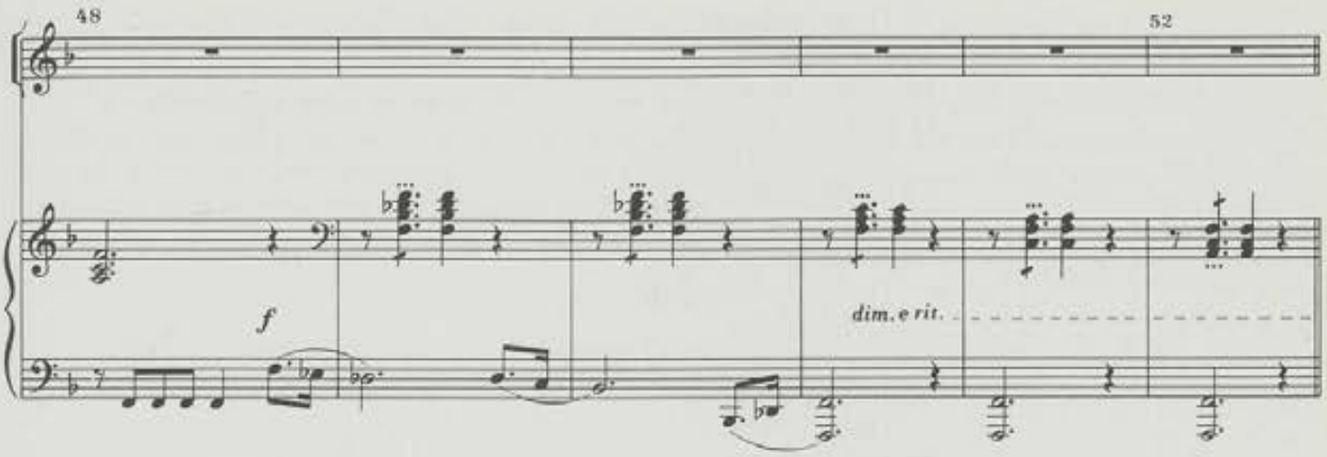

M.A.1, nº 11.— «Le Grillon». Poésie de Lamartine.

Parez esta «mélodie» nos tres livros autógrafos —verde, violeta e máis no negro— e tamén entre as 6 que editara Antonio Romero en Madrid.

Escollín coma versión de referéncia a editada pola casa Romero coa salvedade de variar a liña melódica dos compasos 38, 39 e máis 40 conforme ao livro violeta prás repeticións e conservar a liña melódica da edición —que ao mesmo tempo é a do livro violeta— pra estrofa final. Coido que así a versión do livro violeta, que é a que me sirve de base na versión de referéncia, consigue unha meirande variedade axudando a lle dar á derradeira estrofa un selo de variedade que, na miña opinión, serve a enriquecela.

No compaso 26 e logo no 30 conservo na versión de referéncia a solución que parez no livro violeta —que coincide coa edición—. Coma a variante que parez no livro negro pode resultar interesante e mais opción de igual valía douna a continuación:

Polo que respecta á copia do livro verde, que dito sexa de paso está en la bemol en vez de sol, non a usei por me parecer as variantes que presenta menos rematadas, menos redondas que as correspondentes da edición de Romero, así coma tampouco deixo constancia nestas «notas» das levísimas variantes do livro violeta e máis do livro negro respecto á versión que dou de referéncia por me pareceren solucións de inferior calidade.

O texto de Lamartine presenta, amáis do orixinal francés, na edición de Romero a traducción seguinte ao castelán:

Grillo misterioso
De gentil cantar;
Falto de reposo,
Vengo á buscar.
Todo en dulce calma;
Yace en derredor:
Ven, recuerda al alma,
Sueños de su amor. } Bis.

Dulce melodia
Para el alma mía
Hallo vivo en tí,
El bien que ya perdí
Noches del invierno
Fuego del hogar,
Fiel relato tierno,
Del antiguo lar,
De la madre amada
Cándida oración,
Ah! no olvidé nada, } Bis.
Nada, tu canción. }
Dulce melodia,
Para el alma mía,
Hallo en tí,
El bien que ya perdí.

A introducción do piano así como os 8 derradeiros compasos difiren no livro violeta tal e como expoño na seguinte ilustración:

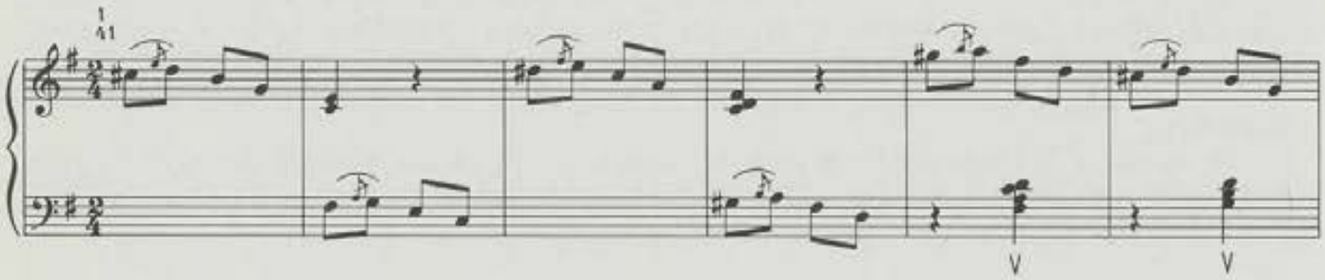

M.A.1, nº 12.— «Puis qu'ici bas toute âme». Poésie de V. Hugo.

Parez esta «mélodie» nos tres livros —verde, violeta e máis no negro.

Estas tres copias podémolas agrupar en duas versións, a primeira cronolóxicamente é a que presentan os livros verde e máis violeta e a segunda a do livro negro. Entre ambalas duas as diferéncias existentes son de estructura. Até o compaso 24 coinciden variando a estructura no resto da canción.

Transcribo as duas versións por me pareceren as duas o suficientemente significativas. A do livro negro vai tal e como parez no manuscrito de Adalid e a que cronolóxicamente é a primeira somentes lle engadín algunha indicación agóxica que tomei do livro verde —que é tamén a primeira versión—. Os compasos 75 e máis 76 que diferían no livro violeta do verde os deixei tal e como parecían no primeiro, e a continuación dou a variante que presenta o livro verde:

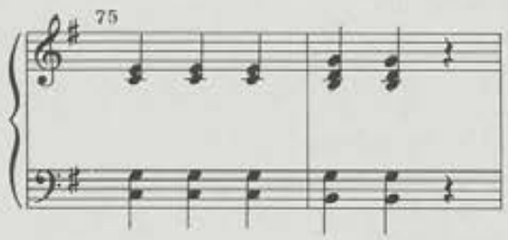

Seguindo a numeración do livro verde atopámonos cunha canción repetida, *«Oh quand je dors»*, que leva o número 13. É outra copia da M.A.1, nº 5. Por esa razón a numeración a partires de aquí córrese nunha unidade con relación á numeración do livro verde. Omito pois esta canción e o número 13 o leva a que segue.

M.A.1, nº 13.— «La fleur des eaux». Poésie de Lamartine.

Esta canción soio parez nos dous primeiros livros —verde e máis violeta—.

As diferéncias entre ambalas duas son de detalle e dou coma versión de referéncia a do livro violeta por ser copia posterior e porque, ademais, na primeira copia xa parecen correxidas en lapiz pola mao do compositor esas pequenas diferéncias tal e como logo parecen no livro violeta. De todolos xeitos dou aquí as máis destacabeis coma curiosidade:

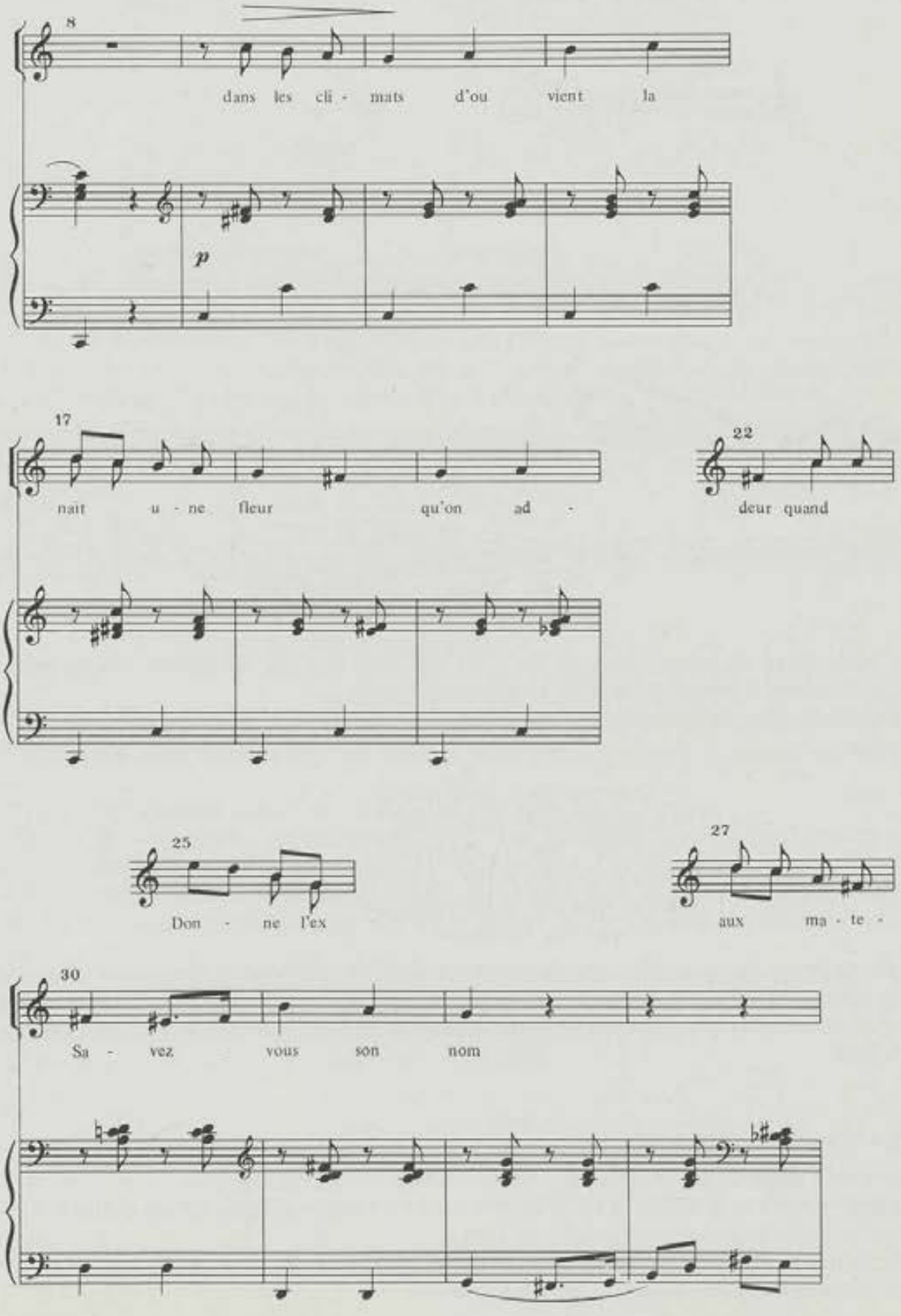

M.A.1, nº 14.— «L'heure du mystère»

Parez esta «mélodie» nos tres livros —verde, violeta, e máis no negro—.

Éstas constituien duas versións: o livro verde e o violeta forman unha con unhas diferéncias mínimas, e a segunda é a do album *«Maria»* ou livro negro. Dou ambas versións.

Curiosamente en ningunha das tres parez o nombre do autor do texto o que nos pode levar a pensar que éste fora o propio Adalid ou a súa muller Fanny Garrido.

Polo que respecta á primeira versión donde existen diferéncias tomo as solucións que presenta o livro violeta. Nestas «notas» dou a continuación as solucións do livro verde nos lugares máis destacados:

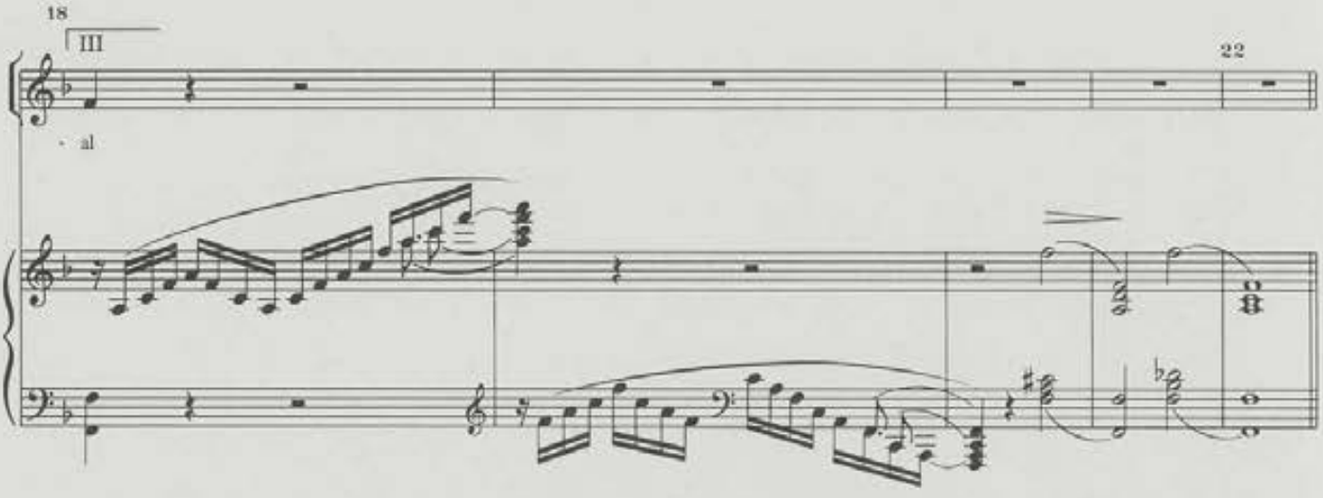

As indicacións de tempo as tomo do livro negro xa que nin no violeta nin no verde parez ningunha, posibelmente por se tratare do «tempo ordinario».

Na copia do livro violeta parecen duas estrofas, nembargantes no verde parez unha terceira que é como segue:

Le secret de la fleur marine
Je le sais par une autre fleur
Plante sans tige et sans racine
Chacun cherche et nul ne devine
Que sa rêve sort d'un seul coeur.
Savez vous son nom...

Polo que respecta á segunda versión correspondente ao livro negro responde á mesma ideia da anterior e a diferencia radica na estructura diversa que nesta ocasión lle da o autor a mesma ideia. Esta versión presenta, ao igoal que o livro violeta, duas estrofas. O tíduo que recibe aquí esta canción é o de *«Declin du jour»*.

M.A.1, nº 15.— «Berceuse»

Parez esta canción nos tres livros —verde, violeta e máis no negro—.

As duas primeiras constituien unha versión —con levísimas diferéncias que omito— e a terceira é unha versión distinta. Dou pois as duas versións.

En ningunha das tres copias parez o nome do poeta. Cecais o autor do texto fora o mesmo compositor ou a sua muller, a poetisa Fanny Garrido.

M.A.1, nº 16.— «Venise». Poésie d'A de Musset.

Parez esta «mélodie» nos tres livros —verde, violeta e máis no negro—.

Estamos diante dun dos poucos casos nos que as tres copias coinciden practicamente na sua totalidade. A única diferéncia preséntase nos compasos 20 ao 23 que no livro negro son reducidos a dous (20 e 21) do seguinte xeito:

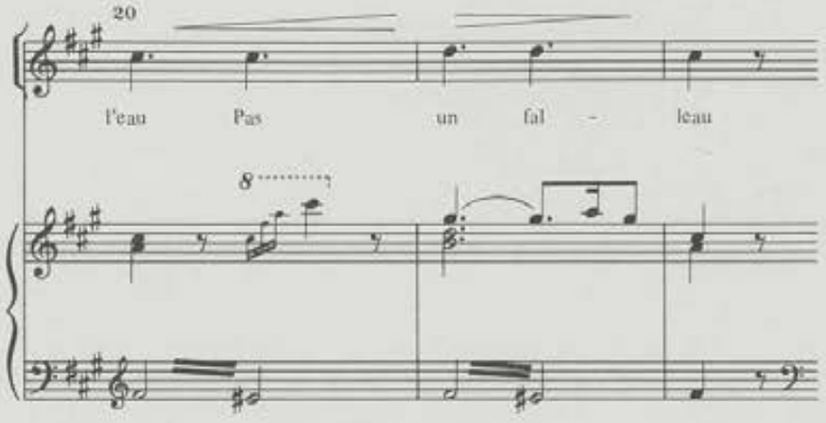

Tomei coma referéncia, ainda que calqueira das copias podía selo, a do livro violeta.

Este e máis o livro negro presentan duas estrofas, o verde, nembargantes, presenta unha terceira estrofa intercalada entre as outras duas que a continuación dou:

Sous la brise amoureuse
La Venise rêveuse
Dans son berceau flotant
Passe en chantant
Tandis que pous la fête
Narcissa que s'aprette
Met devant son miroir
Le masque noir.) Bis.

M.A.1, nº 17.— «Le Vallon». Poésie de Lamartine.

Parez copia desta canción nos tres livros —verde, violeta e máis no negro, ou sexa no album *«María»*—.

Este é outro caso no que as tres copias son practicamente idénticas.

Canción de tres estrofas, as duas primeiras versións presentan copiadas integramente as tres, e o livro negro presenta os signos de repetición, pro nembargantes o interludio de piano non se indica repetido denantes do comenzo da segunda estrofa como parez nas duas primeiras copias. A versión que dou coma de referéncia é practicamente a correspondente ao livro violeta simplificada cos signos de repetición.

O acorde final douno tal e como o correxíu Adalid enriba da copia do livro negro con lápiz. Somentes o retocou lixeiramente pra evitar, posibelmente, as quintas directas que se producían, xa que o compositor modificara somentes o baixo pero non o soprano.

O que parecía debaixo da corrección era o seguinte:

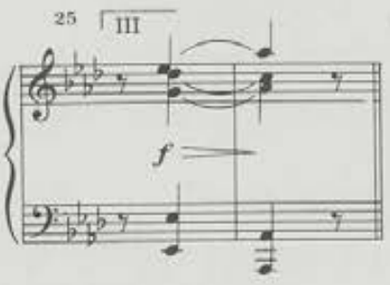

O que parecía nos livros verde e violeta era o seguinte:

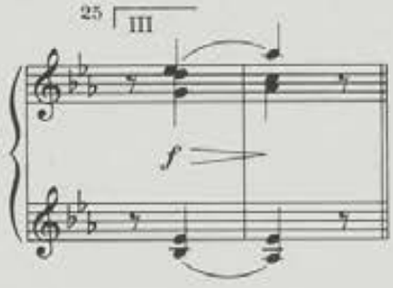

No livro violeta presentanse na terceira estrofa unhas lixeiras variantes na parte vocal que a continuación dou:

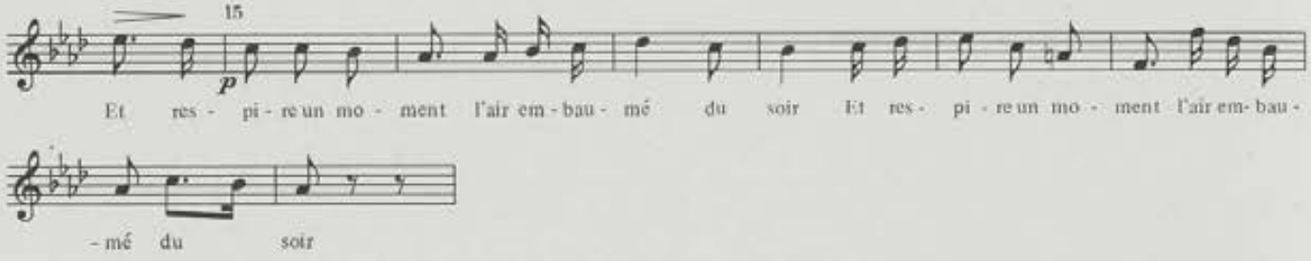

M.A.1, nº 18.— «Le lever». Poésie d'A. de Musset.

Parez esta «mélodie» nos tres livros —verde, violeta e máis no negro—.

Presentanse duas versións. Dunha banda a correspondente aos dous primeiros livros e doutra a correspondente ao terceiro. Dou as duas coma versións de referéncia.

A primeira delas cronolóxicamente pódese considerar, en certo modo, coma unha das menos afortunadas de Adalid, e o feito que na revisión derradeira —a do album *«María»* ou livro negro que data do ano 1880— lle dera unha nova fisonomía —sen deixar a harmonía de cornos no acompañamento— pode corroborar esta sospeita. Non obstante nunha edición primeira de todas as cancións de Adalid é obrigada a súa inclusión. Doutra banda coido que pode resultar muito interesante comparar e calibrar o traballo de composición e de remodelación dunha mesma idea ao longo de sucesivas etapas representadas aquí polos tres livros.

A copia do livro verde considéroa personalmente coma lixeiramente inferior á do livro violeta a pesares de seren somentes dous os retoques feitos polo autor. Dou na versión de referéncia prá primeira versión a solución do livro violeta, e aquí a continuación indico as variantes do livro verde:

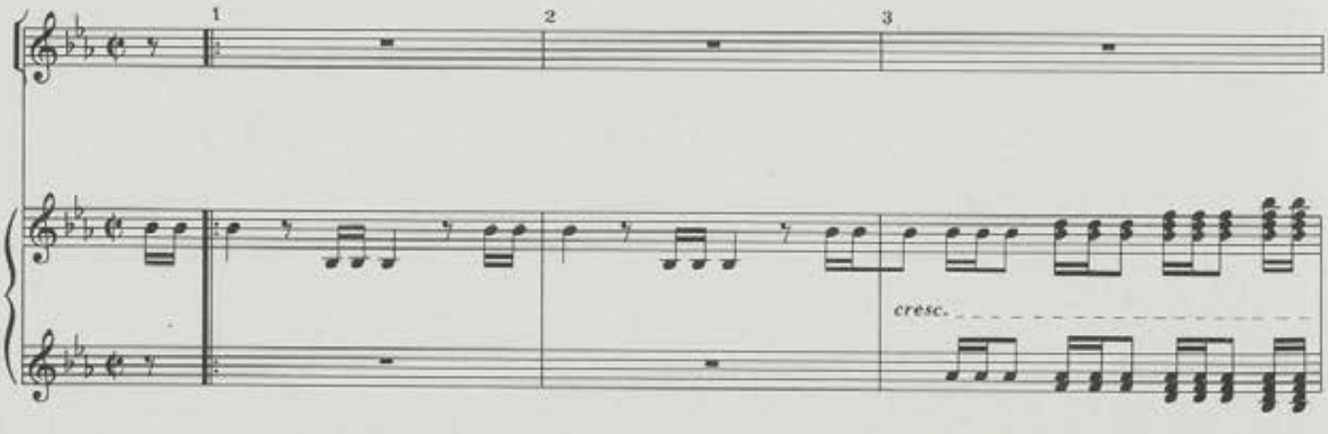

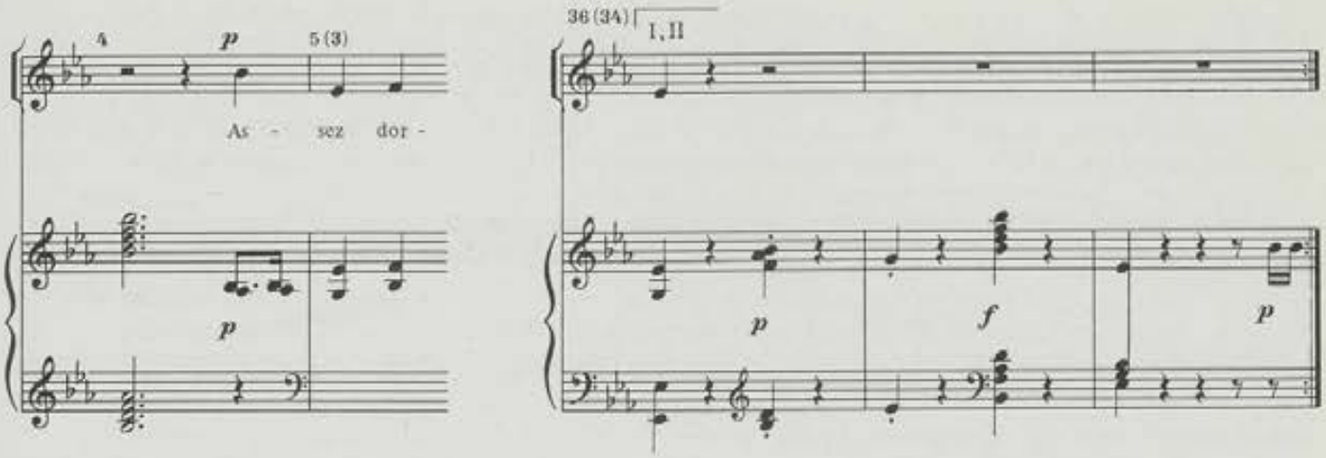

No livro violeta somentes parecen as duas primeiras estrofas. Na versión que dou de referéncia tamén incluio a terceira que parez no livro verde.

Nin o livro verde nin o violeta presentan indicación de tempo. Posibelmente poda ser interpretada esta carência coma unha convención do tempo moderato. O feito de que no livro verde o compaso indicado sexa o binario e no violeta o de catro por catro (𝄵 e máis 𝄴 respectivamente) pódenos orientar neste senso. Doutra banda hai que considerar que esta omisión é muito frecuente en Adalid e non se pode atribuir a despiste dado o caracter sumamente meticuloso e ordenado do compositor, que se reflexa na conservación e ordenación dos seus autógrafos, edicións e biblioteca musical en xeral.

Esto polo que respecta á primeira versión de tal canción.

Polo que respecta á segunda somentes dicer que non presenta máis que unha estrofa a pesares dos signos de repetición. Coido que se pode contar tamén coas outras duas sen escrúpulos de ningún tipo.

M.A.1, nº 19.— «Derniers vers» d'A. de Musset.

Parez esta «mélodie» nos tres livros —verde, violeta e máis no negro—.

Ainda a partires dun mesmo tema Adalid fai en cada un destes livros unha versión distinta. A pesares de que personalmente prefiro algunha delas ás outras, incluio aquí as tres versións tal e como o seu autor as deixou.

M.A.1, nº 20.— «Les champs». Poésie de Beranger.

Parez esta «mélodie» nos tres livros —verde, violeta e máis negro—.

Existen duas versións diferentes, a primeira correspondente aos dous primeiros livros e a segunda ao album *«Maria»* ou livro negro. Dou ambas.

O livro violeta presenta somentes duas estrofas pero, penso, pódeselle aplicar tamén a que presentan as outras duas copias.

Ademáis de ésta o livro verde presenta, comparandoo ao livro violeta, as seguintes diferéncias:

—A indicación de tempo é «vivo molto» que é unha indicación muito menos usada que a de «vivo assai».

—Presenta dous compasos, antes do primeiro, iguais aos primeiro e segundo que apunto máis abaixo.

—O compaso nº 11 é igoal no livro verde ao 3º de estas notas. E os núms. 27, 28, 29 e 30 aos núms. 3, 4, 5 e 6, respectivamente.

—A canción a da por rematada no compaso nº 70 sen lle engadir coda algunha.

A continuación especifico as diferéncias do livro verde respecto do violeta que dou coma versión de referéncia:

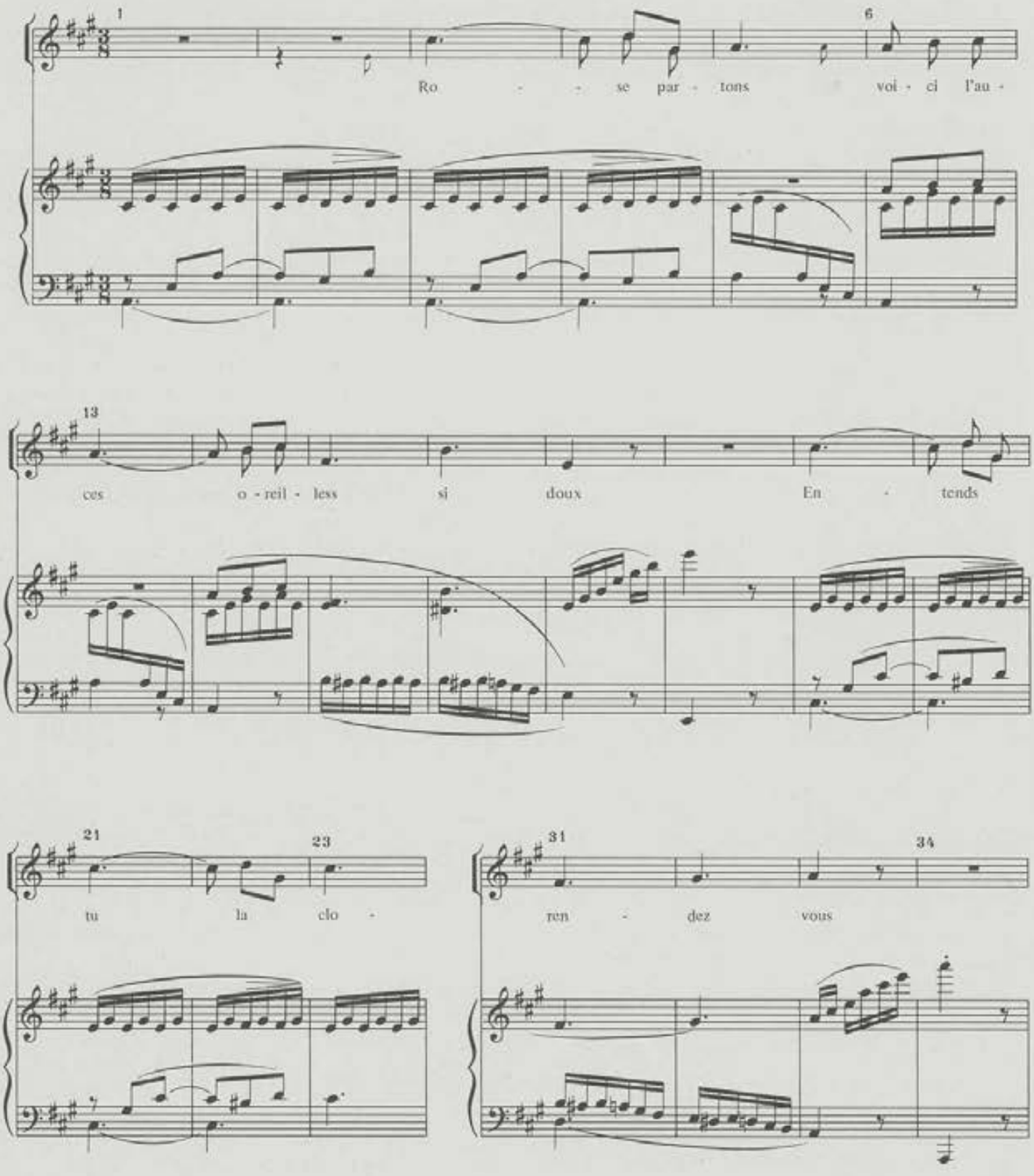

M.A.1, nº 21.— «Sur les bords du ruisseau». Poésie de Clement Caraguel.

Parez esta canción nos livros verde e violeta.

Non é esta unha das cancións máis logradas do compositor coruñés e o feito de que il mesmo non a incluira no seu derradeiro album —o libro negro— é muito significativo a este respecto. A versión que presento é a correspondente ao livro violeta, xa que o livro verde non presenta respecto deste máis que lixeiras diferéncias que coido innecesarias aportar.

Nin unha copia nin a outra presentan indicación de tempo, auséncia que debemos interpretar como a suposición tácita do tempo de moderato.

M.A.1, nº 22.— «Pour une quête». Poésie de Lamartine.

Somentes parez esta «mélodie» no livro verde.

Trátase, ao igoal ca anterior, dunha canción que Adalid non traballou posteriormente. No caso desta que estamos a tratar, soio na primeira ocasión —o livro verde—. Pódese considerar, na miña opinión, máis que nada coma un exercicio de composición xa que o seu valor artístico é bastante baixo.

M.A.1, nº 23.— «Aubade». Poésie de Victor Hugo.

Parez esta canción nos tres livros —verde, violeta (dúas copias) e mais no negro—.

Constituien duas versións distintas. Dunha banda a que corresponde aos livros verde e máis ao violeta, e doutra a que corresponde á segunda copia do livro violeta e máis ao livro negro. Dou ambas versións.

A primeira delas non presenta indicación algunha de tempo en ningunha das duas copias. Estas entre sí non presentan máis que duas lixeiras variantes. Unha correxida xa na primeira copia polo propio compositor e outra que dou a continuación, é dicer, dou a solución do livro verde xa que a copia do livro violeta é a que dou coma de referéncia:

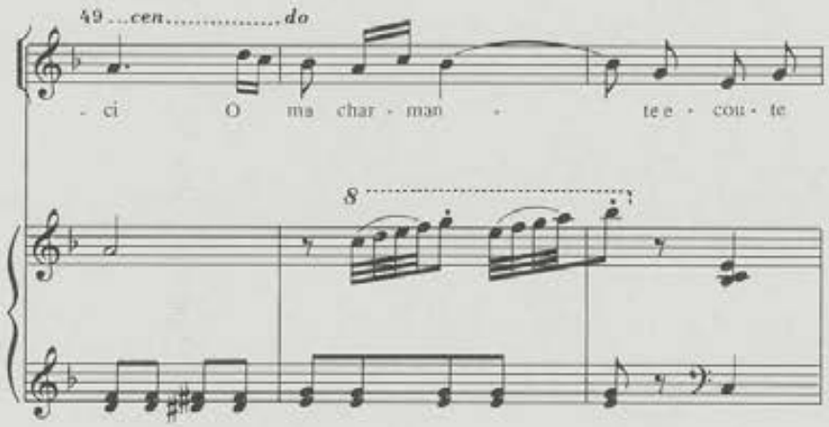

No livro negro no compaso 13 o «la» suliñado con un * resulta un pouco extrano. Cecais se trate dun erro.

A segunda copia do livro violeta e máis a do livro negro ainda que corresponden á misma versión da canción presentan algunhas diferéncias motivadas pola variación do texto. Por esa razón dou as duas copias.

M.A.1, nº 24.— «Le desespoir». Poésie de Lamartine.

Parez esta canción nos livros verde e violeta.

Neste último a canción leva outro texto correspondente a un poema de A. de Musset tiduado *«Rapelle toi»*. Hai algunhas pequenas diferéncias entre as duas copias que se deben ao texto indudabelmente.

No livro violeta parez autógrafo en lapiz do compositor unha anotación da traducción ao castelán feita dun xeito bastante rápido xa que ficou sin acomodar á melodía.

M.A.1, nº 25.— «Mignone». Poésie d'Armand Silvestre.

Parez esta canción nos livros verde e violeta.

Dou coma de referéncia a copia do livro violeta por ser posterior, xa que as duas pertencen a unha única versión da canción.

No livro violeta non parez indicación de tempo algunha que podemos supoñer coma unha convención de moderato. A do livro verde non deixa de ser particular; reza así: «Con moto ma non troppo lento».

Apunto a continuación as pequenas diferéncias que presenta a copia do livro verde respecto da do livro violeta que dou de referéncia:

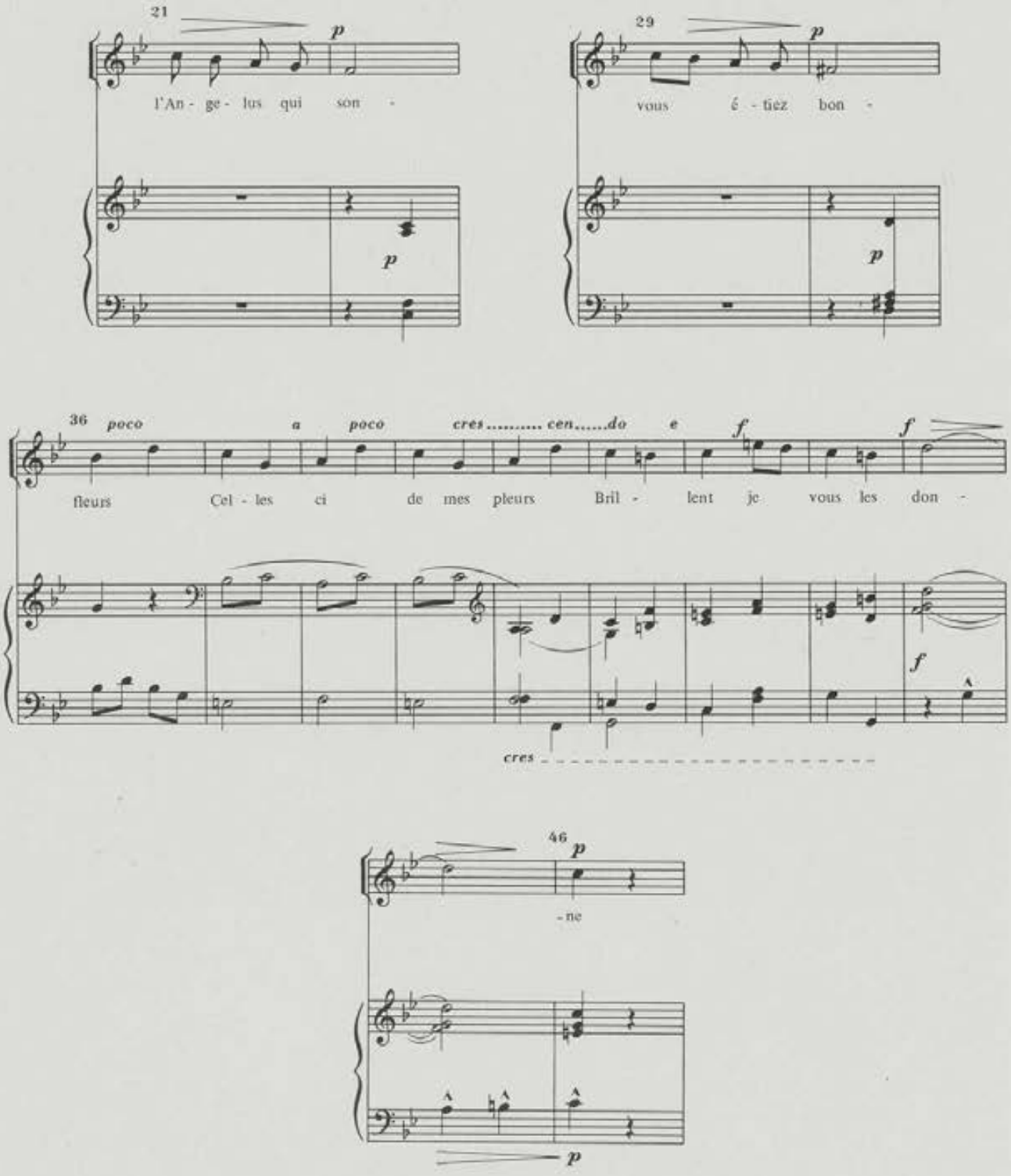

M.A.1, nº 26.— «La source». Poésie d'A. Silvestre.

Parez nos tres livros —verde, violeta e máis no negro—.

Nas tres ocasións a versión presentada é a mesma. O livro verde e o violeta coinciden nota por nota presentando algunhas lixeiras diferéncias co livro negro. Dou coma versión de referéncia a derradeira copia —a do livro negro ou album *«Maria»*—.

É importante advertir que o compaso nº 13 dos livros verde e violeta extendese no livro negro a tres compasos, 13, 14 e 15 co que queda corrida en dous compasos a numeración destes a partires de aquí.

Doutra banda a indicación de tempo no livro violeta non parez e no livro verde reza do seguinte xeito: «Allegretto quasi Andantino». Neste mesmo livro o tíduo da canción indícase así: *«Talleatins»*, *«La source»*. Poésie d'Armand Silvestre.

A continuación dou as diferéncias do livro violeta con respecto á versión de referéncia:

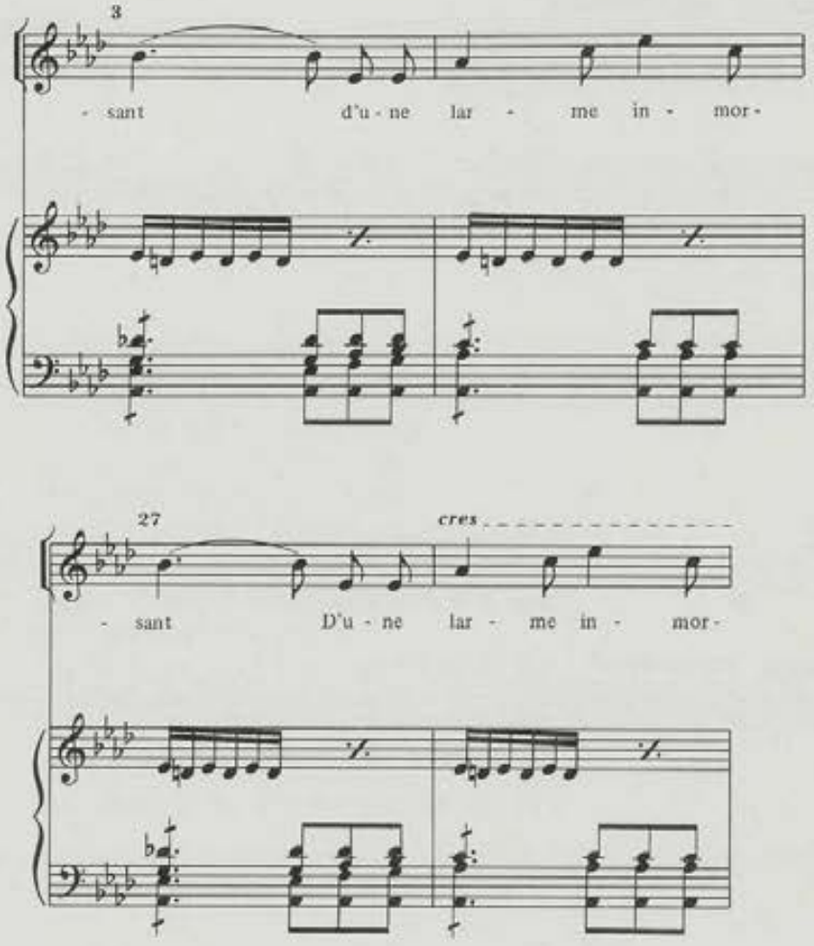

E a continuación as diferéncias dos livros verde e violeta respecto do livro negro:

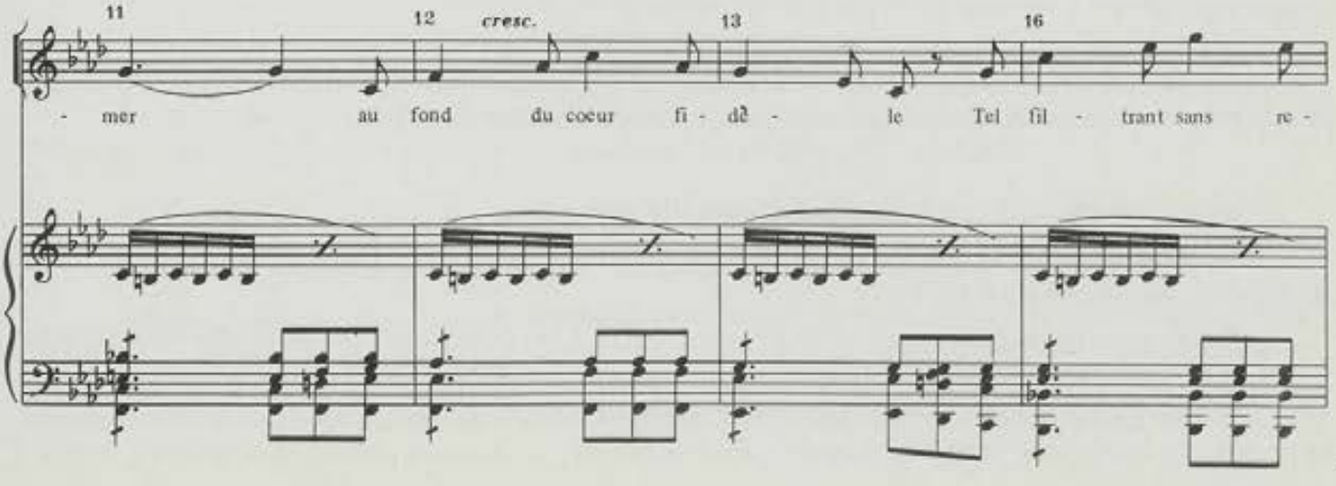

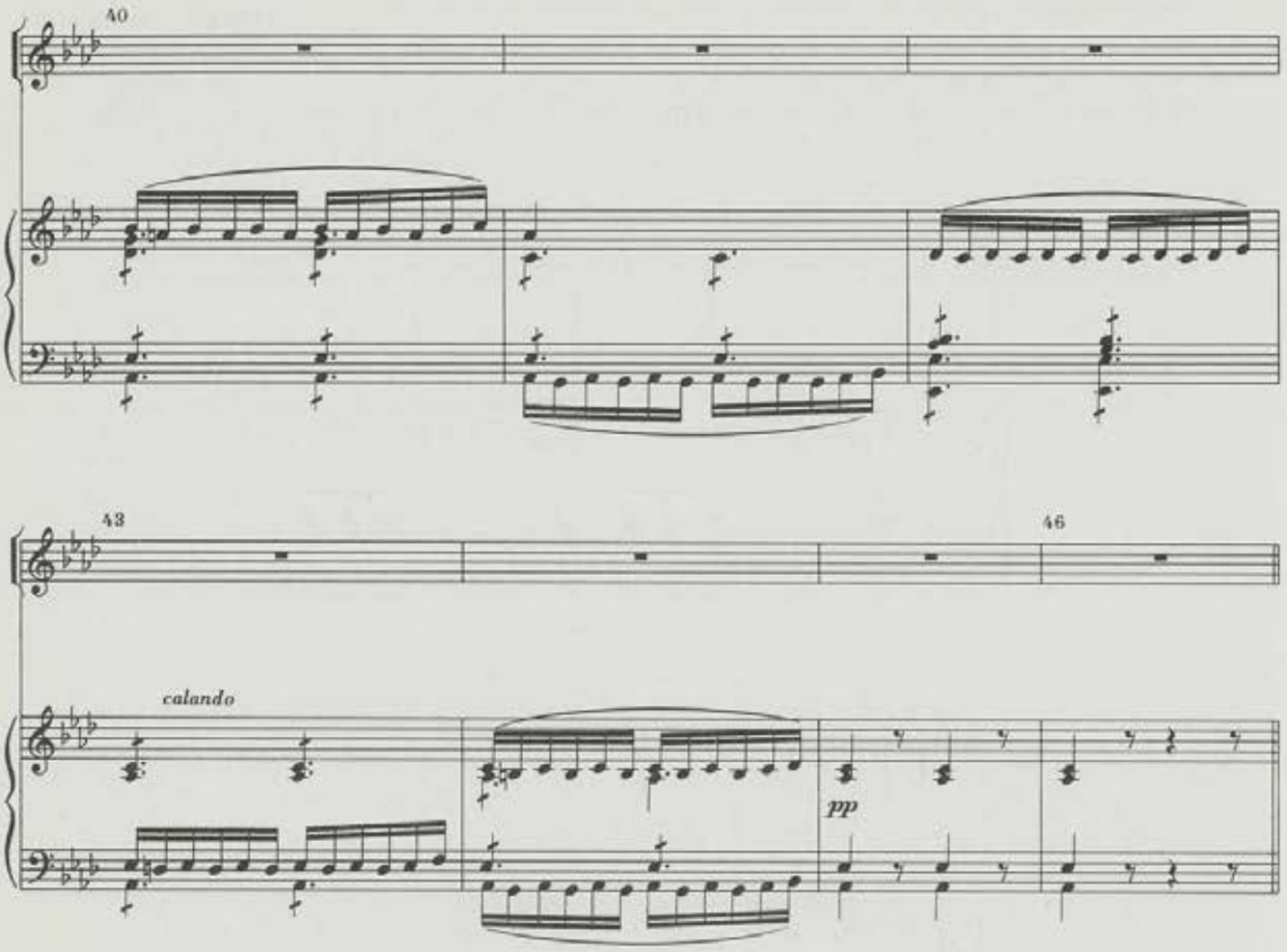

M.A.1, nº 27.— «Mignone» «Chanson». Poésie d'A. Silvestre.

Parez esta canción somentes no livro verde e no violeta.

No livro violeta presenta un texto distinto, en castelán sobor dun poema de Selgas. O tíduo da canción reza: *«La virtud»*. Poesía de Selgas.

No livro violeta non parez ningunha indicación de tempo, no livro verde indícase «Quasi andante», o que pode corroborar a suposición de que a ausencia de indicación de tempo débese interpretar coma a convención de que é un moderato.

Además da diferéncia que representa o cambeo de texto e as suas concomitancias musicais aprécianse tamén algunhas diferéncias de acabado. Percíbese unha maior madurez en *«La virtud»* que en *«Mignone»*. Por ambas razóns dou as duas versións coma versións de referéncia.

M.A.1, nº 28.— «Les primesaults». Poésie d'A. Silvestre.

Parez esta canción nos livros verde, violeta e máis no negro. Tamén parez na edición de Antonio Romero de seis canciós de Adalid.

Todas elas constituien a mesma versión da canción. Dou de referéncia a correspondente ao livro negro, que posibelmente sexa a derradeira, incluso posterior á edición.

Entre unhas e outras existen unhas diferéncias muito pequenas; as máis relevantes as dou a continuación (pertencen ao livro violeta):

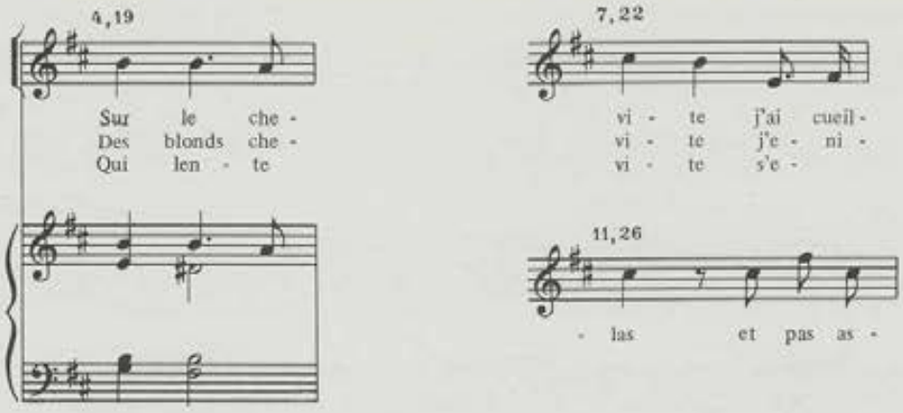

Na edición de Romero preséntase tamén a traducción do texto ao castelán pra se poder cantar nesta língoa. É coma sigue:

Desapareció la dulce maga,
que el mundo bello me fingió,
Del alma la esperanza vaga:
Por siempre ¡Ay Dios! desapareció.) Bis.
Luz que en la mente fiel ardía
¿Quién tus fulgores apagó?
Contigo la grandeza mía
Por siempre ¡Ay Dios! desapareció.) Bis.
Del corazón error dichoso
Don que el Cielo nos bajó
Ilusión de un amor venturoso,
por siempre ¡Ay Dios! desapareció.) Bis.

En ningún dos tres autógrafos parez indicación de tempo. A que fago constar na versión de referencia tomeina da edición de Romero.

M.A.1, nº 29.— «Triste esperance enfant». Poésie de V. Hugo.

Parez esta canción no livro verde e máis no violeta.

Coma as modulacións das dúas versións, son distintas dou as dúas.

M.A.1, nº 30.— «Le papillon». Poésie de Lamartine.

Parez esta canción nos tres livros, verde, violeta e máis no negro.

Entre as tres constituien duas versións, dunha banda a primeira, a dos dous primeiros autógrafos, e doutra a do derradeiro album. Dou ambas coma versións de referéncia.

Entre as duas copias que constituien a primeira versión non existen diferéncias xa que as que había xa constan correxidas no livro verde da mao do propio autor en lápiz.

M.A.1, nº 31.— «Pensée des morts». Poésie de Lamartine.

Parez esta canción nos livros verde e máis no violeta.

Trátase de duas versións somentes diferentes externamente xa que a súa estructura melódica e armónica é a mesma. Dou coma referéncia a copia do livro violeta e omito as múltiples diferéncias por me pareceren éstas pouco relevantes e por non facer prolixo este apéndice innecesariamente. Anoto nembargantes os catro primeiros compasos que foron suprimidos logo, na copia do livro violeta, polo propio compositor e que fan función de preparación á entrada da voce:

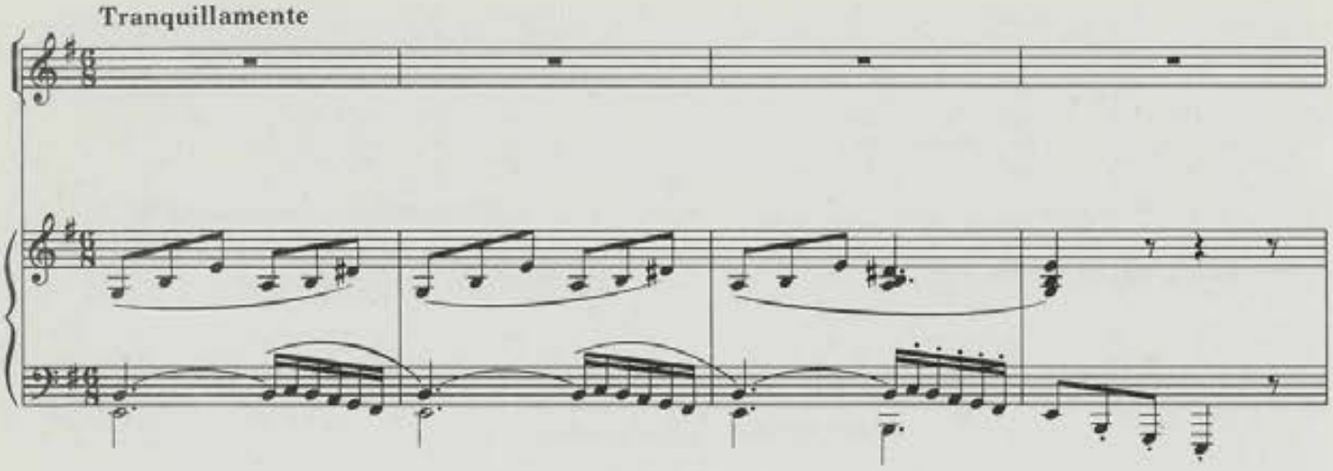

Hai que advertir que iste mesmo motivo de semicolcheias orixina tamén o interludio de piano entre a primeira e a segunda vez coa salvedade de que no livro violeta parez tres oitavas máis alto e a harmonía condensase nos acordes da mao esquerda.

Transportei a mi menor o fragmento pois a copia do livro verde está un semitón máis alto, é dicer en fa menor.

Na copia do livro violeta non parez indicación de tempo que no livro verde é «tranquillamente».

M.A.1, nº 32.— «Invocation». Poésie de Lamartine.

Parez esta canción nos livros verde e máis no violeta.

A primeira delas está na tonalidade de la bemol maior e a segunda en sol.

Non é ésta unha das millores cancións de Adalid e xa que as versións non presentan diferéncias relevantes dou somentes a derradeira versión.

No livro verde a canción parez escrita en 3/4. O compositor agruparía logo os compasos de dous en dous, tomaría coma pulsación a semimínima con ponto en lugar da mínima con ponto e pasaría a ser un 6/8 na versión do livro violeta.

A indicación metronómica do livro verde é *«Allegro agitato é con ánima».*

M.A.1, nº 33.— «Barcarolle romantique».

Parez esta canción nos livros verde, violeta e máis no negro.

Nas tres copias dáse a mesma versión desta canción salvo lixeiras diferéncias na linea vocal coa conseguinte variación da mao dereita, diferéncias que aponto a continuación:

—Diferéncias do livro verde respecto da versión de referéncia (livro negro):

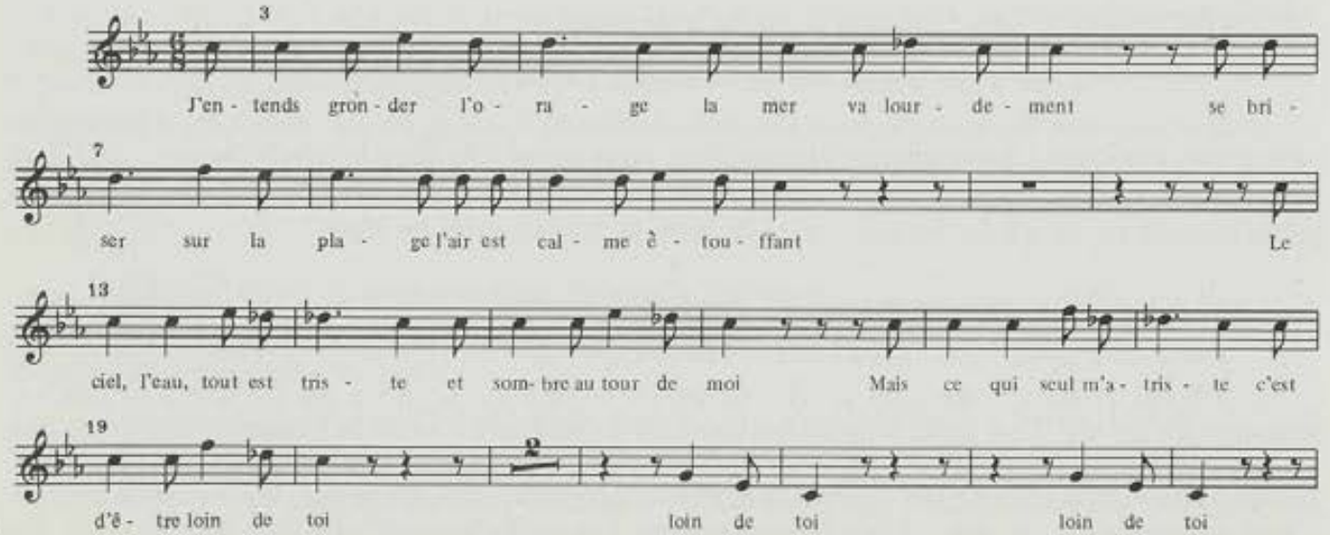

—Diferéncias do livro violeta respecto da versión de referéncia (livro negro):

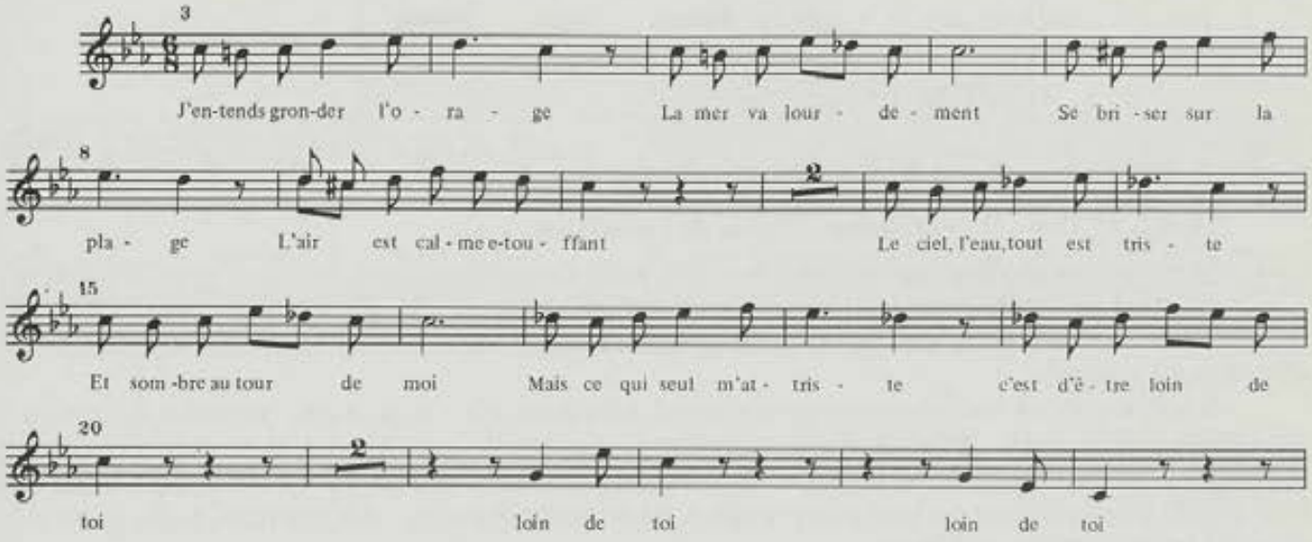

Unha diferéncia curiosa ainda que intrascendente é a dos compasos 17 e seguintes do livro violeta, nos que se vai alternando o la b:

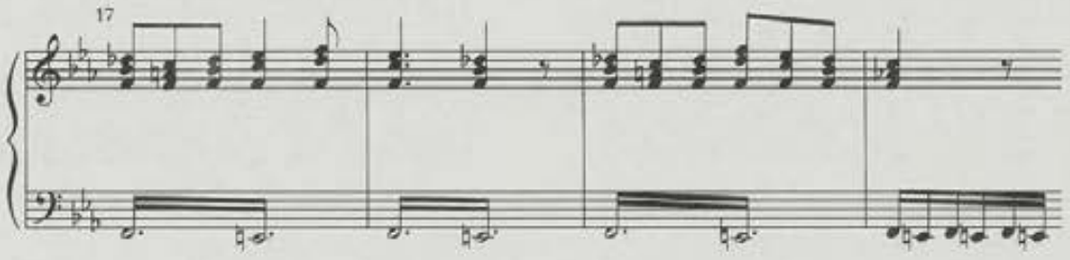

En ningunha das tres copias parez o nome do autor do texto.

M.A.1, nº 34.— «Chant d'amour». Poésie de Lamartine.

Parez esta canción somentes nos livros verde e violeta.

Forman estas duas copias a mesma versión. Dou coma referéncia a copia do livro violeta por ser posterior e anoto as muito pequenas diferéncias que na parte vocal presenta o livro verde, sinalando tamén as diferéncias máis apreciabeis da parte de piano. Hei de suliñar que no livro violeta a parte de piano orixinalmente era idéntica á do livro verde, pro por enriba parecen algunhas correccións do propio autor que eu incorporo á versión de referéncia.

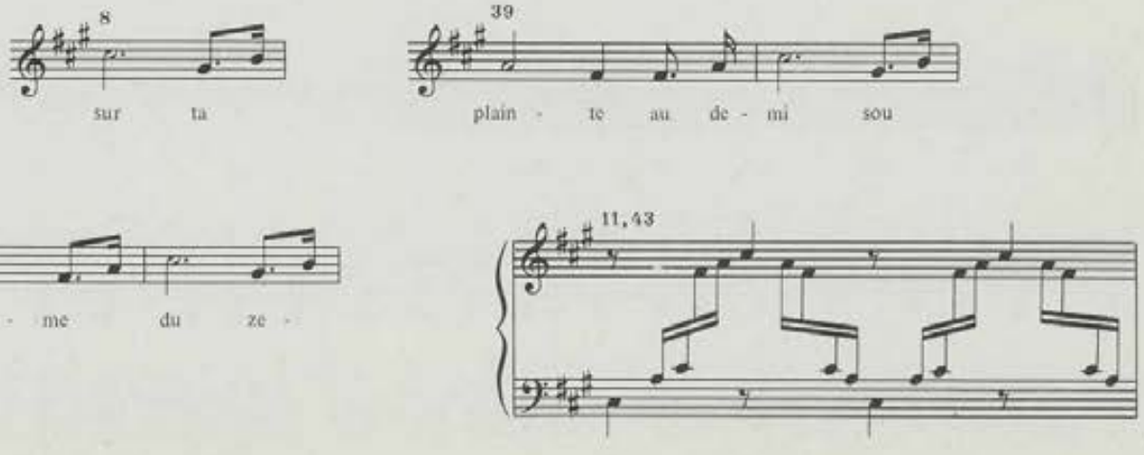

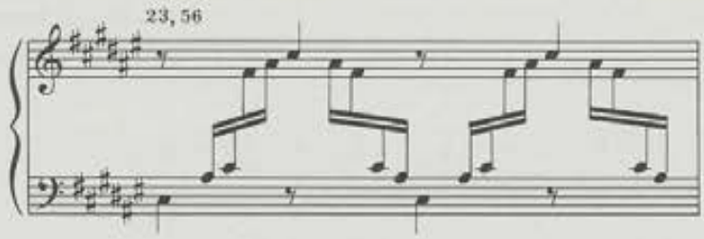

M.A.1, nº 35.— «Les preludes». Poésie de Lamartine.

Parez esta «mélodie» nos tres livros, verde, violeta e máis no negro.

En cada un deles parez dun xeito distinto. No livro negro atopámola cun texto italián *«I gondolieri»*, que a diferéncia das outras duas no que a texto se refire. Dou coma referéncia a do livro negro e a do violeta.

No livro verde e no violeta presenta idéntica estructura salvo en as muito pequenas diferéncias que apunto máis adiante. Ademáis desto a sección A' —a canción ten forma A B A'— do livro verde ven sendo unha repetición de A no que ao acompañamento se refire, pois, ao contrario que a copia do livro violeta que o presenta variado respecto de A, na primeira copia cronolóxicamente segue o mesmo ritmo de semiminimas e colcheias.

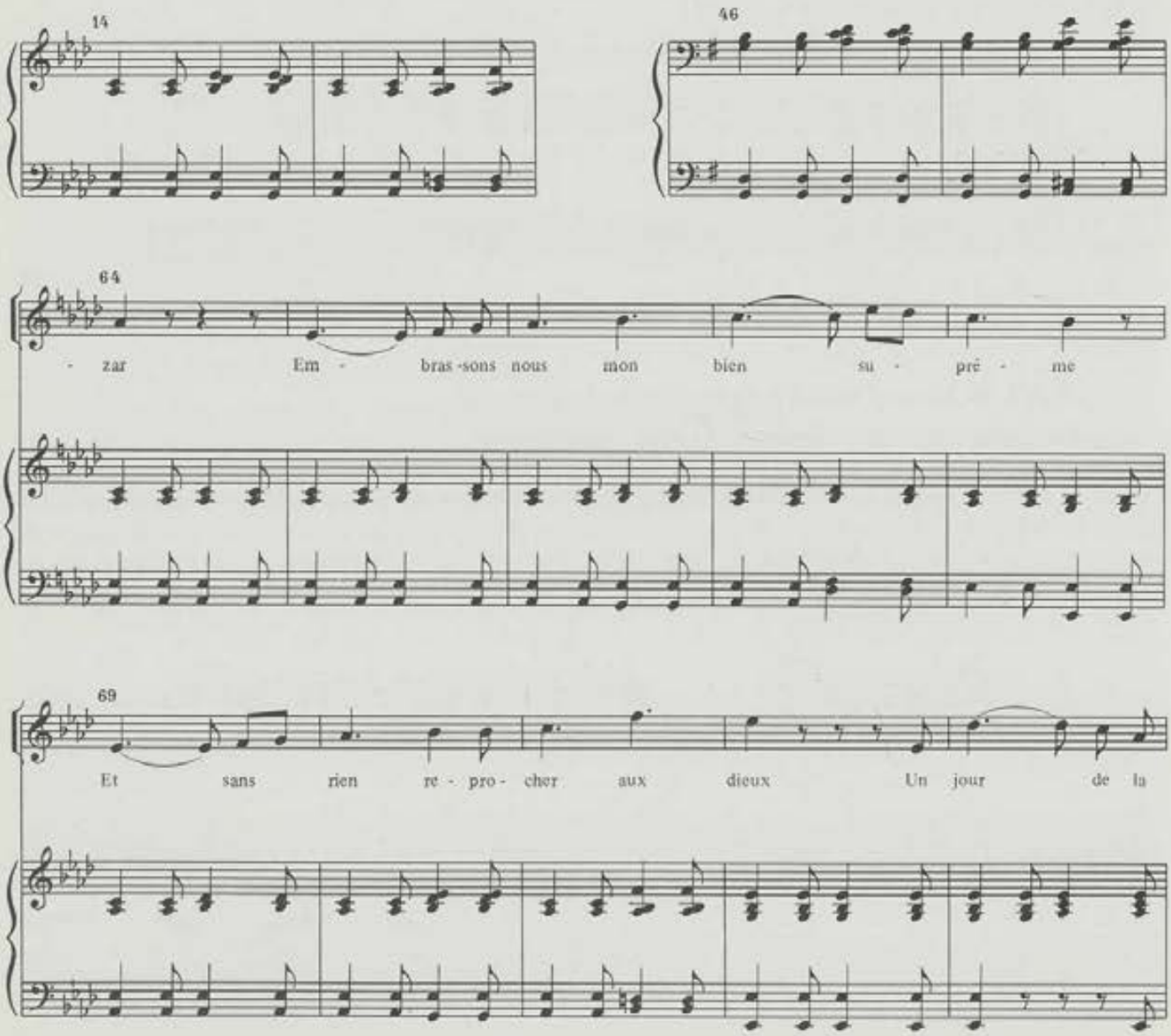

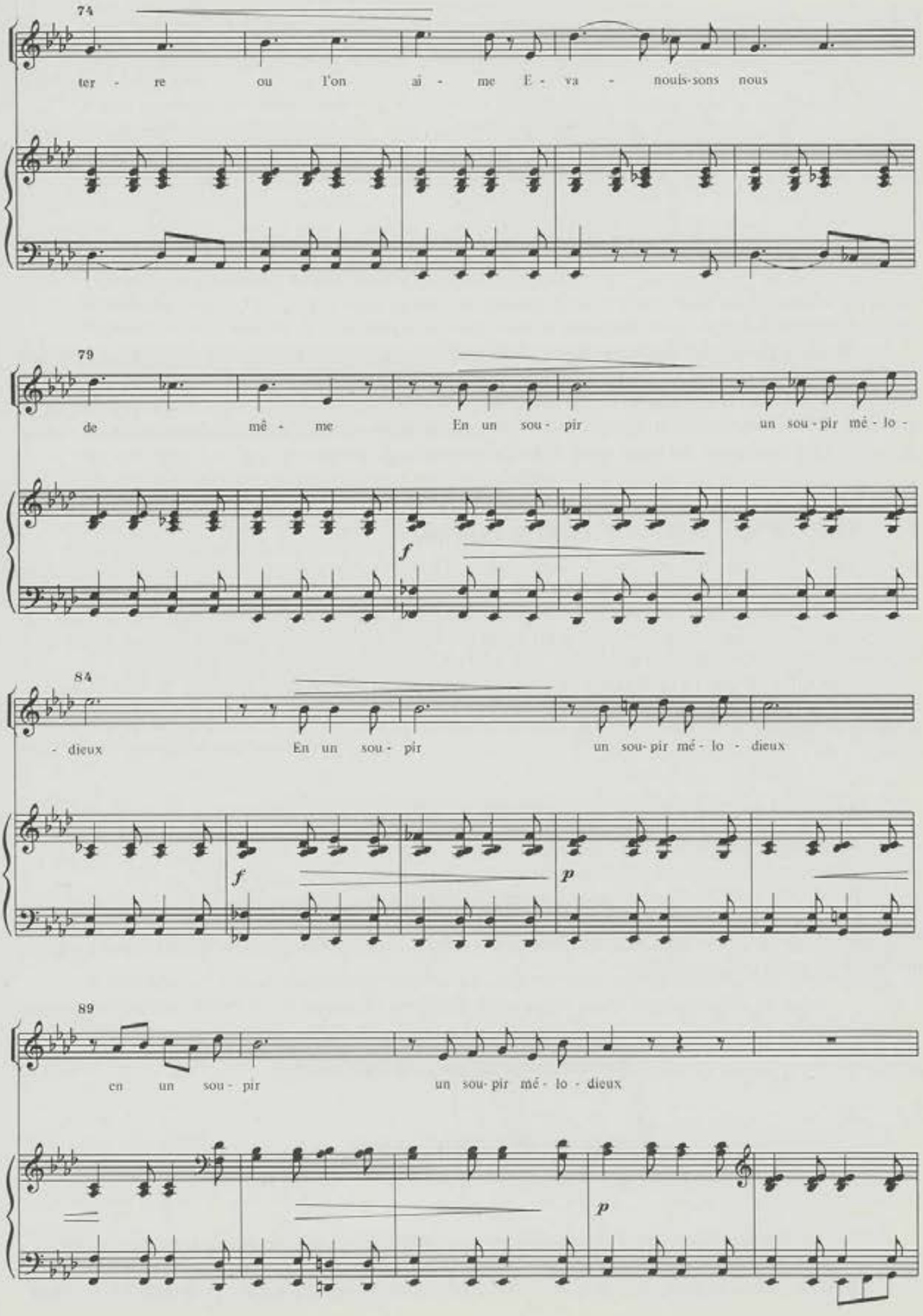
74
ter - re ou l'on ai - me E - va - nouis-sons nous
79
de mê - me En un sou - pir un sou - pir mé - lo -
f
84
- dieux En un sou - pir un sou-pir mé - lo - dieux
f
p
89
en un sou - pir un sou-pir mé - lo - dieux
p

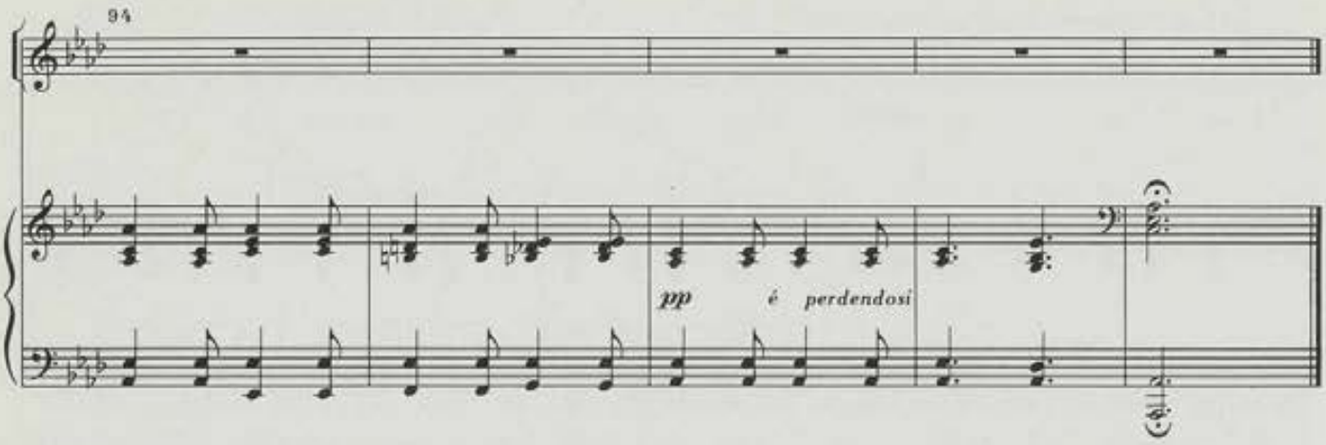

Penso que tanto a solución do livro verde como a do violeta son igualmente válidas prá interpretación da sección A': a primeira dalle coherência e a segunda préstalle variedade.

Nin no livro violeta nin no negro parez ningunha indicación de tempo que coma, xa indiquei en ocasións semellantes, deberá ir interpretado coma un moderato, suposición avalada polo feito de que a indicación metronómica no livro verde é de «Moderato. ♩ = 76».

M.A.1, nº 36.— «————». Poésie de Lamartine.

Parez esta canción somentes no livro violeta. Temos xa rematado o livro verde. No livro negro non parez.

Non consta ningún títduo pro se lle podia dar, seguindo unha tradición muito extendida e o exemplo de muitas destas «mélodies», o do primeiro verso: *«S'eveiller le coeur pur»*.

Ao se tratare dunha versión única non leva anotacións doutras copias ou versións.

A pesares de que os compasos 34 e seguintes son unha repetición dos 19 ao 33, non os quixen simplificar porque a liña vocal presenta muitas diferéncias debidas á medida e acentuación do texto que o farían confuso.

M.A.1, nº 37.— «La double chasse». Poésie de Beranger.

Parez esta canción nos livros violeta e máis no negro.

Neste derradeiro parez baixo do títduo de *«Chansonnette»*.

Estas duas copias constituien duas versións distintas ainda que irmáns.

Dada a brevedade da canción incluio coma versións de referéncia ambalasduas. A continuación dou unha variante que se presenta no livro violeta dunha repetición á outra —Adalid non simplifica mediante os signos as repeticións—.

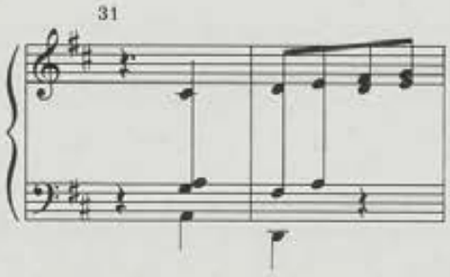

No livro violeta non parez indicación metronómica que posibelmente se trate dun moderato igual que na copia do livro negro.

As derradeiras estrofas que parecen no livro negro son tamén aplicabeis á copia do livro violeta.

M.A.1, nº 38.— «Chanson pastorale». Poésie de Victor Hugo.

Parez esta canción nos livros violeta e máis no negro.

Ainda que baseadas na mesma ideia musical corresponden a duas versións distintas, por esa razón dou ambas.

A que pertence ao livro violeta non presenta indicación de tempo, que se pode supor coma moderato, non obstante a indicación de aire do livro negro, animato, pode servir, cecais, á do livro violeta.

Nas versións que dou de referéncia simplifiquei en ambolos dous casos as repeticións mediante os signos correspondentes.

M.A.1, nº 39.— «Serenata». Poésia de E. González Pedroso.

Parez esta canción nos livros violeta e máis no negro.

Trátase de duas versións distintas ainda que irmáns. Dou ambas coma versións de referéncia.

Seguindo o seu costume Adalid omite no livro violeta a indicación de tempo por se tratare dun moderato, como podemos comprobar logo no livro negro onde se lee: «Moderato ma non troppo».

M.A.1, nº 40.— «La lisonjera». Poesía de Selgas.

Parez esta canción somentes no livro violeta.

Xa que logo non hai opcións de cancións diferentes.

Na copia presentada simplifiquei as repeticións escritas no autógrafo adalidián mediante os signos correspondentes.

Personalmente opino que esta é unha atractiva canción coa sinxeleza i economía de elementos que caracterizan a madurez dos criadores.

M.A.1, nº 41.— «El pescador». Poesía de Espronceda.

Parez nos livros violeta e máis no negro.

Dou coma referéncia a do livro negro por ser a derradeira copia e constituiren entre ambalas duas unha soia versión. De todolos xeitos a continuación dou as diferéncias do livro violeta respecto da versión de referéncia.

A primeira diferéncia refírese aos compasos 12 ao 18 que na copia máis anterga, a do livro violeta, condensabánse en tres compasos:

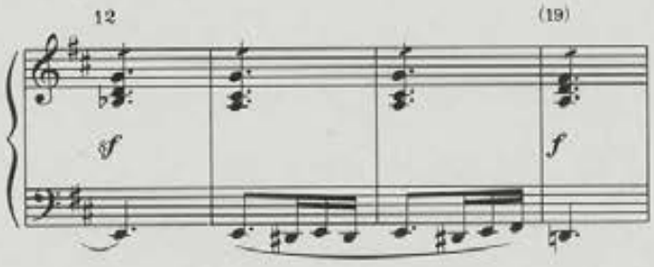

A segunda diferéncia atopámola despois da terceira e derradeira estrofa. No livro violeta os compasos correspondentes aos núms. 55 ao 62 do livro negro están condensados en dous:

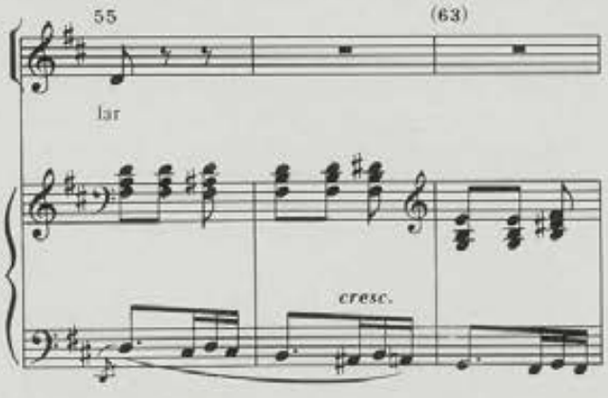

Coido que as solucións presentadas no livro violeta pódense considerar tan certeiras como as do livro negro. A razón que me moveu a dar a derradeira delas como de referéncia foi precisamente o de ser a derradeira e, xa que logo, a que o propio Adalid escolleria.

Nin no livro violeta nin no negro aparecen indicacións de tempo, que por esa razón deberáse interpretar coma un moderato.

M.A.1, nº 42.— «Le crucifix». Poésie de Lamartine.

Non parez esta canción máis que no livro violeta.

Por esta razón non teño aquí diferéncias coas outras copias que anotar. Dou a canción tal como parez no autógrafo adalidián.

M.A.1, nº 43.— «La branche d'amandier». Poésie de Lamartine.

Parez esta «mélodie» nos livros violeta e máis no negro.

Cada unha destas copias constituie unha versión distinta, razón pola que incluio ambas coma versións de referéncia.

A segunda estrofa das tres que presenta o livro violeta pode ser tamén intercalada entre a primeira e a segunda da copia do livro negro.

M.A.1, .nº 44.— «La fauvette». Poésie de W. Wilder.

Parez nos livros violeta e máis no negro.

Ainda que se trata da mesma versión da canción, presentan tan numerosas diferéncias as duas copias entre sí que me vin obrigada a dar as duas coma versión de referéncia.

No livro negro non parez o nome do poeta que sí consta no violeta e, a pesares dos signos de repetición, non parez a segunda estrofa que obviamente poderemos tomar da outra copia.

No livro negro parez unha corrección a lápiz nos compasos 33 e máis 34 que anoto a continuación. No autógrafo consta somentes a indicación da harmonía enriba do baixo cifrado que eu dou aquí realizado. Deixo coma referéncia a copia orixinal.

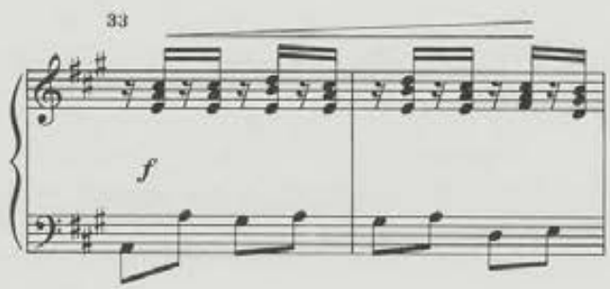

M.A.1, nº 45.— «Hier le vent du soir». Poésie de V. Hugo.

Parez nos livros violeta e máis no negro.

A pesares de seren as duas a mesma versión, a primeira delas presenta unha introducción pianística, que logo serve de interludio, da que carez a copia do livro negro. Además hai muitas pequenas diferéncias entre ambas que me obligan a facer constar as duas.

No livro violeta parez unha pequena corrección da parte vocal do compaso 7 da man do propio autor. A versión de referéncia que oferezo a leva incorporada. Sen correxir sería así:

O texto resulta máis forzado ao prolongar a sílaba «souf» e facer demasiado pequena a segunda sílaba da palabra, «fle».

No livro negro temos tamén outra corrección de maior calibre ca anterior. Atópase nos compasos 16 e 17 —e na súa repetición nos compasos 36 e 37— na parte de piano e afecta á harmonía. Na versión de referéncia dou a corrección e aquí embaixo o orixinal:

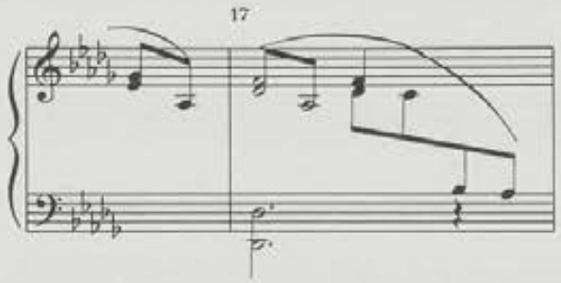

M.A.1, nº 46.— «L'hirondelle». Poésie de Jules Barbier.

Parez esta «mélodie» nos livros violeta e negro.

A pesares de ser as duas fillas da mesma ideia musical constituien duas versións distintas da mesma. Por esta razón dou ambas coma versións de referéncia.

No livro violeta parez unha cuarta estrofa que non parez no negro. Coido que o intérprete que o desexe pode tomar esta cuarta estrofa prá interpretación desta canción segundo a versión do livro negro sin o maior escrúpulo purista.

M.A.1, nº 47.— «Declaration». Poésie de Victor Wilder.

Parez esta canción nos livros violeta e máis negro e na edición de Antonio Romero de media dúcia de «mélodies» adalidians.

Posibelmente estas 6 cancións editadas por Romero foran editadas precisamente despois da copia do livro violeta e antes do livro negro.

Por esta razón dou coma versión de referéncia a do livro negro —nos tres casos trátase da mesma versión— xa que cronolóxicamente é a derradeira. Os dous autógrafos son idénticos nota por nota. A edición de Romero presenta unhas pequenas diferéncias que sinalo a continuación:

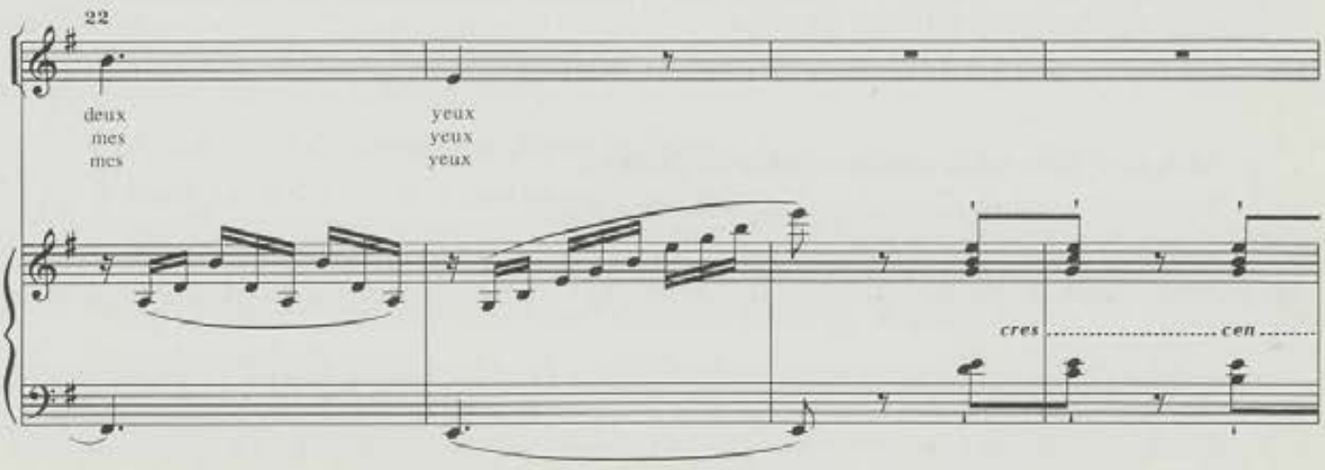

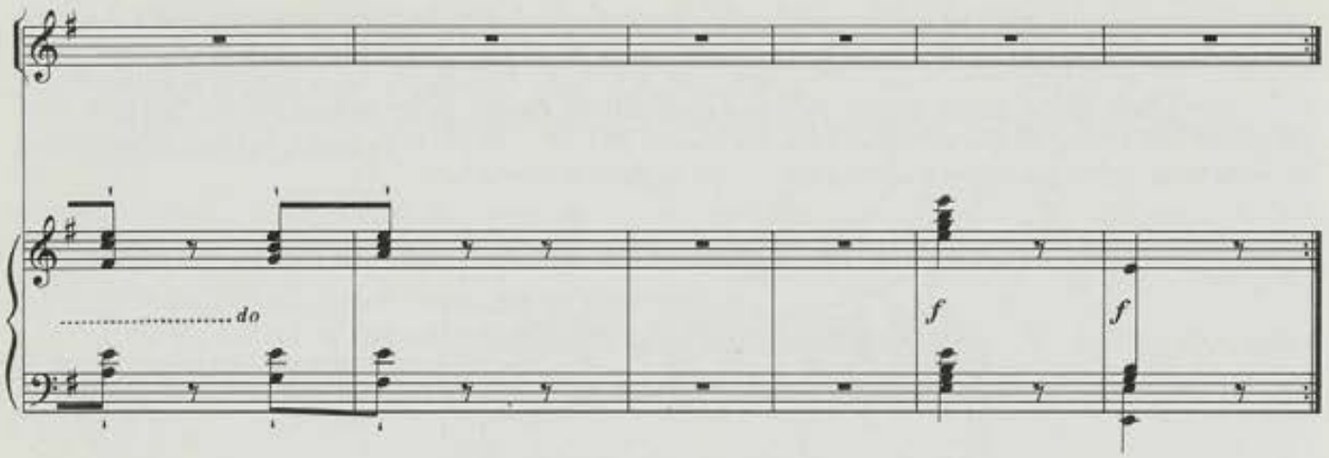

Como era norma nesta edición de Romero cada canción leva un doble texto, o orixinal francés e unha libre traducción ao castelán. A desta é como segue:

Ah! rechaza su homenage,
Las protestas de su afán:
Crée solo en el lenguage,
Que mis ojos te hablarán.) Bis.
Sí, desprecia su alabanza,
Sus lisonjas, su rogar;
Mas confirma la esperanza,
Que en mis ojos ves brillar.) Bis.
Si á la boca causa enojos
Formular su confesión,
En el fuego de mis ojos
Bien conoces mi pasión.) Bis.

M.A.1, nº 48.— «Berceuse».

Parez esta canción nos livros violeta e máis no negro.

Aínda que constituien duas versións con poucas diferéncias, éstas son o suficientemente importantes coma pra xustificaren o dare as duas coma versións de referéncia —por exemplo a modulación central que no livro violeta vai a fa menor e no negro a la menor—.

No livro negro a canción leva o tíduo de *«Dormeuse»* e desgraciadamente, ao igoal que no livro violeta, non parez o nome do autor do texto.

M.A.1, nº 49.— «Ma nacelle». Poésie de Beranger.

Parez esta canción nos livros violeta e máis no negro.

Ambalas duas copias constituien a mesma versión con lixeiras diferéncias. Así no livro violeta non parez a introducción pianística que parez no negro —copia esta que dou de referéncia por ser a derradeira—.

A tíduo de información dou aquí as diferéncias que presenta a copia do livro violeta respecto á que dou de referéncia (livro negro) nos compasos 37 ao 43. A solución que presenta o livro violeta é, coido, de inferior calidade á do livro negro e xa Adalid no mesmo orixinal correxiu por enriba en lápiz este pasaxe:

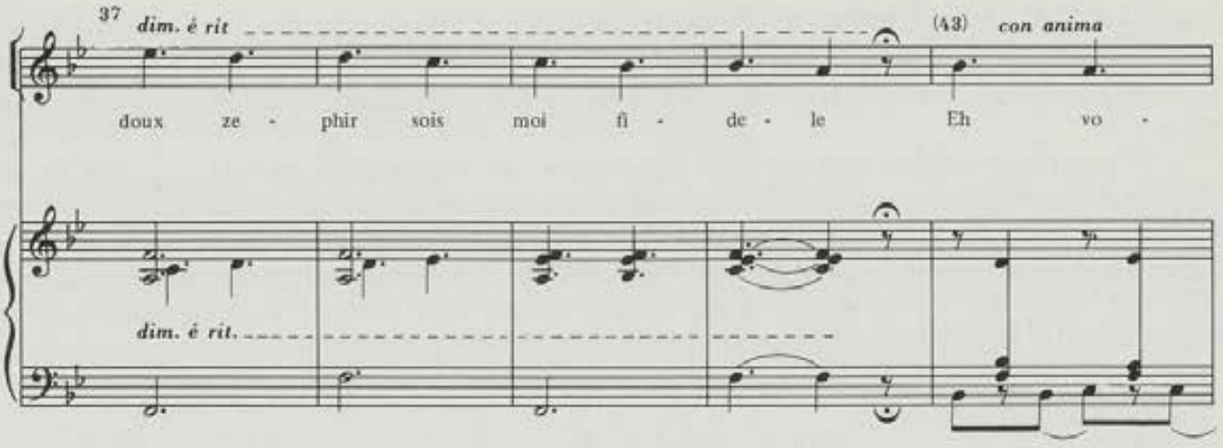

Doutra banda hei de anotar que no livro negro non se especifican as ligaduras que unen as colcheias do baixo e que parecen no livro violeta durante toda a canción do seguinte xeito:

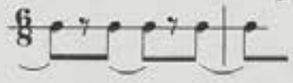

probabelmente por se daren por supostas.

M.A.1, nº 50.— «Der König von Thule».

Parez esta canción nos livros violeta e negro.

Ainda que a ideia musical xeratriz das duas cancións é a mesma, cada unha delas é unha versión distinta, ademáis o texto varía dunha á outra. O tíduo alemán corresponde á versión do livro violeta, no livro negro parez o seguinte encabezamento: *«Le roi d'Ivetot» (Chanson grotesque)*. Poésie de Beranger.

Por existiren tantas diferéncias entre ambas copias é forzado incluir as duas versións coma de referéncia.

No livro violeta non parez o autor do texto alemán, que se trata de Goethe.

Na copia do livro negro falla a terceira estrofa da que somentes parez este primeiro verso: «Il n'avait de gent onereux».

M.A.1, nº 51.— «Serenata». Poesía popular.

Parez esta canción somentes no livro violeta.

En certo modo ten pouco que ver esta canción co resto da colección no que a estilo se refire. Exprícome: Estamos diante dun tipo de canción que se podería denominar española dentro dun contexto de cancións, que como o seu nome xenérico de mélodies indica, están máis perto do concepto de lied europeo que do de romanza ou do de canción española. É muito significativo a este respecto que Adalid logo no seu album derradeiro non recolla esta canción.

O «coro» que parez ao remate personalmente non sei coma interpretalo: ¿É ésta unha reducción pra voces e piano dalgunha romanza de zarzuela?, ¿É o esquema pra unha posterior orquestación? A dúbida fica no ar.

Polo que respecta aos tempi coido que se pode supoñer que o 6/4 debe levar unha pulsación dunha duración doble da do 6/8.

M.A.1, nº 52.— «Las estrellas». Poesía de Selgas.

Ista canción non parez máis que no livro violeta.

Por esta razón douna tal e como alí parez, xa que non hai lugar a diferéncias con outras copias ou disparidade de versións.

M.A.1, nº 53.— «El nombre misterioso» (Balada). Poesía de Antonio Arnao.

Parez esta canción somentes no livro violeta.

Igoal ca anterior non hai lugar a diferéncia de copias nin disparidade de versións. Douna tal e como parez no autógrafo adalidián.

Xa que non parez indicación de tempo deberáse interpretar coma un moderato.

M.A.1, nº 54.— «La imagen». Poesía de Selgas.

Parez nos livros violeta e máis no negro.

Neste último parez baixo o tíduo de *«Serenata»* correspondendo a un texto do mesmo poeta, Selgas.

A pesares de estaren basadas estas duas copias na mesma ideia musical —na sua dimensión melódica como armónica—, o feito de levaren distinto texto fai delas duas cancións o suficientemente distintas como pra me ver obrigada a dar as duas coma versións de referéncia.

Polo que respecta á versión do livro negro abreviei a terceira repetición condensándoa coas primeira e segunda, mentras que o compositor as especificaba todas. De paso correxín o que me pareceu un erro: No compaso nº 7 parecía no acompañamento o seguinte:

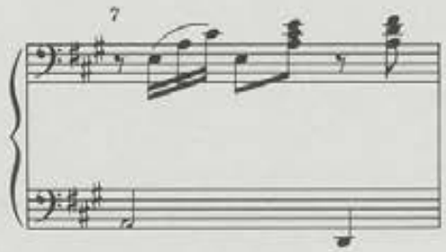

nas primeiras e segunda veces, e na terceira a que dou na copia de referéncia prás tres.

O tempo prá versión do livro negro toméino do que parecía no livro violeta a que alí non constaba. Penso que neste caso pódese interpretar esta omisión dun pequeno despiste do compositor e non dunha suposición de moderato xa que o esprito da canción é o mesmo en ambalas duas versións.

M.A.1, nº 55.— «Ave María».

Unha vez rematado o livro violeta comenzamos coas cancións do livro negro que non parecian nin no verde nin no violeta e que por esa razón podemos supoñer posteriores ao violeta.

Esta canción soio parez no livro negro.

Douna tal e como parez no autógrafo adalidián.

M.A.1, nº 56.— «Ave María». (Outra).

Parez somentes no livro negro.

Douna tal e como consta no autógrafo de Adalid.

M.A.1, nº 57.— «Le nid».

Non parez esta canción máis que no livro negro.

Douna tal e como parez no autógrafo do autor.

Desgraciadamente non consta o nome do autor do texto.

M.A.1, nº 58.— «Barcarola infernal».

Parez esta canción somentes no livro negro.

Desgraciadamente non consta o texto da canción polo que a sua interpretación vese bastante coartada. Tampouco está indicado poeta algún, dato que poderia facilitar a percura do texto.

Como nota curiosa diréi que esta canción está escrita prá voz de baixo, na súa chave de fa, e constituie un caso único até agora nesta colección de cancións, todas na chave de sol.

M.A.1, nº 59.— «Halalí».

Parez esta canción somentes no livro negro.

O texto desta canción resulta particular xa que é simplemente a repetición da palabra «Halalí».

A indicación das voces resulta un tanto confusa xa que ao escomenzo topámonos con dous «basses» na súa chave de fa e logo na segunda parte con dous tenores na súa chave de do en cuarta.

Cecais fora millor, por comodidade das voces, a interpretación desta canción cun baixo e un tenor dende o principio, deste xeito cada un deles abranguiría unha tesitura de oitava. De todolos xeitos ésta non deixa de ser unha proposta personal e dou a canción tal e como parez no autógrafo do seu autor.

Excuso dicer que non parece o nome do autor do texto.

M.A.1, nº 60.— «—»

Parez somentes esta canción no livro negro.

Non presenta nin títduo nin o nome do autor do texto. Suxíro que pra paliar alomenos unha destas fallas, a do títduo, se lle poña o do primeiro verso: *«Rose midose»*.

Dou a canción tal e como parez no autógrafo adalidián simplificando as repeticións cos seus correspondentes signos.

M.A.1, nº 61.— Melodía.

Parez somentes esta canción no livro negro.

Non consta o nome do autor do texto. Dou a versión de referéncia tal e como parez no autógrafo do compositor.

M.A.1, nº 62.— «Prière».

Somentes parez esta canción no livro negro.

Esta canción presenta un curioso carácter coral homofónico no acompañamento pianístico e unhas particulares reminiscéncias arcaizantes nas armonías empleadas.

Amáis destas observacións quero chamar a atención sobre dos compasos 13 e máis 31. O xiro melódico neles é muito semellante —a diferéncia radica na tonalidade—. Por esta razón resistinme a poñer diante do segundo si que parez na mao esquerda do compaso nº 13 e diante do segundo mi que parez na mao esquerda no compaso nº 31, os seus correspondentes bequadros a pesares de me parecer máis apropiados ca alteración. Pro como é muita casualidade que nun autógrafo «correxido e revisado» polo seu propio autor —que era non esquenzamos un home muito cuidadoso— se resista o mesmo «erro», deixei as alteracións tal e como parecen no autógrafo de Adalid.

Notas pra os
CANTARES VIEJOS
Y NUEVOS DE GALICIA

M.A.2, nº 1.— «Bágoas e sonos». Poesía de F. G. de A.

Parez esta canción no livro violeta, no negro e máis na edición de Canuto Berea.

Por primeira vez parez no livro violeta e logo levemente reformada no album *«María»* ou livro negro na versión que logo —ou antes— iria ao prelo.

Na versión máis vella, a do livro violeta, o texto é de Víctor Hugo e o seu tíduo é *«Amour»*. Está estructurada en tres frases, ou mellor dito nunha frase que se repite por tres veces. Dista frase sai a que é xeneratriz da versión do livro negro e definitiva, que un pouco máis ampliada e repetida duas voltas máis forma a canción. Dou esta versión primeira aparte porque coido que pode resultar muito enriquecedor observar como Adalid volve traballare sobre de música xa escrita noutra época e sempre cun retoque de mellora ou de simple variación. Así neste caso pódense ver os compasos 3º, 5º, 8º, 10º. Na versión ulterior engade os compasos 16 ao 21 e ao final varía a desinencia proporcionándolle na nova versión maior interés.

A segunda copia, a do livro negro, leva o tíduo de *«Saudade»*. Presenta nos dous derradeiros versos do texto unha lixeira variación respecto aos da edición: No livro negro léese:

«O meu sono e meu vivir
Polo día o dormillar»

E na edición de C. Berea:

«Vivo n'hora d'o dormir
Sono n'hora d'o vagar».

Afinando un pouco a pontería podemos deducir de aquí e das fallas da edición respecto ao autógrafo que a edición é posterior ao manuscrito. Coido, a pesares de que a miña especialidade non é a poesía, que a solución pra os dous derradeiros versos editada é mellor que a do autógrafo —e xa que logo posibelmente posterior—. Doutra banda os erros ou omisións do grabador fanse a partires do correcto. Dun erro costa máis facer unha copia correcta ainda que a faga o propio compositor —non hai ningunha tachadura nin enmenda no autógrafo—. Esta suposición casa así co feito de que da data de revisión do album *«María»* é «setbre. de 1.880» e a nova de Rodríguez Mourelo de Decembro do mesmo ano na «Ilustración Gallega y Asturiana» sobor dista canción —que acompaña un artigo seu sobre de Adalid onde dá *«Bágoas e sonos»* por todavía inédita— é anterior á edición da terceira série dos *«Cantares»* por C. Berea.

M.A.2, nº 2.— «A Bordo». Poesía de F. G.

Parez esta canción nos livros violeta, negro e máis na edición.

En cada un destes casos trátase dunha versión distinta.

Entre a primeira e a segunda copia hai diferéncias na música, a pesares de se corresponderе a unha mesma ideia musical e a un mesmo texto: *«Lágrimas fecundas»*, de Selgas, mostra enésima do meticuloso traballo de melloramento das suas propias obras do autor.

Entre a terceira versión e a segunda hai diferéncia de texto coa conseguinte diferéncia na liña vocal, mínima en todo caso e debida a axuste de acentos e número de sílabas.

Por estas razóns dou duas versións. A primeira correspondente á versión máis vella —do livro violeta— simplificando as repeticións nos signos correspondentes, e a segunda a correspondente á versión da edición.

Hei de indicar que na versión castelán desta última a terceira repetición é innecesaria por constar o texto de duas estrofas. Aporto a continuación a liña melódica desta segunda copia da canción polas pequenas diferéncias debidas ao texto en distinto idioma enriba indicadas, e además engado as pequenas diferéncias que presenta na parte pianística coa edición:

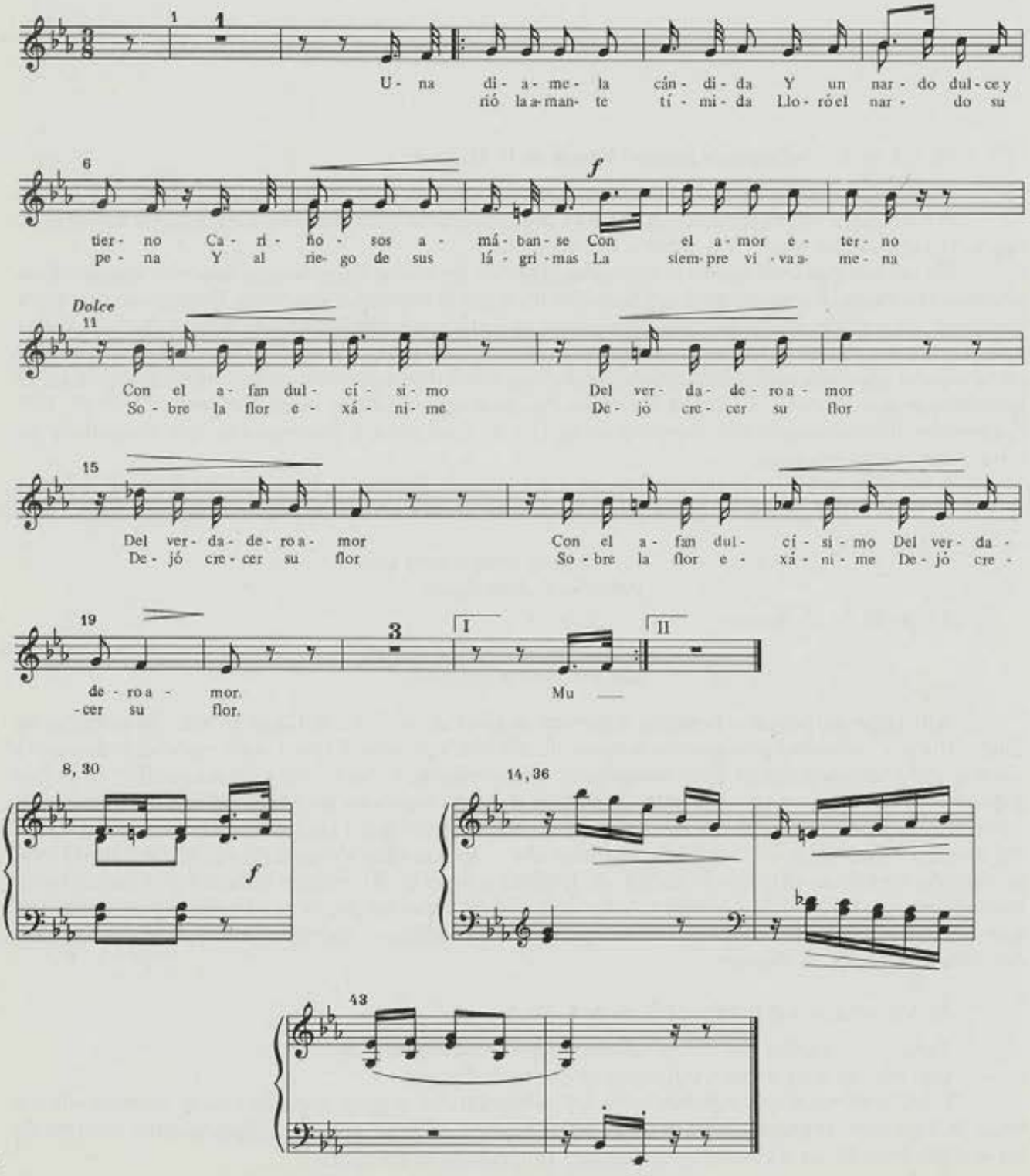

Coma non parez na 2ª nin na 3ª versión indicación algunha de tempo, deberáse interpretar coma un moderato. Esta hipótese pódese avalar polo feito de que na 1ª versión a indicación de tempo é «tranquillamente».

M.A.2, nº 3.— «Foi pol'o mes de Nadal».

Parez nos livros violeta e negro e máis na edición de Canuto Berea.

Trátase da mesma canción con tres textos distintos.

A primeira delas presenta un texto de Selgas, *«Misterios del amor»*, e a sua elaboración musical é anterior ás outras. Como varía un pouco no que á música se refire a dou íntegra simplificando as repeticións nas suas correspondentes abreviaturas.

A segunda e a terceira copias son unha mesma versión con distinto texto. Dou coma referéncia a galega por ser ulterior i editada e aquí nestas notas incluio o texto da versión en castelán que parez no livro negro sin indicación de autor:

«Esas que besan los vientos
Agrupadas florecillas,
Que en sus dulces movimientos
Nos parecen tan sencillas
Son hermosos pensamientos.

El aura los enamora
Prendada de su belleza
Dulcísima perlas llora
Y ellos alzan la cabeza
Para mirar a la aurora».

M.A.2, nº 4.— «Afrixida». Poesía de F. G.

Parez nos livros violeta e negro e máis na edición de Canuto Berea.

Entre as tres constituien duas versións distintas. A correspondente ao livro violeta dunha banda con texto francés no que falta o autor do mesmo, e doutra a correspondente á versión do livro negro e máis da edición. Entre estas duas últimas copias existe unha diferéncia de texto: na primeira toma o texto francés que tamén parez no livro violeta —sin repetición de versos— e na segunda un poema en galego de Fanny Garrido.

Dou por estas razóns as duas versións íntegras.

M.A.2, nº 5.— «A Sorte». Poesía de F. G.

Parez esta canción nos livros violeta e máis negro e na edición de Antonio Romero e tamén na de Canuto Berea.

Estas catro copias da canción son prácticamente idénticas constituindo unha soia versión da canción. Nas tres primeiras ocasións o texto vai en francés. Antonio Romero facilita a traducción ao castelán como no caso das outras cinco cancións da edición de media dúcia de «melodías» de Adalid. É como segue:

«Talismán que fecundo
Engalanas la flor.
Que enriqueces el mundo
Con tesoros (bis) de amor.

Desprecio tu alegría
Que aumenta mi sufrir;
Quiero en la patria mía,
O gozar o morir.

Capital orgullosa
Del humano poder:
Residencia famosa
Del dolor (bis) y el placer.

Sólo mi pecho ansía
Lejos de ti partir
Quiero en la patria mía
O gozar o morir».

Nas tres ocasións nas que parez o texto francés non figura o nome do autor así como tampouco figura o nome do autor do texto castelán.

As diferéncias musicais practicamente non existen e soio as presenta a edición de Antonio Romero en contra das outras tres versións que presentan total igualdade entre sí.

Además das diferéncias que presenta a edición de Antonio Romero respecto ás outras copias e que a continuación dou, esta mesma edición imprime a repetición íntegramente e ao empalmar a segunda estrofa cos últimos compasos (21 ao 24 ambos inclusive) omite os compasos nºs 17, 18, 19 e 20 que tal e como parez nas outras versións deben repetirse integramente tras da derradeira estrofa.

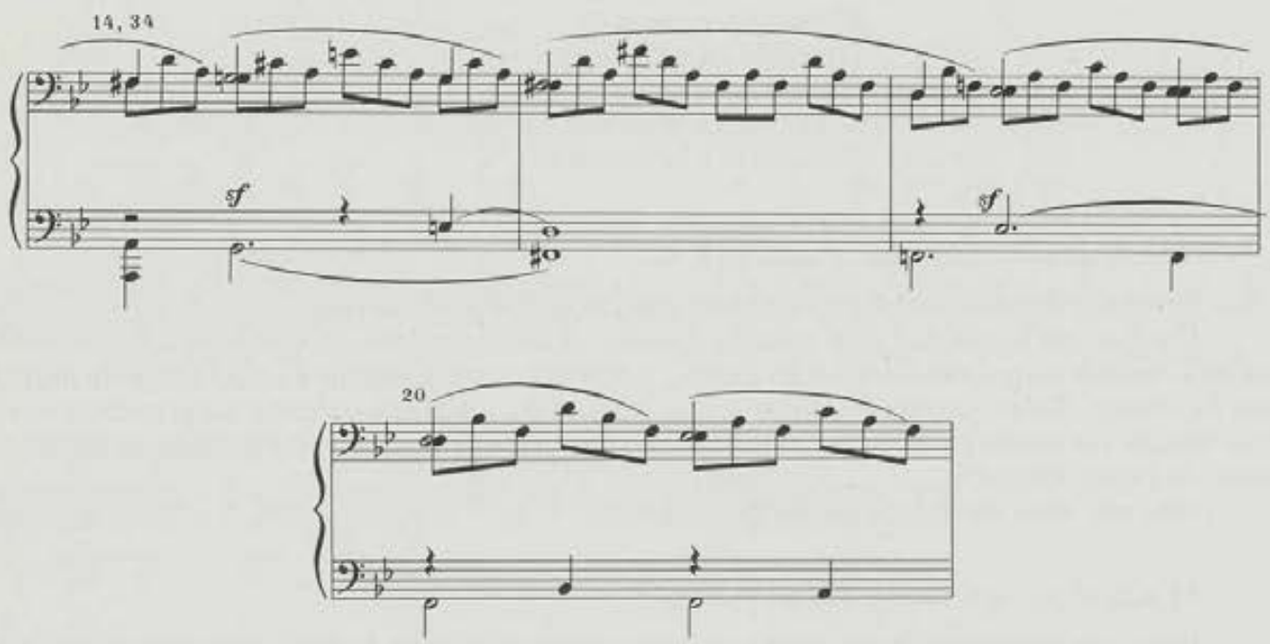

Dou pois somentes unha versión dista canción xa que non hai máis que unha e incluio a continuación nistas notas a melodía vocal co texto francés e castelán da edición de Romero por si algún intérprete gustara de facela así:

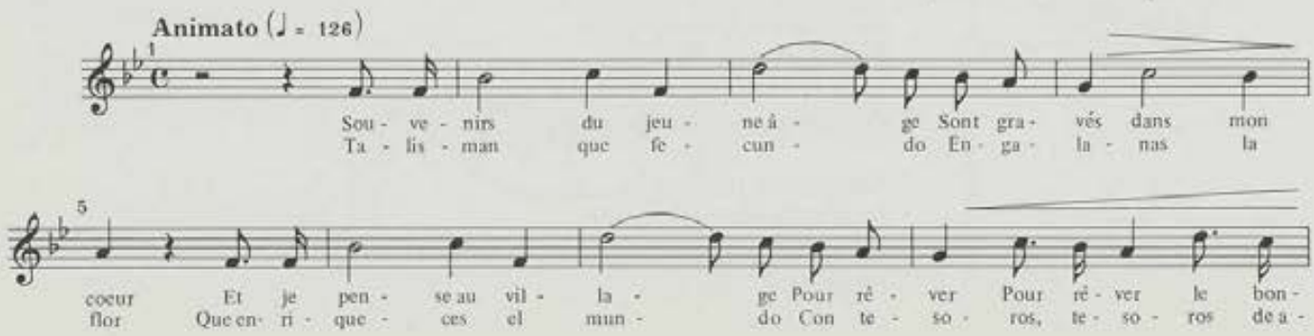

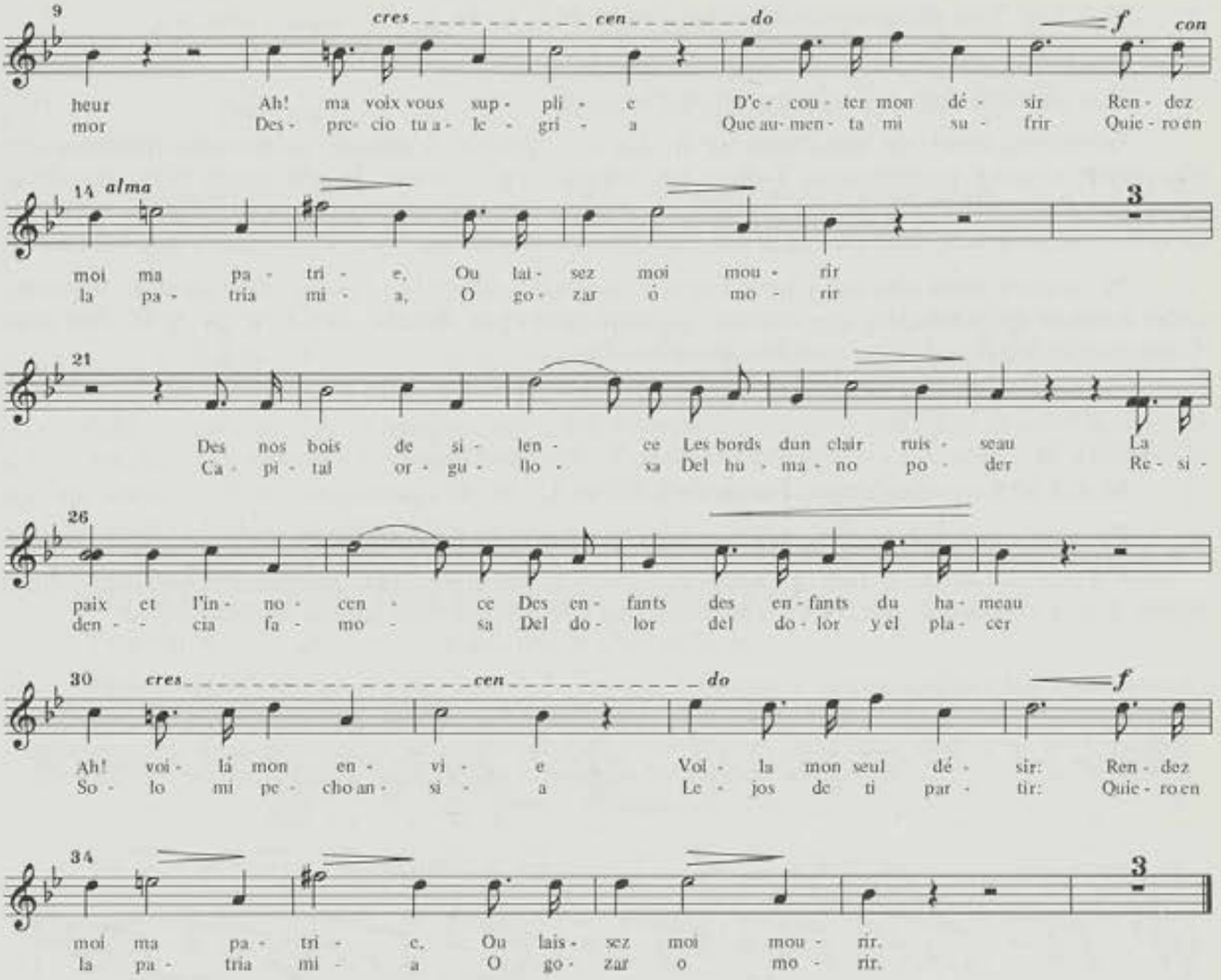

M.A.2, nº 6.— «¡Pesóulle!». Poesía de F. G.

Parez nos livros violeta e negro e na edición de Canuto Berea.

Entre as tres copias constituien duas versións distintas, a máis vella dunha banda e da outra a do livro negro e a da edición. As duas primeiras copias levan un texto castelán de Campoamor, «Los dos miedos». De todolos xeitos a primeira versión da canción —do livro violeta— está basada na mesma ideia musical que a versión definitiva. Por esta razón presento duas versións: a correspondente ao autógrafo máis vello e a correspondente á edición de Canuto Berea. Debo clarexar, nembargantes, que esta última pódese interpretar co texto de Campoamor xa que así a escribíu Adalid no livro negro. Esta copia do livro negro somentes presenta unha pequena diferéncia coa edición que dou a continuación:

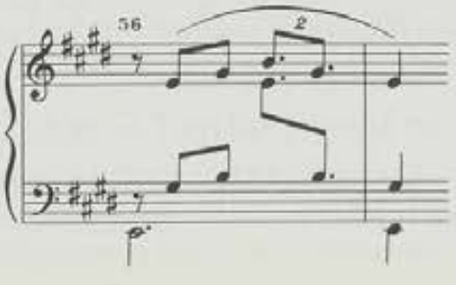

M.A.2, nº 7.— «Mágoas do corazón». Poesía de F. G. de A.

Parez esta canción no livro negro e máis na edición de Canuto Berea.

Son ambalas duas copias unha mesma versión.

Somentes, aparte do que poden ser erratas de imprenta na edición, parez unha diferéncia que non reviste a maior importancia: Trátase no compaso 18 do ritmo da liña vocal. No manuscrito é ♪ ♪ ♪. 𝅘𝅥𝅯 e na edición ♩ ♪ 𝅘𝅥𝅯 𝅘𝅥𝅰 Deixéi esta última na versión que dou coma de referéncia por me parecer a máis correcta dado que así segue a semellanza rítmica que observamos cada catro compasos.

No poema desta canción Fanny Garrido empregou un texto popular como noutras ocasións, como veremos máis adiante, que coincide co empregado por Rosalía de Castro no nº 22 dos seus «Cantares Gallegos»: «Máis o que ben quixo un día».

M.A.2, nº 8.— «Soedades». Poesía de F. G. de A.

Parez esta canción no livro negro e máis na edición de Canuto Berea.

Constituien ambas copias unha soia versión. A única diferéncia musical ostensibel entre as duas copias douna a continuación, que é a solución que dou Adalid nese pasaxe no livro negro:

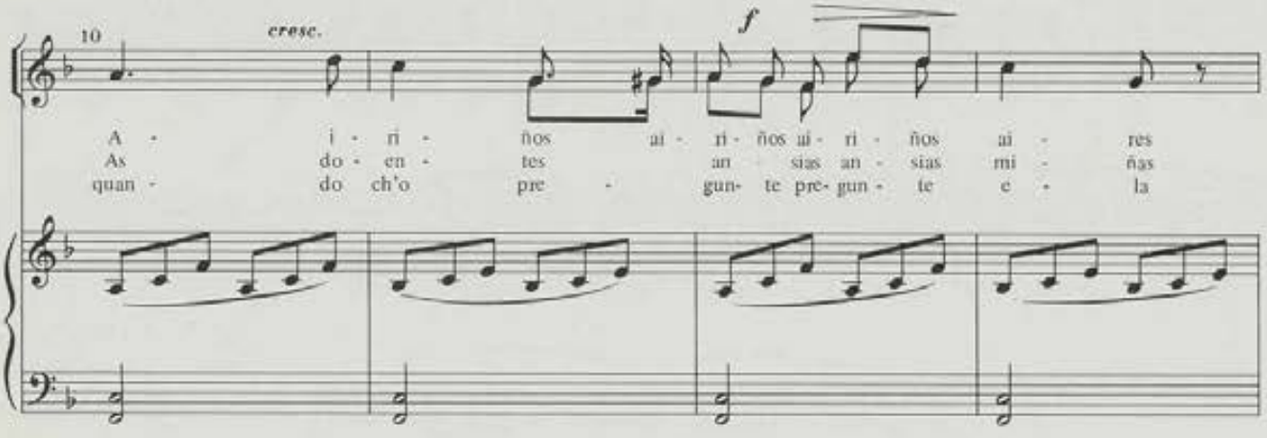

Coido que é millor solución a da edición a pesares de ser mínima a diferéncia, ao menos no que se refire ao acompañamento, xa que lle dá variedade ainda mantendo un mesmo diseño.

Na edición hai unha indicación de repetición no compaso 25 que, é de supoñer, abarca dende o primeiro compaso. Polo contrario, no autógrafo de Adalid do livro negro, que non simplifica as repeticións nunha soia, senón que expón a primeira, e logo a segunda e a terceira as dá simplificadas, suprime o equivalente ao primeiro compaso da edición, que é a versión que ofrezco coma de referéncia. Personalmente coido que é o máis certeiro xa que mellora a frase musical incluíndo o primeiro compaso onde a voz cala e soio escoitamos o acompañamento. Nembargantes, coma sempre, é o intérprete quen ten a última palabra.

Polo que respecta ao poema esta vez reproduce tamén Fanny Garrido un texto popular. Trátase da primeira estrofa que tamén incluíu Rosalía de Castro no nº 17 dos seus «Cantares Gallegos».

M.A.2, nº 9.— «A Noite de San Xoan». Poesía de F.G. de A.

Parez esta canción no livro negro e máis na edición de Canuto Berea.

Ambas copias constituien unha soia versión cunha levísima diferéncia, que a continuación indico:

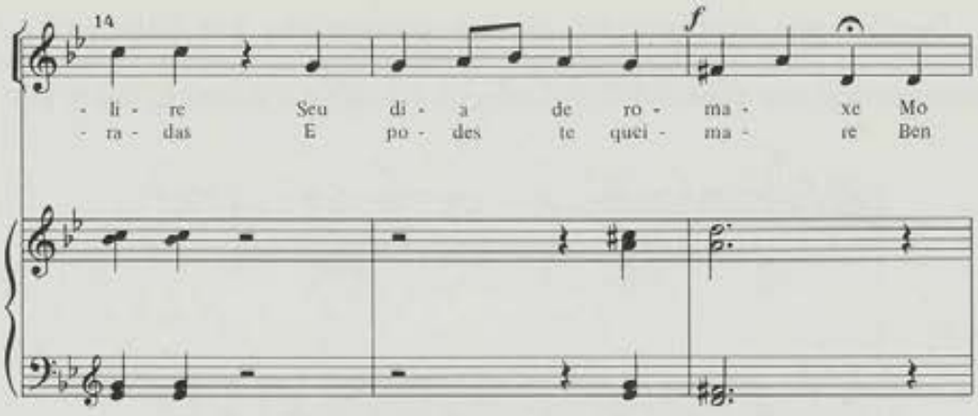

Pertence ao livro negro e deixo na versión de referéncia a solución que parez na edición. A parte desta diferéncia hai outra mui lixeira na indicación metronómica xa que no autógrafo ven indicada do seguinte xeito: «All° ma non troppo M. M. ♩ = 100».

M.A.2, n° 10.— «Miña Terra, Miña Terra». Poesía de F.G. de A.

Parez no livro negro e máis na edición de Canuto Berea.

Dou coma referéncia a copia da edición, xa que constituien ambas copias unha soia versión e non presentan máis diferéncias que as pequenas que a continuación dou:

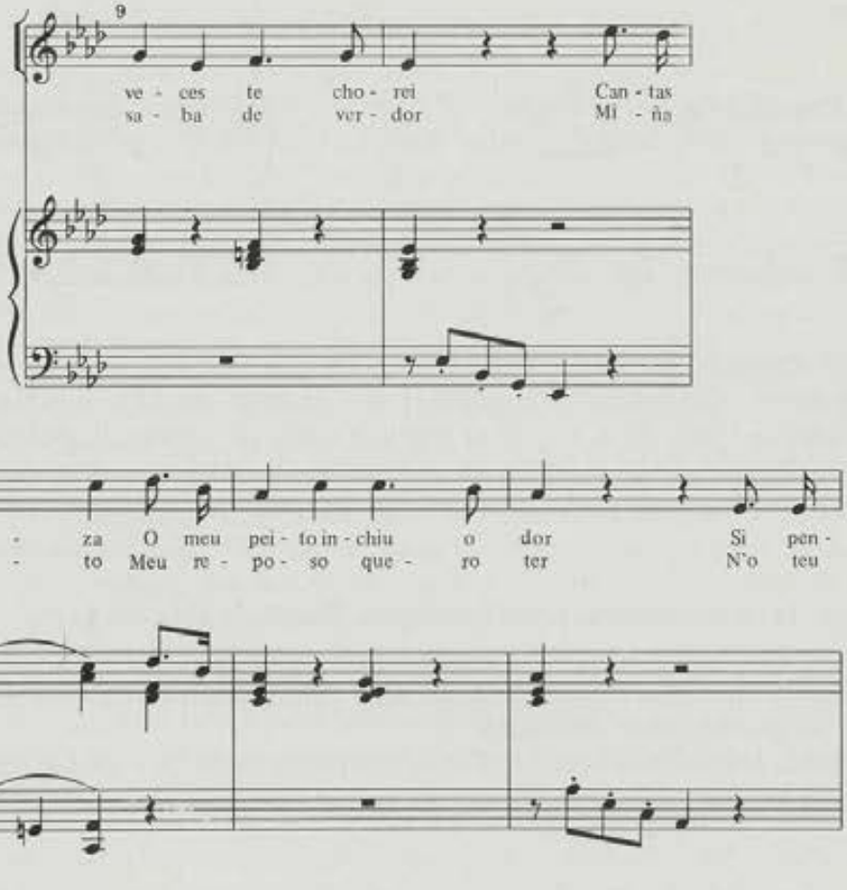

M.A.2, n° 11.— «Canto do berce». Poesía de F.G. de A.

Parez no livro negro e máis na edición de Canuto Berea.

Estas duas copias son unha mesma versión facendo unha soia salvedade: A liña vocal no compaso 17: Tal e como vai escrito a verba, tanto na primeira estroia como na segunda, vai cortada por

un silencio!!! Decidín non obstante deixalo tal como estaba por unha razón i é que os indicadores *f* > *p* da parte débil do compaso 17 á parte forte do compaso 18 veñen a corroborar ese corte. A continuación dou a solución que presenta Adalid no livro negro autógrafo:

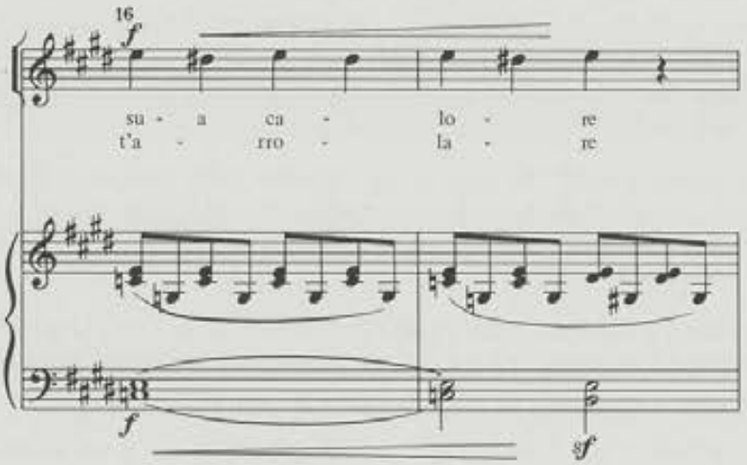

E a xeito de proposta da miña banda duas solucións da miña colleita:

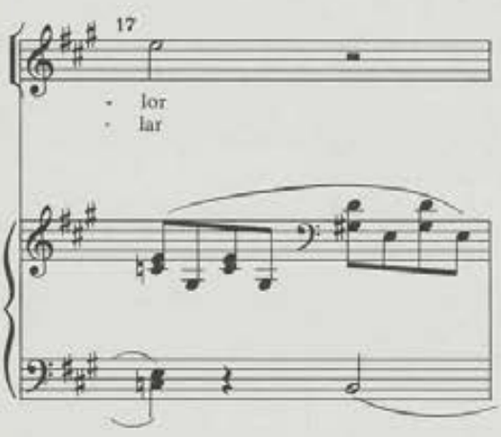

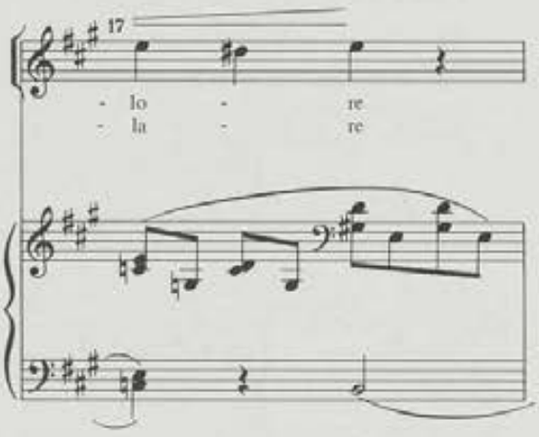

Cecáis se trate este «Canto de berce» dunha das máis belidas canciós escritas por Adalid e causa pasmo a súa sinxeleza. Seguramente trátase dun canto de berce adicado á filla dos dous autores, poetisa e compositor, María. Nesta obra, que deixa traslucir o agarimo paternal, podíase un atrever incluso a falar da onomatopeia do abalar do berce no movimento de semitono —por exemplo entre o compaso 2º, e 3º, 3º e 4º— no baixo do piano e na voz —por exemplo nos compasos 5, 9, 10, 14, etc.

M.A.2, nº 12.— «Frouseira, triste Frouseira». Poesía de F.G. de A.

Parez no livro negro e máis na edición de Canuto Berea.

Atopámonos ante duas copias idénticas, ante unha mesma versión desta canción. Dou a copia da edición por ser precisamente «editada».

Esta lograda canción con texto de Fanny Garrido fálanos da traición que, según conta o mito, cometeron contra o presunto adalide da liberdade na Galicia medieval.

M.A.2, nº 13.— «A mala fada».

Parez no livro negro e máis na edición de Canuto Berea.

Constituien ambas copias a mesma versión con algunha lixeira diferéncia no compaso 15 que dou a continuación na solución que presenta o autógrafo do livro negro, xa que a solución da edición a deixo coma de referéncia:

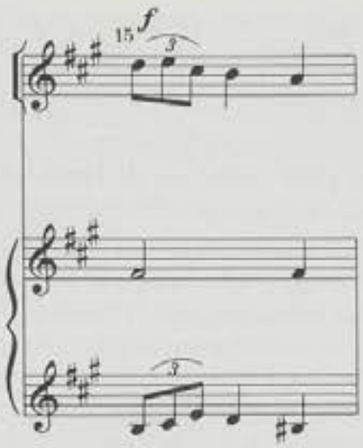

I esto a pesares de me parecer millor solución a do autógrafo. Nembargantes coido que a da edición sería considerada polo propio autor como definitiva. Esa é a razón pola que a deixo na versión de referéncia.

No autógrafo non parece o texto que, a pesares de non estar indicado na edición, é con toda certeza da autoría de Fanny Garrido.

M.A.2, nº 14.— «Canta o galo, ven o día (popular)».

Parez no livro negro e máis na edición de Canuto Berea.

Ambas copias constituien unha mesma versión. Dou coma referéncia pois a da edición.

Esta melodía parez tamén na ópera *«Inés e Bianca»* no acto III e tamén parez na zarzuela *«Pedro Madruga»* —non esquenzamos que a ópera é unha especie de refundición da zarzuela— nun dos fragmentos que se conservan. Parez no nº 1, desgraciadamente non sabemos de qué acto. Consta coma «Aire popular de la ría de Vigo» da mao do propio compositor.

Unha vez máis atopamos unha coincidencia no texto con Rosalía. A primeira estrofa do texto desta canción serve de introducción ao cantar nº 4 dos «Cantares Gallegos» de Rosalía; esta coincidencia así como as reseñadas noutras cancións arriba mencionadas fainos pensar nun intercambio de material entre a cantora do Sar e o compositor coruñés. O feito de que a publicación dos «Cantares Gallegos» de Rosalía date do ano 1867 e, xa que logo, sexa anterior a publicación dos *«Cantares viejos y nuevos de Galicia»* —curiosa coincidéncia a da poetisa e compositor na denominación da súa obra, «Cantares»— de Adalid do ano 1877 non significa que fose precisamente Adalid o que tomou de Rosalía o material xa que a ópera é anterior a esa data, e a zarzuela orixinaria, *«Pedro Madruga»*, por esta razón é ainda anterior á ópera. Non temos as datas destas duas grandes obras adalidianas, nembargantes todo parece indicar que son como máis tardar de finais da década dos sesenta e principios da dos setenta. Seguramente o que realmente sucedéu foi que Adalid lle «prestou» a Rosalía textos populares como o presente —teñamos en conta que a música tamén é popular e que Adalid recolleria música e texto— e Rosalía lle «prestou» a Adalid os textos populares que figuran nas cancións anteriores a ésta nas que a música non é popular e o resto do texto tampouco. Ainda sabendo que Rosalía tiña coñecimentos musicais e que a sua musicalidade, coma se observa nas suas poesías non era precisamente pouca, é lóxico supoñer que o músico se preocupara por recoller datos populares musicais e a poetisa datos populares literarios. Penso que o máis lóxico é supoñer que entre estes dous, ou mellor dito tres —temos que contar con Fanny— ilustres fillos de Galicia cuia calidade artística vai parella coa sua calidade humán o que houbo foi un desinteresado intercambio de material.

Polo que respecta á presente edición pensei que era oportuno colocar os dous pontos de repetición tras da barra divisoria do compaso 8, xa que non parecían as indicacións de repetición nin no autógrafo nin na edición, presentando ambas tres estrofas. Nembargantes o intérprete é por suposto libre á hora de elixir o lugar de comenzo da repetición e pode facelo dende eu indico ou ben repetir todo dende o escomenzo.

M.A.2, nº 15.— «Canteiros e carpinteiros. (Canción popular)».

Parez no livro negro e máis na edición de Canuto Berea.

Ambas copias constituien unha soia versión. O autógrafo áchase incompleto no texto xa que somentes parez o primeiro verso («Canteiros e carpinteiros da vila de Pontevedra»).

Como sucede en varias ocasións nesta colección de cancións galegas de Adalid, atopámonos coa existencia de varias estrofas, neste caso duas, e a falla de signos indicadores de repetición. Dada a inexistencia de pistas, neste caso, nin no autógrafo nin na edición, propongo duas alternativas. A primeira sería repetir Da capo dende o primeiro compaso suprimindo o silencio de semimínima ao derradeiro compaso e sustituíndoo pola anacrusa que precede ao primeiro compaso, deste xeito o que na primeira volta é unha introducción instrumental convírtese na segunda volta nun interludio instrumental; a segunda solución podería ser repetir inmediatamente despois do derradeiro compaso dende o compaso 18, é dicer, suprimindo a introducción instrumental e retomando dende o empezo xusto do canto. Personalmente inclínome pola primeira solución, nembargantes esta opinión da que suscrive non debe coartar en ningún modo a liberdade do cantante á hora de elexir a opción prá sua interpretación.

M.A.2, nº 16.— «Sentate n'esta pedriña. (Popular)».

Parez no livro negro e na edición de Canuto Berea.

Ambalas duas copias constituien unha única versión da canción que dou coma de referéncia.

Polo que respecta ás repeticións pra segunda e terceira estrofas é de supoñer que, dado que non existe indicación de signos de repetición, haxa que facela dende o primeiro compaso. Neste caso non temos outra opción, xa que tentar facer a repetición dende o terceiro compaso —onde comenza o canto— careceria de sentido musical.

M.A.2, nº 17.— «Queixas. (Popular)».

Parez no livro negro e máis na edición de Canuto Berea.

En ambos casos trátase da mesma versión. Hai unha muito lixeira diferencia nos compasos 10, 11 e 12 xa que na edición figura legato o fa da parte inferior do piano mentras que no autógrafo parecen as tres mínimas sen ligadura ningunha. Sucede o mesmo nos compasos 19, 20 e 21 co do inferior do piano, e tamén nos compasos 22, 23, 24, 25 e 26 co do intermeio escrivido na parte superior do piano. Curiosamente co do inferior destes últimos compasos non se dá o mesmo caso, xa que tanto no autógrafo coma na edición parecen sin ligadura.

Este tema popular topámolo no cancioneiro de Inzenga —publicado poucos anos despois da morte de Adalid— na parte correspondente a «Galicia» co número XIV.

Adalid usou este tema na súa ópera *«Inés e Bianca»*, ainda que non como parez aquí senón nunha variante rítmica, na escena 4ª do primeiro acto, no coro das «fanciulle»:

M.A.2, nº 18.— «A Compaña. (Popular)».

Parez no livro negro e máis na edición de Canuto Berea.

Neste caso ainda tratándose da mesma ideia musical ambas copias non coinciden e forman duas versiós distintas.

Esta canción se trata posibelmente dunha elaboración artística ou culta do compositor a partires dun tema musical popular (*«N'o silencio misterioso dunha noite de luar»*) o que pode explicar tamén o que nunha copia faga unha versión e na outra unha distinta. Pola miña banda dou íntegras as duas versións.

Este tema foi usado por Adalid na zarzuela *«Pedro Madruga»*, no número quinto do primeiro acto cantada polo personaxe femenino de Eufemia —que casi con toda seguridade corresponde ao de Inés na ópera—. Posteriormente foi usado na ópera na escena primeira do primeiro acto cantado por Inés. Este tema e máis un puramente instrumental —unha alborada— vai vinculado a este personaxe femenino e o representa sempre que a sua presencia ou lembranza se atopa sobre do palco escénico.

Noutro orde de cousas o texto desta canción non parece de todo popular pro como non temos indicación de autor ningún nin no autógrafo nin na edición, non podemos emitir xuicio válido ao respecto. De non se tratar dun texto popular posibelmente sería de autoría de Fanny Garrido.

M.A.2, nº 19.— «Na fiada». (Canción popular).

Parez no livro negro e máis na edición de Canuto Berea.

O autógrafo e máis a edición constituien unha mesma versión musical da canción. O autógrafo ten coma primeiros versos os seguintes: «Mozas do meu arruare. Estas son as mazarocas qu'oxe temos de fiare». O resto do texto, que coincide co que vai na edición, está escrito a lápiz dun xeito rápido.

Este tema tamén parez no cancioneiro de Inzenga na sección de «Galicia» —nº XVI— co seguinte texto: «Veña o pandeiro ¡áruare! ou'estas son as mazarocas qu'hox'aquí hei de fiare».

Usou tamén este tema Adalid na súa ópera *«Inés e Bianca»*. Topámolo na escena primeira do primeiro acto. Corresponde aos cornos de caza de Diego, pai adoptivo de Inés. Douno aquí en sons reais xa que no orixinal está escrita pra catro cornos en re:

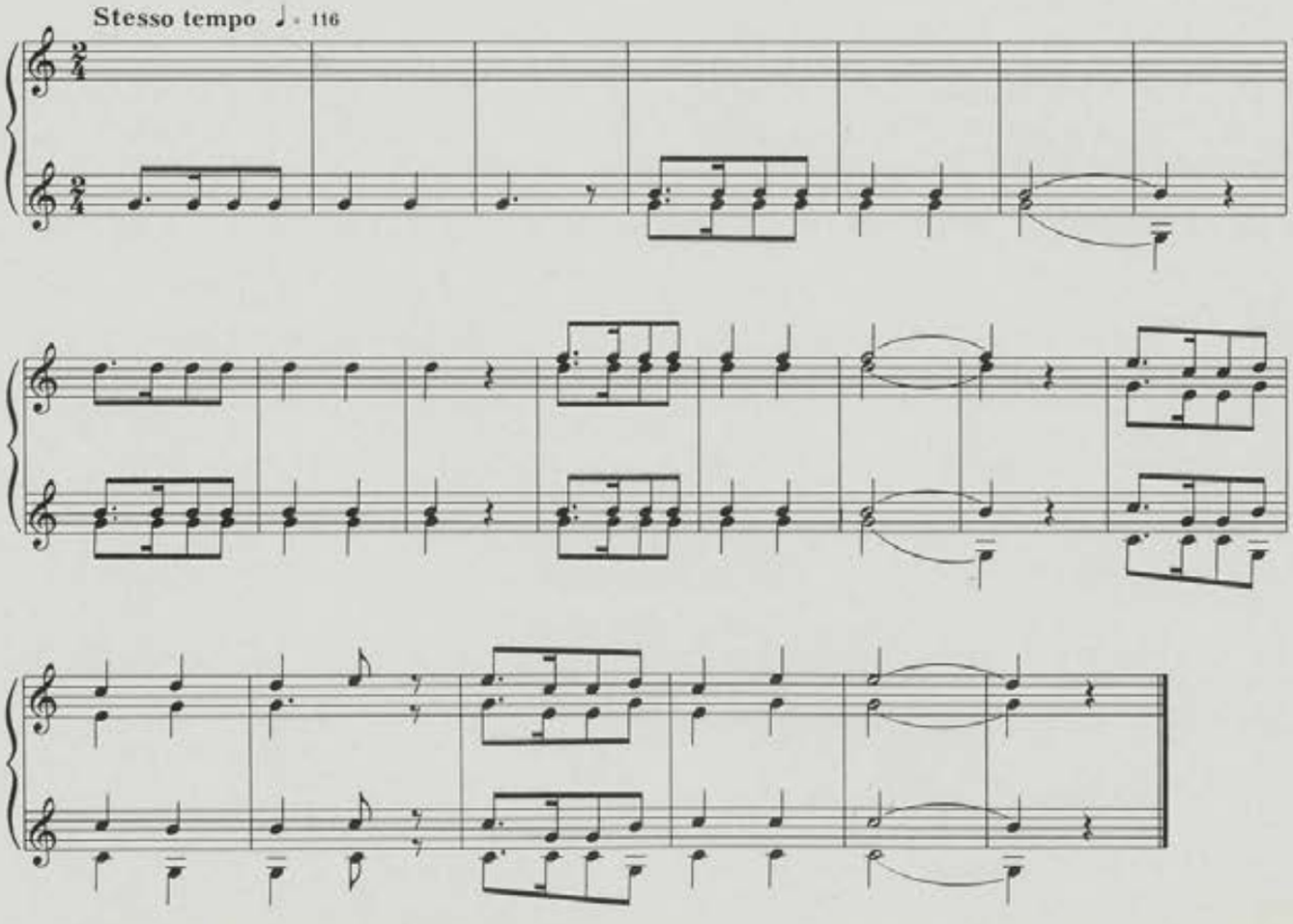

M.A.2, nº 20.— «¡Adiós meu meniño! ¡Adiós! (Antigua Cántiga popular)».

Parez no livro negro e máis na edición de C. Berea.

Nos dous casos trátase dunha mesma versión e, xa que logo, ofrezo a da edición coma versión de referéncia. Somentes existe un pequeno detalle de diferéncia: no compaso 21 a última colcheia do pentagrama inferior do piano parez no manuscrito coma do sostenido, mentras que na edición está coma do natural. Calisquer das duas versións poden ser válidas xa que se trata dun floreo.

Este mesmo tema parez no cancioneiro de Inzenga baixo do tíduo «Canto popular antiguo» na sección «Galicia» coma nº X. Presenta aquí unha segunda estrofa:

«Castellanos de Castilla,
Tratáde ben ós gallegos:
Cando van, van como rosas,
Cando vén, ven como negros».

Esta estrofa lle serviu a Rosalía coma remate e comenzo dun dos seus «Cantares Gallegos», o nº 28.

Este tema, posibelmente tomado do cancioneiro de Inzenga, serviulle a Amadeo Vives pra elaborare o intermeio da sua ópera de ambiente galego «Maruxa», e a Ravel pra escriver unha «Canción española» cuio acompañamento non é precisamente o máis adecuado a un tema galego. Esta canción do compositor vasco fora premiada na 5ª edición do concurso da «Maison du Lied» de Moscú no ano 1910.

M.A.2, nº 21.— «Axéitam'a polainiña (Canción popular)».

Parez no livro negro e máis na edición de Canuto Berea.

Ambas copias constituien unha soia versión, somentes hai unhas poucas diferéncias, bastante importantes doutra banda:

—A indicación de tempo no autógrafo é «Vivo ma non troppo», mentras que na edición é «Lento ma non troppo». Personalmente opino que a indicación máis axeitada é a primeira por se tratare dun tema bastante ritmado. Nembargantes deixo a indicación da edición por se tratar precisamente diso, da edición, e posibelmente a que o propio autor daría como definitiva. Ainda así non se pode rexeitar a posibilidade de se tratare dun erro de imprenta.

—As notas sol dos compasos 5, 6, 7, 16, 17 e 19 non levan no autógrafo o becuadro que parez na edición. ¿Qué é o máis correcto? Difícil resulta responder. Polo tema en sí, melódicamente é millor o sol bemol sempre, agora ben, dende o ponto de vista da coheréncia armónica é lóxico escriver enriba dunha pedal doble de fa un sol natural e non bemol. Insisto, se nos atenemos á pureza do tema folklórico é preferibel o sol bemol, pois niste caso o sol becuadro indica modulación ao tono da dominante e tal cousa é extrana á música popular.

—A terceira diferéncia achámola nos compasos 11, 12, 13 e 14; 18, 19 e 20, cuios respectivos sons pedais no pentagrama inferior do piano van ligados entre sí no autógrafo do livro negro. A miña opinión personal é que ligar os sons pedais dos compasos 12, 13 e 14 así como os dos compasos 18, 19 e 20 pode resultar millor que a outra solución. Coma sempre o intérprete terá a última palabra.

M.A.2, nº 22.— «A Xolda. (Canción popular)». Poesía de F.G.

Parez no livro negro e máis na edición de Canuto Berea.

Ambalas duas constituien unha mesma versión. No manuscrito tidúase *«Alborada popular»*. O texto da edición, segundo podemos deducir do encabezamento, é de Fanny Garrido, nembargantes no autógrafo os versos son populares e de todos conocidos:

«Viva, viva, viva don Pedro
Viva, viva, viva o Señor
Viva, viva, viva don Pedro
don Pedro Madruga de Soutomayor». (Bis)
A la la...».

E na repetición escrito rápidamente a lápiz «Fiandeira tira ca roca...» que coincide coa letra da edición.

Este tema usouno Adalid na súa zarzuela *«Pedro Madruga»* no nº 4 do primeiro acto e tamén na súa ópera *«Inés e Bianca»* na primeira escena do acto terceiro.

M.A.2, nº 23.— «Non te quero por bonita. (Popular)».

Parez no livro negro e máis na edición de Canuto Berea.

Ambalas duas copias constituien a mésma versión salvo unha pequena diferéncia nos compasos 16 e 17 na parte de piano. Dou coma referéncia a da edición e a continuación apunto nestas «notas» a solución que presenta o autógrafo:

Polo que respecta as repeticións, éstas están muito máis claramente indicadas na edición que no autógrafo. E de supor que de cada volta que se volve enriba hai que ir ao «vivo ma non troppo» servindo o preludio pianístico de interludio entre estrofa i estrofa. Tras da terceira estrofa repítese de novo o preludio instrumental que serve de colofón á canción.

M.A.2, nº 24.— «Antiguo A-la-la popular».

Parez no livro negro e máis na edición de Canuto Berea.

Constituien ambas copias unha mesma versión salvo algunha pequena diferéncia.

Unha delas dase na primeira parte xa que no autógrafo a parte pianística vai escrita sobre dunha pedal de tónica como indico seguidamente:

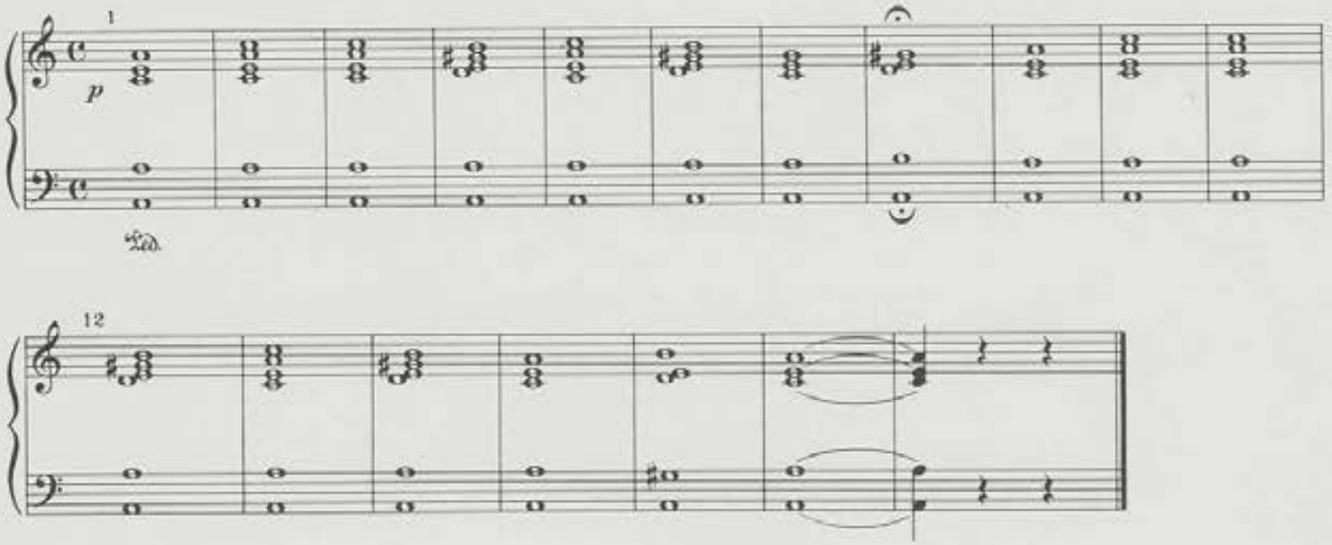

reservando a solución da edición prá versión de referéncia.

Doutra banda no autógrafo non existe ningunha indicación de «sf» nin na voz nin no acompañamento perante esta parte. Además a voz grave no compaso 8 non fai, ao igual ca aguda, un sol sostenido, senon un si, intercambiándose os papeis no compaso 16, no que mentras a voz superior canta un si a inferior canta un sol sostenido.

Personalmente inclínome polas solucións do autógrafo —sigo a deixar prá versión de referéncia a solución da edición—, inclinación que non debe coartar en modo algún ao intérprete pra elexir libremente aquela solución que a súa musicalidade lle indique coma millor.

Outra diferencia témola nos derradeiros compasos nos que o acompañamento que figura no autógrafo vai do seguinte xeito:

A solución da edición déixoa prá versión de referéncia.

Polo que respecta ás repeticións, dado que non está ben sinalado o comenzo das mesmas podemos dar dúas opcións: A primeira é repetir tres veces seguidas o allegretto e a segunda é repetir integramente dende enriba. O bon gosto do intérprete será o que decida.

M.A.2, nº 25.— «A Ruada. Poesía de F.G.».

Parez no livro negro e máis na edición de Canuto Berea.

Estas duas copias constituien unha soia versión.

A única diferéncia entre as duas copias radica en que no autógrafo o títduo é: *«Dormeuse a 2 Voix (sans acct.)»*, e non leva texto. Ademáis no autógrafo non figura o acorde derradeiro. Dou coma versión de referéncia a da edición. Cecáis a copia do livro negro fora escrita pra sere cantada a boca chiusa (de feito as figuras con colchete levan éste ligado as unhas coas outras cando Adalid, seguindo a tradición, non os liga máis que cando pertencen á unha mesma sílaba de texto, deixándoos separados cando a cada sílaba lle corresponde unha soia figura) coma canto de berce. Se esta hipótese miña coincide coas intencións do autor o intérprete poderá elexir entre estas duas opcións.

Polo que respecta ás repeticións é de supor que haxa que facelas dende enriba.

Indice

Presentación VII
Fontes, materiais, orixinais e planificación desta edición IX

MUSICA

Mélodies pour chant et piano 1
Cantares viejos y nuevos de Galicia 321

TEXTOS

Notas prás mélodies pour chant et piano 413
Cantares viejos y nuevos de Galicia 451
Indices documentarios 467

Indice das
MÉLODIES POUR CHANT ET PIANO

M.A.1, nº 1a	Mignone	3
M.A.1, nº 1b	Mignone	6
M.A.1, nº 2	Les primesaults	9
M.A.1, nº 3a	Dieu qui sourit et qui donne	12
M.A.1, nº 3b	La tour enchanté	16
M.A.1, nº 4	Le moulin de Milly	18
M.A.1, nº 5	Oh! Quand je dors	21
M.A.1, nº 6a	Guitarre	23
M.A.1, nº 6b	Guitarre	25
M.A.1, nº 7a	Sur des roses sous la neige	27
M.A.1, nº 7b	Sur des roses sous la neige	30
M.A.1, nº 8a	A une fiancée de quince ans	32
M.A.1, nº 8b	A une fiancée de quince ans	35
M.A.1, nº 9	La tombe dit a la rose	37
M.A.1, nº 10	Souvenir	40
M.A.1, nº 11	Le grillon	44
M.A.1, nº 12a	Puis qu'ici bas toute âme	47
M.A.1, nº 12b	Puis qu'ici bas toute âme	51
M.A.1, nº 13	La fleur des eaux	54
M.A.1, nº 14a	L'heure du Mystère	57
M.A.1, nº 14b	Le declin du jour	60
M.A.1, nº 15a	Berceuse	62
M.A.1, nº 15b	Berceuse	64
M.A.1, nº 16	Venise	66
M.A.1, nº 17	Le vallon	69
M.A.1, nº 18a	Le lever	71
M.A.1, nº 18b	Le lever	74
M.A.1, nº 19a	Les adieux de la vie	77
M.A.1, nº 19b	Derniers vers	80
M.A.1, nº 19c	Les adieux de la vie	82
M.A.1, nº 20a	Les champs	84
M.A.1, nº 20b	Les champs	89
M.A.1, nº 21	Sur les bords du ruisseau	92
M.A.1, nº 22	Pour une quête	99
M.A.1, nº 23a	Aubade	102
M.A.1, nº 23b	Misterios del amor	107
M.A.1, nº 24a	Le desespoir	111
M.A.1, nº 24b	Rapelle toi	117
M.A.1, nº 25	Mignone	127
M.A.1, nº 26	La source	130

Indice dos
CANTARES VIEJOS Y NUEVOS DE GALICIA

M.A.2, nº 1a	Amour	323
M.A.2, nº 1b	Bágoas e sonos	326
M.A.2, nº 2a	Lágrimas fecundas	330
M.A.2, nº 2b	A bordo	332
M.A.2, nº 3a	Misterios del amor	335
M.A.2, nº 3b	Foi polo mes de Nadal	338
M.A.2, nº 4a	Barcarolle	340
M.A.2, nº 4b	Afrixida	344
M.A.2, nº 5	A sorte	347
M.A.2, nº 6a	Los dos miedos	350
M.A.2, nº 6b	¡Pesóulle!	354
M.A.2, nº 7	Mágoas do corazón	358
M.A.2, nº 8	Soedades	361
M.A.2, nº 9	A noite de San Xoán	364
M.A.2, nº 10	Miña terra, miña terra	367
M.A.2, nº 11	Canto de berce	369
M.A.2, nº 12	Frouseira, triste frouseira	372
M.A.2, nº 13	A mala fada	375
M.A.2, nº 14	Canta o galo, ven o dia	378
M.A.2, nº 15	Canteiros e carpinteiros	380
M.A.2, nº 16	Séntate n'esta pedriña	383
M.A.2, nº 17	Queixas	387
M.A.2, nº 18a	Balada popular	389
M.A.2, nº 18b	A campaña	391
M.A.2, nº 19	Na fiada	393
M.A.2, nº 20	¡Adiós meu meniño! ¡Adiós!	395
M.A.2, nº 21	Axeitam'a polainiña	397
M.A.2, nº 22	A xolda	399
M.A.2, nº 23	Non te quero por bonita	402
M.A.2, nº 24	A la la	404
M.A.2, nº 25	A ruada	408

M.A.1, n° 27a	Mignone	134
M.A.1, n° 27b	La virtud	139
M.A.1, n° 28	Les primesaults	143
M.A.1, n° 29a	Triste esperance enfant	146
M.A.1, n° 29b	Triste esperance enfant	148
M.A.1, n° 30a	Le papillon	150
M.A.1, n° 30b	Le papillon	153
M.A.1, n° 31	Pensée des morts	159
M.A.1, n° 32	Invocation	162
M.A.1, n° 33	Barcarolle romantique	166
M.A.1, n° 34	Chant d'amour	169
M.A.1, n° 35a	Les preludes	178
M.A.1, n° 35b	I gondolieri	185
M.A.1, n° 36	S'eveiller le coeur pur	188
M.A.1, n° 37a	La double chasse	194
M.A.1, n° 37b	La double chasse	197
M.A.1, n° 38a	Chanson pastorale	199
M.A.1, n° 38b	Chanson pastorale	201
M.A.1, n° 39a	Serenata	204
M.A.1, n° 39b	Serenata	213
M.A.1, n° 40	La lisonjera	217
M.A.1, n° 41	El pescador	220
M.A.1, n° 42	Le crucifix	224
M.A.1, n° 43a	La brande d'amandier	227
M.A.1, n° 43b	La brande d'amandier	229
M.A.1, n° 44a	La fauvette	232
M.A.1, n° 44b	La fauvette	235
M.A.1, n° 45a	Hier le vent du soir	238
M.A.1, n° 45b	Hier le vent du soir	243
M.A.1, n° 46a	L'hirondelle	247
M.A.1, n° 46b	L'hirondelle	247
M.A.1, n° 47	Declaration	249
M.A.1, n° 48a	Berceuse	252
M.A.1, n° 48b	Berceuse	254
M.A.1, n° 49	Ma nacelle	256
M.A.1, n° 50a	Der König von thule	260
M.A.1, n° 50b	Le roi d'Ivetot	263
M.A.1, n° 51	Serenata	266
M.A.1, n° 52	Las estrellas	277
M.A.1, n° 53	El nombre misterioso	280
M.A.1, n° 54a	La imagen	283
M.A.1, n° 54b	Serenata	287
M.A.1, n° 55	Ave Maria	289
M.A.1, n° 56	Ave Maria	296
M.A.1, n° 57	Le nid	302
M.A.1, n° 58	Barcarola infernal	305
M.A.1, n° 59	Halali	309
M.A.1, n° 60	Rose	312
M.A.1, n° 61	Melodia	315
M.A.1, n° 62	Prière	318

INDICES DOCUMENTÁRIOS

Indice das «Mélodies pour chant et piano» segundo parecen nesta edición e as súas correspondéncias cos orixinais —livro verde, livro violeta e máis livro negro— e as edicións de Antonio Romero e Canuto Berea.

Presente edición	**Livro verde**	**Livro violeta**	**Livro negro**	**Canuto Berea (C.B.) Antonio Romero (A.R.)**
M.A.1, nº 1 Mignone.	nº 1 id.	C. 4º, nº 1 id.	nº 2 id.	
M.A.1, nº 2 Les primesaults.	nº 2 id.	C. 3º, nº 5 id.	nº 31 id.	
M.A.1, nº 3 Dieu qui sourit et qui donne. La tour enchanté.	nº 3 Dieu qui sourit et qui donne.	C. 3º, nº 2 Dieu qui sourit et qui donne.	nº 30 La tour enchanté. (Ballade).	C. B. Mondariz.
M.A.1, nº 4 Le moulin de Milly.	nº 4 id.	C. 1º, nº 4 id.	nº 16 id.	
M.A.1, nº 5 Oh! Quand je dors.	nº 5, nº 13 id.	C. 1º, nº 1 id.	nº 45 id.	A.R. nº 1 id.
M.A.1, nº 6 Guitarre.	nº 6 id.	C. 1º, nº 6 id.	nº 8 id.	
M.A.1, nº 7 Sur des roses sous la neige.	nº 7 id.	C. 4º, nº 4 id.	nº 50 id.	
M.A.1, nº 8 A une fiancée de quince ans.	nº 8 id.	C.º 4º, nº 3 id.	nº 67 id.	
M.A.1, nº 9 La tombe dit à la rose.	nº 9 id.	C. 2º, nº 6 id.	nº 47 id.	A.R. nº 3 id.
M.A.1, nº 10 Souvenir.	nº 10 id.	C. 8º, nº 3 id.	nº 38 id.	
M.A.1, nº 11 Le Grillon.	nº 11 id.	C. 3º, nº 3 id.	nº 46 id.	A.R. nº 2 id.
M.A.1, nº 12 Puis qu'ici bas toute âme.	nº 12 id.	C. 1º, nº 3 id.	nº 29 id.	
M.A.1, nº 13 La fleur des eaux.	nº 14 id.	C. 2º, nº 2 id.		
M.A.1, nº 14 L'heure du mystère. Le declin du jour.	nº 15 L'heure du mystère.	C. 3º, nº 6 L'heure du mystère.	nº 32 Le declin du jour.	
M.A.1, nº 15 Berceuse.	nº 16 id.	C. 1º, nº 2 id.	nº 9 id.	
M.A.1, nº 16 Venise.	nº 17 id.	C. 2º, nº 4 id.	nº 41 id.	
M.A.1, nº 17 Le vallon.	nº 18 id.	C. 2º, nº 1 id.	nº 36 id.	
M.A.1, nº 18 Le lever.	nº 19 id.	C. 6º, nº 3 id.	nº 18 id.	

Presente edición	Livro verde	Livro violeta	Livro negro	Canuto Berea (C.B.) Antonio Romero (A.R.)
M.A.1, nº 19 Derniers vers. Les adieux de la vie.	nº 20 Derniers vers.	C. 5º, nº 5 Derniers vers.	nº 33 Les adieux de la vie.	
M.A.1, nº 20 Les champs.	nº 21 id.	C. 5º, nº 4 id.	nº 28 id.	
M.A.1, nº 21 Sur les bords du ruisseau.	nº 22 id.	C. 6º, nº 1 id.		
M.A.1, nº 22 Pour une quête.	nº 23 id.			
M.A.1, nº 23 Aubade. Misterios del amor.	nº 24 Aubade.	C. 5º, nº 2 Aubade. C. 10º, nº 2 Misterios del amor.	nº 12 Aubade.	
M.A.1, nº 24 Le desespoir. Rapelle toi.	nº 25 Le desespoir.	C. 6º, nº 5 Rapelle toi.		
M.A.1, nº 25 Mignone.	nº 26 id.	C. 1º, nº 5 id.		
M.A.1, nº 26 La source.	nº 27 id.	C. 4º, nº 6 id.	nº 39 id.	
M.A.1, nº 27. Mignone. La virtud.	nº 28 Mignone.	C. 7º, nº 5 La virtud.		
M.A.1, nº 28 Les primesaults.	nº 29 id.	C. 2º, nº 5 id.	nº 40 id.	A.R. nº 5 id.
M.A.1, nº 29 Toute esperance enfant.	nº 30 id.	C. 5º, nº 6 id.		
M.A.1, nº 30 Le papillon.	nº 31 id.	C. 3º, nº 4 id.	nº 23 id.	
M.A.1, nº 31 Pensée des morts.	nº 32 id.	C. 2º, nº 3 id.		
M.A.1, nº 32 Invocation.	nº 33 id.	C. 6, nº 6 id.		
M.A.1, nº 33 Barcarolle romantique.	nº 34 id.	C. 5º, nº 1 id.	nº 26 id.	
M.A.1, nº 34 Chant d'amour.	nº 35 id.	C. 4º, nº 5 id.		
M.A.1, nº 35 Les preludes. I gondolieri.	nº 36 Les preludes.	C. 3º, nº 1 Les preludes.	nº 20 I gondolieri.	
M.A.1, nº 36 S'eveiller le coeur pur.		C. 4º, nº 2 id.		
M.A.1, nº 37 La double chasse. Chansonnette.		C. 5º, nº 3 La double chasse.	nº 64 Chansonnette.	
M.A.1, nº 38 Chanson pastorale.		C. 6º, nº 4 id.	nº 6 id.	
M.A.1, nº 39 Serenata.		C. 7º, nº 1 id.	nº 3 id.	

Presente edición	Livro verde	Livro violeta	Livro negro	Canuto Berea (C.B.) Antonio Romero (A.R.)
M.A.1, nº 40 La lisonjera.		C. 7º, nº 3 id.		
M.A.1, nº 41 El pescador.		C. 7º, nº 4 id.	nº 35 id.	
M.A.1, nº 42 Le crucifix.		C. 8º, nº 1 id.		
M.A.1, nº 43 La branche d' amandier.		C. 8º, nº 2 id.	nº 60 id.	
M.A.1, nº 44 La fauvette.		C. 8º, nº 5 id.	nº 22 id.	
M.A.1, nº 45 Hier le vent du soir.		C. 8º, nº 6 id.	nº 25 id.	
M.A.1, nº 46 L'hirondelle.		C. 9º, nº 2 id.	nº 14 id.	
M.A.1, nº 47 Declaration.		C. 9º, nº 3 id.	nº 44 id.	A.R. nº 6 id.
M.A.1, nº 48 Berceuse.		C. 9º, nº 4 id.	nº 19 id. (Dormeuse).	
M.A.1, nº 49 Ma nacelle.		C. 9º, nº 5 id.	nº 37 id.	
M.A.1, nº 50 Der König von Thule. Le roi d'Ivetot.		C. 9º, nº 6 Der König von Thule.	nº 27 Le roi d'Ivetot.	
M.A.1, nº 51 Serenata.		C. 10º, nº 1 id.		
M.A.1, nº 52 Las estrellas.		C. 10º, nº 3 id.		
M.A.1, nº 53 El nombre misterioso.		C. 10, nº 4 id.		
M.A.1, nº 54 La imagen. Serenata.		C. 10, nº 5 La imagen.	nº 10 Serenata.	
M.A.1, nº 55 Ave Maria.			nº 1 id.	
M.A.1, nº 56 Ave Maria.			nº 48 id.	
M.A.1, nº 57 Le nid.			nº 49 id.	
M.A.1, nº 58 Barcarola infernal.			nº 54 id.	
M.A.1, nº 59 Halali.			nº 59 id.	
M.A.1, nº 60 Rose midose.			nº 66 id.	
M.A.1. nº 61 Melodia.			nº 68 id.	
M.A.1, nº 62 Prière.			nº 70 id.	

Indice dos «Cantares viejos y nuevos de Galicia», segundo parecen neste livro e correspondéncias cos orixinais de Marcial del Adalid —livro violeta, livro negro—, edición de Antonio Romero i edición de Canuto Berea ou Pablo Martín.

Presente edición	**Livro violeta**	**Livro negro**	**Canuto Berea (C.B.) Antonio Romero (A.R.)**
M.A.2, nº 1 Bágoas e sonos. Amour.	C. 6º, nº 2 Amour.	nº 5 Saudades.	C.B. 3ª série, nº 5 Bágoas e sonos.
M.A.2, nº 2 A Bordo. Lágrimas fecundas.	C. 7º, nº 2 Lágrimas fecundas.	nº 11 Melodía (Lágrimas fecundas).	C.B. 4ª série, nº 5 A Bordo.
M.A.2, nº 3 Foi pol'o mes de Nadal. Misterios del amor. Los pensamientos.	C. 7º, nº 6 Misterios del Amor.	nº 15 Los pensamientos.	C.B. 3ª série, nº 3 Foi pol'o mes de Nadal.
M.A.2, nº 4 Afrixida. Barcarolle.	C. 8º, nº 4 Barcarolle.	nº 4 Barcarolle.	C.B. 4ª série, nº 2 Afrixida.
M.A.2, nº 5 A Sorte.	C. 9º, nº 1 La patrie absente.	nº 43 La patrie absente.	C.B. 4ª série, nº 6 A Sorte. A.R. nº 4 La patrie absente.
M.A.2, nº 6 ¡Pesóulle!. Los dos miedos.	C. 10º, nº 6 Los dos miedos.	nº 7 Los dos miedos (Melodía).	C.B. 4ª série, nº 4 ¡Pesóulle!.
M.A.2, nº 7 Mágoas do corazón.		nº 13 id.	C.B. 1ª série, nº 3 id.
M.A.2, nº 8 Soedades.		nº 17 id.	C.B. 1ª série, nº 1 id.
M.A.2, nº 9 A noite de San Xoan.		nº 21 id.	C.B. 2ª série, nº 5 id.
M.A.2, nº 10 Miña Terra.		nº 24 id.	C.B. 2ª série, nº 1 id.
M.A.2, nº 11 Canto de berce.		nº 34 id.	C.B. 1ª série, nº 5 id.
M.A.2, nº 12 Frouseira, triste Frouseira.		nº 42 id.	C.B. 2ª série, nº 3 id.
M.A.2, nº 13 A mala fada.		nº 51 Balada.	C.B. 3ª série, nº 1 A mala fada.
M.A.2, nº 14 Canta o galo, ven o día.		nº 52 Canción popular.	C.B. 2ª série, nº 2 Canta o galo, ven o día.
M.A.2, nº 15 Canteiros e carpinteiros.		nº 52 (bis) Canción popular.	C.B. 3ª série, nº 2 Canteiros e carpinteiros.
M.A.2, nº 16 Séntate n'esta pedriña.		nº 53 Canción popular.	C.B. 2ª série, nº 4 Séntate n'esta pedriña.
M.A.2, nº 17 Queixas.		nº 55 Canción popular.	C.B. 1ª série, nº 4 Queixas.
M.A.2, nº 18 A Compaña.		nº 56 Balada popular.	C.B. 1ª série, nº 2 A Compaña.

Presente edición	Livro violeta	Livro negro	Canuto Berea (C.B.) Antonio Romero (A.R.)
M.A.2, nº 19 Na fiada.		nº 57 Canción popular.	C.B. 4ª série, nº 3 Na fiada.
M.A.2, nº 20 ¡Adiós meu meniño! ¡Adiós!.		nº 58 Antigua cantiga. popular	C.B. 3ª série, nº 6 ¡Adiós meu meniño! ¡Adiós!.
M.A.2, nº 21 Axéitam'a polainiña.		nº 61 Canción popular.	C.B. 3ª série, nº 4 Axéitam'a polainiña.
M.A.2, nº 22 A Xolda.		nº 62 Alborada popular.	C.B. 4ª série, nº 1 A Xolda.
M.A.2, nº 23 Non te quero por bonita.		nº 63 Canción popular.	C.B. 2ª série, nº 6 Non te quero por bonita.
M.A.2, nº 24 A la lá.		nº 65 Antiguo «a la lá» popular.	C.B. 1ª série, nº 6 A la lá.
M.A.2, nº 25 A Ruada.		nº 69 Dormeuse a 2 voix.	C.B. 4ª série, nº 7 A Ruada.

Indice das 6 cancións editadas por Antonio Romero e as súas correspondéncias cos orixinais —livro verde, livro violeta, livro negro e edición de Canuto Berea, e o orde da presente edición.

Antonio Romero	Livro verde	Livro violeta	Livro negro	Canuto Berea	Presente edición
nº 1 Oh! Quand je dors.	nº 5, nº 13 id.	C. 1º, nº 1 id.	nº 45 id.		M.A.1, nº 5 id.
nº 2 Le Grillon.	nº 11 id.	C. 3º, nº 3 id.	nº 46 id.		M.A.1, nº 11 id.
nº 3 La tombe dit à la rose.	nº 9 id.	C. 2º, nº 6 id.	nº 47 id.		M.A.1, nº 9 id.
nº 4 La patrie absente.		C. 9º, nº 1 id.	nº 43 id.	4ª S., nº 6 A Sorte.	M.A.2, nº 5 A Sorte.
nº 5 Les primesaults.	nº 29 id.	C. 2º, nº 5 id.	nº 40 id.		M.A.1, nº 28 id.
nº 6 Declaration.		C. 9º, nº 3 id.	nº 44 id.		M.A.1, nº 47 id.

Indice das correspondéncias de «Mondariz» (edición de Canuto Berea) cos orixinais —livro verde, livro violeta e máis livro negro— e a presente edición.

Canuto Berea	Livro verde	Livro violeta	Livro negro	Presente edición
Mondariz.	nº 3 Dieu qui sourit et qui donne.	C. 3º, nº 2 Dieu qui sourit et qui donne.	nº 30 Le tour enchanté. (Ballade).	M.A.1, nº 3 Dieu qui sourit et qui donne. La tour enchanté.

Indice dos «Cantares viejos y nuevos de Galicia» segundo a edición de Canuto Berea ou a de Pablo Martín, e as súas correspondéncias cos orixinais —livros violeta e negro i edición de Antonio Romero— e a presente edición:

Canuto Berea ou Pablo Martín	Livro violeta	Livro negro	Antonio Romero	Presente edición
1ª série, nº 1 Soedades.		nº 17 id.		M.A.2, nº 8 id.
1ª série, nº 2 A Compaña.		nº 56 Balada popular.		M.A.2, nº 18 A Compaña.
1ª série, nº 3 Mágoas do corazón.		nº 13 id.		M.A.2, nº 7 id.
1ª série, nº 4 Queixas.		nº 55 Canción popular.		M.A.2, nº 17 Queixas.
1ª série, nº 5 Canto de berce.		nº 34 id.		M.A.2, nº 11 id.
1ª série, nº 6 A la lá.		nº 65 Antiguo «a la lá» popular.		M.A.2, nº 24 A la lá.
2ª série, nº 1 Miña Terra.		nº 24 id.		M.A.2, nº 10 id.
2ª série, nº 2 Canta o galo, ven o dia.		nº 52 Canción popular.		M.A.2, nº 14 Canta o galo, ven o dia.
2ª série, nº 3 Frouseira, triste Frouseira.		nº 42 id.		M.A.2, nº 12 id.
2ª série, nº 4 Séntate n'esta pedriña.		nº 53 Canción popular.		M.A.2, nº 16 Séntate n'esta pedriña.
2ª série, nº 5 A noite de San Xoan.		nº 21 id.		M.A.2, nº 9 id.
2ª série, nº 6 Non te quero por bonita.		nº 63 Canción popular.		M.A.2, nº 23 Non te quero por bonita.
3ª série, nº 1 A mala fada.		nº 51 Balada popular.		M.A.2, nº 13 A mala fada.
3ª série, nº 2 Canteiros e carpinteiros.		nº 52 (bis) Canción popular.		M.A.2, nº 15 Canteiros e carpinteiros.
3ª série, nº 3 Foi pol'o mes de Nadal.	C. 7º, nº 6 Misterios del amor.	nº 15 Los pensamientos.		M.A.2, nº 3 Foi pol'o mes de Nadal. Misterios del amor. Los pensamientos.
3ª série, nº 4 Axeitam'a polainiña.		nº 61 Canción popular.		M.A.2, nº 21 Axëitam'a polainiña.
3ª série, nº 5 Bágoas e sonos.	C. 6º, nº 2 Amour.	nº 5 Saudades.		M.A.2, nº 1 Bágoas e sonos. Amour.
3ª série, nº 6 ¡Adiós meu meniño! ¡Adiós!.		nº 58 Antigua cantiga popular.		M.A.2, nº 20 ¡Adiós meu meniño! ¡Adiós!.
4ª série, nº 1 A Xolda.		nº 62 Alborada popular.		M.A.2, nº 22 A Xolda.

Canuto Berea ou Pablo Martin	Livro violeta	Livro negro	Antonio Romero	Presente edición
4ª série, nº 2 Afrixida.	C. 8º, nº 4 Barcarolle.	nº 4 Barcarolle.		M.A.2, nº 4 Afrixida. Barcarolle.
4ª série, nº 3 Na fiada.		nº 57 Canción popular.		M.A.2, nº 19 Na fiada.
4ª série, nº 4 ¡Pesóulle!.	C. 10, nº 6 Los dos miedos.	nº 7 Los dos miedos. (melodía).		M.A.2, nº 6 ¡Pesóulle!. Los dos miedos.
4ª série, nº 5 A bordo.	C. 7º, nº 2 Lágrimas fecundas.	nº 11 Melodía (lágrimas fecundas).		M.A.2, nº 2 A bordo. Lágrimas fecundas.
4ª série, nº 6 A Sorte.	C. 9º, nº 1 La patrie absente.	nº 43 La patrie absente.	nº 4 La patrie absente.	M.A.2, nº 5 A Sorte.
4ª série, nº 7 A Ruada.		nº 69 Dormeuse a 2 voix.		M.A.2, nº 25 A Ruada.

Indice do livro verde e as súas correspondências cos livros violeta e negro, coas edicións de Antonio Romero e Canuto Berea e coa presente edición.

Livro verde	Livro violeta	Livro negro	Canuto Berea (C.B.) Antonio Romero (A.R.)	Presente edición
nº 1 Mignone.	C. 4º, nº 1 id.	nº 2 id.		M.A.1, nº 1 id.
nº 2 Les primesaults.	C. 3º, nº 5 id.	nº 31 id.		M.A.1, nº 2 id.
nº 3 Dieu qui sourit et qui donne.	C. 3º, nº 2 Dieu qui sourit et qui donne.	nº 30 Le tour enchanté. (Ballade).	C. B. Mondariz.	M.A.1, nº 3 Dieu qui sourit et qui donne. La tour enchanté.
nº 4 Le moulin de Milly.	C. 1º, nº 4 id.	nº 16 id.		M.A.1, nº 4 id.
nº 5 Oh! Quand je dors.	C. 1º, nº 1 id.	nº 45 id.	A. R. nº 1 id.	M.A.1, nº 5 id.
nº 6 Guitarre.	C. 1º, nº 6 id.	nº 8 id.		M.A.1, nº 6 id.
nº 7 Sur des roses sous la neige.	C. 4º, nº 4 id.	nº 50 id.		M.A.1, nº 7 id.
nº 8 A une fiancée de quince ans.	C. 4º, nº 3 id.	nº 67 id.		M.A.1, nº 8 id.
nº 9 La tombe dit à la rose.	C. 2º, nº 6 id.	nº 47 id.	A. R. nº 3 id.	M.A.1, nº 9 id.
nº 10 Souvenir.	C. 8º, nº 3 id.	nº 38 id.		M.A.1, nº 10 id.
nº 11 Le Grillon.	C. 3º, nº 3 id.	nº 46 id.	A. R. nº 2 id.	M.A.1, nº 11 id.
nº 12 Puis qu'ici bas toute âme.	C. 1º, nº 3 id.	nº 29 id.		M.A.1, nº 12 id.

Livro verde	Livro violeta	Livro negro	Canuto Berea (C.B.) Antonio Romero (A.R.)	Presente edición
nº 13. (vid. nº 5)				
nº 14 La fleur des eaux.	C. 2º, nº 2 id.			M.A.1, nº 13 id.
nº 15 L'heure du mystère.	C. 3º, nº 6 id.	nº 32 Le declin du jour.		M.A.1, nº 14 L'heure du mystère. Le declin du jour.
nº 16 Berceuse.	C. 1º, nº 2 id.	nº 9 id.		M.A.1, nº 15 id.
nº 17 Venise.	C. 2º, nº 4 id.	nº 41 id.		M.A.1, nº 16 id.
nº 18 Le vallon.	C. 2º, nº 1 id.	nº 36 id.		M.A.1, nº 17 id.
nº 19 Le lever.	C. 6º, nº 3 id.	nº 18 id.		M.A.1, nº 18 id.
nº 20 Derniers vers.	C. 5º, nº 5 Derniers vers.	nº 33 Les adieux de la vie.		M.A.1, nº 19 Derniers vers. Les adieux de la vie
nº 21 Les champs.	C. 5º, nº 4 id.	nº 28 id.		M.A.1, nº 20 id.
nº 22 Sur les bords du ruisseau.	C. 6º, nº 1 id.			M.A.1, nº 21 id.
nº 23 Pour une quête.				M.A.1, nº 22 id.
nº 24 Aubade.	C. 5º, nº 2 Aubade. C. 10º, nº 2 Misterios del amor.	nº 12 Aubade.		M.A.1, nº 23 Aubade. Misterios del amor.
nº 25 Le desespoir.	C. 6º, nº 5 Rapelle toi.			M.A.1, nº 24 Le desespoir. Rapelle toi.
nº 26 Mignone.	C. 1º, nº 5 id.			M.A.1, nº 25 id.
nº 27 Tableautins. La source.	C. 4º, nº 6 La source.	nº 39 La source.		M.A.1, nº 26 La source.
nº 28 Mignone.	C. 7º, nº 5 La virtud.			M.A.1, nº 27 Mignone. La virtud.
nº 29 Les primesaults.	C. 2º, nº 5 id.	nº 40 id.	A. R. nº 5 id.	M.A.1, nº 28 id.
nº 30 Toute esperance enfant.	C. 5º, nº 6 id.			M.A.1, nº 29 id.
nº 31 Le papillon.	C. 3º, nº 4 id.	nº 23 id.		M.A.1, nº 30 id.
nº 32 Pensée des morts.	C. 2º, nº 3 id.			M.A.1, nº 31 id.
nº 33 Invocation.	C. 6º, nº 6 id.			M.A.1, nº 32 id.

Livro verde	Livro violeta	Livro negro	Canuto Berea (C.B.) Antonio Romero (A.R.)	Presente edición
nº 34 Barcarolle romantique.	C. 5º, nº 1 id.	nº 26 id.		M.A.1, nº 33 id.
nº 35 Chant d'amour.	C. 4º, nº 5 id.			M.A.1, nº 34 id.
nº 36 Les preludes.	C. 3º, nº 1 Les preludes.	nº 20 I gondolieri.		M.A.1, nº 35 Les preludes. I gondolieri.

Indice do livro violeta e as súas correspondéncias cos orixinais —livro verde e livro negro— e máis coas edicións de Antonio Romero e de Canuto Berea ou Pablo Martín, así como coa presente edición.

Livro violeta	Livro verde	Livro negro	Antonio Romero (A.R.)	Canuto Berea (C.B.)	Presente edición
C. 1º, nº 1 Oh! Quand je dors.	nº 5, nº 13 id.	nº 45 id.	A.R. nº 1 id.		M.A.1, nº 5 id.
C. 1º, nº 2 Berceuse.	nº 16 id.	nº 9 id.			M.A.1, nº 15 id.
C. 1º, nº 3 Puis qu'ici bas toute âme.	nº 12 id.	nº 29 id.			M.A.1, nº 12 id.
C. 1º, nº 4 Le moulin de Milly.	nº 4 id.	nº 16 id.			M.A.1, nº 4 id.
C. 1º, nº 5 Mignone.	nº 26 id.				M.A.1, nº 25 id.
C. 1º, nº 6 Guitarre.	nº 6 id.	nº 8 id.			M.A.1, nº 6 id.
C. 2º, nº 1 Le vallon.	nº 18 id.	nº 36 id.			M.A.1, nº 17 id.
C. 2º, nº 2 Le fleur des eaux.	nº 14 id.				M.A.1, nº 13 id.
C. 2º, nº 3 Pensée des morts.	nº 32 id.				M.A.1, nº 31 id.
C. 2º, nº 4 Venise.	nº 17 id.	nº 41 id.			M.A.1, nº 16 id.
C. 2º, nº 5 Les primesaults.	nº 29 id.	nº 40 id.	A.R. nº 5 id.		M.A.1, nº 28 id.
C. 2º, nº 6 La tombe dit à la rose.	nº 9 id.	nº 47 id.	A.R. nº 3 id.		M.A.1, nº 9 id.
C. 3º, nº 1 Les preludes.	nº 36 Les preludes.	nº 20 I gondolieri.			M.A.1, nº 35 Les preludes. I gondolieri.
C. 3º, nº 2 Dieu qui sourit et qui donne.	nº 3 Dieu qui sourit et qui donne.	nº 30 La tour enchanté.		C.B. Mondariz.	M.A.1, nº 3 Dieu qui sourit et qui donne. La tour enchanté.
C. 3º, nº 3 Le grillon.	nº 11 id.	nº 46 id.	A. R. nº 2 id.		M.A.1, nº 11 id.

Livro violeta	Livro verde	Livro negro	Antonio Romero (A.R.)	Canuto Berea (C.B.)	Presente edición
C. 3º, nº 4 Le papillon.	nº 31 id.	nº 23 id.			M.A.1, nº 30 id.
C. 3º, nº 5 Les primesaults.	nº 2 id.	nº 31 id.			M.A.1, nº 2 id.
C. 3º, nº 6 L'heure du mystère.	nº 15 L'heure du mystère.	nº 32 Le declin du jour.			M.A.1, nº 14 L'heure du mystère. Le declin du jour.
C. 4º, nº 1 Mignone.	nº 1 id.	nº 2 id.			M.A.1, nº 1 id.
C. 4º, nº 2 S'eveiller le coeur pur					M.A.1, nº 36 id.
C. 4º, nº 3 A une fiancée de quince ans.	nº 8 id.	nº 67 id.			M.A.1, nº 8 id.
C. 4º, nº 4 Sur des roses sous la neige.	nº 7 id.	nº 50 id.			M.A.1, nº 7 id.
C. 4º, nº 5 Chant d'amour.	nº 35 id.				M.A.1, nº 34 id.
C. 4º, nº 6 La source.	nº 27 id.	nº 39 id.			M.A.1, nº 26 id.
C. 5º, nº 1 Barcarolle romantique.	nº 34 id.	nº 26 id.			M.A.1, nº 33 id.
C. 5º, nº 2 Aubade. (vid. C.10º, nº 2)	nº 24 id.	nº 12 id.			M.A.1, nº 23 Aubade. Misterios del amor.
C. 5º, nº 3 La double chasse.		nº 64 id.			M.A.1, nº 37 id.
C. 5º, nº 4 Les champs.	nº 21 id.	nº 28 id.			M.A.1, nº 20 id.
C. 5º, nº 5 Derniers vers.	nº 20 Derniers vers.	nº 33 Les adieux de la vie.			M.A.1, nº 19 Derniers vers. Les adieux de la vie.
C. 5º, nº 6 Toute esperance enfant.	nº 30 id.				M.A.1, nº 29 id.
C. 6º, nº 1 Sur les bords du ruisseau.	nº 22 id.				M.A.1, nº 21 id.
C. 6º, nº 2 Amour.		nº 5 Saudades.		C.B. S. 3ª, nº 5 Bágoas e sonos.	M.A.2, nº 1 Amour. Bágoas e sonos.
C. 6º, nº 3 Le lever.	nº 19 id.	nº 18 id.			M.A.1, nº 18 id.
C. 6º, nº 4 Chanson pastorale.		nº 6 id.			M.A.1, nº 38 id.
C. 6º, nº 5 Rapelle toi.	nº 25 Le desespoir.				M.A.1, nº 24 Le desespoir. Rapelle toi.

Livro violeta	Livro verde	Livro negro	Antonio Romero (A.R.)	Canuto Berea (C.B.)	Presente edición
C. 6º, nº 6 Invocation.	nº 33 id.				M.A.1, nº 32 id.
C. 7º, nº 1 Serenata.		nº 3 id.			M.A.1, nº 39 id.
C. 7º, nº 2 Lágrimas fecundas.		nº 11 id.		C.B. S. 4ª, nº 5 A bordo	M.A.2, nº 2 Lágrimas fecundas A bordo
C. 7º, nº 3 La lisonjera.					M.A.1, nº 40 id.
C. 7º, nº 4 El pescador.		nº 35 id.			M.A.1, nº 41 id.
C. 7º, nº 5 La virtud.	nº 28 Mignone.				M.A.1, nº 27 La virtud. Mignone.
C. 7º, nº 6 Misterios del amor.		nº 15 Los pensamientos.		C.B. S. 3ª, nº 3 Foi pol'o mes de Nadal.	M.A.2, nº 3 Misterios del amor. Los pensamientos. Foi pol'o mes de Nadal.
C. 8º, nº 1 Le crucifix.					M.A.1, nº 42 id.
C. 8º, nº 2 La branche d'amandier.		nº 60 id.			M.A.1, nº 43 id.
C. 8º, nº 3 Souvenir.	nº 10 id.	nº 38 id.			M.A.1, nº 10 id.
C. 8º, nº 4 Barcarolle.		nº 4 Barcarolle.		C.B. S. 4ª, nº 2 Afrixida.	M.A.2, nº 4 Barcarolle. Afrixida.
C. 8º, nº 5 La fauvette.		nº 22 id.			M.A.1, nº 44 id.
C. 8º, nº 6 Hier le vent du soir.		nº 25 id.			M.A.1, nº 45 id.
C. 9º, nº 1 Le patrie absente.		nº 43 La patrie absente.	A. R. nº 4 Le patrie absente.	C.B. 4ª S. nº 6 A Sorte.	M.A.2, nº 5 La patrie absente. A Sorte.
C. 9º, nº 2 L'hirondelle.		nº 14 id.			M.A.1, nº 46 id.
C. 9º, nº 3 Declaration.		nº 44 id.	A. R. nº 6 id.		M.A.1, nº 47 id.
C. 9º, nº 4 Berceuse.		nº 19 Dormeuse.			M.A.1, nº 48 Berceuse.
C. 9º, nº 5 Ma nacelle.		nº 37 id.			M.A.1, nº 49 id.
C. 9º, nº 6 Der König von Thule.		nº 27 Le roi d'Ivetot.			M.A.1, nº 50 Der König von Thule. Le roi d'Ivetot.
C. 10º, nº 1 Serenata.					M.A.1, nº 51 id.
C. 10º, nº 2 Misterios del amor. (vid. C. 5º, nº 2).					

Livro violeta	Livro verde	Livro negro	Antonio Romero (A.R.)	Canuto Berea (C.B.)	Presente edición
C. 10º, nº 3 Las estrellas.					M.A.1, nº 52 id.
C. 10, nº 4 El nombre misterioso.					M.A.1, nº 53 id.
C. 10º, nº 5 La imagen.		nº 10 Serenata.			M.A.1, nº 54 La imagen. Serenata.
C. 10º, nº 6 Los dos miedos.		nº 7 Los dos miedos.		C.B. S. 4ª, nº 4 ¡Pesóulle!	M.A.2, nº 6 Los dos miedos. ¡Pesóulle!.

Indice do livro negro e as súas correspondências cos livros verde e violeta, así como coa edición de Antonio Romero e a de Canuto Berea ou Pablo Martín, e a presente edición.

Livro negro	Livro verde	Livro violeta	Antonio Romero (A.R.)	Canuto Berea (C.B.)	Presente edición
nº 1 Ave Maria.					M.A.1, nº 55 id.
nº 2 Mignone.	nº 1 id.	C. 4º, nº 1 id.			M.A.1, nº 1 id.
nº 3 Serenata.		C. 7º, nº 1 id.			M.A.1, nº 39 id.
nº 4 Barcarolle.		C. 8º, nº 4 id.		C.B. S. 4ª, nº 2 Afrixida.	M.A.2, nº 4 Barcarolle. Afrixida.
nº 5 Saudades.		C. 6º, nº 2 Amour.		C.B. S. 3ª, nº 5 Bágoas e sonos.	M.A.2, nº 1 Bágoas e sonos. Amour. Saudades.
nº 6 Chanson pastorale.		C. 6º, nº 4 id.			M.A.1, nº 38 id.
nº 7 Los dos miedos.		C. 10º, nº 6 Los dos miedos.		C.B. S. 4ª, nº 4 ¡Pesóulle!	M.A.2, nº 6 ¡Pesóulle! Los dos miedos.
nº 8 Guitarre.	nº 6 id.	C. 1º, nº 6 id.			M.A.1, nº 6 id.
nº 9 Berceuse.	nº 16 id.	C. 1º, nº 2 id.			M.A.1, nº 15 id.
nº 10 Serenata.		C. 10º, nº 5 La imagen.			M.A.1, nº 54 Serenata. La imagen.
nº 11 Lágrimas fecundas.		C. 7º, nº 2 Lágrimas fecundas.		C.B. S. 4ª, nº 5 A Bordo.	M.A.2, nº 2 A Bordo. Lágrimas fecundas.
nº 12 Aubade.	nº 24 Aubade.	C. 5º, nº 2 Aubade. C. 10º, nº 2 Misterios del amor.			M.A.1, nº 23 Aubade. Misterios del amor.

Livro negro	Livro verde	Livro violeta	Antonio Romero (A.R.)	Canuto Berea (C.B.)	Presente edición
nº 13 Mágoas do corazón.				C.B. S. 1ª, nº 3 id.	M.A.2, nº 7 id.
nº 14 L'hirondelle.		C. 9º, nº 2 id.			M.A.1, nº 46 id.
nº 15 Los pensamientos.		C. 7º, nº 6 Misterios del amor.		C.B. S. 3ª, nº 3 Foi pol'o mes de Nadal.	M.A.2, nº 3 Foi pol'o mes de Nadal. Misterios del amor. Los pensamientos.
nº 16 Le moulin de Milly.	nº 4 id.	C. 1º, nº 4 id.			M.A.1, nº 4 id.
nº 17 Soedades.				C.B. S. 1ª, nº 1 id.	M.A.2, nº 8 id.
nº 18 Le lever.	nº 19 id.	C. 6º, nº 3 id.			M.A.1, nº 18 id.
nº 19 Dormeuse.		C. 9º, nº 4 Berceuse.			M.A.1, nº 48 Berceuse.
nº 20 I gondolieri.	nº 36 Les preludes.	C. 3º, nº 1 Les preludes.			M.A.1, nº 35 Les preludes. I gondolieri.
nº 21 A noite de San Xoan.				C.B. S. 2ª, nº 5 id.	M.A.2, nº 9 id.
nº 22 La fauvette.		C. 8º, nº 5 id.			M.A.1, nº 44 id.
nº 23 Le papillon.	nº 31 id.	C. 3º, nº 4 id.			M.A.1, nº 30 id.
nº 24 Miña Terra.				C.B. S. 2ª, nº 1 id.	M.A.2, nº 10 id.
nº 25 Hier le vent du soir.		C. 8º, nº 6 id.			M.A.1, nº 45 id.
nº 26 Barcarolle romantique.	nº 34 id.	C. 5º, nº 1 id.			M.A.1, nº 33 id.
nº 27 Le roi d'Ivetot.		C. 9º, nº 6 Der König von Thule.			M.A.1, nº 50 Le roi d'Ivetot. Der König von Thule.
nº 28 Les champs.	nº 21 id.	C. 5º, nº 4 id.			M.A.1., nº 20 id.
nº 29 Puis qu'ici bas toute âme.	nº 12 id.	C. 1º, nº 3 id.			M.A.1, nº 12 id.
nº 30 La tour enchanté.	nº 3 Dieu qui sourit et qui donne.	C. 3º, nº 2 Dieu qui sourit et qui donne.		C.B. Mondariz	M.A.1, nº 3 La tour enchanté. Dieu qui sourit. et qui donne.
nº 31 Les primesaults.	nº 2 id.	C. 3º, nº 5 id.			M.A.1, nº 2 id.
nº 32 Le declin du jour.	nº 15 L'heure du mystère.	C. 3º, nº 6 L'heure du mystère.			M.A.1, nº 14 Le declin du jour. L'heure du mystère.
nº 33 Les adieux de la vie.	nº 20 Derniers vers.	C. 5º, nº 5 Derniers vers.			M.A.1, nº 19 Derniers vers. Les adieux de la vie.

Livro negro	Livro verde	Livro violeta	Antonio Romero (A.R.)	Canuto Berea (C.B.)	Presente edición
nº 34 Canto de berce.				C.B. S. 1ª, nº 5 id.	M.A.2, nº 11 id.
nº 35 El pescador.		C. 7º, nº 4 id.			M.A.1, nº 41 id.
nº 36 Le vallon.	nº 18 id.	C. 2º, nº 1 id.			M.A.1, nº 17 id.
nº 37 Ma nacelle.		C. 9º, nº 5 id.			M.A.1, nº 49 id.
nº 38 Souvenir.	nº 10 id.	C. 8º, nº 3 id.			M.A.1, nº 10 id.
nº 39 La source	nº 27 id.	C. 4º, nº 6 id.			M.A.1, nº 26 id.
nº 40 Les primesaults.	nº 29 id.	C. 2º, nº 5 id.	A.R. nº 5 id.		M.A.1, nº 28 id.
nº 41 Venise.	nº 17 id.	C. 2º, nº 4 id.			M.A.1, nº 16 id.
nº 42 Frouseira, triste Frouseira.				C.B. S. 2ª, nº 3 id.	M.A.2, nº 12 id.
nº 43 La patrie absente.		C. 9º, nº 1 La patrie absente	A.R. nº 4 La patrie absente	C.B. S. 4ª, nº 6 A Sorte.	M.A.2, nº 5 A sorte. La patrie absente.
nº 44 Declaration.		C. 9º, nº 3 id.	A.R. nº 6 id.		M.A.1, nº 47 id.
nº 45 Oh! Quand je dors.	nº 5, nº 13 id.	C. 1º, nº 1 id.	A.R. nº 1 id.		M.A.1, nº 5 id.
nº 46 Le Grillon.	nº 11 id.	C. 3º, nº 3 id.	A.R. nº 2 id.		M.A.1, nº 11 id.
nº 47 La tombe dit à la rose.	nº 9 id.	C. 2º, nº 6 id.	A.R. nº 3 id.		M.A.1, nº 9 id.
nº 48 Ave Maria.					M.A.1, nº 56 id.
nº 49 Le nid.					M.A.1, nº 57 id.
nº 50 Sur des roses sous la neige.	nº 7 id.	C. 4º, nº 4 id.			M.A.1, nº 7 id.
nº 51 Balada.				C.B. S. 3ª, nº 1 A mala fada.	M.A.2, nº 13 A mala fada.
nº 52 Canción popular.				C.B. S. 2ª, nº 2 Canta o galo ven o día.	M.A.2, nº 14 Canta o galo ven o día.
nº 52 (bis) Canción popular				C.B. S. 3ª, nº 2 Canteiros e carpinteiros.	M.A.2, nº 15 Canteiros e carpinteiros.
nº 53 Canción popular.				C.B. S. 2ª, nº 4 Séntate n'esta pedriña.	M.A.2, nº 16 Séntate n'esta pedriña.
nº 54 Barcarola infernal.					M.A.1, nº 58 id.

Livro negro	Livro verde	Livro violeta	Antonio Romero (A.R.)	Canuto Berea (C.B.)	Presente edición
nº 55 Canción popular.				C.B. S. 1ª, nº 4 Queixas.	M.A.2, nº 17 Queixas.
nº 56 Balada popular.				C.B. S. 1ª, nº 2 A Compaña.	M.A.2, nº 18 A Compaña.
nº 57 Canción popular.				C.B. S. 4ª, nº 3 Na fiada.	M.A.2, nº 19 Na fiada.
nº 58 Antigua cantiga popular.				C.B. S. 3ª, nº 6 ¡Adiós meu meniño! ¡Adiós!	M.A.2, nº 20 Adiós meu meniño! ¡Adiós!
nº 59 Halalí.					M.A.1, nº 59 id.
nº 60 La branche d'amandier.		C. 8º, nº 2 id.			M.A.1, nº 43 id.
nº 61 Canción popular.				C.B. S. 3ª, nº 4 Axeitam'a polainiña.	M.A.2, nº 21 Axeitam'a polainiña.
nº 62 Alborada popular.				C.B. S. 4ª, nº 1 A Xolda.	M.A.2, nº 22 A Xolda.
nº 63 Canción popular.				C.B. S. 2ª, nº 6 Non te quero por bonita.	M.A.2, nº 23 Non te quero por bonita.
nº 64 Chansonnette.		C. 5º, nº 3 La double chasse.			M.A.1, nº 37 La double chasse. Chansonnette.
nº 65 Antiguo «a-la-lá» popular.				C.B. S. 1ª, nº 6 A la lá.	M.A.2, nº 24 A la lá.
nº 66 Rose midose.					M.A.1, nº 60 id.
nº 67 A une fiancée de quince ans.	nº 8 id.	C. 4º, nº 3 id.			M.A.1, nº 8 id.
nº 68 Melodía.					M.A.1, nº 61 id.
nº 69 Dormeuse a 2 voix.				C.B. S. 4ª, nº 7 A Ruada.	M.A.2, nº 25 A Ruada.
nº 70 Prière.					M.A.1, nº 62 id.

FUNDACION PEDRO BARRIE DE LA MAZA
CONDE DE FENOSA
MOSA
A
FE
6-XI-65

MARGARITA SOTO VISO

MARCIAL DEL ADALID

Mélodies pour chant et piano
Cantares viejos y nuevos de Galicia

Fundación Barrié